

YILDIZ SAVAŞLARI

STAR WARS

THRAWN ÜÇLEMESİ I

KARANLIK GÜCÜN YÜKSELİŞİ

ATLANTIS

TIMOTHY ZAHN

**STAR
WARS**

Timothy Zahn, 1951 yılında doğmuş bir bilim kurgu yazarıdır. En iyi bilinen kitabı Thrawn Üçlemesidir.

‘Cascade Point’ isimli yazdığı öykü ile 1984 yılında Hugo ödülü almıştır.

Dark Force Rising

©2005 LucasŞlm Ltd. & TM.All rights reservet.Used under authorization.

©2005 Arka Bahçe Yayıncılık ve Reklamcılık Ltd.Şti

Yayın hakları Lucas Licensing tarafından Arka Bahçe

Yayıncılık ve reklamcılık ltd.Şti.’ine verilmiştir.Her hakkı saklıdır

Karanlığın Gücü

ARKA BAHÇE YAYINCILIK

HACI EMİN EFENDİ SOK . NO: 22/5

ÖZGÜL APT. NİŞANTAŞI / İSTANBUL

TEL: 0212 291 06 89-90

GENEL YAYIN YÖNETMENİ: AHMET KOCAOĞLU

EDİTÖR: SEDA ERSAVCI

ÇEVİREN: ELİF UMAR

YILDIZ SAVAŞLARI

Thrawn Üçlemesi 2. Kitap

Karanlığın Gücü

Yazan

Timothy Zahn

ÇEVİRİ
Elif Umar

Bölüm 1

Tam önlerindeki yıldız kütlesi, aradaki mesafe ve ön camın otomatik güneş koruyucu ekranlarıyla azaltılan bilye büyüklüğünde turuncu-sarı renkli bir toptu.

Onu ve gemiyi çevreleyen yıldızlar, uzayın derin karanlığında parlayan beyaz iğne başları topluluğu gibiydiler. Tam geminin altında, Myrkr Gezegeni'nin Büyük Kuzey Ormanı'nın batı bölümünde, şafak yaklaşıyordu.

Ormandaki bazılarının göreceği son şafak...

İmparatorluk Yıldız Destroyeri Chiamera'nın, yan köprü pencerelerinin birinin yanında duran Kaptan Pellaeon, aşağıdaki gezegendeki hedefe doğru ilerleyen belirsiz yok edici hattını izledi. 10 dakika önce, hedef çevreleyen yer ekipleri hazır olduklarını bildirmişlerdi; Chimaera, abluka pozisyonunu 1 saattir koruyordu. Şimdi, tek beklenen saldırı emriydi.

Yavaşça, göz ucuyla bakarak, Pellaeon başını birkaç santimetre yana çevirdi. Arkasında sağda, Büyük Amiral Thrawn kumanda istasyonunda oturuyordu, mavi derili yüzü ifadesiz, parlayan kırmızı gözleri ise koltuğunun etrafına dağılmış, durum bilgileri yığınına odaklanmıştı. Son yer ekipleri raporlarını verdiklerinden beri pozisyonu değiştirmemiş ya da konuşmamıştı ve Pellaeon köprü mürettebatının huzursuzlanmaya başladığını hissediyordu.

Pellaeon kendi adına, Thrawn'ın hareketleri hakkında Şkir yürütmekten uzun zaman önce vazgeçmişti. Thrawn'ın tamamıyla insan olmayan kalıtımı ve İmparator'un bu konuda çok iyi bilinen ön yargıları göz önüne alınırsa, İmparator'un, Thrawn'ı 12 Büyük Amiral'den biri yapmaya uygun görmesi, Thrawn'a karşı duyduğu güvenin bir göstergesiydi. Ayrıca, Thrawn'ın Chimaera'nın kumandasını aldığı ve İmparatorluk Şlosunu tekrar kurma görevini üstlenmesinden beri, Pellaeon, Büyük Amiral'in askeri dehasının defalarca kanıtlandığına tanık olmuştu. Saldırıyı başlatmaması için sebebi neyse, Pellaeon bunun iyi bir sebep olduğuna emindi.

İlk dönüşünde olduğu gibi yine yavaşça başını ön cama doğru çevirdi ama görünüşe göre hareketleri fark edilmişti. Thrawn'ın yumuşak sesi, köprü konuşmalarının düşük homurtusu üzerinden ona ulaştı. "Bir sorunuz mu vardı kaptan?"

Pellaeon “Hayır efendim,” diye karşılık vererek, üstüyle yüz yüze gelmek için döndü.

Bir an boyunca, parlayan gözler onu inceledi ve Pellaeon, bilinçsizce kendini bir azar ya da daha kötüsü için hazırladı ama Pellaeon’un sık sık unutmaya eğilimli olduğu gibi Thrawn, Lord Darth Vader’ın simgesi haline gelen efsanevi ve öldürücü öfkesine sahip değildi. Büyük Amiral aynı kibar tonda “Belki de neden hâlâ saldırmadığınızı merak ediyorsunuz?” diye önerdi.

Pellaeon “Evet efendim,” diye itiraf etti. “Tüm güçlerimiz pozisyonlarını almış görünüyorlar.”

Thrawn “Askeri güçlerimiz evet,” dedi. “Ama Hyllyard şehrine gönderdiğim gözlemciler değil.”

Pellaeon gözlerini kırıştırdı. “Hyllyard şehri mi?”

“Evet. Talon Karrde’nin kurnazlığına sahip bir insanın bir ormanın ortasında üs kurup, yakın çevresinin dışındaki diğer kişilerle güvenlik bağlantılarına geçmemiş olmasını çok uzak bir ihtimal olarak görüyorum. Hyllyard şehri, Karrde’nin üssünden, orada bulunanların direkt olarak saldırımıza tanık olmaları için çok uzak; bu yüzden, şehirdeki ani bir hareket artışı, daha kurnazca bir iletişim yolunun varlığını belli edecek. Bu sayede Karrde’nin kontaklarını belirleyecek ve onları uzun vadeli bir gözlem altına alacağız. En sonunda, bizi ona götürecekler.”

Pellaeon “Evet efendim,” dedi. Alnının kırıştığını hissediyordu. “O zaman, Karrde’nin adamlarının hiçbirini canlı yakalamayı beklemiyorsunuz.”

Büyük Amiral’in gülümsemesi sertleşti. “Tam tersine. Güçlerimizin boş ve terkedilmiş bir üs bulmalarını bekliyorum.”

Pellaeon, aşağıda haşfçe aydınlanmış gezegene baktı. “Bu durumda efendim... Niye saldırıyoruz?”

“Üç nedenden dolayı Kaptan. Birincisi, Talon Karrde gibi adamlar bile ara sıra hatalar yaparlar. Üssünü acil olarak boşaltırken, geride önemli bir bilgi bırakmış olabilir. İkincisi, biraz evvel de belirttiğim gibi, üsse yapılacak bir saldırı, bizi Hyllyard şehrindeki kontaklara götürebilir ve üçüncüsü, yer ekiplerimize çok ihtiyaçları olan pratik yapma olanağını sağlayabilir.”

Parlayan gözler Pellaeon’un suratına dikildi. “Artık hedefimizin, geçtiğimiz beş senedeki acınacak artçı tacizler olmadığını asla unutmayın Kaptan. Tantiss dağı ve İmparator’un Spaarti silindirleri

elimizdeyken, insiyatif tekrar bize geçti. Çok yakında, gezegenleri Asi Birliğin elinden geri alma sürecini başlatacağız ve bunun için Şlonun mürettebatı ve subayları kadar iyi eğitilmiş bir orduya ihtiyacımız var.”

Pellaeon “Anlaşıldı Amiral,” diye karşılık verdi.

“Çok iyi.” Thrawn bakışlarını ekranlarına yöneltti. “Zaman geldi. General Covell’a başlayabileceğini bildirin.”

Pellaeon “Evet efendim,” diyerek, ön camdan ayrıldı ve istasyonuna döndü. Çıktılara çabucak göz atarak, telsiz düğmesine dokundu, aynı anda, Thrawn’ın da kendi telsizini çalıştırdığını görebiliyordu. Belki de Hyllyard şehrindeki casuslarına özel bir mesaj gönderiyordu... Pellaeon “Chiamera konuşuyor,” dedi. “Saldırıyı başlatın.”

“Anlaşıldı Chimaera.” General Covell, başlık telsizine konuşurken, içindeki sessiz hor görünün sesine yansımamasına çalıştı. Olanlar tipik ve mide bulandırıcı şekilde tahmin edilebilirdi. Ortalıkta çılgınlar gibi dolaşır, askerlerini ve araçlarını yere indirip yerleştirirdin... Sonra lekesiz üniformaları içinde, temiz gemilerinde dolaşıp duran kendini beğenmiş Şlo adamlarının çaylarını yudumlamalarını ve nihayet harekete geçmen için izin vermelerini beklerdin.

Üzerindeki Yıldız Destroyeri yönüne bakarak ‘Rahatınıza bakın, diye alayla düşündü. Çünkü, Büyük Amiral Thrawn, gerçek sonuçlar ya da sadece canlandırıcı iyi bir şov istiyor bile olsa, parasının karşılığını alacaktı. Önündeki panele uzanarak, yerel kumanda frekansını tuşladı. “General Covell’dan tüm birimlere. Sinyal verildi. Haydi gidelim.”

Onaylamalar geldi ve altındaki çelik zeminden gelen bir titremeyle, dev AT-AT walker, bir kilometre ötedeki kampa doğru ormanın içinde aldatici sarsak görünüşüyle ilerlemeye başladı. AT-AT’nin önünde, zırhlı saydam-çelik ön camdan ara sıra görülebilen, ikiz nokta formasyonunda ilerleyen bir çift AT-ST izci walker’ları vardı, AT-AT’nin yolu üzerinde ilerliyor, düşman pozisyonları ve bubi tuzaklarını gözölüyorlardı.

Tabii bu boş girişimler Karrde’ye yarar sağlayacak değildi. Covell, İmparatorluk’un hizmetinde geçirdiği yıllar boyunca neredeyse yüzlerce hücum operasyonu yönetmişti ve emri altındaki savaş makinelerinin muhteşem kapasitelerini çok iyi biliyordu.

Ön camın altında, holograşk taktik ekranı, dekoratif bir disk gibi

parlıyordu.Yanıp sönen kırmızı, beyaz ve yeşil ışıklar Covell'in, Karrde'nin kampına doğru düzenli bir şekilde ilerleyen AT-AT'leri, AT-ST'leri ve izci saldırı araçlarının pozisyonlarını gösteriyordu.

İyiydiler ama mükemmel değildiler. Sol kanattaki AT-AT ve onun destek araçları, zırhlı ekibin fark edilir şekilde gerisinde kalıyordu. Telsize "Birim İki, kıpırda biraz!" diye seslendi.

Cevap, Myrkr'in zengin metal içerikli bitki örtüsünün garip bastırıcı efektleriyle uzak ve metalik bir şekilde geri geldi. "Deniyorum efendim. İzcilerimizi yavaşlatan bazı kalın asma kümeleriyle karşılaşıyoruz."

"Senin AT-AT'ni engelliyor mu?"

"Hayır efendim ama kanadı birlikte tutmak istedim."

Covell "Düzen tutarlılığı akademi manevraları sırasında iyi bir amaç olabilir Binbaşı," diye sözünü kesti. "Ama genel savaş planının mahvolması pahasına değil. Eğer AT-ST'ler ayak uyduramıyorsa, onları arkada bırakın."

"Evet efendim."

Covell iletişimi alaylı bir homurdanmayla kesti. Büyük Amiral en azından bir şey hakkında haklıydı: Birlikleri gerçek İmparatorluk standartlarına erişmeden önce çok daha fazla savaş deneyimi kazanmak zorundaydılar. Yine de, ham madde ellerindeydi. O izlerken, kuzey kanadı kendini düzeltti, izciler, AT-ST'lerin eski pozisyonunu almak için ileri doğru yayıldılar. Yavaşlayan AT-ST'ler ise artçı kuvvet pozisyonlarına geldiler.

Enerji sensörü bir yakınlık alarmı verdi; kamp alanına geliyorlardı. Mürettebatına "Durum raporu?" diye sordu.

Gözleri hedefleme ekranlarına dikilmiş olan topçu "Tüm silahlar dolu ve hazır," diye rapor verdi.

Sürücü de "Aktif ya da pasif hiçbir direniş izi yok," diye ekledi.

Covell tekrar kumanda frekansını tuşlayarak "Alarmda kalın," diye emir verdi. "Tüm birimler, harekete geçin."

Etkileyici bir görüntüydü. Açık alanın tüm dört tarafından, neredeyse mükemmel geçit töreni uyumuyla, şafak öncesi loşluğu içindeki ormandan diğer üç AT-AT belirdi, AT-ST'ler ve izciler onların ayakları altında toplandı ve çabucak karanlık binaların etrafında daireler çizmek için etrafa dağıldılar.

Covell sensörleri çabuk ama detaylı bir şekilde inceledi. İki enerji kaynağı hâlâ işlevseldi; bir tanesi merkez binada, diğeri ise dış kışla benzeri binalardan birindeydi. İşlevsel sensörler ya da silahlar veya enerji alanlarına dair hiçbir kanıt yoktu. Yaşam formu analizcisi karmaşık algoritmalarını kontrol ederek, dış binalarda yaşam olmadığına kanaat getirdi.

Diğer taraftan büyük ana bina...

Dört numaralı AT-AT kumandanı “Ana binadan yaklaşık yirmi yaşam formu sinyali alıyorum General.” diye rapor verdi. “Hepsi merkez kısmında.”

Covell’in sürücüsü “Ama insan değiller,” diye mırıldandı.

Covell ön camdan bakarak “Belki de kalkan ardındadırlar,” diye homurdandı. Kampta hâlâ hareket yoktu. “Bakalım neymiş. Hücum birlikleri, şimdi!”

Hoverscoutlar arka kapaklarını açtılar ve her birinden yere atlarken, lazer tüfeklerini sıkıca savaş zırhlı göğüslerinde tutan sekiz askerlik birlikler çıktı. Her birliğin yarısı arka destek pozisyonu aldı, hoverscout’larının yarı koruması altında tüfekleri kampa çevrildi. Diğer yarı ise açık alan üzerinde yarı koşarak, dış bina ve kulübelere ilerlediler. Orada koruma pozisyonlarını alarak, arkadaki arkadaşlarının da aynı şekilde ilerlemesini sağladılar. Yüzyıllardır kullanılan askeri bir taktikti bu, Covell’in acemi birliklerden bekleyeceği şekilde mide bulandırıcı bir kararlılıkla gerçekleştirildi, ama hammadde kesinlikle mevcuttu.

Askerler ana binaya kurbağa sıçrayışı yaklaşımlarını devam ettirdiler; küçük gruplar yanlarından geçtikleri diğer yapıları araştırmak üzere ana daireden ayrıldılar. Ön grup ana binaya erişti kapıyı patlatırlarken parlak bir flaş, ormanı aydınlattı, birliğin geri kalan kısmı binaya girerken haşf bir karmaşa yaşandı.

Ve sonra, sessizlik...

Birkaç dakika boyunca süren sessizliği, yalnızca birlik kumandanlarının ara sıra gelen kısa emirleri kesiyordu. Covell sensörleri izleyerek dinledi... Ve nihayet rapor geldi: “General Covell, Teğmen Barse konuşuyor. Hedeş ele geçirdik efendim. Burada kimse yok.”

Covell başını salladı, “Çok iyi Teğmen. Nasıl görünüyor?”

Diğeri “Sanki aceleyle gitmişler gibi efendim,” diye karşılık verdi. “Arkalarında epeyce malzeme bırakmışlar ama çoğu çöplük gibi

gözüküyor.”

Covell “Buna tarama ekibi karar verecek,” dedi. “Bubi tuzakları ya da başka hoş olmayan sürprizler var mı?”

“Kesinlikle yok efendim. Bir de, algıladığımız yaşam formları, çatının ortasında büyüyen ağacın üzerinde yaşayan uzun tüylü hayvanlar.”

Covell tekrar başını salladı. Yaratıklar, bildiği kadarıyla, “Ysalamiri” diye çağrılıyorlardı. Thrawn aptal yaratıklar için birkaç aydır bayağı gürültü çıkarmaktaydı, Covell ise onların savaşa ne gibi bir katkıları olacağını tahmin edemiyordu. Şlodakilerin eninde sonunda, ona da bu büyük sırrı açıklayacaklarını düşünüyordu. Teğmen’e “Defansif bir petek oluşturun,” diye emir verdi. “Hazır olduğunuzda tarama ekibine haber verin ve rahatınıza bakın. Büyük Amiral buranın parçalara ayrılmasını istiyor ve biz de aynen öyle yapacağız.”

Ses “Çok iyi General,” dedi; son seviyeye kadar açık olmasına ve bilgisayarda temizlenmesine rağmen, neredeyse duyulmayacak kadar haşftı. “Sökme işlemine başlayın.”

Vahşi Karrde’nin dümeninde oturan Mara Jade, arkasında duran adama doğru haşfçe döndü. “Sanırım, buraya kadar.”

Talon Karrde, onu duymamış gibiydi. Sadece orada durup ön camdan, Vahşi Karrde’nin yanına sokulduğu bir astreoidin keskin kenarından, küçük mavi beyaz hilal şekli görünebilir olan uzak gezegene baktı. Nihayet kıpırdanmaya başladığı zaman, Mara yorumunu tekrarlamak üzereydi. “Evet,” dedi, sakın sesinde açıkça hissettiği belli olan duygulardan eser yoktu. “Sanırım, buraya kadar.”

Mara, yardımcı pilot koltuğunda oturan Aves’le bakiştı ve sonra tekrar Karrde’ye baktı. “Bu durumda gitmemiz gerekmiyor mu?”

Karrde derin bir nefes aldı ve Mara onu izlerken, yüz ifadesinde, Myrkr üssünün onun için ne anlama geldiğine dair bir pırıltı yakaladı. Myrkr onun için bir üstten çok, bir yuva olmuştu.

Kendini zorlayarak bu düşünciyi bastırdı. Evet, Karrde evini kaybetmişti. Çok büyük bir meseleydi sanki. O kendi yaşamı boyunca bundan çok daha fazla şey kaybetmiş ve yine de ayakta kalmayı başarmıştı. Karrde de üstesinden gelirdi. “Gitmemiz gerekmiyor mu diye sordum.”

Karrde “Seni duydum,” diye cevap verdi; gösterdiği duygu pırıltısı,

tekrar haşf alaycı tavırları arasında kayboluyordu. “Geride, Rishi üssümüze, onları yönlendirecek bir şey bırakıp bırakmadığımızı görmek için biraz daha beklemeliyiz sanırım.”

Mara tekrar Aves’e baktı. Aves “Her şeyi iyice kontrol ettik,” dedi. “Ana bilgisayar dışında Rishi’den bahseden bir şey olduğunu zannetmiyorum ve bu da ilk grupla gitti.”

Karrde “Katılıyorum,” dedi. “Peki hayatını bu değerlendirmeyele tehlikeye atmaya hazır mısın?”

Aves’in dudakları büküldü. “Pek sayılmaz.”

“Ben de öyle. Bu yüzden bekliyoruz.”

Mara “Ya bizi fark ederlerse?” diye ısrar etti. “Asteroitler arkasında saklanmak en eski hilelerden biridir.”

Karrde kesin bir tavırla “Bizi fark etmeyecekler,” dedi. “Aslında bu ihtimalin akıllarına bile geleceğini zannetmiyorum. Büyük Amiral Thrawn’dan kaçan sıradan bir adamın, buradan iyice uzaklaşana kadar durması çok düşük bir ihtimal.”

Hayatını bu değerlendirmeyele tehlikeye atmaya hazır mısın? diye öfkeyle düşündü Mara. Ama bunu dile getirmemeyi tercih etti. Karrde büyük bir ihtimalle haklıydı ve eğer Chimaera ya da TIE Savaşçıları, Vahşi Karrde’ye doğru yaklaşmaya çalışırlarsa, motorları çalıştırıp onlar saldıramadan ışık hızına atlamaları zor olmazdı.

Mantık ve taktikler yerinde görünüyordu ama Mara, beyninin gerisinde onu rahatsız eden bir şey olduğunun farkındaydı. Bu işte yanlış olan bir şey vardı.

Dışlerini sıkarak, geminin sensörlerini en yüksek seviyeye getirdi ve bir kez daha motor başlatma öncesi sekansının hazır olup olmadığını kontrol ettikten sonra beklemeye koyuldu.

Tarama ekibi hızlı, becerikli ve dikkatliydi. Hiçbir şey bulamamak 30 dakikadan biraz daha uzun sürdü.

Pellaeon, ekranında beliren negatif raporları incelerken yüzünü buruşturdu. “Buraya kadarmış.” Yer ekipleri için iyi bir pratik olmuştu belki de ama onun dışında tüm egzersiz oldukça yararsızdı. Thrawn’a dönerek “Eğer sizin gözlemcileriniz Hyllyard şehrinden herhangi bir tepki algılamadırlarsa,” diye ekledi.

Büyük Amiral’in parlayan kırmızı gözleri kendi ekranlarındaydı. “Aslında, küçük bir kıpırdanma oldu,” dedi. “Neredeyse başlamadan

önce kesildi ama bence ima ettiği şeyler açık.” En azından bu da bir şeydi. “Peki efendim. Teftiş bölümüne uzun dönemli bir yer ekibi hazırlatayım mı?”

Thrawn “Sabır, Kaptan,” dedi. “Belki de buna ihtiyacımız olmayabilir. Orta menzilli bir tarama yapın ve bana ne gördüğünüzü söyleyin.”

Pellaeon tekrar kumanda paneline döndü ve gerekli bilgiyi tuşladı. Tabii ki Myrkr’in kendisi ve aynı zamanda Chimaera’nın etrafında bir savunma bulutu oluşturan standart TIE Savaşçıları vardı. Orta menzilli bir taramanın içerdiği alandaki diğer tek nesne ise... “Oradaki şu küçük asteroiti mi diyorsunuz?”

Thrawn “Evet,” diyerek başını salladı. “Hiçbir belirgin özelliği yok öyle değil mi? Hayır, sakın bir sensör odaklaması yapmayın,” diye daha düşünce Pellaeon’un kafasında bile belirmeden ekledi. “Hedeşimizi erkenden heyecanlandırmak istemeyiz, öyle değil mi?”

Pellaeon, yeniden sensör bilgilerine bakıp kaşlarını çatarken, “Hedeşimiz mi?” diye tekrarladı. Üç saat önce yapılan rutin asteroit sensör taramaları negatif çıkmıştı ve o zamandan beri hiçbir şey fark edilmeden yaklaşmış olamazdı. “Tüm saygımla efendim ama orada bir şey olduğuna dair hiçbir işaret göremiyorum.”

Thrawn “Ben de,” diye onayladı. “Ama Myrkr’in etrafındaki 10 kilometrelik alanda tek saklanmaya elverişli yer orası. Karrde’nin operasyonumuzu izlemesi için başka bir yer yok.”

Pellaeon dudaklarını büzdü. “İzninizle Amiral ama Karrde’nin oturup bizim gelmemizi bekleyecek kadar aptal olduğunu zannetmiyorum.”

Parlayan kırmızı gözler birazcık kısıldı. Thrawn yumuşak bir sesle “Onunla tanıştığımı unutuyorsunuz Kaptan,” dedi. “Daha da önemlisi, topladığı sanat eserlerini gördüm.” Tekrar ekranlarına döndü. “Hayır, Karrde, oralarda bir yerde. Buna eminim. Talon Karrde sadece bir kaçakçı değil. Hatta, öncelikle bir kaçakçı bile değil. Onun gerçek aşkı, mallar ya da para değil, bilgi. Bu galakside her şeyden çok bilgi elde etmeyi arzuluyor ve burada ne bulup bulamadığımızın bilgisi, onun için vazgeçilemeyecek değerinde bir mücevher...”

Pellaeon, Büyük Amiral’in proşlini inceledi. Ona göre, bu fazla yüzeysel bir mantık yürütmeydi ama diğer taraftan, buna benzer mantık yürütmenin sonuç verdiğini bunu ciddiye almasını sağlayacak kadar çok görmüştü. “Araştırmaları için bir TIE Savaşçısı

Birliği göndereyim mi efendim?”

Thrawn “Söylediğim gibi Kaptan, sabır,” diye cevap verdi. “Tüm motorlar kapalı, sensörler de gizlilik durumundayken bile, ona herhangi bir saldırı kuvveti ulaşmadan önce gücü açıp kaçmaya kendini hazırlamıştır.” Pellaeon’a gülümsedi. “Ya da Chimaera’dan gelecek herhangi bir saldırı için.”

Aniden Pellaeon’un gözlerinin önünde bir görüntü belirdi: Bu, Pellaeon yer ekiplerine saldırı emrini verirken, telsizine uzanan Thrawn’ın görüntüsüydü. “Şlonun geri kalanına bir mesaj gönderdiniz,” dedi. “İletişimi gizlemek için benim saldırı emrimle aynı ana denk getirdiniz.”

Thrawn’ın mavi-siyah kaşları haşfçe kalktı, “Çok iyi kaptan. Gerçekten çok iyi.”

Pellaeon yanaklarının kızardığını hissetti. Büyük Amiral’in iltifat ettiği pek ender görülürdü. “Teşekkür ederim efendim.”

Thrawn başını salladı. “Daha doğrusu, mesajım tek bir gemiye, Constrainer’aydı. 10 dakika içinde burada olacak. O noktada...” Gözleri parladı. “Karrde tahlillerimin ne kadar doğru olduğunu göreceğiz.”

Vahşi Karrde’nin hoparlörlerinden gelen tarama ekibi raporları azalmaya başlamıştı. Aves “Bir şey bulmuşa benzemiyorlar,” diye yorumda bulundu.

Mara kendi sözlerini zorlukla duyarak “Tıpkı dediğın gibi, çok dikkatliydik,” diye ona hatırlattı. Zihninin gerisindeki adını koyamadığı his gittikçe güçleniyor gibi görünüyordu. Karrde’ye bakmak için dönerken “Artık buradan gidebilir miyiz?” diye sordu.

Karrde ona kaşlarını çatı. “Sakin olmaya çalış Mara. Bizim burada olduğumuzu bilemezler. Astreoite sensör odaklı bir arama yapmadılar ve bunu yapmadan, bu gemiyi bulabilmelerine imkân yok.” Mara “Tabii eğer bir Yıldız Destroyeri’nin sensörleri senin düşündüğünden daha iyi değilse,” diye homurdandı.

Aves yatıştırıcı bir sesle “Onların sensörlerini tanıyoruz,” dedi. “Rahatla Mara. Karrde ne yaptığını biliyor. Vahşi Karrde büyük bir ihtimalle görebileceğın en iyi sensör gizleme moduna sahiptir...”

Arkalarındaki köprü kapısı açılınca sözleri yarıda kesildi. Mara, Karrde’nin iki evcil vornskr’i odaya dalarken dönüp baktı.

Vornskr’ler bakıcılarını arkalarından sürüklüyorlardı.

Karrde “Burada ne yapıyorsun Chin?” diye sordu.

Chin topuklarını yere yapıştırıp, gergin tasmalara iyice asılarak “Özür dilerim Kaptan,” diye pufladı. Çabaları yeterli değildi; yırtıcı hayvanlar onu hâlâ yavaşça ileri çekmeye devam ediyorlardı. “Onları durduramadım. Belki de sizi görmek istediklerini düşündüm.”

Karrde hayvanları haşfçe azarladı. “Sizin neyiniz var bakayım?” dedi önlerinde çömelerek. “Meşgul olduğumuzu bilmiyor musunuz?”

Vornskr’ler ona bakmadılar. Hatta onun varlığını bile fark etmemiş gibiydiler. O orada değilmiş gibi doğruca ileriye bakıyorlardı.

Tam Mara’nın bulunduğu yere...

Karrde “Hey!” diyerek hayvanlardan birinin haşfçe burnuna vurdu. “Seninle konuşuyorum Sturm. Ne oldu sana?” Bakışlarını hayvanların gözlerini kırpmadan baktıkları yere yöneltti.

Bir saniye durakladıktan sonra uzun bir bakış daha attı. “Bir şey mi yapıyorsun Mara?”

Mara başını salladı, sırtı ürperiyordu. Bu bakışı daha önce, Myrkr ormanında Luke Skywalker’la üç günlük yolculuk sırasında karşılaştıkları pek çok vahşi vornskr’de görmüştü.

Tabii o zaman o vornskr’lerin bakışları ona değil Skywalker’a yöneltilmişti. Genellikle tam da ona saldırmalarından önce?

Karrde, hayvana sanki bir çocukla konuşuyormuş gibi “Bu Mara, Sturm,” dedi. “Mara. Haydi ama onu daha önce çok gördün.”

Yavaşça, neredeyse isteksizce, Sturm ilerlemesini durdurdu ve dikkatini efendisine yöneltti. Karrde, direk olarak vornskr’in gözlerinin içine bakarak, “Mara” diye tekrarladı. Diğer vornskr’in burnunu kavramak için uzanırken “Bir dost. Bunu duyuyor musun Drang?” diye sordu. “O bir dost. Anlıyor musun?”

Drang bunu düşünür gibiydi. Sonra, tıpkı Sturm gibi isteksizce, başını eğdi ve tasmaını çekmeyi durdurdu. Karrde her iki vornskr’in de kulaklarının arkasını kaşıyıp ayağa kalkmadan önce “Bu daha iyi,” dedi. “Onları aşağıya götürsen iyi olur Chin. Belki ana ambarda biraz yürütebilirsin, biraz egzersiz olur.”

Chin tasmaları çekiştirerek “Oradaki tüm o şeyler arasından bir yol açabilirsem tabii,” diye homurdandı. “Haydi ufaklıklar, gidiyoruz.”

İki vornskr de fazla tereddüt etmeden Chin'in onları köprüden götürmesine izin verdiler. Karrde kapının arkalarından kapanmasını izledi. Mara'ya düşünceli bir bakış atarak "Bu neydi böyle merak ediyorum," dedi.

Mara "Bilmiyorum," diye cevap verdi, sesindeki gerginliği kendisi bile duyabiliyordu. Geçici dikkat dağınıklığının sebebi ortadan kalkar kalkmaz, hissettiği garip tedirginlik şimdi tam güç geri gelmişti. Kendi paneline doğru döndü, neredeyse, bir TIE Savaşçıları Bölüğü'nün onlara doğru yaklaşmasını bekliyordu.

Ama hiçbir şey yoktu. Yalnızca Chimaera, Myrkr'in etrafındaki yörüngede hâlâ zararsızca oturuyordu. Vahşi Karrde'nin aletlerinin hissedebileceği hiçbir tehdit yoktu ama o karıncalanma hissi gittikçe daha da güçleniyordu.

Aniden artık daha fazla oturamayacağını fark etti. Kontrol paneline uzanarak, motor başlatma öncesi sekansını tuşladı.

Aves sanki onu bir şey sokmuş gibi yerinde zıplayarak "Mara!" diye bağırdı. "Ne?"

Mara "Geliyorlar," diye karşılık verdi, sesindeki gerginliği ve yarım düzine karmaşık başka hisleri duyabiliyordu. Artık geri dönüş yoktu –Vahşi Karrde'nin motorları Chimaera'nın tüm sensörlerini ayağa kaldırmış olmalıydı. Şimdi artık gitmekten başka bir çıkış yolları kalmamıştı.

Aniden, yüzünde göreceği ifadeden korkarak, Karrde'ye baktı ama Karrde sadece orada duruyor ve sadece haşf şaşırmışçasına bakıyordu. Sakince "Geliyor gibi görünmüyorlar," diye işaret etti.

Mara yalvaran bir bakışla başını salladı. Kendisinin de tam olarak inanmadığının farkında olarak "Bana inanmalısınız," dedi huzursuzca. "Saldırmaya hazırlanıyorlar."

Karrde yatıştırıcı bir sesle "Sana inanıyorum," dedi. Ya da belki o da başka seçim şansı kalmadığını fark etmişti. "Aves. Işık hızı hesaplaması. Rotayı, Rishi'ye doğru olmayan herhangi bir yere çevir. Daha sonra durup değiştiririz."

"Karrde..."

Karrde "Mara, ikinci kumandan," diye sözünü kesti. "Bu yüzden önemli kararlar alma hakkına sahip."

"Evet. Ama..." Aves durakladı, son kelime ağzından zorlukla çıkmıştı. Sıkılmış dişlerinin arasından "Evet," dedi. Mara'ya ters bir

bakış atarak seyrüsefer bilgisayarına döndü ve çalışmaya başladı.

Karrde, boş iletişim koltuğuna doğru adım atıp oturarak “Sen de bizi harekete geçir Mara,” diye devam etti. “Asteroidi bizim ve Chimaera’nın arasında mümkün olduğunca uzun tutmaya çalış.”

Mara “Evet efendim,” diye karşılık verdi. Duygular düğümü şimdi yavaş yavaş çözülmeye başlıyor, yerinde öfke ve utanç karışımı bir his bırakıyordu. Tekrar yapmıştı. İç duygularını dinlemiş, yapamayacağını çok iyi bildiği şeyleri yapmaya çalışmıştı ve bu sırada yine süngünün keskin tarafını yakalamıştı.

Bu büyük bir ihtimalle Karrde’nin ikinci kumandanı olduğunu da son duyuşuydu. Aves’in önünde birlik beraberlik gösterisi yapmak başka bir şeydi ama bir kere buradan uzaklaşıp Karrde onu yalnız yakaladığında hesap verilecek çok şey olacaktı. Eğer Karrde onu organizasyondan tamamen atmazsa şanslı sayılırdı. Panelini hırsla tuşladı; Vahşi Karrde’nin burnunu asteroitten çevirip derin uzaya doğru sürmeye başlayarak döndürdü.

Ve ani bir parıltıyla, 20 kilometreden az bir uzaklıkta, ışık hızından büyük bir şey çıkarak normal uzaya düzgünce giriş yaptı.

Bir İmparatorluk İnterdiktör Kruvazörü.

Aves şaşkın tonlamalı bir küfür savurdu. “MisaŞrimiz var!” diye bağırdı.

Karrde “Görüyorum,” diye cevapladı. Sesi her zamanki gibi sakindi ama Mara onun sesindeki haŞf şaşkınlık tonunu duyabiliyordu. “Işık hızına ne kadar süremiz var?”

Aves gergin bir sesle “Bir dakika daha var,” dedi. “Dış sistemde bilgisayarın çözmek zorunda olduğu çok fazla çöplük var.”

Karrde “Bu durumda zamana karşı yarışacağız,” dedi. “Mara?”

Mara “Nokta yedi üç’e kadar,” diye cevapladı; hâlâ yeni uykudan uyanan motorlara verebildiği kadar güç vermeye çalışıyordu. Karrde haklıydı, bu gerçekten de zamana karşı bir yarış olacaktı. Gezegen boyutunda kütleler yaratabilen dört dev yer çekimi dalgası jeneratörleriyle İnterdiktör Kruvazörleri, İmparatorluk’un düşman gemisini normal uzayda yakalayıp, TIE Savaşçıları’nın onu moloza çevirmesini sağlamak için en büyük silahıydı ama kendisi de yeni ışık hızından çıkmış olan İnterdiktör bu jeneratörleri çalıştırmak için bir dakikaya ihtiyaç duyacaktı. Eğer Vahşi Karrde’yi o zamana kadar alandan çıkarabilirse...

Aves “Ziyaretçi sayısı artıyor,” diye seslendi. “Chimaera’dan iki TIE Savaşçısı Birliği geliyor.”

Mara “Şu anda nokta sekiz altı güçteyiz,” diye rapor verdi. “Seyrüsefer bilgisayarı bana bir rota verir vermez, ışık hızına atlamaya hazır olacağız.”

“İnterdiktör durumu?”

Aves “Yer çekimi jeneratörlerine güç veriliyor,” dedi. Mara’nın taktik ekranında çok yakında ışık hızı kesme alanının ortaya çıkacağı bölümü gösteren hayaletvari bir koni biçimi belirdi. HaŞfçe rotayı değiştirdi ve en yakın kenara doğru yönelirken, seyrüsefer bilgisayar ekranına bakmaya cesaret etti. Neredeyse hazırды. Sisli yerçekimi konisi hızla daha gözle görülür hale geliyordu...

Bilgisayar ekranı çınladı. Mara elini kontrol panelinin önündeki üç ışık hızı kontrol çubuğuna sararak onları yavaşça kendine doğru çekti. Vahşi Karrde haŞfçe titredi ve bir saniye boyunca İnterdiktör ölümcül yarışlarını kazanmış gibi gözüksü. Sonra aniden dışarıdaki yıldızlar yıldız çizgilerine dönuştü.

Başarmışlardı.

Aves, yıldız çizgileri alacalı bulacalı ışık hızı gökyüzüne dönüşürken rahat bir nefes aldı. “Mynock’ı gövdeye fazla yakın biçmek gibi bir şeydi bu. Bizim burada olduğumuzu nereden anladılar dersiniz?”

Karrde “Hiçbir Şkrim yok,” dedi, sesi sakindi. “Mara?”

Mara, hiçbirine bakmaya cesaret edemeyerek gözlerini ekranlarında tutuyordu. “Ben de bilmiyorum. Thrawn bir önseziye göre hareket etmiş olabilir. Bazen bunu yapar.”

Aves “Önsezilerine göre hareket etmeyen bir tek o olmadığı için şanslıyız,” dedi; sesinin tonu biraz garipti. “İyi işti Mara. Sana terslendiğim için özür dilerim.”

Karrde “Evet,” diye ona katıldı. “Gerçekten iyi işti.”

Mara “Teşekkür ederim,” diye mırıldandı, gözlerini hâlâ kontroller üzerinde tutuyor ve aniden biriken yaşlara karşı kırpıştırıyordu. Geri gelmişti. Skywalker’ın X-Kanat’ını derin uzayda bulmasının farklı bir durum olduğunu umuyordu. Bir rastlantı; Mara’dan çok onun çabasıyla gerçekleşen bir olaydı bu.

Ama hayır. Hepsi geri geliyordu, tıpkı son beş senedir defalarca

olduğu gibi. Önseziler ve ani hisler, dürtüler ve içgüdüler...

Bu da, çok yakında rüyaların da başlayacağı anlamına geliyordu.

Kızgınlıkla gözlerini sildi ve kendini zorlayarak gevşemeye çalıştı. Bu alışık olduğu bir durumdu ama bu defa işler daha değişik olacaktı. Daha önce her seferinde, sesler ve dürtüler karşısında, acı çekmekten başka yapabileceği bir şey olmamıştı. Acı çekmek ve etrafındakiler neler olduğunu anladığı zaman kendine kurduğu dünyadan ayrılmaya hazır olmaktan başka...

Ama bu defa ne Phorliss Kantina'da bir garson kız, ne Caprioril'de bir saldırı çetesi için çalışan kişi ne de Ison Koridoru'nun unutulmuş köşelerinde sıkışıp kalmış bir hipersürücü teknisyeniydi. Artık, İmparator'un ölümünden beri sahip olmadığı kaynaklar ve mobiliteye sahip olan, galaksinin en güçlü kaçakçısının ikinci adamıydı.

Skywalker'ı tekrar bulup öldürmesine yardımcı olacak türden kaynaklar.

Belki o zaman sesler dururdu.

Thrawn, köprü camında uzun bir süre durarak uzak asteroite ve yanındaki şimdi artık gereksiz olan İnterdiktör Kruvazörü'ne baktı. Pellaeon, huzursuzca, bu pozun Büyük Amiral'in, Luke Skywalker yakın bir zaman önce benzer bir tuzaktan kaçtığındaki pozuyla aynı olduğunu düşündü. Nefesini tutan Pellaeon, Thrawn'ın sırtına baktı ve Chimaera'nın ekibinden birinin daha bu başarısızlık için kurban edilip edilmeyeceğini merak etti.

Thrawn ona döndü. "İlginç," dedi. Sesi sohbet eder gibi bir tondaydı. "Olayların akışını fark ettiniz mi Kaptan?"

Pellaeon dikkatlice "Evet efendim," dedi. "Hedef, Constrainer gelmeden önce zaten motorlarını çalıştırmaya başlamıştı."

"Evet." Thrawn başını salladı. "Ve bu da üç şeyden birini gösteriyor. Ya Karrde zaten ayrılmak üzereydi ya da bir nedenden dolayı panikledi..." Kırmızı gözler parladı. "Veya bir şekilde uyarıldı."

Pellaeon sırtının kasıldığını hissetti. "Umarım bizim adamlarımızdan birinin onu uyardığını söylemiyorsunuz efendim."

"Hayır, tabii ki hayır." Thrawn'ın dudakları haşfçe büküldü. "Mürettebatınızın sadakati bir yana, Chimaera'daki kimse Constrainer'ın yolda olduğunu bilmiyordu ve Constrainer'daki kimse

biz fark etmeden mesaj yollayamazdı.” Kumanda istasyonuna doğru yürüdü ve oturdu; yüzünde düşünceli bir ifade vardı. “İlginç bir bulmaca bu Kaptan. Üzerinde düşünmem gereken bir bulmaca. Bu sırada, daha önemli meselelerimiz var. Örneğin yeni savaş gemileri elde etme görevi. Davetimize yeni cevaplar geldi mi?”

Pellaeon, bilgisayar seyrini çıkarıp hafızasını tazelemek için çabucak göz atarak, “Pek ilginç bir şey yok Amiral,” dedi. “Kontak kurduğum 15 gruptan 8’i ilgilendiklerini belirttiler, buna rağmen hiçbir belirlî bir söz vermediler. Diğerlerini hâlâ bekliyoruz.”

Thrawn başını salladı. “Onlara birkaç hafta daha vereceğiz. Ondan sonra da sonuç alamazsak o zaman davetimizi biraz daha zorlayıcı hale getireceğiz.”

“Evet efendim.” Pellaeon tereddüt etti. “Jomark’tan da bir iletişim aldık.”

Thrawn parlayan gözlerini Pellaeon’a çevirdi. Her kelimeyi teker teker vurgulayarak “Eğer yüce Jedi Üstadımız’a bu iletişimlerde ısrar ederse onu Jomark’a yerleştirmemizdeki tüm amacı mahvedeceğini açıklayabilirseniz çok memnun olacağım Kaptan,” dedi. “Asiler aramızda en ufak bir bağlantı kokusu alırlarsa, Skywalker’ın oraya gelmesini tamamen unutabilir.”

Pellaeon yüzünü buruşturdu. “Ona bunu açıkladım efendim. Sayısız kere. Cevabı her zaman Skywalker’ın geleceği şeklinde oldu. Ayrıca Skywalker’ın kız kardeşini ne zaman ona teslim edeceğinizi bilmek istiyor.”

Uzun bir an boyunca Thrawn hiçbir şey söylemedi. Nihayet “Sanırım, ona istediğini vermeden çenesini kapatmak mümkün olmayacak,” dedi. “Ya da şikayet etmeden çalışmasını sağlamak.”

Pellaeon “Evet, ona yaptırdığınız saldırı koordinasyonu için söylenip duruyordu,” diyerek başını salladı. “Beni, Skywalker’ın Jomark’a tam olarak ne zaman geleceğini tahmin edemeyeceği üzerine pek çok kez uyardı.”

Thrawn “Eğer bu olduğu zaman orada değilse, bize korkunç bir ceza uygulanacağını ima etti,” diyerek homurdandı. “Evet, bu tehditleri ezberledim. Artık çok da sıkılmaya başlıyorum.” Derin bir nefes alıp yavaşça verdi. “Pekâlâ Kaptan. Bir dahaki sefere aradığında, ona Taanab operasyonunun yakın gelecekteki son görevi olduğunu söyleyebilirsiniz. Skywalker’ın Jomark’a en azından iki hafta daha varması mümkün görünmüyor – Asiler’in üst yönetiminde yarattığımız küçük politik karmaşa kazandı onu en

azından bu kadar meşgul tutacaktır. Organa Solo ve doğmamış Jedi'larına gelince ona, şu andan itibaren bu konuyu şahsen ele alacağım bilgisini verebilirsiniz.”

Pellaeon, omzunun üzerinden, Büyük Amiral'in muhafızı Rukh'un, arka köprü kapısının yanında sessizce durduğu yere baktı. Yavaş bir sesle “Bu Noghri'leri görevden aldığınız anlamına mı geliyor efendim?” diye sordu.

“Bununla bir sorunuz mu var Kaptan?”

“Hayır efendim. Ama yine de tüm saygımla Büyük Amiral'e Noghri'lerin hiçbir zaman bir görevi yarım bırakmaktan hoşlanmadıklarını hatırlatabilir miyim?”

Thrawn “Noghri'ler, İmparatorluk'un hizmetkârlarıdır,” diye soğuk bir sesle karşılık verdi. “Daha da önemlisi, bana şahsen sadıktırlar. Onlara söyleneni yapacaklardır.” Durakladı. “Buna rağmen, sizin endişelerinizi göz önüne alacağım. Her durumda, Myrkr'deki görevimiz tamamlandı. General Covell'a ekibini geri getirmesini emredin.”

“Evet efendim.” Pellaeon iletişim subayına mesajı göndermesi için işaret etti.

Thrawn “General'in raporunu üç saat içinde istiyorum, diye devam etti. “12 saat sonra da saldırıdaki en iyi üç piyade ve en iyi iki mekanize operatör hakkındaki görüşlerini bekliyorum. Bu beş adam Tantiss Dağı Operasyonuna transfer edilecek ve hemen Wayland'a gönderilecekler.”

Pellaeon “Anlaşıldı,” diyerek başını salladı ve Covell'in dosyasına emirleri girmeye başladı. Bu tür tavsiyeler, Tantiss Dağı Operasyonu başladığından beri birkaç haftadır standart İmparatorluk prosedürü haline gelmişti ama Thrawn hâlâ bunu subaylarına hatırlatmak için elinden geleni yapıyordu. Belki de bu, bu tavsiyelerin Büyük Amiral'in Asi Birliğini ezme planı için ne kadar önemli olduğunun pek de gizli olmayan bir hatırlatmasıydı.

Thrawn, camdan, tekrar aşağıdaki gezegene baktı. “Biz General'in dönüşünü beklerken, siz de Hyllyard şehrindeki uzun dönemli ekip için teftiş ekibiyle kontak kuracaksınız.” Gülümsedi. “Bu çok büyük bir galaksi Kaptan ama Talon Karrde gibi bir adamın bile kaçacağı yerler eninde sonunda bitecektir. En sonunda, durmak zorunda kalacak.”

Jomark'ın Yüksek Kalesi'nin ismini pek de hakettiği söylenemezdi.

En azından Joruuş C'baoth'a göre. Kısa ve kirliydi, taşları yer yer gevşemişti ve onu uzun zaman önce inşa eden yabancı ırk kadar yabancıydı; eski bir volkanik dağdan kalan büyük kayalıklardan ikisinin arasında rahatsızca duruyordu. C'baoth, yine de uzakta bir daire oluşturan geri kalan parçaya ve de neredeyse tam 400 metre altındaki Halka Gölü'nün mükemmel mavi sularına bakarak, yerlilerin en azından kalelerini -ya da tapınakları, ya da her neyse-kurmak için iyi bir manzara seçmiş olduklarını kabul edebilirdi. Bir Jedi Üstadı'nın taşınması için iyi bir yer olmuştı; kolonistler bu yere huşu içinde bakıyorlardı. Ayrıca, kraterin merkezini dolduran ve göle yuvarlak şeklini veren kara ada Thrawn'ın can sıkıcı bir şekilde bitip tükenmeyen mekikleri için uygun bir saklanma yeri sağlıyordu.

Ama kalenin terasında durup, Halka Gölü'ne bakan C'baoth'un düşüncelerini ne manzara, ne güç, ne de İmparatorluk kaplıyordu. Onun yerine aklında Güç'te biraz evvel hissettiği garip titreşim vardı.

Bu titreşimi daha önce de hissetmişti. Ya da en azından hissettiğini düşünmüştü. Geçmişle ilgili düşünceleri izlemek her zaman çok zordu; şimdinin acelesi ve sisleri arasında kolayca kaybolabiliyorlardı. Kendi geçmişinden bile, sanki tarih kayıtlarından sahneler görüyormuş gibi, sadece anı parçacıkları hatırlayabiliyordu. Bir keresinde birinin ona bunun sebeplerini açıklamaya çalıştığını hatırlar gibiydi ama bu açıklama da geçmişin karanlığı arasında unutulup gitmişti.

Zaten önemli de değildi. Hafıza önemli değildi, konsantrasyon önemli değildi, kendi geçmişi önemli değildi. İsteddiği an Güç'ü çağırabilirdi ve önemli olan buydu. Bunu yapabildiği sürece kimse onu incitemez ya da elindekileri alamazdı.

Tabii Büyük Amiral Thrawn onu çoktan almıştı, öyle değil mi?

C'baoth, terasta etrafına bakındı. Evet. Evet; burası onun kendine göre şekillendirdiği ve kumanda ettiği gezegen, şehir ya da ev değildi. Burası İmparator'un Tantiss deposunu koruması için gönderdiği karanlık Jedi'in ellerinden aldığı Wayland değildi. Burası Jomark'tı ve o da birisini bekliyordu.

Parmaklarını uzun beyaz sakalında gezdirdi ve kendini konsantre olmaya zorladı. Evet, Luke Skywalker'ı bekliyordu. Luke Skywalker, kızkardeşi ve onun daha doğmamış ikizleri ona geleceklerdi. O da hepsini kendi müritleri haline getirecekti. Büyük Amiral Thrawn İmparatorluk'a yardım etmesi karşılığında onları C'baoth'a vermeye söz vermişti.

Bu düşünce karşısında yüzünü buruşturdu. Büyük Amiral'in istediği bu yardım çok zordu. Bunu gerçekleştirebilmek için çok fazla konsantre olması, uzun süre boyunca düşüncelerini ve hislerini sıkı bir şekilde aynı hizada tutması gerekiyordu. Wayland'de böyle bir şey yapması gerekmemişti; en azından İmparator'un Muhafızı'na karşı savaştığından beri.

Gülümsedi. Muhafız'a karşı savaşı büyük bir savaş olmuştu ama hatırlamaya çalıştığı zaman bile, detaylar tıpkı rüzgârdaki samanlar gibi dağılıyordu. Çok uzun zaman önceydi.

Çok önce... Tıpkı Güç'teki o parıltıların olduğu zaman gibi?

C'baoth'un parmakları, sakalından aşağıya kayarak, göğsünde duran madalyona dokundu. Sıcak metali avucunda sıkarak, geçmişin sislerine karşı savaştı ve onların ötesini görmeye çalıştı. Evet. Evet, haklıydı. Aynı parıltılar, önceden, son dönemlerde, üç kere daha ortaya çıkmışlardı. Ortaya çıkmışlar, bir süre kalmışlar ve daha sonra yine ortadan kaybolmuşlardı. Sanki bir süreliğine Güç'ü kullanmayı öğrenmiş ve sonra unutmuş biri gibi?

Bu durumu anlamıyordu ama onun için tehdit oluşturan bir şey değildi, bu yüzden önemli değildi.

Üstünde, Jomark'ta başka kimsenin göremediği bulutların çok üstünde, İmparatorluk Yıldız Destroyer'in şimdi yörüngeye girdiğini hissedebiliyordu. Gece olduğunda, mekik gelecek ve onu –başka bir çoklu İmparatorluk saldırısının koordinasyonuna yardım etmesi için– başka bir yere götüreceklerdi. 'Tanaab' diye düşündü.

Göstermek zorunda olacağı çabayı ve acıyı dört gözle beklemiyordu ama Jedi'ları geldiği zaman bunların hepsine değecekti. Onları kendi imajına göre yeniden şekillendirecekti; böylece hayatlarının sonlarına kadar onun müritleri ve hizmetkârları olacaklardı.

İşte o zaman Büyük Amiral Thrawn bile, Joruu C'baoth'un gücün gerçek anlamını bulduğunu itiraf etmek zorunda kalacaktı.

Bölüm 2

“Özür dilerim Luke.” Wedge Antilles’in sesi telsizden ara sıra statik patlamalarıyla kesilerek konuştu. “Aklıma gelen her türlü bahaneyi denedim, sahip olduğum ve olmadığım tüm rütbeyi kullanmak da dâhil. Hiçbir yararı olmadı. Yükseklerde bir yerde biri Sluissi’nin kendi savunma gemilerinin tamir işi için kesinlikle öncelikli olduğu emrini vermiş. Bu adamı bulup onu özel bir ayrıcalık sağlaması için ikna edene kadar, X-Kanat’ınla ilgilenecek birini bulamayacağız.”

Luke Skywalker yüzünü buruşturdu, boğazında dört saatlik hayal kırıklığının acısını hissediyordu. Coruscant’ta tüm Yeni Cumhuriyet’in geleceği pamuk ipliğine bağlıyken, burada hiçbir sonuç alamadan dört kıymetli saat harcanmıştı. “Bu üst düzey adamın ismini aldınız mı?” diye sordu.

Wedge “Bunu bile yapamadım,” dedi. “Denediğim her yol teknisyenlerden üç kademe üstte kayboldu. Hâlâ deniyorum ama burası tam anlamıyla çıldırdı.”

Luke içini çekti ve “Büyük bir İmparatorluk saldırısı buna yol açar,” diyerek yenilgiyi kabul etti. Sluissi’nin önceliklerini neden böyle sıraladıklarını anlıyordu ama o da eğlenceye gidiyor değildi. Zaten buradan Coruscant’a altı günlük bir yol vardı ve burada oyalandığı her saat boyunca Amiral Ackbar’ı yerinden etmek isteyen politik güçler yerlerini sağlamlaştırmak için bir saat kazanıyorlardı. “Denemeye devam et oldu mu? Buradan gitmek zorundayım.”

“Elbette,” dedi Wedge. “Bak, biliyorum Coruscant’ta olanlar yüzünden endişelisin ama bir kişinin yapabileceği çok fazla bir şey yok, o kişi bir Jedi olsa bile.”

Luke isteksizce “Biliyorum,” diye kabullendi. Han yoldaydı, Leia zaten oradaydı... “Sadece burada oturup olayların dışında kalmaktan nefret ediyorum.”

“Ben de.” Wedge sesini alçalttı. “Hâlâ başka bir seçeneğin var. Bunu unutma.”

Luke “Unutmam,” diye söz verdi. Bu kesinlikle çok baştan çıkarıcı bir seçenektir ama Luke, artık Yeni Cumhuriyet Ordusu’nun resmi bir üyesi değildi ve Yeni Cumhuriyet Gemileri, tersanelerde hâlâ alarm halinde beklerken, Wedge, X-Kanat’ını bir sivile verdiği için askeri mahkemeye verilebilirdi. Konsey üyesi Borsk Fey’lya ve onun Ackbar karşıtı yandaşları bir Yıldız Savaşçısı Şlo komutanı gibi

düşük rütbeli biriyle uğraşmaya zahmet etmeyebilirlerdi ama yine de böyle bir ihtimal vardı.

Wedge, tabii bunu Luke'tan daha da iyi biliyordu. Bu da teklîşni daha cömert hale getiriyordu. Luke "Teklişni takdir ediyorum," dedi. "Ama işler çok ümitsiz hale gelmediği sürece, benimkinin onarılmasını beklemem iyi olacak."

"Pekâlâ. General Calrissian nasıl?"

Luke kuru bir sesle "O da benim X-Kanat'la aynı durumda sayılabilir," dedi. "Buradaki her doktor ve tıbbi droid, savaş yaralılarıyla meşgul. Şu anda kanaması olmayan birinden metal ve cam parçalarını çıkarmak öncelik listelerinin başında yer almıyor."

"Eminim, bundan dolayı çok mutludur."

Luke "Onu daha mutlu gördüğüm zamanlar olmuştu," diye itiraf eti. "Gidip doktorları biraz daha sıkıştırsam iyi olacak. Sen de Sluiss bürokrasisini kendi tarafından sıkıştırsan iyi olur; eğer ikimiz de yeterince baskı yaparsak belki ortada buluşabiliriz."

Wedge güldü "Evet. Sonra konuşuruz."

Son bir statik sesiyle, telsiz bağlantısı kesildi. Luke, genel telsiz masasından kalkıp tıbbi koridora giden Sluis Van Merkez resepsiyon bölgesine ilerlerken "Ve iyi şanslar," diye yavaşça ekledi. Eğer geri kalan aygıtları da Sluissi iç sistem iletişim aygıtları kadar zarar gördüyse, gerçekten de, bir sivilin X-Kanat'ına yeni bir çift hipersürücü yerleştirecek zamanı bulmaları için çok vakit gerekebilirdi.

Dört bir yana hareket ediyormuş gibi gözüken kalabalığın arasından dikkatlice manevra yaparak geçerken yine de işlerin o kadar da kötü gitmediğine karar verdi. Burada bir sürü Yeni Cumhuriyet gemisi vardı. Onların mürettebatları eski bir subay olan Luke için kuralları delmeye Sluissi'lerden daha istekli olabilirlerdi. İşler daha da kötüye giderse, Coruscant'ı arayıp Mon Mothma'nın işleri biraz daha hızlandırmasını isteyebilirdi.

Bu yaklaşımın sakıncası ise yardım için aramanın zayıflık olarak görülebilecek olmasıydı... Konsey üyesi Fey'lya'nın önünde zayıflık göstermek, şu anda göndermek istediği işaret değildi.

Ya da ona öyle geliyordu. Diğer taraftan, Yeni Cumhuriyet'in başının dikkatini şahsen çekebildiğini göstermek de kolayca bir güç ve birliktelik işareti olarak algılanabilirdi.

Luke başını haşf bir hayal kırıklığı içinde salladı. Bir Jedi için tartışmanın iki tarafını da görebilmek genellikle yararlı bir özellikti ama aynı özellik politik meseleleri olduğundan da bulanık hale getiriyordu. Politikayı Leia'ya bırakması için diğer iyi nedenlerden biriydi bu da.

Onun bu mücadeleyle başa çıkabilecek olmasını umuyordu.

Tıbbi bölüm tıpkı Sluis Van Merkez uzay istasyonunun diğer kısımları gibi kalabalıktı ama burada en azından kalabalığın büyük bir kısmı ortalıkta koşturmak yerine, sessizce oturuyor ya da yatıyordu. Sandalyeler ve park edilmiş süzülen hasta yatakları arasından yolunu bularak, düşük öncelikli hastalar için bekleme odasına çevrilmiş geniş bir koğuşa girdi. Yüz ifadesi sabırsızlık ve sıkıntı arasında gezinen Lando Calrissian, uzak köşede oturuyor ve bir eliyle göğsüne acı azaltıcı tıbbi paketi tutuyor, diğer eliyle ise ödünç aldığı bir veri bloğunu dengelemeye çalışıyordu. Luke yanına geldiğinde bloknota somurtmakla meşguldu. Luke “Kötü haber mi?” diye sordu.

Lando, bloknotu yanındaki boş iskemleye fırlatarak “Son zamanlarda başıma gelenlerden daha kötü değil,” diye cevap verdi. “Hfredium’un pazar Şyatı yine düşmüş. Eğer bir iki ay içinde yükselmezse, bu bana birkaç yüz bine malolacak.”

Luke “Çok kötü,” diye kabullendi. “Bu senin Nomad şehrindeki operasyonunun ana ürünü değil mi?”

Lando yüzünü buruşturarak “Ana ürünlerden bir tanesi, evet,” diye karşılık verdi. “Normalde etkilenmemizi önleyecek kadar çeşitli ürünlerimiz var ama problem şu ki son zamanlarda Hfredium’u stokluyor ve Şyatının yükselmesini bekliyordum. Şimdi tam tersi oldu.”

Luke gülmesini bastırmaya çalıştı. Bu tam anlamıyla Lando’ydu. Saygıdeğer ve yasal bir vatandaş olmuş olabilirdi ama hâlâ küçük manipulatif kumarlar oynamaktan vazgeçebilmiş değildi. “Eğer yardımcı olacaksa, sana bazı iyi haberlerim var. İmparatorluk’un çalmaya çalıştığı tüm gemiler, direkt olarak Yeni Cumhuriyet’e ait olduklarından maden makinelerini almak için Sluiss bürokrasisiyle boğuşmak zorunda kalmayacağız. Yani, sadece Cumhuriyet Askeri Kumandanı’na resmi bir talep sunma ve onları buradan çıkarma meselesi.”

Lando’nun yüzündeki çizgiler biraz yumuşadı. “Bu harika Luke,” dedi. “Bunu gerçekten çok takdir ediyorum. O maden makinelerini

ele geçirebilmek için neler çektiğimi tahmin bile edemezsin. Yerlerine yenilerini bulmak büyük bir baş ağrısı olurdu.”

Luke elini salladı. “Bu koşullar altında yapabileceğimizin en azı bu. Yönlendirme istasyonuna gideyim ve senin için işleri hızlandırabilecek miyim, bir bakayım. Bloknotla işin bitti mi?”

“Evet, alabilirsin. X-Kanat’ında bir gelişme var mı?”

Luke bloknotu almak için Lando’nun üzerinden uzanırken “Pek sayılmaz,” diye karşılık verdi. “Hâlâ en azından birkaç saat...”

Diğeri, kolunu yakalamak için elini uzatmadan bir saniye önce Lando’nun ruh halindeki ani değişikliği fark etti. “Ne oldu?”

Lando hiçbir yere bakmıyordu ama havayı koklarken, alnı konsantrasyonla kıışmıştı. “Biraz evvel neredeydin?” diye Luke’u sorguladı.

Luke “Resepsiyon alanındaki halka açık telsiz masalarından birine gittim,” diye cevap verdi. Lando sadece havayı koklamıyor aynı zamanda Luke’un kolunu kokluyordu. “Neden?”

Lando, Luke’un kolunu bıraktı. “Bu Carababba tütünü,” dedi yavaşça. “İçine biraz da Armudu baharatı karıştırılmış. Bu kokuyu...” Luke’a baktı, hisleri daha da yoğunlaşıyordu. “Bu Niles Ferrier. Ondan başkası olamaz.”

Kalp atışlarının hızlanmaya başladığını hisseden Luke “Niles Ferrier de kim?” diye sordu. Lando’nun huzursuzluğu bulaşıcıydı.

Lando “İnsan. Büyük ve yapılı bir tip,” dedi. “Koyu renk saçlı, büyük bir ihtimalle sakalı var, ama bu, arada sırada yok oluyor. Ayrıca, muhtemelen, uzun ince bir sigara içiyordu. Hayır, elbetteki sigara içiyordu, üzerinde onun sigarasının dumanı var. Onu hatırlıyor musun?”

“Bir dakika.” Luke gözlerini kapattı ve Güç’e erişti. Kısa dönem hafıza geliştirme Yoda’dan öğrendiği Jedi tekniklerinden biriydi. Görüntüler yavaşça zamanda geriye doğru ilerlediler; tıbbi kanata yürüyüşü, Wedge ile konuşması, halka açık bir telsiz masası arayışı....

İşte oradaydı. Tam olarak Lando’nun tarif ettiği gibi üç metreden daha uzak olmayan bir mesafeden geçiyordu. Resmi hafızasında dondurarak “Onu buldum,” dedi Lando’ya.

“Nereye gidiyor?”

“Hmmm...” Luke hafızasını tekrar ileri oynattı. Adam görüş açısının içinde bir dakika kadar girip çıktıktan sonra, Luke nihayet boş bir masa bulunca gözden kayboldu. “Görünüşe göre o ve birkaç kişi daha Altıncı Koridor’a gidiyorlarmış.”

Lando veri bloğunda istasyonun şemasını tuşladı. “Altıncı Koridor mu? Kahretsin!” Ayağa fırladı ve hem bloğu hem de acı azaltıcıyı sandalyesine fırlattı. “Haydi gel, bununla ilgilenmek zorundayız.”

Luke, Lando bekleyen hastaların arasından aceleyle geçerken ona yetişmek için büyük bir adım atarken “Neyle ilgileneceğiz?” diye sordu. “Ayrıca kim bu Niles Ferrier?”

Lando omzunun üzerinden “Galaksideki en iyi uzay gemisi hırsızlarından biri,” diye cevap verdi. “Ve Altıncı koridor, tamir ekipleri alanlarından birine gidiyor. Oraya bir Korelya Gunship ya da başka bir şey çalıp onunla uçmadan varsak iyi olur.”

Resepsiyon bölgesinden, hem narin Sluissi yazısı hem de daha kalın ortak lisan harfleriyle Altıncı Koridor yazan kemeri, geçtiler. Diğer taraflardaki insan kalabalığı burada Luke’u şaşırtarak, küçücük gruplar haline gelmişti. Koridorda yüz metre kadar ilerlediklerinde ise, o ve Lando yalnızdılar.

Luke “Buranın tamir bölgelerinden biri olduğunu söylemiştin değil mi?” diye sordu ve yürürken Jedi hisleriyle bölgeyi taradı. Etraflarındaki oşşlerdeki ışıklar ve aygıtlar düzgün bir şekilde çalışıyor gibi görünüyordu ve birkaç droidin işlerini yapmak için koşturduklarını görebiliyordu ama bunun haricinde bulundukları yer tamamıyla terkedilmiş görünüyordu.

Lando ciddi bir sesle “Evet, öyle demiştim,” diye karşılık verdi. “Şemaya göre, beşinci ve üçüncü koridor da bu iş için kullanılıyor ama burasını da meşgul edecek kadar çok traşk olmalı. Yedek bir lazer tabancan yoktur sanırım, öyle değil mi?”

Luke başını salladı. “Artık lazer tabancası taşımıyorum. Sence istasyon güvenliğini aramalı mıyız?”

“Ferrier’in ne yapmaya çalıştığını anlamak istiyorsak hayır. Şu ana kadar tüm istasyon bilgisayar ve telsiz sistemini elden geçirmiştir, güvenliği çağırırsak, çekip gider ve başka bir kayanın altında kaybolur.” Önlerinden geçtikleri açık oşş kapılarından bir tanesinin içine göz attı. “Bu klasik Ferrier. Favori hilelerinden biri, herkesi görev emirleriyle soymak istediği alandan uzaklaştırmak...”

Luke “Bir dakika,” diye sözünü kesti. Aklının bir köşesinde...

“Sanırım onları buldum. Altı insan ve iki uzaylı, en yakını tam önümüzde 200 metre kadar uzaklıkta.”

“Ne çeşit uzaylılar?”

“Bilmiyorum. Irklarıyla daha önce hiç karşılaşmadım.”

“Pekâlâ. Onlara dikkat et. Ferrier’in çetesindeki uzaylılar genellikle kas güçleri için işe alınırlar. Haydi gidelim.”

Luke ışın kılıcını belinden çıkararak “Belki de sen burada kalmalısın,” diye önerdi. “Eğer tatsızlık çıkarmaya karar verirlerse, seni ne kadar iyi koruyabileceğimden emin değilim.”

Lando “Bunu göze alıyorum,” dedi. “Ferrier beni tanıyor; belki bu işi kavga çıkmadan durdurabilirim. Ayrıca, aklımda denemek istediğim bir Şkir var.”

İlk insandan 20 metre uzaklıktaydılar ki Luke önlerindeki grubun ruh hallerindeki değişikliği algıladı. Işın kılıcını kavrayarak Lando’ya “Bizi fark ettiler,” diye mırıldandı. “Onlarla konuşmayı denemek istiyor musun?”

Lando önlerindeki terkedilmiş görünen koridora bakmak için boynunu bükerek “Bilmiyorum,” diye aynı şekilde cevap verdi. “Belki biraz daha yaklaşmamız gerekebilir...”

Kapılardan birinden ani bir hareket pırıltısı ve Güç’teki ani bir dalgalanma Luke’u harekete geçirdi. Işın kılıcını açarak “Eğil!” diye bağırdı. Bir tıslamayla, ışın kılıcının yeşil beyaz ışığı belirdi.

Ve neredeyse kendi başına hareket ederek onlara doğru ateşlenmiş bir lazer tabancası ışınının önünü kesti.

Luke, ikinci bir atış onlara doğru ilerlerken “Arkama geç!” diye bağırdı. Güç tarafından yönetilen eli ışın kılıcını tekrar saldırının yoluna kaydırdı. Üçüncü bir atış da kılıçtan sekti, onu bir dördüncüsü izledi. Koridorun ilerisindeki bir kapıdan ikinci bir lazer tabancası ateş açarak ilkinde katıldı.

Luke yerini koruyordu, Güç’ün içine akarak, kollarından geçtiğini, zihninde sadece saldırıya odaklanan bir görüş yarattığını ve başka her şeyin karanlıkta kaldığını hissediyordu. Arkasında yarı çömelmiş duran Lando aklının gerisinde sisli bir histi, Ferrier’in adamlarının geri kalanlarının varlığı daha da zayıftı. Dişlerini sıkarak, Güç’ün savunmasını kontrol etmesine izin verdi; gözlerini koridorda gezdiriyor ve tehditlere karşı gözünü açmaya çalışıyordu.

Duvardaki garip şekilli gölge bulunduğu yerden ayrılıp öne doğru yürümeye başladığında tam da ona bakıyordu.

Uzun bir dakika boyunca ne gördüğüne inanamadı. Gölgenin belli bir şekli ya da ayrıntısı yoktu; yalnızca haşfçe akıcı bir şekil ve neredeyse mutlak bir karanlıktan oluşuyordu ama bu gerçektir ve onlara doğru yürüyordu. Lazer atışlarının üstünden sesini duyurabilmek için “Lando!” diye bağırdı. “Beş metre ötede, 40 derece solda. Şkrin var mı?”

Arkasından tıslama benzeri derin bir nefes alış duydu. “Daha önce hiç böyle bir şey görmedim. Geri mi çekiliyoruz?”

Luke kendini zorlayarak, savunmalarından cesaret edebildiği kadar konsantrasyonunu çekerek yaklaşan gölgeye odaklandı. Orada gerçekten bir şey vardı; daha önce hissettiği uzaylı varlıklardan biriydi. Bu da onun Ferrier’in adamlarından olduğunu gösteriyordu...

Lando’ya “Benimle kal,” dedi. Bu biraz riskli olacaktı ama kuyruğunu kıstırıp kaçmak da işe yaramayacaktı. Yavaşça hareket ederek, dengeli ama akıcı bir duruşla, direk olarak gölgeye yöneldi.

Uzaylı durakladı; hisleri, potansiyel bir kurbanın geri çekilmek yerine ona doğru ilerlemesi karşısında açıkça şaşırdığını gösteriyordu. Luke, anlık tereddütten yararlanarak, soldaki duvara doğru daha da ilerledi. İlk lazer tabancası Luke’un hareketlerini izlerken, gölgeye yaklaşıncaya, aniden ateşi kesti. Gölgenin şekli haşfçe dalgalandı; Luke’a sanki omzunun üzerinden bakıyormuş gibi geldi. İkinci lazer tabancasının da ateşini gölgeye doğru çekerek sola doğru hareket etmeye devam etti. Bir saniye sonra, ikinci atış da sustu.

Lando onaylayan bir tonla “İyi iş,” diye mırıldandı. “Şimdi bana bırak.”

Bir adım geriledi. “Ferrier?” diye seslendi. “Ben Lando Calrissian. Dinle beni. Eğer dostunu tek parça halinde tutmak istiyorsan, onu geri çeksen iyi olur. Bu Luke Skywalker, Jedi Şövalyesi. Darth Vader’ı yenen adam.”

Tabii, bu tam olarak doğru sayılmazdı ama yeterince yakındı. Luke, her ne kadar onu öldürmeye gitmese de, ne de olsa, Vader’ı son ışın kılıcı düellolarında yenmişti.

Buna rağmen, koridorun gerisindeki görünmeyen adamlar üzerinde sözlerin etkisi görülüyordu. Aralarındaki şüphe ve korkuyu

hissedebiliyordu; ışın kılıcını biraz daha yükseğe kaldırdığında gölge yaklaşmayı durdurdu. Biri “Adın neydi?” diye seslendi.

Lando “Lando Calrissian,” diye tekrarladı. “10 yıl önceki o kahrolası Phraetiss Operasyonu’nu hatırla.”

Ses ciddi bir tonla “Evet hatırlıyorum,” dedi. “Ne istiyorsun?”

Lando “Sana bir teklifte bulunmak istiyorum,” dedi. “Dışarı çık da konuşalım.”

Bir anlık bir tereddüt oldu. Sonra Luke’un hafızasından hatırladığı büyük adam koridor duvarına dayanmış bir grup kutunun arkasından çıktı, hâlâ tüten sigarası dişlerinin arasına sıkıştırılmıştı. Lando “Hepiniz,” diye ısrar etti. “Haydi Ferrier. Onları dışarı çıkar. Tabii eğer onları bir Jedi’den saklayabileceğini ciddi olarak düşünmüyorsan.”

Ferrier’in gözleri Luke’a takıldı. “Mistik Jedi güçleri hep abartılmıştır,” diye alayla homurdandı ama dudakları duyulmaz bir şekilde hareket etti ve o onlara yaklaşırken, beş insan ve uzun, ince, yeşil pulları olan böceksi bir uzaylı birer birer saklandıkları yerden çıktılar.

Lando, Luke’un arkasından çıkarak, onaylayan bir tavırla “Bu daha iyi,” dedi. Elini böceksi uzaylıya sallayarak “Bir Verpine, öyle mi?” diye sordu. “Sana hakkını teslim etmek zorundayım Ferrier; hızlısın. İmparatorluk gideli belki 30 saat oldu ve sen şimdiden buradasın. Bir de evcil Verpine’in var. Verpine’lerden bahsedildiğini duymuş muydun Luke?”

Luke başını salladı. Uzaylının görünüşü tanıdık olmasa bile ismi tanıdıktı. “Yüksek teknoloji aletleri onarıp tekrar bir araya getirmekte dahi oldukları söylenir.”

Lando “Bu gerçekten hak edilmiş bir şöhrettir,” dedi. “Söylentilere göre Amiral Ackbar’a B -Kanatları tasarlamakta onlar yardım etmişler. Hasarlı gemileri aşırma işine mi girdin Ferrier? Yoksa Verpine’in öylesine mi burada?”

Ferrier soğuk bir sesle “Anlaşmadan bahsettin,” dedi. “Konuş.”

Lando sesini Ferrier’in tonuna uydurarak “İlk olarak baştan beri Sluis Van’da mıydın onu bilmek istiyorum,” dedi. “Eğer İmparatorluk için çalışıyorsan anlaşma yapamayız.”

Elinde lazer tabancası olan çeteden biri, bir şeylere hazırlanırcasına nefes aldı. Luke ışın kılıcını uyarı olarak haşşçe ona

yöneltti ve küçük kahramanlık pırıltıları hemen gözden kayboldu. Ferrier adama, sonra da Lando'ya baktı. “İmparatorluk gemi aradığına dair bir çağrı gönderdi,” dedi isteksizce. “Özellikle savaş gemileri. Savaşabilecek yüz ton üzerindeki her şey için pazar payının % 20 fazlasını vad ediyorlar.”

Luke ve Lando çabucak bir bakış değiş tokuşu yaptılar. Lando “Garip bir istek,” dedi. “Kendi tersanelerinden birini mi kaybetmişler?”

Ferrier soğuk bir tonla “Söylemediler ve ben de sormadım,” diye cevap verdi. “Ben iş adamıyım; müşteriye istediğini veririm. Anlaşma mı yapacaksın, yoksa sadece konuşacak mısın?”

Lando “Anlaşma için buradayım,” diye onu temin etti. “Biliyor musun Ferrier, bana öyle geliyor ki burada biraz başın sıkışmış durumda. Seni Yeni Cumhuriyet gemilerini çalmaya çalışırken enseledik. Ayrıca Luke’un hepinizi fazla bir çaba göstermeden temizleyebileceğini de kanıtladık. Tek yapmam gereken şey güvenliği aramak; böylece hepiniz önümüzdeki birkaç seneyi bir ceza kolonisinde geçirirsiniz.”

Sessizce duran gölge öne bir adım attı. Ferrier öfkeyle “Jedi hayatta kalabilir,” dedi. “Ama sen kalamazsın.”

Lando rahat bir tavırla “Belki. Belki de değil,” dedi. “Bunu bir kenara bırakırsak, durumun, senin gibi bir iş adamının içinde bulunmak isteyeceği türden değil. O yüzden işte anlaşma: Şimdi git ve biz de yetkililere haber vermeden önce senin Sluis Van Sistem’inden çıkmanı bekleyelim.”

Ferrier alaycı bir tavırla “Ne kadar cömertsin,” dedi. “Peki gerçekte ne istiyorsun? Operasyonda bir parça mı? Ya da sadece para mı?”

Lando başını salladı. “Senin paranı istemiyorum. Sadece buradan gitmeni istiyorum.”

“Tehditleri hoş karşılamam.”

Lando “O zaman bunu eski işler hatırına arkadaşça bir uyarı olarak kabul et,” dedi; sesi sertti. “Ama ciddiye al.”

Uzun bir an boyunca koridordaki tek ses uzak bir makinenin geri plandan gelen haşf homurtusuydu. Luke kendini savaş konumunda hazır tutuyor ve Ferrier’in duygularındaki ani değişiklikleri okumaya çalışıyordu. Ferrier ağzındaki sigaranın yerini değiştirerek “Anlaşman bize çok miktarda paraya mal olur,” dedi.

Lando “Bunun farkındayım,” diye kabullendi. “Ve ister inan ister inanma, üzgünüm. Ama Yeni Cumhuriyet şu anda gemi kaybetmeyi kaldıramaz. Yine de Amorris sistemini deneyebilirsin. Son duyduğumda, Cavrillu korsan çetesi orayı üs olarak kullanıyordu ve her zaman uzman bakım elemanına ihtiyaçları vardır.” Gölgeye değerlendiren bir bakış attı. “Ve ekstra kasa.”

Ferrier onun bakışlarını izledi. “Ah, Hayalet’imden hoşlandın ha?”

Luke kaşlarını çatı. “Hayalet mi?”

Ferrier “Onlar kendilerini Defel olarak adlandırıyorlar,” dedi. “Ama ben ‘Hayalet’in çok daha fazla uygun olduğunu düşünüyorum. Vücutları görünebilir tüm ışığı emiyor; bir çeşit gelişmiş hayatta kalma mekanizması.” Luke’a baktı. “Bu anlaşma hakkında sen ne düşünüyorsun Jedi“Kanun ve adaletin koruyucusu olan sen?”

Luke bu soruyu bekliyordu. “Burada bir şey çaldın mı?” diye sordu. “Ya da istasyonun görev bilgisayarına girmekten başka kanunsuz bir şey yaptın mı?”

Ferrier’in dudakları büküldü. “İşleri olmayan şeylere burunlarını sokan birkaç serseriye de ateş ettik. Bu sayılır mı?” diye alaylı bir sesle sordu.

Luke aynı ses tonuyla “Onları vurmadıysanız hayır,” dedi. “Bana göre gitmekte özgürsünüz.”

Ferrier “Çok nazıksın,” diye homurdandı. “Bu kadar mı yani?”

Lando “Bu kadar,” diyerek başını salladı. “Ha bir de senin ağ korsanı kodunu istiyorum.”

Ferrier ona ters bir bakış attı ama arkasında duran Verpine’e işaret etti. Uzun yeşil uzaylı sessizce ileri doğru eğildi ve Lando’ya bir çift data kartı uzattı. Lando “Teşekkür ederim,” dedi. “Pekâlâ. Geminizi hazırlayıp, yetkililere haber vermeden önce buradan gitmeniz için bir saat veriyorum. İyi yolculuklar.”

Ferrier “Evet, bunu yapacağız,” diye homurdandı. “Seni görmek çok güzeldi Calrissian. Belki bir daha ki sefere ben sana bir ‘iyilik’ yaparım.”

Lando “Amoriss’i bir dene,” diye tekrarladı. “Eminim, onlardan alabileceğiniz en azından bir çift eski Sienar devriye gemisi vardır.”

Ferrier cevap vermedi. Grup sessizce Lando ve Luke’u geçti ve resepsiyon alanına doğru boş koridorda ilerlemeye başladı. Luke

onların gitmesini izlerken “Amoriss’ten onlara bahsetmenin iyi bir Şkir olduğuna emin misin?” diye mırıldandı. “İmparatorluk bu anlaşımdan bir ya da iki devriye gemisi kazanacak gibi.”

Lando “Bir Kalamari Yıldız Kruvazörü mü almasını tercih ederdin?” diye sordu. “Ferrier bunu yapabilecek kadar iyidir. Özellikle burada her şey bu kadar karışmışken.” Başını düşünceli bir tavırla salladı. “İmparatorluk’ta neler oluyor merak ediyorum. Gemi yapmak için kendi olanakları varken, kullanılmış gemiler için bu kadar yüksek Şyatlar ödemenin hiçbir anlamı yok.”

Luke, ışın kılıcını kapatıp tekrar beline takarken, “Belki de sorun yaşıyorlar,” diye önerdi. “Ya da belki Yıldız Destroyer’lerinden birini kaybettiler ama mürettebatı kurtarmayı başardılar ve şimdi onları yerleştirmek için gemilere ihtiyaçları var.”

Lando şüpheli bir tavırla “Sanırım bu mümkün,” dedi. “Tüm gemiye tamir edilemeyecek derecede hasar verecek ama mürettebatı canlı bırakacak bir kaza düşünmek zor. Neyse, Coruscant’a haber verebiliriz. Bırakalım da, İstihbarat’ın adamları ne anlama geldiğini bulsunlar.”

Luke “Tabii eğer politikacılık oynamakla çok meşgul değillerse,” dedi. “Çünkü eğer Konsey üyesi Fey’lya’nın grubu aynı zamanda Askeri İstihbarat’ın da kontrolünü ele almaya çalışıyorsa...” Başını sallayarak düşünceyi beyninden uzaklaştırmaya çalıştı. Durum hakkında endişelenmek bir işe yaramazdı. “Peki şimdi ne olacak? Ferrier’e bir saati verecek ve sonra da bu kodları Sluiss’e mi teslim edeceğiz?”

Lando giden gruba düşünceli bir tavırla bakarak “Ferrier’e bir saatini vereceğiz,” dedi. “Ama ağ korsanı kodları başka bir mesele. Ferrier onları istasyonun bu köşesinde işçileri şaşırtmak için kullanıyorsa, bizim de onları senin X-Kanat’ını öncelik sırasının üzerine çıkarmakta kullanmamamız için hiçbir sebep göremiyorum.”

“Ah,” dedi Luke. Bu, bir Jedi’nın katılması gereken yasal aktivitelerden biri kesinlikle değildi. Ama bu şartlar altında – Coruscant’taki durumun aciliyeti düşünülürse– bazı kuralları çiğnemek büyük bir ihtimalle kabul edilebilirdi. “Ne zaman başlıyoruz?”

Lando “Hemen şimdi,” dedi. Luke diğerinin sesi ve hislerindeki sessiz rahatlamayı duyunca yüzünü buruşturmadan edemedi. Lando açıkça, Luke’un bazı uygunsuz etik sorular sormasından korkmuştu. “Eğer şansımız varsa, ben bunları Sluiss’e vermeden önce sen çoktan

hazır ve uçmaya hazır olursun. Haydi, gidip bir terminal bulalım.”

Bölüm 3

İmparatorluk Sarayı hava kontrol müdürünün sesi telsizden “İniş izni verildi ve onaylandı Binyıl Şahini,” diye seslendi. “Sekizinci piste iniş yapacaksınız. Konsey Üyesi Organa Solo sizi bekliyor olacak.”

Han Solo gemiyi İmparatorluk şehrine doğru alçaltıp tüm bölgeyi kara bir tehdit gibi kaplamış olan havada asılı siyah bulut kümesini hoşnutsuzlukla izlerken “Teşekkürler kontrol,” dedi. Daha önce işaretlere, kehanetlere pek önem verdiği görülmemiştir ama bu bulutların moralini düzeltmediği de kesindi.

Kötü ruh hallerinden bahsetmişken... Uzanarak, geminin iç iletişim düğmesine dokundu. “İnişe hazırlan,” diye seslendi. “Yaklaşıyoruz.”

C-3PO’nun katı ve keskin sesi “Teşekkür ederim Kaptan Solo,” diye karşılık verdi. Sesi her zamankinden biraz daha katıydı, droid hâlâ incinmiş egosuyla uğraşıyor olmalıydı. Ya da droidlerde ego yerine geçen her neyse onunla.

Han iç iletişim sistemini kapattı, bunu yaparken dudakları can sıkıntısıyla büzüldü. Droidlerden hiçbir zaman hoşlanmamıştı. Onları gerektiğinde kullanırdı ama asla gerekli olduğundan çok değil. Threepio, tanıdığı diğer droidler kadar kötü değildi ama diğerlerinin hiçbirisiyle de hiper uzayda baş başa altı gün geçirmemiştir.

Denemiştir. Gerçekten denemiştir; en azından Leia, Threepio’dan hoşlandı ve onların iyi geçinmesini istediği için. Sluis Van’dan ilk ayrıldıkları gün, Threepio’nun onunla kokpitte oturmasına izin vermiş, droidin kılı kırk yaran sesine dayanmış ve cesurca onunla sohbet etmek için çaba göstermişti. İkinci gün, konuşma işini Threepio’ya bırakmış ve zamanının çoğunu iki kişiye yer olmayan bakım tünellerinde geçirmişti. Threepio bu sınırlamayı tipik mekanik bir neşeyle kabul etmiş ve onunla tünel giriş kapaklarının dışından sohbet etmişti.

Üçüncü gün öğleden sonra Han, droidin yanında bulunmasını tamamen yasaklamıştı.

Leia öğrendiğinde hiç mutlu olmayacaktı ama eğer Han ilk aklına gelen droidi bir çift yedek alüvyon amortisöre çevirme planını uygulaysaydı daha da mutsuz olurdu.

Şahin şimdi bulut katmanından geçmişti ve karşısında İmparator'un eski sarayı olan çirkinlik abidesi duruyordu. HaŞfçe yana yatan Han, sekizinci pistin boş olduğunu onayladı ve onları aşağı indirdi.

Leia, pistin girişini kaplayan siperliğin hemen içinde bekliyor olmalıydı ki, Han, Şahin'in rampasını indirirken geminin yanında belirdi. "Han," dedi; sesi gergindi. "Güç'e şükürler olsun, buradasın."

Han artık belirgin hale gelmiş olan karnına fazla bastırmamaya çalışarak "Selam tatlım," dedi, onu kucaklarken. Leia'nın omuz kasları ve sırtı oldukça gergin görünüyordu. "Ben de seni gördüğüme mutluyum."

Leia bir an boyunca ona sarıldı, sonra yavaşça ayrıldı. "Haydi gitmeliyiz."

Chewbacca onları hemen girişte bekliyordu, yayı omzuna hazır bir pozisyonda asılmıştı. Han "Selam Chewie," diyerek başını salladı ve karşılığında Wookiee dilinde bir selamlama aldı. "Leia'ya göz kulak olduğun için teşekkürler."

Diğeri garip bir şekilde cevap olarak kaçamak bir şeyler söyledi. Han ona baktı ve Kashyyyk'te kalışlarının detayları hakkında bastırmanın zamanı olmadığına karar verdi. Leia'ya "Ne kaçırdım?" diye sordu.

Leia rampa koridordan ilerleyip, saraya girerken "Pek fazla şey değil," diye cevap verdi. "İlk büyük suçlamalardan sonra Fey'lya görünüşe göre işleri biraz soğutmaya karar verdi. Konseyi, Ackbar'ın iç güvenlik görevlerinin bazılarını üstlenmesi için ikna etti ama şu anda yeni bir yöneticiden çok, ortalığa göz kulak olan birisi gibi davranıyor. Aynı zamanda açıkça başkumandanlığı almayı isteyebileceğini de ima etti ama bunun için gerçekten harekete geçmedi."

Han "Kimsenin paniğe kapılmasını istemiyor," diye önerdi. "Ackbar gibi birisini ihanetle suçlamak zaten bazı insanların yutması için fazla büyük bir lokma. Daha fazla bastırırsa, boğulmaya başlayabilirler."

Leia "Ben de öyle düşünüyorum," diye onayladı. "Bu da bize nefes alacak ve bu banka işini çözebilecek zaman kazandırabilir."

Han "Evet, o iş de neyin nesi?" diye sordu. "Bana tek söylediğin rutin bir banka kontrolünün, Ackbar'ın hesaplarından birinde büyük

miktarda bir para bulduğuydu.”

Leia “Daha sonra onun rutin bir banka kontrolü olmadığı ortaya çıktı,” dedi. “Sluis Van saldırısının olduğu sabah, Coruscant’ın merkez bankasında oldukça karmaşık bir elektronik hırsızlık oldu ve bir çok büyük hesap bundan zarar gördü. Araştırmacılar bankanın hizmet verdiği tüm hesapları incelediler ve aynı sabah, Ackbar’ın hesabına Palanhi’deki merkez bankasından büyük bir miktar para transfer edildiğini gördüler. Palanhi’yi bilir misin?”

Han ekşi bir sesle “Herkes Palanhi’yi bilir,” dedi. “Kendilerini çok önemli sanan küçük gezegen.”

Leia “Ve eğer yeterince tarafsız kalırlarsa savaşın her iki tarafıyla da kendi kazançlarına oynayabileceklerine inanan,” diye ekledi. “Her neyse, oradaki merkez bankası paranın Palanhi’nin kendisinden gelmediğini ve sadece onlar aracılığıyla transfer edildiğini öne sürüyor. Şimdiye kadar adamlarımız onu bundan öteye izleyemedi.”

Han başını salladı “Eminim Fey’lya’nın nereden geldiği hakkında Şkri vardır.”

Leia “Bu Şkirler sadece ona ait değil,” diyerek içini çekti. “O yalnızca bunları ilk dile getirendi, hepsi bu.”

Han “Ve Ackbar’ı karalayarak kendine birkaç puan kazandırmaktı,” diye kükredi. “Ackbar’ı nereye yerleştirdiler? Eski hapishane bölümüne mi?”

Leia başını salladı. “Soruşturma sürerken, kendi evinde, bir çeşit gevşek ev hapsi altında tutuluyor. Bu da sanırım Fey’lya’nın gerekli olandan fazla karışıklık yaratmamak istediğine dair başka bir kanıt.”

“Ya da, ortada yeteri kadar kanıt olmadığını çok iyi biliyor,” dedi Han. “Ackbar’ı suçlayacak bu banka olayından başka bir şeyi var mı?”

Leia haşfçe gülümsedi “Sadece Sluis Van’daki Şyaskoya ramak kalan olay. Bir de o gemileri oraya gönderen kişinin Ackbar olduğu gerçeği tabii.”

Han “Doğru,” diyerek yenilgiyi kabul etti ve askeri esirler için eski Asi Birlik yönetmeliklerini hatırlamaya çalıştı. Eğer doğru hatırlıyorsa, ev hapsi altındaki bir subay, ziyaretçilerini küçük bürokratik dosya işlemlerinden başka bir şeye ihtiyaç duymadan kabul edebilirdi.

Tabii bunun hakkında kolayca yanılıyor olabilirdi. Ona bütün bu bilgileri, Yavin Savaşı'ndan sonra subay rütbesini yapıştırdıklarında öğretmişlerdi ama yönetmelikler hiçbir zaman ciddiye aldığı şeyler değillerdi. Leia'ya “Konsey'in ne kadarı Fey'lya'nın tarafında?” diye sordu.

Leia “Eğer tam olarak tarafında olanları kastediyorsan, sadece iki kişi,” diye karşılık verdi. “Eğer ona doğru eğilimli olanları kastediyorsan bunu bir dakika içinde kendin de göreceksin.”

Han gözlerini kırptırdı. Karmaşayı kendi aklında incelerken, Leia'nın onu nereye götürdüğüne dikkat etmemiştir. Şimdi şaşkınlıkla, aniden Konsey Odasını çok daha büyük Toplantı Oditoryumu'yla birleştiren Büyük Koridor'da yürüdüklerini fark etti. “Bir dakika!” diye itiraz etti. “Şimdi mi?”

Leia “Özür dilerim Han,” diyerek içini çekti. “Mon Mothma ısrar etti. Sen, Sluis Van saldırısında yer alıp dönen ilk kişinin ve sana onun hakkında sormak istedikleri milyonlarca soru var.”

Han koridorda etrafına bakındı, tavanın yüksek kıvrımlı çatısına; süslü oymalara, duvarlarda yer alan kristal pencerelere ve her iki tarafta da sıralanan kısa, yeşilimsi, mor Şdanlara. İmparator'un Büyük Koridoru şahsen tasarladığı söyleniyordu, bu da büyük bir ihtimalle Han'ın neden buradan hiç hoşlanmadığını açıklıyordu. “İlk önce Threepio'yu göndermem gerektiğini biliyordum,” diye homurdandı.

Leia kolunu tuttu. “Haydi asker. Derin bir nefes al ve bitir şu işi. Chewie, sen burada beklesen iyi olur.”

Genel Konsey odası, iç konsey odasının biraz daha büyük bir versiyonuydu. Ortada Konsey Üyeleri için oval bir masa, duvar yakınında da yardımcıları ve asistanları için oturma yerleri vardı. Bugün, Han'ı şaşırtarak oda dev toplantı salonuna benzeyecek şekilde tekrar düzenlenmişti. Oturacak yerler haşf kademeli sıralar halinde sıralanmıştı, her Konsey Üyesi yardımcılarıyla çevreleniyordu. Odanın önünde, en düşük seviyede Mon Mothma basit bir kürsüde bir sınıftaki öğretmen gibi yalnız başına oturuyordu. Han, Leia ile koridordan, Mon Mothma'nın yanındaki şahit iskemlesi olduğu belli olan bir iskemleye doğru ilerlerken “Kimin Şkriydi bu?” diye mırıldandı.

Leia aynı şekilde “Mon Mothma'nın,” diye karşılık verdi. “Ama ben aslında Fey'lya'nın Şkri olduğu üzerine bahse girmeye hazırım.”

Han kaşlarını çatı. Mon Mothma'nın Konsey'deki baskın rolünü

böyle vurgulamanın Fey'lya'nın en son isteyeceği şey olduğunu zannediyordu. “Anlamıyorum.”

Leia kürsüye doğru işaret etti. “Dikkatleri Mon Mothma'ya çekmek, onun pozisyonuna göz diktiği hakkındaki tüm korkuları yatıştırmaya yardımcı oluyor. Aynı zamanda Konsey Üyeleri ve yardımcılarını bir araya koymak, Konsey Üyeleri'ni birbirinden ayırıyor.”

Han başını salladı. “Şimdi anlıyorum. Ne kaygan küçük bir tüy yığını, öyle değil mi?”

Leia “Aynen öyle,” diye karşılık verdi. “Bu Sluis Van olayını da elinden geldiği kadar sağacak. Kendine dikkat et.”

Öne vardılar ve ayrıldılar. Leia, ilk sıraya giderek, yardımcısı Winter'ın yanına oturdu. Han, Mon Mothma ve onu bekleyen tanık iskemlesine doğru devam etti. İlk olarak “Yemin etmemi Şlan istiyor musunuz?” diye sordu.

Mon Mothma başını salladı. “Bu gerekli değil Kaptan Solo.” Sesi resmi ve biraz gergindi. “Lütfen oturun. Konsey'in Sluis Van tersanelerindeki son olaylar hakkında size sormak istedikleri bazı sorular var.”

Han yerine oturdu. Fey'lya ve Bothanları, Leia'nın grubunun yanındaki ön sıralarda oturuyorlardı. Amiral Ackbar'ın yokluğunu gösterecek hiçbir boş sandalye -en azından olmaları gereken ön sıralarda- yoktu. Rütbelerine göre oturtulan Konsey Üyeleri, görünüşe göre öne yakın olabilmek için pozisyonlarını kaydırmışlardı. Han, ‘Fey'lya'nın bu düzeni istemesi için başka bir sebep daha diye düşündü. Geleneksel oval masada, Ackbar'ın yeri boş kalacaktı.

Mon Mothma “İlk olarak Kaptan,” diye söze başladı. “Bize Sluis Van saldırısındaki rolünüzü anlatmanızı istiyoruz. Ne zaman olay yerine vardınız, sonra neler oldu... Bunun gibi şeyler...”

Han “Oraya savaş neredeyse başlıyorken vardık,” dedi. “Yıldız Destroyerleri'nin hemen önündeydik. Wedge'den -Rogue Birliği'nin Kumandanı Wedge Antilles- tersanelerde TIE Savaşçıları olduğunu bildiren bir çağrı aldık.”

Fey'lya sakince araya girdi. “Pardon” “Biz” derken kimden bahsediyoruz?”

Han bakışlarını Bothan üzerinde -mor gözler, yumuşak krem renkli kürk ve tamamen boş yüz ifadesinde- odakladı. “Ekibim, Luke

Skywalker ve Lando Calrissian'dan oluşuyordu,” dedi. Tabii Fey'lya şüphesiz ki bunu zaten biliyordu. Bu sadece Han'ı şaşırtmak için ucuz bir numaraydı. “Ha, bir de iki droid. Seri numaralarını da ister misiniz?”

Odada haşf tatsız bir rüzgâr esti ve Han krem renkli kürkün haşfçe düzleştiğini görme tatminine erişti. Fey'lya “Hayır, teşekkür ederim,” diye karşılık verdi.

Han “Rogue Birliği yaklaşık 40 TIE Savaşçısı grubu ve bir şekilde tersanelere sokulan 50 adet çalınmış maden makinesiyle savaşıyordu,” diye devam etti. “Onlara savaşçılar için yardım ettik, İmparatorluk'un maden makinelerini kargo görevine verilmiş bazı büyük gemileri çalmak için kullandıklarını fark ettik ve onları durdurmayı başardık. Hepsi bu.”

Fey'lya “Çok alçak gönüllüsünüz Kaptan Solo,” diye tekrar konuştu. “Burada bizim aldığımız raporlara göre, İmparatorluk'un planını siz ve Calrissian tek başınıza alt etmişsiniz.”

Han kendini gelecek darbeye hazırladı. İşte başlıyordu. O ve Lando İmparatorluk'u durdurmuşlardı evet, ama bunu yaparlarken, 40'tan fazla ana geminin sinir merkezlerini kızartmak zorunda kalmışlardı. Doğrudan Fey'lya'nın gözlerine bakarak “Gemiler için üzgünüm,” dedi. “Ama İmparatorluk kuvvetlerinin onları sapasağlam olarak ele geçirmesini mi tercih ederdiniz?”

Bothan'ın kürkü dalgalandı. Yatıştırıcı bir sesle “Gerçekten Kaptan Solo,” dedi. “İmparatorluk'un bu büyük hırsızlık girişimini durdurma metodunuza hiçbir itirazım yok, her ne kadar biraz masraflı olsa da. Elinizde olan olanakları kullandınız. O koşullar altında, siz ve diğerleri mükemmel bir başarı gösterdi.”

Dengesi sarsılmış olan Han kaşlarını çattı. Fey'lya'nın onu suçlu gibi göstermesini bekliyordu. Bothan, bir kere olsun şüphelerini boşa çıkarmış görünüyordu. Başka söyleyecek bir şey bulamadığı için “Teşekkür ederim Konsey Üyesi,” diyebildi.

Fey'lya, “Bu İmparatorluk'un neredeyse bir zafer kazanacak olmasının önem taşımadığı anlamına gelmiyor,” diye devam etti; bu defa bakışlarını odada gezdirirken kürkü ters tarafa doğru dalgalanıyordu. “Tam tersine. En iyi ihtimalle, askeri kumandanlarımızın çok ciddi yanlış değerlendirmeler yaptığına işaret ediyor. En kötü ihtimalle de, ihanete.”

Han dudaklarının titrediğini hissetti. Demek olay buydu. Fey'lya oyununu değiştirmemişti; sadece böyle altın bir fırsatı Han gibi bir

hiçkimse üzerinde harcamamaya karar vermişti. Çabucak araya girdi. “Tüm saygımla Konsey Üyesi,” dedi. “Sluis Van’da olanlar Amiral Ackbar’ın hatası değildi. Tüm operasyon...”

Fey’lya “Özür dilerim, Kaptan Solo,” diyerek sözünü kesti. “ Benim de tüm saygımla o ana gemilerin Sluis Van’da mürettebatsız ve savunmasız bir durumda bulunmasının sebebinin Amiral Ackbar’ın emri olduğunu hatırlatmama izin verin.”

Han inatla “Ortada bir ihanet yok,” diye ısrar etti. “İmparatorluk’un bizim iletişimlerimizi dinleyebildiklerini zaten biliyoruz...”

Fey’lya “Peki bu güvenlik başarısızlığından kim sorumlu?” diye cevabı yaptırdı. “Bir kez daha sorumluluk Amiral Ackbar’ın omuzlarına düşüyor.”

Han “Peki o zaman, sızıntıyı siz bulun,” diye terslendi. Yan gözle Leia’nın ona “hayır” anlamında başını salladığını görebiliyordu ama şu anda gerekli saygıyı gösterip göstermediğini düşünemeyecek kadar sinirlenmişti. “Hazır bu işe girişmişken, bir İmparatorluk Büyük Amiral’ine karşı ne kadar başarı göstereceğinizi de merak ediyorum.”

Odada düşük seviyede süren konuşma sesi aniden kesildi. Mon Monthma “Neydi o son söylediğiniz?” diye sordu.

Han sessizce kendine sövdü. Sarayın arşivlerini araştırma fırsatı bulana kadar bunu kimseye söylememeye niyetliydi ama artık çok geçti. “İmparatorluk bir Büyük Amiral tarafından yönetiliyor,” diye açıkladı. “Onu kendi gözlerimle gördüm.”

Sessizlik havada ağır bir şekilde asılı duruyordu. Kendini ilk toplayan Mon Mothma oldu. “Bu imkânsız,” dedi. Sesi buna inandığından çok inanmak istiyormuş gibi çıkıyordu. “Tüm Büyük Amiralleri listelemiştik.”

Han “Onu kendim gördüm,” diye tekrarladı.

Fey’lya “Onu tarif edin,” dedi. “Neye benziyordu?”

Han “İnsan değildi,” dedi. “Ya da en azından tam olarak değil. Aşağı yukarı bir insan biçimindeydi ama açık mavi bir derisi, mavimsi siyah saçları ve parlayan kırmızı gözleri vardı. Hangi ırktan olduğunu bilmiyorum.”

Mon Mothma “Ama İmparator’un insan olmayanlardan hoşlanmadığını biliyoruz,” diye hatırlattı.

Han, Leia'ya baktı. Yüzü gerilmiş, gözleri donmuş bir dehşetle bakıyor ve onu delip geçiyordu. O bunun ne demek olduğunu çok iyi anlıyordu. Han, Mon Mothma'ya “Beyaz bir üniforma giyiyordu,” dedi. “Diğer hiçbir İmparatorluk subayı böyle bir şey giymiyordu ve birlikte olduğum kontak, onu özellikle Büyük Amiral olarak çağırdı.”

Fey'lya sert bir sesle “Belli ki kendi kendine yapılmış bir atama,” dedi. “Normal bir amiral ya da köşede kalmış bir Moff İmparatorluk'un kalıntıları etrafında toplamaya çalışıyor. Her şekilde, bu şu andaki konunun dışında.”

Han “Konunun dışında mı?” diye sordu. “Bakın Konsey Üyesi, eğer ortalıkta bir Büyük Amiral elini kolunu sallayarak dolaşıyorsa...”

Mon Mothma “Eğer öyleyse,” diyerek sertçe araya girdi. “Çok yakında kesin olarak öğreneceğiz. O zamana kadar böyle bir şeyi tartışmanın bize pek bir yararı yok. Konsey araştırması hâlâ bir Büyük Amiral'in yaşama ihtimali olup olmadığını araştırmaya yönlendirilecek. Böyle bir araştırma tamamlanana kadar, Sluis Van Saldırısı'nın koşulları ile ilgili soruşturmamıza devam edeceğiz.” Han'a baktı ve sonra Leia'ya döndü. “Konsey Üyesi Organa Solo. Sorgulamaya başlayabilirsiniz.”

Amiral Ackbar'ın yüksek kubbeli, somon renkli kafası haşfçe yana eğildi, kocaman yuvarlak gözleri Leia'nın daha önce gördüğünü hatırlamadığı bir Kalamari hareketiyle yuvalarında dönüyordu. Şaşkınlık? Ya da belki de endişe?

Ackbar nihayet “Bir Büyük Amiral,” dedi, sesi her zamankinden daha da çatallı çıkıyordu. “Bir İmparatorluk Büyük Amiral'i. Evet. Bu bir çok şeyi açıklıyor.”

Leia kocasının taşa benzer bir ifadeye bürünen yüzüne bakarak “Onun gerçekten bir Büyük Amiral olup olmadığına emin değiliz,” dedi. Han, açıkça, hiçbir şüphe taşımıyordu. Aslında Leia'nın da şüphesi yoktu. “Mon Mothma meseleyi araştırtıyor.”

Ackbar, yavaşça dengesine tekrar kavuştuğunu belirten, genellikle insanlarla konuşurken kullandığı daha insan benzeri bir davranışla, başını sallayarak “Hiçbir şey bulamayacaklar,” dedi. “Coruscant'ı İmparatorluk'tan geri aldığımız zaman tüm İmparatorluk kayıtlarını iyice inceledim. Orada Büyük Amiraller'in isimleri ve görevleri hakkındaki küçük bir bilgi içeren bir listeden başka bir şey yok.”

Han “Gitmeden önce silmişlerdir,” diye homurdandı.

Leia “Ya da öyle bir bilgi belki de hiçbir zaman olmadı,” diye önerdi. “Bunların sadece İmparator’un bulabildiği en iyi ve en zeki askeri liderler olmadığını unutmayın. Aynı zamanda, İmparatorluk Ordusu’nu kişisel kontrolü altına alma planının da birer parçasıydılar.”

Ackbar “Tıpkı Ölüm Yıldızı Projesi gibi,” dedi. “Katılıyorum Konsey Üyesi. Büyük Amiraller hem askeri hem de politik yönden tam olarak sisteme entegre edilmeden, kimliklerinin detaylarını açıklamak için bir sebep yoktu. Gizlemek içinse çok sebep vardı.”

Han “Öyleyse, çıkmak sokaktayız,” dedi.

Ackbar “Öyle görünüyor,” diye onayladı. “Alabileceğimiz tüm bilgi şu andaki kaynaklarımızdan gelmek zorunda.”

Leia, Han’a baktı. “Bu Büyük Amiral’i gördüğün zaman bir kontakla birlikte olduğunu söyledin ama bize kontağın ismini açıklamadın.”

Han “Evet bu doğru,” diyerek başını salladı. “Açıklamadım. Ve açıklamayacağım da. En azından şimdilik.”

Leia, okunamaz Sabacc yüzüne baktı ve temel Jedi yeteneklerine erişerek, hislerinin gerçek amacını anlamaya çalıştı ama çok fazla ileri gidemedi. Üzgünce “Biraz daha pratik yapabilseydim...” diye düşündü. Ama Konsey daha önce ona ihtiyaç duyuyorsa, şimdi bu ihtiyaç ikiye katlanacaktı. “Mon Mothma eninde sonunda bilmek isteyecektir,” diye onu uyardı.

Han “Ben de ona söyleyeceğim,” dedi. “O zamana kadar bu bizim küçük sırrımız olacak.”

“Bir baskı yolu olarak mı?”

“Böyle şeyler belli olmaz.” Han’ın yüzünde bir gölge belirdi. “Bu isim Konsey’in şu anda işine yaramayacak zaten. Tüm grup kendini bir yerlerde gömmüş olmalı. Eğer İmparatorluk onları yakalamadıysa tabii.”

Leia “Onları nasıl bulacağını bilmiyor musun?” diye sordu.

Han omuz silkti. “Onlar için rehinden çıkarmaya söz verdiğim bir gemi var. Bunu deneyebilirim.”

Ackbar “Elinizden geleni yapın,” dedi. “Konsey Üyesi Solo’nun kardeşinin sizinle Sluis Van’da olduğunu söylemişsiniz değil mi?”

Han “Evet efendim,” diye karşılık verdi. “Hipersürücüsünün tamire

ihtiyacı vardı ama sadece birkaç saat arkamda olmalı.” Leia’ya baktı. “Bir de Lando’nun gemisini kendisine teslim etmek zorundayız.”

Ackbar boğuluyormuşçasına ısıklık benzeri bir ses çıkardı; herhalde homurdanmanın Kalamari karşılığı olmalıydı. “Her ikisinden de ifade almamız gerek,” dedi. “Ve Kumandan Antilles’ten de. İmparatorluk’un böyle büyük bir gücü bu kadar çok sensörden nasıl geçirebildiğini bilmemiz çok önemli.”

Leia, Han’a bir bakış fırlattı. “Wedge’in ilk raporuna göre, boş görünen bir yük gemisinin içindeymişler.”

Ackbar’ın gözleri yuvalarında döndü. “Boş mu? Sensör hatasından ya da statik yüzünden okunamaz değil, öyle değil mi?”

Han “Wedge boş olduğunu söyledi,” dedi. “Bununla statik bastırma arasındaki farkı bilmesi gerekir.”

“Boş...” Ackbar sandalyesinde çökmüş gibi duruyordu. “Bu da sadece, İmparator’un nihayet bir gizleyici kalkan geliştirdiğini gösterir.”

Leia ciddi bir tavırla “Öyle görünmeye başlıyor,” dedi. “Sanırım buradaki tek iyi haber, hâlâ sistemde bir takım düzeltilmesi gereken şeyler olması. Yoksa, tüm Sluis Van görev gücünü gizler ve orayı parçalara ayırırlardı.”

Ackbar dev başını sallayarak “Hayır,” dedi. “Bu en azından şimdilik dert etmeyeceğimiz bir şey. Gizleyici Kalkan, doğası gereği, kullanıcıya değerinden daha fazla bir risk olur. Gizlenmiş bir savaş gemisinin sensörleri tıpkı düşmanlarıninkine kadar yararsız hale gelir, onu tamamen kör eder. Daha da kötüsü, eğer çalışır durumdaysa, düşman onu sürücü emisyonlarıyla kolaylıkla takip edebilir.”

Leia “Ah!” dedi. “Bunu düşünmemiştim.”

Ackbar “Yıllardır İmparator’un bir gizleyici kalkan geliştirdiğine dair söylentiler vardı,” dedi. “Ben de o yüzden bu konuda çok düşündüm.” İçini çekti. “Ama kalkanın zayıflıklarını bilmek çok küçük bir teselli. Bir Büyük Amiral’in elindeki bir gizleyici kalkan hâlâ çok tehlikeli bir silah olabilir. Onu bize karşı kullanacak yollar bulabilir.”

Han “Buldu bile,” diye mırıldandı.

Ackbar’ın dönen gözleri Leia’nın yüzüne odaklandı. “Öyle görünüyor. Adımı bu saçma suçlamadan temize çıkarmalısınız

Konsey Üyesi. Mümkün olduğunca çabuk. Tüm hırsı ve kendine güvenine rağmen, Konsey Üyesi Fey'lya bu boyuttaki bir tehdide karşı koyacak taktik becerilerine sahip değil.”

Leia içinden gerçekten de bu kadar güvenli hissedebilmeyi dileyerek “Sizi kurtaracağız Amiral,” diye söz verdi. “Şu anda bunun üzerinde çalışıyoruz.”

Arkalarından haşf bir kapıya vurma sesi duyuldu ve Leia'nın arkasındaki kapı açıldı. Bodur G-2RD droidi mekanik tınılı bir sesle “Afedersiniz,” dedi. “Zamanınız doldu.”

Leia, hayal kırıklığını bastırmaya çalışarak, “Teşekkür ederim,” diyerek ayağa kalktı. Ackbar'la daha fazla zaman geçirmek, onunla hem bu yeni İmparatorluk tehdidini, hem de onun savunması hakkında kullanabilecekleri yasal stratejileri tartışmak istiyordu ama droide karşı çıkmak ona bir şey kazandırmaz ve kendisine verilen ziyaret haklarının tamamen kaldırılmasına yol açabilirdi. Muhafız droidlerine bu hak tanınmıştı ve 2RD serisinin alıngan bir grup olduğu söylenirdi. Ackbar'a “Geri geleceğim Amiral,” dedi. “Ya bu öğleden sonra ya da yarın.”

“Güle güle Konsey Üyesi.” Haşf bir duraklama oldu. “Size de Kaptan Solo. Geldiğiniz için teşekkürler.”

Han “Hoşçakalın Amiral,” dedi.

Odadan dışarı çıktılar ve geniş koridorda yürümeye başladılar. G-2RD arkalarından kapıdaki pozisyonunu almıştı. Han “Bu acı vermiş olmalı,” diye yorumda bulundu.

Leia “Ne?” diye sordu.

“Bana geldiğim için teşekkür etmesini kastediyorum.”

Leia ona kaşlarını çatı; yüzündeki ifade ciddiydi. “Haydi ama Han. Sen görevinden istifa ettin diye...”

Han “Beni tam bir hainden bir adım yukarıda görüyor,” diye onun yerine cümleyi tamamladı.

Leia'nın aklından paranoya kompleksleri ile ilgili bariz bir cevap geçti ama onun yerine “Ackbar hiçbir zaman dışa dönük diye adlandırabileceğin birisi olmadı,” demeyi tercih etti.

Han başını salladı. “Ben hayal görmüyorum Leia. Lando'ya da sorabilirsin. O da aynı davranışı görüyor. Ordudan ayrılıyorsun ve sonra Ackbar'a göre tauntaun pisliği ile aynı seviyede yer

alıyorsun.”

Leia içini çekti. “Mon Kalamari konseptini anlamam lazım Han. İmparatorluk onları köleleştirmeye ve gezegenlerini işgal etmeye başlamadan önce savaşçı bir ırk değildiler. Onların o muhteşem Yıldız Kruvazörleri aslında yolcu gemileriydi, biliyorsun, onları savaş gemilerine çevirmelerine biz yardım ettik. Belki de bu öfke sen vazgeçtiğin için değil, kendine ve kendi halkına karşı; savaşı seçtikleri için, içinde kalmış bir suçluluk duygusu.”

“Buna zorlanmış olsalar bile mi?”

Leia huzursuzca omuz silkti. “Savaşa giderken” aklında başka bir yol olabilir? diye düşünmeyen kimsenin olmadığını zannetmiyorum. Diğer her yol denenmiş ve işe yaramamış bile olsa. Biliyorum, çünkü bunu ben de Asi Birliği’ne katıldığım zaman hissettim ve inan bana Mon Mothma ve Bail Organa gibi insanlar her şeyi denemişlerdi. Aslında barışsever bir ırk olan Mon Kalamari’ler için bu his daha da kötü olmalı.”

“Pekâlâ... olabilir.” Han isteksizce de olsa kabullendi. “Ben sadece bunu kendi aralarında çözmelerini ve bizi bunun dışında bırakmalarını isterdim.”

Leia “Öyle yapıyorlar,” diye onu temin etti. “Sadece onlara zaman vermemiz gerek.”

Han ona baktı. “Bana hâlâ neden sen ve Chewie’nin Kashyyyk’ten ayrılıp buraya geldiğinizi söylemedin.”

Leia yumruklarını sıktı. Eninde sonunda Han’a Noghri komandosu Khabarakh ile yaptığı anlaşmayı anlatması gerektiğini biliyordu ama İmparatorluk Saray’ında halka açık bir koridorda yürürken bu konuşmadan bahsetmenin yeri değildi. “Kalmanın bir anlamı yoktu,” dedi. “Bir saldırı daha oldu.”

“Ne oldu?!”

“Sakin ol. Savuşturduk.” Leia onu yatıştırdı. “Ve beni en azından iki hafta için güvende tutacak düzenlemeler yaptım. Sonra, daha güvenli bir yere gittiğimizde anlatacağım.”

Han’ın gözlerinin onu delip geçtiğini hissedebiliyor, ona söylemediği şeyler olduğuna dair şüpheleri olduğunu sezebiliyordu ama o da sırları ortalık yerlerde konuşmanın tehlikelerini Leia kadar iyi biliyordu. “Pekâlâ,” diye mırıldandı. “Umarım ne yaptığını biliyorsundur.”

Leia titredi ve içinde taşıdığı ikizlerine odaklandı. İnanılmaz bir güç potansiyeline sahip ama yine de tamamen çaresiz, “Ben de öyle...” diye fısıldadı.

Bölüm 4

JORUS C'BAOTH. İNSAN.

İMPARATORLUK ÖNCESİ 4/3/12'DE REITHCAS, BORTRAS'DA DOĞDU.

Luke eski Senato Kütüphanesi bilgisayarında akıp giden yazıları izlerken yüzünü buruşturdu. Yeni yönetimlerin, ilk resmi işlerinden birinin her zaman yeni bir tarih sistemi yaratmasını ve bunu tüm varolan tarihi kayıtlara uygulamasını anlayamıyordu. Galaktik İmparatorluk bunu yapmıştı, ondan önce Eski Cumhuriyet de yapmıştı. Yeni Cumhuriyet'in de bu geleneği sürdürmeyeceğini umuyordu. Tarihi takip etmek bu haliyle de yeterince karmaşıktı.

6/4/95'TEN 4/32/90'A KADAR MİRNIC ÜNİVERSİTESİ'NDE OKUDU.

2/15/90'DAN 8/33/88'E KADAR KAMPARAS'TAKİ JEDI EĞİTİM MERKEZİNDE BULUNDU.

ÖZEL JEDI EĞİTİMİ 9/88'DE BAŞLADI. EĞİTMEN BİLİNİMİ-YOR. JEDI ŞÖVALYESİ ÜNVANINI 3/6/86'DA ALDI. 4/3/74'TE RESMİ OLARAK JEDI ÜSTADI ÜNVANINI ALDI.

ÖZET SONA ERDİ.

ÖĞRENİM VE EĞİTİM HAKKINDA DAHA FAZLA BİLGİ VE-RİLSİN Mİ?

“Hayır,” dedi Luke kaşlarını çatarak. C'baoth “Jedi Üstadı” unvanını almıştı. Luke, her zaman, tıpkı “Jedi Şövalyesi” ünvanında olduğu gibi, Üstat ünvanının da kendi kendine değil, Jedi Topluluğu tarafından verildiğini düşünmüştü. “Bana Jedi'lık ile ilgili kayıtlarının önemli noktaları hakkında bilgi ver.”

8/82'DEN 7/81'E KADAR ANDO SİLAHSIZLANDIRMA GÖZLEM GRUBUNUN ÜYESİ

9/81'DEN 6/79'A KADAR SENATO IRKLARARASI DANIŞMA KOMİTESİNİN ÜYESİ

6/79'DAN 5/77'E KADAR SENATOR PALPATINE'İN ŞAHSİ JEDI DANIŞMANI

Luke “Dur!” diye emretti; ani bir ürperti sırtında dolaşıyordu. *Senator Palpatine'in Jedi Danışmanı mı?* “C'Baoth'un Palpatine'e olan

hizmetinin detaylarını göster.”

Bilgisayar isteği değerlendirmiş gibi gözükte. En sonunda gelen cevap “BULUNAMIYOR” oldu.

Luke “Bulunamıyor mu, yoksa gizli mi?” diye sordu.

Bilgisayar “BULUNAMIYOR” diye tekrarladı.

Luke yüzünü buruşturdu ama şu anda yapabileceği çok az şey vardı. “Devam et.”

7/77'DEN 1/74'E KADAR BPFHASSH'DA ORTAYA ÇIKAN KARANLIK JEDI HAREKETİNE KARŞI OLUŐTURULAN JEDI GÜCÜNÜN ÜYESİ

11/70'DE ALDERAAN İKTİDAR REKABETİNİ ÇÖZMEKTE YARDIMCI

1/68'DEN 4/66'YA KADAR DUINUOGWUIN-GOTAL ÇATIŐMASINDA JEDI ÜSTADI TRA'S M'INS'E MEDİTASYONUNDA YARDIMCI OLDU.

8/21/62'DE SENATO TARAFINDAN XAPPYH SEKTÖRÜNE GENEL ELÇİ OLARAK ATANDI.

7/7/65 SENATOYU SINIR DIŞI UÇUŞ PROJESİNE FON SAğLAMAK İÇİN İKNA ETMEKTE ÇOK FAYDALI OLDU. PROJEDE ADI GEÇEN ALTI ÜSTATTAN BİRİYDİ.

PROJENİN YAGA MINOR'DEN 4/1/64 TARİHİNDE AYRILMASINDAN SONRA BAŞKA BİR KAYIT BULUNMUYOR.

ÖZET BAŐLIKLARI SONA ERDİ. DAHA FAZLA BİLGİ?

Luke sandalyesinde arkaya yaslandı, ekrana bakıyor ve yanağının içini kemiriyordu. Demek C'baoth bir gün kendini İmparator olarak ilan edecek adama danışmanlık etmekle kalmamış, aynı zamanda Leia'nın bahsettiği Sluis sektöründeki Karanlık Jedi'lara karşı saldırının da bir parçası olmuştu. Dagobah'ta Yoda ile karşılaşacak kadar uzun yaşayan Karanlık Jedi'lardan bir tanesi...

Arkasından yumuşak bir ayak sesi geldi. “Kumandan?”

Luke arkasına dönmeden “Merhaba Winter,” dedi. “Beni mi arıyordun?”

Winter yanına gelip durarak “Evet,” diye karşılık verdi. “Prenses Leia, burada işiniz bittiğinde sizi görmek istiyor.” Ekrana başını sallarken bir elini ipeksi beyaz saçlarında dolaştırdı. “Daha fazla

Jedi araştırması mı?”

Luke, bir data kartını terminalin girişine sokarak, “Bir bakıma,” dedi. “Bilgisayar, Jedi Üstadı Joruuş C’baoth’un tüm kayıtlarını kopyala.”

Winter düşünceli bir tavırla “Joruuş C’baoth,” diye tekrarladı. “O Alderaan’daki büyük iktidar çekışmesine karışmamış mıydı?”

Luke “Kayıtlar da bunu söylüyor,” dedi. “Bunun hakkında bir şey biliyor musun?”

Winter “Diğer Alderaanlılar’dan fazla bir şey bilmiyorum,” diye karşılık verdi. Katı kontrolüyle bile acısının bir kısmı yüzeye sızıyordu ve Luke kendini sempatiyle yüzünü buruştururken buldu. Leia için, Alderaan’ın yok edilmesi ve ailesinin kaybının kalbini parçalayan ama yavaş yavaş aklının gerisinde kaybolan bir acı olduğunu biliyordu. Oysa mükemmel ve silinmez bir hafızası olan Winter için acı büyük bir ihtimalle sonsuza kadar sürecekti.

Winter “Sorun valilik pozisyonuna Bail Organa’nın babasının mı yoksa diğer ailelerden birinin getirileceğiydi,” diye devam etti. “Üçüncü çıkmaza girdikten sonra sorunu çözmesi için Senato’ya başvurdular. C’baoth gönderdikleri delegasyondan biriydi, Organalar’ın hakkı olduğuna karar vermeleri bir aydan az sürdü.”

Luke “C’baoth’un resmini gördün mü hiç?” diye sordu.

Winter düşündü. “Arşivlerde tüm meditasyon ekibini gösteren bir grup holosu vardı,” dedi bir an sonra. “C’baoth orta boylarda ve yapıdaydı sanırım. Oldukça da kaslıydı, bunun bir Jedi için çok garip olduğunu düşündüğümü hatırlıyorum.” Haşşçe kızarak Luke’a baktı. “Özür dilerim. Saygısızlık etmek istemedim.”

Luke “Problem değil,” diyerek onu teskin etti. Güç’te ustalık kazanmakla bir Jedi’in Şziksel güç kullanmasına gerek olmadığı gibi genel bir yanlış düşünce olduğunu fark etmişti. Luke’un kendisinin bile vücudun kontrolünü zihnin kontrolüne bağlayan gizli yolları keşfetmesi yıllar almıştı. “Başka bir şey?”

Winter “Grileşen saçları ve kısa, düzgünce kesilmiş bir sakalı vardı,” dedi. “Bir çok Jedi’in tercih ettiğı aynı kahverengi cübbeyi ve beyaz alt tuniğini giyiyordu. Bunun haricinde pek fark edilir bir özelliğı yoktu.”

Luke çenesini sıvazladı. “Kaç yaşında görünüyordu?”

Winter “40 civarlarında,” diye karşılık verdi. “4 ya da 5 yıl

oynayabilir. Bir resimden yaş tahmin etmek her zaman çok zordur.”

Luke data kartını girişten çekerek “Bu buradaki kayıtlarla uyumlu,” diye onayladı. Ayağa kalkarak “Leia’nın beni görmek istediğini mi söyledin?” diye sordu.

Winter “Eğer uygunsa,” diye başını salladı. “Oşsinde.”

“Pekâlâ. Haydi gidelim.”

Kütüphaneden ıktılar ve araştırma bölümünü Konsey ve toplantı odalarıyla bağlayan çapraz koridorda yürümeye başladılar. Luke, yürürlerken, Winter’a “Bortras gezegeni hakkında bir şey biliyor musun?” diye sordu. “Özellikle, ne kadar uzun yaşadıklarını?”

Winter bir süre düşündü. “Bunun hakkında öyle ya da böyle hiçbir şey duymadım. Neden?”

Luke tereddüt etti; ama İmparatorluk güçleri Yeni Cumhuriyet’in iç halkasından nasıl bilgi alıyor olurlarsa olsunlar, Winter kesinlikle şüpheli değildi. “Sorun şu ki, eğer Jomark’taki bu sözde Jedi gerçekten Joruuş C’baoth’sa, şu anda yüz yaşının üzerinde olmalı. Bu kadar uzun yaşayan ırklar olduğunu biliyorum ama C’baoth insan ırkından.”

Winter omuz silkti. “Normal yaşam süresiyle ilgili istisnalar hep vardır ve özellikle bir Jedi bu süreyi uzatmaya yardım edecek tekniklere sahip olabilir.”

Luke bunu aklında tarttı. Mümkün olduğunu biliyordu, Yoda kesinlikle çok uzun bir yaşam sürmüştü –neredeyse 900 sene– ve genel bir kural olarak, küçük ırklar genellikle büyük ırklardan daha kısa bir yaşam süresine sahip olurlardı. Ama genellikle, daima demek değildi ve saatler süren araştırmalardan sonra bile Luke hâlâ Yoda’nın hangi ırka ait olduğunu anlayamamıştı. Belki İmparator’un ne kadar yaşadığını bulmak daha iyi bir yaklaşım olacaktı.

Winter, düşüncelerini, “Demek Joruuş C’baoth’un yaşıyor olduğunu düşünüyorsunuz?” diyerek böldü.

Luke etrafına bakındı. Artık Büyük Koridor’a erişmişlerdi ve burası tümü kulak misaşri olmak için çok uzakta olan, kendi sohbet gruplarında yer elan insanlar ve diğer ırklarla doluydu. Sesini alçaltarak “Nkllon’darken başka bir Jedi’yla kısa bir zihinsel kontak kurdum,” diye açıkladı. “Daha sonra Leia bana C’baoth’un Jomark’ta görüldüğüne dair söylentiler olduğunu anlattı. Başka ne sonuç çıkarabilirim bilmiyorum.”

Winter sessizdi. Luke “Herhangi bir yorum?” diye sordu.

Winter omuz silkti. “Güç ve Jedi’lar ile ilgili her şey benim kişisel deneyimlerimin dışında kalıyor Kumandan. Buna yapabileceğim bir yorum yok ama Alderaan tarihindeki C’baoth’tan edindiğim izlenim beni şüpheli yapıyor, bunu söylemeliyim.”

“Neden?”

Winter “Bu sadece bir izlenim, bunu anlamalısınız,” diye vurguladı. “Eğer sormasaydınız, asla bahsetmeyeceğim bir şey. C’baoth bana her şeyin ortasında olmayı seven bir tip gibi gelmişti. Eğer bir durumu yönetemez, kontrol edemez ya da yardım edecek bir şey bulamazsa yine de göz önünde olabilmek için orada kalacak türden bir kişi.”

Artık Büyük Koridor’u çevreleyen mor ve yeşil ch’hala ağaçlarının birinin yanından geçiyorlardı. Luke’un ince, şeffaf dış kabuğun altında yer alan haşf harelî renk karmaşasını görebileceği kadar yakındılar. Yürürlerken, narin ağaç gövdesine parmağının ucuyla dokunarak “Sanırım bu okuduklarıma uyuyor,” diye kabul etti. Dokunuşuyla, haşf karmaşa oluştu; sakın mor rengin üzerine kızgın bir kırmızı renk belirdi; renk, bir havuzdaki daireler gibi, gövdenin etrafında yayıldı, en sonunda bordoya dönüşüp, sonra tekrar mor rengine dönmeyen önce yukarıdan aşağıya tekrar tekrar daireler çizdi. “Haberin var mıydı bilmiyorum ama görünüme göre kendini Jedi Şövalyesi’nden Jedi Üstadlığı ünvanına yükseltmiş. Bu bana biraz kendini beğenmiş bir şeymiş gibi geldi.”

Winter “Evet öyle,” diye kabul etti. “Tabii en azından Alderaan’a geldiğinde bu konu hakkında hiçbir anlaşmazlık yok gibiydi. Demek istediğim, göz önünde olmaktan bu kadar hoşlanan bir kimse, İmparator’a karşı verilen savaştan böyle tamamen uzak kalamazdı.”

Luke dokunduğu ch’hala ağacından son kırmızı parçasının da solmasını izlemek için yarı dönerken “Ve bu da iyi bir nokta,” diye kabullendi. Esrarengiz Jedi ile Nklon kontağı da böyle olmuştu, kısa bir süre için varolmuştu ve sonra da iz bırakmadan ortadan kaybolmuştu. Belki de C’baoth artık güçlerini tam olarak kontrol edemiyordu. “O zaman yeni bir konuya geçelim. Eski Cumhuriyet’in kurduğu Sınır Ötesi Uçuş Projesi hakkında ne biliyorsun?”

Winter “Pek bir şey değil,” dedi konsantrasyonla kaşlarını çatarken. “Bilinen galaksinin dışındaki hayatı aramak için bir çabaydı ama her şey öyle bir gizlilik içine gömülmüştü ki asla hiçbir detay açıklamadılar. Gönderilip gönderilmediğine bile emin

değilim.”

Luke yanlarından geçerlerken sıradaki ch’hala ağacına dokunup yeni bir kırmızı cümbüşü yaratarak “Kayıtlar gönderildiğini söylüyor,” dedi. “C’baoth’un da projeye bağlı olduğunu söylüyorlar. Bu, o uçuşta olduğu anlamına mı geliyor?”

Winter “Bilmiyorum,” dedi. “7 Jedi Üstadı’nın gideceğine dair söylentiler vardı ama hiçbir zaman resmi bir onaylama gelmedi.” Yan gözle Luke’a baktı. “Bunun, Asi Birliği döneminde ortada olmamasının sebebi mi olduğunu düşünüyorsunuz?”

Luke “Bu mümkün,” dedi. “Tabii, bu başka bir çok soruyu akla getirir. Onlara ne olduğu ve onun nasıl geri döndüğü gibi?”

Winter omuz silkti. “Sanırım bunu öğrenmenin tek bir yolu var.”

“Evet.” Luke sıradaki son ağaca dokundu. “Jomark’a gidip ona sormak. Sanırım gitmek zorundayım.”

Leia’nın oŞsi, Büyük Koridor’u daha mahrem İç Konsey toplantı odasıyla birleştiren çapraz koridorun hemen dışında diğer İç Konsey Üyeleri’nin odalarıyla bir aradaydı. Luke ve Winter dış resepsiyon alanına girdiklerinde tanıdık bir Şgürün onları beklediğini gördüler. Luke “Merhaba Threepio,” dedi.

Altın droid “Efendi Luke –sizi tekrar görmek ne güzel,” diye coşkuyla konuştu. “İyi olduğunuzu umuyorum.”

Luke “İyiyim,” diye karşılık verdi. “Bu arada Artoo da, seni gördüğüm zaman selamlarını iletmemi istedi. Onu uzay limanında X-Kanat’ımdaki bakım için tutuyorlar ama bu akşam geç saatlerde getireceğim. Onu o zaman görebilirsin.”

“Teşekkür ederim efendim.” Threepio sanki aniden burada bir resepyonist olarak görev yapması gerektiğini hatırlıyormuş gibi haŞfçe başını yana eğdi. İç daire açılış düğmesine dokunarak “Prenses Leia ve diğerleri sizi bekliyorlar,” dedi. “Lütfen içeri girin.”

Luke, ciddi bir tavırla başını sallayarak, “Teşekkür ederim,” dedi. Threepio genellikle ne kadar gülünç görünürse görünsün, her zaman içten gelen bir saygınlık havası taşıyordu, Luke da çoğunlukla aynı şekilde karşılık vermeye çalışıyordu. “Eğer başka biri gelirse, bize haber ver.”

Threepio “Elbette efendim,” diye karşılık verdi.

İç odaya girdiklerinde, Leia ve Han’ı Leia’nın masanın üzerinde bir

bilgisayar ekranına bakar ve alçak sesle bir konuşma yaparken buldular. Kapının yanında yayı dizlerinin üzerinde yalnız oturan Chewbacca onları bir kükremeye karşıladı.

Başını kaldıran Leia “Ah Luke,” dedi. “Geldiğin için teşekkürler...” Dikkatini Winter’a yöneltti. “Şimdilik hepsi bu kadar Winter.”

Winter “Evet majesteleri,” diyerek başını salladı ve her zamanki zarafetiyle odadan ayrıldı.

Luke, Han’a baktı. “Dün Konsey’de çift boyutlu bir termal patlayıcı patlattığını duydum.”

Han yüzünü buruşturdu. “Denedim. Kimsenin bana inandığı yok gerçi.”

Leia “Politikanın hüsniyet alanına kaydığı örneklerden biri,” dedi. “İncelemelerimizde İmparator’un Büyük Amirallerinden birini gözden kaçırdığımız herkesin en son inanmak istediği şeydir.”

Luke “Bana hüsniyetliden çok, bilinçli bir görmezden gelme gibi geliyor,” dedi. “Ya da nasıl olup da o kadar düzgün bir şekilde Sluis Van Tuzağı’na sıkıştığımız hakkında başka teorileri var mı?”

Leia yüzünü buruşturdu. “Bazıları, Ackbar’ın hilesinin burada devreye girdiğini söylüyorlar.”

Luke “Ah,” diye mırıldandı. Demek Fey’lya’nın planının özü buydu. “Daha hiçbir detayı duymadım.”

“Şu ana kadar Fey’lya sabacc kartlarını kürküne yakın tutuyor,” diye homurdandı Han. “Adil olmaya çalıştığını iddia ediyor ama bana göre tüm dengeleyicileri bir anda sarsmamaya çalışıyor.”

Luke kaşlarını çatı. Arkadaşının yüzünde ve sesinde başka bir şey daha vardı. “Ve belki daha fazla bir şeyler de var?” diye sordu

Han ve Leia birbirlerine baktılar. Han “Belki,” dedi. “Sluis Van Saldırısı’ndan sonra Fey’lya’nın nasıl çabucak Ackbar’ın boğazına çöktüğünü gördün. Ya tüm zamanların en iyi fırsatçılarından...”

Leia “Öyle olduğunu zaten biliyoruz,” diyerek araya girdi.

“Ya da?” Han ciddi bir tavırla devam etti. “Önceden ne olacağını biliyordu.”

Luke, Leia’ya baktı; yüzündeki ve duygularındaki gerginliği hissetti. Alçak sesle “Ne dediğinin farkındasın değil mi?” diye sordu. “Bir Konsey Üyesini bir İmparatorluk ajanı olmakla suçluyorsun.”

Leia'nın hisleri ani bir sıçrama gösterdi. Han'inkinde ise en ufak bir değişiklik olmadı. "Evet, biliyorum," dedi. "Bu onun Ackbar'a yaptığı suçlama değil mi?"

Leia gergin ama sabırlı bir ses tonuyla "Problem zamanlama Han," dedi. "Zaten açıklamaya çalıştığım gibi, eğer şimdi Fey'lya'yı bir şeyle suçlamaya kalkarsak, o zaman suçlamaları Fey'lya'nın üzerine çevirerek, Ackbar'ın üzerinden baskıyı kaldırmaya çalışıyormuş gibi görüneceğiz. Doğru olsa bile –ki öyle olduğunu düşünmüyorum– yine de ucuz ve çok düşüncesiz bir numara gibi görünecek."

Han "Belki de bu, Ackbar'ı suçlamakta böylesi hızlı davranmasının sebebiydi," diye karşı çıktı. "Ona karşı dönemeyelim diye. Bu hiç aklına geldi mi?"

Leia "Evet geldi," dedi. "Ne yazık ki, bu durumu değiştirmiyor. Ackbar'ı temize çıkarana kadar, Fey'lyaya karşı suçlama yapamayız."

Han alayla homurdandı. "Haydi ama Leia. Politik ayak oyunlarının yerini kabul ediyorum ama burada Yeni Cumhuriyet'in hayatta kalmasından bahsediyoruz."

Leia ateşli bir tavırla "Ve bu olay üzerine, kimse bir el ateş bile edemeden tamamen parçalanabilir," diye cevap verdi. "Kabul et Han, her şey hâlâ umutla bir arada tutuluyor. Ortada birkaç asılsız suçlama gezmeye başlarsa, Eski Asi Birliği'ndeki ırkların yarısı çekilip kendi yollarına gitmeye karar verebilir."

Luke boğazını temizledi. "Bir şey söyleyebilir miyim?"

İkili ona baktı, odadaki gerilim biraz olsun azaldı.

Han "Tabii ufaklık. Nedir?" diye sordu.

Luke "Sanırım hepimiz, gündeminde ne olursa olsun, Fey'lya'nın bir şeyler karıştırdığı konusunda hemşkiriz," dedi "Belki bunun ne olduğunu bilmek bize yardımcı olur. Leia, Fey'lya hakkında ne biliyorsun?"

Leia omuz silkti. "Tabii ki bir Bothan olduğunu ama Bothawui yerine, Bothan koloni gezegeni Kothlis'te yetişti. Asi Birliği'ne, yanında çok sayıda yandaş Bothan'larını da getirerek, Yavin Savaşı'ndan hemen sonra katıldı. Adamları genellikle destek ve keşif işlerinde yer aldı ama ara sıra hareketli anlar yaşadıkları da oldu. Fey'lya, Asi Birliği'ne katılmadan önce çok sayıda geniş alanlı yıldızlar arası iş aktiviteleriyle bağlantılıydı. Sevkiyat, ticaret, biraz madencilik, çeşitli diğer işler. O zamandan bu zamana, onlardan bir

kaçını devam ettirdiğine eminim ama hangileri olduğunu bilmiyorum.”

Luke “Dosyada bulunuyorlar mı?” diye sordu.

Leia başını salladı. “Dosyasını beş kere inceledim ve onunla ilgili bulabildiğim her referansı kontrol ettim. Hiçbir şey.”

Han “O zaman geriye dönüşümüzü buradan başlatacağız,” dedi. “Sessiz sedasız işler her zaman pislikleri ortaya çıkarmak için bir fırsattır.”

Leia ona sabırlı bir bakış fırlattı. “Bu çok büyük bir galaksi Han. Nereden bakmaya başlayacağımızı bile bilmiyoruz.”

Han “Bunu keşfedebiliriz,” diyerek onu temin etti. “Bothan’ların Yavin’den sonra hareketli anlar yaşadıklarını söylemiştin. Nerede?”

Leia “Bir çok yerde,” dedi kaşlarını çatarak. Bilgisayarı kendisine döndürdü ve bir komut tuşladı. “Bakalım...”

Han “Emir verilerek gönderildikleri savaşları geçebilirsin,” dedi. “Aynı zamanda, büyük karışık ırklardan oluşan ekiplerin bir parçası oldukları zamanları da. Ben sadece, tamamen Fey’lya’nın bir grup adamının olaya karıştığı yerleri istiyorum.”

Leia’nın yüzündeki ifadeden Han’ın bununla nereye varmak istediğini anlamadığı belliydi; Luke da bu düşünceyi paylaşıyordu. Yine de yorum yapmadan Han’ın isteklerini bilgisayara girdi. “Evet. Sanırım, bu koşullara uyan tek şey, Churba sektöründeki New Cov’da kısa ama şiddetli bir savaş olabilir. Dört Bothan gemisi ortalıkta gezinen bir Victory sınıfı Yıldız Destroyeri’yle çatışmış ve onu bir Yıldız Kruvazörü yardımlarına gelineye kadar oyalamışlar.”

Han “New Cov, öyle mi?” diye düşünceli bir tavırla tekrarladı. “Bu sistem Fey’lya’nın işiyle ilgili bir yerlerde tekrar görünüyor mu?”

“Hmm... Hayır.”

Han başını salladı. “İyi. O zaman burası başlama noktamız.”

Leia, Luke’a boş bir bakış attı. “Bir şey mi kaçırdım?”

Han “Haydi ama Leia,” dedi. “Sen kendin Bothan’ların gerçek savaşın dışında kalabilmek için ellerinden geleni yaptıklarını söyledin. New Cov’da bir Yıldız Destroyeri’ne eğlencesine kafa tutmadılar. Bir şey koruyorlardı.”

Leia kaşlarını çatı. “Bence fazla ileri gidiyorsun.”

Han “Belki de,” diye onayladı. “Belki de değil. Ackbar’ın banka hesabına o parayı İmparatorluk güçlerinin değil de Fey’lya’nın aktardığını farz edelim? Bir blok fonu Churba sektöründen Palanhi’ye aktarmak, İmparatorluk Sistemleri’ndeki her yerden daha kolay olur.”

Luke “Bu bizi Fey’lya’nın bir İmparatorluk ajanı olması suçlamasına geri getiriyor,” diye uyardı.

Han “Belki de değil,” diye tartıştı. “Transferin zamanlaması bir rastlantı olabilir. Ya da belki de Bothan’lardan biri İmparatorluk’un niyetlerinin kokusunu aldı ve Fey’lya bunu Ackbar’ı alaşağı edebilmek için kullanacağını düşündü.”

Leia başını salladı. “Bu hâlâ Konsey’e sunabileceğimiz bir şey değil,” dedi.

Han “Ben de Konsey’e götürmeyeceğim,” diye karşılık verdi. “Luke’u yanıma alacağım ve New Cov’a gidip, kendimiz kontrol edeceğiz. Sessizlik içinde.”

Leia, zihninde bir soru şekillenerek, Luke’a baktı. Luke “Burada yardım için yapabileceğim bir şey yok zaten,” diye karşılık verdi. “Bir bakmaya değer.”

Leia içini çekti. “Pekâlâ ama sessiz olun.”

Han ona sıkı bir gülüş attı. “Güven bana.” Luke’a tek kaşını kaldırdı. “Hazır mısınız?”

Luke gözlerini kırpmıştı. “Şimdi mi demek istiyorsun?”

“Tabii neden olmasın? Leia, burada işin politik tarafını hallediyor.”

Leia’nın hislerinde ani bir dalgalanma oldu ve Luke tam zamanında bakıp kardeşinin yüzünü buruşturduğunu gördü. Gözleri Luke’la karşılaştı ve sessizce ona bir şey söylememesi için yalvardı. Luke aynı şekilde “*Ne oluyor?*” diye sordu.

Ona cevap verecek miydi, hiç bilemeyecekti çünkü kapıda duran Chewbacca tüm hikâyeyi bir anda kükreyiverdi.

Han karısına bakmak için döndü, ağzı açık kalmıştı. “Ne için söz verdin!”

Leia görünür bir şekilde yutkundu. “Han. Başka seçeneğim yoktu.”

“Seçeneğin yok muydu? Yok muydu? Ben sana başka bir seçenek

vereyim; hayır, gitmiyorsun!”

“Han...”

Luke, ayağa kalkarak, “Afedersiniz” diye araya girdi. “Gidip X-Kanat’ımı kontrol etmem lazım. İkinizle de sonra görüşürüm.”

Han ona bakmadan “Elbette ufaklık,” diye kükredi.

Luke kapıya doğru adım attı, geçerken gözleri Chewbacca’nın gözleriyle karşılaştı ve dış oşse doğru başını salladı. Görünüşe göre wookiee de aynı karara varmıştı. Dev cüssesini ayağa dikerek, odadan çıkan Luke’u takip etti.

Kapı arkalarından kapandı ve uzun bir an boyunca birbirlerine baktılar. Sessizliği ilk bozan Leia oldu. “Gitmek zorundayım Han,” dedi yumuşak bir sesle. “Khabarakh’a onunla buluşacağıma söz verdim. Anlamıyor musun?”

Han, öfkesine tutunmaya çalışarak, “Hayır. Anlamıyorum,” diye homurdandı. Bpfassh’daki kıl payı kurtuluş sonrası hissettiği midesini delip geçen korku yine kendini göstermişti. Leia’nın güvenliği için korku, taşıdığı ikizler için korku. Oğlu ve kızı... “Bunlar her neyse...”

Leia “Noghri,” diye araya girdi.

“Bu Noghri’ler, birkaç aydır, her fırsatta sana ateş edip duruyorlar. Bpfassh ve bizi yakalamaya çalıştıkları sahte Şahin’i unuttun mu? Ve ondan önce Bimmisaari’deki saldırıyı? Bizi tam pazar yerinin ortasından kapıp götürmelerine ramak kalmıştı. Eğer Luke ve Chewie olmasaydı, bunu başaracaklardı da. Bu adamlar ciddi Leia. Ve şimdi de sen bana tek başına uçup onların gezegenine gitmek istediğini söylüyorsun. Kendini direk İmparatorluk’a teslim edebilir ve zamandan tasarruf edebilirsin.”

Leia “Böyle düşünseydim, gitmezdim,” diye ısrar etti. “Khabarakh benim Darth Vader’ın kızı olduğumu biliyor ve sebebi ne olursa olsun bu onlar için çok önemli gibi görünüyor. Belki bunu onları İmparatorluk’tan uzaklaştırmak ve kendi tarafımıza döndürmek için kullanabilirim. Her şekilde, denemeliyim.”

Han alayla homurdandı. “Nedir bu? Bir çeşit çılgın Jedi işi mi? Luke da devamlı soylu davranıp başını belaya sokup dururdu.”

Leia elini Han’ın koluna dokundurdu. “Han bir risk olduğunu biliyorum,” dedi yavaşça. “Ama bunu çözmek için tek şansımız olabilir. Noghri’lerin yardımı ihtiyacı var. Khabarakh bunu itiraf

etti. Eğer onlara bu yardımı sunabilirsem -onları bizim tarafımıza geçmeleri için ikna edebilirsem- bu uğraşmamız gereken düşman sayısının bir azaldığı anlamına gelecek.” Durakladı. “Ve sonsuza kadar kaçmaya devam edemem.”

“Ya ikizler?”

Leia’nın yüzünü buruşturmasından suçluluk dolu bir tatmin duygusu hissetti. Leia, ürperirken, diğer elini de karnının üzerine getirdi. “Biliyorum. Ama alternatif ne? Onları bir wookiee muhafız alayı ile sarayın kulesinde bir yerlere kilitlemek mi? Noghri’ler onları elimizden almaya çalıştığı sürece, asla normal bir hayatları olmayacak.”

Han dişlerini sıktı. Demek biliyordu. Daha önce emin değildi ama şimdi artık her şey ortadaydı. Leia, İmparatorluk’un bunca zamandır peşinde olduğu şeyin doğmamış çocukları olduğunu biliyordu.

Ve bunu bilerek, hâlâ İmparatorluk’un ajanlarıyla buluşmak istiyordu.

Uzun bir süre ona baktı; gözleri yıllar boyunca derinden sevmeye alıştığı yüzü incelerken, geçmişin hatıraları canlanmaya başladı: Lazer atışlarının uçtuğu bir ortamda, Luke’un lazer tüfeğini alıp onlara Ölüm Yıldızı’nın hapisane seviyesindeki çöp bölümüne bir kaçış yolu açarken, genç yüzündeki kararlılık, Jabba’nın ölümcül tehlikelerle dolu sarayının ortasında, ona kış uykusu hastalığının yarattığı sersemlik, titreme ve körlüğünde yardım eden sesi, Endor’daki sığınağın dışında, yaralı yatarken, gözlerindeki acının arasından rahatlıkla seçilebilen daha olgun; daha akılcı kararlılık, yarasına rağmen yine de, Han’ın arkasındaki iki fırtına kuvvetleri askerini sakince vuracak kadar beceri ve kontrol sergilemesi...

Han aynı zamanda, her ne kadar çabalarsa çabalasın, asla onu evrenin tehlike ve risklerinden tamamen koruyamayacağını fark etti. Çünkü onu ne kadar severse sevsin, ona ne kadar kendini verirse versin, Leia asla sadece bununla yetinemezdi. Onun vizyonu Han’ın ötesine uzanıyordu, tıpkı kendisinden de öteye, galaksideki tüm varlıklara uzandığı gibi.

Bu özelliğini zorla ya da ikna yoluyla bastırmak, onun ruhunu öldürmek demekti ki bu da Han’ın ilk olarak ona aşık olmasını sağlayan şeyi yok etmek anlamına gelirdi.

Yavaşça “En azından seninle gelebilir miyim?” diye sordu.

Leia, yanağını okşamak için uzandı; gözlerindeki ani gözyaşları

arasından teşekkürlerini gösterircesine gülümsedi. “Yalnız gideceğime söz verdim,” diye fısıldadı; sesi duygularıyla gerilmişti. “Endişelenme. İyi olacağım.”

“Elbette.” Aniden Han ayağa fırladı. “Pekâlâ. Eğer gidiyorsan, gidiyorsun demektir. Haydi sana Şahin’i hazırlamakta yardım edeyim.”

Leia “Şahin mi?” diye sordu. “Ama senin New Cov’a gideceğini sanıyordum.”

Han kapıya doğru ilerlerken omzunun üzerinden “Lando’nun gemisini alırım,” diye seslendi. “Nasıl olsa ona geri vermem gerekiyordu.”

“Ama...”

Han “Tartışma istemiyorum,” diyerek sözünü kesti. “Eğer bu Noghri’nin aklında konuşmaktan başka bir şey varsa, Şahin’de Bayan Şans’tan daha çok şansın olur.” Kapıyı açtı ve resepsiyon alanına çıktı.

Ve aniden durdu. Tam onunla kapının arasında, dev, tüylü bir fırtına bulutu gibi dikilen Chewbacca kendisine ters bir bakış atıyordu. Han “Ne?” diye sordu.

Wookiee’nin yorumu kısa, keskin ve lafı dolandırmayacak türdendi. Han doğruca “Ben de bundan hoşlanmıyorum,” dedi. “Ne yapmamı istiyorsun. Onu bir yerlere mi kilitleyeyim?”

Han, Leia’nın arkasından yaklaştığını hissetti. Leia “Ben iyi olacağım Chewie,” diyerek onu yatıştırmaya çalıştı. “Gerçekten.”

Chewbacca, Leia’nın değerlendirmesi hakkında ne düşündüğünü açıkça belirterek tekrar kükredi. Han “Eğer bir önerin varsa, onu duyalım,” dedi.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Chewie’nin bir önerisi vardı. Leia “Özür dilerim Chewie,” diye karşılık verdi. “Khabarakh’a yalnız geleceğime söz verdim.”

Chewbacca başını şiddetle sallayarak, bu Şkre karşı kükrerken, dişlerini gösterdi. Han diplomatik bir şekilde “Bu Şkirden hoşlanmıyor,” diye tercüme etti.

Leia alayla “Özünü anladım, teşekkür ederim,” diye karşılık verdi. “Pekâlâ, siz ikiniz, son kez söylüyorum...”

Chewbacca, onu yarım metre geriye sıçratan bir şekilde

kükreyerek, kadının sözünü kesti. Han “Biliyor musun tatlım, bence seninle gelmesine izin vermelisin. En azından randevu noktasına kadar,” diye konuştu. Leia ona bir bakış fırlatınca çabucak ekledi. “Haydi ama. Wookiee’lerin bu yaşam borcunu ne kadar ciddiye aldıklarını biliyorsun. Zaten bir pilota ihtiyacın var.”

Sadece bir saniye için Leia’nın gözlerindeki Şahin’i tek başına gayet rahatlıkla uçurabileceğine dair karşı çıkmaya hazırlanışı gördü. Ama bu, yalnızca bir saniye sürdü. Leia, içini çekerek “Pekâlâ,” dedi. “Sanırım, Khabarakh buna karşı çıkmayacaktır ama bir kere randevu noktasına gelince, sana dediğimi yapacaksın Chewie, hoşlansan da hoşlanmasan da. Anlaşıldı mı?”

Wookiee düşündü ve kabul ettiğini belirtir şekilde homurdandı. Leia rahatlamış bir sesle “Tamam,” dedi. “Haydi gidelim o zaman. Threepio?”

Droid tereddütle “Evet, majesteleri?” diye karşılık verdi. Bir kez olsun, resepsiyon masasında sessizce oturup, konuşmaya katılmama akıllığını göstermişti. Han bunun her zamanki davranışı üzerine bir gelişme olduğuna karar verdi. Belki de Chewbacca’nın öfkelenmesine daha çok izin vermeliydi.

Leia droide “Benimle gelmeni istiyorum,” dedi. “Khabarakh ortak lisanı konuşabiliyordu ama diğer Nogri’ler konuşamayabilir ve ben de kendimi anlatabilmek için onların tercümanlarına güvenmek istemiyorum.”

Threepio başını haşfçe yana eğerek. “Elbette majesteleri,” diye karşılık verdi.

“Çok iyi.” Leia, dönerek Han’a baktı ve dudaklarını ıslattı. “Sanırım gitsek iyi olur.”

Han’ın ona söyleyebileceği; söylemek istediği milyonlarca şey vardı. Bunların yerine sadece “Sanırım bu iyi olur,” demekle yetindi.

Bölüm 5

İletişim panelindeki son kablolama işlemini de bitiren Mara, sohbet edercesine “Özür dilerim ama burası bir saklanma yeri olarak tam bir felaket,” diye Şkrini bildirdi.

Karrde, kutusundan bir sensör aygıtı çıkarıp başka bir aletle yandaki masaya koyarken, omuz silkti. “Myrrk olmadığını kabul ediyorum. Diğer taraftan, avantajları da var. Kim bir kaçakçı yuvasını bataklığın ortasında aramayı düşünür?”

Mara, bol tunik kollarının altına erişerek sol koluna bağlı olan küçük lazer tabancasını düzeltirken, “Gemiyi indirdiğimiz yerden bahsetmiyorum,” diye karşılık verdi. “Buradan bahsediyorum.”

“Ah. Burası.” Karrde pencereden dışarı baktı. “Belki biraz fazla göz önünde ama bunun da avantajları var.”

Mara, beş metre kadar uzaklıktaki krem beyaz düzgün sıralı binalara ve parlak renkli giyinmiş insanlarla uzaylılara bakarak “Biraz fazla göz önünde mi?” diye tekrarladı. “Buna biraz göz önünde mi diyorsun?”

Karrde “Sakin ol Mara,” dedi. “Bir gezegende yaşanabilecek tek yer bir avuç dolusu vadiyse tabii ki biraz kalabalık olacaktır. Buradaki insanlar buna alışık ve birbirlerine makul bir ölçüde mahremiyet tanımayı öğrenmişler. Hem, burunlarını sokmak isteseler bile bunu başaramayacaklardır.”

Mara “Ayna camlar iyi bir sensör araştırmasını durdurmayacaktır,” diye karşı çıktı. “Ve kalabalıklar da İmparatorluk casuslarının saklanabileceği yerler olabilir.”

Karrde durakladı ve ona garip bir bakış attı. “İmparatorluk’un nerede olduğumuz hakkında en ufak bir bilgisi yok. Tabii eğer sen başka türlü bir şey biliyorsan o ayrı.”

Mara başını çevirdi. Demek bu defa işler böyle yürüyecekti. Eski işverenleri onun garip önsezilerine, korku, öfke ya da basitçe nefretle tepki vermişlerdi. Karrde, görünüşe göre kibar bir sömürü yapmayı tercih ediyordu. Mara omzunun üzerinden “Hislerimi bir sensör aygıtı gibi açıp kapatamam,” diye homurdandı. “Artık değil.”

“Tabii,” dedi Karrde. Kelime onu anladığını ifade ediyordu ama ses tonuna bakılırsa böyle değildi. “İlginç. Bu eski bir Jedi eğitiminin kalıntıları mı?”

Mara ona baktı. “Bana gemilerden bahset.”

Karrde kaşlarını çattı. “Pardon?”

Mara “Gemiler,” diye tekrarladı. “Büyük Amiral Thrawn bizi Myrkr’de ziyaret ettiği zaman bahsetmemek için çok dikkat ettiğin büyük savaş gemileri. Bana detayları daha sonra anlatacağını söylemişti. Artık daha sonranın zamanı geldi.”

Karrde onu inceledi, dudaklarında hafif bir gülümseme belirmişti. “Pekâlâ,” dedi. “Hiç Katana Şlosu’ndan bahsedildiğini duydun mu?”

Mara zihnini araştırdı. “Aynı zamanda Karanlık Güç olarak adlandırılan gruptu, öyle değil mi? Klon Savaşları başlamadan 10 yıl önce kaybolmuş 200 Dreadnaught sınıfı ağır kruvazörler. Tüm gemiler bir çeşit yeni stil tam bağlantı devreleri ile donatılmışlardı ve sistem bozulduğunda, tüm Şlo birlikte ışık hızına atlayarak, ortadan kayboldu.”

Karrde “Neredeyse doğru,” dedi. “O dönemin Dreadnaught’ları gülünç derecede mürettebat bağımlı gemilerdi, her birine 16.000 adamdan fazlası lazımdı. Katana gemilerindeki tam donanımlı bağlantı devresi bunu 2000 adama düşürdü.”

Mara bildiği birkaç Dreadnaught kruvazörlerini düşündü. “Pahalı bir dönüşüm olmalı.”

Karrde başını salladı. “Özellikle bunu saf askeri sebeplerle olduğu kadar aynı zamanda halkla ilişkiler yüzünden de yaptıkları için öyleydi. Tüm Dreadnaught’ların iç dizaynını, ekipmandan, koyu gri gövde yüzeyine kadar her şeyi, tekrar tasarladılar. Bu sonuncusu “Karanlık Güç” takma adının kaynağıydı, tabii 2000 kişilik bir mürettebatlı geminin ihtiyaç duyacağı daha az sayıda iç ışıklandırmayı belirttiğini söyleyen öneriler de vardı. Her koşulda, Eski Cumhuriyet’in bağlantı devreli bir Şlonun ne kadar etkili olabileceğini kanıtlamak için büyük gösterisiydi bu.”

Mara alayla homurdandı: “Ne gösteri ama.”

Karrde “Katılıyorum,” dedi kuru bir sesle. “Ama problem bağlantı devresinde değildi. Kayıtlar biraz belirsiz, hiç şüphesiz ki o zamanın yönetimi tarafından örtbas edildi –ama Şlonun bir ya da daha fazla mürettebatı ilk yolculuklarında uğradıkları limanlardan birinde bulaşıcı bir virüs kapmış. Virüs kuluçka aşamasındayken tüm iki yüz gemiye de yayılmış, bu da aniden alevlendiği ve herkesi bir anda götürdüğü anlamına geliyor.”

Mara ürperdi. Klon Savaşı öncesi günlerde, Eski Cumhuriyet’in ve

daha sonra İmparator'un bu şeylerle nasıl başa çıkacaklarına dair tıbbi bilgileri olmadan evvel, bulaşıcı virüslerin tüm gezegen nüfuslarını ortadan kaldırdığını duymuştu.

Karrde “Görünüşe göre her şey birkaç saat içinde olup bitti ama tabii bu sadece bir tahmin,” dedi. “Tüm bu olayı bir felaketten, bir Şyaskoya çeviren bu virüsün, kurbanlarını öldürmeden önce onları çıldırtma şeklindeki sevimli özelliği oldu. Ölen mürettebat gemilerini birbirlerine bağlayacak kadar yaşadılar. Bu da Katana kumanda mürettebatı çıldırdığında, tüm Şloyu beraberlerinde götürdükleri anlamına geliyordu.”

Mara yavaşça başını salladı. “Şimdi hatırlıyorum. Bu otomasyon gemi fonksiyonlarında anti merkezilik hareketini, büyük güçlü bilgisayarlardan, yüzlerce droide dönüşümü başlatan şeydi.”

Karrde “Hareket zaten başlamak üzereydi ama Katana Şyaskosu sonucu mühürledi,” dedi. “Her neyse, Şlo gezegenler arası uzayın derinliklerinde bir yerde kayboldu ve bir daha asla haber alınamadı. Bir süre büyük bir haberdi, bazı medya mensupları “Karanlık Güç” ismi üzerine kelime oyunları yapıyordu ve birkaç sene boyunca akıldan çok heves taşıyan yağma ekipleri tarafından “sıcak mal” olarak kabul edildi. En sonunda galakside, birkaç yüz gemiyi kaybedecek ne kadar çok boş uzay parçası olduğu kafalarına dank edince, ilgileri sona erdi. Her koşulda, Eski Cumhuriyet çok yakında daha büyük problemler yaşamaya başladı. Ara sıra ortaya çıkan ve sana yerinin haritasını satmaya çalışan sahtekarlar dışında, Şlodan bahsedildiğini artık duymazsın.”

“Evet.” Tabii artık Karrde'nin bununla nereye varmak istediği belliydi. “Peki sen nasıl oldu da buldun?”

“Tamamen kaza sonucu, seni temin ederim. Aslında, birkaç gün sonrasına kadar, tam olarak ne bulduğumun farkında değildim. Mürettebatın geri kalanlarından da hiç kimsenin bildiğini zannetmiyorum.”

Karrde'nin bakışı odak noktasını kaybetti, gözleri anılarla düzleşti. Kavuşturduğu ellerinin baş parmakları yavaşça birbirlerine sürünürken, uzaklardan geliyor gibi bir sesle “15 yıl kadar önceydi,” dedi. “Küçük bağımsız bir kaçakçı grubu için seyrüsefer/sensör uzmanı olarak çalışıyordum. Bir alımı elimize yüzümüze bulaştırdık ve kaçış yolumuzda bir çift Carrack kruvazörlerinin yanından geçmek zorundaydık. Kaçmayı başardık ama ben tam bir ışık hızı hesaplaması yapmaya vakit bulamadığım için, yarım ışık yılı sonra tekrar hesaplamak için gerçek uzaya çıktık.” Dudakları büküldü.

“Tam yolumuzda bizi bekleyen bir çift Dreadnaught’u gördüğümüz zamanki şaşkınlığımızı tahmin edebilirsin.”

“Uzayda ölü olarak yatan Dreadnaught’lar...”

Karrde başını salladı. “Aslında, ölü değillerdi, beni de bu ilk birkaç gün boyunca şaşırtan oydu. Görünüşe bakılırsa, gemiler tamamen fonksiyonel görünüyordu; hem iç ışıklar hem de seyir ışıkları çalışır durumdaydı ve hazırol konumunda çalışan bir sensör tarama bile vardı. Doğal olarak biz de biraz evvel başımızın belaya girdiği grup olduğunu düşündük ve kaptan bizi oradan çıkarmak için bir acil ışık hızı sıçraması yaptı.”

Mara “Hiç iyi bir Şkir değil,” diye mırıldandı.

Karrde ciddi bir tavırla “O zaman kötünün iyisi olarak gelmişti,” dedi. “Sonuçta bu açıdan ölümcül bir şekilde yanıldığımızı anladık. Gemi yolda büyük bir kuyruklu yıldızın kütle gölgesine çarptı ve ana hiper sürücü havaya uçtu, geminin gerisi de neredeyse oracıkta yok oluyordu. Mürettebatımızdan beş kişi çarpışmada ve üç tanesi de yedek hipersürücüyle medeniyete varamadan öldü.

Anlık bir sessizlik oldu. Mara en sonunda “Kaç kişi kaldınız?” diye sordu.

Karrde ona odaklandı; alışılmış alaylı gülümsemesi tekrar yüzünde belirmişti. “Diğer bir deyişle, kaç kişi Şlodan haberdar?”

“Eğer bu şekilde dile getirmek istiyorsan...”

“Altı kişi kaldık ama dediğim gibi, diğerlerinin ne bulduğumuzu fark ettiklerini zannetmiyorum. Ben de, ancak sensör kayıtlarını tekrar incelediğimde ve bölgede iki Dreadnaught’tan çok daha fazlası olduğunu anladığımda şüphelenmeye başladım.”

“Peki ya kayıtlar?”

“Sildim. Koordinatları ezberledikten sonra, elbette.”

Mara başını salladı. “Bunun 15 yıl önce olduğunu mu söyledin?”

“Evet.” Karrde başını salladı. “Geri gidip gemilerle ilgili bir şeyler yapmak istedim ama asla bunu yapacak doğru dürüst zamanım olmadı. Hepsi için pazar bulsan bile -ki bu her zaman problemli olmuştur- iki yüz Dreadnaught’u açık pazara sunmak, iyice hazırlanmadan aceleye getirebileceğin bir şey değildir.”

“Şimdiye kadar.”

Karrde tek kaşını kaldırdı. “Onları İmparatorluk’a satmamı mı öneriyorsun?”

Mara “Büyük gemiler arıyorlar,” diye hatırlattı. “Ve değerinin % 20 fazlasını öneriyorlar.”

Karrde tekrar kaşını kaldırdı. “İmparatorluk’tan pek hoşlanmadığını düşünüyordum.”

Mara “Hoşlanmıyorum,? diye homurdandı. “Diğer seçenek ne? Onları Yeni Cumhuriyet’e vermek mi?”

Karrde gözlerini içine baktı. “Bu uzun vadede daha kârlı olabilir.”

Mara’nın sol eli bir yumruk haline geldi, midesi karışık duygularla yanıyordu. Dreadnaught’ları hayatını mahveden Asi Birliği’nin devamı Yeni Cumhuriyet’in ellerine bırakmak düşüncesi iğrenç bir şeydi ama diğer taraftan, İmparator olmadan İmparatorluk da eski halinin yalnızca soluk bir gölgesiydi, ismine layık bile değildi. Onlara Karanlık Gücü sunmak, değerini bilmeyecek birine paha biçilmez bir hediye vermek gibi olurdu.

Ya da olur muydu? İmparatorluk Şlosunun başında bir Büyük Amiral’le belki de İmparatorluk’un eski zafer günlerine dönme ihtimali vardı. Ve eğer böyle bir ihtimal varsa...

Karrde’ye “Ne yapacaksın?” diye sordu.

Karrde “Şu anda, hiçbir şey,” dedi. “Bu Skywalker’la karşılaştığımız problemin aynısı: İmparatorluk, onlara karşı gelirsek, bizi cezalandırmakta elini daha çabuk tutacaktır ama Yeni Cumhuriyet’in uzun vadede kazanması daha büyük bir ihtimal. Thrawn’a Katana Şlosu’nu vermek yalnızca kaçınılmazı ertelemek olur. Şu anda en ihtiyatlı yol tarafsız kalmak.”

Mara “Tabii Thrawn’a Dreadnaught’ları vermek onu bizim kuyruğumuzdan çekebilir,” diye işaret etti. “Bu da bu ticarete değer olabilir.”

Karrde haşşçe gülümsedi. “Haydi ama Mara. Büyük Amiral bir taktik dahisi olabilir ama her şeye muktedir değil. Bizim nerede olduğumuz hakkında hiçbir bilgisi olduğunu zannetmiyorum. Kaynaklarını bizi kovalayarak harcamaktansa yapacak daha önemli işleri var.”

Mara isteksizce “Eminim vardır,” diye kabul etti. Ama gücünün zirvesinde olan İmparator’un binlerce başka işi varken bile sık sık onun canını sıkan birisinden nasıl intikam aldığını hatırlamadan

edemiyordu.

Arkasında iletişim panelinden ses yükseldi ve Mara kanalı açmak için uzandı. “Evet?”

Hoparlörden tanıdık bir ses yükseldi. “Lachton konuşuyor. Karrde oralarda mı?”

Karrde, Mara’nın yanına gelerek “Buradayım,” diye seslendi. “Kamuflaj işi nasıl gidiyor?”

Lachton “Bitirmek üzereyiz,” dedi. “Ama flash ağımız kalmadı. Daha fazla var mı?”

Karrde “Depolardan birinde biraz olmalı,” diye cevap verdi. “Mara’yı alması için yollayacağım; birini gönderebilir misin?”

“Tabii, problem değil. Dankin’i göndereceğim. Şu anda fazla yapacak bir şeyi yok zaten.”

“Pekâlâ. Buraya geldiğinde ağ hazır olacak.”

Karrde işaret etti ve Mara kanalı kapattı. Karrde “3 numaralı depo nerede biliyorsunuz değil mi?” diye sordu.

Mara başını salladı. “412 Wozwashi Caddesi. Batı tarafına 3 blok, kuzeye iki blok.”

“Tamam.” Karrde camdan dışarı baktı. “Ne yazık ki, iticili araçların caddelerde dolaşması için çok erken. Yürümek zorundasın.”

Mara “Sorun değil,” diye onu temin etti. Kendisi de biraz egzersiz yapmak istiyordu zaten. “İki kutu yeterli olur mu?”

Karrde “Eğer taşıyabileceksen,” diyerek, onu, baştan aşağı kıyafetinin Rishi standartlarına uygun olup olmadığını kontrol edercesine, süzdü. Zahmet etmesine gerek yoktu; uzun zaman önce İmparator’un Mara’nın kafasına ilk soktuğu kural, çevresine olabildiğince uymasıydı. “Eğer olmazsa, Lachton büyük bir ihtimalle bir tane ile de idare eder.”

“Tamam. Sonra görüşürüz.”

Bulundukları yer, sıkışık vadiyi kaplayan yüzlerce market alanlarından bir tanesine bitişik olan, bir sıra benzer binaların bir parçasıydı. Mara, bir an için binalarının girişi kemeriyesinde durdu, yoğun yaya traşk akışından uzakta yer alarak, etrafına bakındı. En yakın binaların arasındaki boşluklardan şehir vadisinin daha uzak

kısımlarını görebiliyordu; bir çoğu yerel halk tarafından çok sevilen aynı krem - beyaz renk taştan yapılmıştı. Bazı yerlerde, görüş açısı köşelere kadar uzanıyordu; birkaç küçük bina, keskin bir şekilde her yönden göklere uzanan sarp dağların yarısında tehlikeli bir şekilde tünemiş duruyordu. Bu dağların tepelerinde, yerel Rishii halkının yaşadığını biliyordu, hiç şüphesiz gezegenlerinin en sıcak –ki bu sıcaklık olukça rahatsız ediciydi- ve en nemli noktalarında yaşamayı seçen garip yaratıklara, alaylı bir inanmazlık içinde bakıyorlardı.

Gözlerini dağlardan indiren Mara, yakın çevresini çabucak taradı. Caddenin karşısında, daha fazla ev, onunla ve evler arasında ise doğudaki pazar alanına aceleyle girip çıkan parlak giysili yayaların normal akışı vardı. Gözleri refleks olarak karşıdaki evlere kaydı ama her pencere ayna camla kaplandığı için görebileceği fazla bir şey yoktu. Yine refleks olarak binalar arasındaki her dar yaya yolunu kontrol etti.

İki tanesi arasında, binanın arkasında zorlukla görünebilen, mavi bir eşarp ve desenli yeşil tunik giymiş olan hareketsiz bir erkek Şgürü duruyordu.

Ve kendisine bakıyordu.

Mara bakışlarını sanki onu hiç görmemiş gibi kaydırdı; yüreği aniden boğazına gelmişti. Kemeriyeden çıkarak doğruya pazara doğru döndü ve traşk akışına karıştı.

Traşkte uzun süre kalmadı. Esrarengiz yabancıнын görüş açısından çıkar çıkmaz, yayaların arasından yolunu değiştirdi ve karşı caddedeki bina sırasına doğru yöneldi. Yabancıdan üç bina aşağıda karşıya vardı, ara sokağa girdi ve arkaya doğru hızla ilerledi. Eğer adam gerçekten de Karrde'nin yerini gözetliyorsa, onu arkadan yakalaması için iyi bir fırsatı vardı.

Binaların arkasına erişip, etrafında döndü ama hedeşnin ortadan kaybolduğunu gördü.

Bir an orada durdu; etrafında adamın nerede olabileceğine dair işaretler aradı ve şimdi ne yapması gerektiğini düşündü. Onları Myrkr'den son anda kurtardığı ısrarlı tınlamadan iz yoktu ama bu Karrde'ye de söylediği gibi açıp kapatabileceği bir yetenek değildi.

Adamın durduğu yere; zemine baktı. Binanın köşesine toplanmış ince toz tabakasının üzerinde birkaç haşf ayak izi vardı, bu da adamın burada ayağını birkaç kez sürüyecek kadar uzun kaldığını gösteriyordu. Yarım düzine adım uzaklıkta, başka bir toz katmanının tam ortasında, bina sıralarının arkasında batıya işaret

eden açık bir ayak izi vardı.

Mara, dudaklarının büküldüğünü hissederek, o yöne baktı. Bu bariz bir tuzaktı –tozdaki ayak izleri özellikle yaratılmadıkları sürece asla bu kadar temiz ve bozulmamış olmazdı. Tam önünde, yüz metre ötede, binaların arkası boyunca kuzey güney caddesine doğru doğal bir şekilde yürüyen, mavi eşarp ve şekilli tunikli adam vardı. Onu izlemesi için pek de belirsiz olmayan bir davetti bu.

Peşinden gitmeye başlarken ‘Pekâlâ dostum diye düşündü. “Oynamak mı istiyorsun? O zaman oynayalım.”

Aralarındaki mesafeyi belki de 90 metreye düşürdüğünde adam traşşın çapraz akışına erişti ve kuzeye döndü. Onu kaybetmesini önlemek amacıyla aradaki mesafeyi daha da kapatmak için başka bir açık davetiye...

Ama Mara’nın bunu yapmaya hiç niyeti yoktu. Buradaki ilk günlerinde, şehir vadisinin coğrafyasını ezberlemişti ve adamın niyetinin onu kuzeydeki daha az nüfuslu sanayi bölgelerine götürmek, işini şahitlerin varlığı olmaksızın halletmek olduğu açıkça belli oluyordu.

Eğer oraya ondan önce varırsa, işleri tersine çevirebilirdi. Sol kolunun altındaki lazer tabancasını iki kere kontrol ederek sağındaki binalar arasındaki bir sokağa daldı ve kuzeye yöneldi.

Vadi, doğu batı yönüne neredeyse 150 kilometre kadar uzanıyordu ama bu noktada kuzey – güney boyutu yalnızca birkaç kilometreydi. Mara adımlarını hızlandırdı; devamlı olarak, kalabalıktan ve diğer engellerden kaçınmak için yönünü tekrar düzenliyordu. Yavaş yavaş, evler ve dükkânlar yerlerini haşf endüstriyel bölgelere bırakmaya başladı; sonunda, yeteri kadar uzağa geldiğine karar verdi. Eğer hedeş, peşindeki takipçisini kaybetmek istemeyen bir adamın rahat yürüyüş temposunda devam ettiyse, Mara’nın onun için küçük bir resepsiyon hazırlayacak kadar vakti olmalıydı.

Tabii, yolda bir yerlerde diğer kuzey güney caddelerinden birine veya doğu ya da batıya sapmış ya da tamamen yön değiştirip geriye; Karrde’nin binasına dönmüş bile olabilirdi. Ama adamın ilk döndüğü caddenin içindeki bir binanın köşesinden baktığında, onun hayal gücünün de en az gözetleme tekniği kadar sınırlı olduğunu fark etti. Bloğun ortalarında bir yerlerde, bir dizi depo çıkışının arkasına hareketsiz olarak çömelmiş duruyordu; mavi eşarbu desenli tuniğin üzerine örtülmüştü, elinde tabancaya benzer bir şey tutuyordu. Hiç şüphesiz Mara’nın tuzağına yürümesini bekliyordu.

Dudakları kibirle büzülerek, “amatör” diye düşündü. Onu dikkatlice izleyerek, lazer tabancasına zahmet bile etmeyerek, köşeden döndü ve sessizce ilerlemeye başladı.

Arkasından alaycı bir ses “Bu kadar mesafe yeterli,” diye seslendi. Mara dondu. Önündeki fiçilerin yanında yere çökmüş olan Şgür kıpırdamadı bile ve ancak o zaman Şgürün basitçe bir baskın beklemek için çok fazla sessiz olduğunu fark etti. Hatta canlı olmak için bile çok sessizdi.

Yavaşça, ellerini yanlarına uzatarak, arkasına döndü. Karşısındaki adam orta boylu, biraz iri yapılı ve karanlık gözleri olan birisiydi.

Alt tuniğin içinde haşf zırhlı bir yelek ve elinde tabii ki bir lazer tabancası vardı. “Bakın hele,” diye alayla homurdandı. “Burada kim varmış. Kendini göstermenin vakti gelmişti. Ben de senin kaybolduğunu Şlan düşünmeye başlamıştım.”

Mara “Kimsin sen?” diye sordu.

“Hayır Kızıl. Burada soruları soracak olan benim. Tabii aslında sormama gerek yok. Saçların bana bilmem gereken her şeyi söylüyor.” Lazer tabancasıyla Mara’nın kırmızı - altın renkli saçlarına işaret etti. “Bu saçlardan kurtulmalıydın, saklamalı ya da boyamalıydın, bunu biliyorsun değil mi? Seni ölümcül bir şekilde ele veriyor. İfadenin kusuruna bakma.”

Mara dikkatli bir nefes aldı ve kaslarını gevşetmeye çalıştı. Sakin çıkarmaya çalıştığı bir sesle “Benden ne istiyorsun?” diye sordu.

Adam kurnazca gülümsedi. “Her adamın istediğini: Nakit para.”

Mara başını salladı. “Bu durumda, korkarım yanlış kişiyi yakaladın. Üzerimde sadece 50 var.”

Adamın gülümsemesi daha da arttı. “Çok şirinsin Kızıl ama vaktini boşa harcıyorsun. Kim olduğunu biliyorum. Sen ve arkadaşların beni çok zengin edeceksiniz. Haydi, gidelim.”

Mara kıpırdamadı. Kürek kemiklerinin arasında ter damlacıkları biriktiğini hissedebiliyordu. “Belki de bir anlaşma yapabiliriz,” diye önerdi. Diğerinin dikkatsiz konuşmasına ve tavırlarına kanmaması gerektiğini biliyordu, adam her kimse ve neyse, yaptığı işte oldukça ustaydı.

İşin olumlu yanı ise, hâlâ kolunun altında saklı olan lazer tabancasına sahip olmasıydı. Saldırganın, bu kadar öldürücü olacak küçük bir silahın orada saklanabileceğine ihtimal vermediği üzerine

iddiaya girebilirdi.

Ama her ne yapacaksa, onu şu anda, hâlâ onunla karşı karşıyayken yapması gerekiyordu. Ne yazık ki, elleri yanda açık dururken, ona fark ettirmeden silaha uzanmasının bir yolu yoktu. Bir şekilde adamın dikkatini dağıtmak zorundaydı.

Adam, neredeyse tembelce, “Bir anlaşma, öyle mi?” diye sordu. “Aklında ne tür bir anlaşma var?”

Mara “Ne tür bir anlaşma istiyorsun?” diye cevap verdi. Eğer ayağının yakınlarında bir yerlerde bir kutu olsaydı, ayağıyla kaldırıp ona fırlatabilirdi ama, şehrin bu tarafında yerlerde bir sürü çöp ve ıvır zıvır olmasına rağmen, onun ulaşabileceğı yerlerde buna uygun bir şey yoktu. Yarım botları, bileklerinin etrafında sıkıca bağlanmıştı ve adam fark etmeden onları gevşetmek mümkün değildi. Hızlıca, taşıdığı ya da giydiği şeylerin listesini aklından geçirdi: Hiçbir şey yoktu.

Ama İmparator’un yoğun eğitimi, Mara’nın onun rejimine en büyük katkısı olan uzun kapsama alanlı iletişim becerilerinin yanında, Güç’ün direk manipölasyonunu da içeriyordu. Bu beceriler onun ölümünde kaybolmuştu ve ondan sonraki yıllarda düzensiz ve kısa sürelerde tekrar ortaya çıkmışlardı.

Ama eğer tınlamalar ve içgüdüler tekrar başladıysa, belki Güç de geri dönmüştü.

“Eminim ki, sana önerilenin iki katını verebiliriz,” dedi. “Hatta belki anlaşmayı daha da tatlı kılmak için araya ekstra bir şeyler de katabiliriz.”

Adamın gülümsemesi şeytanileşti. “Bu çok cömert bir teklif Kızıl. Gerçekten çok cömert. Bir çok kişi buna balıklama atlardı ama ben değil.” Lazer tabancasını biraz daha kaldırdı. “Ben emin olduğum bir şeyi tercih ederim.”

“Daha az paraya razı olman anlamına gelse bile mi?” Adamın iki metre gerisinde, bir istinat duvarına dikkatsizce yığılmış, alınmayı bekleyen küçük bir atık metal parçası yığını vardı. Özellikle kısa bir kalkan tüpü, eski püskü bir güç hücresi kutusunun kenarında tehlikeli bir şekilde yerleşmiş görünüyordu.

Mara, dişlerini sıkıp, düşüncelerini elinden geldiğı kadar temizleyerek zihnini tüpe doğru yöneltti.

Adam “Benim kitabıma göre, kesin olan yarım, çifte hiçbir şeyden daha iyidir,” dedi. “Ayrıca, zaten İmparatorluk’tan fazla şyat

verebileceğinizi de sanmıyorum.”

Mara yutkundu. En başından şüphelenmişti ama şüphelerinin onaylanması sırtının ürpermesine yol açtı. “Kaynaklarımız karşısında şaşırabilirsin,” dedi. Tüp haşfçe zıpladı, bir kaç milimetre yuvarlandı.

Diğeri “Hayır, zannetmiyorum,” dedi. “Haydi, gidelim.”

Mara arkasındaki kutunun yanında diz çökmüş ölü adama doğru parmağını uzattı. “İlk önce bana burada neler olduğunu söyler misin?”

Saldırganı omuz silkti. “Söylenecek ne var ki? Benim bir yeme ihtiyacım vardı, o da yanlış zamanda yanlış yerde geziniyordu. Hikâyenin sonu.” Gülümsemesi aniden yüzünden silindi. “Bu kadar oyalanma yeter. Arkanı dön ve yürümeye başla tabii eğer beni ölüm ödülüne razı edecek kadar sinirlendirmeyi düşünmüyorsan.”

Mara “Hayır,” diye mırıldandı. Bunun son en iyi şansı olduğunu bilerek, sahip olduğu kuvvetin her parçasıyla gerildi, derin bir nefes aldı...

Ve, saldırganın arkasında, tüp yere boğuk bir gürültüyle düştü.

Adam iyiydi, orası kesindi. Daha tüp tam olarak yere düşüşünü bitirmeden, tek dizinin üzerine çöktü, etrafında döndü ve arkasındaki bölgeyi, ona yaklaşan kişiyi ararken çabuk bir koruma ateşiyle taradı. Hatasını anlaması ise bir saniyeden az sürdü ve başka bir lazer yayılım ateşiyle tekrar Mara’ya döndü.

Ama bir saniye, Mara’nın tek ihtiyacı olan şeydi. Adamı kafasından vurduğunda, ümitsiz lazer atışı hâlâ onu takip ediyordu.

Bir saniye boyunca derin nefes alıp, kasları tepkiyle titrerken orada durdu. Sonra, etrafına bakınıp, kimsenin karışıklığı kontrol etmeye gelmediğinden emin olarak, silahını yerine taktı ve adamın yanına eğildi.

Tıpkı beklediği gibi, bulacak çok az şey vardı. Bir kimlik –büyük bir ihtimalle sahteydi– adının Dengar Roth olduğunu söylüyordu, lazer tabancası için birkaç yedek güç hücresi, yedek bir vibroblade bıçağı, bir data kartı, veri blok notu ve hem yerel, hem de İmparatorluk parası şeklinde biraz para vardı. Kimlik ve veri kartını tuniğinin içine sokup, parayı ve silahları oldukları yerde bırakarak ayağa kalktı. Cesede bakarak “İşte, bu da senin çifte hiçbir şeyin,” diye söylendi. “Tadını çıkar.”

Gözleri hayatını kurtaran kalkan tûpüne kaydı. Yanılmamıştı. Tıpkı içgüdüler gibi, güç sıçramaları da geri gelmişti. Bu, rüyaların da yakında geri geleceğini belirtiyordu.

Nefesinin altından bir küfür savurdu. Öyle olsa bile, onlara dayanmaktan başka yapabileceği hiçbir şey yoktu. Şu anda daha önemli meseleleri vardı. Etrafına son bir bakış daha attıktan sonra eve yöneldi.

Karrde ve Dankin, binaya vardığında onu bekliyorlardı, ikincisi huzursuz bir şekilde ortalığı arşınlayıp duruyordu. Mara, arka kapıdan girdiğinde “Nihayet burdasın!” diye terslendi. “Hangi cehennemde?...”

Mara “Sorunumuz var,” diye onun sözünü keserek, Dengar Roth’un kimliğini Karrde’ye uzattı ve onları geçerek hâlâ tam olarak monte edilememiş iletişim odasına yürüdü. Bir kablo kutusunu yana iterek, bir veri blok notu buldu ve kartı blok nota yerleştirdi.

Arkasından gelen Karrde “Ne çeşit bir sorun?” diye sordu.

Mara, ona veri bloğunu uzatarak, “Ödül avcısı türünden,” diye cevap verdi. Ekranın tam ortasında düzgünce çerçevelemiş, 20.000 rakamının altında, Karrde’nin yüzü vardı. “Büyük bir ihtimalle hepimiz bu işin içindeyiz,” dedi. “Ya da Büyük Amiral Thrawn’ın bildiği kadarımız.”

Karrde kartı çabucak inceleyerek “Demek, artık değerim 20.000,” diye mırıldandı. “Onur duydum.”

Mara “Tüm söyleyeceğin bu mu?” diye sordu.

Karrde ona baktı. “Ne söylememi istersin?” diye yavaşça sordu. “Senin, İmparatorluk’un bize karşı ilgisi olduğu konusunda haklı, benim de haksız olduğumu mu?”

Mara, katı bir tavırla, “Ben kimin suçlu olduğuyla ilgilenmiyorum,” dedi. “Bilmek istediğim şey bu konuda ne yapacağımız?”

Karrde tekrar bloknota baktı, çenesindeki bir kas kısa bir süre için kasıldı. “Tek makul şeyi yapacağız. Yani geri çekileceğiz. Dankin, güvenli telsize geç ve Lachton’a drop’u tekrar sökmeye başlamasını söyle. Sonra Chin ve ekibini ara, gidip alet depolarındaki malzemeyi tekrar toplansınlar. Sen burada kalıp bana ve Mara’ya yardım edebilirsin. Rishi’den, eğer mümkünse, gece yarısına kadar ayrılmak istiyorum.”

Dankin “Tamam,” dedi; şimdiden şifreli kodları iletişim paneline girmeye başlamıştı.

Karrde veri bloğunu Mara’ya uzattı. “Biz de işe koyulsak iyi olur.”

Mara elini koluna koyarak onu durdurdu. “Ya yedek üslerimiz bittiğinde ne olacak?”

Karrde gözlerini onunkilere dikti. “Dreadnaught’ları kimseye baskı altında vermiyoruz,” dedi; sesi bir fısıltıdan biraz yüksekti. “Ne Thrawn’a, ne de başka birine.”

Mara “Mecbur kalabiliriz,” diye işaret etti.

Karrde’nin gözleri sertleşti. “Tercih edebiliriz,” diye onu düzeltti. “Asla mecbur kalmayacağız, bu yeterince açık mı?”

Mara yüzünü buruşturdu. “Evet.”

“İyi.” Karrde, onun omzunun üzerinden Dankin’in aceleyle telsizle konuştuğu yere baktı. “Yapacak çok işimiz var. Artık başlayalım.”

Mara, 24 saatten az zaman içinde ekipmanlarını tekrar toparlayamayacaklarına dair bahse girerdi ama ekipler onu haşfe şaşırtarak, yerel gece yarısından sadece bir saat sonra her şeyi toplamış ve gitmeye hazırdılar. Uzaylımanı görevlilerine cömert rüşvetler sunularak Rishi’den ayrıldılar ve bir saat sonra da ışık hızına atladılar.

O gece, Vahşi Karrde hiper uzayın alacalı gökyüzünde ilerlerken, rüyalar tekrar başladı...

Bölüm 6

Belli bir mesafeden standart bir yük kruvazörü gibi görünüyordu: Eski, yavaş, az silahlı, boyutu dışında, kavgada başka işine yarayacak bir şeyi bulunmayan... Ama savaşta çoğu zaman olduğu gibi, bu durumda da, görünüşler aldatıcıydı ve eğer Büyük Amiral Thrawn, Chimaera'nın köprüsünde olmasaydı, Pellaeon biraz şaşıracağını itiraf etmek durumundaydı.

Ama Thrawn köprüdeydi ve Asi Birliği'nin strateji uzmanlarının, böyle önemli bir konvoyu bu denli zayıf bir geminin koruması altına koymalarının imkânsızlığını hemen anlamışlardı. Ve, böylece, yük kruvazörünün limanlarından, aniden üç A-Kanat Yıldız Savaşçıları Birliği çıktığında, Chimaera'nın TIE Interceptorları çoktan uzayda ve saldırmaya hazır durumdaydı.

Thrawn, Chimaera ve Asi Konvoyu arasındaki boşluk lazer atışlarıyla parlamaya başladığında “İlginç bir taktik,” diye yorumda bulundu. “Pek yaratıcı değil. Yük kruvazörlerini yıldız gemisi taşıyıcılarına dönüştürmek ilk olarak 20 yıl kadar önce önerilmişti.”

Pellaeon “Daha önce hiç uygulandığını hatırlamıyorum,” dedi, taktik ekranını gözlerken haşf bir huzursuzluk hissediyordu. A-Kanatlar, o lanet olası X-Kanatlar'dan bile hızlıydılar ve TIE Interceptorları'nın onlarla nasıl başa çıkabileceğinden emin değildi.

Thrawn sanki Pellaon'un düşüncelerini okumuş gibi “A-Kanatlar, mükemmel birer savaşçılar,” dedi. “Ama onları sınırlayan özellikleri de var. Özellikle burada. Onlar gibi yüksek hızlı araçlar eskort görevinden çok, vur ve kaç operasyonlarına daha uygundurlar. Onları bir konvoyun yanında kalmaya zorlamak, hız avantajlarını azaltır.” Pellaeon'a bakarak mavi siyah kaşlarından birini kaldırdı. “Belki de, Amiral Ackbar'ın Başkumandan görevinden alınmasının sonuçlarını görüyoruz.”

“Belki de.” TIE Interceptorları gerçekten de A-Kanatlar'a karşı kendilerini idare edebiliyorlarmış gibi görünüyorlardı ve Chimaera'nın kendisi de kesinlikle yük kruvazörüyle bir sorun yaşamıyordu. Konvoyun geri kalan kısmı, sanki bu çok işlerine yarayacakmış gibi, savaş alanının dışında, bir arada toparlanmaya çalışıyorlardı. “Ama Ackbar'ın adamları hâlâ görevde. Öyle görünüyor.”

Thrawn, haşf soğuklaşan bir sesle “Bu konuyu daha önce tartıştık

Kaptan,” dedi. “Ackbar’a karşı kesin bir kanıt yerleştirmek onu çok çabuk mahvederdi. Daha sinsi bir atak, onun elini kolunu bağlayacak ama aynı zamanda Asi Birliği’nin tüm politik sistemine de şüphe ve karmaşa dalgaları yayacaktır. En azından, biz Tantiss kampanyasını başlattığımız anda onların dikkatlerini dağıtıp, zayıflatacağıdır. En iyi ihtimalle, tüm birliği ikiye bölebilir.” Gülümsedi. “Ackbar’ın yerine başka biri gelebilir Kaptan. Asi Birliği’nin kendisi için yarattığı nazik politik denge ise yenilenemez.”

Pellaeon “Bunu anlıyorum Amiral,” diye homurdandı. “Benim endişem, sizin konseydeki Bothan’ın, olayları sizin teorik yıkılma noktasına getirebilecek karar itebileceğine olan güveniniz.”

Thrawn “Merak etmeyin, itekleyecektir,” dedi, glmsemeşi, dışarıdaki düşman konvoyunun etrafındaki devam eden savaşı izlerken, alaylı bir gülümsemeye dönüştü. “Bothan sanatını incelemek için uzun saatler geçirdim Kaptan ve ırkı çok iyi tanıyorum. Konsey yesi Fey’lya’nın üstüne düşen rolü güzel bir şekilde yerine getireceğine hiç şüphem yok. Tıpkı bizim onun iplerini doğru şekilde ekiştirmemiz kadar güzel bir şekilde.”

Panelinde bir tuşa bastı. “Sancak topları: Konvoy’daki bir fırkateyn saldırı pozisyonuna geçiyor. Silahlı bir destek olduğunu farzedin ve ona göre davranın. A-2 ve A-3 birlikleri, fırkateyn zararsız hale getirilene kadar yan tarafı korumak için hareket edin.”

Topçular ve TIE Kanat Kumandanları emri onayladı ve turbolazer ateşinin bir kısmı fırkateyn üzerine yoğunlaşmaya başladı. Pellaeon “Peki ya Fey’lya kazanırsa?” diye ısrar etti. “Yani, tüm bu politik karmaşa etkisini göstermeden önce. Sizin ırk analizinize göre, Fey’lya kadar yükselebilen bir Bothan, son derece zeki olmalı.”

Thrawn “Zeki, evet ama bize tehlike yaratacak şekilde değil,” dedi. “Hayatta kalabilmeyi başaran birisi olduğu kesin ama bu çeşit bir sözlü beceri, her zaman askeri yeterliliğe işaret etmez.” Omuz silkti. “Aslında, Fey’lya’nın bir zafer kazanması, sadece tüm bu biçimsiz durumu düşman için biraz daha erteler. Fey’lya’nın Asi Ordusu arasında topladığı destek dşnlrse, politikacılar, hatalarını anlayıp, onu görevinden almak için tekrar kutuplar oluşturacak bir savaşa girmek zorundalar.?”

Pellaeon “Evet efendim,” dedi i çekişini bastırarak. Bu, onun kendisini hiçbir zaman rahat hissetmediği, karmaşık bir sinsilikti. Sadece Büyük Amiral’in potansiyel kazançlar konusunda haklı olmasını umuyordu; istihbaratın bu kadar başarılı bir banka tuzağı

hazırlamasının ardından, işe yarar bir kazanç sağlayamamaları çok yazık olurdu.

Thrawn, onun dile getirilmemiş endişelerine “Güvenin bana Kaptan,” diye cevap verdi. “Politik çabaların daha şimdiden başladığını söyleyebilirim. Ackbar’ın en sıkı taraftarları bu kritik noktada onu temizleyecek kanıt bulmak için çabalamadıkları sürece Coruscant’tan asla ayrılmazlardı.”

Pellaeon ona kaşlarını çattı. “Solo ve Organa Solo’nun Palanhi Sistem’ine mi gittiğini söylüyorsunuz?”

Thrawn düşünceli bir tavırla “Sadece Solo sanırım,” dedi. “Organa Solo ve Wookiee büyük bir ihtimalle hâlâ bizim Noghri’lerden saklanacak bir yer arıyorlar ama Solo, gizli servisin elektronik hilesi ile izin bu sistemden geçtiğine kesinlikle inanarak, Palanhi’ye gidiyor olacak. Bu yüzden de Death’s Head şu anda oraya gidiyor.”

Pellaeon “Anlıyorum,” diye mırıldandı. Seyir jurnalindeki emri fark etmiş ve Thrawn’ın neden en iyi Yıldız Destroyerleri’nden birini savaş görevinden aldığını merak etmişti. “Umarım, görev için yeterli olacaktır. Solo ve Skywalker geçmişte çok zor yakalandıklarını kanıtladılar.”

Thrawn yüzünde biraz ekşi bir ifadeyle “Skywalker’ın Palanhi’ye gittiğini zannetmiyorum,” dedi. “Bizim kıymetli Jedi Üstadımız görünüşe göre doğru bir tahminde bulunmuş. Skywalker, Jomark’a bir ziyarette bulunmaya karar vermiş.”

Pellaeon ona baktı. “Emin misiniz Amiral? İstihbarat’tan böyle bir şey duymadım.”

Thrawn “Bilgi İstihbarat’tan gelmedi,” dedi. “Delta Kaynağından geldi.”

Pellaeon “Ah!” dedi karşılık olarak; kendi ifadesi de biraz ekşilemişti. Chimaera’nın istihbarat bölümü aylardır, İmparatorluk Sarayı’nın tam kalbinden Büyük Amiral’e bu kadar açık ve doğru bilgi besleyen bu Delta Kaynağı’nın, tam olarak ne olduğunu bulması için onu zorluyordu. Şu ana kadar Thrawn’ın tek söylediği, Delta Kaynağı’nın tamamıyla kendini kanıtlamış ve onun tarafından gelen bilgilerin kesinlikle güvenilir olduğuydu.

İstihbarat, Delta Kaynağı’nın bir kişi mi, bir droid mi, ya da Asi Birliği’nin her saat başı sarayda gerçekleştirdiği karşı istihbarat taramalarını bir şekilde aşabilen bir egzotik kayıt sistemi mi olduğunu anlayamamıştı. Bu, onları son derece sinirlendiriyordu ve

Pellaeon kendisinin de çok fazla karanlıkta kalmaktan hoşlanmadığını itiraf etmek zorundaydı ama Thrawn kişisel olarak Delta Kaynağı'nı harekete geçirmişti ve uzun yıllar boyunca süre gelen yazılı olmayan protokol sonucu, bu meselelerde, kontağını isterse gizli tutma hakkına sahipti. “Eminim C’baoth bunu duymaktan çok memnun olacak,” dedi. “Sanırım ona haberleri kendiniz vermek istersiniz.”

C’baoth’tan ne kadar rahatsız olduğunu makul ölçülerde saklayabildiğini düşünmüştü. Görünüşe göre yanılmıştı. Thrawn, savaşı seyretmek için döndü. “Hâlâ Tanaab hakkında öfkelisiniz,” dedi. Bu bir soru değildi.

Pellaeon, katı bir tavırla, “Evet efendim, öyleyim,” diye cevap verdi. “Tekrar kayıtlara baktım ve ortada tek bir sonuç var. C’baoth, Kaptan Aban’ın hazırladığı savaş planına özellikle uymadı; direk bir emre uymayacak kadar ileri gitti. C’baoth’un kim olduğu ya da kendini haklı hissedip hissetmediği umrumda değil. Yaptığı, isyan anlamına gelir.”

Thrawn soğukkanlı bir sesle “Gerçekten de öyle,” dedi. “Onu İmparatorluk hizmetinden tamamen atayım mı, yoksa yalnızca rütbesini mi düşüreyim?”

Pellaeon ona ters bir bakış attı. “Ben ciddiym Amiral. “

“Ben de öyle Kaptan,” diye karşılık verdi Thrawn; sesi aniden soğumuştı. “Burada neyin tehlikede olduğunu çok iyi biliyorsunuz. Eğer Asi Birliği’ni yeneceksek, elimizdeki her türlü silahtan yararlanmalıyız. C’baoth’un kuvvetlerimiz arasında savaş koordinasyonunu ve savaş verimini arttırması bu silahlardan biri ve eğer o düzgün askeri disiplin ve protokolüne uyamıyorsa; o zaman biz kuralları onun için değiştireceğiz.”

Pellaeon “Peki kuralları çok fazla değiştirdiğimiz ve onlar da bizi arkamızdan bıçakladıkları zaman ne olacak?” diye sorguladı. “Tanaab’da direk bir emri görmezden geldi; belki gelecek sefer bu sayı ikiye çıkacak. Sonra üç, sonra dört, en sonunda İmparatorluk’un canı cehenneme deyip, ne isterse onu yaptığı zaman ne olacak? Onu ne durduracak?”

Thrawn, köprünün etrafına dağılmış, hepsi pençeli tüylü yaratıkların etrafına asılı garip görünüşlü tüplere işaret etti. “İlk olarak Ysalamiri!” Yaratıkların her biri Güç’te C’baoth’un Jedi hilelerinin hiçbirinin işlemeyeceği bir baloncuk yaratıyorlardı. “Onlar bunun için burada.”

Pellaeon “Bunların hepsi iyi hoş,” dedi. “Ama uzun vadede...”

Thrawn, paneline dokunarak “Uzun vadede onu ben durduracağım,” diyerek sözünü kesti. “C-3 Birliği, iskele kanadınıza dikkat edin. O fırkateynde kümelenme tuzağı olabilecek bir kabarcık var.”

Kumandan emri onayladı ve TIE Interceptor’ları cevap olarak yön değiştirdi. Bir saniye sonra, kabarcık, tüm yönlere şaşırtıcı el bombaları yağmuru yollayarak aniden patladı. En arkadaki TIE Interceptor ateş çiçeğinin kenarında yakalandı ve ikincil bir patlamayla parçalandı. Alanın dışında olan diğerleri bubi tuzağından zarar görmeden kaçtı.

Thrawn parlayan gözlerini Pellaeon’a çevirdi. “Sizin endişelerinizi anlıyorum Kaptan,” dedi yavaş bir sesle. “Bir türlü anlayamadığınız şey –hiçbir zaman anlayamadığınız şey– C’baoth’un zihinsel ve duygusal dengesizliklerine sahip bir adamın asla bize bir tehdit oluşturamayacağı. Evet çok büyük bir güce sahip ve her an adamlarımıza ve aletlerimize büyük zarar verebilir ama doğası gereğince, bu gücü uzun bir zaman boyunca sürdüremiyor. Konsantrasyon, odaklılık, uzun dönem düşünme –yalnızca bu özellikler bir savaşçıyı, acemi bir savaşçıdan ayırır. C’baoth bu özelliklere asla sahip olamayacak.”

Pellaeon ciddi bir tavırla başını salladı. Hâlâ ikna olmamıştı ama bu konuda daha fazla tartışmanın açıkça bir yararı yoktu. En azından şimdilik. “Evet efendim.” Tereddüt etti. “C’baoth aynı zamanda Organa Solo’yu soracaktır.”

Thrawn’ın gözleri parladı ama Pellaeon can sıkıntısının ona yönelik olmadığını biliyordu. “Üstat C’baoth’a, Noghri’lere son bir şans daha vermeye karar verdiğimi söyleyeceksiniz. Burada işimiz bittiğinde, bu mesajı onlara kendim götüreceğim. Şahsen.”

Pellaeon, Noghri muhafız Rukh’un her zamanki sessiz tetikteliğiyle durduğu köprü girişine göz attı. Ürpertisini bastırmaya çalışarak “Noghri komandalarının toplanmasını mı istiyorsunuz?” diye sordu. Daha önce bir kere böyle bir toplantıda bulunmuştu ve bir oda dolusu sessiz gri derili katillerle yüzleşmek, tekrarlamaya can attığı bir deneyim değildi.

Thrawn, soğuk bir sesle, “Bence, mesele bir meclis toplamanın ötesine geçti,” dedi. “Seyrüsefere randevu noktasından Honoghr sistemine bir rota hazırlamaları için direktif verin. Sanırım tüm Noghri ırkı, kime hizmet ettiklerini hatırlatılmaya ihtiyaç duyuyor.”

Bakışlarını camdan dışarı, savaşa, çevirdi ve panelini tuşladı. “TIE Kumandası, tüm savaşçıları gemiye çağırın,” diye emir verdi. “Seyrüsefer: Randevu noktasına dönmek için hesaplamaları başlatın.”

Pellaeon ön cama kaşlarını çattı. Yük kruvazörü ve destek fırkateyni oldukları yerde aşağı yukarı ölüydüler ama konvoyun kendisinin büyük bölümü zarar görmemişti. “Onların gitmesine izin mi veriyoruz?”

Thrawn “Onları yok etmeye gerek yok,” dedi. “Savunmalarını yok etmek şu an için yeterli bir ders.”

Bir tuşa dokundu ve iki istasyon arasındaki galaksinin bu bölümünün taktik bir holosu belirdi. Mavi hatlar Asiler’in ana ticaret rotalarını belirtiyordu, kırmızılar ise geçen ay boyunca İmparatorluk kuvvetlerinin vurduğu noktaları gösteriyordu. “Bu saldırıların amacı basit tacizlerden daha fazla Kaptan. Bu grup hikâyelerini anlatınca, gelecekteki tüm Sarka Konvoyları, daha fazla koruma talep edecek. Yeterli sayıda saldırıdan sonra Asi Birliği, ya çok sayıda gemisini eskort görevine verme ya da bu sınır bölgelerinde kargo sevkiyatı yapmaktan tamamen vazgeçme seçenekleriyle karşı karşıya kalacak. Her iki seçenekte de, bu, onları, Tantiss Dağı kampanyasını başlattığımızda ciddi bir dezavantajla karşı karşıya bırakacak.” Ciddi bir tavırla gülümsedi. “Ekonomi ve psikoloji Kaptan. Şimdilik, İmparatorluk gücünün hikâyesini yayacak ne kadar çok sivil hayatta kalırsa, o kadar iyi. Daha sonra yıkım için yeterince zamanımız olacak.” Paneline baktı ve sonra gözlerini tekrar ön cama çevirdi. “İmparatorluk gücünden bahsetmişken, gemi avımızdan haber var mı?”

Pellaeon “Geçtiğim 10 saat içinde çeşitli İmparatorluk üslerine beş büyük gemi daha getirildi,” dedi. “Eski bir Yıldız Kalyonu’ndan büyük bir şey yok ama bu da bir başlangıçtır.”

Thrawn, başını dönen TIE Interceptorları seyretmek için haşşçe eğerken, “Başlangıçtan daha fazlasına ihtiyacımız var Kaptan,” dedi. “Talon Karrde’den haber var mı?”

Pellaeon, güncelleme için gerekli kayıtlara bakarken, “Rishi’deki o ipucundan beri hiçbir şey,” dedi. “İpucunu gönderen ödül avcısı kısa süre sonra öldürüldü.”

Thrawn “Baskıya devam edin,” diye emretti. “Karrde bu galakside neler olup bittiği hakkında çok şey biliyor. Eğer bir yerlerde kullanılmadan yatan ana gemiler varsa, onların nerede olduğunu

bilecektir.”

Şahsen Pellaeon, Karrde'nin bağlantılarıyla bile, basit bir kaçakçının geniş İmparatorluk İstihbarat ağından daha iyi bilgi kaynaklarına sahip olmasını çok düşük bir ihtimal olarak değerlendiriyordu. Ama daha önce Karrde'nin, Luke Skywalker'ı Myrkr'deki üssünde saklama olasılığını da böyle değerlendirmişti. Karrde sürprizlerle doluydu. Büyük Amiral'e “Onu arayan çok kişi var,” dedi. “Er ya da geç, biri onu bulacaktır.”

“Çok iyi.” Thrawn köprüye bakındı. “Bu sırada, tüm birimler, kendilerine verilen Asi Birliği'ni taciz etme görevlerine devam edecekler.” Parlayan kırmızı gözleri Pellaeon'un yüzüne dikildi. “Aynı zamanda, Binyıl Şahini ve Bayan Şans'ı aramaya da devam edecekler. Noghri'ler görevlerini düzgün bir şekilde yerine getirmeye ikna edildikten sonra, kurbanlarının onlar için hazır olmalarını istiyorum.”

C'baoth aniden uyandı, siyah kenarlı rüyaları, birinin yaklaştığının ani bilinciyle kesildi.

Bir an boyunca, orada, karanlığın içinde yattı, beyaz sakalı nefes alırken, haşfçe göğsüne sürünüyordu, zihni Yüksek Kale'den kenar dağlarının temelindeki köy kümelerine uzanan yolu taramak üzere Güç'e uzandı. Konsantrasyon sağlamak zordu –çok zordu– ama inatçı bir ciddiyetle yorgunluktan kaynaklanan acıyı görmezden gelerek, devam etti. Orada... Hayır... Orada. Yalnız bir adam arabasını sürüyor, yolun daha dik bölümlerinin üzerinde çabalıyordu. Büyük bir ihtimalle bir mesajcıydı; ona aşağıdaki köylülerden haber getirmeye geliyordu. Hiç şüphesiz, önemsiz ama yeni efendilerinin duyması gerektiğini düşündükleri bir şeydi.

Efendi. Kelime, C'baoth'un beyinde yankılandı, dağınık bir düşünce ve his karmaşası yarattı. Savaşlarında kendilerine yardım etmesini isteyen İmparatorluk güçleri de onu “Üstat” olarak çağırıyorlardı. Büyük Amiral Thrawn'ın Jedi müritleri sözü onu oradan uzaklaştırmadan önce, yönetmekten memnun olduğu Wayland'ın halkı da öyle.

Wayland'ın halkı “Üstat” kelimesini inanarak söylüyordu. Jomark halkı henüz emin değildi. İmparatorluk güçleri ise kesinlikle inanmıyorlardı.

C'baoth dudağının tiksintiyle büküldüğünü hissetti. Hayır, kesinlikle inanmıyorlardı. Kendi savaşlarını ona savaştırıyorlar; inançsızlıklarıyla yıllardır denemediği şeyleri yapması için onu

sürüklüyorlardı. Sonra, imkânsızı yapmayı başardığında, hâlâ onu küçük görmeye devam ediyorlar, Ysalamari yaratıklarının ve bir şekilde Güç içinde yarattıkları garip boşlukların arkasına sığınıyorlardı.

Ama o biliyordu. Subaylar arasındaki bakışları görmüştü ve kısa homurdanmaları duymuştu. İmparatorluk emriyle etkilerini savaş becerileri üzerinde kabul eden ama bundan hiç hoşlanmayan mürettebatın huzursuzluğunu hissetmişti. Kaptan Aban'ın Bellicose'taki kumanda koltuğunda oturup, onu “üstat” olarak çağırırken bile ona bağırıp, küfür etmesini izlemişti; C'baoth sakince gemisine saldırmaya cesaret eden Asi gemisine gereken cezayı verirken Aban'ın etkisiz öfkesine tanık olmuştu.

Aşağıdaki mesajcı şimdi Yüksek Kale kapısına yaklaşıyordu. Güç'ü, cübbesini giymek için kullanan C'baoth yataktan çıktı ve ayakta dimdik dururken, kısa bir baş dönmesi hissetti. Evet, o asi gemisini yok etmek için gereken birkaç saniye boyunca Bellicose'un turbolazer mürettebatının kumandasını almak güç olmuştu. Daha önceki konsantrasyon ve kontrol denemelerinin ötesine geçmişti ve şu anda hissettiği bu zihinsel ağrılar bu çaba için ödediği bedeldi.

Cübbe kuşağını, etrafında sıktı ve düşündü. Evet zor olmuştu ama aynı zamanda, garip bir şekilde canlandırıcıydı. Wayland'de, Yüksek Kale'nin altında konuşlanmış olandan daha büyük bir nüfusa sahip olan tüm bir şehir-devleti yönetmişti fakat orada, iradesini güç yoluyla uygulama ihtiyacı duymayalı çok olmuştu. İnsanlar ve Psadan'lar, ilk anlardan itibaren onun otoritesine boyun eğmişlerdi; yönetimine karşı duydukları süregelen düşmanlıkları ile Myneyrshi bile emirlerine soru sormadan uymayı öğrenmişlerdi.

İmparatorluk güçleri de, tıpkı Jomark'ın halkı gibi, aynı dersi öğrenmek zorunda kalacaklardı.

Büyük Amiral Thrawn, C'baoth'u ilk olarak bu birliğe katılmaya ikna ettiğinde, C'baoth'un uzun zamandır gerçek bir meydan okuma yaşamadığını ima etmişti. Belki, Büyük Amiral gizlice İmparatorluk'un savaşını yönetmenin tek bir Jedi Üstadı için çok fazla olacağını düşünmüştü.

C'baoth karanlık içinde gergin bir şekilde gülümsedi. Eğer Amiral'in düşüncesi buysa, çok şaşıracak demektir. Çünkü Luke Skywalker nihayet buraya geldiğinde, C'baoth belki de hayatının en kurnazca meydan okumasıyla yüzleşecekti: Başka bir Jedi'ı, diğeri kendine ne olduğunu bile anlamadan, kendi iradesine göre şekillendirmek.

Başarıya eriştiğinde, onlardan iki tane olacaktı... Ondan sonra nelerin mümkün olacağını kim söyleyebilirdi?

Mesajcı arabasından indi, artık kapının yanında duruyordu, hisleri ne kadar uzun sürerse sürsün efendisi hazır olana kadar bekleyecek birisinininki gibiydi. Bu iyiydi: Tam olarak gösterilmesi gereken davranıştı. Cübbe kuşağını son birkez daha çekiştirdikten sonra, C'baoth karanlık odalardan kapıya doğru, yeni halkının ona ne söylemek istediğini duymak üzere ilerledi.

Bölüm 7

Chewbacca, Şahin'i kendi cüssesindeki bir varlık için her zaman uyumsuz olarak görünen bir naziklikle, aşağıdaki yeşil Endor Ayı'nın üzerinde, tam olarak seçtiği yörüngesel noktaya getirdi. Söylenerek, güç bağlantılarını değiştirdi ve motorları yedek durumuna aldı.

Yardımcı pilot koltuğunda oturan Leia, derin bir nefes aldı ve ikizlerden biri tekmeleyince yüzünü buruşturdu. Kelimeler ağzından çıkarken bile bu yorumun ne kadar gereksiz olduğunu fark ederek “Khabarakh henüz gelmiş gibi görünmüyor,” diye konuştu. Işık hızından çıktıkları andan itibaren sensörleri takip ediyordu ve sistemin hiçbir yerinde başka bir gemi olmadığına göre, onu kaçırmış olma şansları pek yoktu ama alışılmış motor gürültüsü şimdi bir fısıltıya indiği için, sessizlik garip ve hatta biraz tekinsiz geliyordu.

Chewbacca bir soru kükredi. Leia “Sanırım bekleyeceğiz,” diyerek omuz silkti. “Aslında neredeyse bir gün erken geldik; buraya beklediğimden çabuk vardık.”

Chewbacca, Noghri'nin yokluğu hakkındaki yorumunu kükreyerek, paneline döndü. Leia “Haydi ama,” diyerek onu azarladı. “Eğer bu toplantıyı bir tuzağa çevirmek isteseydi, burada bizi karşılamak için bekleyen bir çift Yıldız Destroyeri ve bir Interdiktor Kruvazörü olmaz mıydı?”

Threepio'nun sesi aşağıdaki tünelden “Majesteleri?” diye seslendi. “Sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim ama sanırım Carbanti karşı önlemler paketindeki hatayı buldum. Chewbacca'ya bir anlığına aşağıya gelmesini söyler misiniz?”

Leia, Chewbacca'ya bakarken kaşlarını hafif bir şaşkınlıkla kaldırdı. Şahin'deki bir çok alet, gayet normal bir şekilde, yolculuğun başında erkenden bozulmuştu. Boğazına kadar önemli tamirlere gömülmüş olan Chewbacca, daha düşük öncelikli Carbanti üzerinde çalışma görevini Threepio'ya vermişti. Leia'nın buna itirazı yoktu ama Threepio'nun Şahin'de son çalıştığı zamanki sonuçlar göze alınırsa, pek bir şey çıkacağından ümidi yoktu. Chewbacca'ya “Ondan bir tamir droidi yaratacağız,” dedi. “Hiç şüphesiz ki senin etkin.”

Wookiee alayla homurdanarak Şkrini belirtti ve pilot koltuğundan

kalkarak Threepio'nun ne bulduğunu görmeye gitti. Kokpit kapısı açıldı ve arkasından tekrar kapandı.

Kokpit daha da sessizleşmişti.

Leia karnını yavaşça okşayarak "Aşağıdaki gezegeni görüyor musunuz canlarım?" dedi. "Burası Endor. Asi Birliği'nin nihayet İmparatorluk'a karşı zafer kazandığı ve Yeni Cumhuriyet'in başladığı yer."

Kendi kendine, 'ya da bir gün tarih kitaplarının söyleyeceği şey bu' diye düzeltti: 'İmparatorluk'un ölümünün Endor'da gerçekleştiği ve geri kalanının sadece bir süpürme hareketi olduğu'?

Beş yıl süren bir süpürme operasyonu ve eğer işlerin gidişatına bakılırsa bir 20 yıl daha sürebilecek olan bir aksiyon.

Gözleri aşağıda yavaşça dönen parlak yeşille kaplı gezegene kaydıda ve tekrar neden Khabarakh'la randevusu için burayı seçtiğini merak etti. Evet, hem Yeni Cumhuriyet, hem de İmparatorluk bölgelerinde neredeyse herkesin adını duyduğu ve nasıl bulacaklarını bildikleri bir sistemdi. Ana rekabet yollarının çok uzun zaman önce uzaklaşmasından sonra iki geminin buluşması için yeterince sessizdi.

Ama burada hatıralar da vardı ve bazıları Leia'nın hatırlamak istemediği anılardı. Zafere ulaşmadan önce neredeyse her şeyi kaybetmişlerdi.

Aşağıdaki tünelden, Chewbacca bir soru kükredi. Leia "Bir dakika. Kontrol edeyim," diye seslendi. Panele eğilerek, bir düğmeye dokundu. "Yedekte diyor," diye rapor verdi. "Bir dakika, şimdi sistem hazır," diyor. Şey yapmamı..."

Aniden, hiçbir uyarı olmadan, gözlerinin üzerine siyah bir perde indi.

Yavaşça, metalik bir sesin ona seslendiğinin farkına vardı. Ses tekrar tekrar "Majesteleri" diyordu. "Majesteleri. Beni duyabiliyor musunuz? Lütfen, majesteleri, beni duyabiliyor musunuz?"

Gözlerini açtı, kapalı olmaları onu biraz şaşırtmıştı, ve Chewbacca'nın dev ellerinden birinde bir kapağı açık bir tıbbi malzeme kutusuyla üzerine eğildiğini, telaşlı bir Threepio'nun, korku içindeki bir anne kuş gibi onun arkasında dolandığını gördü. "İyiyim," dedi. "Ne oldu?"

Threepio, Chewbacca cevap veremedi "Yardım için bağırdınız," dedi. "En azından biz yardım çağrısı olduğunu düşündük," diye

yardımcı bir tavırla ekledi. “Çok kısıydı ve oldukça anlaşılmazdınız.”

Leia “Şüphem yok,” dedi. Şimdi her şey, tıpkı bulutların arkasından çıkan ay ışığı gibi, geri gelmeye başlıyordu. Tehlike hissi, öfke, nefret, umutsuzluk. Chewbacca’ya “Sen hissetmedin değil mi?” diye sordu.

Chewbacca olumsuz bir kükreyle karşılık verdi; onu dikkatlice izliyordu. Threepio “Ben de bir şey hissetmedim,” diye ekledi.

Leia başını salladı. “Ne olabileceğini bilmiyorum. Bir dakika önce burada oturuyordum ve sonra...”

Sustu, ani ve korkunç bir düşünce aklına gelmişti.

“Chewie, bu yörünge bizi nereye götürüyor? Ölüm Yıldızı’nın patladığı pozisyondan geçiyor mu?”

Chewbacca boğazında derin bir şeyler mırıldanarak bir an boyunca ona baktı. Sonra, tıbbi malzeme kutusunu diğer eline alarak, onun üzerinden bilgisayarı tuşladı. Cevap neredeyse hemen geldi.

Leia “Beş dakika önce,” dedi; soğuk hissediyordu. “Bu da aşağı yukarı ona denk geliyor değil mi?”

Chewbacca olumlu bir tonda kükredi ve sonra bir soru sordu. Leia “Bilmiyorum,” diye itiraf etti. “Bu biraz Luke’un... Jedi eğitimi sırasında geçirdiği bir şeye benziyor,” diye düzeltti, Luke’un hâlâ Dagobah’ın önemini bir sır olarak saklamasını istediğini son anda hatırlayarak. “Ama o bir vizyon görmüştü. Benim tek hissettiğim... Bilmiyorum. Öfke ve acı vardı ama aynı zamanda çok da üzücü bir his vardı. Hayır, üzüntü bunun için doğru bir laf değil.” Başını salladı, ani gözyaşları gözlerinde toplanmaya başlamıştı. “Bilmiyorum. Bakın, ben iyiyim. İkiniz de ne yapıyordusanız, ona dönebilirsiniz.”

Chewbacca yine bir şeyler homurdandı, kesinlikle ikna olmamıştı ama tıbbi malzeme kutusunu kapatıp Threepio’nun yanından geçerken hiçbir şey demedi. Kokpit kapısı onun için açıldı ve Chewie geleneksel Wookiee gizlilik düşmanlığıyla, onu, geminin ana tüneline inmeden önce bu pozisyonda kilitledi.

Leia, Threepio’ya döndü. “Sen de Threepio. Haydi git. Hâlâ yapacak işleriniz var. Ben iyiyim. Gerçekten.”

Droid “Pekâlâ Majesteleri,” dedi. O da bu işe Chewbacca’dan fazla

memnun olmamıştı. “Eğer eminseniz...”

“Eminim. Git haydi. Kaybol.”

Threepio bir an daha oyalandıktan sonra, emirlere uyarak, kokpitten çıktı.

Sessizlik devam etti. Daha öncekinden çok daha yoğun olan bir sessizlik. Ve çok daha karanlık.

Leia dişlerini kararlı bir şekilde sıktı. Sessizliğe, yüksek sesle “Gözümün korkutulmasına izin vermeyeceğim,” dedi. “Ne burada, ne başka bir yerde.”

Sessizlik cevap vermedi. Bir dakika sonra, Leia panele eğildi ve tekrar İmparator’un öldüğü noktadan geçmelerini önleyecek bir rota düzenlemesi tuşladı. Ne de olsa gözünün korkutulmasını reddetmek, özellikle bela aramak anlamına gelmiyordu.

Bundan sonra, beklemekten başka yapılacak bir şey kalmamıştı. Ve tabii Khabarakh’ın gerçekten gelip gelmeyeceğini düşünmekten başka...

Duvarlı şehir Ilic’in en üst kısmı, Han’a bir çeşit kubbe başlı, gümüş kaplamalı droidin yeşil bir bataklık kum denizi içinde batıyormuş imajı vererek, etrafını sıkıca sarmış vahşi ormanın ağaçları arasında başını uzattı. “Bu şeye nasıl ineceğimiz hakkında herhangi bir Şkrin var mı?” diye sordu.

Lando, Bayan Şans’ın ana ekranına işaret ederek, “Herhalde, şu üste yakın deliklerden,” dedi. “W-Sınıfı uzay mavnasına kadar her şeyi alacak kadar büyük görünüyorlar.”

Han başını salladı, elleri huzursuzca yardımcı pilot koltuğunun yumuşak kolunu tutuyordu. Bu galakside onu rahatsız edecek pek fazla şey yoktu ama, o burada otururken, bir başkasının zor bir iniş yapmasını seyretmek bunlardan biriydi. “Burası yaşamak için senin Nomad Şehri’nden bile daha fazla çılgınca bir yer,” diye homurdandı.

Lando yüksekliklerini Han’ın düşündüğünden saniyeler sonra biraz olsun düzenleyerek “Bence de öyle,” diye onayladı. “En azından Nklon’da, egzotik bir bitki tarafından yenilmek gibi bir endişemiz yok. Ama bu da ekonomi işte. Son sayımda, New Cov’un bu tarafında sekiz şehir vardı ve iki tane daha yapılıyordu.”

Han yüzünü buruşturdu. Hepsisi o egzotik bitkiler yüzündendi. Ya da, daha kesin olmak gerekirse, onlardan hasat edilecek egzotik

biyomoleküller için. Cov halkı, elde edilecek kârın, zırlı şehirlerde yaşamaya değdiğini düşünüyorlardı. Bitkilerin bu durumda ne düşündüğüne dair kimsenin bir bilgisi yoktu. “Yine de çatlaklar,” dedi. “Dikkat et... O giriş kanallarında manyetik hava kilitleri olabilir.”

Lando ona sabırlı bir bakış attı. “Rahatlar mısın? Daha önce de gemi kullandım, biliyorsun.”

Han “Evet,” diye söylendi. Dışlerini sıkarak kendini iniş işkencesine hazırladı.

Beklediği kadar kötü değildi. Lando, Kontrol’den geçiş iznini aldı ve Bayan Şans’ı makul ölçüde bir beceriyle giriş kanallarından birinin parlayan çenesine yöneltti, kıvrık kanalı aşağı ve içeri doğru izleyip, şehir duvarlarını kapatan şeffaf çelik kubbenin tam altındaki parlak bir şekilde aydınlatılmış olan iniş alanına indirdi. Geliş gümrükleri sadece bir formaliteydi ama gezegenin ihracata olan bağlılığı düşünülürse, gidiş araması büyük bir ihtimalle çok daha sıkı olacaktı. Ilic’e girişte, profesyonel bir karşılamacı ve profesyonel bir gülümsemeyle karşılandılar, kendilerine şehir haritaları ve etraflarındaki bölge hakkında bilgiyle dolu bir veri kartı teslim edildikten sonra geçmelerine izin verildi.

Lando geniş açık merkezden aşağıya doğru kayan spiral bir rampada ilerlerken “Bu pek zor olmadı,” dedi. Her seviyede, yollar, rampadan pazara, yönetime ve şehrin yaşanılan bölgelerine uzanıyordu. “Luke’la nerede buluşacağız?”

Han “Üç kat aşağıda, eğlence bölgelerinden birinde,” dedi “İmparatorluk kütüphanesi burası hakkında fazla bilgi vermedi ama Mishra adında, Coruscant’taki eski Grandis Mon tiyatrosunun yarı boyutundaki bir versiyonu olan küçük bir kafe olduğunu belirtti. Yerel büyük başlar için bir çeşit sulama yeri olduğu izlenimini edindim.”

Lando “Buluşmak için iyi bir yere benziyor,” dedi. Han’a yan bir bakış attı. “Pekâlâ. Bana oltayı göstermeye hazır mısın?”

Han kaşlarını çattı. “Oltayı mı?”

Lando “Haydi ama seni eski korsan,” diye alayla homurdandı. “Beni Sluis Van’dan alıyorsun, New Cov’a götürmemi istiyorsun, Luke’u bu gizli randevuya önden yolluyorsun ve şimdi bana el sallayıp, Nkllon’a gitmeme izin vereceğine inanmamı mı bekliyorsun?”

Han arkadaşına en iyi yaralanmış bakışını attı. “Haydi ama Lando...”

“Olta, Han. Oltayı göster.”

Han dramatik bir şekilde içini çekti. “Olta yok Lando,” dedi. “Nkllon’a istediğin zaman gidebilirsin. Tabii,” diye doğal bir sesle ekledi: “Eğer burada biraz daha takılır ve bize yardım edersen, ortalıkta yatan her türlü yedek metalini satacak bir anlaşma yapabilirsin. Bir hfredium yığını ya da onun benzeri bir şey gibi mesela.”

Gözlerini dikkatlice önünde tutmasına rağmen hâlâ Lando’nun bakışının sıcaklığını hissedebiliyordu. Lando “Bunu sana Luke söyledi, öyle değil mi?” diye sorguladı.

Han omuz silkti. “Bahsetmiş olabilir,” diye kabullendi.

Lando, sıkıldığı dişlerinin arasında, “Onu boğacağım,” dedi. “Jedi olsun, olmasın, onu boğacağım.”

Han “Haydi Lando,” diyerek onu yatıştırdı. “Birkaç gün takılırsın, insanların konuşmalarına kulak misaŞri olursun, belki bize Fey’lya’nın burada karıştırdıkları hakkında bir ya da iki ip ucu bulursun, hepsi bu. Sonra evine ve madencilik işine dönersin ve seni bir daha asla rahatsız etmeyiz.”

Lando “Bunu daha önce de duydum,” diye karşı çıktı. Ama Han sesindeki yenilgiyi duyabiliyordu. “Fey’lya’nın New Cov’da kontakları olduğu kanısına nereden kapıldın?”

“Çünkü savaş sırasında burası onun Bothan’ları savunmaya değer bulduğu tek yerdi...”

Aniden susarak Lando’nun kolunu yakaladı ve ikisini de spiral yolun merkez sütununun sağ tarafına doğru sertçe döndürdü. Lando “Ne...” diyebilirdi.

Han “Sessiz ol!” diye tısladı. Hem yüzünü saklamaya hem de bir seviye aşağıdaki rampada fark ettiği Şgürü izlemeye çalışıyordu. “Aşağıda soldaki Bothan’ı görüyor musun?”

Lando haŞfçe döndü, göz ucuyla işaret edilen yere bir bakış attı. “Ne olmuş ona?”

“Tav Breil’lya. Fey’lya’nın en üst düzey yardımcılarında biri.”

Lando uzaylıya bakarak kaşlarını çattı. “Dalga geçiyorsun. Nereden anladın?”

“Taktığı boyun süsü; bir çeşit aile hilali ya da ona benzer bir şey. Konsey Toplantıları’nda düzinelerce kez gördüm.” Dudaklarını kemirerek düşünmeye çalıştı. Eğer aşağıdaki gerçekten Breil’lya ise, ne işler karıştırdığını bulmak, onlara zaman kazandırabilirdi ama Luke şu anda büyük bir ihtimalle aşağıdaki kafede oturuyor ve onları bekliyordu. Lando’nun eline veri bloğunu ve şehir haritalarını tutuşturarak “Ben onu izleyeceğim,” dedi. “Sen Mishra’ya git, Luke’u bul ve bana yetişin.”

“Ama...”

“Eğer bir saat içinde yanıma gelmezseniz, o zaman telsizden aramaya çalışacağım.” Han rampanın dışına adım atarak onun sözünü kesti. Şimdi artık neredeyse Bothan’ın seviyesindeydiler. “Beni arama. Arama sesinin duyulmasını istemediğim bir yerde olabilirim.” Rampadan yürüme yoluna çıktı.

Lando arkasından, yumuşak bir sesle, “İyi şanslar,” diye seslendi.

Ilic’de ortalıkta insanlarla birlikte dolaşan çok sayıda uzaylı vardı ama Breil’lya’nın krem rengi kürkü onu izlenmesini kolay kılacak kadar kalabalıktan ayırıyordu. Bu da gayet iyi bir şeydi. Eğer Han, Bothan’ı tanıyabiliyorsa, Bothan da büyük bir ihtimalle onu taniyacaktı ve çok yakına gelmek riskli olurdu.

Şans eseri uzaylı, onu herhangi birinin izleme olasılığını aklına bile getirmemiş gibi görünüyordu. Kararlı adımlarla, asla arkasına dönmeden, şehrin dış duvarına doğru yönelerek, çapraz caddeleri, gemileri ve atrium’u geçti. Han, onu takip etmeye devam ediyor ve haritaları Lando’ya vermekte bu kadar acele etmemiş olmayı diliyordu. Nereye gittiği hakkında bir bilgisi olsa iyi olurdu.

Son bir atrium’u geçtiler ve direk olarak iç şehir duvarına boyanmış gibi görünen geniş bir resme yaslanan depo benzeri yapılarla dolu bir bölüme ulaştılar. Breil’lya doğrudan resmin yanındaki yapılardan birine gitti ve ön kapıdan girerek gözden kayboldu.

Han depodan 30 metre kadar uzaklıkta elverişli bir kapı eşiğine sığındı. Breil’lya’nın girdiği kapının solmuş bir Amethyst sevkiyat ve depolama işaretini taşıdığını görebiliyordu. Nefesinin altından “Umarım haritada vardır,” diye söylenerek kemerinden telsizini çekti.

Arkasından bir yumuşak bir kadın sesi “Evet öyle,” dedi.

Han dondu. “Merhaba?” diye çekimser bir tonla sordu.

Kadın “Merhaba,” diye karşılık verdi. “Lütfen dönün. Yavaşça, tabii ki.”

Han emredileni yaptı, telsiz hâlâ elindeydi. “Eğer bu bir soygunsa...”

“Aptal olmayın.” Kadın kısa ve inceydi, belki Han’dan 10 yaş büyüktü, kısa kesilmiş gri saçları ve başka koşullar altında yeterince arkadaşça bulunabilecek ince bir yüzü vardı. Ona doğrultulmuş lazer tabancası bir BlasTech DL-18’in alışılagelmemiş bir taklidiydi, Han’ın kendi DL-44’ü kadar güçlü değildi ama bu koşullar altında bu pek fazla bir şey fark etmiyordu. Kadın “Telsizi yere koyun,” diye devam etti. “Hazır aşağıdayken, lazer tabancanızı da.”

Han sessizce yere eğildi, silahını abartılı bir dikkatle çıkardı. Hareketini gözden gizleyip kadının dikkatinin çoğunun lazer tabancasında olduğunu umarak, telsizi açtı. İkisini de yere koydu, doğruldu ve mahkûmlar için doğru prosedürü bildiğini göstermek amacıyla bir adım geriye attı. “Evet şimdi?”

Kadın, lazer tabancası ve telsizi almak için eğilirken, “O yöne doğru gezmeye hevesli gibi görünüyorsunuz,” dedi. “Belki rehberli bir tura katılmak istersiniz.”

Han, ellerini kaldırıp “Bu harika olur,” derken, kadının uzay giysisinin ceplerinden birine tıktırmadan önce telsize bakmayı akıl etmeyeceğini umuyordu.

Kadın telsize bakmadı bile ama onu kapattı. Sakin bir tonla “Sanırım, hakarete uğradım,” dedi. “Bu kitaptaki en eski hile olmalı.”

Han, en azından biraz saygınlığını korumaya kararlı olarak, omuz silkti. “Yenilerini bulmaya vaktim olmadı.”

“Özrünüz kabul edildi. Şimdi gidelim. Ve ellerinizi de indirin; etraftan geçenlerin merak etmesini istemeyiz değil mi?”

Han, ellerini yanına indirerek “Tabii ki hayır,” dedi.

Amethyst’in yarı yoluna ulaşmışlardı ki uzaklarda bir yerde bir siren çalmaya başladı.

Luke, Mishra’ya ilk göz attığında, uzun yıllar önce Tatooine’deki Mos Eisley kantinine yaptığı ilk ziyaret aklında tekrar canlandı.

Evet, Mishra o harap yerden ışık yılları kadar daha soğstikeydi ve oraya göre yüksek tabakadan bir müşteri kitlesi vardı ama bar ve

masalar aynı çeşitlilikte insanlar ve uzaylılarla doluydu, kokular ve sesler eşit derecede çeşitliydi ve köşede çalan grup da aynı tarz müzikler çalıyordu; belli ki çok sayıda değişik ırka hitap edecek şekilde dikkatlice tasarlanmış bir stilde.

Başka bir değişiklik daha vardı. Yer ne kadar kalabalık olursa olsun, diğer müşteriler barda Luke’a saygılı bir boşluk bırakıyorlardı.

Luke içkisinden bir yudum aldı -Lando’nun ona tanıttığı sıcak çikolatanın yerel bir çeşidiydi bu, içine biraz nane katılmıştı- ve girişe baktı. Han ve Lando sadece birkaç saat gerisinde olmalıydılar, bu da her an içeri girebilecekleri anlamına geliyordu. En azından Luke böyle umuyordu. Han’ın, Illic’e ayrı gelmelerini istemesinin sebeplerini anlıyordu ama Yeni Cumhuriyet’in üzerindeki tüm bu tehditler karşısında gerçekten harcayacak zamanları yoktu. İçkiden bir yudum daha aldı...

Ve arkasından insanlık dışı bir kükreme yükseldi.

Arkasına döndü, arkaya doğru parçalanmış bir sandalyenin sesi kükremeye bir de ünlem işareti eklerken eli otomatikman belinden ışın kılıcını çekti. Ondan beş metre uzakta, donmuş müşterilerin oluşturduğu bir dairenin ortasında, her ikisi de silahlarını çekmiş olan bir Barabel ve bir Rodian bir masanın üzerinden birbirleriyle yüzleşiyorlardı.

Bir SE4 Hizmetçi droidi, karmaşaya doğru yaklaşırken “Lazer tabancası yok! Lazer tabancası yok!” diye seslenerek, kollarını vurgulamak için salladı. Göz açıp kapayınca kadar, Barabel hedeşni değiştirdi ve droidi havaya uçurdu, daha sonra da lazer tabancasını, henüz öteki tepki bile veremeden, tekrar Rodian’a yöneltti.

Barmen “Hey!” diye öfkeyle bağırdı. “Bu sana pahalıya malolacak.”

Barabel sözünü bir hırlamayla kesti: “Kes sesini. Rodian sana paranı öder. Bana ödeme yaptıktan sonra.”

Rodian doğruldu -ama yine de rakibinden en azından bir yarım metre kısaydı- ve Luke’un anlamadığı bir dilde bir şeyler savurdu. Barabel aynı şekilde tükürürcesine “Yalan söylüyorsun,” dedi. “Hile yapıyorsun. Biliyorum.”

Rodian başka bir şey söyledi. Barabel, mağrur bir sesle “Hoşlanmak yok mu?” diye sordu. “Hile yapıyorsun. Hüküm vermek

için Jedi’ı çağırıyorum.”

Kafedeki çatışmanın üzerine odaklanan tüm gözler şimdi ise, neredeyse mükemmel bir birliktelikle Luke’a dönmüştü. Luke dikkatlice “Ne?” diye sordu.

Barmen “Anlaşmazlığı senin halletmeni istiyor,” dedi; sesindeki rahatlama açıkça belli oluyordu.

Luke’un kendisinin hiç de hissetmediği bir rahatlamaydı bu. “Ben mi?”

Barmen ona garip bir bakış attı. Luke’un elindeki ışın kılıcına işaret ederek “Sen Jedi Şövalyesi Luke Skywalker’sın öyle değil mi?” dedi.

Luke “Evet,” diye itiraf etti.

Barmen kavgalı taraflara doğru elini sallayarak “Eee öyleyse?” diyerek sonuca vardı.

Tabii Jedi olsun ya da olmasın Luke’un burada en ufak bir yasal otoritesi yoktu. Bunu barmene söylemek için ağzını açtı.

Sonra diğerinin gözlerine bir bakış daha attı.

Yavaşça arkasına döndü, bahaneler boğazında tıkilıp kalmıştı. Görünüşe göre, sadece barmen değil, kafedeki herkes ona aşağı yukarı aynı ifadeyle bakıyordu; bir beklenti ve güven ifadesiyle?

Bir Jedi’ın yargısına olan güvenle...

Derin bir nefes alıp, hızla çarpan kalbine sakinleşmesi için sert bir emir verdikten sonra kalabalığın arasından çatışmaya doğru yürümeye başladı. Ben Kenobi onu Güç’le tanıştırmıştı, Yoda ona Güç’ü öz kontrol ve kendini savunma için nasıl kullanacağını göstermişti. Hiçbiri ona tartışmaları yargılama konusunda hiçbir şey öğretmemişti.

Masaya eriştiğinde “Pekâlâ,” dedi. “İlk olarak yapacağınız şey – ikinizin de– silahlarınızı kenara koymak.”

Barabel “İlk kim?” diye sordu. “Rodian’lar ödül toplar. Silahı indirirsem ateş eder.”

Bu gerçekten de muhteşem bir başlangıçtı. İç çekişini bastıran Luke ışın kılıcını açtı, parlak yeşil ışını direkt olarak karşılıklı lazer tabancalarının ortasında duracak şekilde, önünde tuttu. Kararlı bir sesle “Kimse kimseyi vurmayacak,” dedi. “Koyun onları kenara.”

Barabel sessizce denileni yaptı. Rodian, bir saniye daha tereddüt ettikten sonra, onu takip etti. Luke ışın kılıcını kapatıp yine de elinde hazır tutarak “Şimdi bana sorunun ne olduğunu anlatın,” dedi.

Barabel keratin kaplı bir parmağı Rodian’a sallayarak “Beni izleme işi için kiralamak,” dedi. “İstedğini yapmak ama bana para ödememek.”

Rodian kızgın tonlu bir şeyler söyledi. Luke çapraz sorgunun bu bölümünü nasıl idare edeceğini düşünerek “Bir dakika; sana da geleceğiz,” dedi. “Ne çeşit bir işti bu?”

Barabel “Onun için hayvan avlamamı istemek,” dedi. “Hayvanlar küçük koyunları rahatsız etmek, yemek. Ben dediğini yapmak. O hayvan yuvasını yakmak, para almak ama sonra bana kötü para ödemek.” Dağınık altın renkli metal çip yığınının işaret etti.

Luke çiplerden bir tanesini aldı. Küçük ve üçgen biçimindeydi, merkezinde karışık şekilli çizgiler vardı ve her köşesine küçük bir 100 yazısı işlenmişti. Parayı kaldırarak “Daha önce bu parayı gören oldu mu?” diye sordu.

Pahalı bir takım elbise giymiş birisi pek az sakladığı bir horgörüyle “Yeni İmparatorluk parası,” dedi. “Yalnızca İmparatorluk’un sahip olduğu gezegenler ve merkezlerinde harcayabilirsin.”

Luke yüzünü buruşturdu. Sanki ihtiyacı varmış gibi galaksinin kontrolü için savaşın bitmekten çok uzak olduğunun başka bir hatırlatmasıydı bu. Rodian’a “Ona önceden bu parayla ödeyeceğini söyledin mi?” diye sordu

Diğeri kendi dilinde bir şeyler söyledi. Luke bir tercüman istemenin statüsünü etkileyip etkilemeyeceğini düşünerek etrafındaki daireye bakındı. Tanıdık bir ses “Ona da böyle ödendiğini söylüyor,” dedi; ve Luke, Lando’nun kalabalığın önüne çıkmak için yol açtığını gördü. “Bunun hakkında tartıştığını söylüyor ama başka çaresi yokmuş.”

Kalabalıktan birisi “Son zamanlarda İmparatorluk böyle iş yapıyor,” dedi. “En azından buralarda.”

Barabel diğerine döndü. “Sizin yargınızı istememek,” diye hırladı. “Yalnızca Jedi yargı vermek.”

Luke, paraya dokunup, ne yapacağını düşünerek, “Tamam sakın ol,” dedi. Eğer bu gerçekten Rodian’ın ödendiği şekilde... Rodian’a “Bunu başka bir şeye çevirmenin bir yolu var mı?” diye sordu.

Diğeri karşılık verdi. Lando “Hayır diyor,” diye tercüme etti. “Onları İmparatorluk gezegenlerinde hizmet ve mallar için kullanabilirsin ama Yeni Cumhuriyet’te kimse onları satın almayacağı için resmi bir döviz kuru yok.”

Luke kuru bir sesle “Tabii,” dedi. Lando’nun hasır altından operasyonlardaki tecrübesine sahip olmayabilirdi ama daha dün de doğmamıştı. “Öyleyse, resmi olmayan döviz kuru ne?”

Lando kalabalığa bakarak. “Hiçbir Şkrim yok aslında,” dedi. “Burada caddenin her iki yanıla da çalışan birileri olmalı.?”

Sesini yükseltti. “Burada İmparatorluk’la iş yapan var mı?”

Eğer varsa bile, bunun hakkında sessiz kalmayı tercih ediyorlardı. Luke “Utangaçız, öyle değil mi?” diye mırıldandı.

Lando “Bir Jedi’a İmparatorluk’la olan ilişkilerini anlatmak mı?” diye cevabı yapıştırdı. “Ben de çekinirdim.”

Luke başını salladı, Rodian’ın tapir benzeri burnunu ve pasif çok yüzeyli gözlerini incelerken, midesinin derinliklerinde batan bir duygu hissediyordu. Problemden yavaşça sıyrılıp bu sayede herhangi bir gerçek yargı sunmaktan kaçınabileceğini ummuştu. Şimdi ise, Rodian’ın gerçekten, kasıtlı bir şekilde ortağını aldatıp aldatmadığına karar vermekten başka şansı yoktu.

Gözlerini neredeyse tamamen kapayarak aklını topladı ve hislerine erişti. Uzak ihtimaldi biliyordu ama bir çok ırk, stres altındayken belli belirsiz psikolojik değişimler gösterirdi. Eğer Rodian ödeme hakkında yalan söylüyorsa ve eğer Luke’un Jedi becerilerinin onu yakalayabileceğini düşünüyorsa- suçunu kanıtlayacak kadar tepki gösterebilirdi.

Ama bazı tarama geliştirme tekniklerini uygularken başka bir şey dikkatini çekti. Bu bir kokuydu: Carababba tütününü ve armudu baharatının haşf kokusu. Lando’nun Sluis Van’da dikkatini çeken karışım.

Luke gözlerini açtı ve kalabalığa göz attı. “Niles Ferrier,” diye seslendi. “Öne çıkar mısın lütfen?”

Yalnızca Lando’nun Ferrier’in ismi geçtiğindeki ani nefes alışı ile vurgulanan uzun bir duraklama oldu. Sonra, dairenin bir tarafında, tanıdık, tıknaz bir Şgür öne doğru yolunu açarak ilerledi. “Ne istiyorsun?” diye sordu; eli kılıfındaki lazer tabancasının kabzasında duruyordu.

Luke “İmparatorluk ve Yeni Cumhuriyet paraları arasındaki resmi olmayan döviz kurunu bilmek istiyorum,” dedi. “Senin bana ne olduğunu söyleyebileceğini düşündüm.”

Ferrier onu pek saklamadığı bir aşığılama ile süzdü. “Bu senin sorunun Jedi. Beni bunun dışında bırak.”

Kalabalıktan düşük seviyede bir memnuniyetsizlik homurdanması yükseldi. Luke cevap vermedi ama Ferrier’den gözlerini ayırmadı ve bir an sonra diğerinin dudağı büküldü. “En son diğer tarafla iş yaptığımda, İmparatorluk/Cumhuriyet kurunda 5’e 4’te anlaşmıştık.”

Luke “Teşekkür ederim,” dedi. Rodian’a dönerek “Bu bana yeterince dürüst görünüyor,” diye devam etti. “Ortağına 5/4 çapraz kurundan Yeni Cumhuriyet parasıyla öde ve bu İmparatorluk parasını, bir dahaki sefere onların bölgesinde çalıştığın zaman geri götür.”

Rodian bir şeyler homurdandı. Barabel “Bu yalan!” diye karşılık verdi.

Lando “Yeni Cumhuriyet para biriminde yeterli parası olmadığını söylüyor,” dedi. “Rodian’ları tanıdığım kadarıyla, Barabel’e katılıyorum.”

Luke, Rodian’ın gözlerine sertçe baktı. “Belki. Belki de değil. Ama başka bir yol olabilir.” Kaşlarını soru sorarcasına kaldırarak tekrar Ferrier’e baktı.

Diğeri hemen anladı. “Bunu aklından bile geçirme Jedi,” diye uyardı.

Luke “Neden olmasın?” diye sordu. “Sen sınırın her iki tarafıyla da çalışıyorsun. İmparatorluk parasını haralayabilme şansın Barabel’den çok daha fazla.”

Ferrier “Farzedelim ki istemiyorum,” diye karşılık verdi. “Farzedelim ki, yakın zaman içinde geri gitmeyi düşünmüyorum. Ya da belki, üzerimde bu kadar çok İmparatorluk parası ile yakalanmak istemiyorum. Bu işi kendin hallet Jedi; sana hiçbir minnet borcum yok.”

Barabel ona doğru döndü. “Saygılı konuş,” diye hırladı. “O Jedi! Saygılı konuş.”

Kalabalığın arasından alçak tonlarda bir onaylama homurtusu yükseldi. Lando “Onu dinlesen iyi olur,” dedi. “Burada bir kavgaya

tutuşmak isteyeceğini zannetmiyorum, özellikle bir Barabel’le. Her zaman Jedi’lara karşı yumuşak bir tarafları olmuştur.”

Ferrier alayla “Evet; tam burunlarının arkasında,” diye homurdandı. Ama gözleri şimdi kalabalığı tarıyordu ve Luke, kendisi hakkındaki şkirlerinin kalabalık tarafından ne kadar az paylaşıldığını fark etmeye bařladıķça hislerindeki haşf değişimi yakaladı.

Ya belki de resmi bir başarısızlığın içinde yer almanın istediğinden daha çok dikkat çekeceğini düşünüyordu. Luke bekledi, şkrini değiştirmesini umarak diğerinin hislerinin kararsızlıkla parlamasını izledi.

Beklentisi çabucak gerçekleşti. Ferrier “Pekâlâ ama 5/3 oranında olacak!” diye ısrar etti. “5/4 bir şanrı, bir daha asla öyle bir oran elde edebileceğim şüpheli.”

Barabel “Bu hile!” diye açıkladı. “Ben Rodian’dan daha fazlasını hak ediyorum.”

Luke “Evet, yle,” diye kabul etti. “Ama bu koşullar altında, sanırım bu alabileceğinin en iyisi.” Rodian’a baktı. “Eğer yardımcı olarsa,” diye Barabel’e ekledi; “geri kalan halkına, bu Rodian’la iş yapmamaları için bir uyarı gönderebileceğini unutma. Uzman Barabel avcılarını kiralayamamak uzun vadede onu, seni şimdi uğrayacağından çok daha fazla zarara uğratacaktır.”

Barabel büyük bir ihtimalle bir kakhahaya denk gelen homurdanmaya benzer bir ses çıkardı. “Jedi doğru söylüyor,” dedi. “Ceza iyi.”

Luke kendini hazırladı. Bu bölümden Barabel pek de mutlu olmayacaktı. “Ama vurduğun droidin tamiri için ödeme yapmak zorundasın. Rodian ne yaparsa yapsın ya da desin, bundan sorumlu değil.”

Barabel Luke’a baktı, iğne dişleri kk sıkı ısırma hareketleri yapıyorlardı. Luke soğuk bakışı karşıladı, hislerini herhangi bir saldırı hazırlığına karşı G’e açtı. Uzunlu en sonunda “Jedi yine doğru söylüyor,” dedi isteksizce ama kararlıca. “Yargıyı kabul ediyorum.”

Luke rahatlayarak içini çekti. “O zaman olay kapanmıştır,” dedi. Ferrier’e baktı ve sonra iki uzaylıyı selamlamak için kılıcını alnına kaldırıp arkasını döndü.

Lando, kalabalık dağılmaya başlarken, kulağına “ok iyiydi,” diye

mırıldandı.

Ağzı kuruyan Luke “Teşekkürler,” diye mırıldandı. İşe yaramıştı, evet ama beceriden çok şansla gerçekleşmişti ve bunu biliyordu. Eğer Ferrier orada olmasaydı ya da gemi hırsızı geri adım atmaya karar vermemiş olsaydı o zaman sorunu nasıl çözebileceği konusunda hiçbir Şkri yoktu. Leia ve diplomatik eğitimi ondan daha çok işe yarardı; Han ve onun sıkı pazarlıktaki uzun deneyimleri bile sonuca ulaşabilirdi.

Bu Jedi sorumluluğunun daha önce hiç üzerine düşmediği ama aynı zamanda üzerinde hızlı bir şekilde düşünmeye başlaması gereken bir bölümüydü.

Çıkışa doğru kalabalığın arasından ilerlerlerken Lando “Han, dördüncü katta Fey’lya’nın Bothan arkadaşlarından birini izliyor,” dedi. “Onu batı merkez rampasında gördü ve beni...”

Birden sustu. Mishra’nın dışından siren sesleri yükselmeye başlamıştı. Sesinde haşf bir huzursuzlukla “Bu de nesi?” dedi.

Kafenin müşterilerinden biri “Bir alarm,” diye karşılık verdi, alnı dinlerken konsantrasyonla kırıışmıştı. Sirenin tonu değişti, derken yeniden değişti. “Bu bir baskın...”

Luke kaşlarını çatı. “Baskın mı?” Bu bölgede hiç korsan aktivitesi olduğunu duymamıştı. “Kim baskın yapıyor?”

Adam “Kim olacak?” diye homurdandı. “İmparatorluk.”

Luke, Lando’ya baktı ve “Hmmm” dedi yavaş bir sesle.

Lando “Evet,” diye ona katıldı. “Haydi.”

Mishra’dan ayrıldılar ve geniş caddeye yürüdüler. Garip bir şekilde, Luke’un görmeyi beklediği panikten eser yoktu. Tam tersine, tüm Ilic vatandaşları sanki kötü hiçbir şey olmuyormuş gibi günlük işlerine devam ediyorlardı. Spiral rampalardan birine doğru ilerlerken şüpheli bir sesle “Belki de ne olduğunun farkında değiller,” diye önerdi,.

Lando ekşi bir sesle “Ya da İmparatorluk’la sessiz bir anlaşmaları var,” diye karşı çıktı. “Belki liderleri Yeni Cumhuriyet’in yanında yer almalarını politik olarak elverişli buluyor ama aynı zamanda İmparatorluk’un da suyuna gitmek istiyorlar. Açıkça bir haraç sunamayacaklarına göre, arada bir İmparatorluk’un buraya gelip raşne edilmiş biyomolekül stoklarına baskın yapmalarına izin veriyorlar. Bu tarz şeylerin yapıldığını daha önce de gördüm.”

Luke etrafındaki endişesiz kalabalığa baktı. “Ama bu defa bu geri tepebilir.”

“İmparatorluk’un Bayan Şans ve senin X-Kanat’ını iniş kayıtlarında fark etmesi gibi.”

“Evet. Han nerede demiştin?”

Lando telsizini çıkararak “En son gördüğümde, dördüncü katta batıya gidiyordu. Bana onu aramamamı söyledi ama sanırım bu önceden tahmin edilemez koşullar olarak kabul edilebilir.”

Luke onu durdurdu. “Bekle bir dakika. Eğer Fey’lya’nın yardımcısının yanında bir yerlerdeyse ve eğer Fey’lya’nın İmparatorluk’la bir çeşit anlaşması varsa...”

Lando bir küfür savurarak telsizi kaldırdı. “Haklısın. O zaman ne yapıyoruz?”

Artık rampaya erişmişler ve yukarı dönen bölüme adım atmışlardı. Luke “Ben gidip Han’ı bulacağım,” dedi. “Sen iniş alanına git ve neler olduğuna bak. Eğer İmparatorluk güçleri henüz inmedilerse, hava kontrol bilgisayarına girebilir ve bizi listeden silebilirsin. Eğer Artoo’yu benim X-Kanat’ımdan çıkarıp yakalanmadan bir terminale bağlarsan yardımcı olabilir.”

“Deneyeceğim.”

“Pekâlâ.” Luke’un aklına bir şey geldi: “Bayan Şans’ın Nkllon’da bahsettiğin o tam bağlantı devresiyle donatılmış olması ihtimali yoktur değil mi?”

Lando başını salladı. “Bağlantılı ama yalnızca basit bir izleme düzeneğiyle. Düz hat üzerinde ilerleme ve birazcık manevradan daha fazla bir şey değil. Böyle kapalı bir şehrin ortasından bana ulaşmayı asla başaramaz.”

Zaten bunu yapabilseydi bile, Luke bunun onlara bir fayda sağlamayacağını itiraf etmek durumundaydı. Dış duvara dev bir delik açma haricinde, bir uzay gemisi boyutundaki bir şeyin Ilic’ten çıkmasının tek yolu, iniş alanının üzerindeki çıkış kanallarıydı. “Sadece bir düşünceydi,” dedi.

Lando “İşte Han burada indi,” diyerek işaret etti. “Şu yöne gitti.”

“Pekâlâ.” Luke rampadan indi. “Yakında görüşürüz. Dikkatli ol.”

“Sen de.”

Bölüm 8

Gri saçlı kadın, Han'ı Amethyst binasındaki küçük oŞs benzeri bir odaya götürdü, onu orada iki başka muhafıza emanet edip, lazer tabancası, telsiz ve kimliğiyle ortadan kayboldu. Han bir ya da iki kere muhafızlarla konuşmaya çalıştı ama her ikisinden de cevap alamadı. Sessizce oturup, dışarıdaki sirenleri dinlemeye karar vermişti ki kadın döndü, yanında ona eşlik eden ve tartışmasız bir otorite havası taşıyan uzun bir kadın daha vardı.

Uzun kadın Han'a başını sallayarak "İyi günler," dedi. "Kaptan Han Solo, sanırım?"

Kimliği kadının elindeyken, inkar etmenin pek anlamı yoktu. "Doğru," diye karşılık verdi.

Kadın "Ziyaretinizden onur duyduk," dedi, sesinde kibar sözlerine haŞf alaycı bir hava katan bir ton belirmişti. "Ama biraz şaşırdık."

Han "Nedenini anlayamıyorum; ziyaret sizin Şkrinizdi," diyerek karşı çıktı. "Her zaman insanları sokaktan böyle mi toplarsınız?"

Uzun kadının kaşları haŞfçe kalktı. "Sadece özel olanları. Kim olduğunuzu ve sizi kimin gönderdiğini söylemek ister misiniz?"

Han kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsunuz? Kimliğim elinizde duruyor."

Kadın "Evet öyle," dedi, kartı elinde çevirerek. "Ama gerçek olup olmadığına dair bir takım görüş ayrılıkları var." Kapıya baktı ve işaret etti.

Tav Breil'lya onun yanından odaya girdi. Bothan "Haklıydım," dedi. Krem renkli kürkü anlaşılamaz bir şekilde hareket ediyordu. "Tıpkı kimliğini ilk gördüğüm zaman söylediğim gibi. Kesinlikle bir İmparatorluk casusu."

Han ona baktı, her şey haŞfçe rayından çıkıyordu. "Ne?" Uzaylının boğaz süsüne baktı. Kesinlikle Tav Breil'lya'ydı. "Bana ne dedin?"

Breil'lya "Sen bir İmparatorluk casususun," diye tekrarladı, kürkü yeniden dalgalandı. "Bizim dostluğumuzu yok etmeye, hatta hepimizi öldürmeye geldin. Ama asla efendilerine rapor verecek kadar uzun yaşamayacaksın." Uzun kadına döndü. "Onu hemen yok etmelisin Sena," diye konuştu. "Düşmanlarınızı buraya çağırmaya vakti olmadan önce."

Sena “Aceleci davranmayalım Konsey Üyesi Yardımcısı Breil’lya,” diyerek onu yatıştırdı. “Irenez’in iyi gözcüleri var.” Han’a baktı. “Konsey Yardımcısı’nın suçlamalarına cevap verebilir misiniz?”

Breil’lya, Han ağzını açmadan “Bir İmparatorluk casusunun saçmalıklarıyla ilgilenmiyoruz,” diye ısrar etti.

Sena “Tam tersine Konsey Yardımcısı,” dedi. “Burada çok fazla şeyle ilgileniyoruz.” Tekrar Han’a döndü, kimliğini kaldırdı. “Bundan başka kim olduğunuzu kanıtlayan bir şeyiniz var mı?”

Breil’lya tekrar araya girdi; sesi biraz gergin çıkmaya başlamıştı: “Kim olduğu mühim değil. Sizi gördü ve bizim bir çeşit anlaşmamız olduğunu biliyor olmalı. İmparatorluk’tan ya da Yeni Cumhuriyet’ten olması önemli değil; her ikisi de sizin düşmanınız ve her ikisi de böyle bir bilgiyi size karşı kullanır.”

Sena’nın kaşları tekrar kalktı. “Yani şimdi kimliği önemli değil,” dedi soğukça. “Bu artık onun bir sahtekâr olmadığını düşündüğünüz anlamına mı geliyor?”

Breil’lya’nın kürkü tekrar dalgalandı. Görünüşe göre sözlü atışmalarda patronu kadar hızlı değildi. “Büyük bir benzerlik var,” diye söylendi. “Ama düzgün bir araştırma kesin olarak kim olduğunu ortaya çıkarır.”

Sena haşfçe gülümsedi ama bu mizahi değil daha çok anlayış dolu bir gülümsemeydi ve Han bunun kendisi için olduğu kadar Breil’lya için de bir test olduğunu anladı. Ayrıca Sena’nın yüz ifadesine bakılırsa, Bothan sınıfta kalmıştı. Kuru bir sesle “Bu tavsiyeyi aklımda tutacağım,” diye konuştu.

Yavaş bir “bip”?leme duyuldu ve gri saçlı kadın bir telsiz çıkarak, sessizce konuştu. Dinledi, tekrar konuştu ve Sena’ya baktı. “Gözcü hattı başka bir adamın yaklaştığını rapor ediyor,” dedi. “Orta yapılı, sarı saçlı, siyah giyimli.” Breil’lya’ya bir bakış fırlattı. “Işın kılıcı gibi görünen bir şey taşıyor.”

Sena da Breil’lya’ya baktı. “Sanırım, bu tartışmayı bitiriyor,” dedi. “Gözcülerden biri onu karşılasın ve ona bize katılmasını önersin. Bunun bir emir değil bir rica olduğunu açıkça anlatın. Sonra Kaptan Solo’nun silahını ve aygıtlarını ona geri verin.” Han’a döndü, kimliğini verirken ciddi bir tavırla onu selamladı. “Özür dilerim Kaptan. Dikkatli olmak zorunda olduğumuzu anlarsınız. Özellikle, bu rastlantıyla bir araya gelince.” Dış duvara doğru işaret etti.

Han kaşlarını çatarak ne demek istediğini düşündü. Sonra anladı:

Kadın hâlâ dışarıda çalan sirenlerden bahsediyordu. “Sorun değil,” diye onu temin etti. “Bu sirenler de ne için?”

Irenez, lazer tabancası ve telsizini verirken “Bu bir İmparatorluk baskını,” dedi.

Han dondu. “Bir baskın mı?”

Sena “Önemli bir şey değil,” diye garanti verdi. “Birkaç ayda bir gelirler ve ihraç için paketlenmiş raşne biyomoleküllerden yüzde alırlar. Bu şehir yöneticilerinin onlarla anlaştığı üstü örtülü bir vergilendirme biçimi. Endişelenmeyin, iniş seviyesinden ileri gitmezler.”

Han “Evet ama bu defa rutinlerini biraz değiştirebilirler,” diye homurdanarak telsizini açtı. Birilerinin onu durdurmaya çalışmasını bekliyor gibiydi ama kimse kılını bile kıpırdatmadı. “Luke?”

Genç adamın sesi “Buradayım Han,” diye karşılık verdi. “Refakatçim bana senin olduğun yere getirildiğimi söylüyor. Sen iyi misin?”

“Yalnızca küçük bir yanlış anlama. Buraya hızlı gelsen iyi olur. Misaşrimiz var.”

“Tamam.”

Han telsizi kapattı. Sena ve Irenez’in bu sırada kendileri arasında alçak sesle konuştuklarını gördü. “Eğer İmparatorluk hakkında Breil’lya’nın söylediği kadar hassassanız, kaybolacak bir delik bulsanız iyi olur,” diye tavsiyede bulundu.

Sena ve Irenez odadan çıkarken “Kaçış yolumuz hazır,” diye onu temin etti. “Sorun siz ve arkadaşınızla ne yapacağımız.”

Breil’lya, son bir kez daha deneyerek “Onları serbest bırakamazsınız.” diye ısrar etti. “Eğer Yeni Cumhuriyet sizi öğrenirse, çok iyi biliyorsunuz ki...”

Sena “Kumandan’a bilgi veriliyor,” diyerek sözünü kesti. “O karar verecek.”

“Ama...”

Sena “Hepsi bu Konsey Yardımcısı,” diyerek tekrar sözünü kesti; sesi aniden sertleşmişti. “Asansörde diğerlerine katılın. Bana gemimde eşlik edeceksiniz.”

Breil’lya, Han’a son bir anlaşılamaz bakış attı ve sonra sessizce

odayı terketti.

Han “Kim bu kumandanınız?” diye sordu.

“Bunu size söyleyemem.” Sena bir an boyunca onu inceledi. “Ama endişelenmenize gerek yok. Breil’lya’nın dediklerine karşın, biz Yeni Cumhuriyet’in düşmanları değiliz. En azından şu anda.”

Han. “Oh!” dedi. “Harika.”

Dışarıdaki koridordan ayak sesleri geliyordu. Birkaç saniye sonra, lazer tabancaları kılıflarında iki genç adam tarafından eşlik edilen Luke odaya girdi.

Luke, Sena’ya çabucak bir bakış atarak “Han” diyerek arkadaşını selamladı. “İyi misin?”

Han “İyiyim,” diye onu temin etti. “Dediğim gibi, küçük bir yanlış anlaşılmaydı. Bu hanımfendi Sena...” Beklentiyle durakladı.

Sena “Şimdilik Sena’da bırakalım,” dedi.

Han “Ah!” dedi. Soyadını öğrenmeyi ummuştu ama görünüşe göre Sena bunu açıklama adetine değildi. “Her neyse, Sena benim bir İmparatorluk casusu olduğumu düşündü. Ve hazır İmparatorluk’tan bahsederken...”

Luke “Biliyorum,” diyerek başını salladı. “Lando gemilerimizi iniş kayıtlarından silip silemeyeceğini bakmaya gitti.”

Han başını salladı. “Zamanında başaramayacak. İniş listesine kesinlikle göz atacaklardır.”

Luke onaylayarak başını salladı. “O zaman oraya gitsek iyi olur.”

Sena “Tabii eğer bizimle gelmeyi tercih etmezseniz,” dedi. “Sürüyle boş yerimiz var ve onların bulamayacağı bir yerde gizli.”

Han “Teşekkürler ama hayır,” dedi. Onlar hakkında daha çok şey bilene kadar bu insanlarla bir yere gitmeye niyetli değildi. En azından başlangıç olarak kimin tarafında olduklarını bilene kadar.

“Lando, gemisini bırakmayacaktır.”

Luke “Ben de droidimi almak istiyorum,” dedi

Irenez odaya tekrar girdi. Sena’ya “Herkes aşağıya indi ve gemi hazırlanıyor,” dedi. “Kumandan’a ulaştım.” Uzun kadına bir veri bloğu uzattı.

Sena bloknota baktı, başını salladı ve Han’a döndü. “Buraya yakın

bir yerde, iniş alanının batı köşesine açılan bir servis şaftı var,” dedi. “İmparatorluk güçlerinin ondan haberi olduğundan şüpheliyim; standart şehir haritalarından hiçbirinde yok. Irenez sizi oraya götürecektir ve size elinden gelen yardımı yapacaktır.”

Han “Bu gerçekten gerekli değil,” dedi.

Sena veri bloğunu kaldırdı. “Kumandan size ihtiyacınız olan her yardımı vermem için direktif verdi,” dedi kararlı bir sesle. “Emirlerimi yerine getirmeme izin verirsiniz memnun olurum.”

Han, Luke’a baktı, kaşlarını kaldırdı. Luke karşılık olarak haşfçe omuz silktilti; teklifte hile varsa bile Jedi hisleri bir şeyler algılamıyordu. “Pekâlâ, bizimle gelebilir,” dedi. “Haydi gidelim.”

Sena “İyi şanslar,” dedi ve kapıdan kayboldu.

Irenez arkasından kapıya işaret etti. “Bu taraftan beyler.”

Servis şaftı, bir merdiven ve asansör tüpünün dış şehir duvarına kurulmuş bir kombinasyonuydu, girişi duvar resminin bu bölümündeki kıvrılarak dönen şeklin üzerinde neredeyse görünmez durumdaydı. Asansörün kendisi görünürde yoktu. Han, büyük bir ihtimalle hâlâ Sena’nın grubunu gemilerini nereye koydularsa oraya götürdüğüne karar verdi. Irenez’in öncülüğünde, merdivenlerden çıkmaya başladılar.

İniş alanına sadece üç kat vardı ama Ilic’in yüksek tavanlı düzene sahip şehrinde, üç kat çok sayıda merdivene denk geliyordu. İlk katta 53 basamak vardı; bundan sonra Han saymayı bıraktı. İniş alanına başka gizli bir kapıdan çıkıp, dev bir arıza arama analizcisinin arkasına saklandıklarında, bacakları bitkinlikle titriyordu. Buna karşılık Irenez’in nefes alış veriş bile değişmemiştir.

“Şimdi ne?” diye sordu Luke, analizcinin etrafına dikkatlice bakarak. O da gayet rahat nefes alıp veriyor gibi görünüyordu.

Han, telsizini çıkarıp, çağrısını tuşlarken “Lando’yu bulalım,” dedi. “Lando?”

Diğerinin fısıldayan sesi hemen “Buradayım,” diye cevap verdi. “Neredesiniz?”

“Luke’un X-Kanat’ından 20 metre kadar uzaklıkta, iniş alanının batı ucunda. Ya sen?”

Lando “Güneye doğru sizden 90 derece uzaklıkta,” diye karşılık verdi. “Bir sevkiyat kutusu yığınının arkasındayım. Beş metre ötede

nöbet tutan bir Fırtına Kuvvetleri askeri var, o yüzden burada sıkışmış durumdayım.”

“Ne çeşit bir problemle karşı karşıyayız?”

Lando ciddi bir sesle “Tam bir görev gücü gibi görünüyor,” dedi. “Üç indirme gemisinin geldiğini gördüm ve sanırım ben buraya geldiğimde yerde bir ya da iki tane vardı. Eğer tamamen dolularsa, bu 160 ila 200 adam arası bir şeye denk gelir. Çoğunluğu normal ordu askerleri ama aralarında birkaç tane Fırtına Kuvvetleri askeri de var. Burada ikisinden de fazla yok; bir çoğu birkaç dakika önce rampalardan aşağıya indi.”

Luke “Büyük bir ihtimalle bizi aramak için şehre gittiler,” diye mırıldandı.

Han analizcinin üzerinden bakmak için haşfçe kalkarak “Evet,” dedi. Luke’un X-Kanat’ının üstünü bir W-23 uzay mavnasının burnunun üzerinden görülebiliyordu. “Artoo hâlâ Luke’un gemisinde görünüyor.”

Lando “Evet ama orada bir şeyler yaptıklarını gördüm,” diyerek uyardı. “Ona bir kısıtlama tasmaı takmış olabilirler.”

“Bunu halledebiliriz.” Han etraflarındaki bölgeyi, görebildiği kadar inceledi. “Sanırım X-Kanat’a kadar görünmeden gidebiliriz. Bana buraya gelirken, Bayan Şans’ta bir yönlendirme aygıtı olduğunu söylemiştin değil mi?”

Lando “Evet ama bu benim işime yaramaz,” dedi. “Tüm bu kutular etrafımdayken, kendimi ateş alanına atmadan onu indirecek bir yerim yok.”

Han dudaklarında küçük bir gülümsemenin belirttiğini hissederek “Bu önemli değil,” dedi. Luke’un Güç’ü olabilirdi, Irenez de merdivenleri yorulmadan çıkabilirdi ama halis hile yapmada onların ikisinden de üstün olduğuna bahse girebilirdi. “Sen sadece, sana söylediğimde onu kendine doğru hareket ettir.”

Telsizi kapadı. Lazer tabancasını kavrayarak Luke ve Irenez’e “X-Kanat’a gidiyoruz,” dedi. “Hazır mısınız?”

İkisinden de onay aldıktan ve bölgeye son bir bakış attıktan sonra, zeminin elverdiğince sessiz ve çabuk ilerledi. Yollarında duran uzay mavnasına bir aksilik olmadan erişti, orada diğerlerinin yetişmesi için durakladı...

Luke “Şşşş” diye fısıldadı.

Han dondu, kendini mavnanın paslanmış yüzeyine yapıştırdı. Dört metreden az bir uzaklıkta, nöbet tutan bir Fırtına Kuvvetleri askeri onların bulunduğu yere doğru dönüyordu.

Dişlerini sıkıan Han, lazer tabancasını kaldırdı ama bunu yaparken, yan gözle, Luke'un elinin bir çeşit işaret yaptığını yakaladı ve aniden İmparatorluk askeri ters tarafa dönerek, lazer tüfeğini boş yerdeki bir bölgeye doğrulttu. Luke "Bir ses duyduğunu zannediyor," diye fısıldadı. "Haydi gidelim."

Han başını salladı ve mavnanın öbür tarafına doğru sokuldu. Birkaç saniye sonra X-Kanat'ın iniş takozlarının yanında diz çökmüşlerdi. Han yukarı doğru "Artoo," diye fısıldadı. "Haydi kısa şey, uyan."

X-Kanat'ın tepesinden yavaş ve oldukça içerlemiş bir "bip"leme geldi. Bu da İmparatorluk güçlerinin kısıtlama kilidinin droidi tamamen kapatmamış olduğu, sadece X-Kanat'ın sistemleri üzerindeki kontrolünü bloke ettiğini gösteriyordu. Droide "Pekâlâ," diye seslendi. "Şimdi iletişim sensörünü çalıştır ve kaydetmeye hazır ol."

Başka bir "bip"leme geldi. Irenez "Şimdi ne?" diye sordu.

Han, telsizini çekerek, "Şimdi işin sevimli kısmına geliyoruz," dedi. "Lando? Hazır mısın?"

Diğeri "Hazır olabildiğim kadar hazırım," diye cevap verdi.

"Tamam. Sinyali verdiğimde yönlendirme aygıtını çalıştır ve Bayan Şans'ı harekete geçir. Seni tekrar aradığımda ise, onu kapat. Anladın mı?"

"Evet. Umarım ne yaptığını biliyorsundur."

"Güven bana." Han Luke'a baktı. "Sen kendi bölümünü anladın mı?"

Luke, ışın kılıcını kaldırarak, başını salladı. "Hazırım."

"Peki. Lando, şimdi."

Uzun bir an boyunca hiçbir şey olmadı. Sonra, iniş alanının arka plan gürültüsünün arasından, itici motorların çalıştırıldığına dair belirli mızıldanma geldi. Yarı ayağa kalkan Han, tam zamanında Bayan Şans'ın diğer bekleyen gemilerin arasından yavaşça yükseldiğini görebildi.

Yakınlarında bir yerlerden bir atış, onu takiben de çok sayıda lazer

ateşi ışığı geldi. Aynı anda, diğer üç silah ateş açtı, dördü de ağır bir dönüş yapıp Lando'nun saklanma yerinde doğru güneye doğru süzölmeye başlayan Bayan Şans'ı takip ediyorlardı.

Irenez, Han'ın kulağına “Oraya asla varamayacağını biliyorsun,” diye söylendi. “Nereye gittiğini anlar anlamaz, hepsi üzerine çullanacak.”

Han “İşte bu yüzden, gemi ona ulaşmayacak,” diye karşılık verdi. Bayan Şans'ı dikkatlice izliyordu. Birkaç saniye daha ve orada bulunan her Fırtına Kuvvetleri ve İmparatorluk askerinin dikkati tamamen kaçak gemiye yönlendirilmiş bulunacaktı. “Hazır ol Luke... Şimdi!”

Ve aniden Luke fırlayarak, tek bir sıçramayla X-Kanat'ın üzerine indi. Han, karışıklığın arasından Luke ışın kılıcını çalıştırdığı andaki tıslamayı duydu; en yakındaki gemi ve aygıtlardan yeşil ışığın yansıdığını gördü. Parlaklık ve ses, Luke kısa bir kesme hareketi gerçekleştirirken haşşçe değişti.

Luke aşağıya “Kısıtlama kilidi halloldu,” diye seslendi. “Şimdi?”

Han “Henüz değil,” dedi. Bayan Şans uzak duvara bir çeyrek yol uzaklıktaydı, lazer atışları hâlâ zırhlı yan tarafından sekiyordu. “Ona zamanı söyleyeceğim. Sen uçuş müdahalesine hazır ol.”

“Tamam.” X-Kanat, Luke öne doğru ilerleyip, kokpite atlarken haşşçe sallandı, kendi itici motorları Artoo onları çalıştırırken inlemeye başlamıştı.

Kimsenin bu karmaşada duyayamayacağı bir inlemeydi bu. Bayan Şans şimdi duvara giden yolun yarısına varmıştı. Han “Pekâlâ Lando. Şimdi kapat onu,” diye emir verdi. “Artoo senin sıran. Şimdi onu bu tarafa çağır.”

X-Kanat'ın iletişim aletlerine tekrar tam giriş kazanmasıyla, droid için Lando'nun yönlendirme çağrısını kopyalamak basit bir işti. Bayan Şans titreyerek durdu, kendini yeni çağrıya göre ayarladı ve bu defa iniş alanının üzerinden X-Kanat'a doğru süzölmeye başladı.

Bu İmparatorluk güçlerinin beklediği bir şey değildi. Bir saniye için, yatı izleyen askerler de durakladığından lazer ateşi durakladı; ateş tekrar kıyasıya başladığında Bayan Şans neredeyse X-Kanat'a varmak üzereydi.

Luke “Şimdi?” diye seslendi.

Han “Şimdi,” diye cevap verdi. “Onu yere indir ve bize bir yol aç.”

Artoo heyecanla söylendi ve Bayan Şans bu defa yavaşça zemine alçalarak tekrar havada durdu. İmparatorluk askerlerinden zafer çağrısına benzer bir çığlık yükseldi ama eğer öyleyse bile bu tarihteki en kısa zaferdi. Bayan Şans yere dokundu...

Ve hiçbir uyarı olmadan, X-Kanat havaya fırladı. Luke, Bayan Şans'ın etrafından dar bir kavis çizerek aşağıya indi, kanat uçları lazerleri şaşkın askerlerin yaklaşım hattında yıkım yarattı.

İmparatorluk askerleri, eğer vakit verilirse, tekrar toparlanabilirlerdi. Han'ın onlara bu zamanı vermeye hiç niyeti yoktu. Irenez'e "Haydi," diye seslendi. Ayağa fırlayıp, Bayan Şans'a doğru çılgınca bir koşuya başladı. Büyük bir ihtimalle daha askerler onu fark etmeden rampadaydı ve henüz kimse ateş edemeden ayağa kalkıp kapıdan içeri girmişti bile. Irenez arkasından dalarken "Burada kal ve kapıyı gözle!" diye bağırdı. "Ben gidip Lando'yu alacağım."

Han, kokpite girip, pilot koltuğuna atladığında Luke hâlâ ortalıkta karmaşa yaratıp kükremeye devam ediyordu. Han aletlere çabuk bir bakış attı. Tüm sistemler hazır gibi görünüyordu ve olmayanlar da, yolda hazır duruma gelmek zorundaydılar. Irenez'e "Bir yerlere tutun!" diye bağırdı ve havalandı.

Lando'nun yakınında olduğunu söylediği Fırtına Kuvvetleri askeri Han, Bayan Şans'ı sevkiyat kutuları yığınının üstüne getirdiğinde hiçbir yerde görünmüyordu. Luke ona destek vermeye devam ediyordu, X-Kanat'ın lazerleri, iniş alanı zemininde tam bir karmaşa yaratarak, İmparatorluk güçlerini olduğu yerde tutuyordu. Han gemiyi yere yarım metre kadar yaklaştırdı, giriş rampası kutulara doğru çevrilmişti. Sadece bir saniye kadar kokpitin yan camından haşf bir hareket pırlıltısı gördü...

Irenez arkadan "Onu aldık!" diye bağırdı. "Git!"

Han gemiyi etrafında döndürdü, yukarıdaki dev çıkış kanallarından birine doğru yönelerek tüm gücü itici motorlara verdi. Uçtaki manyetik mühürü geçerken haşf bir sıçrama oldu ve sonra açık havada, uzaya doğru hızla ilerliyorlardı.

Dört TIE Savaşçısı tepede şehrin tam üstünde dolanıyor ve bela çıkma ihtimaline karşı bekliyorlardı ama görünüşe göre, belanın bu kadar çabuk geleceğini düşünmüyorlardı. Luke üç tanesini anında halletti ve Han da dördüncüyü vurdu.

Lando, yardımcı pilot koltuğuna nefes nefese kayıp, paneliyle uğraşmaya başlarken "Son anda paçayı sıyırmak gibisi yoktur. Neler

oluyor?” dedi.

Han kaşlarını çatarak “Bir kaç indirme gemisi daha geliyor gibi görünüyor,” diye karşılık verdi. “Sen ne yapıyorsun?”

Lando “Bir oklu sensör hava akışı analizi yapıyorum,” diye yanıtladı. “Gövdedeki düzensizlikleri gösterecek. Mesela, birinin bize bir izleme aygıtı takıp takmadığını.”

Han ilk lm Yıldızı’ndan kaçışlarını ve böyle bir aletle neredeyse felaketle sonuçlanan Yavin’e uçuşlarını düşündü. “şahin’de böyle bir sistemim olsun isterdim.”

Lando kuru bir sesle “Kesinlikle alışmazdı,” dedi. “Gvden zaten o kadar düzensiz ki sistem haritasını çıkarmaya çalışırken ıldırırdı.” Ekranı kapattı. “Tamam, temiziz.”

Han soluna bir bakış attı “Harika. O indirme gemilerinden de kurtulduk. şimdi artık bizi yakalama şansları yok.”

Irenez “Evet ama olabilir,” diyerek orta menzil ekranına işaret etti.

Ekran, arkalarında, daha şimdiden yörüngeden ayrılan ve takibe koyulan İmparatorluk Yıldız Destroyeri’ni gösteriyordu. Han, ana sürücüye yüklenerek, “Harika!” diye homurdandı. Onu yere bu kadar yakın kullanmak, New Cov’un bitki yaşamı için hiç iyi olmayacaktı ama bu şu andaki endişelerinin en nemsiziydi. “Luke?”

Luke’un sesi telsizden “Görüyorum,” diye yükseldi. “Kaçmaktan başka şkriniz var mı?”

Han “Bence kaçmak şu anda harika bir şkir,” dedi. “Lando?”

Diğeri seyrüsefer bilgisayarını ile meşguldu. “şu anda atlamayı hesaplıyorum. Yeteri kadar uzaklaştığımızda hazır olması lazım.”

Luke “Aşağıdan bir gemi daha geliyor,” dedi. “Tam ormanın ortasından.”

Irenez, Han’ın omzunun üzerinden bakarak “Bu bizim gemimiz,” dedi. “Rotayı 126 derece 30’a çevirerek onlara paralel gidebilirsiniz.”

Yıldız Destroyeri hızlanıyordu, ekran şimdi bir TIE Savaşları sırasının önünde ilerlediğini gösteriyordu. Han “Ayrılısak iyi olur,” dedi.

Irenez “Hayır. Bizim gemimizle kalın,” diye karşılık verdi. “Sena,

yardım geldiğini söyledi.”

Han, derin uzaya tırmanan gemiye bir bakış daha attı. Oldukça hızlı küçük bir gemiydi ama başka bir özelliği yoktu. Sonra tekrar TIE Savaşçıları’na bir bakış attı.

Lando, Han’ın düşüncelerini dile getirerek “Biz atlayışı gerçekleştirmeden önce atış menziline girecekler,” diye mırıldandı.

“Evet. Luke, hâlâ orada mısın?”

“Evet. Sanırım Lando haklı.”

“Biliyorum. O Nklon numarasını tekrar yapabilir misin? Biliyorsun; pilotların aklını biraz karıştırmak gibi...”

Telsizde fark edilebilir bir duraklama oldu. Luke en sonunda “Zannetmiyorum,” dedi. “Bunun benim için iyi bir şey olduğunu sanmıyorum. Anlıyor musun?”

Han anlamıyordu ama büyük bir ihtimalle önemi de yoktu zaten. Bir an, Şahin’in bir çift dörtlü lazer, kalkanlar ve ağır zırhla çevrili olmadığını unuttu. Lando’nun tüm modifikasyonlarına karşı Bayan Şans, kafaları karışmış TIE Savaşçısı pilotlarıyla bile çok matah bir şey değildi. Luke’a “Tamam boşver,” dedi. “Sena, bu yardım konusunda haklı olsa iyi olur.”

Kelimeler henüz ağzından çıkmıştı ki parlak gri bir ışık Bayan Şans’ın kokpit siperliğini geçti. Lando “TIE Savaşçıları iskele tarafından geliyorlar,” diye seslendi.

Luke “Önümüzü kesmeye çalışıyorlar,” dedi. “Onlardan kurtulacağım.”

Yorum beklemeden X-Kanat’ını Bayan Şans’ın vektörünün altına düşürdü ve ana sürücünün kükremesiyle, yaklaşan TIE Savaşçıları’na doğru sola yattı. Han arka ekrana bir bakış daha atarak “Kendine dikkat et,” diye söylendi. Takip eden savaşçı grubu hâlâ hızla yaklaşıyordu. Irenez’e “Geminizin silahları var mı?” diye sordu.

Irenez “Hayır ama iyi bir zırhı ve çok fazla saptırıcı gücü var,” dedi. “Belki onların önüne geçmeli ve saldırıyı onların karşılamasına izin vermelisin.”

Han kadının bu çeşit bir çatışma konusundaki bilgisizliği karşısında yüzünü buruşturarak “Evet, bunu düşüneceğim,” dedi. TIE Pilotları saldırdıkları zaman hangi geminin ilk sırada olduğuna aldırmazlardı ve başka bir gemiye, onun saptırıcı kalkanında

saklanacak kadar yakın durmak, manevra kabiliyetinden vazgeçmek demektir.

İskele tarafından gelen TIE Savaşçıları, Luke kanat ucu lazerleriyle çılgın gibi ateş edip formasyonlarının arasına girince yoldan çekilerek dağılmışlardı. İlkinin arkasından ikinci bir İmparatorluk güçleri dalgası, Luke sert bir 180 derece dönüş yapıp, ilk dalganın kuyruklarına takılınca müdahale etmek için yaklaştı. Han nefesini tuttu; ama o izlerken bile, X-Kanat bir şekilde karmaşanın arasından zarar görmemiş olarak çıktı ve Bayan Şans'ın vektöründen saparak tam gazla fırladı; tüm birlik kuyruğuna takılmıştı.

Irenez “Bu grubun işi buraya kadarmış,” diye yorumda bulundu.

Lando telsizi tuşlarken “Ve belki Luke’un da...” diye sertçe cevap verdi. “Luke, iyi misin?”

Luke’un sesi geri geldi. “Birazcık yandım ama her şey hâlâ çalışıyor. Oraya geri gelebileceğimi zannetmiyorum.”

Han “Deneme,” dedi. “Sıyrıldığın anda, ışık hızına atla ve buradan git.”

“Ya siz?”

Luke’un son kelimesi kısmen, aniden telsizden yükselen bir sesle yutuldu. Irenez “Bu sinyal!” dedi. “İşte geliyorlar.”

Han ön camın dışındaki gökyüzünü inceleyerek kaşlarını çatı. Görebildiği kadarıyla, yıldızlardan başka hiçbir şey yoktu...

Sonra, mükemmel bir uyumla, üç büyük gemi aniden tam önlerinde ışık hızından üçgen formasyonunda çıktı.

Lando keskin bir şekilde içini çekti. “Bunlar eski Dreadnaught kruvazörleri.”

Irenez “Bu bizim yardımımız,” dedi. “Üçgenin tam ortasına gidin; onlar bizi koruyacak.”

Han dişlerini sıkıp, Bayan Şans'ın vektörünü birkaç derece kaydırarak ve motorlarına biraz daha hız vermeye çalışarak “Tamam,” dedi. Yeni Cumhuriyet birkaç Dreadnaught’a sahipti ve her biri 600 metre uzunluklarıyla yeterince etkileyici gemilerdi ama üçü birlikte çalışırken bile bir İmparator Yıldız Destroyeri?ne karşı koymakta zorlanırlardı.

Görünüşe göre Dreadnaught’un kumandanı buna katılıyordu. Bayan Şans'ın arkasındaki Yıldız Destroyeri dev turbolazer toplarıyla

ateş açmaya başladığı zaman, Dreadnaught'lar sistemlerini kaçabilecek kadar süreyle devre dışı bırakmak için gemiyi öfkeli bir ion top atışlarıyla kaplamaya başladılar.

Han, Luke'a "Bu soruna cevap veriyor mu?" diye sordu.

Luke kuru bir sesle "Sanırım," diye karşılık verdi. "Tamam gidiyorum. Sizinle nerede buluşayım?"

Han "Buluşmayacaksın," dedi. Bundan hoşlanmıyordu, Luke'un daha da az hoşlanacağından şüphe duyuyordu ama başka çare yoktu. Bayan Şans ve X-Kanat arasında bir düzine TIE Savaşçısı'yla, güvenli bir telsiz kanalı olarak farzedilen bir kanalda randevu noktası belirlemek, İmparatorluk'a kendi karşılama komitelerini önden göndermeleri için açık bir davetiye olurdu. "Lando ve ben görevi kendimiz halledebiliriz," dedi. "Eğer problemle karşılaşsak, seninle Coruscant'tan kontak kurarız."

Luke "Pekâlâ," dedi. Sesi kesinlikle mutlu gelmiyordu ama başka güvenli bir yol olmadığını anlayacak kadar mantığa sahipti. "İkiniz de kendinize iyi bakın."

Han "Görüşürüz," dedi ve iletişimi kesti.

Lando yardımcı pilot koltuğundan "Demek şimdi bu benim görevim ha?" diye homurdandı; ses tonu can sıkıntısı ve kabullenmenin bir karışımıydı. "Biliyordum. Kesinlikle biliyordum."

Sena'nın gemisi şimdi Dreadnaught'ların ortasındaki üçgen boşluğa doğru gidiyor, hâlâ tüm hızını kullanıyordu. Han, Bayan Şans'ı yukarıdaki geminin egzosuna girmeyeceği kadar yakında tutmaya çalışıyordu. Irenez'e bakarak "Seni bırakmamızı istediğin özel bir yer var mı?" diye sordu.

Irenez camdan, altından geçtikleri Dreadnaught'un yan tarafına bakıyordu. "Aslında, Kumandanımız, bize üssümüze kadar eşlik edeceğinizi umuyordu."

Han, Lando'ya bir bakış attı. Ses tonu bunun basit bir ricadan daha fazlası olduğunu gösteriyordu. Lando "Kumandanınız bunu ne kadar çok umuyor?" diye sordu.

"Çok fazla." Irenez, bakışlarını Dreadnaught'tan çevirdi. "Yanlış anlamayın. Bu bir emir değil. Ama onunla konuştuğumda, Kumandan, Kaptan Solo'yla tekrar karşılaşmayı çok istiyor gibiydi."

Han kaşlarını çattı. "Tekrar mı?"

“Bunlar onun sözleriydi.”

Han, Lando’ya baktı ve onu da kendisine bakarken buldu. Lando “Daha önce hiç bahsetmediğin eski bir arkadaş mı?” diye sordu.

Han “Dreadnaught’ları olan bir arkadaşım olduğunu hatırlamıyorum,” diye karşılık verdi. “Ne düşünüyorsun?”

Lando, haşf ekşi bir ifadeyle “Burada hoş bir şekilde bir köşeye sıkıştırıldığımı düşünüyorum,” dedi. “Bunun dışında, bu kumandan kimse, senin Bothan arkadaşlarınla kontak halinde görünüyor. Eğer Fey’lya’nın neler karıştırdığını bulmaya çalışıyorsan, soracağın kişi o olmalı.”

Han düşündü. Lando tabii ki haklıydı. Diğer taraftan, tüm bu olay kolayca eski arkadaş muhabbetiyle onu yakalamak için bir tuzak olabilirdi.

Yine de, Irenez arkasında, belinde bir lazer tabancası ile dururken, eğer o ve Sena baskı yapmaya karar verirlerse, bu işten zarif bir şekilde sıyrılmanın pek bir yolu yoktu. Kibar olmayı deneyebilirlerdi. Irenez’e “Pekâlâ,” dedi. “Hangi rotaya çevirelim?”

Irenez “Çevirmenize gerek yok,” dedi yukarıyı işaret ederek.

Han bakışlarını izledi. Geçtikleri üç Dreadnaught’lardan biri şimdi onlarla paralel uçmak için dönmüştü. Önde Sena’nın gemisi bir çift parlakça aydınlatılmış iniş limanlarından birine doğru ilerliyordu. Irenez’e “Bırak tahmin edeyim,” dedi.

Irenez, şu ana kadar gösterdiği ilk mizah kırıntısıyla “Sadece rahatla ve bırak uçuşu biz yapalım,” diye karşılık verdi.

Han içini çekti. “Pekâlâ.”

Arkalarında hâlâ devam eden savaşın parıltıları görünürken, Bayan Şans’ı iniş limanına doğru yöneltti. Kendine Luke’un Sena ya da adamlarından hiçbir aldatmaca hissetmediğini hatırlattı.

Ama Luke, ilk Noghri saldırısından önce Bimmisaari’deki Bimm’lerden de herhangi bir aldatmaca sezmemişti.

Bu defa ufaklığın haklı olmasını umuyordu.

İlk Dreadnaught, Sena’nın gemisi ve Bayan Şans’ı da alarak hiper uzaya atladı. Birkaç saniye sonra, diğer iki Dreadnaught Yıldız Destroyeri’ni bombalamayı kesti ve hâlâ İmparatorluk toplarından gelen turbolazer atış yağmurunun arasından, kendi kaçışlarını gerçekleştirdiler.

Luke artık yalnızdı. Tabii, hâlâ onu kovalayan TIE Savaşçıları'nı saymazsa.

Arkasından, sabırsız ve oldukça endişeli bir çığlık geldi. Küçük droidi “Tamam Artoo, gidiyoruz,” diye temin etti. Öne erişerek, ışık hızı kolunu çekti; yıldızlar yıldız çizgileri haline geldi ve sonra alacalı gökyüzüne dönüştü; Artoo ve o güvendeydiler.

Luke derin bir nefes aldıktan sonra, içini çekerek nefesi bıraktı. Demek buraya kadardı. Han ve Lando, Sena ve esrarengiz Kumandan onları her nereye götürüyorlarsa oraya gitmişlerdi ve onları izlemenin hiçbir yolu yoktu. Onlar tekrar ortaya çıkıp, kendisiyle kontağa geçene kadar, görev dışı kalmıştı.

Ama bu belki de en iyisiydi.

Arkasından bu defa soru soran bir şakıma geldi. Bir deja vu hissederek droide “Hayır, Coruscant’a gitmiyoruz Artoo,” dedi. “Jomark adında küçük bir gezegene gidiyoruz. Bir Jedi Üstadı'nı görmeye.”

Bölüm 9

Küçük, hızlı saldırı devriye gemisi ışık hızından çıktı ve geminin sensörleri daha varlığını bile hissetmeden önce Şahin'in yüz kilometre uzaklığında belirdi. Leia kokpite vardığında, pilot çoktan kontak kurmuştu.

Chewbacca'nın yanındaki kopilot koltuğuna oturarak "Sen misin Khabarakh?" diye sordu.

Noghri'nin çatallı, kedivari sesi "Evet, Lady Vader," diye cevap verdi. "Söz verdiğim gibi yalnız geldim. Siz de yalnız mısınız?"

Leia "Arkadaşım, Chewbacca pilot olarak benimle beraber," dedi. "Ve bir protokol droidi. Eğer mümkünse, tercümece yardımcı olması için droidi yanımda getirmek istiyorum. Chewbacca, anlaştığımız gibi, burada kalacak."

Wookiee bir kükremeyele ona döndü. Leia tam zamanında iletişim aygıtını kapatmayı hatırlayarak "Hayır," dedi kararlı bir sesle. "Üzgünüm ama Khabarakh'a böyle söz verdim. Sen burada Şahin'de kalacaksın ve bu bir emir."

Chewbacca bu defa daha ısrarlı bir tonda kükredi ve ensesinde aniden hissettiği ani bir iğnelenme duygusuyla, Leia yıllardır düşünmediği bir şeyin birden farkına vardı; Wookiee, istediği herhangi bir emri açıkça görmezden gelebilecek kapasitedeydi.

Alçak bir sesle "Yalnız gitmek zorundayım Chewie," dedi. İrade gücü işe yaramayacaktı; mantık yolunu seçmek zorundaydı. "Anlamıyor musun? Anlaşma buydu."

Chewbacca homurdandı. Leia başını salladı. "Hayır. Benim güvenliğim artık kaba kuvvete bağlı bir mesele değil. Tek şansım Noghri'leri güvenilir olduğuma ikna edebilmek. Onlara verdiğim sözleri tuttuğumu göstermek."

Khabarakh "Droid problem yaratmayacaktır," dedi. "Gemimi iniş için yanınıza getireceğim."

Leia iletişim aletini tekrar açtı. "Pekâlâ. Bir de yanımda getirmek istediğim bir bavul kıyafet ve kişisel eşyalarım var. Bir de hava ve suyun bana zararlı olup olmayacağını anlamam için bir sensör/analizci aygıtı."

"Gideceğimiz yerde hava ve su güvenli olacak."

Leia “Sana inanıyorum,” dedi. “Ama ben sadece kendi güvenliğimden sorumlu değilim. İçimde iki yeni can taşıyorum ve onları korumalıyım.”

Telsiz hoparlörü tısladı. “Lord Vader’ın vârisleri mi?”

Leia tereddüt etti ama felsefk olarak olmasa bile genetik olarak bu doğruydı. “Evet.”

Başka bir tıslama geldi. Khabarakh “Dilediğinizi getirebilirsiniz,” dedi “Ama onları taramadan geçirmem gerekiyor. Silah getiriyor musunuz?”

Leia “Işın kılıcım var,” dedi. “Gezegeninde lazer tabancamı kullanmamı gerektirecek tehlikeli hayvanlar var mı?”

Khabarakh acı bir sesle “Artık yok,” dedi. “Işın kılıcınız da kabul edilebilir.”

Chewbacca alçak sesle oldukça sert bir şey hırladı, kıvrık tırmanma pençeleri parmak uçlarındaki yerlerden gayri ihtiyari belirip kayboluyordu. Leia aniden onun kontrolünü kaybetmek üzere olduğunu fark etti ve belki de meseleyi kendi koca ellerine almak üzere olduğunu...

Khabarakh “Sorun nedir?” diye sorguladı.

Leia’nın midesi kasıldı. Kendi kendine “dürüstlük” diye hatırlattı. “Pilotum, seninle yalnız başıma gitmem Şkrinden hoşlanmıyor,” diye açıkladı. “Onun bir... Bu anlayamayacağın bir şey.”

“Size bir yaşam borcu mu var?”

Leia hoparlöre bakarak gözlerini kırpıstırdı. Khabarakh’ın Wookiee yaşam borcunu bilmesi bir yana, duymuş olmasını bile beklemiyordu. “Evet,” dedi. “Esas yaşam borcu kocam Han Solo’ya aitti. Savaş sırasında Chewie bunu kardeşim ve benim için de uygulamaya başladı.”

“Ve şimdi taşıdığınız çocuklar içinde mi?”

Leia, Chewbacca’ya baktı. “Evet.”

Uzun bir dakika boyunca telsiz sessiz kaldı. Devriye gemisi onlara doğru gelmeye devam ediyordu ve Leia, Noghri’nin ne düşündüğünü merak ederken, koltuk kollarını sıkıca kavradı. Eğer Chewbacca’nın itirazlarını anlaşmalarına bir ihanet olarak değerlendiriyorsa...

Khabarakh en sonunda “Wookiee şeref kodu bizimkine benziyor,”

dedi. “Sizinle gelebilir.”

Chewbacca boğaz dolusu bir sürpriz homurdanması çıkardı, şaşkınlığı ise çabucak şüpheye dönüştü. Leia “Senin burada kalman gerektiğini söylemesini mi tercih ederdin?” diye karşı çıktı, Noghri’nin kabulü karşısındaki kendi şaşkınlığı, tüm olayın bu kadar basitçe çözülmesiyle rahatlamaya dönüşmüştü. “Haydi, kararını ver.”

Wookiee tekrar homurdandı ama Leia’nın yalnız başına bir tuzağa gitmesinden, onunla tuzağa gitmeyi tercih ettiği açıktı. Leia, Noghri’ye “Teşekkür ederiz Khabarakh, kabul ediyoruz,” dedi. “Sen ne zaman buraya varırsan, biz hazır olacağız. Gezegenine yolculuk ne kadar sürecek bu arada?”

Khabarakh “Aşağı yukarı dört gün,” dedi. “Gemimi şerefleştirmenizi bekliyorum.”

Telsizin sesi kesildi. Sırtında bir ürperti dolaşan Leia *dört gün* diye düşündü. Hem Khabarakh hem de Noghri halkı hakkında elinden gelen her şeyi öğrenmek için dört gün.

Ve hayatının en önemli diplomatik misyonuna hazırlanmak için...

Leia, Noghri kültürü hakkında yolculuk sırasında pek bir şey öğrenemedi. Khabarakh çoğunlukla zamanını kilitli kokpit ya da kabininde geçirerek kendi başına oturmayı tercih etti. Arada bir Leia’yla gelip konuşuyordu ama konuşmalar kısaydı ve Leia’yı, Khabarakh’ın onu gezegenine götürme kararı hakkında şüpheler içinde olduğu gibi rahatsız edici bir hisle baş başa bırakıyordu. Bu ziyareti Wookiee gezegeni Kashyyyk’te kararlaştırdıkları zaman, Khabarakh’a bunu arkadaşları ya da sırdaşları ile tartışmasını önermişti ama yolculuğun sonuna yaklaştıkları ve Khabarakh’ın huzursuzluğu büyümeye başladığında, Leia onun böyle bir şey yapmadığına dair küçük ipuçları yakalamaya başladı. Karar tamamen Khabarakh tarafından verilmişti.

Leia’ya göre bu çok iyi bir başlangıç değildi. Ya arkadaşlarına güvenmediğini ya da her şey ters giderse onları sorumluluktan azad etme arzusunu gösteriyordu. Her iki durumda da bu Leia’ya güven veriyor sayılmazdı.

Ev sahipleri genellikle kendi başına kalmayı tercih edince, o ve Chewbacca kendi eğlencelerini yaratmak zorunda kalmışlardı. Chewbacca için, doğuştan gelen mekanik ilgileriyle, eğlence genel olarak geminin içinde dolaşmak ve burnunu bulabildiği her odaya, giriş kapısına ve tünele sokmak ve meşum bir tavırla açıkladığı gibi,

eğer bir noktada kendilerinin kullanması ihtimaline karşı gemiyi incelemek anlamına geliyordu. Leia ise yolculuğun büyük bir kısmını odasında Threepio ile geçirerek, en azından galaksinin neresine gittikleri hakkında bir Şkir edinme umuduyla tek bildiği Noghri kelimesi olan Mal'ary'ush'un muhtemel kökenini çözmeye çalışıyordu. Ne yazık ki, altı milyon dil bilgisiyle, Threepio kelime için mantıklıdan yüzeyselle ve yüzeyselden saçmaya uzanan sonsuz sayıda muhtemel etimolojiler çıkarabiliyordu. Dilbilimi açısından ilginç bir egzersizdi ama sonuç olarak tam bir hayal kırıklığıydı.

Dördüncü günün ortasında, Noghri gezegenine vardılar. Durum Leia'nın beklediğinden de kötüydü.

"Bu inanılmaz," diye soludu; hızla yaklaştıkları gezegene geminin tek yolcu camından bakabilmek için Chewbacca'ya sokulurken, boğazında sert bir düğüm oluşmuştu. Beyaz bulut kümelerinin altında gezegen yüzeyi tek ton bir kahverengiydi, görüntüyü yalnızca bir kaç koyu mavi göl ve küçük okyanuslar kurtarıyordu. Yeşiller, sarılar, açık morlar ya da maviler yoktu –aslında önemli bir bitki hayatını gösteren hiçbir renk yoktu. Buradan görebildiği kadarıyla, tüm gezegen ölü olabilirdi.

Chewbacca bir hatırlatma kükredi. Leia ciddi bir sesle "Evet, Khabarakh'ın gezegenin savaşta mahvolduğunu söylediğini biliyorum," dedi. "Ama tüm gezegenin yara aldığına kastettiğini anlamamıştım." Başını salladı, kendini hasta hissediyor, bu felaket için hangi tarafın daha fazla sorumlu olduğunu merak ediyordu.

Daha fazla sorumlu!... Refleks olarak sarfettiği savunmacı sözlerle karşı yutkundü. Burada daha fazla sorumlu diye bir şey yoktu ve bunu çok iyi biliyordu. Khabarakh'ın gezegeni, uzaydaki bir savaş sırasında bu hale gelmişti ve savaşın sadece iki tarafı vardı. Bu gezegeni çöle çevirecek ne olduysa, Asi Birliği kendi üzerine düşen suç payından kaçınamazdı. "İmparator ve Vader'ın onları bize karşı çevirebilmelerine şaşmamak lazım," diye mırıldandı. "Onlara yardım edecek bir yol bulmalıyız."

Chewbacca ön cama işaret ederek tekrar kükredi. Terminator hattı şimdi ufuk çizgisinin üzerinde yükseliyordu, gündüz ve gece arasındaki belirsiz bir şerit ve karanlığın ötesinde solan, düzensiz bir soluk yeşil parça olarak görülen bir şeydi. Leia "Görüyorum," dedi. "Sence sadece bu mu kaldı?"

Wookiee omuz silkti ve bariz öneriyi getirdi. Leia "Evet sanırım, anlamak için en basit yol bu," diye kabul etti. "Ona sormak istediğimden pek emin değilim gerçi. Daha fazla yaklaşıp kadar

bekleyelim ve daha fazla...”

Chewbacca’nın yeri göğü inleyen ve kulaklarını çınlatan bir kükreme çıkarmadan bir saniye önce yanında kaskatı kesildiğini hissetti. “Ne?”

Sonra o da gördü ve midesi ani bir şokla kasıldı. Orada, tam gezegenin üzerinden, bir İmparatorluk Yıldız Destroyer’i geliyordu.

İhanete uğramışlardı.

Dev ok başlı biçime bakarak “Hayır!” diye nefes aldı. Hata yoktu, bu bir Yıldız Destroyer’iydi. “Hayır. Khabarakh’ın bunu yapabileceğine inanmıyorum.”

Son sözleri boş havaya söylenmişti ve ikinci bir şokla, Chewbacca’nın artık yanında olmadığını fark etti. Etrafında dönerek, Chewie kokpite giden koridorda gözden kaybolurken, kahverengi bir şeyler gördü.

“Hayır!” diye bağırarak olabildiğince hızla onun peşine takıldı. “Chewie! Hayır!”

Emir tam bir zaman kayıydı ve bunu o da biliyordu. Wookiee aklına öldürmeyi koymuştu bir kere ve kokpit kapısını çıplak elleriyle parçalaması gerekse bile Khabarakh’a ulaşacaktı.

Leia koridorun yarısına geldiğinde ilk tangırtı sesi geldi, haşf kıvrımı dönüp kapıyı görebileceği bir noktaya geldiğinde ikincisi onu izledi. Chewbacca dev yumruklarını üçüncü bir darbe için kaldırıyordu ki...

Leia’yı şaşırtarak, kapı açıldı.

Chewbacca da şaşırmış görünüyordu ama bunun üzerinde pek durmadı. Kapı daha tam açılmadan içeri girmişti bile, tüyler ürpertici bir Wookiee savaş çığlığı ile kokpite daldı. Leia kendisi de içeri dalarak “Chewie!” diye yine bağırdı.

Tam o sırada pilot koltuğunda oturan Khabarakh’ın sağ kolunu kaldırıp, bir şekilde bir gürlemeye Chewbacca’yı üzerinden, kontrol panelinin yan tarafına fırlattığını gördü.

Leia gördüklerine tam olarak inanamadan aniden durakladı. “Khabarakh...”

Noghri ona dönerek “Onları ben çağırmadım,” dedi. “Şeref sözüme ihanet etmedim.”

Chewbacca sıkışık alanda ayağa kalkmaya uğraşırken, inanmazlıkla homurdandı. Khabarakh, Wookiee'nin gürlemesinin üzerinden sesini duyurabilmek için “Onu durdurmalısınız!” diye bağırdı. “Onu sessiz tutmalısınız. Tanıtma sinyalini vermeliyim, yoksa her şey mahvolur.”

Leia onun üzerinden uzak Yıldız Destroyeri'ne baktı, dişlerini sıkımişti. İhanet ama eğer Khabarakh bir ihanet planladıysa, o zaman neden Chewbacca'nın da gelmesine izin vermişti? Chewbacca'nın ilk çılgınca saldırısını karşılamak için kullandığı teknik neyse, ikinci kez işe yaramayacaktı.

Tekrar Khabarakh'ın yüzüne odaklandı; karanlık gözlere, çıkık çeneye ve iğne keskinliğindeki dişlere baktı. Khabarakh onu izliyor, arkasındaki öfkeden deliye dönmüş Wookiee tehditini görmezden geliyordu, eli telsiz düğmesinin üzerinde hazır durumdaydı. Panelden bir “bip”leme yükseldi ve eli tekrar duraklamadan önce düğmeye doğru uzandı. Panel tekrar “bip”ledi. Khabarakh “Size ihanet etmedim Lady Vader,” diye tekrarladı, sesinde bir aciliyet hissi vardı. “Bana inanmalısınız.”

Leia kendini hazırladı. “Chewie, sessiz ol. Chewie? Chewie, sessiz ol.”

Wookiee emri duymazdan geldi. Nihayet ayağa kalkmış olarak, tekrar savaş çılgınlığını attı ve Khabarakh'ın boğazına doğru daldı. Noghri bu defa Chewbacca'nın dev bileklerini kendi ince ellerinde kavrayıp ve tüm gücüyle dayanmaya çalışarak kafa kafaya saldırdı.

Yeterli değildi. Yavaşça ama kararlı bir şekilde, Khabarakh'ın kolları Chewbacca'nın zorlamasıyla düzenli bir şekilde geriye doğru büküldü. Leia tekrar denedi: “Chewie. Sana dur dedim. Kafanı kullan. Eğer bir tuzak hazırlıyor olsaydı bizim uyuduğumuz zamana denk getirmez miydi?”

Chewbacca bir kükreme fırlattı, elleri itmeye devam ediyordu. Leia “Ama eğer cevap vermezse, yanlış bir şeyler olduğunu anlayacaklar,” diye karşı çıktı. “Bu da onları tepemize indirmek için en garantili yol.”

Khabarakh “Lady Vader doğruyu söylüyor,” dedi; sesi Chewbacca'nın ellerini itmeye çalışırken gerilmişti. “Size ihanet etmedim ama eğer tanıtma sinyalini vermezsem, o zaman ihanet edilmiş olacaksınız.”

Leia “Haklı,” dedi. “Eğer araştırmaya gelirlerse, o zaman baştan kaybederiz. Haydi Chewie, bu bizim tek umudumuz.”

Wookiee kafasını kararlı bir şekilde sallayarak tekrar hırladı. Khabarakh “Bu durumda bana başka şans bırakmıyorsunuz,” dedi.

Hiçbir uyarı olmadan, kokpit mavi bir ışıkla kaplandı ve Chewbacca yere dev bir tahıl çuvalı gibi devrildi. Leia hareketsiz Wookiee’nin yanında dizlerinin üzerine çökerek “Ne?” diye içini çekti. “Khabarakh!”

Noghri hızla paneline dönerken “Sadece bir bayıltma silahı,” dedi. “Bir iç savunma.”

Leia ona sert bir bakış atmak için başını çevirdi, yaptığı şeyden dolayı çok kızgındı ama öfke, durum karşısında isteksizce de olsa azalmaya başladı. Chewbacca, Khabarakh’ı boğmaya kesinlikle hazırlanmıştı ve kişisel deneyimlerden, kızgın bir Wookiee’yi sakinleştirmenin, arkadaşı bile olsa, ne kadar zor olduğunu biliyordu.

Üstelik Khabarakh ilk önce konuşmayı denemişti. Elini Chewbacca’nın kalın göğüs kürküne daldırıp kalp atışlarını kontrol ederken Noghri’ye “Şimdi ne olacak?” diye sordu. Kalp atışı düzenliydi, bu da bayıltma silahının, Wookiee’nin sinir sistemi üzerinde nadir ama potansiyel öldürücü oyunlarından hiçbirini oynamadığını gösteriyordu.

Khabarakh, telsiz düğmesine dokunup kendi dilinde bir şeyler söyleyerek “Şimdi sessiz olun,” dedi. Başka bir miyavlayan Noghri sesi cevap verdi ve birkaç dakika boyunca ikisi kendi aralarında konuştular. Leia, konuşma başlamadan önce Threepio’yu getirecek zamanı olmuş olmasını dileyerek Chewbacca’nın yanında diz çökmeye devam etti. Konuşmanın ne hakkında olduğunu bilmek iyi olabilirdi.

Konuşma nihayet sona erdi ve Khabarakh telsizi kapattı. Koltuğunda haşfe çökerek “Artık güvendeyiz,” dedi. “Aygıt arızası olduğuna ikna oldular.”

Leia “Öyle umalım,” diye karşılık verdi.

Khabarakh ona baktı, korkunç yüzünde garip bir ifade vardı. “Size ihanet etmedim Lady Vader,” dedi alçak sesle, sesi hem sert hem de garip bir şekilde yalvarır gibiydi. “Bana inanmalısınız. Sizi savunmaya yemin ettim ve edeceğim. Eğer gerekirse, kendi hayatım pahasına.”

Leia ona baktı...Ya Güç yardımıyla ya da sadece kendi uzun diplomatik deneyimiyle, nihayet Khabarakh’ın şu anda içinde

bulunduğu durumu kavradı. Yolculuk sırasında ne gibi şüpheleri ya da sonradan aklına gelen ne tarz düşünceleri olursa olsun, Yıldız Destroyeri'nin beklenmedik görünüşü tüm bunları yok etmişti. Khabarakh'ın şeref sözü sorgulanmıştı ve şimdi bu söze ihanet etmediğini bir şekilde ispatlamak durumundaydı.

Bu kanıtı sunmak için elinden geldiği kadar ileri giderdi. Bu onu öldürse bile.

Bir süre önce Leia, Khabarakh'ın nasıl olup da Wookie yaşam borcu konseptini anlayabildiğini merak etmişti. Belki de Noghri ve Wookiee kültürleri onun fark ettiğinden çok daha benziyorlardı.

Ayağa kalkıp kopyot koltuğuna oturarak “Sana inanıyorum,” dedi. Chewbacca, uyanıp, onu taşımasına yardım edecek kadar ayılcaya dek orada kalmak zorundaydı. “Şimdi ne olacak?”

Khabarakh paneline döndü. “Şimdi bir karar vermek zorundayız,” dedi. “Benim niyetim sizi Nystao şehrine indirmek ve sizi klan hanedanımla tanıştırmadan önce havanın tamamen kararmasını beklemektir ama şimdi bu imkânsız. İmparatorluk lordumuz geldi ve hanedan başlarıyla bir meclis toplantısı yapıyor.”

Leia'nın ensesi ürperdi. Dikkatlice “İmparatorluk Lordunuz, Büyük Amiral mi?” diye sordu.

Khabarakh “Evet,” dedi. “Bu onun bayrak gemisi Chimaera. Lord Darth Vader'ın onu bize ilk getirdiği günü hatırlıyorum,” diye ekledi; miyavlayan sesi düşünceli bir ton kazanmıştı. “Lord Vader bize İmparator'un düşmanlarına karşı olan görevlerinin artık tüm zamanını ve dikkatini alacağını söyledi. Bu yüzden Büyük Amiral bizim lordumuz ve kumandanımız olacaktı.” Göğsünden neredeyse mırlamaya benzeyen garip, derin bir ses geldi. “O gün bir çok kişi çok üzgündü. Lord Vader, İmparator'ın dışında, Noghri'lerin iyiliğini düşünen tek kişiydi. Bize umut ve amaç kazandırmıştı.”

Leia yüzünü buruşturdu. Amaç, İmparator'un kaprislerine göre ölüm komandoları olarak canlarını vermektir ama böyle şeyleri Khabarakh'a söyleyemezdi. En azından şimdilik. “Evet,” diye mırıldandı.

Ayağının dibinde, Chewbacca titredi. Khabarakh “Yakında tamamen uyanacak,” dedi. “Onu tekrar bayıltmak istemiyorum. Onu kontrol edebilir misiniz?”

Leia “Sanırım,” dedi. Artık onları direk olarak yörüngedeki Yıldız Destroyeri'nin altına götürecek bir rotada üst atmosfere doğru

alçalıyorlardı. “Umarım bize odaklı bir tarama yapmaya karar vermezler,” diye mırıldandı. “Eğer burada üç yaşam formu görürlerse, o zaman açıklayacağın çok şey olacak.”

Khabarakh “Geminin statik-bastırması bunu önler,” diye onu temin etti. “Tam güçte çalışıyor.”

Leia kaşlarını çatı. “Bunun nedenini merak etmeyecekler mi?”

“Hayır. Onlara bunun iletişim problemine yol açan aynı arızanın bir parçası olduğunu açıkladım.”

Chewbacca’dan alçak bir homurdanma geldi ve Leia, Wookiee’in gözlerinin güçsüz ama öfkeli bir şekilde ona baktığını gördü. Tamamen uyanıktı ama henüz bir şey yapacak kontrole sahip değildi. Ona “Dış kontrolden geçtik,” dedi. “Şimdi... Şimdi nereye gidiyoruz Khabarakh?”

Noghri derin bir nefes aldı ve nefesini garip bir ıslık şeklinde verdi. “Evime gideceğiz; temiz toprağın köşesine yakın küçük bir köy. Sizi orada lordumuz Büyük Amiral gidene kadar saklayacağız.”

Leia düşündü. Ana Noghri hayatından uzakta yerleşmiş küçük bir köy, ortalıkta dolaşan İmparatorluk güçlerinden güvenli bir şekilde saklanmak için ideal olmalıydı. Diğer taraftan, eğer bu da onun bildiği küçük köyler gibi ise, oradaki varlığı indikten bir saat sonra herkes tarafından biliniyor olurdu. “Diğer köylülere sessiz kalmaları için güvenebilir misin?” diye sordu.

Khabarakh “Endişelenmeyin,” dedi “Sizi güvende tutacağım.”

Ama bunu söylemeden önce tereddüt etmişti ve atmosfere ilerlediklerinde, Leia huzursuzca sorusuna cevap almadığını fark etti.

Hanedan başı bir kere daha eğildi ve liderlerine saygılarını sunmak için sıralarını bekleyen diğerlerinin çizgisine geri adım attı. Honoghr Toplantı Odası Baş Koltuğu’nda oturan Thrawn, huzurundan ayrılan klan liderine ciddi bir tavırla baş salladıktan sonra, sıradakine işaret etti. Diğerleri saygısını gösteren resmi bir dansla hareket ederek öne adım attı ve alnını Büyük Amiral’in önündeki zemine dayadı.

Thrawn’ın biraz gerisinde ve sağından iki metre kadar uzakta duran Pellaeon, ağırlığını bir ayağından diğerine kaydırdı, esnemesini bastırarak bu ritüelin ne zaman biteceğini düşündü. Honoghr’a komando ekiplerini hareketlendirmeye geldiklerini düşünmüştü ama şu ana kadar tek gördükleri Noghri’ler tören

muhafızları ve bu küçük ama son derece sıkıcı klan liderleri topluluğuydu. Thrawn'ın büyük bir ihtimalle ritüeli uygulamak için kendi sebepleri vardı ama Pellaeon acele edip çabucak bitmesini istiyordu. İmparatorluk'un hâlâ geri kazanacak bir galaksisi varken, burada oturup bir grup gri derili uzaylının sadakatleri hakkında söylediklerini dinlemek, gülünç bir zaman kaybıymış gibi geliyordu.

Ensesinde haşf bir hava akımı hissetti. Biri yavaşça kulağına “Kaptan?” diye seslendi, Pellaeon sesin sahibini Teğmen Tschel olarak hatırladı. “Afedersiniz efendim ama Büyük Amiral Thrawn, eğer sıradışı bir şey olursa hemen haber verilmesini istemişti.”

Pellaeon haşfçe başını salladı, kesilmeden memnundu. “Ne oldu?”

Tschel “Tehlikeli ya da önemli görünmüyor efendim,” dedi. “Bir Noghri komando gemisi tanıtma sinyalinin tam zamanında vermedi.”

Pellaeon “Büyük bir ihtimalle aygıt arızası,” dedi.

Tschel “Pilot da öyle söyledi,” dedi. “Garip olan şey ise, Nystao iniş alanına inmek istemedi. Aygıt problemi olan birisinin hemen gemisine baktırmak isteyeceğini düşünürsünüz.”

Pellaeon “Arızalı bir verici tam olarak bir kriz seviyesinde problem sayılmaz,” diye homurdandı ama Tschel'in haklı olduğu bir nokta vardı ve Nystao, Honoghr'un üzerinde gemi tamir tesisleri olan tek yerd. “Pilotun kimliği belli mi?”

Tschel, Pellaeon'a bir veri bloğu uzatarak “Evet, efendim. Kihm'bar Klan'ından Khabarakh. Onun hakkındaki bilgileri topladım,” diye ekledi.

Pellaeon şimdi ne yapması gerektiğini düşünerek bloknotu aldı. Thrawn gerçekten de sistemin herhangi bir yerinde sıradışı her aktiviteden haberdar edilmesi için direktifler bırakmıştı ama töreni böyle önemsiz bir şey için bölmek pek iyi bir şkir olarak görünmüyordu.

Her zamanki gibi Thrawn ondan bir adım öndeydi. Bir elini kaldırarak, Noghri klan hanedan başının sunumunu durdurdu ve parlayan kırmızı gözlerini Pellaeon'a çevirdi. “Rapor edecek bir şeyiniz mi var Kaptan?”

Pellaeon “Sadece küçük bir anormallik efendim,” dedi kendini hazırlayıp Büyük Amiral'in yanına gelerek. “Gezegene gelen bir komando gemisi tanıtma sinyalinin zamanında vermemiş ve sonra Nystao iniş alanına inmeyi reddetmiş. Büyük bir ihtimalle sadece bir aygıt problemi.”

Thrawn “Büyük bir ihtimalle,” diye onayladı. “Gemi problem izi için taranmış mı?”

“Ah...” Pellaeon veri bloğunu kontrol etti. “Tarama sonuçsuz kalmış,” dedi Amiral’e. “Geminin statik bastırması taramayı bloke edecek kadar güçlü...”

Thrawn, Pellaeon’a keskin bir bakış atarak “Gemide statik bastırma mı varmış?” diye sözünü kesti.

“Evet efendim.”

Thrawn tek kelime etmeden bir elini uzattı. Pellaeon ona veri bloğunu uzattı ve Büyük Amiral raporu gözden geçirip ona kaşlarını çatarak baktı. “Kihm’bar Klanı’ndan Khabarakh,” diye kendi kendine mırıldandı. “İlginç.” Pellaeon’a baktı. “Gemi nereye gitti?”

Pellaeon, Tschel’e baktı. Teğmen “Son rapora göre, güneye yönelmişti,” dedi. “Hâlâ çekici ışınlarımızın alanında olabilir efendim.”

Pellaeon, Thrawn’a baktı. “Durdurmaya çalışalım mı Amiral?”

Thrawn, bloknota baktı, yüzü konsantrasyonla gerilmişti. Nihayet “Hayır,” dedi. “İnmesine izin verin ama izleyin. Chimaera’dan bir teknik ekibin bizimle geminin iniş noktasında buluşmasını emredin.” Gözleri Noghri hanedan başları hattını taradı ve aralarından bir tanesi üzerinde durdu. “Kihm’bar Klanı’ndan Hanedan başı Ir’khaim, öne çıkın.”

Noghri denileni yaptı. “Dileğiniz nedir, Lordum?” diye sordu.

Thrawn “Klanından biri evine döndü,” dedi. “Köyüne gidip ona hoşgeldin diyeceğiz.”

Ir’khaim başını eğdi. “Lordum nasıl isterse.”

Thrawn ayağa kalktı. “Mekiğin hazırlanmasını emredin Kaptan,” dedi Pellaeon’a, “hemen gidiyoruz.”

Pellaeon “Evet efendim,” diyerek, Teğmen Tschel’e emri yerine getirmesi için başını salladı. “Gemiye ve pilotu buraya getirmek daha kolay olmaz mıydı efendim?”

“Belki daha kolay olurdu.” Thrawn kabullendi. “Ama büyük bir ihtimalle pek aydınlatıcı olmazdı. Sanırım pilotun ismini tanımadınız, ama Kihm’bar Klanı’ndan Khabarakh, bir zamanlar komando ekibi 22’nin bir parçasıydı. Bu size bir şey hatırlatıyor mu?”

Pellaeon midisinin kasıldığını hissetti. “Bu Kashyyyk’te Leia Organa Solo’nun peşinden giden ekipti.”

Thrawn “Ve sadece Khabarakh’ın sağ kaldığı ekip,” dedi “Sanırım ondan bu başarısız görevin detaylarını almak yararlı olabilir. Eve dönmesinin neden bu kadar uzun sürdüğünün de.”

Gözleri parladı. “Ve aynı zamanda,” diye ekledi. “Neden bizden kaçınmak için bu kadar uğraştığının...”

Bölüm 10

Khabarakh gemiyi parlak şekilde aydınlatılmış sıkı gruplu barakalardan oluşan köyünde yere indirdiği zaman hava tamamıyla kararmıştı. Leia, Khabarakh gemiyi köyün merkezine yakın bir yerde ayrı duran gölgeli bir yapıya yönelttiği sırada “Gemiler sık sık buraya inerler mi?” diye sordu. İniş ışıklarının parlaklığında, gölge, düz koni şekilli bir çatı, daha haşf, parlayan bir tahta ile dev dikey tahta sütunlardan oluşan dairesel duvarlı, büyük bir silindirik yapı haline geldi. Leia, tam saçakların altında, tüm binayı çevreleyen bir metal halkanın parıltısını yakaladı.

Khabarakh itici motorları kapatıp, geminin sistemlerini bekleme konumuna getirirken “Sık rastlanan bir şey değil,” dedi. “Ama duyulmamış da değil.”

Diğer bir deyişle, büyük bir ihtimalle, çok fazla ilgi çekecekti. Leia’nın kokpit yolcu koltuklarından birine oturabilecek kadar iyileşen Chewbacca da görünüşe göre aynı şeyi düşünüyordu. Khabarakh, Wookiee’nin haşfçe dili dolaşan sorusuna “Köylüler, Kihm’bar Klanı’nın yakın ailesidir,” diye karşılık verdi. “Benim koruma sözümü kendi sözleri gibi kabul edeceklerdir. Gelin.”

Leia kemerini açtı ve ayağa kalkarken yüzünü buruşturmasını engellemeye çalıştı ama şu anda buradaydılar ve tek umabileceği şey, Khabarakh’ın öz güveninin, temelsiz bir gençlik idealizminden daha fazla bir şey olduğuydu.

Chewbacca’nın kemerini açmasına yardım etti ve yolda Threepio’yu da Leia’nın odasından alarak ikisi birlikte Noghri’yi ana kapıya doğru izlediler. Khabarakh çıkışa eriştiklerinde “İlk önce ben gitmeliyim,” dedi. “Geleneğe göre, varışın üzerine Kihm’bar Klanı’nın Dukha’sına yalnız yaklaşmalıyım. Kanuna göre, ailemin başına klan dışı ziyaretçileri anons etmeliyim.”

Leia, yeni bir huzursuzluk dalgasını bastırmaya çalışarak “Anlıyorum,” dedi. Khabarakh’ın, diğer Noghri’lerle onun anlayamadığı konuşmalar yapması işinden hoşlanmıyordu. Bir kez daha bu konuda yapabileceği fazla bir şey yoktu. “Sen gelip bizi alana kadar burada bekleyeceğiz.”

Khabarakh “Çabuk olacağım,” diye söz verdi. Kapı kilidine iki kere dokundu, panel açılıp tekrar kapanırken dışarı çıktı.

Chewbacca nefesinin altından anlaşılamayan bir şeyler

homurdandı. Leia, Wookiee'yi neyin rahatsız ettiğine dair tahminde bulunup "Yakında geri gelir," diyerek onu yatıştırmaya çalıştı.

Threepio yardımsever bir tavırla "Eminim doğruyu söylüyor," diye ekledi. "Gelenekler ve ritüeller, uzay uçuşu öncesi dönemlerine ait sosyal açıdan ilkel toplumlarda çok önemlidir."

Leia "Ama bu kültür uzay uçuşu öncesine ait değil," diye cevap verdi, önünde kapalı duran kapıya bakarken, eli huzursuzca ışın kılıcının kabzası üzerinde geziniyordu. Khabarakh en azından kapıyı açık bırakabilirdi, böylece onu geri gelirken görebilirlerdi.

Tabii eğer onların ne zaman geri geldiğini görmelerini istemiyorsa.

Sesi profesyonel bir ton kazanan Threepio "Bu belli Majesteleri," dedi. "Ama bu konudaki durumlarının son zamanlarda değiştiğini düşünüyorum... Hey!" Chewbacca aniden onu itip geçerek geminin içine doğru ilerleyince sustu.

Leia, Wookiee'nin arkasından "Nereye gidiyorsun?" diye seslendi. Tek aldığı cevap, tam olarak anlayamadığı İmparatorluk hakkında bir yorum oldu. "Chewie buraya gel," diye terslendi. "Khabarakh her an burada olabilir."

Bu defa Wookiee cevap vermeye bile tenezzül etmedi. Leia "Harika!" diye mırıldanarak ne yapacağına karar vermeye çalıştı. Eğer Khabarakh gelir ve Chewbacca'yı gitmiş görürse... Ama gelip ikisini birden gitmiş görürse... Threepio "Dediğim gibi" diyerek, görünüşe göre kaba bir Wookiee'nin hareketlerinin görmezden gelinmesine karar vermiş olarak devam etti: "Bu kültür hakkında şu ana kadar edindiğim tüm kanıtlar onların son dönemlere kadar uzaya çıkmayan bir ırk olduklarını gösteriyor. Khabarakh'ın 'Dukha' dediği, görünüşe göre bir çeşit klan merkezi. Kendi aile ve klan yapıları, artı sizin bu kraliyet statünüzle bu kadar ilgilenilmesi..."

Leia hâlâ boş koridora doğru bakarak, ekşi bir tavırla ona "Alderaan Sarayı'nın da bir kraliyet hiyerarşisi vardı," diye hatırlattı. 'Hayır' diye karar verdi, o ve Threepio burada kalıp Khabarakh'ı bekleseler daha iyi olurdu. "Galakside bizi sosyal açıdan ilkel olarak değerlendiren pek olmamıştı."

Threepio "Elbette hayır," dedi, biraz utanmış bir sesle. "Böyle bir şey kastetmek istememiştin."

Leia "Biliyorum," diyerek onu yatıştırdı, kendisi de Threepio'nun üzerine böyle saldırdığı için biraz utanmıştı. Gerçekte ne demek istediğini biliyordu. "Nerede kaldı?"

Soru cevap alınmak için sorulmamıştı ama o daha soruyu yöneltirken kapı yine aniden açıldı. Khabarakh “Gelin,” dedi. Koyu renkli gözleri Leia ve Threepio’nun üzerinde gezindi. “Wookiee nerede?”

Leia “Gemiye döndü,” dedi. “Neden olduğunu bilmiyorum. İçeri gidip onu bulmamı istiyor musun?”

Khabarakh bir mırlama ile tıslama arasında bir ses çıkardı. “Vakit yok. Maitrakh bekliyor. Gelin.”

Dönerek, tekrar rampadan inmeye başladı. Leia onu izlerlerken Threepio’ya “Dili öğrenmen ne kadar zaman alacak bir Şkrin var mı?” diye sordu.

Droid, Khabarakh onları inişlerinde gördükleri geniş tahta binanın ötesinde tozlu bir avludan geçirirken “Gerçekten bir şey söyleyemem Majesteleri,” dedi. Leia binanın Dukha Klanı olduğuna karar verdi. Onun ötesindeki daha küçük binalardan biri hedefleri gibi görünüyordu. Threepio “Tamamen yeni bir dili öğrenmek gerçekten güç olur,” dedi. “Ama eğer benim bildiğim altı milyon iletişim araçlarından birine yakınsa...”

Leia “Anlıyorum,” diyerek sözünü kesti. Şimdi neredeyse ışıklandırılmış binaya varmışlardı ve onlar yaklaşıırken, gölgeler arasında duran bir çift kısa Noghri ikili kapıları açtı. Derin bir nefes alan Leia, içeri giren Khabarakh’ı takip etti.

Leia, pencerelerden gelen ışıklara bakarak, binanın içinin rahatsız edici bir şekilde aydınlık olacağını düşünmüştü ama girdikleri oda dışarıdan çok daha karanlıktı. Yan tarafa attığı bir bakış bunun nedenini gösterdi: Parlak aydınlatılmış pencereler gerçekte işlevsel yüzleri dışarı çevrilmiş olan standart kendinden güçlü aydınlatma panelleriydi. Panellerden süzülen az miktarda ışık dışında, binanın içi yalnızca bir çift süzülen Ştilli lambalarla aydınlatılıyordu. Threepio’nun topluluk hakkındaki değerlendirmesi zihninde yankılandı; görünüşe göre droid ne hakkında konuştuğunu biliyordu.

Odanın merkezinde, onunla yüzleşen bir sırada sessizce duran beş Noghri vardı.

Leia zorlukla yutkundu, bir şekilde ilk sözcüklerin onların ağzından çıkması gerektiğini hissediyordu. Khabarakh merkezdeki Noghri’nin önüne geldi ve başını yere eğip, ellerini yana açarak diz çöktü. Leia bunun, kendisine Kashyyyk hücresinde gösterdiği aynı saygı işareti olduğunu hatırladı. Khabarakh “Ilyr’ush mir lakh

svoril'lae," dedi. "Mir'lae karah siv Mal'ary'ush vir'ae Vader'ush."

Leia, Threepio'ya "Anlayabiliyor musun?" diye mırıldandı.

Droid "Bir dereceye kadar," diye karşılık verdi. "Eski bir ticaret dilinin diyalekti gibi görünüyor."

Çizginin ortasındaki Noghri "Sha'vah!" diye terslendi.

Threepio sıçradı. Gereksiz bir şekilde "Sessiz olun dedi," diye tercüme etti.

Leia "O kadarını anladım," diyerek, onunla yüzleşen uzaylılara karşı Alderaan Kraliyet Sarayı'nda yetişmesinin getirdiği tüm ağırlıkla, kendini dikleştirdi. Yerel adetler ve otoritelere saygı göstermek gerekliydi ama o da onların Lordları Darth Vader'ın kızıydı ve bunlar bu konumdaki bir insanın müsamaha göstermeyeceği türden kabalıklardı. "Mal'ary'ush'unuzla böyle mi konuşuyorsunuz?" diye sorguladı.

Altı Noghri başı ona bakmak üzere döndü. Leia, Güç'e erişerek bakışlarının ardındaki hisleri anlamaya çalıştı ama her zamanki gibi bu uzaylıların zihinleri ona tamamen kapalı görünüyordu. Gidişata göre hareket etmek zorunda kalacaktı. Sessizliğin içinde "Bir soru sordum," diye konuştu.

Merkezdeki Noghri öne bir adım attı ve bu hareketle Leia ilk defa uzaylının geniş tuniğinin altında üst göğsündeki iki küçük sert yumruyu fark etti. Bir dişi? Khabarakh'ın daha önce kullandığı ismi hatırlayarak Threepio'ya "Maitrakh?" diye mırıldandı.

Droid "Yerel bir aile ya da klan altı yapının lideri olan bir dişi," diye tercüme etti; sesi sinirli ve neredeyse duyulmayacak kadar alçak geliyordu. Threepio bağrılmaktan nefret ederdi.

Leia, Noghri'yi gözlemleyerek "Teşekkür ederim," dedi. "Siz bu ailenin Maitrakh'ı mısınız?"

Noghri ağır aksanlı ama anlaşılabilir ortak lisanda "Evet, ben oyum," diye karşılık verdi. "Siz Mal'ary'ush olduğunuza dair ne kanıt sunuyorsunuz?"

Leia sessizce elini uzattı. Maitrakh tereddüt etti sonra ona yaklaşıp ihtiyatla kokladı. Khabarakh "Söylediğim gibi değil mi?" diye sordu.

Maitrakh, Leia'nın gözlerinin içine bakmak için başını kaldırırken "Sessiz ol, üçüncü oğul," dedi. "Sizi selamlıyorum Lady Vader ama

size hoşgeldiniz demiyorum.”

Leia onun bakışlarını karşıladı. Hâlâ uzaylıların hiçbirinden hiçbir şey hissedemiyordu ama Chewbacca'nın gemiden çıktığı ve eve yaklaştığını söyleyebilirdi. Chewie hızla yaklaşıyordu ve zihninde kesin bir endişe vardı. Leia onun hızla içeri girip, buradaki azıcık medeniliği de bozmamasını ümit ediyordu. Maitrakh'a “Neden olduğunu sorabilir miyim?” diye sordu.

Diğeri “İmparator'a hizmet ettiniz mi?” diye karşılık verdi. “Şimdi lordumuz Büyük Amiral'e hizmet etmek için çalışıyor musunuz?”

Leia “Her iki sorunuzun cevabı da hayır,” dedi

Maitrakh karanlık bir tavırla “O zaman aramıza huzursuzluk ve zehir getiriyorsunuz,” dedi. “Şimdi ve geçmiş arasında huzursuzluk.” Başını salladı. “Honoghr'da daha fazla huzursuzluğa ihtiyacımız yok Lady Vader.”

Sözler tam ağzından çıkmıştı ki Leia'nın arkasındaki kapılar ardına kadar açıldı ve Chewbacca içeri girdi.

Maitrakh, Wookiee'nin görünümü karşısında şaşırды ve diğer Noghr'lerden biri şaşkın tonlamalı bir şeyler söyledi.

Diğer tepkiler Chewbacca'nın hırlayan uyarısıyla kesildi. Leia “İmparatorluk güçleri olduğuna emin misin?” diye sordu, soğuk bir yumruk kalbini sıkıştırıyordu. Sessizce *Hayır* diye yalvardı. *Şimdi değil. Henüz değil.*

Wookiee açıkça gördüklerini homurdandı: Yörüngeden ve Nystao şehri yönünden yaklaşan bir çift Lambda sınıfı mekiğin başka bir şey olması imkânsızdı.

Khabarakh, Maitrakh'ın yanına ilerledi ve telaşla ona kendi dilinde bir şeyler söyledi. Threepio “Bizi korumaya yemin ettiğini söylüyor,” diye tercüme etti. “Verdiği sözün onurlandırılmasını istiyor.”

Leia uzun bir an boyunca Maitrakh'ın reddedeceğini düşündü. Sonra, Maitrakh bir iç çekişle haşfçe başını eğdi. Khabarakh kapıya doğru ilerlerken, onun ve Chewbacca'nın yanından geçerken “Benimle gelin,” dedi Leia'ya. “Maitrakh sizi lordumuz Büyük Amiral'den saklamayı kabul etti. En azından şimdilik.”

Leia onu gece karanlığına takip ederken “Nereye gidiyoruz?” diye sordu.

Noghri, 50 metre ötedeki penceresiz bir binaya işaret ederek “Droidinizi ve analiz ekipmanınızı bu gece bir dış barakada toplanmış temizleme droidlerin arasında saklayacağım. Siz ve Wookiee daha büyük bir problem yaratıyorsunuz. Eğer İmparatorluk güçlerinin yanında sensör aygıtları varsa, yaşam işaretleri proşlleriniz Noghri’lerinkinden farklı görünecek.”

Leia, gökyüzünü mekiklerin ışıkları için araştırıp yaşam formu belirleme algoritmaları hakkında hatırlayabildiği her şeyi hatırlamaya çalışırken “Biliyorum,” dedi. Kalp atışı parametrelerden biriydi, bunu biliyordu, aynı zamanda çevre atmosferi, solunum sistemi yan ürünleri ve molekül zinciri EM polarizasyon etkileri de. Ama ana parametre... Khabarakh’a “Bir ısı kaynağına ihtiyacımız var,” dedi. “Mümkün olduğunca büyük.”

Noghri durdukları yerden üç bina uzaklıktaki penceresiz bir yapıya işaret ederek “Fırın evi,” dedi. Arkasında onu çevreleyen binalardan gelen ışığın içinde yukarı doğru kıvrıldığı görülen dumanların çıktığı bodur bir baca vardı.

Leia “Bu en iyi şansımız gibi görünüyor,” dedi. “Khabarakh sen Threepio’yu sakla; Chewie benimle gel.”

Noghri’ler, mekikten çıktıklarında onları bekliyorlardı: Üç dişi yan yana duruyor, yanlarında iki çocuk Dukha Klan binasının kapısında şeref muhafızları rolünü üstlenmiş olarak yer alıyordu. Thrawn, grubu ve bölgeyi değerlendiren bir bakış fırlattı ve sonra Pellaeon’a döndü. Alçak bir sesle “Teknik ekip gelene kadar burada bekleyin Kaptan,” dedi. “Onlara şuradaki geminin iletişim ve karşı önlem aygıtlarını inceletin. Sonra içerde bana katılın.”

“Evet efendim.”

Thrawn, Ir’khaim’e döndü. Bekleyen Noghri’ye işaret ederek “Hanedan başı,” diye davet etti. Hanedan başı, başını eğerek onlara doğru yaklaştı. Thrawn yanında Ir’khaim’in eski pozisyonunu alan Rukh’a bir bakış attı ve ikisi birlikte devam ettiler. Geleneksel hoşgeldiniz ritüelinden sonra, dişiler Dukha’ya doğru önden ilerledi.

Chimaera’nın mekiği yalnızca birkaç dakika gerilerindeydi. Pellaeon teknik ekibe direktifleri verdi ve onlar işe koyulunca, Dukha’ya ilerleyip içeri girdi.

Maitrakh’ın muhteşem lordları ve efendilerinin bu ani geç akşamüstü ziyareti için belki de bir avuç dolusu kişi toplayabileceğini düşünmüştü. Yaşlı kız, onu şaşırtarak neredeyse köyün yarısını toplamıştı. Çift sıra halinde sıralanmışlardı; çocuklar

ve yetişkinler, dev soy ağacı duvar haritasından çift kapılara ve oradan tekrar haritanın karşısındaki meditasyon köşesine kadar Dukha duvarlarına dizilmişlerdi. Thrawn, yanında yine Ir'khaim ile, klan şeref koltuğuna oturtulmuştu. Mekiği karşılayan üç dişi, yüzleri onlara dönük şekilde duruyor, arkalarında ikinci bir yaşlılar sırası duruyordu. Dişilerle birlikte, onların daha koyu, daha yaşlı grisine karşı, çelik grisi teniyle genç bir Noghrri erkeği duruyordu.

Pellaeon görünüşe göre Noghrri'lerin hiç bıkmadığı saçma ritüelin bir kısmından başka önemli bir şey kaçırmamıştı. Thrawn'ın diğer tarafında durmak için sessiz uzaylı sıralarını geçerken, genç erkek öne çıktı ve şeref koltuğunun önünde diz çöktü. Kollarını yana açarak “Sizi selamlıyorum Lordum,” diye ciddi bir tavırla miyavladı. “Ailemi ve Kihm’bar Klanı’nı buradaki varlığınıza şerefendiriyorsunuz.”

Thrawn ona “Kalkabilirsin,” dedi. “Sen Kihm’bar Klanı’ndan Khabarakh mısın?”

“Evet Lordum.”

Thrawn “Bir zamanlar İmparatorluk Noghrri Komando takımı 22’nin bir üyesiydin,” dedi. “Kashyyyk’te varlığı sona eren bir ekip. Bana ne olduğunu anlat.”

Pellaeon tam emin olamamıştı ama Khabarakh haşşçe sıçramış olabiliirdi. “O gezegenden ayrıldıktan hemen sonra bir rapor gönderdim lordum.”

Thrawn soğuk bir tavırla “Evet, raporu okudum,” dedi. “Çok dikkatli okudum ve cevapsız kalan soruları not ettim. Mesela, ekibindeki diğer herkes öldürülürken sen nasıl ve neden hayatta kaldın? Tüm gezegen senin varlığından haberdar olmuşken nasıl kaçabildin? Ve başarısızlığının ardından neden hemen Honoghr ya da diğer üstlerimizden birine dönmedin?”

Bu defa kesinlikle bir seğirme vardı. Büyük bir ihtimalle başarısızlık kelimesine verilen bir tepkiydi. Khabarakh “İlk saldırı sırasında Wookiee’ler tarafından bayıltılmışım,” dedi. “Yalnız uyandım ve gemiye döndüm. Oraya varınca, ekibin geri kalanına ne olduğunu resmi kaynaklardan öğrendim. Sanırım kaçışımı gerçekleştirdiğim zaman gemimin hızı ve gizliliği karşısında hazırlıksız yakalandılar. Daha sonra nerede olduğuma gelince Lordum...” Durakladı. “Raporumu verdim ve sonra bir süre yalnız kalmak için ayrıldım.”

“Neden?”

“Düşünmek için Lordum ve meditasyon yapmak için.”

Thrawn, elini Dukha etrafında sallayarak “Honoghr böyle bir meditasyon için daha uygun bir yer olmaz mıydı?” diye sordu.

“Düşünecek çok şeyim vardı, Lordum.”

Thrawn bir an boyunca onu düşünceli bir şekilde süzdü. “Yüzeyden gelen bir tanıtma sinyali isteğine cevap vermekte yeterince hızlı değildin,” dedi. “Sonra da Nystao limanına inmeyi reddettin.”

“Reddetmedim Lordum. Oraya inmem emredilmemişti.”

Thrawn kuru bir sesle “Aradaki fark bir kenara not edildi,” dedi. “Neden buraya gelmeyi tercih ettiğini söyle.”

“Maithrakh’ımla konuşmak istedim. Meditasyonlarımı onunla tartışmak ve başarısızlığımdan dolayı af dilemek istedim.”

Thrawn, Maitrakh’la yüzleşmek için dönerken “Peki bunu yaptın mı?” diye sordu.

Maitrakh oldukça bozuk bir ortak lisanda “Başladık,” dedi. “Bitirmemiştik.”

Odanın arkasında, Dukha kapıları ardına kadar açıldı ve teknik ekipten biri odaya girdi. Thrawn “Raporunuz mu var Tegmen?” diye sordu.

Diğeri, odayı geçip, ihtiyatlı bir şekilde toplanmış Noghri yaşlılarının arasına girerken “Evet efendim,” dedi. “Emredildiği gibi telsiz ve karşı tedbir testlerini tamamladık efendim.”

Thrawn bakışlarını Khabarakh’a kaydırды. “Ve?”

“Sanırım arızanın yerini bulduk efendim. Ana verici bobini fazla yüklenmiş ve bir kapasitöre geri besleme yaparak, yakındaki bir çok devreye zarar vermiş. Kompensatör bilgisayarı hattı tekrar kurmuş ama yapılan bypass statik bastırma kumanda hatlarından birine endüksiyon akımının tetiklemesine sebep olacak kadar yakınmış.”

Thrawn “İlginç bir rastlantılar seti,” dedi; parlayan gözleri hâlâ Khabarakh’ın üzerindeydi. “Doğal bir arıza mı, yoksa sahte mi olduğunu mu düşünüyorsunuz?”

Maitrakh sanki bir şey söylemek üzereymişçesine kıpırdandı. Thrawn ona baktı ve Maitrakh durdu. Teknik eleman sözlerini dikkatlice seçerek “Söylemesi imkânsız efendim,” dedi. Görünüşe

göre bu durumun onu alingan bir Noghri grubunun arasında hakaret etmeye yakın bir duruma getireceğinin farkına varmıştı. “Ne yaptığını bilen birisi bunu başarabilirdi ama genel olarak kompensatör bilgisayarlarının mekanikler arasında oldukça kötü bir ünü olduğunu söyleyebilirim. Yeteneksiz pilotları büyük belaya sokabilecek ciddi olaylarda idare ederler ama böyle kritik olmayan rotalarda, her zaman yarı yolda bir şeyi mahvetme eğilimleri vardır.”

“Teşekkür ederim.” Thrawn, Khabarakh’ın düpe düz yalan söylediğini yakalayamadığına kızdıysa bile bunu yüzünden anlamak mümkün değildi. “Ekibin gemiyi Nystao’ya tamir için götürsün.”

Teknik eleman “Evet efendim,” diye selam vererek odadan çıktı.

Thrawn tekrar Khabarakh’a baktı. “Ekibin yok edildiğine göre, sen de tabii ki tekrar görevlendirilmelisin,” dedi. “Gemin tamir edildiğinde Glythe sektöründeki Valrar üssüne uçacak ve orada görev için rapor vereceksin.”

Khabarakh “Evet, lordum,” diye karşılık verdi.

Thrawn ayağa kalktı. “Burada gurur duyacak çok şeyiniz var,” dedi başını haşfçe Maitrakh’a eğerek. “Ailenizin Kihm’bar ve İmparatorluk’a hizmeti, tüm Honoghr tarafından uzun süre boyunca hatırlanacak.”

Maitrakh “Sizin liderliğiniz ve Noghri halkını korumanızın hatırlanacağı gibi,” diye karşılık verdi.

Yanında Rukh ve Ir’khaim olan Thrawn oturduğu yerden indi ve çift kapılara doğru ilerledi. Pellaeon arkada yerini aldı ve bir dakika sonra bir kez daha serin gece havasına çıkmışlardı. Mekik onları bekliyordu. Thrawn başka bir yorum ya da ritüel olmadan içeri girdi. Havalanırken Pellaeon, giden liderlerini izlemek üzere Dukha’dan çıkan Noghri’lerin bir anlık görüntüsünü yakaladı. Yavaş bir sesle “Bu gerçekten çok hoştu,” diye söylendi.

Thrawn ona baktı. “Zaman kaybı olduğunu mu düşünüyorsunuz Kaptan?” diye sordu sakın bir tonla.

Pellaeon mekiğin önüne doğru oturtulmuş Ir’khaim’e baktı. Hanedan başı onları dinliyor gibi görünmüyordu ama yine de dikkatli olmak gerekirdi. “Diplomatik açıdan, dış köyleri de kapsayarak Honoghr’u önemsedığınızı göstermek gerekliydi efendim,” dedi Thrawn’a. “Komando gemisi gerçekten arızalı çıktığına göre, başka bir kazancımız olduğunu zannetmiyorum.”

Thrawn yan camdan bakmak üzere döndü. “Buna o kadar da emin değilim kaptan,” dedi. “Orada doğru olmayan bir şeyler var. Rukh, genç komandomuz Khabarakh hakkındaki düşüncelerin nedir?”

Muhafız alçak bir sesle “Huzursuzdu,” dedi. “Bu kadarını ellerinde ve yüzünde görebildim.”

Ir’khaim sandalyesinde döndü. “Noghri’lerin lordu ile yüzleşmek doğal olarak korkutucu bir deneyimdir.”

Rukh “Özellikle o kişi görevinde başarısız olmuşken mi?” diye cevabı yapıştırdı.

Ir’khaim yerinden haşfçe doğruldu ve birkaç saniye boyunca iki Noghri arasındaki hava gerilimle doldu. Pellaeon kendisini koltuk yastıklarına haşfçe yaslanırken buldu, uzun ve kanlı Noghri klan rekabeti taze bir şekilde gözünde canlanıyordu. Thrawn gergin sessizliği sakince “Bu görev çok sayıda başarısızlığa sebep oldu,” diyerek böldü. “Bunda tek hatalı olan Kihm’bar Klanı değil.”

Yavaşça, Ir’khaim yerine tekrar oturdu. “Khabarakh hâlâ çok genç.”

Thrawn “Gerçekten öyle,” diyerek onu onayladı. “Bu da çok kötü bir yalancı olmasının sebeplerinden biri sanırım. Rukh, belki Hanedan Başı Ir’khaim ön bölümden manzarayı seyretmekten hoşlanabilir. Lütfen ona eşlik et.”

Rukh “Evet lordum,” diyerek ayağa kalktı. “Hanedan Başı Ir’khaim?” dedi öndeki kapıya işaret ederek.

Bir an boyunca diğer Noghri kımıldamadı. Sonra, açık bir isteksizlikle, ayağa kalktı. Katı bir tavırla “Lordum,” diyerek koridora ilerledi.

Thrawn, Pellaeon’a dönmeden önce kapı her iki uzaylının da arkasından kapanana kadar bekledi. “Khabarakh bir şeyler saklıyor Kaptan,” dedi gözlerinde soğuk bir ateşle. “Buna eminim.”

Pellaeon Büyük Amiral’in nasıl bu kanıya vardığını merak ederek “Evet efendim,” dedi. Rutin sensör taramaları hiçbir şey bulamamıştı. “Köye bir sensör odaklanması yapılmasını emredebeyim mi?”

Thrawn başını salladı. “Kastettiğim bu değildi. Honoghr’a suç delili sayılacak bir şey getiremezdi. Bu birbiriyle bağlı köylerde uzun bir süre bir şey saklayamazsınız. Hayır, bu bize kayıp olduğu ayla ilgili anlatmadığı bir şey. Kendi başına meditasyon yaptığını

iddia ettiği ayda.”

Pellaeon “Gemisinden bir şeyler öğrenebiliriz,” diye önerdi.

Thrawn “Doğru,” diye ona katıldı. “Teknik ekip çalışmaya başlamadan önce, tarama ekibinin geminin üzerinden geçmesini sağlayın. Hem dış hem de içte her milimetre araştırılsın. Ve gözlem bölümü, Khabarakh’ı izlemesi için birini görevlendirsin.”

Pellaeon “Evet efendim,” dedi. “Bizimkilerden mi yoksa Noghri’lerden biri mi?”

Thrawn ona bir kaşını kaldırdı. “Gölünç bir şekilde bariz olan mı, yoksa ağır şekilde politik olan seçenek mi demek istiyorsunuz,” dedi kuru bir sesle. “Evet, haklısınız elbette. Bu durumda üçüncü bir seçenek deneyelim. Chimaera’da casus droidleri var mı?”

Pellaeon, mekiğın bilgisayar bağlantısına soruyu girerken “Sanmıyorum efendim,” dedi. “Hayır. Bazı Arakyd Viper droidlerimiz var ama casus sınıfından bir şeyimiz yok.”

Thrawn “O zaman geliştirme yapmak zorunda kalacağız,” dedi. “Mühendislik bölümünün bir temizlik droidine viper motivatörü koymasını sağlayın ve onu tam menzil optik ve işitsel sensörlerle ve bir kayıt cihazıyla donatın. Onu Khabarakh’ın köyünün dışında çalışan grupla bir araya yerleştireceğiz.”

Pellaeon “Evet efendim,” dedi emri girerken. “Bir verici de yerleştirilmesini istiyor musunuz?”

Thrawn başını salladı. “Hayır, bir kayıt cihazı yeterli olur. Anteni gözlerden saklamak güç olabilir. En son istediğımız şey meraklı bir Noghri’nin onu görüp niye diğerlerinden farklı olduğunu düşünmesi.”

Pelleon anladığını göstermek için başını salladı. Bu uzaylıların temizlik droidlerini içlerine bakmak için parçalamalarına yol açabilirdi. “Evet efendim. Emri hemen ileticeğim.”

Thrawn’ın parlayan gözleri cama kaydı. Düşünceli bir tavırla “Burada hiç telaş yok,” dedi. “Fırtınadan önce sessizlik bu Kaptan ve bu fırtına kopmaya hazır hale gelene kadar, zamanımızı ve enerjimizi şanlı Jedi Üstad’ımızın istediğımız zaman bize yardım etmeye razı olacağına emin olmak için harcaayabiliriz.”

“Leia Organa Solo’yu ona getirerek.”

“Kesinlikle.” Thrawn ön kapısına baktı. “Noghri’lere ilham vermek

için ille de buradaki varlığım gerekiyorsa, o zaman sahip olacakları şey varlığım olacak.”

Pellaeon “Ne kadar süreyle?” diye sordu.

Thrawn sert bir şekilde gülümsedi. “Gerektiği kadar uzun.”

Bölüm 11

“Han.” Lando’nun sesi ranzanın yanındaki kabin dahili iletişim sisteminden yükseldi. “Uyan.”

“Tamam, uyandım.” Han bir eliyle gözlerini ovuşturup diğeriyle tekrarlama ekranlarını ona doğru döndürerek homurdandı. Kanunun yanlış tarafında geçirdiği yılların kafasına sokmayı başardığı bir şey varsa o da birkaç saniye içinde derin uykudan tam bir uyanıklık haline geçebilmesiydi. “Ne oldu?”

Lando “Buradayız,” dedi. “Burası her neresiyse.”

“Hemen kalkıyorum.”

Giyinip, Bayan Şans’ın kokpitine geldiğinde hedef gezegenleri görüntüye girmişti. Hızla yaklaştıkları yeşil-mavi alacalı hilal şekile bakarken “İrenez nerede?” diye sordu. Daha önce gördüğü binlerce gezegenden biri gibi görünüyordu.

Lando “Arka kontrol istasyonuna gitti,” dedi. “Bize göstermeden bazı tanıtma kodları göndermek istediği kanısına kapıldım.”

“Nerede olduğumuz hakkında bir Şkrin var mı?”

Lando “Pek değil,” dedi. “Geçiş zamanı 47 saatti ama bu bize pek de bir şey anlatmıyor.”

Han hafızasını araştırarak başını salladı. “Bir Dreadnaught ne kadar hız yapabilir? Nokta 4 civarı mı?”

Lando “O kadar,” diye onayladı. “En azından gerçekten acelesi olduğunda.”

“Bu da demek ki, New Cov’dan 150 ışık yılından fazla uzaklıkta değiliz.”

Lando “Ben bundan da yakın olduğumuzu düşünüyorum,” dedi. “Eğer daha uzakta olsalar, New Cov’u bağlantı noktası olarak kullanmak mantıklı olmazdı.”

Han “Tabii eğer New Cov Breil’lya’nın Şkri ve onların ki değilse,” diye belirtti.

Lando “Mümkün,” dedi. “Ben hâlâ 150 ışık yılından daha yakın olduğumuzu düşünüyorum. Bizi yanıltmak için buraya varırken zaman harcamış olabilirler.”

Han, son iki gündür onları hiper uzayda peşinden sürükleyen Dreadnaught'a baktı. "Ya da bir karşılama komitesi organize etmeye zaman bulmak için."

Lando "O da var," diyerek başını salladı. "Daha önce bahsettim mi bilmiyorum ama manyetik kavrama merkezini kapımıza yerleştirdikleri için özür diledikten sonra, gidip bir göz attım."

Han "Bahsetmemiştin ama ben de aynı şeyi yaptım," dedi ekşi bir yüzle. "Bilerek yapılmış gibi görünüyordu değil mi?"

Lando "Ben de öyle düşündüm," dedi. "Sanki bizi burada kapalı tutup, gemilerinde dolaşmamızı istemiyorlarmış gibi."

Han "Bunun için çok sayıda iyi ve masum sebepleri olabilir," diye hatırlattı.

Lando "Ve bir o kadar da masum olmayan sebepleri de," diye cevap verdi. "Kumandanlarının kim olduğu hakkında hiçbir Şkrin olmadığına emin misin?"

"En ufak bir tahminim bile yok. Ama büyük bir ihtimalle yakında öğreneceğiz."

Telsiz hayata geçti. Tanıdık bir ses "Bayan Şans, Sena konuşuyor," dedi. "Geldik."

Lando "Evet fark ettik," diye karşılık verdi. "Sanırım sizi aşağıya izlememizi isteyeceksiniz."

Sena "Evet," dedi. "siz uçmaya hazır olduğunuzda Peregrine manyetik kavramayı kaldıracak."

Han, Lando'nun cevabını belli belirsiz duyarak hoparlöre baktı. Peregrine adında bir gemi?

"Burada mısınız?"

Han diğerinin Sena ile konuşmasının bittiğini haşf bir şaşkınlıkla fark ederek bakışlarını Lando'ya çevirdi. "Evet," dedi. "Elbette. Sadece o isim. Peregrine, bir şeyler canlandırdı."

"Duymuş muydun?"

Han başını salladı. "Hayır gemiyi değil. Peregrine ben çocukken anlattıkları eski bir korku hikayesiydi. Sonsuza kadar dünya etrafında dolaşıp asla evini bulamaması için lanetlenmiş yaşlı bir hayaletti. Beni çok korkuturdu."

Üstlerinden bir metal tıngırtısı sesi geldi ve bir sıçramayla

Dreadnaught'tan ayrıldılar. Lando üzerlerinden geçerken ona bakarak onları dev savaş gemisinden uzaklaştırdı. Han'a "Onun sadece bir efsane olduğunu unutmamaya çalış," diye hatırlattı.

Han, Dreadnaught'a baktı. Biraz fazla çabuk bir şekilde "Elbette," dedi "Bunu biliyorum."

Aşağıya inen Sena'nın nakliye gemisini izlediler ve kısa süre içinde, kısa ve kalın koni biçimli meyveli ağaçlarla donatılmış geniş çimenli bir düzlük üzerinde yol alıyorlardı. Tam önlerinde kayalık tepeler duvarı yükseliyordu, Han'ın eski kaçakçılık içgüdüleri ona bunun bir uzay gemisi destek ve hizmet üssü için ideal bir nokta olduğunu söylüyordu. Birkaç dakika sonra, alçak bir tepenin üzerinden uçarken, içgüdüsünün doğru olduğu ortaya çıktı; bir askeri kamp alanına gelmişlerdi.

Sadece bir hizmet üssü olmak için çok büyük olan bir askeri kamptı burası. Tepelerin hemen altındaki düzlüğü kamufle edilmiş yapılar sıra sıra doldurulmuşlardı, küçük yerleşim alanlarından, daha büyük yönetici ve tedarik depolarına ve daha da büyük bakım ve alet binalarına ve dev bir *camo* çatılı tecdit hangarına kadar uzanıyorlardı. Çevre, Golan Arms piyadesavar toplarının bodur döner kule silindirleriyle donatılmıştı ve birkaç daha uzun Speizoc araçsavar silahları ve savunma pozisyonunda park edilmiş birkaç KAAC Freerunner saldırı aracıyla birlikte duruyordu.

Lando nefesinin altından haşf bir ısıklık çaldı. "Şuna bakar mısınız Nedir bu, birinin özel ordusu mu?"

Han "Öyle görünüyor," diye onayladı, ensesi ürpermeye başlamıştı. Daha önce özel ordularla karşılaşmıştı ve sorundan başka bir şey yarattıklarını görmemişti.

Lando, Bayan Şans'ı dikkatlice dış kordonun üzerinde alçaltarak "Sanırım, bundan hoşlanmamaya başlıyorum," dedi. Önlerinde, Sena'nın yük gemisi zeminde zorlukla görünebilen bir iniş pistine doğru yaklaşıyordu. "Buna devam etmek istediğine emin misin?"

Han "Ne yani, başımızın üzerinde üç Dreadnaught dururken mi?" diye alayla homurdandı. "Pek fazla şansımız olduğunu zannetmiyorum. En azından bu hurdada."

Lando "Herhalde haklısın," diyerek yenilgiyi kabul etti; görünüşe göre gemisine edilen hakareti fark etmeyecek kadar akli meşguldü. "Öyleyse ne yapıyoruz?"

Sena'nın yük gemisi iniş takozlarını çıkarmıştı ve piste

yerleşiyordu. Han “Sanırım aşağıya inip davetli misaşrler gibi davranacağız,” dedi.

Lando, Han’ın lazer tabancasına işaret etti. “Davetli misaşrlerinin silahlı gelmelerine ses çıkarmayacaklarını mı düşünüyorsunuz?”

Han ciddi bir tavırla “Bırakalım ilk önce itiraz etsinler,” dedi. “Ondan sonra tartışırız.”

Lando, Bayan Şans’ı, yük gemisinin yanına indirdi. O ve Han birlikte arka çıkışa doğru ilerlediler. Kendi nakil görevleri biten Irenez, onları bekliyordu, lazer tabancası dikkat çekici bir şekilde kalçasına asılı duruyordu. Bir ulaşım kayığı dışarıda park edilmişti ve üçü birden rampadan inerken, Sena ve onun bir avuç adamı, Bayan Şans’ın ön tarafına yaklaştı. Diğerlerinin çoğu tanıdık olmayan ama haşfçe Korelya kıyafetlerini andıran sıradan kahverengimsi bir üniforma giymişlerdi. Buna karşın Sena, hâlâ New Cov’da giydiği sivil kıyafeti içindeydi.

Sena, elini etraflarındaki askeri karargâha doğru salladı. “Operasyon üssümüze hoş geldiniz,” dedi. “Eğer bizimle gelerseniz, Kumandan sizi bekliyor.”

Han hepsi kayığa binerlerken “Burada işlek bir yeriniz var,” diye yorumda bulundu. “Savaşa Şlan mı hazırlanıyorsunuz?”

Sena, soğuk bir sesle, “Bizim işimiz savaş başlatmak değil,” dedi.

“Ah!” Han sürücü kayığı döndürüp, kampın içinden geçerken başını salladı. Yerleşim planında haşf tanıdık bir şey vardı.

Lando benzerliği ilk fark eden kişi oldu. “Biliyor musunuz, burası çalıştığımız eski birlik üslerinden birine çok benziyor,” dedi Sena’ya. “Yalnızca yeraltı yerine yer üstünde kurulmuş.”

Sena “Öyle görünüyor, değil mi?” diye onayladı; sesinden bir şey anlamak mümkün değildi.

Lando yavaşça “Birlikle iş yaptınız, o halde?” diye sıkıştırdı.

Sena cevap vermedi. Lando, kaşlarını kaldırarak Han’a baktı. Han karşılık olarak omuz silkti. Burada her ne dönüyorduysa, kiralık ekibin bunun hakkında konuşma adetinde olmadığı belliydi.

Kayık, yanındaki diğer binalardan kapının yanında duran üniformasız iki muhafız dışında ayırt edilemeyen, idari bina benzeri bir binanın yanında durdu. Muhafızlar Sena yaklaşırken selam verdi. Bir tanesi kapıyı açmak için uzandı. Sena açık kapının yanında

durarak “Kumandan sizi bir dakika yalnız görmek istedi Kaptan Solo,” dedi. “Biz burada General Calrissian’la bekleyeceğiz.”

“Pekâlâ.” Han, derin bir nefes alarak, içeri girdi.

Dış görünüşünden, buranın dış bir resepsiyon bölümü ve onun arkasında konforlu yönetici oşsleri bölümünün bulunduğu standart bir yönetim binası olmasını beklemişti. Haşf bir şaşkınlıkla, kendini tam donanımlı bir savaş odasında buldu. Duvarları, en az bir tane kristal yerçekimi alanı tuzak reseptörü ve bir tane Birliğin Hoth’u terkederken bırakmak zorunda olduğu KDY v-150 gezegen savunma iyon topu için menzil kontrol aygıtı gibi gözüken bir şey dâhil olmak üzere telsiz ve izleme panelleri süslüyordu. Odanın merkezinde büyük bir holo ekranı parlayan beyaz noktalar arasında dağılmış yüzlerce çok renkli işaret ve vektör hatları ile bir sektör dolusu yıldızları gösteriyordu.

Ve holonun arkasında bir adam duruyordu.

Yüzü, ekrandan gelen garip renkli ışıklar yüzünden biraz garip görünüyordu ve her koşulda Han’ın resimlerden başka hiçbir yerde görmediği bir yüzdü ama buna rağmen beyninde ani bir şimşek çaktı. “Senatör Bel Iblis,” dedi nefesi kesilerek.

Diğeri ona doğru yaklaşırken ciddi bir sesle “Peregrine Yuvası’na hoşgeldiniz Kaptan Solo,” dedi. “Beni hâlâ hatırlıyor olmanızdan övünç duydum.”

Han “Bir Korelyalı’nın sizi unutmaması zor olurdu efendim,” dedi. Uyuşmuş beyni galakside kendisinden “efendim” kelimesini duyacak çok az kişi olduğunu belli belirsiz algıliyordu. “Ama siz...”

Bel Iblis “Ölmüş müydüm?” diye önerdi; çizgilerle kaplı yüzünde haşf bir gülümseme belirmişti.

Han “Şey... Evet,” diye bocaladı. “Yani, herkes Anchoron da öldüğünüzü düşünmüştü.”

Diğeri yavaş bir sesle “Aslında gerçek anlamda öldüm,” dedi; gülümseme yüzünden silinmişti. Daha yakına gelen Han, Senatör’ün yüzünün yaş ve stres yüzünden ne kadar çok çizgiyle kaplandığını görmekten dolayı şaşkıındı. “İmparator beni Anchoron’da tam olarak öldüremedi ama öyle de yapmış sayılabilirdi. Hayatım dışında sahip olduğum her şeyi aldı: Ailem, mesleğim, hatta ana Korelya topluluğuyla tüm gelecek bağlantılarım... Beni, yaratmak ve korumak için o kadar çalıştığım kanunların dışına çıkmaya zorladı.” Gülümsemesi sanki karanlık bir bulutun kenarında beliren bir güneş

ışığı gibi tekrar suratında belirdi. “Beni bir asi olmaya zorladı. Sanırım bu hissi iyi anlıyorsunuz.”

Han karşılık olarak çarpık bir gülümsemeyle “Oldukça iyi anlıyorum, evet,” dedi. Okulda, efsanevi Senatör Garm Bel Iblis’in varlığı hakkında çok şey okumuştı, şimdi de tılsımı yakından görüyordu. Kendisini tekrar bir okul çocuğu gibi hissetmesine yol açmıştı. “Buna hâlâ inanamıyorum. Keşke daha önce bilseydik... Savaş sırasında gerçekten ordunuzu kullanabilirdik.”

Bel Iblis’in yüzünden bir saniyeliğine bir gölge geçer gibi oldu. “Büyük bir ihtimalle fazla yardım edemezdik,” dedi. “Burada gördüklerinizi bir araya getirmemiz çok zamanımızı aldı.” Gülümsemesi tekrar belirdi. “Ama bunun hakkında daha sonra konuşmak için zamanımız olacak. Şu anda görüyorum ki, tam olarak ne zaman karşılaştığımızı bulmaya çalışıyorsunuz.”

Aslında Han, Sena’nın daha önceki karşılaşmalarıyla ilgili söylediklerini unutmuştu. “Size gerçeği söylemem gerekirse, hiçbir Şkrim yok,” dedi. “Tabii eğer Anchoron’dan sonra değilse ve kılık değiştirmediyse.”

Bel Iblis başını salladı. “Hayır, kılık değiştirme Şlan yok. Ama hatırlamanızı beklediğim bir şey değildi. Size bir ipucu vereyim: O sırada 11 yaşındaydınız.”

Han gözlerini kırptırdı. “11 mi?” diye tekrarladı. “Yani okulda mı demek istiyorsunuz?”

Bel Iblis “Doğru,” diyerek başını salladı. “Tam olarak doğru hatta. Okulunuzda, bizim gibi bir grup yaşlı fosilin politika hakkında konuşmalarını dinlemeye zorlandığınız bir toplantıydı.”

Han yüzünün kızardığını hissetti. O anı hâlâ kafasında canlanmamıştı ama bu hayatının o döneminde tam olarak politikacılar hakkında hissettikleri idi. Aslında düşünürse, Şkri yıllar boyunca pek değişmemişti. “Özür dilerim ama hâlâ hatırlayamıyorum.”

Bel Iblis “Söylediğim gibi hatırlamanızı beklemiyordum,” dedi. “Diğer taraftan ben, olayı çok iyi hatırlıyorum. Konuşmadan sonraki soru bölümünde, siz çok önemli ama pek de saygılı olmayan bir şekilde dile getirilmiş iki soru sordunuz: İlki Cumhuriyet’in yasal yapısına sızmaya başlayan anti uzaylı eğiliminin etikliği ile ilgiliydi, ikincisi ise senatodaki meslektaşlarımla ilgili çok keskin yozlaşma örnekleriydi.”

Anılar belli belirsiz bir şekilde geri gelmeye başlıyordu. Han yavaşça “Evet şimdi hatırlıyorum,” dedi. “Sanırım arkadaşlarımdan biri bu soruları size sormam için bana meydan okumuştı. Büyük bir ihtimalle pek kibar olmadığım için başımın belaya gireceğini düşünmüştü. Başım yeterince beladaydı, bu yüzden aldırmamıştım.”

Bel Iblis kuru bir sesle “Yaşam biçiminizi erken belirlediniz, öyle değil mi?” dedi. “Her koşulda, bunlar 11 yaşındaki birinden beklediğim sorular değildi ve sizin hakkınızda araştırma yapmamı sağlayacak kadar beni şaşırttılar. O zamandan bu yana sizi şöyle böyle takip ediyorum.”

Han yüzünü buruşturdu. “Herhalde gördüklerinizden pek etkilenmediniz.”

Bel Iblis “Etkilenmediğim zamanlar oldu,” diye kabullendi. “İmparatorluk Akademisi’nden atıldığınız zaman son derece hayal kırıklığına uğradığımı itiraf ederim. Orada çok büyük ümit vaadediyordunuz ve o dönemde güçlü sadık subayların Cumhuriyet’in İmparatorluk’a doğru dönüşümüne karşı kalan birkaç savunmasından biri olduğunu düşünüyordum.” Omuz silkti. “O şartlar altında, kaçabildiğiniz zaman kaçmanız iyi olmuş. Otoriteye karşı olan açık horgörünüzle, İmparator’un kendi tarafına geçiremediği subayların arasında sessizce yok edilirdiniz. Ve sonra her şey çok daha farklı gelişirdi, öyle değil mi?”

Han alçakgönüllülükle “Belki biraz,” diye kabullendi. Savaş odasına bakındı. “Ne kadar zamandır buradasınız –Peregrine Yuvası’ydı değil mi?”

Bel Iblis, Han’ın omzuna elini koyup, nazikçe ama kararlı bir şekilde onu kapıya yönelterek “Hiçbir yerde fazla kalmayız,” dedi. “Uzun süre hareketsiz kalırsan, İmparatorluk eninde sonunda seni bulur. Ama işi daha sonra da konuşabiliriz. Şu anda, sanırım arkadaşınız dışarıda endişeleniyor. Gelin, beni onunla tanıştırmın.”

Lando, Han ve Bel Iblis tekrar gün ışığına çıktıklarında gerçekten de biraz gergin görünüyordu. Han “Her şey yolunda,” diyerek onu temin etti. “Arkadaşlar arasındayız. Senatör, bu Lando Calrissian, bir zamanlar Asi Birliği’nin generaliydi. Lando, Senatör Garm Bel Iblis.”

Lando’nun eski Korelya Senatörü’nün adını hatırlamasını beklemiyordu. Haklıydı. Lando “Senator Bel Iblis,” diye başını salladı, sesi tarafsızdı.

Bel Iblis “Sizinle tanışmaktan şeref duydum General Calrissian,” dedi. “Hakkınızda çok şey duydum.”

Lando, Han'a baktı. "Sadece Calrissian," dedi. "General şu anda daha çok bir nezaket ünvanı gibi."

Bel Iblis "O zaman eşit durumdayız," diyerek gülümsedi. "Ben de artık bir senatör değilim." Elini Sena'ya salladı. "Şef danışmanım ve resmi olmayan elçimle tanıştınız, Sena Leikvold Midanyl. Ve..." Duraksadı, etrafına bakındı. "İrenez sizinleydi sanırım."

Sena "Gemide ona ihtiyaç oldu efendim," dedi. "Diğer konuğumuz biraz yatıştırılma ihtiyacı içindeydi."

Bel Iblis iniş pisti yönüne bakarak "Evet; Konsey Üyesi Yardımcısı Breil'lya," dedi. "Bu biraz uygunsuz bir durum yaratabilir."

Sena "Evet efendim," dedi. "Belki de onu buraya getirmemeliydim ama o sırada başka bir mantıklı çözüm göremedim."

Bel Iblis "Katılıyorum," diyerek onu teskin etti. "Onu bir İmparatorluk baskınının ortasında bırakmak, uygunsuzluktan çok daha kötü bir şey olurdu."

Han üstünde haşf bir ürperti dolaştığını hissetti. Bel Iblis'le tanışmanın heyecanı sırasında onları New Cov'a neyin götürdüğünü tamamiyle unutmuştu. Dikkatlice "Breil'lya ile iyi anlaşıyor gibisiniz Senatör," dedi.

Bel Iblis ona baktı. "Ve siz de bu iyi anlaşmanın şartlarının ne olduğunu öğrenmek istiyorsunuz?"

Han kendini hazırladı. "Aslına bakarsanız, efendim... Evet, isterim."

Diğeri haşfçe gülümsedi. "Hâlâ otorite karşısında boyun eğmeyi reddeden o eğilime sahipsin öyle değil mi? Çok iyi. Merkez salonuna gidelim ve sana bilmek istediğin her şeyi anlatayım." Gülümsemesi biraz sertleşti. "Ondan sonra, benim de sana soracağım bazı sorular var."

Kapı açıldı ve Pellaeon, Thrawn'ın özel kumanda odasının karartılmış bekleme odasına girdi. Karanlık ve görünüşe göre boştu ama Pellaeon öyle olmadığını iyi biliyordu. Yüksek sesle "Büyük Amiral'e verecek önemli haberlerim var," dedi. "Senin bu küçük oyunların için vaktim yok."

Rukh'un çatallı sesi tam Pellaeon'un kulağına miyavlayarak onu tüm çabalarına karşın yerinde zıplattı. "Onlar oyun değil. Avcılık becerileri üzerinde pratik yapılmalı yoksa kaybolurlar."

Pellaeon “Başka birinin üzerinde pratik yap,” diye homurdandı. “Yapacak işlerim var.”

Sessizce Rukh ve tüm Noghri ırkını lanetleyerek iç kapıya doğru adım attı. İmparatorluk için yararlı araçlar olabilirlerdi ama daha önce bu tür birbirine yakın bağlı klanlarda iş yapmıştı ve uzun vadede böyle ilkel yaratıkların sorundan başka bir şey yarattıklarını görmemişti. Kumanda odasının kapısı açıldı...

Yalnızca yavaşça parlayan mumlarla aydınlatılan bir karanlığı ortaya çıkararak...

Pellaeon aniden durdu, akli Wayland’daki son birkaç yılda Joruus C’baoth’un elinde katledilen dış dünyalıların mezarlarını işaretleyen binlerce mumun bulunduğu tüyler ürperten mezara gitmişti. Thrawn’ın kumanda odasını tıpkı böyle bir yere çevirmesi için...

Thrawn’ın kuru tonlu sesi odanın ucundan “Hayır, dengesiz Jedi Üstadı’mızın etkisi altına girmedim,” dedi. Pellaeon, mumların üzerinden, Büyük Amiral’in parlayan kırmızı gözlerini görebiliyordu. “Daha yakından bakın.”

Pellaeon denileni yapınca, “mumların” aslında çok güzel narin ışıklandırılmış heykellerin holograşk imajları olduğunu fark etti. Thrawn “Çok güzeller, öyle değil mi?” dedi; sesi düşünceliydi. “Korelya ateş minyatürleri, diğerleri tarafından taklit edilmeye çalışılan ama bir eşi daha yaratılamayan çok kısa sanat eserleri listesinden bir tanesi. Şekil verilmiş transoptik şberler, sözde parlak bitki malzemesi ve bir çift Goorlish ışık kaynağından başka bir şey değil, ama buna rağmen, onlarda başka kimse tarafından yakalanamayan bir şey var.”

Holograşk alevler yok oldu ve odanın ortasında üç Dreadnaught Kruvazörü’nün donmuş imajı belirdi. Thrawn “Bu iki gün önce New Cov gezegeninin dışında **Acımasız** tarafından çekildi Kaptan,” dedi aynı düşünceli tonda. “Dikkatlice izleyin.”

Kaydı başlattı. Pellaeon üçgen formasyonundaki Dreadnaught’lar kameranın bakış açısına doğru iyon toplarıyla ateş açarken sessizce izledi. Saldırının şiddeti arasında neredeyse gözlerden saklanan bir yük gemisi ve küçük bir gezi yatı gibi gözüken bir gemi formasyonun ortasında güvenliğe kaçarken görülebiliyordu. Hâlâ ateş eden Dreadnaught’lar geri çekilmeye başladılar ve bir dakika sonra tüm grup ışık hızına atlamıştı. Holo yok oldu ve oda ışıkları yumuşak bir aydınlıkta parladı. Thrawn “Yorumlarınız?” diye sordu.

Pellaeon “Öyle görünüyor ki, eski dostlarımız geri döndü,” dedi.

“Onlara Linuri’de yaşattığımız korkuyu atlatmış gibi görünuyorlar. Sıkıntı yaratıcı bir şey olduğu kesin, özellikle şimdi.”

“Ne yazık ki, işaretler gösteriyor ki, küçük bir sıkıntıdan daha fazla bir şey haline gelmek üzereler,” dedi Thrawn. “Kurtardıkları gemilerden biri **Acımasız** tarafından Han Solo ve Lando Calrissian’ın içinde bulunduğu Bayan Şans olarak belirlendi.”

Pellaeon kaşlarını çattı. “Solo ve Calrissian mı? Ama...” Aniden sustu.

Thrawn “Ama onların Palanhi sistemine gitmeleri gerekiyordu,” diyerek onun cümlesini tamamladı. “Evet. Benim hatam. Görünüşe göre, Ackbar’ın şöhretiyle olan endişelerinden daha önemli bir şey meydana geldi.”

Pellaeon holonun biraz evvel olduğu yere baktı. “Asi Ordusu’na yeni güçler eklemek gibi.”

Thrawn “Daha o kadar ileri gittiklerini zannetmiyorum,” dedi; alnı düşünceyle kırışmıştı. “Böyle bir birliğin kaçınılmaz olduğuna da inanmıyorum. O görev gücünü bir Koreyalı yönetiyordu Kaptan, bundan şu anda eminim ve bu Koreyalı’nın kim olabileceğine dair sadece birkaç olasılık var.”

Pellaeon’un zihninde bir anı canlandı. “Solo bir Koreyalı değil mi?”

“Evet.” Thrawn onayladı. “Bu da hâlâ müzakere döneminde olduklarını düşünmemin ana sebeplerinden biri. Eğer liderleri şüphelendiğim kişiyse, Asiler’in liderlerinin emri altına girmeden önce başka bir Koreyalı’ya içini dökmeyi tercih edecektir.”

Thrawn’ın solunda, iletişim paneli hayata geçti. “Amiral Thrawn? İsteddiğiniz kontak **Acımasız**’da.”

Thrawn bir düğmeye dokunarak “Teşekkür ederim,” dedi. Çift tekrar ekranı dairelerinin önünde, üç çeyrek boyutunda yaşlıca bir İmparator subayının hologramı belirdi; bir hapisane blok kontrol panelinin yanında duruyordu. İmaj ciddi bir tavırla başını sallayarak “Büyük Amiral,” dedi.

Thrawn “İyi günler Kaptan Dorja,” diyerek onu selamladı. “Sizden istediğim mahkûm elinizde mi?”

Dorja “Hemen burada efendim,” dedi. Yana baktı ve işaret etti. Kameranın dışından oldukça iri bir insan belirdi; elleri önünde kelepçelenmişti, ifadesi düzgünce kırpılmış sakalının arkasında

dikkatli bir şekilde nötr görünüyordu. Dorja “Adı Niles Ferrier,” dedi. “Onu ve ekibini New Cov’daki baskında yakaladık.”

Thrawn “Skywalker, Solo ve Calrissian’ın kaçtığı baskın,” dedi.

Dorja yüzünü buruşturdu. “Evet efendim.”

Thrawn dikkatini Ferrier’e kaydırdı. “Kaptan Ferrier,” diyerek selamladı. “Kayıtlarımıza göre uzay gemisi hırsızlığında uzmanmışsınız ama New Cov’da geminizde bir biyomolekül yüküyle yakalandınız. Açıklar mısınız?”

Ferrier haşşçe omuz silkti. “Gemi çalmak her gün yapabileceğiniz bir şey değil,” dedi. “Fırsat değerlendirmek ve planlama gerektirir. Ara sıra kargo işi almak geçinmemizi sağlıyor.”

“Herhalde, biyomoleküllerin deklare edilmemiş olduğunun farkındasınız?”

Ferrier tam bir şaşkınlık ve gücenmişlik karışımıyla “Evet. Kaptan Dorja bunu söyledi,” dedi. “İnanın bana eğer İmparatorluk’a karşı böyle bir aldatmacaya karıştırıldığımı fark etmiş olsaydım...”

Thrawn “Aynı zamanda eminim farkındasınız ki...” diye sözünü kesti, “bu tür hareketler için yalnızca kargonuza değil, geminize de el koyma hakkına sahibim.”

Ferrier bunun tabii ki farkındaydı. Pellaeon bunu adamın gözlerindeki sıkıntılı bakıştan anlayabiliyordu. Ferrier sert bir sesle “Geçmişte İmparatorluk’a çok yardımım dokundu Amiral,” dedi. “Yeni Cumhuriyet’ten sürüyle mal kaçırdım ve çok yakınlarda adamlarınıza üç adet Sienar devriye gemisi sundum.”

Thrawn “Her iki durumda da, karşılık olarak çok büyük miktarda para ödendiniz,” diye ona hatırlattı. “Eğer size geçmişteki yardımlarınız yüzünden borçlu olduğumuzu hatırlatmaya çalışıyorsanız, zahmet etmeyin ama bu yeni borcu ödemek için bir yolunuz olabilir. Siz gezegenden gizlice sızmaya çalışırken, (Adamant) **Acımasız**’a saldıran gemileri fark ettiniz mi?”

“Elbette ettim,” dedi Ferrier, sesine yaralanmış bir profesyonel gurur tonu yansımıştı. “Rendili StarDrive Dreadnaught gemileriydi. Görünüşlerine göre yaşlı gemilerdi ama yeterince dinçtiler. Büyük bir ihtimalle bir çok yeniden donanımdan geçmişlerdir.”

“Gerçekten de öyle.” Thrawn haşşçe gülümsedi. “Onları istiyorum.”

Ferrier'in rastgele tonlu yorumu algılaması birkaç saniye aldı. Nihayet algıladığında, ağzı açık kalmıştı. “Yani ben mi demek istiyorsunuz?”

Thrawn soğuk bir sesle “Bununla ilgili bir sorunuz mu var?” diye sordu.

“Ah...” Ferrier yutkundu. “Amiral, tüm saygımla...”

Thrawn “Bana bu gemileri ya da bulundukları yer hakkında bilgi getirmeniz için 3 standart ayınız var,” diyerek sözünü kesti. “Kaptan Dorja?”

Dorja tekrar öne çıktı. “Efendim?”

“Kaptan Ferrier ve mürettebatını serbest bırakın ve onlara kullanmaları için işaretlenmemiş bir istihbarat yük gemisi verin. Kendi gemileri, görevlerini tamamlayana kadar Acımasız'da duracak.”

Dorja başını salladı. “Anlaşıldı.”

Thrawn tek kaşını kaldırdı. “Bir şey daha Kaptan Ferrier. Kendinizi görevi terkedip, kaçmaya eğilimli hissederseniz, size verilen yük gemisi çok etkili ve kesinlikle yok edilemez bir kıyamet günü mekanizmasıyla donatılmış olacak. Tam olarak 3 aya ayarlanmış bir saatle. Anladığınızı düşünüyorum.”

Ferrier'in suratı sakalının üzerinde, oldukça hastalıklı bir beyaza dönüşmüştü. “Evet,” diyebildi.

“İyi.” Thrawn dikkatini tekrar Dorja'ya yöneltti. “Detayları size bırakıyorum Kaptan. Beni gelişmelerden haberdar edin.”

Bir düğmeye dokundu ve hologram yok oldu. Thrawn “Söylediğim gibi kaptan,” dedi Pellaeon'a dönerek, “Asi Birliği'yle birleşmenin tam olarak kaçınılmaz olduğunu düşünüyorum.”

Pellaeon şüphe içinde “Eğer Ferrier başarabilirse,” dedi.

Thrawn “Makul bir şansı var,” dedi. “Ne de olsa, bizim de neredede olabilecekleri hakkında genel bir Şkrimiz var. Sadece onları yerlerinden sökebilecek zamanımız ve adamımız yok. Olsaydı bile büyük bir saldırı herhalde Dreadnaught'ları yok ederdi ve onları zarar görmeden ele geçirmek istiyorum.”

Pellaeon sıkıntıyla “Evet efendim,” dedi. Ele geçirme kelimesi ona buraya neden geldiğini hatırlatmıştı. “Amiral, Khabarakh'ın gemisi hakkındaki rapor tarama ekibinden geldi.” Veri kartını çift sergileme

dairesinin üzerinden uzattı.

Bir an boyunca Thrawn'ın parlayan kırmızı gözleri Pellaeon'un yüzüne, sanki astının açıkça görülen gerginliğinin sebebini anlamak istercesine dikildi. Sonra tek kelime etmeden veri kartını Kaptan'ın elinden aldı ve kendi okuyucusuna taktı. Pellaeon, Büyük Amiral raporu gözden geçirirken ketum bir tavırla bekledi.

Thrawn raporun sonuna geldi ve koltuğunda geri yaslandı; suratından bir şey okumak mümkün değildi. "Wookiee tüyleri," dedi.

"Evet efendim." Pellaeon başını salladı. "Geminin her yerinde."

Thrawn birkaç saniye boyunca sessizdi. "Sizin yorumunuz?"

Pellaeon kendini hazırladı. "Tek bir tane efendim. Khabarakh, Kashyyyk'de Wookiee'lerden kaçmadı. Onu yakaladılar... Ve sonra gitmesine izin verdiler."

Thrawn, Pellaeon'a baktı "Bir aylık bir esaretten ve sorgulamadan sonra."

Pellaeon "Kesinlikle," diye onayladı. "Sorun şu ki, onlara ne söyledi?"

"Anlamanın tek yolu var." Thrawn ileşitim paneline dokundu. "Hangar limanı, Büyük Amiral konuşuyor. Mekiğimi hazırlayın. Yüzeye iniyorum. Bir birlik mekiğinin, iki Fırtına Kuvvetleri Birliği'nin ve buna ek olarak hava koruması sağlamaları için iki Pala saldırı bombardıman gemileri birliğinin bana eşlik etmek üzere hazır olmalarını istiyorum."

Onay aldı ve iletişimi kesti. "Noghri'ler sadakatlerinin nerede yattıklarını unutmuş olabilirler Kaptan," dedi Pellaeon'a. Ayağa kalkıp ekranların etrafından dolaştı. "Sanırım burada İmparatorluk'un kumanda ettiğini onlara hatırlatmanın vakti geldi. Köprüye dönün ve uygun bir gösteri hazırlayın."

"Evet efendim." Pellaeon tereddüt etti. "Sadece bir hatırlatma mı istiyorsunuz, gerçek bir yıkım mı?"

Thrawn'ın gözleri alevlendi. "Şu an için ilki," dedi; sesi buz gibiydi. "Dua etsinler de Şkrimi değiştirmeyeyim."

Bölüm 12

Leia yavaşça uyanırken ilk fark ettiği kokuydu; Endor'daki Ewok'ların odun ateşlerini hatırlatan dumanlı ama kendine ait bir keskinliği olan ve Alderaan'daki çocukluğundaki kampları, evi anımsatan bir çeşit aromalı sıcak bir koku.

Sonra nerede olduğunu hatırlayacak kadar uyandı. Bilinci tam olarak yerine geldi ve gözlerini aniden açtı.

Kendini Noghri komün fırın evinin bir köşesinde tam olarak dün akşam uyuyakaladığı yerde, sert bir ot minderin üzerinde yatarken buldu.

Rahatlamış ve biraz da utanmış olarak oturdu. Dün akşam Büyük Amiral'in beklenmedik ziyaretiyle, bugün neredeyse bir Yıldız Destroyeri'nin tutsak hücresinde uyanmayı beklediğini fark etmişti. Açıkça görülüyordu ki, Noghri'lerin sözlerini tutma yeteneklerini küçümsemişti.

Midesi ona uzun zamandır bir şey yemediğini hatırlatarak guruldadı; biraz daha aşağıda, ikizlerden biri bir tekmeyle kendi açlığını hatırlattı. “Tamam,” diye yatıştırdı. “Anladım. Kahvaltı zamanı.”

Çantalarından bir tanesinden bir tayın barının tepesini kopararak bir ısırık aldı ve çiğnerken fırın evinin etrafına bakındı. Kapının yanındaki duvara dayanmış, Chewbacca için hazırlanmış çift minder boştu. Bir an ihanet korkusu yine Leia'yı sardı ama Güç'te küçük bir odaklanma endişelerini yatıştırdı. Chewbacca yakınlarda bir yerdeydi ve ondan hiçbir tehlike hissi almıyordu. Kendine sertçe “Rahatla,” diye emretti, bavulundan temiz bir giysi çıkarıp giyinmeye başladı. Noghri'lerin, ne olurlarsa olsunlar, vahşi olmadıkları belliydi. Kendilerine göre onurlu bir ırktılar ve onu İmparatorluk'a teslim etmezlerdi. En azından onu dinleyene kadar?

Tayın barının son parçasını da yuttu ve giyinmesini bitirdi, her zamanki gibi kemerinin gittikçe büyüyen karnının üzerinde çok ağır bir şekilde asılmadığından emin oldu. Minderin kenarındaki sakladığı yerden ışın kılıcını alarak onu görünür bir şekilde yan tarafına bağladı. Khabarakh, Jedi silahının varlığıyla onun kimliğinden emin olmuş gibiydi; diğer Noghri'lerin de aynı tepkiyi vermelerini umuyordu. Fırın evi kapısına adım atarak, Jedi sakinleştirme tekniklerini uyguladı ve dışarı çıktı.

Üç küçük Noghri çocuğu kapının dışındaki çimenlik alanda bir topla oynuyorlardı, gri beyaz ciltleri parlak sabah güneşinde terle parlıyordu. Fazla uzun sürmeyecek bir gün ışıyordu bu; Leia batıya doğru uzanan bir grup kara bulutun, şimdi de yükselen güneşe, doğuya doğru süzüldüğünü görebiliyordu. Bu çok iyiydi; kalın bir bulut katmanı yukarıdaki Yıldız Destroyeri'nin köyle ilgili yapacağı her türlü direkt teleskopik incelemeyi engelleyebilirdi, ayrıca o ve Chewbacca'nın verdiği Noghri olmayan kızılötesi işaretleri de dağıtabilirdi.

Tekrar aşağıya baktığında, üç çocuğun oyunlarını kestiğini ve önünde düz bir sıra oluşturduklarını gördü. Onlara gülümsemeyi deneyerek “Merhaba,” dedi.

Ortadaki çocuk öne çıktı ve yaşlıların saygı hareketinin haşf biçimsiz ama idare eder bir versiyonuyla dizlerinin üzerine çöktü. “Mal’ary’ush,” diye miyavladı. “Miskh’ha’ra isf charak’mi’sokh. Mir’es kha.”

Leia, Threepio’nun yanında olmasını yürekten dileyerek “Anlıyorum,” dedi. Onu telsizde çağırma riskine girmeli miydi diye düşünürken, çocuk tekrar konuştu: “Sihzi sehlamlıyorum Mal’ary’ush,” dedi, ortak lisanda kelimeler zar zor çıkıyor ama anlaşılıyordu. “Maitrakh sihzi Dukha’da behkliyohr.”

“Teşekkür ederim.” Leia ciddi bir tavırla ona selam verdi. Dün gece kapı muhafızları, bu sabah resmi karşılamacılar... Noghri çocukları kültürlerinin ritüelleri ve sorumluluklarıyla erken yaşta tanıştırılıyorlar gibiydiler. “Lütfen beni ona götür.”

Çocuk tekrar saygı hareketini yaptı ve ayağa kalkarak, Khabarakh’ın bir gece önce yanına indiği geniş dairesel yapıya doğru harekete geçti. Leia onu takip etti, diğer iki çocuk onun yanında yerlerini aldılar. Kendini, yürürken, derilerinin rengini merak ederek onlara kısa bakışlar atarken buldu. Khabarakh’ın derisi çelik grisiydi; Maitrakh’ın çok daha koyuydu. Noghri’ler çok sayıda ayrı ırk tiplerinden mi oluşuyordu? Ya da derinin koyulaşması yaşlanma sürecinin doğal bir parçası mıydı? Fırsat bulduğunda Khabarakh’a sormak için zihinsel bir not aldı.

Şimdi tam gün ışığında görülünce Dukha, fark ettiğinden çok daha süslüydü. Duvarın etrafında her birkaç metrede yer alan sütunlar kabuklarından arındırılmış ve siyah mermer görünümü alınana kadar temizlenmiş tüm bir ağaç gövdesinden oluşuyor görünüyordu. Duvarın gerisini oluşturan parlak tahtanın neredeyse yarı boyu karmaşık oymalarla kaplıydı. Yaklaştıkça, binayı çevreleyen

destekleyici metal halkanın da süslenmiş olduğunu gördü. Noghri'ler görünüşe göre fonksiyon ve sanatı birleştirmekten hoşlanıyorlardı. Tüm yapı 20 metre genişliğinde ve konik çatı için üç ya da dört metre daha eklenirse 4 metre uzunluğundaydı. Kendini onu desteklemek için içeri kaç sütun daha koyduklarını düşünürken buldu.

İki sütun arasındaki duvara inşa edilmiş olan uzun çift kapıların yanında iki Noghri çocuğu duruyordu. Leia yaklaşıırken kapıları açıldılar; Leia onları selamlayarak teşekkür etti ve içeri girdi.

Dukha'nın içi dışından daha az etkileyici değildi. Tek açık bir odaydı, odanın arkalarına doğru taht benzeri bir koltuk, köşeli çatılı bir kabin ve sağdaki iki sütunun arasındaki duvara karşı inşa edilmiş karanlık tel örgülü bir pencere ve solda tam onun karşısında bir çeşit duvar haritası bulunuyordu. İç destek sütunları yoktu; onun yerine, her duvar sütununun tepesinden çıkan bir dizi ağır zincir odanın merkezinde asılı geniş bir oyuk çanağın kenarına asılmıştı. Çanağın içinden –Leia tam kenarından olduğuna karar verdi- gizli ışıklar tavana doğru yansıyor ve haşf dağınık bir aydınlatma sağlıyorlardı.

Haritanın birkaç metre önünde, belki 20 küçük çocuk onların dilinde içinde arada bir ses efektleri de olan bir hikâye anlatan Threepio'nun etrafında yarım daire şeklinde oturuyordu. Akla, Ewok'lara anlattığı İmparatorluk'a karşı savaşlarının özet versiyonunu getiriyordu. Leia droidin burada Darth Vader'ı kötülememeyi hatırlamasını umdu. Hatırlaması gerekirdi, yolculuk sırasında bu noktayı sık sık kafasına sokmaya çalışmıştı.

Solunda küçük bir hareket dikkatini çekti: Chewbacca ve Khabarakh kapının diğer tarafında birbirlerine bakacak şekilde oturuyorlar, eller ve bilekleri kapsayan sessiz bir çeşit eylem ile uğraşıyorlardı. Wookiee durakladı ve ona doğru soru sorarcasına baktı. Leia, Wookie'nin hislerinden Khabarakh'la ne yaptıklarını anlamaya çalışarak iyi olduğuna dair onu teskin edercesine başını salladı. Herneyse, en azından Noghri'nin kollarını yuvalarından sökmeyi içermiyordu; bu da bir şeydi.

Çatallı bir Noghri sesi “Lady Vader,” dedi. Leia döndüğünde Maitrakh'ın ona yürüdüğünü gördü. “Sizi selamlıyorum. İyi uyudunuz mu?”

Leia “Çok iyi,” dedi. “Konukseverliğiniz son derece etkileyiciydi.” Threepio'ya onu çevirmen olarak görevlerini yerine getirmesi için çağırıp çağırmasa gerektiğini düşünerek baktı.

Maitrakh yanlış anladı. “Çocuklar için tarih dersi zamanı,” dedi. “Makineniz lütufta bulunarak onlara lordumuz Darth Vader’ın son hikâyesini anlatmaya gönüllü oldu.”

Vader’ın Luke’un hayatı tehlikedeyken İmparator’a karşı son, kendini kurban eden başkaldırısı... Leia “Evet,” diye mırıldandı. “Son ana kadar sürdürdüm ama en sonunda kendini İmparator’un aldatmaca ağından kurtarabildi.”

Bir an boyunca Maitrakh sessizdi. Sonra kıpırdandı. “Benimle yürüyün, Lady Vader.”

Döndü ve duvarın yanında yürümeye başladı. Leia ilk defa olarak Dukha’nın iç duvarlarının da oymalarla süslendiğini fark ederek ona katıldı. Ailelerinin tarihsel bir kayıdı mı? Maitrakh, Chewbacca ve Khabarakh’a işaret ederek, “Wookiee’niz üçüncü oğlumun saygısını kazandı,” dedi. “Lordumuz Büyük Amiral dün akşam üçüncü oğlumun onu uçan makinesinin arızası hakkında aldattığına dair kanıt aramaya gelmişti. Sizin Wookiee’niz sayesinde hiçbir kanıt bulamadı.”

Leia başını salladı. “Evet, Chewie bana dün akşam gemiyi karıştırdığını söyledi. Uzay gemisi mekanikleri hakkında onun bilgisine sahip değilim ama onun yaptığı gibi sahte bir çift bağlantılı arızayı yaratmanın kolay olmadığını biliyorum. Hepimiz için bunu yapacak ileri görüş ve yeteneğe sahip olması çok talihli bir şeydi.”

Maitrakh “Wookiee ailenizden ya da klanınızdan değil,” dedi. “Yine de ona bir arkadaşınız gibi güveniyor musunuz?”

Leia derin bir nefes aldı. “Ben büyürken gerçek babam Lord Vader’ı tanımadım. Alderaan’a götürüldüm ve orada Vali tarafından kendi çocuğuymuşum gibi büyütüldüm. Alderaan’da, burada da olduğu gibi, aile ilişkileri kültür ve toplumumuzun temeliydi. Halaların ve amcaların listelerini ezberleyerek, onları aile çizelgеме yakınlıklarına göre nasıl yerleştireceğimi öğrenerek büyüdüm.” Chewie’ye işaret etti. “Chewie bir zamanlar yalnızca bir arkadaştı. Şimdi ailemin bir parçası. En az kocam ve kardeşim kadar.”

Belki Dukha’nın etrafında bir çeyrek yol yürümüşlerdi ki Maitrakh tekrar konuştu. “Neden buraya geldiniz?”

Leia, basitçe, “Khabarakh bana insanların yardımı ihtiyacı olduğunu söyledi,” dedi. “Belki yapabileceğim bir şeyler olduğunu düşündüm.”

“Bazıları aramıza huzursuzluk yaymaya geldiğinizi söyleyecekler.”

Leia “Bunu dün akşam siz kendiniz söylediniz,” diye hatırlattı. “Size sadece niyetimin huzursuzluk yaratmanın olmadığını söyleyebilirim.”

Maitrakh iğne dişlerin çift tıklamasıyla sona eren uzun bir tıslama sesi çıkardı. “Amaç ve sonuç her zaman aynı değildir Lady Vader. Şimdi biz sadece bir üst klanla hizmet ediyoruz. Siz bizim başka bir tanesine hizmet etmemizi isteyeceksiniz. Bu uyumsuzluk ve ölümün tohumlarıdır.”

Leia dudaklarını büzdü. “İmparatorluk’a hizmet etmek sizi tatmin ediyor mu peki?” diye sordu. “İnsanlarınıza daha iyi bir hayat ya da daha yüksek bir onur kazandırıyor mu?”

Maitrakh “Biz İmparatorluk’a bir klan olarak hizmet ediyoruz,” dedi. “Hizmetimizi istemeniz bize eski çatışmaları geri getirir.” Şimdi duvar haritasına erişmişlerdi, Maitrakh ona doğru ince bir eli uzattı. “Tarihimizi görüyor musunuz Lady Vader?”

Leia bakmak için boynunu uzattı. Düzgünce oyulmuş uzaylı yazıları duvarın alt kısmının üçte ikisini kaplamıştı, her kelime bir düzine diğerine şaşırtıcı yatay, dikey ve köşeli çizgiler ile çapraz şeklinde bağlanmıştı, her kesik değişik bir genişlik ve derinliğe sahip görünüyordu. Sonra ne olduğunu anladı: Harita bir soy ağacıydı, ya tüm Kihm’bar Klanı’na ya da sadece tüm bu aileye aitti. “Görüyorum,” dedi.

“O zaman eski çatışmalar tarafından yaratılan korkunç hayat yıkımını da görebiliyorsunuz,” dedi Maitrakh. Haritada Leia’ya göre diğerlerinden ayrılmaz görünen üç ya da dört yere işaret etti. Noghri soy ağacını okumak görünüşe göre kazanılması gereken bir beceriydi. Maitrakh “O günlere dönmek istemiyorum,” dedi. “Lord Darth Vader’ın kızı için bile.”

Leia, Yavin’in, Hoth’un, Endor’un ve yüzlercesinin hayaletleri gözünün önünde canlanırken ürpererek yavaş bir sesle “Anlıyorum,” dedi. “Hayatım boyunca mümkün olduğunu düşündüğümden çok daha fazla ölüm ve çatışma gördüm. Bu listeye ekleme yapmak istemiyorum.”

Maitrakh “O zaman gitmelisiniz,” dedi kararlı bir sesle. “Gitmeli ve İmparatorluk yaşadığı sürece de gelmemelisiniz.”

Tekrar yürümeye başlamışlardı. Leia “Hiçbir alternatif yok mu?” diye sordu. “Ya insanların İmparatorluk’a olan hizmetlerinden vazgeçmeye ikna edersem? O zaman aranızda hiçbir çatışma olmaz.”

Maitrakh “İmparator bize kimse yardım etmezken yardım etti,” diye hatırlattı.

Leia yarım gerçek karşısında haşf bir suçluluk hissederek “Çünkü biz sizin ihtiyacınız hakkında hiçbir şey bilmiyorduk,” dedi. Evet, Birlik gerçekten de buradaki ümitsiz durum hakkında bir şey bilmiyordu ve evet, Mon Mothma ve diğer liderler bilselerdi, kesinlikle yardım etmek isterlerdi. Ama gerçekten bir şey yapmak için kaynak bulup bulamayacakları tamamen başka bir konuydu. “Şimdi biliyoruz ve size yardımımızı sunuyoruz.”

Maitrakh iğneli bir şekilde “Yardıminızı bizim hatrımız için mi sunuyorsunuz?” diye sordu. “Yoksa sadece hizmetimizi İmparatorluk’tan alıp kendi üst klanınıza taşımak için mi? Aç stavalara arasındaki bir kemikmişiz gibi üzerine savaşılmayacağız.”

Leia düz bir sesle “İmparator sizi kullandı,” dedi. “Tıpkı şimdi Büyük Amiral’in kullandığı gibi. Onların verdiği yardım sizden alıp ölmeye gönderdikleri oğullarınıza değdi mi?”

Maitrakh’ın cevap vermesi için başka bir 20 adım daha atmaları gerekti. Yumuşak bir sesle “Oğullarımız gitti,” dedi. “Ama hizmetleriyle bize hayat getirdiler. Siz uçan bir makinede geldiniz Lady Vader. Toprağımıza ne yapıldığını siz gördünüz.”

“Evet,” dedi Leia ürpererek. “O... Ben yıkımın ne kadar yaygın olduğunu fark etmemiştim.”

Maitrakh “Honoghr’da yaşam her zaman bir mücadeleydi,” dedi. “Toprağı ehlileştirmek için çok fazla çaba gerekiyordu. Tarihte mücadelenin kaybedildiği zamanları gördünüz ama gökteki savaştan sonra...”

Titredi, kalçalarından omuzlarına doğru yükseliyor gibi görünen garip bir titremeydi bu. “Bu tanrılar arası bir savaş gibiydi. Şimdi artık onun sadece toprağın üzerinde uçan büyük makine olduğunu biliyoruz ama o zaman böyle şeylerden haberdar değildik. Şimşekleri gökte parladı, tüm gece boyu ve ondan sonraki günde, uzak dağları öfkeleriyle aydınlattılar ve buna rağmen, hiç gökgürültüsü yoktu, sanki aynı tanrılar birbirleriyle savaşırken birbirlerine bağıramayacak kadar kızgındılar. Sessizlikten, diğer her şeyden daha çok korktuğumu hatırlıyorum. Sadece bir kere gökgürültüsü gibi uzak bir çarpışma sesi oldu. Çok daha sonra yüksek dağlarımızdan birinin zirve noktasını kaybettiğini öğrendik. Sonra şimşek durdu ve o zaman tanrıların savaşlarını bizden uzaklaştırdıklarını umut etmeye cüret ettik.”

“Yer sarsıntısı başlayana kadar.”

Durakladı, bir ürperti daha vücudunda dolaştı. “Şimşek Tanrıları’nın öfkesiydi. Yer sarsıntısı ise onların savaş çekiciydi. Şehirler, altlarında yer açılırken, tamamıyla ortadan kayboldular. Uzun zamandır sessiz olan ateş dağları toprağın üzerindeki gökyüzünü tamamıyla karartan ateş ve duman gönderdiler. Ormanlar ve tarlalarla birlikte yer sarsıntısından kurtulan şehirler ve köyler de yandı. Ölenlerden hastalık yayıldı ve onların ardından da daha çok kişi öldü. Sanki Gökyüzü Tanrıları’nın öfkesi Yeryüzü Tanrıları’nın arasına inmişti ve onlar da kendi aralarında savaşıyorlardı.

“Ve sonra, nihayet hepsinin bittiğini ümit etmeye cüret ettiğimiz anda, garip kokulu yağmur yağmaya başladı.”

Leia başını salladı, tüm olay akışı acı verici bir şekilde açıktı. Savaşan gemilerden biri çakılmış, dev depremlere yol açmış ve gezegenin her tarafına rüzgâr ve yağmurla taşınan öldürücü kimyasal maddeler serbest kalmıştı. Modern bir savaş gemisinde kullanılan böyle kimyasallar vardı ama yalnızca eski gemiler, bu kimyasal kadar öldürücü olabilecek maddeler taşıyorlardı.

Eski gemiler... Asi Birliği’nin başlangıçta ellerinde savaşmak için olan tek şeyleri...

Yeni bir suçluluk dalgası midesinde keskin bir bıçak gibi yükseldi. Seşl bir şekilde “*Bunu biz yaptık*” diye düşündü. “*Bizim gemimiz. Bizim suçumuz.*” “Bitkileri öldüren yağmur muydu?”

Maitrakh “İmparatorluk’un adamları yağmurdaki şey için bir isim söylediler,” dedi. “Ben ne olduğunu bilmiyorum.”

“O zaman Lord Vader ve diğerleri felaketten hemen sonra geldiler.”

“Evet,” Maitrakh etraflarındaki alana işaret etti. “Canlı kalanlar ve yolculuk yapabilenler burada toplandı. Bu yer, her zaman klanlar arasında bir ateşkeş yeri olmuştur. Buraya hayatta kalabilmek için bir yol bulmayı denemeye geldik. Lord Vader bizi orada buldu.”

Bir dakika boyunca sessizlik içinde yürüdüler. Maitrakh “Bazıları onun bir Tanrı olduğuna inandılar,” dedi. “Hepsi ondan, onu ve yanındakileri getiren büyük gümüş uçan makineden korkmuşlardı ama korkunun arasında bile bize yaptıkları için tanrılara öfke vardı ve neredeyse 20 savaşçı saldırmayı seçti.”

Leia sıkıntılı bir sesle “Tabii hemen katledildiler,” dedi. Silahsız

yerlilerin İmparatorluk birliklerine saldırma Şkri yüzünü buruşturmasına sebep oldu.

Maitrakh “Katledilmediler,” diye homurdandı, sesindeki gururu duymamaya imkân yoktu. “20 kişiden sadece 3’ü saldırıda öldü. Buna karşılık, onlar Lord Vader’ın beraberindekilerden çoğunu, onların şimşek çakan silahlarına ve kaya giysilerine rağmen öldürdüler. Yalnızca Lord Vader müdahale ettiğinde savaşçılar yenilgiye uğratıldı ama yanındakilerin tavsiye ettiği gibi bizi yok etmek yerine barış önerdi. Barış ve İmparator’un lütfu ile yardım.”

Leia başını salladı, bulmacanın bir parçası daha yerine oturmuştu. İmparator’un neden bir grup ilkel insan olmayan bir ırk için zahmet ettiğini merak etmişti. Ama bu çeşit doğuştan gelen bir yeteneğe sahip bir ırk bambaşka bir şeydi. “Ne çeşit bir yardım getirdi?”

Maitrakh “İhtiyacımız olan her şey,” dedi. “Yiyecek, ilaç ve aletler bir anda geldi. Daha sonra, garip yağmur ekinlerimizi öldürmeye başladığında, toprağımızdan zehri temizlemek için metal droidleri gönderdi.”

Leia ikizlerini düşünerek yüzünü buruşturdu ama analiz kiti köye yaklaşırken havada hiçbir zehirli madde izi bulamamıştı ve Chewbacca ile Khabarakh toprak üzerinde de benzer testler uygulamışlardı. Yağmurda her ne vardıysa, temizlik droidleri ondan kurtulmak için mükemmel bir iş yapmışlardı. “Hâlâ temizlenmiş alan dışında bir şey yetişiyor mu?”

Maitrakh “Yalnızca kholm çimeni,” dedi. “Zayıf bir bitkidir, yiyecek olarak kullanılamaz ama yalnızca o yetişebiliyor ve o bile bir zamanlar koktuğu gibi kokmuyor.”

Bu da Chewbacca’nın uzaydan gördüğü genel kahverengi rengi açıklıyordu. Bir şekilde, bu bitki zehirli toprağa uyum sağlamıştı. “Hayvanlardan kurtulan oldu mu?” diye sordu.

“Bazıları yaşadı. Kholm çimeni yiyenler ve onları yiyenler. Ama çok azlar.”

Maitrakh başını kaldırdı, sanki zihin gözü uzak tepelere bakıyor gibiydi. “Burası asla yaşamla dolu değildi Lady Vader. Belki de bu yüzden klanlar burayı bir ateşkes alanı olarak seçti ama böyle terkedilmiş bir yerde bile yine de sayısız hayvanlar ve bitkiler vardı. Şimdi hepsi gitti.”

Hatırayı görünür şekilde beyninin gerisine atarak sırtını dikleştirdi. “Lord Vader bize başka şekillerde de yardım etti.

Yardımcılarını oğullarımıza ve kızlarımıza İmparatorluk'un adetlerini ve yollarını öğretmeleri için yolladı. Klanların birbirinin yanında bu şekilde yaşaması başlangıçtan beri görülmemiş olmasına rağmen, tümünün temiz toprağı paylaşmaları için yeni emirler yayınladı." Etrafına işaret etti. "Büyük uçan araçları, bize Klan Dukha'larımızı bulup getirmeleri için ıssızlığa yolladı."

Koyu renkli gözlerini Leia'ya çevirdi. "Burada şerefli bir barışa sahibiz Lady Vader. Ücreti neyse, memnuniyetle ödüyoruz."

Odanın diğer tarafında çocuklar görünüşe göre tarih derslerini bitirmişler ve ayağa kalkıyorlardı. Bir tanesi Noghri'lerin yüz aşağı selamlarının kısaltılmış bir versiyonunu uygulayarak Threepio'yla konuştu. Droid cevap verdi ve tüm grup dönüp iki yetişkinin onları beklediği kapıya ilerledi. Leia "Ara zamanı mı?" diye sordu.

Maitrakh "Klan dersleri bugünkü sona erdi," dedi. "Çocuklar şimdi köydeki işlerden paylarına düşenleri yapmak zorundalar. Daha sonra, akşamüstü, onları bir gün İmparatorluk'a hizmet etmeleri için donatacak dersleri alacaklar."

Leia başını salladı. Maitrakh'a "Bu doğru değil," dedi çocuklar Dukha'dan çıkarken. "Hiç kimse çocuklarını yaşam karşılığı satmak zorunda kalmamalı."

Maitrakh uzun bir tıslama sesi çıkardı. "Bu bizim borcumuz. Başka nasıl ödeyeceğiz?"

Leia parmaklarını sıktı. Gerçekten, başka nasıl ödeyeceklerdi? İmparatorluk açıkça yaptıkları anlaşılmadan çok mutluydu; ve Noghri komandolarını iş başında görmüş biri olarak, bu memnuniyetin sebebini çok iyi anlıyordu. Noghri'lerin borçlarından hiçbir şekilde kurtulmalarına razı gelemezlerdi. Ayrıca eğer Noghri'lerin kendileri hizmetlerini kurtarıcılarına karşı bir şeref borcu olarak görüyorlarsa... "Bilmiyorum," diye yenilgiyi kabul etmek zorunda kaldı.

Yan tarafta bir hareket dikkatini çekti. Hâlâ odanın ucunda yerde oturan Khabarakh, Chewbacca'nın eli bileğini sarmış olarak yan tarafa yuvarlanmıştı. Kavgı ediyorlar gibi görünüyorlardı ama Chewbacca'nın hislerinden öfke algılamıyordu. "Orada ne yapıyorlar?" diye sordu.

Maitrakh "Wookiee'niz üçüncü oğlumdan onu bizim savaşma metodlarımızla eğitmesini istedi," dedi; sesinde tekrar gurur belirmişti. "Wookiee'ler büyük güce sahiptirler ama savaş kurnazlıkları yoktur."

Bu büyük bir ihtimalle Wookiee'lerin kendilerinin katılacağı bir değerlendirme değildi. Ama Leia en azından Chewbacca'nın her zaman kaba güç ve yayının doğruluğuna güvendiğini itiraf etmek zorundaydı. “Khabarakh'ın ona öğretmesine razı olmasına şaşırdım,” dedi. “Ona asla tam olarak güvenmedi.”

“Belki de iştahını kabartan bu güvensizliktir,” dedi Maitrakh kuru bir sesle.

Leia gülmesini bastıramadı. “Belki de.”

Bir dakika boyunca Khabarakh'ın Chewbacca'ya iki bilek ve kol kilitlenmesi daha göstermesini seyrettiler. Leia'nın Alderaan'daki gençlik günlerinde öğrendiği tekniklerin değişik versiyonlarına benziyorlardı ve bu hareketlerin Wookiee kaslarıyla yapılması düşüncesi karşısında ürperdi. Maitrakh alçak bir sesle “Şimdi artık yaşam tarzımızı anlıyorsunuz Lady Vader,” dedi. “Hâlâ pamuk ipliği ile asılı olduğumuzu fark etmelisiniz. Şimdi bile yeteri kadar yiyecek yetiştirecek kadar temiz toprağımız yok. İmparatorluk'tan satın almaya devam etmeliyiz.”

“Oğullarınızdan bu kadar çok hizmet gerektiren bir ödeme,” diye başını salladı Leia yüzünü buruşturarak. Kalıcı borç –Galaksideki en eski gizli kölelik yöntemi.

Maitrakh acı bir sesle “Aynı zamanda oğullarımızı da uzağa göndermemizi cesaretlendiriyor,” dedi. “İmparatorluk izin verse bile artık tüm oğullarımızı eve getiremeyiz. Onlar için yiyeceğimiz olmaz.”

Leia tekrar başını salladı. Şu ana kadar gördüğü en içinden çıkılmaz ve düzenli tuzaktı bu. İmparator ve Vader'dan daha azını beklememeliydi. Maitrakh'a açıkça “Asla borcunuzdan tam olarak kurtulamayacaksınız,” dedi. “Bunu biliyorsunuz değil mi? Onlara yararlı olduğunuz sürece, Büyük Amiral bunun gerçekleşmemesini sağlayacak.”

Maitrakh yavaş bir sesle “Evet,” dedi. “Uzun zaman aldı ama artık buna inanıyorum. Eğer tüm Noghri'ler inansaydı, o zaman belki değişiklikler yapılabilirdi.”

“Ama Noghri'lerin geri kalan kısmı hâlâ İmparatorluk'un onların dostu olduğuna mı inanıyor?”

“Hepsi değil ama yeteri kadarı.” Durdu ve yukarıyı işaret etti. “Yıldız ışığını görüyor musunuz Lady Vader?”

Leia duvar destek zincirlerinin kesiştiği noktadaki yerden dört

metre yukarıda asılı çukur çanağa baktı. Bir buçuk metre boyunda bir çeşit siyah ya da karartılmış metalden oluşmuştu ve yüzlerce küçük iğne başlarıyla delinmişti. Çanağın iç kenarından gelen ışıklar yıldızlar gibi göz kırpyorlardı ve gece gökyüzünün olağanüstü stilize bir versiyonu gibiydiler. “Görüyorum.”

Maitrakh “Noghri’ler her zaman yıldızları sevdiler,” dedi; sesi uzak ve düşünceli geliyordu. “Bir zamanlar, uzun zaman önce, onlara tapardık. Onların ne olduğunu öğrendikten sonra bile yıldızlar bizim dostlarımız olarak kaldı. Lord Vader’a borcumuz olmasa bile aramızda sadece onların arasında gezmenin zevkini tatmak için gidecek çok kişi vardı.”

Leia “Anlıyorum,” diye mırıldandı. “Galaksideki bir çok kişi böyle hisseder. Hepimizin genel doğum hakkı bu.”

“Bizim artık kaybettiğimiz bir doğum hakkı.”

Leia, bakışlarını yıldız çanağından indirerek “Kaybolmuş değil,” dedi. “Yalnızca doğru kullanılmıyor.” Khabarakh ve Chewbacca’ya baktı. “Belki tüm Noghri liderleriyle bir anda konuşursam...”

Maitrakh “Onlara ne söyleyeceksiniz?” diye sordu.

Leia dudaklarını ısırды. Ne söyleyebilirdi? İmparatorluk’un onları kullandığını mı? Ama Noghri’ler bunu bir şeref borcu olarak görüyorlardı. İmparatorluk’un temizleme işini onları sonsuza kadar ulaşamayacakları kendilerine yeterlilik sınırında tutmak için yavaşlattığını mı? Ama temizleme oranına bakılırsa, böyle bir yetersizliği kendisine bile kanıtlamakta zorlanırdı. O ve Yeni Cumhuriyet’in Noghri’lere doğum haklarını geri verebileceklerini mi? Ama neden ona inanacaklardı ki?

Maitrakh sessizliği “Gördüğünüz gibi Lady Vader,” diye böldü. “Belki bir gün her şey değişecek. Ama o zamana kadar, buradaki varlığınız bizim için olduğu kadar sizin için de bir tehlike. Üçüncü oğlum tarafından size verilen koruma yeminini onurlandıracağım ve varlığınızı Büyük Amiral’e açıklamayacağım ama gitmelisiniz.”

Leia derin bir nefes aldı. “Evet,” dedi, kelimeler boğazını acıtıyordu. Burada diplomatik ve Jedi becerilerini kullanmak için çok büyük umutları vardı. Bu becerilerin ve buna ek olarak soy ağacının, Noghri’leri İmparatorluk’un yumruğunun altından çekip alıp Yeni Cumhuriyet’in tarafına getirmesine yardımcı olacağını düşünmüştü.

Ama şimdi yarışma, neredeyse başlamadan önce, bitmişti. Kasvetle

“Buraya gelirken ne düşünüyordum?” diye kendine sordu. Yüksek sesle “Gideceğim,” dedi. “Çünkü size ya da ailenize zarar gelsin istemiyorum. Ama bir gün, insanların İmparatorluk’un onlara ne yaptığını göreceği gün gelecek Maitrakh. Bu olduğunda size her zaman yardım etmeye hazır olacağımı unutmayın.”

Maitrakh başını eğdi. “Belki o gün yakında gelecektir Lady Vader. Ben de diğerleri gibi onu bekliyorum.”

Leia kendini gülümsemeye zorlayarak başını salladı. Başlamadan bitmişti. “O zaman hazırlıklara...”

Konuşması, odanın diğer ucunda çift kapılar ardına kadar açılıp kapı muhafızlarından biri içeri dalınca kesildi. Çocuk “Maitrakh!” diye bağırdı. “Mira’kh saar khee hrach’mani vher ahk!”

Khabarakh anında ayağa fırladı, Leia göz ucundan Threepio’nun kasıldığını gördü. “Ne oluyor?” diye sordu.

Maitrakh “Büyük Amiral’imizin uçan makinesi,” dedi; sesi ve yüzü aniden son derece yorgun ve uzaylı gelmeye başlamıştı.

“Buraya geliyor.”

Bölüm 13

Leia, birkaç saniye boyunca Maitrakh'a baktı, kasları şokla donmuştu, aklı bu düşünce üzerinde sanki buzda kayıyormuşçasına dolaşıyordu. Hayır. *Olamazdı*. Olamazdı. Büyük Amiral daha dün gece buradaydı; kesinlikle tekrar geri geliyor olamazdı. Bu kadar kısa zaman içinde değil.

Ve sonra uzakta, yaklaşan itici motorların haşf sesini duyduğunda felç ortadan kayboldu. “Buradan gitmeliyiz,” dedi. “Chewie!”

Khabarakh arkasında Chewie ile onlara doğru koşarken “Zaman yok,” diye seslendi. “Mekik şimdiden bulutların altında görünür olmalı.”

Leia sessizce kendi kararsızlığına söverek hızla odaya bakındı. Pencere yoktu, başka kapı yoktu, duvar soy ağacı haritasıyla yüzleşen küçük kabinden başka bir şey yoktu. Çıkış yoktu.

Leia, Khabarakh'a “Buraya geldiğinden emin misin?” diye sordu, soruyu sorarken bile bunun boşa nefes harcama olduğunun farkındaydı. “Yani Dukha'ya demek istiyorum.”

Khabarakh karanlık bir şekilde “Başka nereye gelebilir?” diye karşılık verdi, gözleri Maitrakh'ın üzerindeydi. “Belki de bizim düşündüğümüz gibi kandırılmadı.”

Leia tekrar Dukha'nın etrafına bakındı. Eğer mekik çift kapıların yanına inerse, İmparatorluk güçleri içeri girmeden önce, binanın arka tarafının görüş alanlarına giremeyeceği birkaç saniyeleri olurdu. Eğer bu saniyeleri onlara ışın kılıcıyla bir kaçış deliği kesmek için kullanırsa...

Chewbacca'nın kükreyen önerisi Leia'nın düşünceleriyle aynıydı. Leia “Evet ama deliği kesmek problem değil,” diye işaret etti. “Mesele onu daha sonra mühürlemek.”

Wookiee dev elini kabine doğru sallayarak tekrar kükredti. Leia isteksizce “Evet, içeriden deliği saklayacaktır en azından,” diye kabullendi. “Sanırım bu hiç yoktan iyidir.” Maitrakh'a baktı, aniden kadim klan Dukha'larından bir parçayı kesmenin saygısızlık olarak algılanabileceğinin farkına varmıştı. “Maitrakh...”

Noghri “Eğer yapılması gerekiyorsa, öyle olsun,” diye sertçe sözünü kesti. Kendisi de hâlâ şok içindeydi ama Leia onu izlerken, görülebilir şekilde kendini toparladı. “Burada bulunmamalısınız.”

Leia dudağının içini ısırdı. Aynı ifadeyi Endor'dan yaptıkları yolculuk sırasında bir çok kez Khabarakh'ın suratında da görmüştü. Artık onu buraya evine getirme kararı için duyduğu pişmanlık olarak yorumladığı bir bakıştı bu. Kılıcını belinden çıkarıp “Elimizden geldiği kadar titiz olacağız,” diyerek Maitrakh'a güven verdi. “Büyük Amiral gider gitmez Khabarakh gemisini alıp bizi götürebilir.”

Chewbacca sessizlik için hırlayınca sustu. Yavaşça, uzaktan yaklaşan mekiğin sesini duyabiliyorlardı ve sonra aniden daha farklı tanıdık vızıltılar Dukha'da yankılandı.

“Pala Saldırı Bombardıman Gemileri,” diyerek nefes aldı Leia, vızıltının arasında doğaçlama planının çöküşünü duyabiliyordu. Üstlerinde İmparatorluk bombardıman araçları uçarken, fark edilmeden Dukha'dan sızmaları imkânsız olurdu.

Bu da onlara sadece bir opsiyon bırakıyordu. Chewbacca'ya “Kabinde saklanmak zorundayız,” dedi. Ona doğru ilerlerken, bir taraftan da boyutları hakkında çabuk bir tahmin yürütüyordu. Eğer ön kenardan Dukha duvarına yukarı doğru eğimli çatı sadece gösteriş için varolmuyorsa, hem o hem de Chewbacca için zorlukla yer var demekti...

“Beni de mi orada istiyorsunuz Majesteleri?”

Leia aniden durakladı, şok ve düş kırıklığı içinde arkasına döndü. Threepio... Onu tamamen unutmuştu.

Maitrakh “Yeterince yer yok,” diye tısladı. “Buradaki varlığınız bize ihanet etti Lady Vader.”

Leia, Dukha'ya başka bir ümitsiz bakış atarak “Sessiz olun!” diye terslendi. Ama hâlâ başka saklanacak bir yer yoktu.

Tabii eğer....

Odanın ortasında asılı yıldız çanağına baktı. Chewbacca'ya “Onu oraya yerleştirmek zorundayız,” dedi işaret ederek. “Yapabilir misin?”

Soruyu bitirmesine gerek yoktu. Chewbacca çoktan Threepio'yu kavramıştı ve en yakın ağaç gövdesi sütuna doğru son sürat gidiyordu, koşarken çılgınca protesto eden droidi omzunun üzerine atmıştı. Wookiee iki metre mesafeden sütuna doğru sıçradı, gizli tırmanma pençeleri onu sıkıca tahtaya yapıştırmıştı. Üç hızlı çekiş onu duvarın tepesine taşıdı ve, yarı histerik droid tehlikeli bir şekilde dengelenmişken, zincirin üzerinde tırmanmaya başladı. Leia

içeriye hızlı bir bakış atarak Threepio'ya "Sessiz ol Threepio," diye seslendi. Tavan gerçekten de eğik çatıyı izliyor, kabinin arkasına önünden çok daha fazla yükseklik sağlıyordu ve arka duvarda alçak bank benzeri bir oturacak yer vardı. Sığmak zor olacaktı ama başarabilirlerdi. "Hatta daha da iyisi kendini kapat, sensörlerini çalıştırıyor olabilirler."

Tabii, aslında bunu yaptılarsa, oyun zaten bitmiş demekti. Yaklaşan itici motorların vızıltısını dinlerken, sadece bir önceki geceki negatif sensör taramasının ardından, bir tane daha yapmakla uğraşmayacaklarını umabiliyordu.

Chewbacca şimdi merkeze erişmişti. Kendini tek eliyle zincirde yarı yukarı çekerek, Threepio'yu fazla özenmeden yıldız çanağına fırlattı. Droid son bir protesto çığlığı daha attı; Wookiee çanağın içine uzanıp onu kapatınca yarıda kesilen bir çığlıktı bu. Dışarıda itici motorların sesi kesildiği anda yere koşarak indi.

Leia kapıyı onun için açık tutarak "Çabuk!" diye tısladı. Chewbacca Dukha'yı boydan boya geçti ve dar açılıştan içeri daldı, yüzünü öne dönerek banka sıçradı. Kafası eğik tavana doğru sıkışmıştı ve bacakları bankın her iki yanına açılmıştı. Leia, Wookiee'nin bacakları arasındaki dar boşluğa oturarak onun arkasına kaydı.

Dukha'nın çift kapıları ardına kadar açılmadan önce kapıyı kapatacak zamanları zorlukla oldu.

Leia kendini yavaş ve sessiz nefes almaya zorlayıp, Luke'un ona öğrettiği Jedi duyu geliştirme tekniklerini uygulayarak kabinin arkasındaki duvara Chewbacca'nın bacaklarına yaslandı. Tepesinde, Chewbacca'nın nefes alıp vermesi kulaklarını törpülüüyordu, vücudundan gelen ısı başı ve omuzlarına görünmez bir şelale gibi akıyordu. Aniden ve açık bir şekilde karnının ağırlığının ve şişkinliğinin, içindeki ikizlerin küçük hareketlerinin, oturduğu bankın sertliğinin, Wookiee tüyleri, etrafındaki uzaylı tahtası ve kendi terinin karmaşık kokusunun farkına vardı. Arkasında, Dukha'nın duvarından, kararlı ayak seslerinin ve laser tüfeklerinin fırtına kuvvetleri zırhına arada bir çarpma sesini duyabiliyordu, bu yoldan kaçma planından vazgeçtiği için sessizce şükretti.

Dukha'nın içinden gelen sesleri duyabiliyordu.

Sakin, soğuk bir ses "Günaydın, Maitrakh," dedi. "Üçüncü oğlun Khabarakh'ın sizinle olduğunu görüyorum. Ne kadar elverişli."

Leia titredi, tuniğinin sertçe derisine sürtünmesi kulağına korkunç

derecede gürültülü geliyordu. Bu ses kaçınılmaz bir şekilde bir İmparatorluk Kumandanı'na aitti ama arkasında sakinlik ve tam anlamıyla bir otorite ağırlığı vardı. Ölüm Yıldızı'nda Vali Tarkin'de yüzleştiği kendini beğenmiş tenezzülü bile aşan bir otorite.

Bu sadece Büyük Amiral olabilirdi.

Maitrakh'ın sesi “Sizi selamlıyorum Lordum,” diye miyavladı. Ses tonu katı bir şekilde kontrollüydü. “Ziyaretinizden şeref duyduk.”

“Teşekkür ederim,” dedi Büyük Amiral, ses tonu hâlâ nazikti ama altında çelik gibi bir tonlama belirmişti. “Ve sen Kihm’bar Klanı’ndan Khabarakh. Sen de benim buradaki varlığımdan mutlu musun?”

Yavaşça, dikkatlice Leia yeni geleni, kabin penceresinin karanlık tellerinden görebilmeyi umarak başını sağa yatırdı. İşe yaramadı; hâlâ çift kapıların oradaydılar ve yüzünü tele fazla yaklaştırmaya cesaret edemiyordu ama tekrar eski pozisyonuna dönerken, dikkatli adımların ayak seslerini duydu. Bir dakika sonra, Dukha’nın merkezinde, Büyük Amiral görüntü alanına girdi.

Leia ona tellerin arasından baktı, buz gibi bir ürperti tüm vücudunu dolaştı. Han’ın, Myrkr’de gördüğü adamın tarihini duymuştu: Soluk mavi deri, parlayan kırmızı gözler, beyaz imparatorluk üniforması. Fey’lya’nın adamı bir sahtekar ya da en iyi ihtimalle kendi kendini atamış bir Moff olarak ilgisiz bir şekilde kenara atmasını da duymuştu. Ve kendi kendine, Han’ın gerçekten de yanılmış olabileceğini düşünmüştü.

Şimdi artık yanılmadığını biliyordu.

Khabarakh, Büyük Amiral’in sorusuna “Elbette Lordum,” diye cevap verdi. “Neden olmayayım ki?”

Tanıdık olmayan bir Noghri sesi “Lordun Büyük Amiral’e karşı bu tonda mı konuşuyorsun?” diye sorguladı.

Khabarakh “Özür dilerim,” dedi. “Saygısızlık etmek istemedim.”

Leia yüzünü buruşturdu. Khabarakh şüphesiz ki bunu yapmayı istememişti ama zarar verilmişti. Noghri konuşmasının inceliklerindeki tecrübesizliğine rağmen kelimeler kendi kulaklarına bile fazla çabuk ve çok savunmacı gelmişti. Bu ırkı ondan çok daha iyi tanıyan Büyük Amiral’e ise...

Büyük Amiral, Khabarakh ve Maitrakh’la yüzleşmek için dönerek “O zaman ne demek istedin?” diye sordu.

“Ben...” Khabarakh bocaladı. Büyük Amiral sessizce bekliyordu. Khabarakh en sonunda “Özür dilerim Lordum,” dedi. “Sizin basit köyümüzü ziyaret etmeniz beni heyecanlandırdı.”

Büyük Amiral “Bu görünüşteki gerekçe,” dedi. “Hatta inanılır bile sayılabilir... Tabii benim dün akşamki ziyaretimden bu kadar etkilenmemiştin.” Bir kaşını kaldırdı. “Yoksa beni tekrar bu kadar erken görmeyi mi beklemiyordun?”

“Lordum...”

Büyük Amiral “Üst Klan’ının lorduna yalan söylemenin Noghri’ler arasındaki cezası nedir?” diye sözünü kesti; sakın sesi aniden sertleşmişti. “Eski günlerdeki gibi ölüm mü? Ya da Noghri’ler artık onur gibi modası geçmiş kavramları önemsemiyorlar mı?”

Maitrakh “Lordum’un bir Kihm’bar Klanı oğluna karşı böyle suçlamalar yapmaya hakkı yok,” dedi katı bir şekilde.

Büyük Amiral haşfçe bakışlarını kaydırdı. “Tavsiyelerinizi kendinize saklamanızı öneririm Maitrakh. Bu Kihm’bar Klanı oğlu bana yalan söyledi ve ben bu tür şeyleri haşfe almam.” Yanan gözler tekrar Khabarakh’a çevrildi. “Bana Kashyyyk’teki esir günlerinden bahset Kihm’bar Klanı’ndan Khabarakh.”

Leia ışın kılıcını kuvvetlice sıktı; kabzanın soğuk metal çıkıntıları avucuna batıyordu. Khabarakh’ın Kashyyyk’teki kısa mahkûmiyeti sırasında buraya kendisini Honoghr’a getirmeye ikna etmişti. Eğer Khabarakh tüm hikâyeyi anlatırsa...

Khabarakh “Anlamıyorum,” dedi.

Büyük Amiral “Gerçekten mi?” diye karşılık verdi. “O zaman hafızanı tazelememe izin ver. Raporunda belirttiğin ve dün gece benim huzurunda, ailenin ve Klan Hanedan Başı’nın huzurunda tekrarladığın gibi Kashyyyk’ten kaçmadın. Aslında Wookiee’ler tarafından görevindeki başarısızlıktan sonra yakalandın. Aradaki bir ayı meditasyon yaparak değil ama bir Wookiee hapishanesinde sorgulama altında geçirdin. Bu hafızanı tazelemene yetti mi?”

Leia dikkatli bir nefes aldı; duyduklarına inanamıyordu. Büyük Amiral, Khabarakh’ın yakalanmasının altındaki gerçekten yola çıkıp tamamen farklı bir yöne gitmişti. İkinci bir şansları doğmuştu. Eğer Khabarakh aklını ve dengesini biraz daha kullanabilirse?

Belki de Maitrakh da onun dayanıklılığına güvenmiyordu. Khabarakh cevap vermeden “Üçüncü oğlum bu konularda yalan söylemez,” dedi. “O her zaman görevleri ve şereşn gerektirdiklerini

anlamıştır.”

Büyük Amiral “Öyle mi?” diye cevabı yapıştırdı. “Düşman tarafından sorgulama için ele geçirilmiş ve hâlâ hayatta olan bir Noghri komandosu. Görev ve şeref anlayışı bu mu?”

Khabarakh katı bir tavırla “Ben yakalanmadım Lordum,” dedi. “Kashyyk’ten kaçışım dediğim gibi oldu.”

Yarım düzine kalp atışının gerçekleşeceği kadar bir sürede Büyük Amiral ona doğru sessizlik içinde baktı. Yavaşça “Ve ben de senin yalan söylediğini söylüyorum Kihm’bar Klanı’ndan Khabarakh,” dedi. “Ama önemli değil. Senin yardımın olsun olmasın o bir ay hakkındaki gerçeği ve özgürlüğün için ödenen Şyat her neyse öğreneceğim... Rukh?”

Üçüncü Noghri sesi “Lordum,” diye seslendi.

“Khabarakh Klan Kihm’bar tutuklanmıştır. Sen ve Birlik İki ona tabur mekiğine kadar eşlik edeceksiniz ve onu sorgulama için Chimaera’ya götüreceksiniz.”

Keskin bir tıslama oldu. “Lordum, bu bir tecavüz...”

Büyük Amiral “Sessiz ol Maitrakh,” diyerek onun sözünü kesti. “Ya da sen de onun hapis cezasını paylaşırsın.”

Maitrakh “Sessiz olmayacağım,” diye hırladı. “Üst klanına ihanetle suçlanan bir Noghri kadim keşif ve yargı kurallarının uygulanması için Klan Hanedan Başlarına verilmelidir. Kanun bu.”

Büyük Amiral “Ben Noghri yasalarına bağlı değilim,” dedi soğuk bir sesle. “Khabarakh İmparatorluk’a ihanet etti. İmparatorluk yasalarıyla yargılanıp cezalandırılacak.”

“Klan Hanedan Başları emrediyor ki...”

Büyük Amiral rütbesinin yanındaki cepte duran telsiz silindirine dokunarak “Klan Hanedan Başları hiçbir şey emrecek pozisyonda değiller,” diye kükredi. “İmparatorluk’a karşı gelmenin ne demek olduğuna dair bir hatırlatmaya mı ihtiyacınız var?”

Leia, Maitrakh’ın içini çektiğini duydu. “Hayır Lordum,” dedi Maitrakh, sesi yenilgiyi kabullenmişti.

Büyük Amiral onu inceledi. “Yine de bir tane göreceksiniz.”

Tekrar telsizine dokundu.

Aniden Dukha’nın içi kör edici parlaklıkta yeşil bir ışıkla doldu.

Leia, göz kapaklarını, yüzünde ve gözlerinde duyumsadığı ani dağlayıcı acıya karşı kapatarak başını Chewbacca'nın bacaklarına doğru yasladı. Bir korkunç saniye boyunca Dukha'nın doğrudan bir isabet aldığını turbolazer atışının etraflarındaki tüm yapıyı yanan bir yıkıntıya çevirecek kadar güçlü olduğunu düşündü ama retinasına gömülen görüntü sonrası Büyük Amiral'in hâlâ gururla ve kıpırdamadan durduğunu gösterdi ve geç de olsa neler olduğunu anladı.

Gök gürültüsü, başının bir tarafına kızgın bir Wookiee'nin tokatı gibi çarptığında, Duyu Geliştirme sürecini ümitsiz bir şekilde geri çevirmeye çalışıyordu.

Daha sonra yörüngedeki Yıldız Destroyeri tekrar ve tekrar köyü çevreleyen tepelere ateş ederken aklını gölgeleyen gri sis arasında belli belirsiz görülen ve duyulan bir çok turbolazer atışı daha olduğunu hatırlayacaktı. Sızlayan başı nihayet tekrar bilincini kazandığında, Büyük Amiral'in hatırlatması bitmişti, son gök gürültüsü uzakta kayboluyordu.

Gözlerini acıya karşı haşfçe kısarak, dikkatlice açtı. Büyük Amiral hâlâ olduğu yerde, Dukha'nın merkezinde duruyordu... Son gök gürültüsü de sessizliğine dönüşürken, konuştu. "Honoghr'da artık kanun benim Maitrakh." Sesi alçak ve ölümcüldü. "Eğer kadim yasaları takip etmeye karar verirsem, ederim. Eğer onları görmezden gelmeye karar verirsem, görmezden gelinecekler. Bu açık mı?"

Cevap geldiğinde, ses neredeyse tanınmayacak kadar yabancıydı. Eğer Büyük Amiral'in niyeti Maitrakh'ı korkudan deliye döndürmekse açıkça başarılı olmuştu. "Evet, Lordum."

"Çok iyi." Büyük Amiral, kırılğan sessizliğin havada bir an daha asılı kalmasına izin verdi. "Buna rağmen İmpatorluk'un sadık hizmetkârları için bazı fedakarlıklar yapmaya hazırım. Khabarakh Chimaera'da sorgulanacak ama bundan önce kadim keşif kurallarının ilk aşamasının uygulanmasına izin vereceğim." Haşfçe başını çevirdi. "Rukh, Kihm'bar Klanı'ndan Khabarakh'ı Nystao'nun merkezine götüreceksin ve onu Klan Hanedan Başlarına sunacaksın. Belki üç günlük halka açık bir utandırma Noghri halkına hâlâ savaşa olduğumuzu hatırlatır."

"Evet Lordum."

Ayak sesleri ve çift kapıların açılıp kapanma gürültüsü duyuldu. Üstünde tavana karşı kamburunu çıkarmış Chewie kendi anlaşılamaz karmaşası içinde kendi kendine alçak sesle homurdandı.

Leia, dişlerini, hâlâ ağrıyan başına acı dalgaları gönderecek kadar sert sıktı. Halka açık utandırma ve keşif kanunları denilen başka bir şey.

Asi Birliğı istemeden Honoghr’u mahvetmişti. Şimdi, kendisi de Khabarakh’a aynı şeyi yapacakmış gibi görünüyordu.

Büyük Amiral hâlâ Dukha’nın ortasında duruyordu. “Çok sessizsiniz Maitrakh,” dedi.

Maitrakh “Lordum bana susmamı emretti,” diye karşılık verdi.

“Elbette.” Büyük Amiral onu inceledi. “Birinin klanına ve ailesine olan sadakati iyi bir şeydir Maitrakh. Ama böyle bir sadakati bir haine uygulamak aptalca olur. Aynı zamanda ailene ve klanına felaket de getirebilir.”

“Ben üçüncü oğlumun bir hain olduğuna dair kanıt duymadım.”

Büyük Amiral’in dudakları büküldü. “Duyacaksınız,” diye söz verdi.

Leia’nın görüş alanından geçerek çift kapılara doğru yürüdü ve sonra kapıların açılma sesi geldi. Ayak sesleri durakladı, açıkça bekliyordu; bir an sonra Maitrakh’ın daha sessiz ayak sesleri ona katıldı. Her ikisi de gitti, kapılar tekrar kapandı ve Leia ile Chewie yalnız kaldılar.

Yalnız. Düşman bölgesinde. Gemileri olmadan. Üstelik tek mütteşkleri İmparatorluk sorgulamasına girmek üzereyken. Yavaşça “Sanırım başımız belada Chewie,” dedi.

Bölüm 14

Her gözlemci yolcunun yıldızlar arası yolculuktan öğrendiği ilk küçük gerçeklerden biri uzaydan görünen bir gezegenin asla resmi haritalardaki gibi gözükmeyiydi. Sanki dağınık bulut kümeleri, dağlık bölgelerin gölgeleri, büyük bitki örtüleri izlerinin şekil değiştiren etkileri ve genel ışık hilelerinin hepsinin birleşimi haritacılar tarafından çizilen güzel temiz bilgisayar hatlarını saklamak ve bozmak için bir araya gelmişti. Büyük bir ihtimalle acemi seyrüseferciler için çok kötü anlar yaşatan ve daha deneyimli gemi arkadaşları tarafından aynı acemiler üzerinde sayısız şakalar yapılması için malzeme sağlayan bir efekt olmuştı bu.

O yüzden, bu gün ve bu özel açıdan yaklaşırken, Jomark Gezegeni'ndeki ana kıtanın neredeyse tamamen tıpkı detaylı bir harita gibi gözükmesi biraz sürpriz olmuştı. Tabii adil olmak gerekirse, kıta çok küçüktü.

Bu resim mükemmelliğindeki kıtanın bir yerlerinde bir Jedi Üstadı vardı.

Luke X-Kanat'ının ön camından gözüken yeşilimsi kahverengi toprak parçasına bakarak kontrol panelinin kenarına nazıkçe parmaklarıyla vurdu. Diğer Jedi'ın varlığını hissedebiliyordu – aslında ışık hızından çıktığından beri hissedebilmişti– ama şu ana kadar daha direkt bir kontak kurmakta başarı sağlayamamıştı. Bir kez daha deneyerek yavaşça “Üstat C'baoth,” diye seslendi. “Luke Skywalker konuşuyor. Beni duyabiliyor musunuz?”

Hiç cevap yoktu. Ya Luke bu işi doğru yapmıyordu ya da C'baoth cevap verecek durumda değildi. Veya bu Luke'un yeteneklerini ölçmek için tam bir testti.

Eh, o da oyuna hazırdı. Ekranlarının üzerinden bakıp, kendini bir süredir olayların dışında kalmış bir Jedi Üstadı'nın yerine koymaya çalışarak “Ana kıta üzerinde bir sensör odaklanması yapalım Artoo,” diye seslendi. Jomark'ın toprak alanının büyük bir kısmı o küçük kıtanın üzerindeydi –büyük bir adadan başka bir şey değildi aslında– ama aynı zamanda büyük okyanus etrafına dağılmış, gruplar halinde binlerce küçük adacık vardı. Hepsi bir araya geldiğinde büyük bir ihtimalle 300.000 kilometre kare kuru toprak vardı, bu da yanlış tahmin edilecek bir çok yer var demekti. “Teknolojiyi tara ve bak bakalım ana yerleşim merkezlerini bulabilecek misin?”

Artoo, X-Kanat'ın sensör taramalarını kendi programlanmış yaşam formu algoritmaları arasında incelerken kendi kendine yavaşça ısıklık çaldı. Bir dizi biptemeden sonra, ekran görüntüsü üzerinde ek noktalar belirdi. Luke şekli inceleyerek “Teşekkürler,” dedi. Beklediği gibi yaşam alanlarının çoğu kıyının etrafında toplanmış görünüyordu ama iç kısımlarda da bir avuç küçük merkez vardı. Neredeyse mükemmel bir halka şeklindeki gölün güney kıyısının yakınında bir köy grubu gibi.

Luke görüntüye kaşlarını çattı, bir çevre graşğı için paneli tuşladı. Şimdi bunun sıradan bir göl olmadığını ama koni biçimli bir dağdan geriye kalanların içinde oluşmuş ve merkezde daha küçük bir koni dev bir ada oluşturduğu bir yer olduğunu görüyordu. Etrafındaki dağlık araziye bakılırsa büyük bir ihtimalle volkanik kökenliydi.

Bir Jedi Üstadı'nın uzun bir zaman boyunca gizlilik içinde yaşayabileceği dağlarla dolu bir ıssızlık bölgesi ve nihayet hazır olduğunda, tecritinden çıkabileceği yakındaki köy grubu.

Başlamak için iyi bir yerdi. Ekranında bölgeyi işaretleyerek droide “Tamam Artoo, işte iniş hedeş,” dedi. “Bizi aşağıya indireceğim. Sen sensörleri izle ve eğer ilginç bir şey görürsen bana haber ver.”

Artoo endişeli bir soru biptledi. Luke “Evet ya da şüpheli herhangi bir şey,” diye kabullendi. Artoo, son defa buraya gelmeye çalıştıklarında, onlara yapılan İmparatorluk saldırısının tamamen şans eseri olduğuna asla tam inanmamıştı.

Atmosfere indiler, yarı yolda itici motorlara döndüler ve en yüksek dağların zirvelerinin hemen altında ilerlemeye başladılar. Yakından bakıldığında, bölge vahşi ama Luke'un ilk düşündüğü gibi neredeyse terk edilmiş değildi. Bitki örtüsü dağlar arasındaki vadi bölgelerinden zengindi, dağların kayalık taraflarında seyrek olmasına rağmen üzerlerinden uçtukları bir çok boşluk en azından birkaç ev barındırıyordu ve ara sıra X-Kanat'ın kısıtlı sensörlerinin fark edemeyeceği kadar küçük bir köy bile çıkabiliyordu.

Güney batıdan gölün üzerine çıkıyorlardı ki, Artoo, kenardaki konuşlanmış malikaneyi fark etti.

Luke “Daha önce hiç böyle bir tasarım görmemiştim,” diye yorumda bulundu. “Yaşam belirtileri var mı?”

Artoo bir saniye şakıdı. “Sonuçsuz.” Luke iniş devrini başlatarak “Pekâlâ, bir deneyelim,” diye karar verdi. “Eğer yanılıyorsak, en azından buradan başka yerlere aşağı doğru gideceğiz.”

Malikâne, savunmadan çok dekorasyona daha uygun görünen bir çit ile çevrelenmiş küçük bir avluda kurulmuştu. X-Kanat'ın süratini azaltarak, gemiyi çite paralel savurdu ve tek kapısının birkaç metre dışında indirdi. Sistemleri kapatmak üzereydi ki Artoo'nun titrek sesli uyarısı tekrar yukarı bakmasına sebep oldu.

Kapının hemen dışında, onları izleyen bir adam duruyordu. Luke ona baktı, kalbi biraz daha hızlı atmaya başlamıştı. Adam yaşlıydı; gri beyaz saçları ve dağ rüzgârlarının çizgili yüzüne savurduğu sakalı bunu yeterince kanıtlıyordu ama gözleri çok canlıydı, duruşu dikti ve güçlüydü, sert rüzgârlardan bile etkilenmiyordu ve yarı açık kahverengi cübbesi, güçlü ve kaslı bir göğsü gösteriyordu.

Luke başlığını çıkarıp X-Kanat'ın siperliğini açarken, sesindeki haşf titremeyi duyarak “Sistemleri kapatmayı bitir Artoo,” dedi. Ayağa kalktı ve kokpit tarafından yere haşfçe atladı.

Yaşlı adam kıpırdamamıştı. Derin bir nefes alan Luke ona doğru yürüdü. “Üstat C'baoth,” dedi başını haşfçe eğerek. “Ben Luke Skywalker.”

Diğeri haşfçe gülümsedi. “Evet, biliyorum. Jomark’a hoş geldin.

Luke sessiz bir iç çekişle tuttuğu nefesini bırakarak “Teşekkür ederim,” dedi. Hesapta olmayan Myrkr ve Sluis Van duraklamalarıyla uzun ve dolambaçlı bir yolculuk olmuştu ama en sonunda nihayet başarmıştı.

C'baoth aklını okuyor gibiydi. Belki de okuyordu. Haşfçe azarlar gibi “Seni çok daha önce bekliyordum,” dedi.

Luke “Evet efendim,” diye karşılık verdi. “Özür dilerim. Son zamanlarda olaylar kontrolüm dışında gelişti.”

C'baoth “Neden?” diye sordu.

Soru Luke’u şaşırtmıştı. “Anlayamadım?”

Diğerinin gözleri haşfçe kısıldı. “Ne demek anlayamadım?” diye sordu. “Sen Jedi mısın, değil misin?”

“Evet ama...”

C'baoth sert bir şekilde “O zaman kontrol sende olmalı,” dedi. “Kendi kontrolün, insanların kontrolü ve etrafındaki olayların kontrolü elinde olmalı. Her zaman.”

Luke şaşkınlığını saklamaya çalışarak dikkatlice “Evet efendim,” dedi. Bildiği diğer tek Jedi Üstadı Üstat Yoda’ydı ama Yoda asla

böyle konuşmamıştı.

C'baoth bir an daha onu inceler gibi baktı. Sonra, aniden yüzündeki sertlik kayboldu. “Ama geldin,” dedi. Gülümserken yüzündeki çizgiler yer değiştirmişti. “Önemli olan bu. Seni durdurmayı başaramadılar.”

Luke “Hayır,” dedi. “Ama denediler. Yola çıktığımdan beri dört İmparatorluk saldırısı atlatmış olmalıyım.”

C'baoth ona keskin bir bakış attı. “Öyle mi? Sana yönelik saldırılar mıydı?”

Luke “Bir tanesi öyleydi,” dedi. “Diğerleri için yanlış zamanda yanlış yerdeydim. Ya da doğru zamanda doğru yerde,” diye düzeltti.

Keskin bakış C'baoth'un yüzünden silindi, yerine uzak bir şeyler yerleşti. Kayanın köşesindeki uzaklığa ve aşağıdaki halka şekilli göle bakarak “Evet,” diye mırıldandı. “Yanlış zamanda yanlış yerde. Bir çok Jedi'in mezar taşına yazılan şey.” Luke'a tekrar baktı. “İmparator onları yok etti biliyorsun.”

“Evet biliyorum,” dedi Luke. “İmparator ve Darth Vader tarafından avlandılar.”

C'baoth kasvetle “Ve onlarla birlikte birkaç diğer Karanlık Jedi tarafından,” dedi. Bakışları içe dönmüştü. “Vader gibi karanlık Jedi'lar. Onların sonuncusuyla savaştığım yer...” Cümlesi yarıda kaldı, başını yavaşça salladı. “Çok uzun zaman önceydi.”

Luke rahatsızlık içinde başını salladı, kendini kumların içinde batıyormuş gibi hissediyordu. Tüm bu garip konu değişikliklerini ve ruh hali dalgalanmalarını izlemek zordu. C'baoth'un yalnızlığının bir sonucuydu belki de? Ya da bu Luke'un sabrını ölçen başka bir test miydi? “Uzun zaman önceydi,” diye onayladı. “Ama Jedi'lar tekrar yaşayabilir. Her şeyi tekrardan kurma şansımız var.”

C'baoth'un dikkati ona döndü. “Kızkardeşin,” dedi. “Evet. Yakında Jedi ikizleri dünyaya getirecek.”

Luke “En azından potansiyel Jedi'lar,” dedi. C'baoth'un Leia'nın hamileliğini duymuş olmasına biraz şaşırmıştı. Yeni Cumhuriyet'in tanıtımcıları haberleri geniş bir şekilde yaymışlardı ama Jomark'ın bu haberi alabilmesi için ana bölgeden çok uzak olduğunu düşünüyordu. “Buraya gelmemin sebebi ikizlerdi aslında.”

“Hayır,” dedi C'baoth. “Buraya gelmenin sebebi seni çağırmamdı.”

“Evet... Ama...”

C’baoth sözünü sertçe kesti. “Aması Şlan yok Jedi Skywalker. Jedi olmak demek Güç’ün hizmetkârı olmak demektir. Seni Güç’le çağırdım ve Güç çağırdığında itaat etmek zorundasın.”

Luke gerçekten anlıyor olmayı dileyerek “Anlıyorum,” dedi ve tekrar başını salladı. C’baoth yalnızca mecazi anlamda mı konuşuyordu? Yoksa bu da eğitiminin atladığı başka bir konu muydu? Güç’ün genel kontrolüyle ilgili açılar hakkında yeterince bilgi sahibiydi, ışın kılıcıyla lazer tabancası atışlarını her karşıladığında onu hayatta tutan şeyler onlardı ama gerçek anlamda bir “çağrı” tamamen başka bir şeydi. “Üstat C’baoth, Güç bizi çağırdığında derken, tam olarak...”

C’baoth “Seni çağırmamın iki sebebi vardı,” diyerek sözünü yine kesti. “İlki, eğitimini tamamlamak. Ve ikincisi... Yardımına ihtiyacım var.”

Luke gözlerini kırıştırdı. “Benim yardımına mı?”

C’baoth solgun bir şekilde gülümsedi, gözlerinde aniden çok yorgun bir ifade belirmişti. “Hayatımın sonuna yaklaşıyorum Jedi Skywalker. Yakında, bu hayatın ötesinde yatan yere o uzun yolculuğu yapıyor olacağım.”

Luke’un boğazında bir yumru belirdi. Sadece “Üzgünüm, demeyi akıl edebildi.”

C’baoth “Bu, yaşamın bir parçası,” diyerek omuz silkti. “Diğer varlıklar gibi Jedi’lar için de.”

Luke’un gözlerinde Dagobah’taki evinde ölüm yatağında yatan Yoda canlandı ve izlemekten başka bir şey yapamamanın doğurduğu çaresizlik hissi... Tekrar yaşamak istediği bir deneyim değildi. Yavaşça “Nasıl yardım edebilirim?” diye sordu.

C’baoth “Benden öğrenerek,” dedi. “Kendini bana aç; benim bilgeliğimden, deneyimimden ve gücümden yararlan. Bu şekilde benim yaşamımı ve yaptıklarımı devam ettirmiş olacaksın.”

Luke “Anlıyorum,” diyerek başını salladı, diğerinin tam olarak ne işinden bahsettiğini merak ediyordu. “Ama anlayacağınız gibi, benim de yapmam gereken kendi işlerim var.”

C’baoth “Peki bunu yapmaya hazır mısınız?” dedi kaşlarını kaldırarak. “Tamamen hazır? Yoksa buraya benden isteyecek bir şeyin olmadan mı geldin?”

“Aslında istediğim bir şey var,” diye itiraf etti Luke. “Buraya Yeni Cumhuriyet adına, İmparatorluk’a karşı olan savaşta yardımınızı istemek için geldim.”

“Ne için?”

Luke kaşlarını çatı. Sebeplerin açık olduğunu düşünmüştü. “İmparatorluk’un diktatörlüğünün ortadan kaldırılması. Galaksideki tüm varlıklar için özgürlük ve adaletin getirilmesi.”

C’baoth’un dudakları büküldü. “Adalet. Alt seviyedeki varlıklarda adalet arama Jedi Skywalker.” Parmak uçlarıyla iki kere göğsüne dokundu. “Biz bu galaksinin gerçek adaletiyiz. Biz ikimiz ve bizi takip etmeleri için biçimlendireceğimiz yeni Jedi’lar. Küçük savaşları diğerlerine bırak ve kendini bu gelecek için hazırla.”

Luke buna bir cevap arayarak “Ben...” diye bocaladı.

C’baoth “Kız kardeşinin doğmamış ikizlerinin ihtiyacı olan ne?” diye sorguladı.

Luke “İhtiyaç duydukları, en azından bir gün ihtiyaç duyacakları, şey bir öğretmen,” dedi; kelimeler ağzından garip bir isteksizlikle çıkıyordu. İlk izlenimler her zaman aldatıcı olabilirdi, bunu biliyordu ama şu anda bu adamın yeğenlerine öğretmenlik yapmasını isteyeceği türden bir kişi olduğuna emin değildi. C’baoth çok fazla değişken ve neredeyse dengesizliğin eşiğinde görünüyordu. “Yeteri kadar büyüdüklerinde, tıpkı Leia’yı eğittiğim gibi, onları da benim eğiteceğim farzediliyordu. Sorun şu ki, sadece bir Jedi olmak sizi iyi bir öğretmen yapmıyor.” Durakladı. “Obi Wan Kenobi kendini Vader’ın karanlık tarafa dönüşü için suçluyordu. Bunun Leia’nın çocuklarının başına gelmesini istemiyorum. Belki bana Jedi eğitimi metodlarını öğretebilirsiniz diye düşündüm...”

C’baoth kayıtsız bir omuz silkmeye “Zaman kaybı,” dedi. “Onları buraya getir. Kendim eğitirim.”

Luke “Evet Üstat,” dedi kelimelerini dikkatlice seçerek. “Teklişnizi takdir ediyorum. Ama dediğiniz gibi yapmanız gereken işler var. Tek ihtiyacım olan birkaç nokta...”

C’baoth yine sözünü kesti: “Ya sen Jedi Skywalker? Senin de daha fazla eğitime ihtiyacın yok mu? Yargılama konularında, mesela?”

Luke dişlerini sıktı. Tüm bu konuşma kendisini istediğinden çok daha fazla şeffaf hissetmesine yol açıyordu. “Evet, o alanda biraz eğitime ihtiyacım var,” diye kabullendi. “Bazen beni eğiten Jedi Üstadı’nın kendi başıma bazı şeyleri öğrenmemi beklediğini

düşünüyorum.”

C’baoth sertçe “Bu sadece Güç’ü dinleme meselesi,” dedi. Bir an gözleri odak noktalarını kaybetti, sonra tekrar geri geldi. “Ama gel. Şimdi köylere ineceğiz ve sana göstereceğim.”

Luke kaşlarının kalktığını hissetti. “Hemen şimdi mi?”

C’baoth “Neden olmasın?” diye omuz silkti. “Bir sürücü çağırdım; bizimle yolda buluşacak. Bakışları Luke’un omzunun üzerinden bir şeye kaydı. “Hayır... Orada kal,” diye terslendi.

Luke döndü. Artoo kendini X-Kanat’ın droid soketinden çıkarmış ve üst gövde üzerinde ilerliyordu. C’baoth’a “Bu sadece benim droidim,” dedi.

C’baoth “Olduğu yerde kalacak,” dedi “Droidler tiksinti vericidir. Mantık sahibi olan ama yine de gerçekten Güç’ün parçası olmayan yaratıklar.”

Luke kaşlarını çatı. Droidler gerçekten de bu açıdan tektiller ama bu onları tiksinti verici yaratıklar olarak damgalamak için bir sebep sayılmazdı ama şimdi tartışmanın ne zamanı ne de yeri. “Ben gidip onu yerine yerleştireyim,” diyerek C’baoth’u yatıştırdı ve gemiye ilerledi. Güç’ü kullanarak, Artoo’nun yanına gövdeye fırladı. “Özür dilerim Artoo ama burada kalmak zorundasın,” dedi droide. “Haydi, seni tekrar yerine koyalım.”

Artoo kızgınlıkla biplendi. Luke bodur metal silindiri yerine yerleştirirken “Biliyorum ve özür dilerim,” dedi. “Ama Üstat C’baoth senin gelmeni istemiyor. Yerde bekleyeceğine burada bekleyebilirsin; en azından burada X-Kanat’ın bilgisayarıyla konuşabilirsin.”

Droid tekrar şakıdı; bu defa ağlamaklı ve haşf endişeliydi. Luke “Hayır, tehlike olduğunu sanmıyorum,” diyerek onu teskin etti. “Eğer endişeliysen, beni X-Kanat’ın sensörleriyle izleyebilirsin.” Sesini bir mırıltı durumuna getirdi. “Hazır bunu yaparken, bölgenin tam bir sensör taramasını yapmanı istiyorum. Bak bakalım, Dagobah’taki karanlık taraf mağarasının üzerinde büyüyen o ağaç gibi şekil değiştirmiş bir bitki bulabilecek misin? Tamam mı?”

Artoo bir şekilde akli karışmış ama onaylayan bir biplemeyle karşılık verdi. Luke “İyi. Sonra görüşürüz,” diyerek tekrar yere atladı. C’baoth’a “Hazırım,” diye seslendi.

Diğeri başını salladı. “Bu taraftan,” dedi ve aşağıya inen bir yola doğru ilerledi.

Luke ona yetişmek için acele etti. Bunun biraz uzak bir ihtimal olduğunu biliyordu: Aradığı nokta Artoo'nun sensör alanı içindeyse bile, droidin sağlıklı uzaylı bitkilerini, sağlıksızlardan ayırabileceği garantisi yoktu ama yine de denemeye değerdi. Yoda'nın İmparator ve Vader'dan saklanabilmesini evinin yakınındaki karanlık taraf mağarasının bir şekilde Güç'teki kendi etkisini gizlemesiyle sağladığından uzun zamandır şüphelenmişti. C'baoth'un da fark edilmeden kalabilmesi için, Jomark'ta da bir yerlerde benzer bir karanlık taraf merkez noktası olmalıydı.

Tabii eğer fark edilmediyse. Belki de İmparator onun varlığından haberdardı ama onu özellikle yalnız bırakmıştı.

Bu da gösteriyordu ki...

Luke bunun neye işaret ettiğini bilmiyordu ama kesinlikle keşfetmesi gereken bir şey olduğunu biliyordu.

200 metreden daha fazla yürümemişlerdi ki C'baoth'un çağırdığı sürücü ve araç geldi: Eski bir SoroSuub gezi süratçi motoru üzerinde uzun boylu sıska bir adam ve arkasından çekilen süslü tekerlekli vagondur. C'baoth, Luke'u vagona itekleyip kendisi de yanına otururken "Korkarım dönüştürülmüş bir çiftlik arabasından başka bir şey değil," dedi. Tüm araç tahtadan yapılmış gibi duruyordu ama oturma yerleri konforlu bir şekilde yastıkla kaplanmıştı. "Chynoo'nun insanları ilk geldiğimde benim için yapmışlardı."

Sürücü araçları döndürdü –dar yolda pek de kolay bir şey değildi bu– ve aşağı doğru inmeye başladı. Luke "Ondan önce ne kadar zamandır yalnızdınız?" diye sordu.

C'baoth başını salladı. "Bilmiyorum. Zaman ilgilendiğim bir şey değildi. Yaşadım, düşündüm, meditasyon yaptım. Hepsi buydu."

Luke "Buraya ilk geldiğiniz zamanı hatırlıyor musunuz?" diye ısrar etti. "Sınır ötesi Uçuş Görevi'nden sonrasını demek istiyorum."

Yavaşça C'baoth onunla yüzleşmek için döndü, gözleri buz gibiydi. "Düşüncelerin sana ihanet ediyor Jedi Skywalker," dedi soğuk bir sesle. "Benim İmparator'un hizmetkârı olmadığımı dair teminat arıyorsun."

Luke kendini bakışlarını karşılamaya zorladı. "Beni eğiten Üstat, Jedi'ların sonuncusu olduğumu söylemişti," dedi. "Vader ve İmparator'u bu listede saymıyordu."

"Benim de onlar gibi karanlık bir Jedi olduğumdan mı korkuyorsun?"

“Öyle misiniz?”

C’baoth gülümsedi ve sonra Luke’u şaşırtarak kıkırdadı. Bu o ciddi surattan gelince garip bir sestti. “Haydi ama Jedi Skywalker,” dedi. “Gerçekten Joruuu C’baoth’un –*Joruuu C’baoth*– karanlık tarafa döneceğine inanıyor musun?”

Gülümseme yüzünden silindi. “İmparator beni yok etmedi Jedi Skywalker. Bunun en basit nedeni ise onun hüküm sürdüğü dönemin büyük bir bölümünde ulaşabileceği yerlerde olmamamdı. Ve ben döndükten sonra...”

Başını keskince salladı. “Başka biri daha var, biliyorsun. Kızkardeşin dışında başka biri. Bir Jedi değil; henüz değil. Ama Güç’te dalgalanmalar hissettim. Yükseliyor sonra düşüyor.”

Luke “Evet, kimden bahsettiğinizi biliyorum,” dedi. “Onunla karşılaştım.”

C’baoth ona döndü, gözleri parlıyordu. “Onunla karşılaştın mı?” diye soludu.

Luke “Yani tanıştığımı düşünüyorum,” diye düzeltti. “Sanırım orada bir yerde başka birinin olması da mümkün...”

“Adı nedir?”

Luke kaşlarını çattı, C’baoth’un yüzünü araştırdı ve başarısız bir şekilde hislerini okumaya çalıştı. Orada hiç hoşlanmadığı bir şey vardı. “Kendini Mara Jade olarak çağırıyordu,” dedi.

C’baoth koltuk yastıklarına yaslandı, gözleri boşluğa bakıyordu. “Mara Jade,” diye ismi yumuşak bir sesle tekrarladı.

Luke konudan uzaklaşmamaya kararlı olarak “Bana Sınırötesi Uçuş Görevi’nden bahsedin,” dedi. “Galaksinin dışındaki hayatı araştırmak için Yaga Minor’dan hareke geçtiniz. Gemiye ve sizinle olan diğer Jedi Üstad’larına ne oldu?”

C’baoth’un gözlerine uzak bir bakış yerleşti. “Öldüler tabii ki,” dedi uzaktan gelen bir sesle. “Hepsi öldü. Yalnızca ben sağ kaldım.” Aniden Luke’a baktı. “Beni değiştirdi, biliyorsun.”

Luke sessizce “Anlıyorum,” dedi. Demek bu yüzden C’baoth garip görünüyordu. Ona o uçuşta bir şey olmuştu. “Anlatın bana.”

Uzun bir an boyunca C’baoth sessizdi. Luke tekerlekler düzgün olmayan zemin üzerinden geçerken tümsekler üzerinde sıçrayarak bekledi. C’baoth nihayet “Hayır,” dedi, başını sallayarak. “Şimdi

değil. Belki sonra.” Vagonun önüne doğru işaret etti. “Geldik.”

Luke baktı. Önlerinde, araba ağaçların arasından çıktıkça daha da görünür olan yarım düzine küçük ev görebiliyordu. Belki 50 ya da daha fazla, küçük, düzgün ev, doğal inşaat elementlerini modern teknolojinin seçilmiş parçalarıyla birleştirmiş görünüyordu.

20 kadar kişi çeşitli görevlerde çalışırken görülebiliyordu, çoğu süratçi ve vagon görününce yaptıkları işleri durdurdu. Sürücü köyün merkezine ilerledi ve küçük, kubbe çatılı büyük bir çadır tarafından korunan cilalanmış tahtadan yapılmış taht benzeri bir sandalyenin önünde durdu.

C’baoth “Yüksek kaleden getirttim,” diye açıkladı sandalyeye işaret ederken. “Onu yapan varlıklar için bir otorite sembolü olduğundan şüpheleniyorum.”

Luke “Şimdi ne için kullanılıyor?” diye sordu. Süslü taht böylesine kırsal bir ortamda çok yersiz görünüyordu.

C’baoth doğrulup vagondan çıkarken “Genellikle buradan insanlarıma adalet dağıtırım,” dedi. “Ama bugün bu kadar resmi olmayacağız. Gel.”

İnsanlar hâlâ hareketsiz duruyor ve onları izliyorlardı. Luke C’baoth’un arkasında yürürken Güç’e erişerek genel hislerini okumaya çalıştı. Beklentili, belki biraz şaşırılmış ama kesinlikle huşu içindeydiler. Korku algılamıyordu ama sevgi de yoktu. C’baoth’a “Ne kadar zamandır buraya geliyorsunuz?” diye sordu.

C’baoth sakince caddede yürürken “Bir yıldan az,” dedi. “Bilgiğimi kabul etmekte biraz ağır kaldılar ama sonunda onları ikna ettim.”

Köylüler şimdi görevlerine dönmeye başlamışlardı ama gözleri hâlâ onları takip ediyordu. Luke “İkna ettim derken ne demek istiyorsunuz?” diye sordu.

“Onlara beni dinlemelerinin kendileri açısından en iyisi olacağını gösterdim.” C’baoth tam öndeki eve işaret etti. “Hislerinle eriş Jedi Skywalker. Bana şu ev ve içindekilerden bahset.”

C’baoth’un neden bahsettiği açıkça belliydi. Luke, eve odaklanmadan bile içeriden gelen öfke ve düşmanlığı hissedebiliyordu. Cinayet aruzusu gibi bir şeyin işaretleri vardı. “Aha!” dedi. “Sizce...”

C’baoth “Elbette,” diye karşılık verdi. “Gel benimle.” Eve yürüdü

ve kapıyı iterek açtı. Luke elini ışın kılıcının üzerinde tutarak onu izledi.

Odada iki adam duruyordu, biri diğerine büyük bir bıçak doğrultmuştu, ikisi de içeri gelenlere bakarken yerlerinde donup kalmışlardı. C'baoth "Bıçağı yere koy Tarm," dedi sertçe. "Svan, sen de silahını yere bırak."

Bıçaklı adam, yavaşça, bıçağını yere bıraktı. Diğeri C'baoth'a ve şimdi silahsız olan rakibine baktı. C'baoth "Onu yere bırak," dedim diye terslendi.

Adam yüzünü buruşturdu, çabucak cebinden küçük bir metal fırlatıcı çıkararak bıçağın yanına koydu. C'baoth "Böyle daha iyi" dedi; sesi sakindi ama hâlâ biraz kızgınlık belirtisi vardı. "Şimdi açıklama yapın."

Her iki adam da aynı anda anlatmaya başladı; bir çeşit iş anlaşmasının kötüye gitmesi hakkındaki suçlamalar ve karşı suçlamalarla ilgili gürültülü ve akıl karıştırıcı bir hikâyeydi. C'baoth sessizce dinledi; görünüşe göre gerçek varsayım ve suçlama fırtınasını takip etmekte hiç sorun yaşamıyordu. Luke bütün bu düşümü nasıl çözeceğini düşünerek yanında bekledi. Anlayabildiği kadarıyla, her iki adam da geçerli Şkirler sunuyorlardı.

En sonunda, adamların söyleyecekleri bitti. C'baoth "Pekâlâ," dedi. "C'baoth'un hükmüne göre, Svan, Tarm'a üzerinde anlaşılan ücretleri ödeyecek." Her iki adama da başını salladı. "Hüküm hemen yerine getirilecek."

Luke, C'baoth'a şaşkınlıkla baktı. "Hepsi bu mu?"

C'baoth çelik gibi bir bakışla ona döndü. "Söyleyeceğin bir şey mi var?"

Luke iki köylüye, onların önünde tartışmanın, C'baoth'un burada kurduğu otoriteyi sarsabileceğinin çok iyi farkında olarak baktı. "Ben sadece bir uzlaşma gerektiğini düşünmüştüm."

C'baoth "Yapılacak bir uzlaşma yok," dedi kararlı bir tavırla. "Svan hatalı ve ödeyecek."

"Evet ama."

Luke, Svan metal fırlatıcıyı kapmak için eğilmeden yarım saniye önce hissetti. Tek bir hareketle ışın kılıcını belinden çıkararak ateşledi ama C'baoth daha hızlıydı. Luke'un yeşil beyaz kılıcı hareke geçerken, C'baoth elini kaldırdı ve parmak uçlarından çok iyi

hatırlanan dumanları tüten mavi ışınlar çıktı.

Darbe Svan'ı tam gücüyle başından ve göğsünden vurdu; Svan bir acı çığılığıyla arkaya yuvarlandı. C'baoth ona ikinci bir ışın gönderirken tekrar bağırarak yere düştü. Metal fırlatıcı elinden fırladı, metal kısmı bir anlığına mavi beyaz bir akım halesi ile çevrelenmişti.

C'baoth elini indirdi ve uzun bir an boyunca odadaki tek ses yerdeki adamdan gelen haşf inlemelerdi. Luke ona dehşetle baktı, ozon kokusu midesini kaldırıyordu. "C'baoth!"

Diğeri sakince "Bana Üstat diye sesleneceksin," diyerek sözünü kesti.

Luke zihnine ve sesine sakinlik yüklemeye çalışarak derin bir nefes aldı. Işın kılıcını kapattı, kemerine taktı ve inleyen adamın yanında diz çöktü. Adam görünüşe göre hâlâ acı içindeydi ama, kolundaki ve göğsündeki bir takım kızgın kırmızı yanıklardan başka, ciddi bir yara almamış gibi görünüyordu. Elini nazıkçe yanıkların en kötüsünün üzerine yerleştiren Luke, Güç'e erişerek, diğerinin acısını azaltmak için yapabileceği her şeyi yapmaya başladı.

C'baoth arkasından "Jedi Skywalker," diye seslendi. "Kalıcı bir şekilde zarar görmüş değil. Gel benimle."

Luke kıpırdamadı. "Acı çekiyor."

C'baoth "Öyle de olması gerek," dedi. "Bir derse ihtiyacı vardı ve acı kimsenin görmezden gelemeyeceği bir öğretmendir. Şimdi gel benimle."

Bir an Luke itaat etmemeyi düşündü. Svan'ın yüzü ve hisleri acı içindeydi.

C'baoth "Tarm'ın şu anda ölü yatıyor olmasını mı tercih ederdin?" diye ekledi.

Luke önce yerde yatan metal fırlatıcıya, sonra gözleri kocaman açılmış ve yüzü kirli kar renginde, kaskatı bir şekilde duran Tarm'a baktı. Ayağa kalkarak "Onu durdurmanın başka yolları vardı," dedi.

C'baoth "Ama hiçbirini bundan uzun hatırlamayacaktı," dedi gözlerini Luke'a dikerek. "Bunu hatırla Jedi Skywalker, hem de iyi hatırla. Çünkü eğer adaletin unutulmasına izin verirsen, aynı dersleri sürekli tekrarlamak zorunda kalırsın."

Kapıya dönmeden önce Luke'un gözlerinin içine birkaç saniye

daha baktı. “Burada işimiz bitti. Gel.”

Luke, alçak Yüksek Şato kapısından çıktığı ve avluya adım attığında, tepede yıldızlar parlıyordu. Artoo, görünüşe göre yaklaştığını fark etmişti; Luke kapıyı arkasından kapatırken, droid X-Kanat’ın iniş ışıklarını yakarak, yolunu aydınlattı. Luke, küçük merdivene yürüyüp, kendini bitkince kokpite çekerken “Merhaba Artoo,” dedi. “Sadece senin ve gemimin nasıl olduğunu görmeye geldim.”

Artoo her şeyin yolunda olduğuna dair temin edici bir şekilde biyledi. Luke yine de ekranları açıp bir durum kontrolü tuşlarken “İyi,” dedi. “Sana söylediğim sensör taramasından bir şey çıktı mı?”

Bu defaki cevap daha az iyimserdi. “O kadar kötü, ha?” Artoo’nun cevabı X-Kanat’ın bilgisayar ekranında kayarken Luke ciddi bir tavırla başını salladı. “Dağlara çıktığın zaman bu olur.”

Artoo homurdandı, fark edilir derecede çöşküz bir sesteki bu, sonra bir soru şakıdı. Luke “Bilmiyorum,” diye cevap verdi. “En azından birkaç gün daha. Belki de daha fazla, eğer kalmama ihtiyacı varsa.” İçini çekti. “Bilmiyorum, Artoo. Yani, asla beklediğimi bulamıyorum. Dagobah’a büyük bir savaşçı bulmaya gittim ve Üstat Yoda’yı buldum. Buraya Üstat Yoda gibi birisini bulma beklentisiyle geldim ve Üstat C’baoth’u buldum.”

Artoo haşf yerici bir tonlama çıkardı ve Luke çeviri karşısında güldü. Kendisi de anılar karşısında haşfçe yüzünü buruşturarak “Evet ama Üstat Yoda’nın da sana ilk akşam zor anlar yaşattığını unutma,” diye droide hatırlattı. Yoda, Luke’a da o karşılaşmada zor anlar yaşatmıştı. Karşılaşma, Luke’un sabrının ve yabancılara karşı davranışlarının bir testi olmuştu.

Ve Luke testte fena halde başarısızlığa uğramıştı...

Artoo, bir farklılığa işaret edercesine şakıdı. “Hayır, haklısın.” Luke bunu kabul etmek zorundaydı. “Yoda bizi test ederken bile C’baoth kadar sert değildi.”

Başını koltuk başlığına yasladı, açık siperlikten dağ zirvelerine ve onların da ötesindeki yıldızlara baktı. Bitkindi, büyük bir ihtimalle İmparator’a karşı son büyük savaşın en hareketli günlerinden beri en bitkin olduğu zamandı bu. Sadece Artoo’yu kontrol etmeye gelebilmişti. “Bilmiyorum Artoo. Bugün birini yaraladı. Hem de çok kötü yaraladı. Bir tartışmanın ortasına davet edilmeden girdi ve tartışmaya karışan insanların üzerinde gayri ihtiyari yargı uyguladı, ve...” Çaresizce bir el salladı. “Benim ya da Üstat Yoda’nın bu

şekilde davrandığını göremiyorum. Ama o tıpkı onlar gibi bir Jedi. O zaman hangi örneği izlemem gerekiyor?”

Droid bunu düşünür gibiydi. Sonra, neredeyse isteksizce tekrar şakıdı. Luke “Bu açık bir soru,” diye kabullendi “Ama neden C’baoth’un güçlerine sahip bir Karanlık Jedi böyle oyunlar oynasın? Neden beni öldürüp işi bitirmesin?”

Artoo’nun elektronik homurdanmasının ardından, ekranda muhtemel sebeplerin listesi belirdi. Oldukça uzun bir listeydi, görünüşe göre droid bu soru hakkında uzun ve detaylı bir şekilde düşünmüştü. Luke “Endişelerini takdir ediyorum Artoo,” diyerek onu yatıştırdı. “Ama gerçekten onun bir Karanlık Jedi olduğunu düşünmüyorum. Dengesiz ve değişken bir ruh hali var ama Vader ve İmparator’da sezdiğim kötü auraya sahip değil.” Durakladı. Bunu söylemek kolay olmayacaktı. “Sanırım Üstat C’baoth’un delirmiş olması daha muhtemel.”

Büyük bir ihtimalle Luke Artoo’nun sesinin kesildiğini ilk kez görüyordu. Bir dakika boyunca tek ses, Yüksek Şato’yu çevreleyen cılız ağaçların arasında fısıldayan dağ rüzgârlarıydı. Luke yıldızlara baktı ve Artoo’nun sesinin çıkmasını bekledi.

Droid nihayet konuştu. Luke, soru ekranda belirirken “Hayır, böyle bir şeyin nasıl olabileceğini tam olarak bilmiyorum,” diye itiraf etti. “Ama bir Şkrim var.”

Parmaklarını boynunun arkasında gezdirdi; hareket, göğsündeki baskıyı azalttı. Beynindeki donuk bitkinlik kaslarındaki bazen fazlasıyla güç gerektiren bir antreman yaptığında olduğu türden eşit derecede donuk bir acıyla eşleşmiş gibiydi. Hayal meyal, havada X-Kanat’ın biyosensörlerinin fark edememiş olduğu bir şey olup olmadığını düşündü. “Bunu asla söylemedim ama Ben, ilk ölüm yıldızında öldükten hemen sonra, bazen onun sesini zihnimde duyabildiğimi keşfettim. Birlik Hoth’tan sürüldüğü zaman ise, onu aynı zamanda görebiliyordum.”

Artoo şakıdı. Luke “Evet, Dagobah’ta bazen konuştuğum kişi oydu,” diye onayladı. “Ve sonra tam Endor Savaşı sonrası, yalnızca Ben’i değil, ama Yoda ve babamı da görebiliyordum. Gerçi diğer ikisi hiç konuşmadılar ve onları bir daha hiç görmedim. Tahminime göre, ölen bir Jedi’nın -bilemiyorum- kendini bir şekilde yakınlardaki başka bir Jedi’a bağlaması için bir yol var.”

Artoo bunu düşünür gibiydi, Luke’un mantığındaki muhtemel bir hataya işaret etti. Luke bitkinliğinin arasından küçük bir can

sıkıntısı pırlıtsıyla “Galaksideki en sağlam teori olduğunu söylemedim,” diye homurdandı. “Belki de hedeften çok uzağım ama eğer değilsem, Sınır Ötesi Uçuş projesindeki diğer beş Jedi Üstadı da kendilerini Üstat C’baoth’a bağlamış olabilirler.”

Artoo düşünceli bir ıslık çaldı. Luke üzgünce “Evet,” diye onayladı. “Ben’in etrafımda olması beni rahatsız etmedi –aslında, onun benimle daha çok konuşmasını arzu ederdim ama Üstat C’baoth benden çok daha güçlü. Belki onun için durum farklıydı.”

Artoo, küçük bir inleme çıkardı ve ekranda oldukça endişeli bir öneri belirdi. Luke yorgunca kafasını salladı. “Onu öylece bırakamam Artoo. O böyleyken değil. Ona yardım etmek için bir şansım varken olmaz.”

Kelimelerde geçmişin acılı yankılarını duyarak yüzünü buruşturdu. Darth Vader da yardıma ihtiyaç duymuştu ve Luke benzer bir şekilde onu karanlık taraftan kurtarmak görevini üstlenmişti. Bu süreç sırasında da kendini neredeyse öldürtmüştü. Sessizce “Ne yapıyorum ben?” diye düşündü. “Ben bir şifacı değilim. Neden öyle olmaya çalışıyorum?”

Luke?

Luke, kendini zorlayarak, düşüncelerini tekrar şimdiye döndürdü. Kendini kokpit koltuğundan kaldırarak “Gitmeliyim,” dedi. “Üstat C’baoth beni çağırıyor.”

Ekranları kapattı ama Artoo’nun endişeli söylenmesinin tercümesi bilgisayar ekranında belirmeden önce değil. Luke droidi yatıştırmak için açık siperlikten uzanıp haşfçe kafasına dokunarak ona “Rahatla Artoo,” dedi. “İyi olacağım. Ben bir Jedi’ım unuttun mu? Sen sadece buradaki şeylere göz kulak ol, tamam mı?”

Droid, Luke merdivenden yere atlarken üzgün bir şekilde biplledi. Luke orada durakladı, X-Kanat’ın iniş ışıklarının yankılanmalarıyla aydınlatılan karanlık malikâneye belki de Artoo’nun buradan gitmeleri konusunda haklı olduğunu düşünerek baktı.

Çünkü droid çok iyi bir noktaya değinmişti. Luke’un yetenekleri Güç’ün şifacı yönlerine uzanmıyordu; bundan kesinlikle emindi. C’baoth’a yardım etmek, sonunda hiçbir başarı garantisi olmayan uzun, zaman harcatıcı bir süreç olacaktı. İmparatorluk’un kumandasında bir Büyük Amiral varken, Yeni Cumhuriyet içinde politik iç savaş yaşanırken ve tüm galaksi tehlikedeyken, zamanını böyle harcaması gerçekten mantıklı mıydı?

Gözlerini malikânenen aşağıdaki gölü çevreleyen, bazı yerlerinde karla kaplı, Jormark'ın üç küçük ayının soluk ışığında belli belirsiz görünen dağların karanlık gölgelerine çevirdi. Bir şekilde Coruscant'taki İmparatorluk Şehri'nin güneyindeki Manarai Dağları'nı hatırlatıyorlardı. Bu anıyla bir anı daha canlandı: Luke, İmparatorluk Sarayı'nın çatısında durup, bilge bir tavırla, Threepio'ya bir Jedi'ın kendini bireylerle ilgilenemeyecek kadar çok galaktik konulara kaptıramayacağını açıklıyordu.

Konuşma o zaman oldukça soylu ve yüce gelmişti. Bu da sadece sözlerden ibaret olmadığını kanıtlamak için bir şanstı.

Derin bir nefes alarak kapıya doğru yürüdü.

Bölüm 15

Bel Iblis bardağındaki içkiyi bitirip, başının üzerinde kaldırarak “Tangrene, gerçek taçlandırılmış zaferimizdi,” dedi. Geniş ama neredeyse boş merkez salonun öbür ucunda, barmen sessizce başını salladı ve içki şişesiyle meşgul olmaya başladı. Bel Iblis “O noktada neredeyse 3 senedir İmparatorluk güçlerine saldırıp duruyorduk,” diye anlatmaya devam etti. “Küçük üsleri ve askeri tedarik sevkiyatlarını vuruyor ve genellikle yaratabildiğimiz kadar çok sorun yaratıyorduk ama Tangrene’e kadar bizi fazla dikkate almıyorlardı.”

Han “Tangrene’de ne oldu?” diye sordu.

Bel Iblis açıkça görünür bir memnuniyetle “Büyük bir Ubiqtorate merkezini toza çevirdik,” dedi. “Sonra orayı korumakla yükümlü olan 3 Yıldız Destroyeri’nin burunlarının dibinden vals yaparak çıktık. Sanırım bu bizim küçük bir rahatsızlıktan daha fazla bir şey olduğumuz gerçeğini fark ettikleri andı. Ciddiye alınmamız gereken bir grup olduğumuzu anladıkları an.”

Han başını hayranlıkla sallayarak “Eminim anlamışlardır,” dedi. İmparatorluk İstihbaratı’nın Ubiqtorate üslerini havaya uçurmak ve oradan kaçabilmek şöyle dursun, bir tanesinin görüş alanına girmek bile zor bir işti. “Bu size neye mal oldu?”

Bel Iblis “Şaşırtıcı bir şekilde, beş gemiyi de kurtarmayı başardık,” dedi. “Hepsinde bayağı bir hasar vardı elbette ve bir tanesi neredeyse 7 ay boyunca görev yapamaz durumdaydı ama buna değdi.”

Lando “Altı Dreadnaught’unuz olduğunuzu söylediğinizi sanmıştım,” diye konuştu.

Bel Iblis “Şu anda altı tane var,” diyerek başını salladı. “O zaman sadece beş tane vardı.”

Lando “Ah,” dedi ve tekrar sessizliğe büründü.

Han “Öyleyse üssünüzü mobil hale getirmeniz bundan sonra mı başladı?” diye sordu.

Bel Iblis, Han’a dönmeden önce bir süre daha Lando’ya baktı. “O zaman devamlı hareket halinde olmak öncelik haline geldi, evet,” diye düzeltti. “Bundan önce de tam olarak hareketsiz oturmuyorduk gerçi. Burası, yedi yıl içinde 13. mekânımız mı Sena?”

Sena “14.” dedi. “Tabii eğer Womrik ve Matti Asteroid üslerini sayarsanız.”

Bel Iblis “14 o zaman,” diyerek başını salladı. “Herhalde, buradaki her binanın çiftli hafıza plastiğinden inşa edildiğini fark etmişsinizdir. Her şeyi katlayıp araçlara tıkmayı oldukça kolay kılıyor.” Güldü. “Tabii bunun ters teptiği de oldu. Bir keresinde Lelmra’daykan şiddetli bir fırtınaya yakalandık ve yıldırımlar o kadar yakınımıza düşüyorlardı ki kenar akıntıları bir çift kışla binasının ve bir hedefleme merkezinin şalterlerini tetiklediler ve onları içeride neredeyse 50 kişiyle birlikte bir grup doğum günü hediyeleri gibi düzgün bir şekilde katladılar.”

Sena “Bu gerçekten çok eğlenceliydi,” diyerek kuru bir sesle araya girdi. “Neyse ki, kimse ölmedi ama biz gecenin büyük bir kısmını, etrafımızda hâlâ fırtına sürerken, herkesi kurtarmakla geçirdik...”

Bel Iblis “Fırtına nihayet gün ışığından önce sakinleşti,” dedi. “Bir sonraki akşam oradan kurtulduk...”

Barmen, yeni içkilerle yanlarına gelmişti. Bel Iblis onları Twistlers diye adlandırmıştı. Bir çeşit Corellian Brandy’sinin ne olduğu anlaşılamayan ama çok ekşi bir meyve özümüyle karışımıydı. Han’ın bir askeri kampta bulmayı bekleyeceği türden bir içki olmamakla beraber kötü de değildi. Senatör tepsiden iki içki alıp onları Han ve Sena’ya uzattı; sonra diğer ikisini aldı...

Lando, Bel Iblis ona bir tane sunamadan “Ben böyle iyiyim, teşekkürler,” dedi.

Han, masanın karşısından arkadaşına kaşlarını çatı. Lando, sandalyesinde dimdik oturuyordu; yüzü ifadesizdi, bardağı ise hâlâ yarım doluydu. Han aniden bunun onun ilk bardağı olduğunu fark etti. Lando, Bel Iblis onları buraya getirdiğinden beri bir buçuk saattir yeni içki almamıştı. Lando’nun gözlerini yakaladı, kaşlarını haşfçe kaldırdı. Lando ona baktı; ifadesi hâlâ katıydı ve sonra bakışlarını indirerek, içkisinden küçük bir yudum aldı.

Bel Iblis “Tangrene’den bir ay kadar sonra ilk kez Borsk Fey’lya ile karşılaştık,” diye devam etti.

Han küçük bir suçluluk duygusu hissederek tekrar ona döndü. Bel Iblis’in hikâyelerine o kadar dalmıştı ki Lando ile niçin bu göreve çıktıklarını tamamen unutmuştu. Büyük bir ihtimalle Lando da bu yüzden onu buz gibi bakışlar fırlatıyordu. “Evet, Fey’lya,” dedi. “Onunla ne işiniz var?”

Bel Iblis “Onun istediğinden çok daha az bir iş, sizi temin ederim,” dedi. “Fey’lya bize savaş yıllarının en hareketli günlerinde birkaç iyilik yaptı ve bunlar için kendisine daha çok minnettar olmamız gerektiğini düşünüyor.”

Lando “Ne çeşit iyilikler?” diye sordu.

Bel Iblis “Küçük iyilikler,” diye cevap verdi. “İlk başlarda bize New Cov’a bir tedarik hattı kurmamızda yardım etti ve İmparatorluk güçleri sisteme kötü bir zamanda burunlarını sokmaya başladıklarında birkaç Yıldız Kruvazörü çağırdı. O ve diğer bazı Bothanlar aynı zamanda bize çeşitli fonlar sağladılar, bu da bizim ekipmanları kendimizin alabileceğimizden daha önce almamıza neden oldu. Bu çeşit şeyler.”

Lando “Yani ne kadar müteşekkirsiniz?” diye ısrar etti.

Bel Iblis haşşçe gülümsedi. “Ya da diğer kelimelerle, Fey’lya tam olarak benden ne istiyor?”

Lando gülümsemedi. “Başlangıç için bu yeterli,” diye onayladı.

Han uyanan bir sesle “Lando,” diyerek araya girdi.

Bel Iblis “Hayır, sorun yok,” dedi; kendi gülümsemesi de kaybolmuştu. “Ama buna cevap vermeden önce, bana biraz Yeni Cumhuriyet hiyerarşisinden bahsetmenizi istiyorum. Mon Mothma’nın yeni hükümetteki pozisyonu, Fey’lya’nın onunla olan ilişkisi... Bu çeşit şeyler.”

Han omuz silkti. “Bu herkesin bildiği bir şey.”

Bel Iblis “Bu resmi versiyon,” dedi. “Ben işlerin gerçekte nasıl olduğunu soruyorum.”

Han, Lando’ya bir bakış attı. “Anlamıyorum.”

Bel Iblis, Twistler’ından bir yudum aldı. “Öyleyse, daha açık olayım,” dedi bardağındaki içkiyi incelerken. “Mon Mothma gerçekte neyin peşinde?”

Han boğazında küçük bir kızgınlık kıvılcımı hissetti. “Breil’lya’nın size söylediği şey bu mu?” diye sorguladı. “Mon Mothma’nın bir şeylerin peşinde olduğu mu?”

Bel Iblis gözlerini bardağının kenarından kaldırdı. “Bunun Bothan’larla hiç ilgisi yok,” dedi yavaşça. “Bu sadece ve sadece Mon Mothma ile ilgili.”

Han düşüncelerini toplamaya çalışıp, şaşkınlığını bastırmaya uğraşırken ona baktı. Mon Mothma hakkında –düşünecek olursa– Leia’nın Jedi eğitimine yoğunlaşmasına izin vermek yerine, diplomatik işlerle uğraştırmasıyla başlayan hoşlanmadığı çok fazla şey vardı. Ama, oturup düşündüğünde.... Bel Iblis’e sert bir sesle, “Bildiğim kadarıyla tek yapmaya çalıştığı şey yeni bir hükümet kurmak,” dedi.

“Kendisinin başında olduğu bir hükümet mi?”

“Olmamalı mı?”

Bel Iblis’in yüzünden bir gölge ya da ona benzer bir şeyler geçti ve gözlerini tekrar bardağına çevirdi. “Sanırım bu kaçınılmazdı,” diye mırıldandı. Bir an boyunca sessizdi. Sonra tekrar başını kaldırdı, kendini o ruh halinden çıkarmış gibiydi. “Yani, isimde olduğunuz kadar gerçekte de bir Cumhuriyet olduğunuzu söylüyorsunuz.”

Han “Evet bunu söylüyorum,” diyerek başını salladı. “Bunun Fey’lya ile ne ilgisi var?”

Bel Iblis omuz silkti. “Fey’lya’nın inancına göre, Mon Mothma’nın elinde çok fazla güç var,” dedi. “Sanırım, siz bu görüşe katılmayacaksınız.”

Han tereddüt etti. “Bilmiyorum,” diye itiraf etti. “Ama savaşta olduğu gibi tüm şovu kesinlikle o yürütmüyor.”

Bel Iblis “Savaş hâlâ sürüyor,” diye ona hatırlattı.

“Evet, ama...”

Lando “Fey’lya bu konuda ne yapılmasını düşünüyor?” diye sordu.

Bel Iblis dudaklarını büktü. “Fey’lya’nın gücün tekrar dağılımı hakkında oldukça şahsi ve hiç de şaşırtıcı olmayan Şkirleri var. Ama Bothan’ları bilirsiniz. Çorba tenceresinden koku alırlarsa, kepçeden sorumlu olmak için birbirlerini ezerler.”

Lando “Özellikle, kazanan tarafın değerli mütteşkleri olduklarını iddia edebilecekleri zaman,” dedi. “Bazılarının iddia edemeyecekleri gibi.”

Sena yerinde kıpırdandı ama o bir şey söyleyemeden, Bel Iblis ona elini salladı. “Neden birliğe katılmadığımı merak ediyorsunuz,” dedi sakın bir sesle. “Neden İmparatorluk’a karşı kendi özel savaşımı yürütmeyi seçtiğimi.”

Lando aynı ses tonuyla “Bu doğru,” dedi. “Merak ediyorum.”

Bel Iblis ona uzun, tartan bir bakış attı. “Size bağımsız kalmamızın neden daha iyi olduğunu hissetmem için bir çok sebep gösterebilirim,” dedi en sonunda. “İlk olarak güvenlik. Birliğin çeşitli birimleri arasında, büyük bir miktarı İmparatorluk’un eline geçme potansiyeli olan büyük miktarda iletişim vardı. Bir süre boyunca bir çok Asi Üssü, sırf güvenlikteki açıklar yüzünden İmparatorluğun eline düşüyor gibiydi.”

Han “Problemlerimiz oldu,” diye itiraf etti. “Ama oldukça iyi bir şekilde halledildiler.”

“Edildiler mi?” Bel Iblis karşı çıktı. “Ya İmparatorluk Sarayı’ndaki bilgi sızma durumu?”

Han kendini ödevini bitirmediği için azarlanan bir çocuk gibi hissederek, “Evet, bunu biliyoruz,” dedi “Bununla ilgilenen adamlarımız var.”

Bel Iblis “Sadece ilgilenmekten daha fazla bir şeyler yapsalar iyi olur,” diye uyardı. “Eğer İmparatorluk iletişimleri analizlerimiz doğruysa, bu sızıntının bir adı var –Delta Kaynağı– ve üstelik Büyük Amiral’e şahsen rapor veriyor.”

Lando “Tamam,” dedi. “Güvenlik. Diğer sebepleri de duyalım.”

Han, masanın karşısındaki arkadaşına sert bir bakış atarak “Sakin ol Lando,” dedi. “Bu bir mahkeme değil, ya da...”

Bel Iblis’in hareketiyle sustu. Senatör “Teşekkürler Solo ama ben kendi hareketlerimi savunabilecek kapasiteye sahibim,” dedi. “Bunu yapmaktan da mutluluk duyacağım... Böyle bir tartışma için doğru zaman olduğuna inandığım an.”

Lando’ya ve daha sonra saatine baktı. “Ama şu anda, katılmam gereken diğer görevler beni bekliyor. Geç oluyor, inişten beri rahatlamak için bir fırsatınız olmadığını biliyorum. Irenez bagajlarınızı iniş pistine yakın boş bir subay odasına göndertti. Korkarım ki küçük bir yer ama yeterince konforlu bulacağınıza inanıyorum.” Ayağa kalktı. “Belki daha sonra akşam yemeğinde bu konuşmaya devam edebiliriz.”

Han, Lando’ya baktı. Diğerinin ifadesi “Ne kadar da elverişli zamanlama,” diyordu ama düşüncesini kendine sakladı. Han, ikisi adına da, Bel Iblis’e “Kulağa iyi geliyor,” dedi.

Bel Iblis “İyi,” diye gülümsedi. “Sena’ya yanımda ihtiyacım var ama buradan çıkarken size odanıza giden yolu göstereceğiz. Tabii eğer size bir rehber vermemizi istemiyorsanız.”

Han “Bulabiliriz,” diye onu temin etti.

“Pekâlâ. Biri gelip akşam yemeği için sizi alacak. O zamana kadar, hoşçakalın.”

Odalarına doğru yolun neredeyse yarısını sessizlik içinde almışlardı ki Lando en sonunda konuştu. “Bir an önce başlayıp bitirmek ister misin?”

Han “Neyi bitirmeyi?” diye homurdandı.

Lando “Senatör arkadaşının önünde boyun eğip, saygı göstermediğim için beni parçalara ayırmayı,” dedi. “Bunu yap ve bu işi bitir çünkü konuşmamız gerekiyor.”

Han gözlerini önüne dikti. “Sadece boyun eğmemek ve saygı göstermemekle kalmadın arkadaşım,” diye karşılık verdi. “Kötü bir ruh halindeki Chewie’nin bile senin orada olduğundan daha kibar olduğu zamanları gördüm.”

Lando “Haklısın,” diye kabullendi. “Kızgınlığını biraz daha mı sürdürmek istiyorsun, yoksa sebeplerimi duymaya hazır mısın?”

Han alaylı bir sesle “Bu çok ilginç olacak,” dedi. “Eski bir İmparatorluk Senatörü’ne kaba davranmak için iyi bir sebebin var, öyle mi?”

Lando ciddi bir tavırla “Bize doğruyu söylemiyor Han,” dedi. “En azından tüm gerçeği söylemiyor.”

Han “Ne olmuş?” dedi. “Yabancılarla her şeyi anlatması gerektiğini kim söylüyor?”

Lando “Bizi buraya getirdi,” diye karşı çıktı. “Neden bunu yapıp, sonra bize yalan söylesin?”

Han arkadaşına yan gözle baktı... Ve can sıkıntısının arasından ilk kez Lando’nun suratındaki gerginlik çizgilerini gördü. Lando burada, her ne düşünüyorsa, ciddiydi. Biraz daha sakinleşmiş olarak “Pekâlâ,” dedi. “Ne hakkında yalan söyledi?”

Lando en yakın binaya işaret ederek “Bu kamp, başlangıç olarak,” diye karşılık verdi. “Senatör çok fazla hareket ettiklerini söyledi – yedi senede 14 şehir, hatırladın mı? Ama bu kamp, yarım yıldan çok daha fazla süredir burada.”

Han geçtikleri binaya; hafıza plastiğin katlanacağı köşelerin düzlüğüne, altyapıdaki aşınma işaretlerine baktı. Lando “Başka şeyler de var,” diye devam etti. “Merkez salonu... Oradaki

dekorasyonu fark ettin mi? Kabinlerin arasındaki o köşe raflarının etrafına dağıtılmış belki bir düzine heykel ve ek olarak çok sayıda ışık direği. Duvarlardaki tüm malzemeyi saymıyorum bile. Ana barın üstüne monte edilmiş antika bir tekrarlayıcı ekran paneli vardı, çıkışın hemen yanında bir gemi kronosu...”

Han “Ben de oradaydım, unuttun mu?” diyerek sözünü kesti. “Varmak istediğin nokta nedir?”

Lando “Demek istediğim, bu yer, üç dakika içinde toplanıp gezegenden ayrılmak için hazır değil,” dedi yavaş sesle. “Artık değil. Eğer hâlâ İmparatorluk üslerine karşı büyük saldırılar düzenleme işindeysen, bu kadar rahatlamaz ve yumuşamazsın.”

Han “Belki de bir süre için fazla dikkat çekmemeye karar verdiler,” dedi. Bel Iblis’i savunma işi rahatsızlık vermeye başlamıştı.

Lando “Olabilir,” dedi. “Bu durumda neden diye soracağım. Gemilerini ve birliklerini niçin bekletiyor olabilir?”

Han yanağının içini ısırdı. Lando’nun bununla nereye gittiğini çok iyi görebiliyordu. “Fey’lya ile bir anlaşma yaptığını düşünüyorsun.”

Lando ciddi bir tavırla “Bu en açık cevap,” dedi. “Mon Mothma hakkında nasıl konuştuğunu duydun. Her an kendini İmparator olarak ilan etmesini bekliyor gibiydi. Fey’lya’nın etkisi belki de?”

Han bunu düşündü. Hâlâ çılgınca bir Şkirdi ama ilk andaki kadar çılgınca gelmiyordu. Tabii eğer Fey’lya altı Dreadnaught’la bir darbe düzenleyebileceğini düşünüyorsa, o zaman acı bir süprizle karşılaşacak demektir.

Ama diğer taraftan... “Bir dakika Lando, bu çılgınlık. Eğer Mon Mothma’ya karşı plan yapıyorlarsa, neden bizi buraya getirsinler.”

Lando dişlerinin arasından tıslarcasına bir ses çıkardı. “Bu da bizi en kötü senaryoya geri getiriyor, Han, eski dostum. Bu da, arkadaşın senatörün tam bir sahtekâr olduğu ve buradaki durumun dev bir İmparatorluk dümeni olduğu.”

Han gözlerini kırptırdı. “Nasıl yani?”

Lando, binalardan birinin köşesinden bir grup üniformalı adam çıkıp başka bir yöne ilerlerken sesini alçaltarak “Düşün biraz,” diye ısrar etti. “Ölmüş olduğu farzedilen Garm Bel Iblis, aniden ölümden dönüyor? Ve yalnızca hayatta değil ama aynı zamanda kendi özel ordusu da var? İkimizin de hakkında hiçbir şey duymadığı bir ordu.”

Han “Evet ama Bel Iblis tam olarak bir münzevi değildi,” diye işaret etti. “Ben büyürken, onunla ilgili bir çok holo ve kayıtlar vardı. Onun gibi görünmek ve sesini ona bu kadar benzetmek için çok çaba harcamak lazım.”

Lando “Eğer elinde karşılaştırma yapmak için bu kayıtlar olsaydı, tabii,” diye kabul etti. “Ama sende sadece hatıralar var. Gerçeğe yakın bir kopya hazırlamak fazla çaba gerektirmez ve bu üssün burada bir yıldan fazla oturduğunu biliyoruz. Belki başkası tarafından terkedildi. Sahte bir ordu yaratmak için de fazla bir çaba gerekmez. İmparatorluk için gerekmez.”

Han başını salladı. “Boşa kürek çekiyorsun Lando. İmparatorluk bizim için bu kadar çok zahmete girmeyecektir.”

Lando “Belki de girmediler,” dedi. “Belki de bu Fey’lya’ya gösteriş yapmak içindi ve biz de tam ortasına düştük.”

Han kaşlarını çatı. “Fey’lya’ya gösteriş yapmak için mi?”

Lando “Tabii,” dedi. “İmparatorluk’un Ackbar’ın banka hesabını karıştırmasıyla başlayalım. Bu Ackbar’ı şüphe altına sokar ve birisinin onu yerinden etmesi için gerekli ortamı hazırlar. Sonra Fey’lya olaya girer, efsanevi Garm Bel Iblis’in ve özel bir ordunun desteğini arkasına aldığına ikna olmuştur. Fey’lya güç için hamlesini yapar, Yeni Cumhuriyet hiyerarşisi düğümlenir ve kimse o tarafa bakmıyorken, İmparatorluk harekete geçer ve bir ya da iki sektörü geri alır. Hızlı, temiz ve basit.”

Han alayla homurdandı. “Sen buna basit mi diyorsun?”

Lando “Bir Büyük Amiral’le uğraşıyoruz Han,” diye hatırlattı. “Her şey mümkün.”

Han “Evet ama mümkün demek, olabilir anlamına gelmiyor,” diye karşı çıktı. “Eğer sahte bir iş çeviriyorlarsa, neden bizi buraya getirsinler?”

“Neden olmasın? Varlığımız plana hiçbir şekilde zarar vermiyor. Hatta biraz yardım bile edebilir. Bize planı gösterirler, sonra geri gönderirler, biz Fey’lya’yı ele veririz ve Mon Mothma asla gerçekleşmeyen bir darbe girişiminden Coruscant’ı korumak için tüm gemileri geri çeker. Sonuç; daha fazla karmaşa ve hatta İmparatorluk’un kapması için daha fazla korunmamış Sektör.”

Han başını salladı. “Bence abartıyorsun.”

Lando ciddi bir tavırla “Belki de,” dedi. “Ve belki sen de bir

Koreyalı Senatör?ün hayaletine çok fazla güveniyorsun.”

Artık kendi odalarına erişmişlerdi; her bir kenarı 5 metre kadar olan çift sıra küçük kare binaların bir tanesiydi. Han, Sena’nın onlara verdiği kilit kombinasyonunu tuşladı ve içeri girdiler.

Daire, olabildiğince fonksiyonel ve aynı zamanda olabileceği kadar çıplak ve basitti. Bir tarafta küçük bir yemek pişirme yeri ve diğer tarafta ise, büyük ihtimalle, banyoya açılan bir kapı bulunan tek odadan oluşuyordu. Kahverengi katlanabilen bir masa/konsol kombosu ve iki eski moda iskemle, boşluğun çoğunu kaplayan ordu grisi ile donatılmıştı. İki katlanabilir yatağın çekmeceleri geceleri masanın yerini alacak şekilde pozisyonladırılmışlardı. Lando “Çok hoş,” diye yorumda bulundu.

Han “Büyük bir ihtimalle, üç dakikada toplanıp, uzaya da çıkabiliyordur,” diye işaret etti.

Lando “Katılıyorum,” diyerek başını salladı. “Burası, merkez salonunun tam olarak olması gerektiği ama olmadığı gibi.”

Han “Belki de burada, en azından bir tane Klon Savaşları’ndan çıkmamış gibi gözüken bir bina olması gerektiğini düşündüler,” diye önerdi.

Lando, sandalyelerinin birinin yanında diz çöküp oturma yastığının kenarına göz atarak, “Belki,” dedi. “Herhalde bunları yukarıdaki Dreadnaught’lardan almışlardır.” Parmaklarını gri materyalin altına soktu. “Onları bununla kaplamadan önce ekstra dolgu maddesi bile eklememiş gibi görünüyorlar...”

Sustu ve yüzü aniden kaskatı kesildi. Han “Ne oldu?” diye sordu.

Lando yavaşça ona döndü. “Bu sandalye,” diye fısıldadı. “Alt kısmı gri değil, mavi – altın rengi.”

Han kaşlarını çatarak “Pekâlâ,” dedi. “Ne olmuş?”

“Anlamıyorsun. Şlo, askeri gemilerin iç kısımlarını mavi - altın rengi yapmaz. Onları hiçbir zaman bu renkte yapmadılar. İmparatorluk altında da, Cumhuriyet altında da, eski Cumhuriyet altında da. Tek bir sefer hariç.”

Han “Ne zaman yani?” diye sordu.

Lando derin bir nefes aldı. “Katana Şlosu.”

Han ona baktı, göğsünde buz gibi bir his belirmişti. Katana Şlosu... “Bu doğru olamaz Lando. Bir hata olmalı.”

Lando başını salladı. “Hata yok Han.” Elini daha da içeri sokarak, gri kaplamayı, alttaki materyali gösterecek kadar kaldırdı. “Bir keresinde Kara Güç’ü bulmak için iki ay harcadım. Bu o.”

Han, yıpranmış mavi – altın rengi kumaşa baktı, gerçeküstü bir his vücuduna yayılıyordu. Katana Şlosu. Kara Güç. Bir yarım yüzyıl boyunca kayıptı ve şimdi aniden tekrar bulunmuştu.

Belki de...

Lando’ya “Bunun için daha iyi bir kanıtımız olmalı,” dedi. “Tek başına bu yeterli değil.”

Lando başını salladı, hâlâ yarı şoktaydı. “Bu da bizi buraya gelirken neden devamlı Bayan Şans’ta tuttuklarını açıklar,” dedi. “Dreadnaught’larının normal 16.000 yerine yalnızca 2000 müretabbatla çalıştığını asla saklayamazlardı. Katana Şlosu...”

Han “Gemilerden bir tanesinin içine bakmak zorundayız,” diye ısrar etti. “Irenez’in gönderdiği tanıtma kodunu kaydetmedin sanırım?”

Lando derin bir nefes aldı ve şoku üzerinde atmış gibi göründü. “Herhalde tekrar oluşturabiliriz,” dedi. “Ama eğer birazcık akılları varsa, giriş kodları, çıkış kodlarıyla aynı olmayacaktır. Yine de sanırım gemilere girmek zorunda değiliz. Tek yapmamız gereken şey, merkez salonundaki o tekrarlama ekranı paneline iyi bir bakış atmak.”

Han ciddi bir tavırla başını salladı. “Pekâlâ. Haydi gidip bakalım o zaman.”

Bölüm 16

Merkez salona dönmeleri sadece birkaç dakikalarını aldı. Han yürürlerken yerin boş olması için yeteri kadar erken geldiklerini umarak bir taraftan da yaya ve araç trafiğine göz kulak oldu. O tekrarlayıcı ekrana göz atmak ortada, barda olan biteni izlemekten başka yapacak şeyleri olmayan bir sürü insan olmadan da yeterince riskliydi. Bina görüş alanlarına girdiğinde “Tam olarak ne arıyoruz?” diye sordu.

Lando ona “Arkasında tam bağlantı devresi çıktıkları için bazı özel giriş yuvaları olması lazım,” dedi. “Üretim seri numaraları da olacaktır.”

Han başını salladı. Demek o şeyi duvardan çıkarmaları gerekiyordu. Harika. “Şlo hakkında nasıl oluyor da bu kadar çok şey biliyorsun?”

Lando nefesinin altından homurdandı. “Dediğim gibi, üzerinde çok çalıştım. Eğer bilmek istiyorsan, kullanılmış gemiler sattığım zamanlarda bir anlaşmanın parçası olarak sahte bir harita kakalamışlardı. Ben de, eğer bir uzman gibi görünecek kadar bilgi edinebilirim, o zaman haritayı bir başkasına verip paramı alabileceğimi düşündüm.”

“Aldın mı peki?”

“Gerçekten bilmek istiyor musun?”

“Sanırım hayır. Hazır ol, şov zamanı.”

Şansları vardı. Barın arkasındaki barmen ve bir çift kapatılmış garson droid haricinde oda tamamen terkedilmişti. Barmen “Tekrar hoşgeldiniz beyler,” diyerek onları karşıladı. “Size ne ikram edebilirim?”

Han “Odamıza götürebileceğimiz bir şey,” dedi barın üzerindeki raflara çabucak bir bakış atarak. Burada içki seçenekleri iyiydi. Çeşitli boyut ve şekillerde belki yüz şişe vardı. Aynı zamanda yan tarafta, büyük bir ihtimalle küçük bir depo odasına açılan bir de kapı bulunuyordu. Burası en iyi şanslarıydı. “Sanırım elinizde Vistulo Brandale yoktur?”

Barmen içki seçeneklerine bakarak “Sanırım var,” dedi. “Evet... İşte burada.”

Han “Tarihi nedir?” diye sordu.

Barmen şişeye baktı. “Bir ’49.”

Han yüzünü buruşturdu. “Hiç ‘46’nız yok mu? Belki arka odada bir yerlerde?”

Barmen uysal bir tavırla “Sanmıyorum ama kontrol edeyim,” diyerek kapıya doğru ilerledi.

Han, barın altından eğilip, ona katılarak “Ben de seninle geleyim,” diye önerdi. “Eğer ’46 yoksa, onun yerine başka bir şey de olur.”

Barmen bir an itiraz edecek gibi göründü ama iki adamın da daha önce Bel Iblis’in kendisiyle arkadaşça içki içtiklerini görmüştü, zaten Han daha şimdiden depo kapısına giden yolu yarılamıştı. “Sanırım sorun olmaz,” dedi.

Han kapıyı açıp, barmeni içeri iteklerken “Harika,” diye karşılık verdi.

Lando’nun tekrarlayıcı ekranı indirip kontrol etmesinin ve tekrar yerine koymasının ne kadar zaman alacağını bilmiyordu. Güvenli hareket etmenin en iyisi olduğu teorisinden yola çıkarak, ‘46 Vistulo’ arayışını tam beş dakikaya uzatmayı başardı. En sonunda, onun yerine ‘48 Kibshae’ye razı oldu. Barmen odadan dışarı çıktı, Han, içinden dua ederek, onu takip etti.

Lando, barda Han’ın onu bıraktığı yerde duruyordu, elleri bardaydı, yüzü ise haklı olarak gergindi. Birkaç adım gerisinde, eli lazer tabancasının kabzasında olan Irenez duruyordu.

Han, ona en masum bakışını atarak “Merhaba Irenez,” dedi. “Seninle burada karşılaşmak çok garip.”

Masum bakış boşa gitti. Irenez ekşi bir tavırla “Hiç de değil,” dedi. “Sena beni size göz kulak olmam için görevlendirdi. Aramaya geldiğiniz şeyi buldunuz mu?”

Han, Lando’ya baktı ve belli belirsiz baş sallamayı gördü. “Sanırım evet.”

“Duyduğuma memnun oldum. Şimdi dışarı çıkalım.”

Han, Kibshae şişesini barmene verdi. “Sende kalsın,” dedi. “Görünüşe göre parti iptal edildi.”

Salondan çıktıklarında dışarıda bekleyen eski beş kişilik bir kara süratçisi vardı. Irenez aracın arka kapısına işaret etti “İçeri.”

Han ve Lando emre uydular. İçeride, yolcu koltuklarından birinde karakteristik olmayan bir gerginlikle Sena Leikvold Midanyl bekliyordu. Onlar içeri girince ciddi bir sesle “Beyler,” dedi. “Oturun lütfen.”

Han koltuklardan birini seçerek onunla yüzleşmek için döndürdü. “Daha şimdiden yemek vakti mi geldi?”

Sena onu duymazlıktan gelerek “İrenez kontrolleri al,” dedi. “Bizi kamp etrafında dolaştır, nereye gittiğimiz önemli değil.”

Irenez sessizce aracın önüne geçti ve haşf bir sıçramayla yola çıktılar. Sena, Han’a “Odanızda fazla kalmadınız,” dedi.

Han “Senatörün odamızda kalmamız gerektiğini söylediğini hatırlamıyorum,” diye karşı çıktı.

Sena “Evet,” diye onayladı. “Diğer taraftan, düzgün yetiştirilmiş bir misaşır, hassas bölgelerde eskortu olmadan dolanmaması gerektiğini bilir.”

Han sesindeki alaycı tonu kontrol etmeye çalışarak “Özür dilerim,” dedi. “İçki deponuzun gizli bir yer olduğunu fark etmemiştim.” Pencereden dışarı baktı. “Eğer bizi odalarımıza geri götürmeye çalışıyorsanız, yanlış yöne gidiyorsunuz.”

Sena onu bir an inceledi. “Sizden bir iyilik istemeye geldim.”

Bu, Han’ın onun söylemesini bekleyeceği son şeydi ve tekrar sesinin çıkması birkaç saniyesini aldı. “Ne çeşit bir iyilik?”

“Benim için Mon Mothma ile konuşmanızı istiyorum. Konsey’in ve onun, Senatör Bel Iblis’i Yeni Cumhuriyet’e katılması için davet etmeleri için...”

Han omuz silkti. Bu yüzden mi onu ve Lando’yu ta buraya kadar getirmişlerdi? “Katılmak için özel bir davetiyeye ihtiyacınız yok. Tek yapmanız gereken Konsey’den birisiyle bağlantıya geçip, hizmetlerinizi sunmak.”

Sena’nın yanağında bir kas seğirdi. “Korkarım ki, Senatör’ün durumunda bu pek de kolay olmayacak,” dedi. “Bu Yeni Cumhuriyet’e katılmaktan çok, tekrar katılmak meselesi.”

Han, Lando’ya kaşlarını çattı. “Öyle mi?” dedi dikkatlice.

Sena yan cama bakmak için yarı dönerek içini çekti. “Uzun zaman önceydi,” dedi. “İmparatorluk’la savaşılan çeşitli direniş grupları, Asi Birliği’ne dönüştürülmeden önce. Tarihin o dönemi hakkında bir şey

biliyor musunuz?”

Han “Sadece resmi kayıtlarda olanları,” dedi. “Mon Mothma ve Alderaan’dan Bail Organa en büyük üç grubu bir araya getirip onları bir birlik kurmaya ikna ettiler. Bundan sonra her şey çığ gibi büyüdü.”

“İlk anlaşmanın adını hiç duydunuz mu?”

“Elbette. Korelya Anlaşması...” Han sustu. “Korelya Anlaşması?”

Sena “Evet,” diyerek başını salladı. “O üç direniş grubunu toplanmaya ikna eden Senatör Bel Iblis’ti, Mon Mothma değil. Ve, daha da ötesi, onlara korunma garantisi veren de oydu.”

Uzun bir dakika boyunca araçtaki tek ses, itici motorların homurtusuydu. Lando en sonunda “Ne oldu?” diye sordu.

Sena “Kabaca söylemek gerekirse, Mon Mothma dizginleri eline almaya başladı,” dedi. “Senatör Bel Iblis, o ilk günlerde ondan ve Asiler’in bir çok general ve amiralinden strateji ve taktik alanında çok daha iyiydi ama Mon Mothma’nın ilham verme ve farklı grup ve ırkları bir araya getirme yeteneği vardı. Gitgide, Birlik’in görünen sembolü haline geldi, Organa ve Senatör ise gitgide arka plana kaydılar.”

Lando “Bel Iblis gibi biri için bunu kabullenmek zor olmuş olmalı,” diye mırıldandı.

Sena “Evet, öyleydi,” dedi. Ama onun desteğini çekmesine sadece gururunun sebep olmadığını anlamalısınız. Bail Organa, Mon Mothma’nın üzerinde güçlü bir kontrol etkisi yaratıyordu, Mon Mothma’nın saygı duyduğu ve dinleyecek kadar güvendiği birkaç insandan biriydi. Bail Organa Ölüm Yıldızı’nın Alderaan’daki saldırısı sırasında öldükten sonra, Mon Mothma’ya karşı koyabilecek eşit statüde kimse kalmadı. Gittikçe kendine daha fazla güç yüklemeye başladı ve Senatör de, Mon Mothma’nın İmparator’u onun yerine geçmek için indireceğinden şüphelenmeye başladı.”

Lando “Bu yüzden sizi Birlik’ten çekti ve İmparatorluk’a karşı kendi özel savaşını vermeye başladı,” dedi. “Sen bunları biliyor muydun Han?”

Han başını salladı. “Tek kelimesini bile duymamıştım.”

Sena “Şaşırmadım,” dedi. “Senatör’ün konumundaki birinin ayrılışını reklam eder miydiniz? Özellikle bir savaşın ortasında?”

Han “Herhalde hayır,” diye kabullendi. “Sanırım tek şaşırtıcı olan, daha çok grubun sizin gibi ayrılmaması. Mon Mothma istediği zaman çok baskıcı olabilir.”

Lando kuru bir sesle “Savaşta da yönetimin kimde olduğu konusunda hiç şüphe yoktu,” dedi. “Bir keresinde, hoşlanmadığına karar verdiği için Amiral Ackbar ve General Madine’i projelerinden birinde geri adım attırdığını görmüştüm.”

Han, Sena’ya baktı, aklında ani bir düşünce belirmişti. “Bu yüzden mi İmparatorluk’a karşı saldırılarını kestiniz? Böylece Mon Mothma, Yeni Cumhuriyeti bir diktatörlüğe çevirirse, ona karşı saldırıya geçebilecektiniz.”

Sena “Tam olarak öyle,” dedi. “Buraya, Peregrine Yuvası’na üç yıldan az bir süre önce taşındık, malzeme baskınları dışında tüm operasyonları kestik, taktik yedek planlar üzerinde çalışmaya başladık ve Senatör’ün haklı çıkması zaferi için beklemeye başladık.” Tekrar yanağında bir kas seğirdi. “O zamandan beri de bekliyoruz.”

Han dışarıda yanlarından geçip giden kampa baktı, içini boş bir kaybolmuşluk duygusu dolduruyordu. Efsanevi Senatör Bel Iblis... Asla gelmeyecek bir gücün ona dönmesini beklerken...

Sena’ya alçak bir sesle “Bu olmayacak,” dedi.

Sena “Biliyorum,” dedi. Tereddüt etti. “Derinlerde bir yerde, Senatör de biliyor.”

Han “Tabii gururunu bir kenara atıp Mon Mothma’ya gidip geri alınmayı isteyemiyor,” diye başını salladı. “Bu yüzden de sizi bize...”

Sena sert bir tavırla sözünü kesti: “Senatör’ün bununla hiç ilgisi yok. Sizinle konuştuğumu bile bilmiyor. Bu sadece benim sorumluluğumda.”

Han haşşçe geri çekildi. “Elbette. Özür dilerim.”

Sena başını salladı. “Özür dilerim. Size çatmak istememiştim.”

Han “Önemli değil,” dedi, kendisi de içinde sempatik bir sızı hissediyordu. Sena tamamıyla iyi niyetlere sahip olabirdi ama büyük bir ihtimalle şu anda yaptığı kendisine ihanet gibi geliyordu. Gözünde bir anı canlandı: Yavin’de ilk Ölüm Yıldızı ile olan savaştan hemen önce, Luke’un yüzünde beliren, Han’ın kaçıp onları terkedeceğini düşündüğü zamanki ifade.

Lando alçak bir sesle “Han,” dedi.

Han anıları silkeleyerek arkadaşına baktı. Lando kaşlarını hatırlatmak için haşfçe kaldırdı. Han tekrar Sena’ya dönerek “Seninle bir anlaşma yapacağız Sena,” dedi. “Mon Mothma ile Senatör hakkında konuşacağız. Sen de bizimle Katana Şlosu hakkında konuşacaksın.”

Sena’nın yüzü kaskatı kesildi. “Katana Şlosu mu?”

Lando “Altı Dreadnaught’unuzun geldiği yer,” dedi. “İnkâr etmeye zahmet etme. Merkez salonunda barın üzerinde asılı olan tekrar ekranına iyice bir göz attım.”

Sena derin bir nefes aldı. “Hayır. Bunun hakkında size bir şey söyleyemem.”

Lando “Neden?” diye sordu. “Tekrar mütteşk olmak üzereyiz unuttun mu?”

Han’ın sırtında hoş olmayan bir ürperti dolaştı. “Tabii eğer Şloyu zaten Fey’lya’ya söz vermediyseniz.”

Sena düz bir sesle “Fey’lya’ya hiçbir şey için söz vermedik,” dedi. “İstemedi değil tabii.”

Han yüzünü buruşturdu. “Demek bir darbe için çabılıyor.”

Sena başını salladı. “Hiç de değil. Fey’lya eğer içki tepsinin üzerinde hediye paketi şeklinde sunsanız bile askeri bir darbe ile ne yapacağını bilemezdi. Bothan’ların politika ve ikna gücü terimleri içinde düşündüğünü, askeri güçle ilgilenmediklerini anlamamız lazım. Tipik bir Bothan’ın hayattaki amacı söylediklerini dinleyecek daha fazla insan bulmaktır. Fey’lya, Senatör’ü Yeni Cumhuriyet’e getirecek kişi olmanın bu yönde atılacak dev bir adım olacağını düşünüyor.”

Han “Özellikle Ackbar ona karşı çıkmak için ortada olmayacağı için,” dedi.

Sena başını salladı. “Evet, bu da maalesef başka bir tipik Bothan hamlesi. Tökezleyen bir Bothan lideri pozisyonunu almak isteyen diğerleri tarafından kaçınılmaz bir şekilde saldırıya uğrar. Uzak geçmişte bu saldırılar, bıçaklamalar ve genellikle ölüm anlamına gelirdi. Şimdi, daha çok sözlü saldırılara geçtiler. Bu da bir ilerleme sayılır, sanırım.”

Lando “Ackbar bir Bothan değil,” diye işaret etti.

“Teknik diğer ırklara da rahatlıkla uyartılabilir.”

Han homurdandı. “Mütteşk olarak sahip olunacak ne harika bir grup. Sadece bıçaklıyorlar mı, yoksa düşüşüne de yardımcı oluyorlar mı?”

“Banka transferini mi diyorsunuz?” Sena başını salladı. “Hayır, bunun Fey’lya’nın yaptığı bir şey olduğunu sanmıyorum. Kural olarak Bothan’lar kendilerini böyle planlar yaparak riske atmazlar. Onlar daha çok başka kişilerin planlarının avantajlarından yararlanmayı tercih ederler.”

Han ekşi bir tavırla “Avcıdan çok leş kargası gibiler,” dedi. Bu da neden Fey’lya ve grubundan hiçbir zaman hoşlanmadığını açıklıyordu. “Öyleyse onun hakkında ne yapıyoruz?”

Sena omuz silkti. “Tek yapmanız gereken Ackbar’ı temize çıkarmak. Ackbar saldırıya açık olmadığı sürece, Fey’lya geri çekilecektir.”

Han “Harika!” diye kükredi. “Problem şu ki, İmparatorluk’un başında bir Büyük Amiral varken, o kadar zamanımız olmayabilir.”

Lando “Ve bizim yoksa, sizin de yok,” diye ekledi. “Yaralanmış gururlar bir yana Sena, Senatör gerçekle yüzleşmeye başlasa iyi olur. Katana Şlosu’ndan bir parçaya sahip olan küçük, yalnız bir grupsunuz ve dışarıda yeni savaş gemileri için açlık çeken bir İmparatorluk var. Büyük Amiral elinizde ne olduğunu öğrendiği anda, siz daha gözünüzü kırpamadan, tüm İmparatorluk Şlosu’nu üstünüze salacak. Katana Şlosu’nu Cumhuriyet’e getirirseniz kahraman olursunuz. Fazla beklerseniz, her şeyi kaybedersiniz.”

Sena “Bunu biliyorum,” dedi; sesi neredeyse duyulmayacak kadar alçaktı. Han içinden dualar okuyarak bekledi. Sena “Şlo’nun gerçekte nerede olduğunu bilmiyoruz,” dedi. “Dreadnaught’larımız onlara 15 yıl önce rastladığını söyleyen bir adamdan geldi. İnce, ortadan biraz kısa ve sinsî bir havası olan bir adam. Kısa beyaz saçları ve çizgilerle dolu bir yüzü var; bu yaşlılıktan çok geçmiş bir hastalık ya da yaralanmadan meydana gelmiş gibi görünüyor.”

Han “İsmi nedir?” diye sordu.

“Bilmiyorum, bize asla söylemedi.” Sena yine tereddüt etti ama sonra tekrar konuştu: “Ama kumar oynamayı seviyor. Onunla olan tüm buluşmalarımız Coral Vanda’da, genellikle kumar masalarında oldu. Oradaki çalışanlar onu çok iyi tanıyor gibiydi; tabii etrafa dağıttığı para miktarı ile bu bir şey ifade etmeyebilir. Krupiyeler her

zaman kaybedenleri çabucak tanımaya eğilimlidir.

Han “Coral Vanda mı?” diye sordu.

Lando “Pantolomin’de lüks bir okyanus kumarhanesi,” dedi. “Kuzey kıtasındaki büyük resif ağının arasında üç ve yedi-sekiz günlük dönemlerle gezer. Hep gitmek istemiştım ama asla şansım olmadı.”

Han “Artık var,” dedi. Sena’ya baktı. “Sanırım bir sonraki sorumuz, buradan nasıl çıkabileceğımız.”

Sena “Bu problem olmaz,” dedi. Sesi haşfçe gerilmişti. Büyük bir ihtimalle şimdiden kafasında ikinci düşünceler oluşmaya başlamıştı. “Harrier’in sizi New Cov’a bırakmasını sağlayabilirim. Ne zaman ayrılmak istiyorsunuz?”

Han “Hemen şimdi,” dedi. Sena’nın ifadesini karşısında “Bak, ne zaman gidersek gidelim, yine de Senatör’e bir açıklama yapmak zorunda kalacaksın. Burada İmparatorluk’la bir yarış halindeyiz, birkaç saat bile bir fark yaratabilir,” diye konuştu.

Sena, isteksiz bir baş sallamayla “Sanırım haklısınız,” dedi. “İrenez bizi gemilerine götür. Oradan gerekli ayarlamaları yapacağım.”

Bayan Şans’ta düzenlemeler yapmaya gerek olmadığı ortaya çıktı. Oraya vardıklarında, geminin rampasının dışında kendilerini bekleyen Senatör Bel Iblis duruyordu.

Han ve Lando süratçiden adım attıklarında gülümsedi. “Merhaba, Solo, Calrissian. Odanızda değildiniz ve ben de burada olduğunuzu düşündüm. Sanırım doğru tahmin etmişim.”

Gözleri, Han’ın omzunun üzerinden, süratçiden çıkan Sena’ya kaydı. Tekrar Han’ın yüzüne çevrildi ve aniden sakın gülümseme kayboldu. “Sena? Neler oluyor?”

Sena “Katana Şlosu’nu biliyorlar Kumandan,” dedi alçak bir sesle, Han’ın yanına gelerek. “Ve onlara kontağımızdan bahsettim.”

Bel Iblis sert bir sesle “Anlıyorum,” dedi. “Siz de onu, Karanlık Güç’ü Yeni Cumhuriyet’e teslim etmesi için ikna edip edemeyeceğinizi görmek için gidiyorsunuz.”

Han, kendisi de aynı ses tonuyla “Bu doğru efendim,” dedi. “Gemilere ihtiyacımız var, hem de çok ama iyi savaşçılara ihtiyacımız olduğu kadar değil. Ve iyi kumandanlara.”

Uzun bir an boyunca Bel Iblis ona baktı. En sonunda “Mon

Mothma'ya içeri alınmak isteyen bir dilenci gibi gitmeyeceğim," dedi.

Han "İyi nedenler yüzünden ayrıldınız," diye ısrar etti. "Aynı şekilde geri gelebilirsiniz."

Bel Iblis'in gözleri tekrar Sena'ya kaydı. "Hayır," dedi. "Çok fazla insan aramızda neler geçtiğini biliyor. Yaşlı bir aptal gibi görünürüm ya da bir dilenci gibi."

Gözleri, Han'ın üzerinden, yavaşça Peregrine Yuvası'nın binalarının üzerinde dolaştı. "Yanımda getirecek hiçbir şeyim yok Solo," dedi; sesi haşf hüznünlü bir ton kazanmıştı. "Bir zamanlar Yeni Cumhuriyet'in en iyi Şlosuna rakip olacak bir Şlo sahibi olmayı hayal ediyordum. Bir Şlo ve İmparatorluk'a karşı kazanılacak nihai ve önemli zaferler serisi. Bununla birlikte, belki saygınlık ve haysiyet ile geri dönebilirdim." Başını salladı. "Ama şu anda burada sahip olduğumuz şey pek büyük bir saldırı gücü sayılmaz."

Lando "Belki öyle ama altı Dreadnaught alay edilecek bir şey değil," dedi. "Savaş siciliniz de öyle. Bir dakikalığına Mon Mothma'yı unutun. Yeni Cumhuriyet'teki her ordu mensubu sizi geri almaktan memnun olacaktır."

Bel Iblis tek kaşını kaldırdı. "Belki de. Sanırım üzerinde düşünmeye değer."

Han "Özellikle, İmparatorluk'un başında bir Büyük Amiral varken," diye işaret etti. "Eğer sizi burada yalnız yakalarsa, o zaman sonunuz geldi."

Bel Iblis gergince gülümsedi. "Bu düşünce aklıma geldi Solo. Günde bir kaç kez." Doğruldu. "Harrier yarım saat içinde Breil'lya'yı New Cov'a götürmek için ayrılıyor. Onlara sizi ve Bayan Şans'ı götürmeleri için emir vereceğim."

Han ve Lando bakiştılar. Han "Tekrar New Cov'a dönmek güvenli mi dersiniz efendim?" diye sordu. "Hâlâ orada bulunan İmparatorluk kuvvetleri olabilir."

Bel Iblis emindi. "Olmayacak. İmparatorluk güçleri ve taktiklerini uzun bir süre boyunca inceledim. Bizi bu kadar kısa zamanda tekrar görmeyi beklemedikleri bir yana, bir yerde o kadar uzun kalmayı da göze alamazlar. Ayrıca oraya gitmek zorundayız. Breil'lya gemisini almak zorunda."

Han, Breil'lya'nın Coruscant'a döndüğünde patronuna nasıl bir rapor vereceğini düşünerek başını salladı. "Pekâlâ. O zaman, sanırım

gemiği hazırlasak iyi olacak.”

“Evet.” Bel Iblis tereddüt etti ve sonra elini uzattı. “Seni görmek güzeldi Solo. Umarım tekrar karşılaşırız.”

Han uzatılmış eli sıkarak “Eminim karşılaacağız efendim,” diyerek onu temin etti.

Senatör Lando’ya selam verdi. “Calrissian,” dedi. Han’ın elini bırakarak döndü ve iniş alanında yürüyerek uzaklaştı.

Han onun gidişini izledi, bir taraftan da Senatör’e acıdığından daha çok hayranlık mı duyuyor yoksa tam tersi mi onu anlamaya çalışıyordu. Sena’ya “Bagajlarımız hâlâ odamızda,” dedi.

“Siz geminizi hazırlarken göndertirim.” Han’a baktı, gözleri ani bir ateşle parladı. “Ama bir tek şeyi unutmamanızı istiyorum,” dedi ölümcül bir ciddiyetle. “Şimdi, bizim dualarımızla gidebilirsiniz. Ama eğer Senatöre ihanet ederseniz –herhangi bir şekilde– ölürsünüz. Eğer gerekirse, şahsen benim ellerimde.”

Han ne söyleyeceğini düşünerek onun bakışlarını karşıladı. Belki de ona ödül avcıları, yıldızlar arası suçlular tarafından kovalandığını, saldırıya uğradığını, İmparatorluk Fırtına Kuvvetleri Birlikleri tarafından ateş edildiğini ve Darth Vader’ın emirleriyle işkence gördüğünü hatırlatmalı ve tüm bunlardan sonra Sena gibi birinden gelen tehdidin ciddiye alınmak için çok gülünç olduğunu belirtmeliydi. Bunun yerine ciddi bir sesle “Anlıyorum,” dedi. “Sizi yarı yolda bırakmayacağım.

Arkalarındaki sırt kapı bağlantısından kapatılan mühürün gıcirtısı geldi ve Bayan Şans’ın siperliğinden Dreadnaught’un gövdesi etrafındaki yıldız grubu aniden yıldız çizgilerine dönüştü. Lando “İşte tekrar başlıyoruz,” dedi; sesi yenilgi izleri taşıyordu. “Beni bu işlerin içine sokmana nasıl izin veriyorum ki?”

Han, Bayan Şans’ın enstrümanlarına göz atarak “Çünkü saygıdeğer olan sensin,” dedi. Motorlar ve sistemlerin çoğu bekleme konumunda çalışırken görülecek çok şey yoktu. “Çünkü bunu yapmak zorunda olduğumuzu sen de en az benim kadar iyi biliyorsun. Er ya da geç İmparator, Katana Şlosu’nun bulunduğunu öğrenecek ve onu kendileri aramaya başlayacaklar. Eğer ona bizden önce ulaşırlarsa, o zaman başımız büyük belaya girecek.”

İşte buradaydılar, Harrier onları New Cov’a götürürken çaresiz bir şekilde iki gün hiper uzayda tıkılıp kalacaklardı. Oraya gitmek istediklerinden değil ama Bel Iblis onlara aptal Peregrine Yuvası

üssünün yerini gizli tutmaları konusunda güvenmediğinden...

Lando sessizlikte “Leia için endişelisin, öyle değil mi?” diye sordu.

Han “Gitmesine izin vermemeliydim,” diye mırıldandı. “Bir şeyler yanlış gitti. Biliyorum. O küçük yalancı uzaylı onu İmparatorluk’a teslim etti ya da Büyük Amiral yine bizden üstün düşündü. Ne olduğunu bilmiyorum ama bir şeyler oldu.”

Lando yavaş bir sesle “Leia başının çaresine bakabilir Han,” dedi. “Ve bazen Büyük Amiraller bile hata yaparlar.”

Han başını salladı. “Hatasını Sluis Van’da yaptı Lando. Başka bir tane daha yapmayacak. Şahin üzerine seninle bahse girerim ki, yapmayacak.”

Lando omzunu kavradı. “Haydi dostum. Bunun için surat asmak bir işe yaramaz. Geçirecek iki günümüz var. Haydi gidip bir el Sabacc atalım.”

Büyük Amiral, parıldayan gözlerini Pellaeon’a çevirmeden önce raporu iki kez okudu. “Bu raporun güvenilirliği için garanti veriyor musunuz Kaptan?”

Pellaeon “Bir İmparatorluk ajanından gelmeyen herhangi bir rapora garanti verebileceğim kadar,” dedi. “Diğer taraftan, bu kaçakçı bize son 10 senede 48’i doğru olan 52 rapor verdi. Bana kalırsa, inanılabilir.”

Thrawn tekrar okuyucuya baktı. “Endor,” diye kendi kendine mırıldandı. “Neden Endor?”

Pellaeon “Bilmiyorum, efendim,” dedi. “Belki de saklanacak başka bir yer arıyorlardı.”

Thrawn alayla homurdandı. “Ewok’ların arasında mı? Bu gerçekten çok ümitsizce olurdu ama önemi yok. Eğer Binyıl Şahini oradaysa, o zaman Leia Organa Solo da orada. Seyrüsefer ve mühendisliği uyarın; hemen Endor için yola çıkıyoruz.”

Pellaeon emirleri tuşlarken başını salladı “Evet efendim. Khabarakh’ı Nystao’dan getirteyim mi?”

“Evet, Khabarakh,” Thrawn ismi düşünceli bir tavırla tekrarladı. “Buradaki ilginç zamanlamayı not edin Kaptan. Khabarakh, Honoghr’a bir aylık yokluktan sonra geliyor, tıpkı Solo ve Organa Solo’nun aynı zamanda New Cov ve Endor’a gizli görevlerle gitmesi gibi. Rastlantı mı?”

Pellaeon kaşlarını çattı. “Sizi takip edemiyorum efendim.”

Thrawn gülümsedi. “Düşündüğüm şey şu ki Kaptan, düşmanlarımız arasında yeni bir kurnazlık girişimi görüyoruz. Başarısız Kashyyyk operasyonundan sağ kalan birisinin dönüşünün dikkatimi çekeceğini biliyorlardı. Bu yüzden onun salıverilmesini farkına varmam için çok meşgul olacağımı umarak kendi görevleriyle aynı zamana denk getirdiler. Hiç şüphem yok ki Khabarakh’ı konuşturmayı başarırırsak, ondan büyük bir ihtimalle en sonunda yanlış çıkacak ve bizim uğrunda sayısız saat harcayacağımız bir çok şey öğreneceğiz.” Tekrar homurdandı. “Hayır bırakın, olduğu yerde kalsın. Hanedan başlarına onlara 7 günlük halka açık utanç uygulamasına izin verdiğimi söylersiniz, ondan sonra istedikleri keşif ritüelini uygulayabilirler. Bilgileri ne kadar işe yaramaz olursa olsun, Khabarakh hâlâ İmparatorluk’a acılar içinde ölerек hizmet edebilir. Irkına bir ders objesi olarak.”

Pellaeon “Evet efendim,” dedi tereddütle. “Ama böylesine kesin bir psikolojik parçalama ve ıslah etmenin Asiler’in genel operasyon prosedürünün çok dışında olduğunu hatırlatabilir miyim?”

Thrawn ciddi bir sesle “Katılıyorum,” dedi. “Bu da Organa Solo Endor’da ne arıyorsa, onun Asiler’in savaşına yalnızca bir sığınak sağlamaktan daha önemli bir şey olduğunu daha da kesin bir şekilde gösteriyor.”

Pellaeon, Endor’da birinin isteyebileceği ne olabileceğini düşünerek kaşlarını çattı. “Belki Ölüm Yıldızı’ndan kalan malzemenin bir kısmı,” diye tahminde bulundu.

Büyük Amiral “Bundan daha değerli,” diyerek başını salladı. “Belki de İmparator öldüğünde elinde olan bir bilgi. Hâlâ ele geçirebileceklerini düşündükleri bir bilgi.”

Sonunda Pellaeon anladı. “Tantiss Dağı deposunun yeri.”

Thrawn başını salladı. “Bu, onların bu kadar çabaya girmesine degeceğini düşündüğüm tek şey. Her koşulda, bu göze alamayacağız bir risk. Şu anda değil.”

“Katılıyorum.” Pellaeon’un ekranları çınladı: Seyrüsefer ve mühendislik hazır olduklarını belirtiyorlardı. “Yörüngeden ayrılalım mı?”

“Bir an önce Kaptan.”

Pellaeon dümene başını salladı. “Hareket geçin. Rota seyrüsefer tarafından belirlendiği gibi.”

Ön camlardan, aşağıdaki gezegenin görüntüsü alçalmaya başladı ve bu sırada önemli bir mesajın geldiğine dair kısa bir ses duyuldu. Pellaeon mesajı açtı ve başlığı okudu.

“Amiral, Abregado sisteminden **Adamant**’tan rapor geldi. Talon Karrde’nin nakliye gemilerinden birini yakalamışlar. İlk sorgulama raporu şu anda geliyor.” Sonuna kadar göz atıp kaşlarını çattı. “Oldukça kısa efendim.”

Thrawn sessiz bir memnuniyetle, raporu kendi istasyonuna çekerken “Teşekkür ederim,” dedi. Chiamera ışık hızına atladığında büyük bir dikkatle hâlâ onu okuyordu...

Bölüm 17

Mara daha önce hiç Abregado-re uzaylimanında bulunmamıştı ama caddelerde yürürken burasının edinmek için çok uğraştığı kötü şöhretin her parçasını hakettiğine karar verdi.

Yüzeyde görünen bir şey yoktu. Tam tersine, uzay limanı son derece düzenli ve neredeyse acı verici bir şekilde temizdi, tabii yüksek antiseptik seviyesi, temizliğin, vatandaşların samimi istekleriyle değil, hükümetin tepeden inme istekleriyle geldiğini gösteriyordu. Diğer uzay limanlarına göre oldukça da sakın gözüküyordu.

Ama yüzey pırlıtısının altındaki çürüme hemen fark edilebiliyordu: Yerel halkın haşf kaçamak tavırlarında, üniformalı güvenlik görevlilerin isteksiz çalımli yürüyüşlerinde, normal halkın en az sessiz güvenlik görevlilerinininki kadar takılıp kalan bakışlarında. Tüm uzay limanı, belki de tüm gezegen, silah tehdidiyle bir arada tutuluyordu.

Küçük totaliter bir rejim ve ondan umutsuzca kaçmaya çalışan bir halk. Tam da, birinin herhangi başka birini gezegen dışına gidecek bir bilet parasına ele verebileceği bir yerdi. Bu da, eğer yerel halktan birisi güvenliğin gözü önünde bir kaçakçı gemisini bulduğunu fark ettiyse, Mara'nın tüm şehir başına üşüşmeden önce gidebileceği 10 adım olduğuna işaret ediyordu.

Üzerinde eşit derecede soluk İniş Çukuru 21 yazan soluk bir kapıya yürürken bunun bir tuzak olmamasını umdu. Böyle bir yerde ölmekten nefret ederdi.

İniş çukurunun kapısı kiltsizdi. Derin bir nefes alıp, görüş alanının içindeki bir çift üniformalı güvenlik görevlisini göz önünde tutarak içeri girdi.

Gerçekten de **Etherway**'di, tam olarak Fynn Torve'nin bu uzay limanının İniş Çukuru 63'te bırakmak zorunda olduğu zaman görüldüğü gibi eski püskü ve köhne görünüyordu. Mara çabucak bir bakış attı, silahlı bir pusu birliğinin saklanabileceği çukurdaki tüm köşe bucakları inceledi ve en sonunda nakliye gemisinin indirilmiş rampasında bir sandalyede oturan koyu saçlı genç adam üzerinde odaklandı. Adam, o rahat oturuşta bile, üzerindeki askeri havayı atamıyordu. Okuduğu veri bloğunu indirerek ona “Merhaba,” diye seslendi. “Uçmak için iyi bir gün. Gemi mi kiralamak istiyorsunuz?”

Mara ona yürüyüp bir taraftan da her tarafı aynı anda izlemeye çalışarak “Hayır,” dedi. “Ben daha çok satın alma havasındayım. Bu uçan kutu ne çeşit bir gemi?”

Diğeri incinmiş bir gururu ikinci sınıf bir şekilde canlandırma çabasıyla burnunu çekti. “Bu bir Harkners-Balix 903,” dedi. “Ne uçan kutu ya.”

Pek iyi bir aktör olmadığı kesindi ama belli ki bu esrarlı macera olayından zevk alıyordu. Mara, dişlerini sıkarak, böyle saçma bir kimlik tanıtmaya prosedürü geliştirdiği için Torve’ye lanet okudu. “Bana bir 917 gibi geldi,” dedi kendisinden bekleneni yerine getirerek. “Ya da hatta bir 922 gibi.”

Adam “Hayır, bu bir 903,” diye diretti. “Güven bana, amcam onlar için iniş takımı pedalları yapardı. İçeri gel de sana farkı nasıl anlayabileceğini göstereyim.”

Mara onu rampada takip ederken “Bu çok iyi olur,” diye mırıldandı.

Rampanın tepesine çıktıklarında adam omzunun üzerinden, “Nihayet buraya gelebildiğine sevindim,” dedi. “Yakalandığını düşünmeye başlamıştım.”

Mara “Eğer susmazsan, bu hâlâ olabilir,” diye homurdandı. “Sesini alçalt, tamam mı?”

Adam “Her şey yolunda,” diyerek onu temin etti. “Tüm MSE droidlerini dış gövdenin tam içinde temizlikle görevlendirdim. Bu her türlü ses incelemesini bloke eder.”

Mara teorik olarak onun haklı olduğunu biliyordu. Pratikte ise... Eğer yerliler burayı gözlem altında tutuyorlarsa zaten başları dertteydi. “Gemiye rehinden çıkarmakta zorlandın mı?” diye sordu.

Adam “Pek değil,” diye karşılık verdi. “Uzay limanı yöneticisi tüm bu olanların çok sıradışı olduğunu söyledi ama bana fazla sorun yaşatmadı.” Sırıttı. “Tabii sanırım ona verdiğim rüşvetin boyutları da bunu sağlamış olabilir. Adım Wedge Antilles bu arada. Kaptan Solo’nun bir arkadaşıyım.”

Mara “Tanıştığımıza memnun oldum,” dedi. “Solo kendisi gelememi mi?”

Antilles başını salladı. “Coruscant’tan bir çeşit özel görevle ayrılmak zorunda kaldı, o yüzden gemiyi sizin için almamı istedi. Birkaç sistem için eskortluk göreviyle görevlendirilmiştim, o yüzden

problem olmadı.”

Mara onu çabucak inceledi. Yapısı ve genel tavırlarına bakılırsa...”B-Kanat pilotu mu?” diye sordu.

Antilles “X-Kanat,” diye onu düzeltti. “Konvoyum yüklemesini bitirmeden geri dönmeliyim. Size buradan çıkışta eşlik etmemi ister misiniz?”

“Teşekkürler ama hayır.” Mara, alaycı bir şey söyleme istediğini bastırarak karşılık verdi. Kaçakçılığın ilk kuralı, olabildiğince gösterişsiz gözükmekti ve üçüncü sınıf bir uzay limanından peşinde yepyeni bir Yeni Cumhuriyet X-Kanat Yıldız Savaşçısı’yla çıkmak tam olarak düşük bir proşl çizmek sayılmazdı. “Solo’ya teşekkür ettiğimi söyle.”

“Peki. Bir şey daha var.” Antilles, Mara yanından geçerken ekledi. “Han benden sana gözleri olan arkadaşımız hakkında bilgi satmakla ilgili olup olmadığınızı sormamı istedi.”

Mara ona keskin bir bakış attı. “Gözleri olan arkadaşımız mı?”

Antilles omuz silkti. “Dediği buydu. Anlayacağını söyledi.”

Mara dudaklarının büküldüğünü hissetti. “Çok iyi anlıyorum. Ona mesajı iletteceğimi söyle.”

“Peki.” Antilles tereddüt etti. “Oldukça önemli gibi görünüyordu.”

“Mesajı iletteceğim dedim.”

Antilles tekrar omuz silkti. “Tamam... Sadece işimi yapıyorum. İyi yolculuklar.” Arkadaşça bir selamla, tekrar rampadan aşağı inmeye yöneldi. Hâlâ bir tuzak bekleyen Mara, kapıyı uçuş için mühürledi ve köprüye yöneldi.

Geminin uçuş öncesi sekansını tamamlaması 25 dakika aldı; bir o kadar zaman da uzay limanı kontrolörlerinin kalkışını onaylamaları sırasında harcandı. İtici motorları çalıştırarak iniş çukurundan kalktı ve uzaya çıkmaya hazırlandı.

Ensesinin arkası titreştiğinde neredeyse ışık altı sürücüyü çalıştıracak kadar yükselmişti.

Ekranlarını çabucak gözden geçirerek yüksek sesle söylendi. Görünürde bir şey yoktu ama gezegensel kütleyle bu kadar yakinken bu hiçbir anlama gelmezdi. Ufkun tam üzerinde, tek bir TIE Savaşçıları konvoyundan, bir İmparatorluk Yıldız Destroyeri’ne kadar herhangi bir şey bekliyorduk olabilir.

Ama belki de daha hazır değildiler...

Sürücüye tam güç verdi; hızlandırma kompensatörleri sürücüye yetişmeye çalışırken, kendini koltuğuna birkaç saniye boyunca bastırırken buldu. İletişim hoparlörünün üzerindeki kontrolörden kızgın bir kükreme geldi. Mara onu duymazdan gelerek, Torve'nin Abregado'ya indiği zaman Karrde'nin standart prosedürünü uyguladığı umuduyla bilgisayarı tuşladı.

Uygulamıştı. Sıçrama için hesaplama çoktan yapılmış ve yüklenmişti; sadece başlatılmayı bekliyordu.

Bilgisayarı birkaç aylık genel galaktik sürüklenmeyi düzeltecek küçük düzenlemeleri yapması için başlattı ve tekrar ön cama baktı.

Orada, tam önündeki ufuk çizgisinin üzerinde beliren, ona doğru gelen bir Victory sınıfı Yıldız Destroyeri'nin dev gölgesi vardı.

Uzun bir an boyunca, Mara sadece orada oturdu, tüm bu zaman boyunca, bunun ne kadar yararsız olduğunu bilerek akli olasılıklar arasında gezindi. Yıldız Destroyeri'nin kumandanı bu ele geçirmeyi büyük bir beceriyle planlamıştı; vektörler ve Etherway'in gezegene yakınlığı düşünülürse, Mara'nın, destroyerin silahlarını ve çekici ışınlarını, ışık hızına kaçışını gerçekleştirene kadar atlatmasının hiçbir yolu yoktu. Kısa bir süre, İmparatorluk kuvvetlerinin onu değil, hâlâ yüzeyde olan Antilles'i hedef aldıkları gibi bir umut besledi ama bu umut da çabucak ortadan kalktı. Tek bir X-Kanat pilotunun bir Victory Sınıfı Yıldız Destroyeri'ni meşgul edecek kadar önemli olması çok zordu. Ve eğer öyleyse, tuzağı bu kadar erkenden kuracak kadar beceriksiz, kifayetsiz olamazlardı.

İletişim hoparlöründen soğuk bir ses "Nakliye gemisi Etherway," diye gürlledi. "Yıldız Destroyeri Adamant konuşuyor. Motorlarınızı kapatıp Adamant'a getirilmeye hazırlanmanızı emrederiz."

Demek buraya kadardı. Gerçekten de onu arıyorlardı. Birkaç dakika içinde onların esiri olacaktı.

Tabii eğer...

Eğilerek, mikrofonunu açtı. "Yıldız Destroyeri Adamant, Etherway konuşuyor," dedi canlı bir tavırla. "Sizi dikkatiniz için kutlarım; bir İmparatorluk gemisi bulmak için beş sistem daha aramak zorunda kalacağımdan korkuyordum."

"Tüm yansıtıcı sistemlerinizi kapatacaksınız..." Ses, geç de olsa bunun normal bir İmparatorluk mahkûmunun cevabı olmadığını fark edince, standart konuşmanın yarısında kesildi.

Mara, boşluktan yararlanarak “Gemiye bindiğim dakikada kaptanınızla konuşmak istiyorum,” dedi. “Bana Büyük Amiral Thrawn’la bir buluşma ayarlamasını ve o ve Chiamera şu anda neredeyse beni oraya götürecek bir ulaşım aracı sağlamasını istiyorum. Bir de çekici ışın hazırlayın; bu canavarı hangarınıza kendim indirmek zorunda kalmak istemiyorum.”

Sürprizler zavallı adam için çok hızlı geliyordu. “Ah... Nakliye gemisi Etherway...” diye tekrar denedi.

Mara “Tekrar düşündüm de, kaptanla şimdi konuşmak istiyorum,” diyerek sözünü kesti. Şu anda insiyatife sahipti ve bunu elinden geldiği kadar uzun süre sürdürmek niyetindeydi. “Etrafta bu iletişimi dinleyebilecek kimse yok.”

Bir anlık sessizlik oldu. Mara ilerlemeye devam etti, kararlılığının içinden küçük bir şüphe kırıntısı yolunu bulmaya başladı. Kendi kendine, sert bir sesle, “Tek yol bu,” diye çıkıştı.

Hoparlörde yeni bir ses “Kaptan konuşuyor,” dedi. “Siz kimsiniz?”

Mara “Büyük Amiral Thrawn için önemli bilgileri olan birisi,” dedi, sesinin tonunu haşfçe canlıdan kibirliye çevirerek. “Şu an için tek bilmeniz gereken bu.”

Ama kaptan, düşük rütbeli subayları kadar çabuk geri adım atmaya niyetli değildi. “Öyle mi?” dedi kuru bir sesle. “Kaynaklarımıza göre siz, Talon Karrde’nin kaçakçı çetesinin bir üyesiniz,”

Mara ses tonunun haşfçe buza dönüşmesine izin vererek “Siz de böyle birinin Büyük Amiral’e söyleyeceği yararlı bir şey olduğuna inanmıyor musunuz?” diye karşı çıktı.

Kaptan “Eminim ki söyleyebilirsiniz,” dedi. “Sadece onu rutin bir sorgulama olacak bir şeyle rahatsız etmem için bir sebep göremiyorum.”

Mara sol elini yumruk haline getirdi. Ne pahasına olursa olsun kaptanın ima ettiği bu tür bir zihin incelemesinden kaçınmalıydı. “Bunu tavsiye etmezdim,” dedi, eski İmparatorluk Sarayı’ndan hatırladığı haysiyet ve gücünün tüm parçalarını sesine yansıtarak. “Büyük Amiral sizden hiç hoşnut kalmaz. Hem de hiç.”

Kısa bir duraklama oldu. Görünüşe göre, kaptan karşısında yutabileceğinden daha büyük bir lokma olduğunu fark etmeye başlıyordu. Henüz açıkça geri adım atmaya da hazır değildi. “Emirlerim belli,” dedi düz bir sesle. “Sizi onlardan istisna tutmam

için belirsiz ipuçlarından daha fazlasına ihtiyacım var.”

Mara kendini hazırladı. Buraya kadardı. Bunca yıldır İmparatorluk’tan ve herkesten saklandıktan sonra, en sonunda zamanı gelmişti. “O zaman Büyük Amiral’e bir mesaj yollayın,” dedi. “Ona tanııtma kodunun Hapsir, Barrini, Corbolan, Triaxis olduğunu söyleyin.”

Kısa bir sessizlik oldu ve Mara nihayet diğerine eriştiğini anladı. Kaptan “Peki isminiz?” diye sordu; sesi aniden saygılı bir ton kazanmıştı.

Altında, Etherway, Adamant’ın çekici ışını kilitlendiğinde haşfçe sıçradı. Artık kendini bu işe bağlamıştı. Tek çıkış yolu sonuna kadar gitmekti. “Ona deyin ki, beni İmparator’un Eli olarak tanırđ.”

Onu ve Etherway’i gemiye aldılar, belli belirsiz bir saygı ile üst düzey subaylardan birinin odasına yerleştirdiler ve sonra Abregado’dan kuyruğu ateş almış bir Mynock gibi uzaklaştılar.

Günün geri kalan kısmında ve gecede, odada kimseyi görmeyerek, kimseyle konuşmayarak yalnız bırakıldı. Yemekler SE4 hizmet droidi tarafından getirildi; tüm diğer zamanlarda kapı kilitli tutuldu. Zorlama mahremiyet kaptanın emirleriyle mi, yoksa daha yukarıdan bir yerden mi gelmişti, söylemek imkânsızdı ama en azından ona elinden geldiği kadar sınırlı planlama yapabilme zamanı verdi.

Nereye gittiklerini anlama imkânı da yoktu, ama motorların çalışma seslerinden, bir Victory Yıldız Destroyeri’nin normal hızı olan nokta dört beş’in rahatsız edici derecede üstünde gittiklerini tahmin edebiliyordu. Büyük bir ihtimalle nokta beş kadar, bu da saatte 127 ışık yılı katettikleri anlamına geliyordu. Bir süre, aklını hangi sisteme gittiklerini tahmin etmeye çalışarak meşgul tutmaya çabaladı ama saatler ilerleyip olasılıklar izini sürmek için fazla çoğalınca, oyundan vazgeçti.

Abregado’dan ayrıldıktan 22 saat sonra, randevu noktasına vardılar. Mara’nın beklediği son yerdi. Galakside gitmek isteyebileceği son yer. Tüm dünyasının ani ve şiddetli bir ölümle sona erdiği yer.

Endor.

Fırtına Kuvvetleri Birliği lideri “Büyük Amiral sizi görecek,” diyerek açık kapıdan geri adım attı ve ona ilerlemesini işaret etti. Mara kapının diğer yanında duran sessiz Noghri muhafızına bir bakış attı ve içeri girdi.

Çok iyi hatırlanan bir ses odanın ortasındaki kumanda merkezinden “Ah,” diye yavaşça seslendi. Büyük Amiral Thrawn çift sergileme halkasında oturuyordu; kırmızı gözleri, parlayan beyaz üniformasının üzerinden Mara’ya dikilmişti. “İçeri gelin.”

Mara olduğu yerde kaldı. “Beni neden Endor’a getirdiniz?”

Parlayan gözler kısıldı. “Anlayamadım?”

Mara “Beni duydunuz,” dedi. “Endor. İmparator’un öldüğü yer. Neden randevu için burayı seçtiniz?”

Diğeri bunu düşünür gibiydi. “Daha yakına gelin Mara Jade.”

Ses kuvvetli emir tonları taşıyordu ve Mara kendini, ne yaptığını fark etmeden önce, ona doğru yürürken buldu. “Eğer bu bir şakaysa, çok tatsız bir şakaydı,” diye çıkıştı. “Eğer bir testse, o zaman bir an önce bitirin.”

Thrawn, Mara dış sergi halkasının kenarına gelip durduğunda “İkisi de değil,” dedi. “Seçim, bununla bağlantısı olmayan başka bir iş yüzünden yapıldı.” Bir mavi siyah kaş haşçe kalktı. “Ya da belki de tam olarak bağlantısız değildir. Bu hâlâ tartışma konusu. Söyleyin bana, burada gerçekten de İmparator’un varlığını hissedebiliyor musunuz?”

Mara ciğerlerine dolan havanın elle tutulamaz olduğu kadar acı dolu olduğunu da hissederek derin bir nefes aldı. Thrawn burada bulunmanın onu ne kadar incittiğini görebiliyor mu?, diye düşündü. Tüm Endor sisteminde onun için hâlâ ne kadar anı ve duygu yoğunluğu bulunduğunu? Ya da eğer biliyorsa bile, hiçbirisiyle ilgileniyor muydu?

Kesinlikle görüyordu. Bunu ona bakışından anlayabiliyordu. Mara onun ne düşündüğüne aldırımıyordu. “Ölümünü hissedebiliyorum,” dedi. “Hoş bir his değil. O yüzden bu işi halledelim ki buradan gidebileyim.”

Thrawn’ın dudakları belki de Mara’nın Chiamera’dan ayrılabilceği sanrısı karşısında alayla büküldü. “Pekâlâ. İlk önce sizin kim olduğunuza dair biraz kanıtla başlayalım.”

Mara “Adamant’ın kaptanına yüksek seviye bir tanıtma kodu verdim,” diye hatırlattı.

Thrawn “O yüzden bir mahkûm hücresinde değil, buradasınız,” dedi. “Kod kendi başına bir kanıt değil.”

Mara “Pekâlâ o zaman,” dedi. “Bir kere karşılaştık: Coruscant’taki İmparatorluk Sarayı’nın yeni toplantı kanatının halka açılışında. Törende, İmparator beni size favori dansçılarından biri Lianna olarak tanıttı. Daha sonra, onu takip eden daha özel törende, size benim kimliğimi açıkladı.”

“Peki bu özel tören neydi?”

“Sizin gizli Büyük Amiral rütbesine yükseltilişiniz.”

Thrawn dudaklarını büzdü, gözleri Mara’nın yüzünden ayrılmıyordu. “Her iki törende de beyaz bir elbise giydiniz,” dedi. “Kuşak haricinde, elbisede sadece bir tane süs vardı. O süsün ne olduğunu hatırlıyor musunuz?”

Mara düşünmek zorundaydı. Yavaşça “Küçük bir omuz heykeliydi,” dedi. “Sol omuz. Bir Xyquine tasarımıydı, hatırladığım kadarıyla.”

Thrawn kontrol paneline uzandı. “Gerçekten de öyleydi.” Bir düğmeye dokundu ve aniden oda süslü sütunlar üzerindeki omuz heykellerinin hololarıyla doldu. “Giysiniz bu odada bir yerde. Bulun onu.”

Mara yutkundu, etrafına bakınarak yavaşça döndü. İmparator’un çevresinin bir üyesi gibi gözükmek için neredeyse 1000’lerce süslü elbisesi olmuştu. Tüm bunların arasından, bir tek omuz heykelini aramak...

Beyninin gerisinde süzülen, hoş olmayan vızıldama hissini silkelemeye çalışarak başını salladı. Bir zamanlar mükemmel bir hafızası vardı, İmparator’un eğitimi hafızasını daha da iyi hale getirmişti. Düşüncelerine odaklanıp, buranın huzursuz edici aurasına karşı savaşıarak, konsantre oldu. Altın ve mavi, narin bir süslemeye işaret ederek “İşte bu,” dedi.

Thrawn’ın ifadesi değişmedi ama oturduğu yerde biraz rahatlamış gibiydi. “Tekrar hoşgeldiniz İmparator’un Eli.” Bir düğmeye ikinci kez dokundu ve sanat galerisi ortadan kayboldu. “Dönmeniz çok zaman aldı.”

Parlayan gözler yüzüne dikildi, soru açıkça sorulmamıştı ama ne kastedildiği belliydi. “Burada benim için daha önce ne vardı?” diye karşı çıktı. “Bir Büyük Amiral’den başka kim beni yasal olarak kabul edebilirdi?”

“Tek sebep bu muydu?”

Mara tuzağı fark ederek durakladı. Thrawn neredeyse bir seneden fazladır İmparatorluk'a kumanda ediyordu ve o şu ana kadar ona yaklaşmamıştı. “Başka sebepler de vardı,” dedi. “Hiçbiri şu anda tartışmak isteyeceğim şeyler değil.”

Thrawn'ın yüzü sertleşti. “Tıpkı, Skywalker'ın neden Talon Karrde'den kaçmasına yardım ettiğinizi tartışmak istememeniz gibi sanırım.”

LUKE SKYWALKER'I ÖLDÜRECEKSİN!

Mara ilk anda sesin gerçek mi yoksa sadece beynini içinde olup olmadığına emin olamayarak sıçradı. Garip vızıldamanın baskısı arttı, ve bir an, neredeyse İmparator'un buruşuk yüzünün ona sertçe baktığını görür gibi oldu. İmaj daha da belirginleşti, odanın geri kalanı gözlerinin önünde yüzmeye başladı.

Kendini sakinleşmeye zorlayarak derin bir nefes aldı. Dağılmayacaktı. Burada, Büyük Amiral'in önünde değil. “Skywalker'ın kaçmasına izin vermek benim Şkrim değildi,” diye karşılık verdi.

Thrawn “Yani bu kararı değiştiremediniz mi?” diye sordu; kaç tekrar kalkmıştı. “Siz, İmparator'un Eli...”

Mara ona katı bir sesle “Myrkr'deydik,” diye hatırlattı. “Bir gezegen dolusu Ysalamiri'nin etkisi altında.” Thrawn'ın omzunun üstünden, koltuğunun arkasındaki besleme kafesinden asılan Ysalamir'e baktı. “Onların Güç üzerindeki etkilerini unuttuğunuzdan şüpheliyim.”

“Aslında, çok iyi hatırlıyorum,” diyen Thrawn başını salladı. “Onların Güç'ü azaltması, Skywalker'ın kaçışında yardım aldığını kanıtıyor. Sizden tek öğrenmek istediğim emri veren Karrde'nin kendisi miydi, yoksa grubundan bağımsız hareket eden birileri mi?”

Demek ki, intikamını nereye odaklayacağını böyle bilecekti. Mara, İmparator'un neden bu adamı Büyük Amiral yaptığını hatırlayarak o parıldayan gözlere baktı. “Kimin sorumlu olduğu önemli değil,” dedi. “Burada borcu temizleyecek bir öneri yapmak için bulunuyorum.”

Thrawn “Dinliyorum,” dedi; yüzü ifadesizdi.

“Karrde ve organizasyonunu taciz etmeyi durdurmanızı istiyorum. Hepimizin üzerindeki para ödülünü iptal etmenizi ve kontrol ettiğiniz tüm gezegenlerde ve İmparatorluk güçleri arasında adımızı temize çıkarmanızı?” Durakladı ama şu anda utangaç olmanın sırası

değildi. “Aynı zamanda Karrde’nin adına ürün ve hizmet satın alınması sebebiyle İmparatorluk tarafından 3 milyon kredi yatırılmasını?”

Thrawn “Gerçekten mi?” dedi, dudakları alaylı bir gülümsemeyle bükülmüştü. “Korkarım, Skywalker benim için bu kadar değerli değil. Ya da Coruscant’ı da mı bana teslim etmeyi öneriyorsunuz?”

Mara “Skywalker ya da Coruscant’ı önermiyorum,” dedi. “Katana Şlosu’nu öneriyorum.”

Alaylı gülümseme kayboldu. Thrawn yavaşça “Katana Şlosu mu?” diye tekrarladı; gözleri parlıyordu.

Mara “Evet, Katana Şlosu,” dedi. “Eğer daha dramatik ünvanını tercih ediyorsanız Karanlık Güç. Sanırım hakkında bir şeyler duyduunuz.”

“Gerçekten de öyle. Nerede biliyor musunuz?”

Yine aynı emir tonuyla konuşmuştu ama bu defa Mara hazırды. Zaten işine yarayacağı da yoktu. “Bilmiyorum,” dedi. “Ama Karrde biliyor.”

Uzun bir an boyunca Thrawn sessizce ona baktı. En sonunda “Nasıl?” diye sordu.

Mara “Sonu kötü gelen bir kaçakçılık görevinde,” diye anlattı. “Bazı İmparatorluk bekçi köpeklerinden kaçmışlar ama düzgün bir atlama hesabı yapma zamanları olmamış. Şloyla karşılaşmışlar, bir tuzak olduğunu düşünmüşler ve tekrar sıçramışlar, bu arada neredeyse gemiyi de yok ediyorlarmış. Karrde o sırada seyrüsefer görevindeymiş; daha sonra neye çarptıklarını anlamış.”

Thrawn “İlginç,” diye mırıldandı. “Tam olarak ne zamandı bu?”

Mara “Bir anlaşmamız olana kadar size vereceğim tek bilgi bu,” dedi. Yüzündeki ifadeyi yakaladı. “Eğer beni istihbarat incelemelerinden birinden geçirmek istiyorsanız, hiç zahmet etmeyin. Gerçekten de Şlonun nerede olduğunu bilmiyorum.”

Thrawn onu inceledi. “Eğer bilseydiniz bile zaten o bilgiyi bloke etmiş olurdunuz,” diye kabullendi. “Pekâlâ. Bana Karrde’nin nerede olduğunu söyleyin o zaman.”

“Böylece gizli servis onu incelesin öyle mi?” Mara başını salladı. “Hayır. Bırakın ben ona gideyim ve size yeri öğreneyim. Sonra da değiş tokuş yaparız. Anlaşma sizin istediğiniz gibi olursa tabii.”

Thrawn'ın yüzüne karanlık bir gölge yerleşti. “Bana dikte etmeye kalkışmayın Mara Jade,” dedi yavaşça. “Biz bize olduğumuz zaman bile.”

Mara'nın sırtında küçük bir ürperti dolaştı. Evet, gerçekten de neden Thrawn'ın bir Büyük Amiral yapıldığını hatırlıyordu. Thrawn'ın sesinin çelik tonuna elinden geldiği kadar uymaya çalışarak “Ben İmparator'un Eli'ydim,” diye hatırlattı. Söyledikleri kendi kulaklarına zayıf geliyordu. “Onun için konuşurdum ve Büyük Amiraller bile dinlemeye mecburdu.”

Thrawn alayla gülümsedi. “Gerçekten mi? Hafızanız çok zayıfmış İmparator'un Eli. İşin nihayetinde, siz yüksek derecede uzmanlaşmış bir kuryeden başka bir şey değildiniz.”

Mara ona sert bir bakış attı. “Belki de sizin hafızanızın canlandırılmaya ihtiyacı var Büyük Amiral Thrawn,” diye homurdandı. “Ben İmparatorluğu onun adına dolaşırdım, hükümetin en yüksek seviyelerindeki hayatları değiştiren politik kararlarını verirdim...”

Thrawn onu “Siz onun istediklerini yaptınız,” diye sert bir sesle kesti. “Daha fazlasını değil. Emirlerini diğer ellerinden daha açıkça duyup duymadığınız önemli değil. Yerine getirdikleriniz yine de onun kararlardı.”

Mara “Geri kalan elleri ile ne demek istiyorsunuz?” diye soludu. “Ben tek...”

Sustu. Thrawn'ın yüzündeki ifade... Aniden tüm öfkesi kaybolup gitmişti. “Hayır,” diyerek nefes aldı. “Hayır. Yanılıyorsunuz.”

Thrawn omuz silkti. “Neye isterseniz ona inanın ama diğerlerini de kendi öneminizin abartılmış hatıralarıyla kör etmeye çalışmayın.” Kontrol paneline erişerek, bir tuşa dokundu. “Kaptan? İniş grubundan rapor var mı?”

Cevap duyulmuyordu ama Mara zaten Thrawn'ın adamlarıyla ne yaptığı konusunda ilgilenmiyordu. Thrawn yanılıyordu. Yanılıyor olmalıydı. İmparator'un kendisi ona İmparator'un Eli ünvanını vermemiş miydi? Kendisi onu evinden Coruscant'a getirip eğitmemiş miydi? Ona Güç'teki nadir hassaslığını kendisine hizmet etmesi için nasıl kullanacağını öğretmemiş miydi?

Ona yalan söylemiş olamazdı. *Olamazdı.*

Thrawn “Hayır bunun bir anlamı yok,” dedi. Mara'ya baktı. “Leia Organa Solo'nun neden Endor'a gelmiş olabileceği konusunda bir

Şkriniz olamaz değil mi?”

Mara çabalayarak, düşüncelerini şimdiye döndürdü. “Organa Solo burada mı?”

Thrawn ciddi bir tavırla “Her koşulda Binyıl Şahini burada,” dedi. “Yörüngede bırakılmış, bu da bize nerede olduğunu bilmemize hiçbir yol bırakmıyor ne yazık ki. Tabii eğer oradaysa. “ Tekrar paneline döndü. “Pekâlâ kaptan. Gemiyi buraya getirin. Belki daha yakından bir inceleme bize bir şeyler söyleyebilir.”

Onay aldı ve bağlantıyı kesti. “Pekâlâ İmparator’un Eli,” dedi tekrar Mara’ya bakarak. “Anlaştık. Karrde’nin ölüm cezasının kaldırılmasına karşılık Kara Güç. Buradan Karrde’nin şu andaki üssüne dönmeniz ne kadar alacak?”

Mara tereddüt etti ama bu bilgi Büyük Amiral’in kullanabileceği bir şey değildi. “Etherway’de, 3 gün kadar. Eğer zorlarsam, 2 buçuk gün.”

Thrawn “Zorlamanızı öneririm,” dedi. “Özellikle yeri öğrenip bana getirmek için tam olarak 8 gününüz olduğuna göre.”

Mara ona baktı. “8 gün mü? Ama bu...”

“8 gün. Yoksa onu ben bulur ve yeri kendi yöntemlerimle öğrenirim.”

Mara’nın aklından bir düzine muhtemel alaycı cevap geçti. Kırmızı gözlerin başka bir bakışı tüm bu cevapları susturdu. “Elimden geleni yapacağım,” diyebilirdi. Dönerek, çıkışa ilerlemeye başladı.

Thrawn arkasından “Eminim yapacaksınız,” dedi. “Ondan sonra, oturup, birlikte uzun bir konuşma yapacağız. Sizin İmparatorluk hizmetinden uzak kaldığınız yıllar ve neden dönüşünüzün bu kadar uzun sürdüğü hakkında?”

Pellaeon kaskatı bir şekilde kumandanına baktı, kalbi duyulabilir derecede göğsünde çarpıyordu. Dikkatlice “Katana Şlosu mu?” diye tekrarladı.

Thrawn “Genç İmparator’un Eli bana öyle söyledi,” dedi. Bakışı sabit bir şekilde önündeki ekranlara odaklanmıştı. “Tabii ki yalan söylüyor olabilir.”

Pellaeon mekanik bir şekilde başını salladı, olasılıklar önünde açılmış bir cübbe gibi belirliyorlardı. Aklında kelimenin yankılarını dinleyerek “Kara Güç,” diye eski takma adı mırıldandı. “Biliyor

musunuz, bir zamanlar Şloyu bulma umutlarım vardı.”

Thrawn kuru bir sesle “Sizin yaşınızdakilerin çoğunun vardı,” dedi. “İzleme aygıtı gemisine düzgün bir şekilde yerleştirildi mi?”

“Evet efendim.” Pellaeon bakışlarının odada dolaşmasına izin verdi, gözleri Thrawn’ın bugün sergilediği heykeller ve düzlükler üzerinde gerçekten ilgilenmeden dolaşıyordu. Kara Güç. Neredeyse 25 senedir kayıptı. Şimdi ise, neredeyse ellerinde...

Aniden heykellere kaşlarını çattı. Bir çoğu bir şekilde tanıdık geliyordu.

Thrawn sorulmamış sorusuna “Katana’nın temel tasarımı üzerinde çalıştıklarında Rendili StarDrive ve Şlo planlama departmanının oşlerini süsleyen çeşitli parçalar,” diye cevap verdi.

Pellaeon “Anlıyorum,” dedi. Derin bir nefes aldı ve istemeyerek de olsa, kendini tekrar gerçekliğe döndürdü. “Efendim, Jade’in iddiasının ne kadar imkânsız olduğunun farkındasınızdır.”

“Kesinlikle imkânsız.” Thrawn parlayan gözlerini Pellaeon’a kaldırdı. “Ama aynı zamanda gerçek.” Bir düğmeye dokundu ve sanat galerisinin bir kısmı kayboldu. “İzleyin.”

Pellaeon bakmak üzere döndü. Thrawn’ın ona birkaç gün önce gösterdiği aynı sahneydi: Üç kaçak Dreadnaught, New Cov’da koruma sağlıyorlardı ki Bayan Şans ve o tanımlanamayan nakliye gemisi kaçabilsin...

Keskin bir şekilde nefes aldı, ani bir şüphe onu sardı. “Bu gemiler mi?”

“Evet,” dedi Thrawn; sesinde ciddi bir memnuniyet vardı. “Normal ve bağlantı devreli Dreadnaught’ların arasındaki farklar çok azdır ama bakmayı bildiğiniz zaman yeterince görülebilirler.”

Pellaeon parçaları yerine oturtmaya çalışarak holoya kaşlarını çattı. “İzninizle Amiral ama Karrde’nin bu kaçak Koreyalıya gemi sağlaması hiç mantıklı gelmiyor.”

Thrawn “Katılıyorum,” dedi. “Belli ki, o kötü kaderli kaçakçılık gemisinden biri daha neye rastgeldiklerini fark etti. Bu kişiyi bulacağız.”

“İpucumuz var mı?”

“Birkaç tane. Jade’e göre, kötü giden bir işten paçalarını sıyırmaya çalışırken yolda İmparatorluk güçleriyle karşılaşmışlar. Tüm bu

olaylar bir yerlerde dosyalanmış olmalı; bunu Karrde'nin şaibeli geçmişiyle karşılaştıracamız ve neler çıktığını göreceğiz. Jade aynı zamanda geminin ikinci atlamasını yapmaya çalışırken çok kötü zarar gördüğünü de söyledi. Eğer tamir için ana bir uzay limanına gittilerse bu da dosyada olmalı.”

Pellaeon “İstihbaratı hemen görevlendiriyorum,” dedi.

“Çok iyi.” Thrawn'ın gözleri bir ara odağını kaybetti. “Aynı zamanda bir de Niles Ferrier’le bağlantı kurmanızı istiyorum.”

Pellaeon hafızasını taramak zorundaydı. “Koreyalı'nın üssünü araştırması için gönderdiğimiz o gemi hırsızı mı?”

Thrawn “Evet o,” dedi. “Söyleyin ona Koreyalı'yı unutsun ve onun yerine Solo ve Calrissian üzerine yoğunlaşsın.” Tek kaşını kaldırdı. “Ne de olsa, eğer Koreyalı gerçekten Asi'lere katılmayı planlıyorsa, Katana Şlosu'ndan daha iyi ne çeyiz getirebilir?”

Telsizden ses yükseldi. Thrawn “Evet?” diye sordu.

Bir ses “Efendim, hedef ışık hızına atladı,” diye rapor verdi. “Takip cihazından kuvvetli bir sinyal alıyoruz; şu anda bir olasılık tahmini yapıyoruz.”

Thrawn “Çok iyi Teğmen,” dedi. “Şu anda tahminlerle vakit kaybetmeyin. Gerçek hedefe yönelmeden önce en azından bir kere rota değiştirecektir.”

“Evet, efendim.”

Thrawn telsizi kapatırken “Yine de, onun bizden çok uzaklaşmasını istemeyiz,” dedi. “Köprüye dönüp Chimaera'yı arkasından ilerletseniz iyi olur kaptan.”

Pellaeon, tereddüt ederek, “Evet efendim,” dedi. “Katana'nın yerini bizim için bulması için ona zaman vereceğimizi düşünmüştüm.”

Thrawn'ın ifadesi sertleşti. “O artık İmparatorluk'un bir parçası değil Kaptan,” dedi. “Bizi geri geldiğine inandırmak istiyor olabilir; kendisi bile buna inanıyor olabilir ama geri gelmeyecek. Önemi yok. Bizi Karrde'ye götürecek ve önemli olan da bu. O ve Koreyalı kaçağımızla, Katana Şlosu'na giden iki ipucumuz var. Öyle ya da böyle, onu bulacağız.”

Pellaeon başını salladı, bu konu hakkında sakinliğini korumak için harcadığı tüm çabaya rağmen, tekrar heyecan kıpırtılarını

hissediordu. Katana Şlosu. Orada, İmparatorluk'un onlara sahip olmasını bekleyen 200 Dreadnaught...

“Asiler'e karşı olan son taarruzumuzun programın biraz öncesinde başlayacağına dair içimde bir his var Amiral,” dedi.

Thrawn gülümsedi. “Haklı olabileceğinize inanıyorum Kaptan.”

Bölüm 18

Sabahın erken saatlerinden beri Maitrakh'ın evinde masanın etrafında oturmuşlar, haritaları, yer planlarını ve diagramları tartışıyorlar, teslim olmak dışında bir hareket planı araştırıyorlardı.

Nihayet, tam öğleden önce Leia ara verdi. Gözlerini haşşçe kapatıp, parmaklarıyla sızlayan şakaklarını ovuştururken Chewbacca'ya “Buna daha fazla bakamayacağım,” dedi. “Biraz dışarı çıkalım.”

Chewbacca itiraz edercesine gürlledi. Leia “Evet, elbette risk var,” diye bitkince kabullendi. “Ama tüm köy burada olduğumuzu biliyor ve henüz kimse yetkililere bir şey söylemedi. Haydi, her şey yolunda.” Kapıya adım attı, açıp dışarı çıktı. Chewbacca homurdandı ama onu takip etti.

Geç sabah güneşi araya giren dağınık yüksek bulutların arasından parlıyordu. Leia açık gökyüzüne baktı ve aniden üzerine çullanan çıplaklık hissiyle elinde olmadan ürperdi. Uzaya kadar uzanan açık bir gökyüzü... Ama her şey yolundaydı. Geceyarısından biraz önce, Maitrakh, Yıldız Destroyeri'nin ani gidişini bildirmişti, Chewbacca ve kendisi, destroyerin ayrılışını Wookiee'nin makrodürbünleriyle seyretmişlerdi. Tam o ve Chewbacca çok geç olana kadar burada tıklı kalacakmış gibi gözükmeye başlamışken Khabarakh'ın tutuklanmasından beri ilk kez rahat bir nefes alabilmişlerdi.

Büyük Amiral aniden gitmişti.

Beklenmedik bir hediyeydi bu. Leia'nın şüpheyle yaklaşımdan kendini alıkoyamadığı bir hediye. Büyük Amiral'in Dukha'da yaptığı konuşmadan sonra, onun Khabarakh'ın ardından gemideki sorgulamayla başlayacak olan utanç dönemi bitene kadar kalmasını beklemişti. Belki de Şkrini değiştirmiş ve Khabarakh'ı, tüm Noghri geleneklerine bir darbe indirerek erkenden götürmeye karar vermişti ama Maitrakh, Khabarakh'ın hâlâ Nystao'nun merkezinde sergilendiğini bildirmişti.

Tabii eğer bu konuda yalan söylemiyorsa. Ya da ona da bu konuda yalan söylenmiyorsa. Ama eğer Büyük Amiral Maitrakh'a yalan söyleyecek kadar şüpheleniyorsa, neden şimdiye kadar bir İmparatorluk birliği tepelerine inmemişti?

Ama o bir Büyük Amiral'di, ünvanının belirttiği tüm kurnazlığa ve taktik zekâya sahipti. Tüm bu olanlar, dolambaçlı, dikkatlice

hazırlanmış bir tuzak olabilir... Ve eğer öyleyse bile, büyük bir ihtimalle, çok geç olana kadar tuzağı asla göremeyecekti.

Kendi kendine “Kes şunu!” diye sertçe emir verdi. Kendisinin, Büyük Amiraller’in etrafında yaratılan yenilmezlik mitosu içinde kaybolmasına izin verirse, bu ona zihinsel tutukluktan başka hiçbir şey kazandırmazdı. Büyük Amiraller bile hata yapabilirlerdi ve Honoghr’dan ayrılmasının birkaç sebebi olabilir. Belki de Yeni Cumhuriyet’e karşı yürüttüğü kampanyanın bir bölümünde ters giden bir şeyler olmuştu ve dikkatini başka bir yerde toplaması gerekiyordu. Ya da belki de sadece kısa bir görev için gitmişti, bir ya da iki gün içinde geri gelmeyi planlıyordu.

Her durumda da, şimdi harekete geçme zamanıydı. Tabii eğer saldıracak bir şey bulabilselerdi...

Yanındaki Chewbacca bir öneri homurdandı. Leia başını salladı. “Bunu yapamayız. Uzay limanına tam bir saldırıdan farkı olmaz. Nystao ve insanlarına olan zararı minimumda tutmalıyız.”

Wookie sabırsızca hırladı.

Leia “Başka ne yapacağımı bilmiyorum,” diye terslendi. “Tek bildiğim şey ölüm ve büyük bir yıkımın, bizi buraya gelmeden önce bulunduğumuz noktaya getirmekten başka bir şey işe yaramayacağı. Kesinlikle Noghri’leri İmparatorluk’u bırakıp bizim tarafımıza gelmeleri için ikna etmeyecektir.”

Uzak tepelerdeki kulübe kümelerinin ötesine ve esintide titreyen kahverengi kholm çimenine baktı. Güneş ışığında parlayan bir düzine temizlik droidlerinin bodur kutu şekilleri, sıkı bir şekilde çalışıyorlar; her ısırışta çeyrek metre küp üst toprak alıp onu içlerindeki bir çeşit egzotik katalizörden geçirerek, temizlenmiş ürünü tekrar dışarı atıyorlardı. Bunu yavaşça ama kararlı bir şekilde Honoghr’un insanlarını yüzleştikleri felaketin kenarından geri getirerek ve aynı zamanda eğer ihtiyaç duyulursa, İmparatorluk’un onlara karşı iyiliğini açıkça görünür bir şekilde hatırlatarak yapıyorlardı.

Çatlak bir ses tam arkasından “Lady Vader,” diye miyavladı.

Leia sıçradı, dönüp Noghri’ye ciddi bir selam vererek “Günaydın Maitrakh,” dedi. “Bu sabah iyisinizdir umarım.”

Diğeri kısaca “Hasta değilim,” dedi.

Leia “Çok iyi,” dedi; kelime kendi kulaklarına bile oldukça yetersiz gelmişti. Maitrakh yüksek sesle bir şey söyleyecek kadar kabalık

etmemişti ama kendini burada kazanamayacak bir durumda farzettiği açıktı. Büyük Amiral, Khabarakh'ın ne yaptığını anlar anlamaz, ailesini utanç ve belki de ölüm bekliyordu. Leia, onun davetsiz misaşleri kendisinin İmparatorluk'a teslim etmesinin daha az sorun yaratacak bir yol olduğu sonucuna varmasının sadece bir an meselesi olduğunu biliyordu.

Maitrakh “Planlarınız nasıl gidiyor?” diye sordu.

Leia, Chewbacca'ya bir bakış attı. “İlerleme sağladık,” dedi. Bir bakıma doğruydu; ortaya çıkardıkları her yaklaşımı elemek de teknik olarak ilerleme sayılırdı. “Hâlâ gidecek çok uzun yolumuz var gerçi.”

Maitrakh “Evet,” dedi. Binaların ötesine baktı. “Droidiniz diğer makinelerle çok zaman geçirdi.”

Leia “Burada onun için düşündüğüm kadar yapacak iş yoktu,” dedi. “Siz ve bir çok insanınız, benim beklediğimden çok daha iyi ortak lisan konuşuyorsunuz.”

“Büyük Amiral bizi iyi eğitti.”

Leia “Ondan önce babam, Lord Darth Vader'ın yaptığı gibi,” diye hatırlattı.

Maitrakh bir an sessizdi. Sonra isteksizce “Evet,” diyerek kabullendi.

Leia sırtında bir ürpertinin dolaştığını hissetti. İhanetteki ilk adım, Noghri'ler ve onların eski lordu arasına duygusal uzaklık yerleştirmek olurdu.

Maitrakh çalışan temizlik droidlerine işaret ederek “Bu bölge yakında bitecek,” dedi. “Eğer önümüzdeki on gün içinde bitirirlerse, o zaman orada bu sezon için ekim yapabiliriz.”

Leia “Ekstra toprak kendinize yetmeniz için yeterli olacak mı?” diye sordu.

“Yardım edecek ama yeterli değil.”

Leia, yeni bir hayalkırıklığı dalgası hissederek başını salladı. Ona göre, İmparatorluk'un planı, alaycı olduğu kadar açıktı da; dikkatli bir ayarlamayla tüm temizleme sürecinin çizginin dışına çıkmasına asla izin vermeyerek, Noghril'eri sonsuza kadar bağımsızlık sınırında tutabilirlerdi. Leia bunu biliyordu, Maitrakh'ın kendisi de şüpheleniyordu ama kanıtlamaya gelince...

Aniden “Chewie, temizleme droidlerinden anlar mısınız?” diye sordu. Bu düşünce daha önce de aklına gelmişti ama üzerine düşecek zamanı olmamıştı. “Honoghr’daki droid sayısının bu kadar toprağı temizlemesi için ne kadar zaman geçmesi gerektiğini bilecek kadar?”

Wookiee olumlu bir şekilde kükredi ve ilgili rakamları sayıp dökmeye başladı; öyle görünüyordu ki, aynı düşünce onun da aklına gelmişti. Leia, tahminleri yarıda kesti: “Şu anda tam bir analize ihtiyacım yok. Temel rakamlar var mı?”

Vardı: 8 yıl.

Küçük umut ışığı yeniden karanlığa dönüşürken Leia, “Anlıyorum,” diye mırıldandı. “Bu da tam savaşın doruk noktası zamanına denk gelir, öyle değil mi?”

Maitrakh “Hâlâ Büyük Amiral’in bizi kandırdığına mı inanıyorsunuz?” diye suçladı.

Leia “Sizi kandırdığını biliyorum,” diye karşılık verdi. “Sadece kanıtlayamıyorum.”

Maitrakh bir dakika boyunca sessizdi. “O zaman ne yapacaksınız?”

Leia derin bir nefes alıp sessizce geri verdi. “Honoghr’dan ayrılmalıyız. Bu da Nystao’da uzay limanına girmek ve bir gemi çalmak demek.”

“Bu Lord Darth Vader’ın kızı için zor olmasa gerek.”

Leia, Maitrakh’ın onlara bir dakika önce nasıl da sakince yaklaştığını düşünerek yüzünü buruşturdu. Uzay limanındaki muhafızlar daha genç ve daha iyi eğitilmiş olacaktı. Bu insanlar, İmparator onları özel ölüm makinelerine döndürmeden önce muhteşem avcılar olmalıydılar. Maitrakh’a, gerçeği ne kadar dolandırdığının çok iyi farkında olarak “Gemiyi çalmak çok zor olmayacak,” dedi. “Güçlük, Khabarakh’ı da bizimle götürmekten kaynaklanacak.”

Maitrakh aniden durdu. “Ne dediniz?” diye tısladı.

Leia “Tek yolu bu,” dedi. “Eğer Khabarakh İmparatorluk’un ellerine bırakılırsa, ona burada olan her şeyi söyleteceklerdir ve ondan sonra hem siz hem o öleceksiniz. Belki de sizinle birlikte tüm aileniz. Buna izin veremeyiz.”

Maitrakh “O zaman kendiniz de ölümle yüzleşeceksiniz,” dedi.

“Muhafızlar Khabarakh’ın gitmesine kolayca izin vermeyeceklerdir.”

Leia, içinde taşıdığı iki küçük hayatın fazlasıyla farkında olarak “Biliyorum,” dedi. “Bu riski almak zorundayız.”

Yaşlı Noghri “Böyle bir fedakârlıkta hiçbir onur yok,” diye hırladı. “Ne Kihm’bar Klanı bunu tarihlerine kazıyacak ne de Noghri halkı uzun süre hatırlayacak.”

Leia içini çekti “Bunu Noghri insanların övgüsünü kazanmak için yapmıyorum,” dedi. Uzaylıların yanlış anlamalarıyla uğraşmaktan bitkin düşmüştü. Bunu tüm hayatı boyunca öyle ya da böyle yapıyordu. “Bunu yapıyorum çünkü insanların benim hatalarım yüzünden ölmesinden bıktım. Khabarakh’ın beni Honoghr’a getirmesini isteyen bendim; olanlar benim sorumluluğum. Kaçıp sizi Büyük Amiral’in intikamıyla yüzleşmeye bırakamam.”

“Lordumuz Büyük Amiral bize karşı bu kadar sert olmayacaktır.”

Leia, Maitrakh’ın gözlerine içine bakmak için döndü. “İmparatorluk bir keresinde benim yüzümden tüm bir gezegeni yok etti,” dedi yavaşça. “Bunun tekrar olmasını asla istemiyorum.”

Maitrakh’ın gözlerine bir an daha baktı, sonra döndü. Aklı, çatışan düşünceler ve duygularla düğüm olmuştu. Doğru şeyi mi yapıyordu? Kendi hayatını daha önce sayısız kere riske atmıştı ama bu her zaman Asi yoldaşları ve inandığı bir sebep için yapılmıştı. Aynı şeyi İmparatorluk’un hizmetkârları için yapmak –onlar bu rolü üstlenmek için kandırılmış hizmetkârlar olsa bile– tamamen farklı bir şeydi. Chewbacca bunların hiçbirinden hoşlanmamıştı, Leia bunu onun hislerinden ve kaskatı bir şekilde yanında durmasından anlıyordu ama yine de Han’a yemin ettiği yaşam borcu ve kendi onur duygusu sayesinde Leia’nın yanında yer alacaktı.

Eli büyüyen karnına giderek ani gözyaşlarına karşı gözlerini kırıştırdı. Han onu anlardı. Böyle bir riske karşı tartışırды ama derinlerde bir yerde anlardı. Aksi takdirde, zaten en başta buraya gelmesine izin vermezdi.

Eğer Leia geri dönmezse, kesinlikle kendini suçlayacaktı.

Maitrakh “Utanç dönemi dört gün daha uzatıldı,” diye mırıldandı. “İki gün içinde aylar en az ışık verdikleri döneme girecekler. O zamana kadar beklemek en iyisi olur.”

Leia kaşlarını çatı. Maitrakh bakışını sakince karşıladı, uzaylı yüzünden bir şey okumak mümkün değildi. Leia “Bana yardım mı öneriyorsunuz?” diye sordu.

Maitrakh, alçak bir sesle “Şereflişiniz, Lady Vader,” dedi. “Üçüncü oğlumun yaşanı ve şereş için sizinle geleceğim. Belki birlikte ölüşüz.”

Leia başını salladı, kalbi sızlıyordu. “Belki de...”

Ama o ölmeyecekti. Maitrakh ve Khabarakh ölebilirlerdi ve büyük bir ihtimalle onlarla birlikte Chewbacca da. Ama o değıl. Lady Vader’ı canlı yakalayacaklardı ve onu Lordları Büyük Amiral için bir hediye olarak götüreceklerdi.

Gülümseyecek, nazikçe konuşacak ve çocuklarını ondan alacak Büyük Amiral için.

Han’ın burada olmasını dileyerek tarlalara baktı ve ona ne olduğunu hiçbir zaman öğrenip öğrenmeyeceğini düşündü.

Maitrakh “Gelin,” dedi. “Eve dönelim. Nystao hakkında öğrenmeniz gereken daha çok şey var.”

“Nihayet aradığınıza sevindim.” Winter’ın sesi Bayan Şans’ın hoparlöründen pek de ayarlı olmayan bir dinleme önleyici aygıtından haşfçe bozulmuş olarak geliyordu. “Endişelenmeye başlamıştım.”

Han “İyiiz; yalnızca bir süre sessiz kalmak zorundaydık,” diyerek onu yatıştırdı. “Orada sorun var mı?”

Winter “Siz gittiğiniz zamankinden fazla değıl,” dedi. “İmparatorluk güçleri hâlâ bizim sevkıyatlarımızı vurup duruyorlar ve kimse bunun hakkında ne yapacağını çözemedi. Fey’lya, Konseyi, Ackbar’ın adamlarından daha iyi bir savunma işi yapabileceğine ikna etmeye çalışıyor ama şu ana kadar Mon Mothma onun önerisini dikkate almadı. Bazı konsey üyelerinin onun motivasyonları hakkında yeniden düşünmeye başladıklarını hissediyorum.”

Han “İyi,” diye homurdandı. “Belki ona çenesini kapamasını söyleyip Ackbar’a yetkilerini geri vereceklerdir.”

Winter “Ne yazık ki, Fey’lya’nın hâlâ görmezden gelmek için çok fazla desteğı var,” dedi. “Özellikle ordu arasında.”

“Evet.” Han kendini hazırladı. “Leia’dan haber almadın sanırım?”

Winter “Henüz değıl,” dedi; Han sesinin altında yatan gerilimi duyabiliyordu. Winter da endişeliydi. “Ama Luke’tan haber aldım. Bu yüzden sizinle kantağı geçmek istedim aslında.”

“Başı dertte mi?”

“Bilmiyorum, mesajda bundan bahsetmiyordu. Onunla New Cov’da buluşmanızı istiyor.”

“New Cov mu?” Han altlarında dönen bulutlarla kaplı gezegene kaşlarını çatı. “Neden?”

“Mesajda belirtilmemiştir. Sadece sizinle ‘para değıştirme merkezinde’ buluşacağını belirtmiş.”

“Para?” Han, Lando’ya baktı. “Bu ne demek oluyor?”

Lando “Sen Breil’ya’yı izlerken, bizim buluştuğumuz Ilıc’teki Mishra Cafesi’nden bahsediyor,” dedi. “Aramızdaki bir espri; sana daha sonra anlatırım.”

Winter “Yani bu mesajı gönderenin Luke olduğı hakkında hiçbir şüphe olmadığı anlamına mı geliyor?” diye sordu.

Han, Lando cevap vermeye hazırlanırken “Bir dakika,” diye araya girdi. “Onunla şahsen konuşmadın mı?”

Winter “Hayır, mesaj basılı geldi,” dedi. “Bir dinleme önleyici üzerinden de değil.”

Lando “X-Kanat’ında dinleme önleyici yok değil mi?” diye sordu.

Han yavaşça “Hayır ama herhangi bir Yeni Cumhuriyet noktasında bir mesaj kodlatılabilir,” dedi. “Bu özel espri sadece ikinizin bileceğı bir şey miydi?”

Lando “Biz ikimiz, artı belki yüz tane izleyici,” diyerek yenilgiyi kabul etti. “Bir tuzak olduğunu mu düşünüyorsun?”

“Olabilir. Pekâlâ Winter, teşekkürler. Bundan sonra daha sık bağlantı kuracağız.”

“Pekâlâ. Dikkatli olun.”

“Emin olabilirsiniz.”

İletişimi kapattı ve Lando’ya baktı. “Bu senin gemin dostum. Aşağı inip bir göz atmak istiyor musun ya da boşverip senin o yüzen gazinonu mu kontrol etmek istiyorsun?”

Lando dişlerinin arasından bir ısıklık çaldı. “Fazla bir şansımız olduğunu zannetmiyorum. Eğer mesaj Luke’tansa, büyük bir ihtimalle önemlidir.”

“Ve eğer değilse?”

Lando ona sıkı bir gülüş attı. “Hey, daha önce de İmparatorluk

tuzaklarıyla karşılaştık. Haydi, aşağıya inelim.”

İlic'ten birkaç gün önceki kaçışlarından sonra yerel otoritelerin Bayan Şans'ın şehirlerine dönmesini sevinçle karşılayacakları şüpheliydi. Neyse ki iki günlük boş vakitlerini iyi bir şekilde değerlendirmişlerdi ve aşağıya kubbeli iniş alanına indiklerinde, uzay limanı bilgisayarı gezi yatını “Tamar's Folly” olarak kayıt etti.

Han, Lando rampadan inerken “Geri dönmek çok güzel,” diye kuru bir sesle yorum yaptı. “Mishra'ya gitmeden önce belki de biraz etrafa bakınmalıyız.”

Yanındaki Lando gerildi. Alçak bir sesle “Sanırım, Mishra'ya gitmeye zahmet etmeyeceğiz,” dedi.

Han elini doğal bir tavırla lazer tabancasına indirip, gözlerini Lando'nunkilerin yöneldiği yere çevirerek ona hızlı bir bakış attı. Bayan Şans'ın rampasından beş metre kadar uzakta, süslü bir tunik giymiş, sigara çiğneyen ve kurnaz bir masumlukla onlara gülümseyen, iri kıyım bir adam duruyordu.

Han “Arkadaşın mı?” diye mırıldandı.

Lando “O kadar ileri gitmezdim,” diye karşılık verdi. “Adı Niles Ferrier. Gemi hırsız ve ara sıra kaçakçı.”

“Anladığım kadarıyla o da bu Mishra işindeydi?”

“Anahtar oyuncularından biriydi aslında.”

Han gözlerini uzay limanında gezdirerek başını salladı. Hızla ilerleyen düzinelerce insan arasında, yanbaşılarında 3 ya da 4 tane başıboş dolaşan kişi gördü. “Gemi hırsız, ha?”

Lando “Evet ama Bayan Şans kadar küçük bir gemi için zahmet etmeyecektir,” diye onu temin etti.

Han “Yine de ona dikkat et,” diye homurdandı.

“Emin olabilirsin.”

Rampanın ucuna ulaştılar ve orada durdular. Ferrier'in gülümsemesi biraz daha büyüdü ve onları karşılamak için ilerledi. “Merhaba Calrissian,” dedi. “Devamlı birbirimizle karşılaşıp duruyoruz, öyle değil mi?”

Han, Lando cevap veremeden “Merhaba Luke,” dedi. “Değişmişsin.”

Ferrier'in gülümsemesi, neredeyse mahçup bir hal aldı. “Evet.

Bunun için özür dilerim. Mesaja kendi adımlı iliştiirseydim gelmeyeceğinizi düşünüm.”

Han “Luke nerede?” diye sordu.

“Bilmiyorum.” Ferrier omuz silkti. “Buradan sizinle aynı zamanda ayrıldı. Bu onu son gördüğüm zamandı.”

Han yalanını yakalamaya çalışarak Ferrier'in yüzünü inceledi ama bir şey göremiyordu. "Ne istiyorsun?"

Ferrier sesini alçaltarak “Yeni Cumhuriyet’le bir anlaşma yapmak istiyorum,” dedi. “Yeni savaş gemileri için bir anlaşma. İlgileniyor musunuz?”

Han ensesinde bir çınlama hissetti. Doğal çıkmasına çalıştığı bir sesle “İlgilenebiliriz,” dedi. “Ne çeşit gemilerden bahsediyoruz?”

Ferrier rampaya işaret etti. “Gemide konuşmaya ne dersiniz?”

Lando “Burada konuşmaya ne dersin?” diye homurdandı.

Ferrier şaşırmışa benziyordu. “Sakin ol Calrissian,” diye yatıştırdı. “Ne yapacağımı düşünüyorsun, cebimde geminle çıkıp gideceğimi mi?”

Han “Ne çeşit gemiler?” diyerek sorusunu tekrarladı.

Ferrier, ona bir an baktı, sonra bölgeye göz attı. Sesini alçaltarak “Büyük gemiler,” dedi. “Dreadnaught sınıfı.” Sesini daha da alçalttı. “Katana Şlosu.”

Han kendini zorlayarak Sabacc yüzünü gösterdi. “Katana Şlosu... Tabii eminim.”

Ferrier “Dalga geçmiyorum,” diye ısrar etti. “Katana bulundu ve ben de bunu bulan adamı tanıyorum.”

“Öyle mi?” dedi Han. Ferrier’in yüzündeki bir şey...

Neredeyse Bayan Şans'ın rampasının köşesinden içeri sıvışmaya çalışan birini görmeyi bekleyerek çabucak arkasına döndü ama her zamanki uzay limanı ışıklarından oluşan gölgelerden başka hiçbir şey yoktu. Lando “Bir şey mi var?” diye sordu.

Han tekrar Ferrier’e dönerek “Hayır,” dedi. Eğer hırsız, gerçekten de Bel Iblis’in tedarikçisiyle bağlantılıysa, bu onlara zaman kazandırabilirdi. Ama eğer elinde söylentilerden başka bir şey yoksa –ve belki daha somut bir şeyler sızdırmaya çalışıyorsa... “Bu adamın elinde bir şeyler olduğunu düşünmeni sağlayan nedir?” diye sordu.

Ferrier kurnazca gülümsedi. “Bedava bilgi mi Solo? Haydi ama... Sen daha iyi bilirsin.”

Lando “Pekâlâ o zaman,” dedi. “Bizden ne istiyorsun ve karşılığında ne sunuyorsun?”

Ferrier “Adamın adını biliyorum,” dedi; yüzü yeniden ciddilemişti. “Ama nerede olduğunu bilmiyorum. Kaynaklarımızı birleştirip ona İmparatorluk’tan önce ulaşabileceğimizi düşündüm.”

Han boğazının daraldığını hissetti. “İmparatorluk’un bu işe karıştığını da nereden çıkardın?”

Ferrier ona hor gören bir bakış attı. “Büyük Amiral Thrawn işin başındayken mi? O her şeyle ilgilenir.”

Han yamuk bir gülümseyiş attı. Nihayet üniformaya bir isim bulmuşlardı. “Thrawn, ha? Teşekkürler Ferrier.”

Ferrier’in yüzü neyi ele verdiğini anlayınca, aniden kaskatı kesildi. “Bu benden olsun,” dedi katılaştırmış dudakların arasından.

Lando ona “Hâlâ bizim bu anlaşmadan ne kazanacağımızı duyamadık,” diye hatırlattı.

Ferrier “Adamın nerede olduğunu biliyor musunuz?” diye sordu.

Lando “Bir ipucumuz var,” dedi. “Sen ne öneriyorsun?”

Ferrier tartan bir bakışla, gözlerini birinden diğerine çevirdi. En sonunda “Gemilerin yarısını size veririm,” dedi. “Artı, geri kalanları makul bir Şyatta almaları için de Yeni Cumhuriyet’e bir opsiyon tanırım.”

Han “Makul Şyat nedir?” diye sordu.

Ferrier “Gemilerin nasıl bir durumda olduklarına göre değişir,” diye karşılık verdi. “Eminim ki, bir anlaşmaya varabiliriz.”

“Hmm.” Han, Lando’ya baktı. “Ne düşünüyorsun?”

Lando “Unut gitsin,” dedi; sesi sertti. “Bizi bir isim vermek istiyorsan, tamam. Eğer doğru çıkarsa, o zaman gemileri ele geçirince sana bir ödeme yapılmasını sağlarız. Aksi takdirde, çek git.”

Ferrier geri çekildi. “Tamam, pekâlâ,” dedi incinmiş bir sesle. “Her şeyi kendiniz yapmak istiyorsanız, buyrun. Ama gemilere ilk önce biz ulaşırsak, değerli küçük Yeni Cumhuriyet’iniz onları almak için çok daha fazla para ödemek zorunda kalacak. Hem de çok daha

fazla.”

Dönerek, hızla uzaklaştı. Lando “Haydi Han, gidelim buradan,” dedi, gözleri Ferrier’in sırtındaydı.

Han daha önce fark ettiği başıboş gezenlere bakarak “Evet,” dedi. Onlar da uzaklaşıyorlardı. Sorun çıkacak gibi gözüküyordu ama yine de Bayan Şans’a girip, kapı kapanana kadar elini lazer tabancasının üzerinde tuttu.

Lando, tekrar kokpite ilerlerlerken “Ben kalkış için hazırlanayım,” dedi “Sen kontrolle konuş, bize bir çıkış mevki bul.”

Han “Tamam,” dedi. “Biliyor musun? Belki biraz daha pazarlıkla...”

Lando elini başlama düğmeleri üzerinde gezdirerek “Ona güvenmiyorum,” diyerek sözünü kesti. “Çok fazla gülümsüyordu. Ve çok çabuk vazgeçti.”

Tartışılmayacak kadar kesin bir yorumdu. Üstelik daha önce Han’ın da belirttiği gibi, bu Lando’nun gemisiydi. Kendi kendine omuz silkererek, uzay limanı kontrolü için tuşladı.

10 dakika içinde bir kez daha arkalarında mutsuz bir kontrol grubu bırakarak yola çıkmışlardı. Han “Umarım, bu buraya son defa gelişimizdir,” diyerek Lando’ya kaşlarını çatı. “Artık pek fazla hoşgelmediğimizi düşünüyorum.”

Lando ona yan bir bakış attı. “Bak hele. Ne zamandan beri diğer insanların senin hakkında ne düşündüğünü umursamaya başladın?”

Han “Bir prensesle evlenip hükümet kimliği taşımaya başladığımdan beri,” diye homurdandı. “Her neyse, senin de saygıdeğer olman gerekmiyor muydu?”

Lando neşesiz bir şekilde Han’a gülümsedi. “Saygıdeğerliliğim ara sıra gelip gidiyor. Aha! Biz Ferrier’le konuşurken birisi gemiye sızıp gövdeye bir şey yerleştirmiş. Bahse girerim ki bir izleme aygıtı.”

Han, ekranını aygıtın yerini bulmak için tuşlarken “Ne büyük bir sürpriz,” dedi. Aygıt geri alt gövdede, rampanın yakınında, kalkış türbülansından uzak kalabileceği bir yerdeydi. “Onu ne yapmak istiyorsun?”

Lando ekranını inceleyerek “Terrijo sistemi, öyle ya da böyle, Pantolomin’e giden yolda sayılır,” dedi. “Oradan geçip, ondan kurtulacağız.”

“Tamam.” Han ekranına kaşlarını çattı. “Ona şu anda başka bir gemiye yerleştiremeyecek olmamız çok kötü. Böylelikle hangi yöne gittiğimizi bile bilmezdi.”

Lando başını salladı. “Eğer onu şimdi New Cov’da bir yerlere yerleştiresek, fark ettiğimizi anlayacaktır. Tabii onu yukarıya çıkarıp başka bir gemiye fırlatmaya çalışmak istemiyorsan.”

Han’a baktı, sonra daha uzun bir bakış için durakladı. Kararlı bir sesle “Bunu denemeyeceğiz Han,” dedi. “O bakışı gözlerinden sil.”

Han “Tamam,” diye homurdandı. “Bu peşimize takılmasını önlerdi.”

Lando “Seni de bu sırada öldürebilirdi,” diye karşılık verdi. “Ve sonra ben de geri dönüp bunu Leia’ya açıklamak zorunda kalırdım. Unut bunu.”

Han dişlerini sıktı. Leia... “Evet,” dedi içini çekerek.

Lando tekrar ona baktı. “Haydi dostum, rahatla. Ferrier’in bizi yenme umudu yok. Güven bana. Bu defa biz kazanacağız.”

Han başını salladı. Ferrier hakkında düşünmüyordu aslında. Katana Şlosu hakkında da düşünmüyordu. “Biliyorum,” dedi.

Bayan Şans saydamçelik kubbenin çıkışlarından birinden yavaşça kayboldu ve Ferrier sigarra’sını ağzının diğer kenarına kaydırıldı. “İkinci izleme aygıtını bulmayacaklarına eminsin değil mi?” diye sordu.

Yanında, bir sevkiyat kutuları yığınının arasındaki garip biçimli gölge kıpırdandı. Soğuk suyu andıran bir sesle “Bulamayacaklar,” diye karşılık verdi.

Ferrier “Haklı olsan iyi olur,” diye uyardı, sesinde bir tehdit tonu belirmişti. “Orada durup, onlardan o kadar saçmalığı boşuna dinlemedim.” Gölgeye ters bir bakış attı. “Sen de neredeyse her şeyi ele veriyordun,” dedi suçlarcasına. “Solo bir keresinde tam sana baktı.”

Hayalet düz bir sesle “Tehlike yoktu,” dedi. “İnsanların hareket görmesi gerekir. Kıpırdamayan gölgeler sorun yaratmaz.”

Ferrier “Bu defa işe yaradı,” dedi yenilgiyi kabullenerek. “Yine de, Solo değil de Calrissian bakmadığı için şanslısın. Seni daha önce bir kez gördü biliyorsun. Bir dahaki sefere, o koca ayaklarını sessiz tut.”

Wraith hiçbir şey söylemedi. Ferrier “Haydi, gemiye git,” diyerek

emir verdi; “Abric’e kalkış için hazırlanmasını söyle. Ele geçirilecek bir servetimiz var.”

Yukarı son bir bakış daha attı. “Ve belki de,” diye ciddi bir tatminle ekledi: “Fazla konuşan bir kumarbazı da ortadan kaldırırız.”

Bölüm 19

Etherway artık tamamen görünür durumdaydı, ona gösterilen iniş çukuruna, gökten inen şekilsiz bir kaya gibi alçalıyordu. Çıkış tünelinin koruyucu gölgesinde duran Karrde, parmak uçlarıyla yavaşça lazer tabancasının kavrama yerine dokunarak ve beyninin gerisinde hâlâ onu rahatsız eden huzursuzluğu görmezden gelmeye çalışarak yaklaşmasını izledi. Mara, gemiyi Abregado'dan getirmekte üç gün geç kalmıştı, normal şartlar altında çok önemli bir gecikme değildi ama bu yolculuk normal olarak değerlendirilemezdi. Yine de yörüngeye girdiğinde, peşinde başka gemi yoktu, yaklaşırken, tüm gerekli kodları ona yollamıştı ve hangi çukura ineceğine haddinden fazla bir zaman süresinde karar veren kontrolörlerin beceriksizliği dışında, inişin kendisi şu anda kadar tamamen rutin bir şekilde gerçekleşiyordu.

Karrde geminin inmesini izlerken çarpık bir şekilde gülümsedi. Son üç gün içinde, Mara'nın Luke Skywalker nefretini düşündüğü ve onun, tıpkı hayatına girdiği gibi esrarengiz bir şekilde çıkmaya karar verip vermediğini merak ettiği çok zaman olmuştu ama şu anda onun hakkındaki ilk düşünceleri doğruymuş gibi görünüyordu. Mara Jade, kolayca bağlanan bir insan değildi ama bir kere bir karar verdi mi, ona kesinlikle bağlı kalıyordu. Ondan kaçsaydı bile, bunu çalıntı bir gemide yapmazdı. En azından ondan çalınmış bir gemide.

Etherway şimdi son yaklaşımındaydı, itici motorlarının üzerinde, kapısını çıkış tüneline doğrultuyordu. Görünüşe göre Karrde'nin Han Solo hakkında düşündükleri de doğru çıkmıştı. Diğer Myrkr'e bir Mon Cal Yıldız Kruvazörü gönderecek kadar saf olmasa da, en azından Etherway'i rehinden çıkarma sözünü tutmuştu.

Görünüşe göre, Karrde'nin son üç gündür süren tüm endişeleri boşa çıkmıştı.

Ama huzursuzluk hissi hâlâ sürüyordu.

Bir arka gaz boşaltımı tıslamasıyla, Etherway iniş çukurunun ağırlık nedeniyle çiziklerle dolu zeminine yerleşti. Gözleri kapalı kapıda olan Karrde belinden telsizini çıkardı ve yedek gözcüsüyle bağlantı kurdu. “Dankin? Görünüşte şüpheli bir şey var mı?”

Diğerinin sesi hemen cevap verdi. “Hiçbir şey yok. Çok sessiz görünüyor.”

Karrde başını salladı. “Tamam. Görünme ama tetikte dur.”

Telsizi tekrar beline yerleştirdi. Etherway'in iniş rampası açılmaya başlıyordu. Elini lazer tabancasını kavramak üzere kaydıldı. Eğer bu bir tuzaksa, şimdi harekete geğmenin tam zamanıydı.

Kapı açıldı ve Mara göründü. Rampadan inerken çukurun etrafına bakındı, onu gölgede hemen fark ederek “Karrde?” diye seslendi.

Karrde ışığa adım atarak “Eve hoşgeldin Mara,” dedi. “Biraz geciktin.”

Mara ona doğru ilerleyerek ciddi bir sesle “Küçük bir sapma yapmak zorunda kaldım,” dedi.

Karrde “Olur böyle şeyler,” dedi, kaşlarını çatarak. Mara'nın dikkati hâlâ çukur etrafında dolaşıyordu, yüzü haş bir gerginlikle kaplanmıştı. Karrde yavaşça “Sorun mu var?” diye sordu.

Mara “Bilmiyorum,” diye mırıldandı. “Hissediyorum ki...”

Cümlesini asla bitiremedi. Karrde'nin belindeki telsiz aniden genel bir elektronik kilitleme ile kısa tiz bir ses çıkararak harekete geçti ve sonra sustu. Karrde tabancasını çekip, çıkışa doğru dönerken “Gel haydi,” diye seslendi. Tünelin diğer ucunda, kıpırdayan şekiller görebiliyordu, silahını kaldırarak, onlara doğru ateş etti...

Sonik bir patlamanın şiddetli gürültüsü başına sert bir şekilde çarpıp neredeyse onu yere yıkarak etrafındaki havayı sarstı. Tam iki TIE Savaşçısı üzerlerinden yavaşça geçip çıkış tünelinin ağzında yayılım ateşi açarken kulakları çınlayarak yukarı baktı. Zemin, saldırı altında yarı erimiş dumanları tüten seramik bloklara dönüşerek o yöndeki çabuk kaçış olasılıklarını tamamen ortadan kaldırdı. Karrde refleks olarak TIE Savaşçıları'na yararsız bir atış yaptı ve tam o tekrar tüneldeki şgürleri hedeflemişken, aniden bir düzine Fırtına Birliği Askerleri iniş çukurunun üst kenarında belirdi ve zemine atlamaya başladılar. Mara'ya “Eğil!” diye bağırdı, sesi kendi felç olmuş işitme duyusuna zorlukla geliyordu. Yere atladı, sol kolunu acemice çarptı ve lazer tabancasını en yakın Fırtına Birliği askerine doğrulttu. Ateşledi, yarım metreyle kaçırıldı... Ve tam İmparatorluk güçlerinin ateşine karşılık vermediklerini fark ettiği zaman, lazer tabancası ustalıkla elinden alındı.

Yarı dönerek Mara'ya şok olmuş bir inanmazlıkla baktı. “Ne...”

Mara tepesinde duruyordu. Yüzü karmaşık duygularla o kadar kasılmıştı ki, Karrde onu zorlukla tanıyabiliyordu, dudakları duyamadığı kelimelerle hareket ediyordu.

Ama Karrde'nin açıklamaya ihtiyacı yoktu. Garip bir şekilde,

Mara'ya İmparatorluk geçmişini bunca zamandır sakladığı için de, şu anda köklerine döndüğü için de hiçbir kızgınlık hissetmiyordu. Tek hissettiğı, bu kadar kolayca ve böyle tamamen kandırılmasına karşı beslediğı üzüntü ve bu kadar yetenekli bir yardımcıyı kaybettiğı için duyduğı garip hznd...

Fırtına Birlikleri onu ayağı kaldırdı ve sertçe Etherway'in yanındaki yere yerleşen bir indirme gemisine doğru sürüklediler; oraya doğru yalpalarken zihninde garip bir düşünce belirdi.

İhanete uğramıştı, yakalanmıştı ve büyük bir ihtimalle ölümle cezalandırılacaktı ama en azından şimdi Mara'nın neden Luke Skywalker'ı öldürmek istediğı sorusuna yarım da olsa bir cevabı vardı.

Mara, Büyük Amiral'e öfkeli bir bakış attı, elleri yumruk halindeydi, vücudu öfkeyle titriyordu. "8 gün, Thrawn," diye hırladı; sesi Chimaera'nın geniş mekik limanının arka plan seslerinin arasından garip bir şekilde yankılanıyordu. "8 gün dedin. Bana 8 günün sözünü verdin."

Thrawn ona, Mara'nın onu durduğı yerde yakmak istemesine sebep olan nazık bir soğukkanlılıkla baktı. "şkrimi değiştirdim," dedi sakince. "Karrde, Katana şlo'sunun yerini belirtmeyi reddetmekle kalmayıp, sizi de, bizimle böyle bir anlaşma yapmayı önerdiğiniz için burada terkedebilirdi."

Mara "Haydi oradan," diye terslendi. "Beni baştan beri böyle kullanmayı planlıyordun."

Kırmızı gözlü ucube "Ve bu da bize istediğimizi sağladı," dedi yumuşak bir sesle. "nemli olan tek şey bu."

Mara'nın içinde bir yerlerde, bir şeyler koptu. Arkasında duran silahlı Fırtına Kuvvetleri'ni umursamayarak, Thrawn'ın üzerine atladı, parmakları avcı bir kuşun pençeleri gibi boğazına uzandı.

Thrawn'ın Noghri muhafızı iki metre öteden gelip, kolunu onun boynuna ve omzuna dolayıp Mara'yı güverte zeminine doğru yarı döndürünce aniden ve kemiklerini yerinden skercesine durdu.

Mara boğazındaki demir sertliğindeki kolu yakaladı, aynı anda sağ dirseğini onun gövdesine doğru salladı. Ama darbe boşa gitti; kola iki elle asılmasına rağmen, gözlerinin önünde beyaz noktacıklar uşmaya başladı. n kol, onu bayıltmakla tehdit ederek düzenli bir şekilde atardamarına bastırıyordu.

Bayılmakla kazanacağı hiçbir şey yoktu. Mücadele etmeyi kesti ve

baskının azaldığını hissetti. Thrawn hâlâ orada duruyor, onu keyifle seyrediyordu. “Bu hiç de profesyonel bir davranış değildi, İmparatorun Eli,” diyerek onu azarladı.

Mara ona kötü bir bakış atıp, bu defa Güç’ü kullanarak tekrar saldırdı. Thrawn haşfçe kaşlarını çatı, parmakları, sanki görünmez bir örümcek ağını silkelemek istercesine boğazında gezindi. Mara, boğazındaki haşf kavrayışını arttırdı; Thrawn ne olduğunu anlamadan önce tekrar boğazına dokundu. “Tamam bu kadarı yeter,” dedi; sesi fark edebilir bir şekilde değişmişti, ses tonu da kızgınlanıyordu. “Dur, yoksa Rukh canını yakmak zorunda kalacak.”

Mara, emri duymazlıktan gelerek, sıkabildiği kadar sıktı. Thrawn gözlerini kırpmadan ona baktı, boyun kasları kavramaya karşı savaşıırken kıpırdıyordu. Mara dişlerini sıktı ve Noghrî’nin onu boğmasını ya da Fırtına Birlikleri Askerleri’ne onu vurmaları için izin verecek emri veya el hareketini bekledi.

Ama Thrawn sessiz ve kıpırtısız durdu ve bir dakika sonra nefes nefese kalan Mara yenilgiyi kabul etmek zorunda kaldı.

Thrawn soğuk bir sesle “Sanırım küçük güçlerinin sınırlarını öğrenmişsindir,” dedi, boğazına dokunarak. Hiç değilse sesindeki alaycı ton kaybolmuştu. “İmparator’un sana öğrettiği küçük bir numara mı?”

Mara şakaklarındaki zonklamayı umursamayarak, “Bana bir çok numara öğretti,” diye hırladı, “Hainlerle nasıl uğraşılacağı da onlardan biriydi.”

Thrawn’ın gözleri parıldadı. “Dikkat et Jade,” dedi yavaş bir sesle. “İmparatorluk’u artık ben yönetiyorum. Çoktan ölmüş bir İmparator değil, kesinlikle sen de değil. Tek ihanet benim emirlerime karşı gelmektir. Senin İmparatorluk’taki yerine dönmene razıyım –Katana Dreadnaughtları’ndan birinde kaptan olarak belki. Ama bunun gibi patlamalar devam ederse, bu teklif hemen geri çekilecek.”

Mara “Ondan sonra da beni öldüreceksin sanırım,” dedi.

Diğeri “Benim İmparatorluk’um yararlı kaynakları harcama adetinde değildir,” diye karşılık verdi. “Bunun yerine Üstat C’baoth’a küçük bir ekstra hediye olarak sunulacaksın. Sanırım bunun yerine idam edilmiş olmayı dilersin.”

Mara ona baktı, elinden olmadan bir ürperti sırtında dolaştı. “C’baoth kim?”

Thrawn ona karanlık bir şekilde “Joruus C’baoth deli bir Jedi

Üstadı,” dedi. “Savaşımıza yardım etmeyi, kafasındaki çarpık imaja göre istediği gibi şekillendireceği Jedi’lar karşılığında kabul etti. Arkadaşın Skywalker daha şimdiden onun tuzağına düştü; kardeşi Organa Solo’yu da yakında ona teslim etmeyi düşünüyoruz.” Yüzu sertleşti. “Gerçekten onlara katılmak zorunda kalmadan nefret ederdim.”

Mara derin bir nefes aldı. Sözleri zorla ağızından çıkararak “Anlıyorum,” dedi. “Söyleyeceğini söyledin. Tekrar olmayacak.”

Thrawn onu bir an boyunca gözledikten sonra başını salladı. “Özrün kabul edildi,” dedi. “Bırak onu Rukh. Şimdi. Tekrar İmparatorluk’a katılmayı istediğini mi düşünmeliyim?”

Nohgri boynunu bıraktı, -isteksizce- diye düşündü Mara ve bir adım uzaklaştı. “Peki ya Karrde’nin geri kalan adamları?” diye sordu.

“Anlaştığımız gibi, kendi yollarına gitmekte serbestler. Onları ilgilendiren tüm İmparatorluk araştırmaları ve mahkûmiyet emirlerini zaten iptal ettim. Ayrıca Kaptan Pellaeon şu anda ödül avcılarını geri çağırıyor.”

“Ya Karrde’nin kendisi?”

Thrawn yüzünü inceledi. “Burada, Katana Şlosu’nun nerede olduğunu söyleyene kadar kalacak. Eğer fazla zamanımızı ve çabamızı harcamadan bunu yaparsa, o zaman Endor’da üzerinde anlaştığımız 3 milyonluk ödemeyi alacak. Aksi takdirde ondan geriye ödeme yapacak pek bir şey kalmayabilir.”

Mara dudaklarını büküldüğünü hissetti. Thrawn blöf yapmıyordu. Tam bir İmparatorluk sorgulamasının neler yapabileceğini görmüştü. “Onunla konuşabilir miyim?” diye sordu.

“Neden?”

“Onu iş birliği yapmaya ikna edebilirim.”

Thrawn haşşçe gülümsedi. “Ya da en azından onu, kendisine ihanet etmediğine temin edebilirsin.”

Mara sesinin sakın kalmasına çalışarak “Hâlâ hapisane bölümünde kalıyor olacak,” diye hatırlattı. “Gerçeği bilmemesi için hiçbir sebep yok.”

Thrawn kaşlarını kaldırdı. “Tam tersine,” dedi. “Tam bir terkedilmişlik duygusu elimizdeki en yararlı psikolojik araçlardan

birdir. Bu düşüncelerle geçireceği birkaç gün onu daha sert bir davranışa gerek kalmadan işbirliği yapmaya itebilir.”

“Thrawn?” Mara, ani öfke parlamasını bastırarak sustu.

Büyük Amiral “Böyle daha iyi,” diye onayladı; gözleri direk Mara’ya çevrilmişti. “Özellikle, benim için alternatifi onu bir sorgulama droidine vermek olduğunu düşünürsek. Bunu mu istiyorsun?”

Mara omuzlarının çöktüğünü hissederek “Hayır Amiral,” dedi. “Yalnızca... Karrde bana gidecek başka bir yerim yokken yardım etti.”

Thrawn “Hislerini anlıyorum,” dedi; yüzü yine sertleşmişti. “Ama burada hislerin yeri yok. Sadakat karmaşası hiçbir İmparatorluk Şlosu Subayı’nın sahip olmaması gereken bir lüks değildir. Hele bir de özellikle bir gün kendi kumandasına sahip olmak istiyorsa.”

Mara duruşunu dikleştirdi. “Evet, efendim. Tekrar olmayacak.”

“Olmayacağını düşünüyorum.” Thrawn omzunun üzerinden baktı ve başını salladı. Mara’nın Fırtına Birliği Askeri geri çekilmeye başladı. Thrawn, hangar limanının arka duvarının üç çeyreğini kaplamış olan TIE Savaşçısı yığını arasına yuvarlanmış büyük saydam çelik kabarcığa işaret ederek “Güverte subayının istasyonu tam kontrol kulesinin altında,” dedi. “Sana bir mekik ve mekiği yüzeye götürecek bir pilot verecek.”

Bu açıkça bir baştan savmaydı. Mara “Evet, Amiral,” dedi. Yanından geçerek, işaret ettiği kapıya doğru ilerledi. Bir an boyunca, Thrawn’ın gözlerini üstünde hissetti, sonra sancak kapılarının ötesindeki asansör grubuna ilerleyen hafif ayak seslerini duydu.

Evet; Büyük Amiral Mara’ya mesajını vermişti ama bu vermeye çalıştığı mesaj değildi. Bu tek sıradan ihanet hareketiyle, Mara’nın Yeni İmparatorluk’un Luke Skywalker’ın yok ettiği eski haliyle ölçülebileceğine dair son umudunu nihayet ortadan kaldırmıştı.

Bir zamanlar hizmet etmekten gurur duyduğu İmparatorluk gitmişti. Sonsuza kadar.

Acı verici bir ifşaydı bu ve çok da pahalıya patlamıştı. Geçen bir sene boyunca kurmak için deli gibi uğraştığı her şeyi bir darbede silip atabilirdi.

Ayrıca Karrde’nin hayatına da mal olabilirdi. Ve öyle olursa,

Mara'nın onu, bilerek Thrawn'a ele verdiğini düşünerek ölecekti.

Bu düşünce, Thrawn'ın ona yalan söylemesinden dolayı duyduğu öfkeye ve kendisinin ona güvenmesindeki saflığına karşı utancına karışarak, midesini kızgın bir bıçak gibi deldi geçti. Nereden bakarsa baksın, bu karışıklık onun hatasıydı.

Bunu düzeltmek de onun göreviydi.

Güverte subayının oŞsine giden kapının yanında, hangar limanından hizmet ve hazırlanma alanlarına giden dev kemer vardı. Mara, yürürken omzunun üzerinden bir bakış attı ve Thrawn'ı turboasansörlerden birine, yanında evcil Noghri'si ile girerken fark etti. Kendisinin Fırtına Birliği Askeri eskortu da ortadan kaybolmuştu, askerler büyük ihtimalle tamamladıkları görev hakkında rapor almak üzere kendi özel bölümlerine dönüyorlardı. Limanda 20 ya da 30 kişi vardı ama hiçbirisi ona özel bir ilgi gösteriyormuş gibi görünmüyordu.

Bu büyük bir ihtimalle elde edeceği tek şanstı. Kulağı fark edildiğini gösterecek bir seslenme ya da lazer tabancası atışında olarak, güverte subayının oŞsini aştı ve hazırlanma alanına giden kapılardan geçti.

Kemerin tam içinde hem ileri hazırlanma bölgesine hem de arka hangar limanına girişi sağlanabilecek şekilde duvara inşa edilmiş bir bilgisayar terminali vardı. Bulunduğu yer onu izinsiz giriş için tam bir hedef haline getiriyordu ve bunun sonucu olarak da şüphesiz karışık bir giriş koduyla korunuyor olacaktı. Eğer Thrawn'ı tanıyorsa, büyük bir ihtimalle saat başı değişiyor olmalıydı, ama bir Büyük Amiral'in bile bilmediği şey, İmparator'un her Yıldız Destroyeri'nin ana bilgisayarına özel bir yedek giriş kurdurduğuydu. Bu İmparator için, ilk olarak güç toplama dönemi, sonra da Asi Birliği'nin ayaklanması sırasında, hiçbir kumandanın onu kendi gemileri dışına kilitleyemeyeceğini bir garantisi olmuştu. Onu ya da üst düzey ajanlarını?

Mara yedek giriş kodunu tuşladı, bu sırada sertçe gülümsüyordu. Thrawn onu isterse uzmanlaşmış bir kurye olarak görebilirdi. Ama o daha bundan çok daha fazlasını biliyordu.

Kod onaylandı ve Mara bilgisayardıydı.

Çoktan Fırtına Birliği Askerleri'ni başına üşüştürmüş olabileceğinin farkında olmasının verdiği ürpertiye bastırmaya çalışarak bir dizin açtı. Yedek giriş kodu sisteme Şiziksel olarak bağlanmıştı ve ortadan kaldırılması imkânsızdı, ama Thrawn varlığından şüpheleniyorsa,

kullanıldığı anda alarm çalınmasını sağlayacak bir uyarı sistemi koymuş olabilir. Eğer bunu yaptıysa, bu defa başını beladan kurtarmak için başka alçak gönüllü bir sadakat gösterisinden çok daha fazla şey gerekirdi.

Dizin ekrana geldiğinde, etrafta hiçbir Fırtına Kuvvetleri Askeri gözükmedi. Skywalker'ınki gibi taramada ona yardımcı olacak bir R2 astromekanik droidi olmasını dileyerek hapisane bölümünü tuşladı ve gözlerini listede gezdirdi. Thrawn yedek giriş kodunu bilmiyorsa bile, kesinlikle güverte subayına onu beklemesi için haber vermişti. Eğer kontrol kulesinde birisi geciktiğini fark edip onu araması için birini gönderdiyse...

İşte oradaydı. Güncellenmiş bir mahkûm listesi. Hazır bu iş üzerindeyken tüm hapisane bloğunun şemasını da tuşladı. Ondan sonra vardiya değişikliklerine dikkat ederek görev cetveline göz attı, sonra tekrar günlük emirler ve önlerindeki 6 gün içinde Chimaera'nın tahmini rotası ve varış noktalarına döndü. Thrawn resmi sorgulamaya başlamadan önce birkaç gün bekleyeceğini; sıkıntı, gerginlik ve Karrde'nin kendi hayal gücünün onun direncini kırmasını bekleyeceğini ima etmişti. Mara sadece, bu yumuşatma dönemi bitmeden dönebileceğini umuyordu.

Ekranı temizlerken sırtından bir damla ter boşandı. Şimdi gerçekten acı verici bölüm geliyordu. Hangar limanı güvertesinde yürürken bu mantığı düzinelerce kez aklında evirip çevirmişti ve her defasında aynı cevabı bulmaya zorlanmıştı. Karrde kesinlikle Etherway'in yaklaşmasını izleyen yedek bir gözcü koymuştu, bu kişi de Fırtına Birliği Askerleri'nin tuzağına ön sıradan tanıklık etmişti. Eğer Mara şimdi Chimaera'dan özgür ve elini kolunu sallayarak dönerse, Karrde'nin adamlarını onu İmparatorluk'a teslim etmediği konusunda asla ikna edemezdi. Aslında, onu gördükleri anda öldürmezlerse şanslı sayılırdı.

Karrde'yi yalnız kurtaramazdı. Onun organizasyonundan yardım bekleyemezdi. Bu da geriye galakside yardım alabileceği tek bir kişi bırakıyordu. Karrde'ye bir borcu olduğunu hissedebilecek tek kişi.

Dışlerini sıkarak Joruu C'baoth adında bir Jedi Üstadı'nın şu anda bulunduğu yer için arama yaptı.

Bilgisayarın bu bilgiyi çıkarması sonsuz bir zaman alıyor gibi görünüyordu ve makine nihayet bilgiyi verdiğinde Mara'nın sırtı ürpermeye başlamıştı. Gezegenin adını yakaladı –Jomark– ve böyle bir etkileşimin gerçekleştiğini gizlemek için elinden geleni yaparak bağlantıyı kesti. Daha şimdiden zaman açısından sınırlarını çok fazla

zorlamıştı; eğer onu burada, giriş yapamaması gereken bir bilgisayarda yakalarlarsa, o zaman kendisini Karrde'nin komşu hücrelerinde bulması olasıydı.

Ucu ucuna başardı. Tam kanıtları temizlemeyi bitirmiş ve kemere doğru yürümeye başlamıştı ki genç bir subay ve üç asker hangar limanından, açıkça sorun için hazır olarak, geldiler. Askerlerden bir tanesi onu fark etti, subaya bir şeyler mırıldandı.

Mara, dördü de ona dönerken “Afedersiniz,” diye seslendi. “Bana güverte subayını nerede bulacağımı söyler misiniz?”

Grup Mara'nın önünde durdu. Subay ona kaşlarını çatarak “Güverte Subayı benim,” dedi. “Sen Mara Jade misin?”

“Evet,” dedi Mara, en endişesiz, masum ifadesiyle bakarak. “Oşsınızın buralarda bir yerlerde olduğu söylenmişti ama bulamadım.”

Subay “Duvarın diğer tarafında,” diye homurdandı. Onu geçerek, Mara'nın biraz evvel bıraktığı terminale adım attı. Birkaç tuşa basarak “Bununla mı oynuyordun?” diye sordu.

Mara “Hayır,” diye onu temin etti. “Neden?”

Subay nefesinin altından “Boşver –hâlâ kilitli,” diye söylendi. Bir an boyunca, sanki Mara'nın burada bulunması için başka bir sebep ararcasına etrafına bakındı. Ama hiçbir şey yoktu, ve neredeyse isteksizce, dikkatini tekrar ona yöneltti. “Sana gezegene inmen için ulaşım aracı vermem emredildi.”

Mara “Biliyorum,” diyerek başını salladı. “Hazırım.”

Mekik kalktı ve dönerek gökyüzüne ilerledi. Etherway'in rampasının yanında duran Mara, hâlâ yanmış zeminin kokusu havada asılıyken, İmparatorluk aracının iniş çukurunun tepesinde kaybolmasını izledi. “Aves,” diye seslendi. “Haydi Aves, buralarda bir yerlerde olmalısın.”

Geminin giriş kapısının içindeki gölgelerden bir ses “Dön ve ellerini havaya kaldır,” diye seslendi. “Tam olarak yukarı. Ve unutma, o küçük kol silahını biliyorum.”

Mara ona arkasını dönüp ellerini kaldırırken “Silah İmparatorluk kuvvetlerinin elinde,” dedi. “Buraya kavga etmeye gelmedim. Yardım için geldim.”

Aves “Yardım istiyorsan, git yukarıdaki yeni arkadaşlarına yardım

et,” dedi. “Ya da belki onlar her zaman senin arkadaşlarındılar öyle değil mi?”

Mara onun kendisini kışkırtmaya çalıştığını, kendi öfke ve hayal kırıklığını bir tartışma ya da silah düellosuyla harcamaya çalıştığını biliyordu. “Ona ihanet etmedim Aves,” dedi. “İmparatorluk kuvvetleri tarafından yakalandım ve onlara bize yeterince zaman kazandıracağını umduğum bir şeyler uydurdum. Kazandırmadı.”

Aves düz bir sesle “Sana inanmıyorum,” dedi. Rampada dikkatlice yaklaşırken bir çizmenin metalde çıkardığı boğuk ses duyuldu.

Mara başını salladı. “Hayır, bana inanıyorsun. Yoksa buraya gelmezdin.”

Aves daha yakına geldiğinde ensesinde nefesini hissetti. Aves “Kıpırdama!” diye emretti. Dikkatlice sol koluna erişerek, boş tabanca kılıfını görmek için kolu yukarı çekti. Sonra diğer kolu vücudunun iki yanını da eliyle kontrol etti. Tekrar geriye adım atarak “Tamam, dön,” dedi.

Mara denileni yaptı. Aves ondan bir metre uzakta duruyordu, yüzü gergindi, lazer tabancası karnına hedeflenmişti. Mara “Bir de benim açımdan düşün Aves,” diye önerdi. “Eğer Karrde’yi İmparatorluk güçlerine teslim etseydim, neden buraya geleyim? Hem de yalnız olarak?”

Aves “Belki de Etherway’den alman gereken bir şey vardı,” diye sertçe karşı çıktı. “Ya da belki de bu geri kalanımızı da ele geçirmek için bir tuzak.”

Mara kendini hazırladı. Yavaşça “Eğer gerçekten buna inanıyorsan hiç durma ateş et,” dedi. Karrde’yi oradan senin yardımın olmadan çıkaramam.”

Uzun bir dakika boyunca Aves orada sessizlik içinde durdu. Mara lazer tabancasını tutan beyaz eklemli elini görmezden gelmeye çalışarak onun yüzünü inceledi. Aves “Diğerleri sana yardım etmeyecek biliyorsun,” dedi. “Yarısı senin buraya geldiğinden beri Karrde’yi manipüle ettiğini düşünüyor. Diğerlerinin çoğu da, seni yılda iki kez taraf değiştiren bir tip olarak görüyor.”

Mara yüzünü buruşturdu. “Bu bir zamanlar doğruydı,” diye itiraf etti. “Artık değil.”

“Bunu kanıtlayacak bir yolun var mı?”

Mara “Evet –Karrde’yi oradan çıkarmak,” diye cevap verdi. “Bak,

konusacak zamanım yok. Bana yardım edecek misin, yoksa beni vuracak mısın?”

Aves, birkaç kalp atışı boyunca tereddüt etti. Sonra, neredeyse isteksizce, lazer tabancasını yeri hedef alacak şekilde indirdi. “Büyük bir ihtimalle kendi ölüm ilanımı imzalıyorum,” diye homurdandı. “Neye ihtiyacın var?”

Mara, sessizce tuttuğunu fark etmediği nefesi bırakarak “Başlangıç olarak bir gemiye,” dedi. “Etherway’dan daha hızlı ve daha küçük bir şeye. Vagran’dan getirdiğimiz Skipray’lerden biri işe yarar. Aynı zamanda, Vahşi Karrde’de etrafta taşıdığımız Ysalamiriler’den birine de ihtiyacım olacak. Taşınabilir bir besleme kafesinde olması tercih edilir.”

Aves kaşlarını çattı. “Neden bir Ysalamir’e ihtiyacın var?”

Mara kısaca “Bir Jedi ile konuşacağım,” dedi. “Dinlemesini garanti etmeliyim.”

Aves onu bir an inceledi, sonra omuz silkti. “Sanırım bilmek istemiyorum. Başka ne?”

Mara başını salladı. “Bu kadar.”

Gözleri daraldı. “Bu kadar mı?”

“Bu kadar. Bunları ne kadar kısa sürede bana getirebilirsin?”

Aves dudaklarını düşünceli bir tavırla büzdü. “Bir saat diyelim,” dedi. “Şehrin 50 metre kuzeyindeki o büyük bataklığı biliyor musun?”

Mara başını salladı. “Doğu kenarında, bataklık benzeri bir ada var.”

“Evet. Etherway’i oraya, adaya getireceksin ve orada değiş tokuş yapacağız.” Üzerinde yükselen nakliye gemisine baktı. “Eğer onu kıpırdatmanın güvenli olduğunu düşünüyorsan.”

Mara “Şu an için öyle olmalı,” dedi. “Thrawn bana gemideki herkesin arama ve yakalama emirlerini kaldırdığını söyledi ama yine de ben gittikten sonra ortadan kayboldunuz iyi olur. Karrde’yi ne zaman çıkarırsam –tabii çıkarabilirsem- tüm Şloyu ensenize indirecektir. Etherway’i bir yerlere götürmeden önce, üzerinde detaylı bir tarama yapmanız iyi olur; Thrawn’ın beni yakalamak için kullandığı bir izleme aygıtı olmalı.” Dudaklarının büküldüğünü hissetti. “Ve Thrawn’ı tanıyorsam, büyük bir ihtimalle benim de

peşime birini takacaktır. Gezegeniden ayrılmadan önce ondan kurtulmalıyım.”

Aves “Sana bunda yardım edebilirim,” dedi ciddi bir tavırla. “Ortadan kayboluyoruz değil mi?”

“Evet.” Mara ona söylemesi gereken başka bir şey olup olmadığını düşünerek durakladı. “Sanırım bu kadar. Haydi gidelim.”

“Evet.” Aves tereddüt etti. “Hangi tarafta olduğunu hâlâ bilmiyorum Mara,” dedi “Eğer bizim tarafımızdaysan, iyi şanslar.”

Mara, boğazına sert bir yumrunun yerleştiğini hissederek, başını salladı. “Teşekkürler.”

İki saat sonra, Skipray’ın kokpitinde, derin uzaya uçarken, garip ve hoş olmayan bir deja vu hissi her tarafını kaplıyordu. Birkaç hafta önce, kaçan bir mahkûmun peşinde tıpkı bunun gibi bir gemiyi Myrkr göklerinde uçurmuştu. Şimdi sanki çarpık bir tarih tekerrürü gibi, bir kez daha kendini Luke Skywalker’ı izlerken buluyordu.

Yalnızca bu defa, onu yakalamaya ya da öldürmeye çalışmıyordu. Bu defa, ondan yardım dilenecekti.

Bölüm 20

Son köylü çifti geri duvarda duran gruptan ayrılarak, yargılama koltuğuna doğru geldi. C'baoth orada duruyor, onların gelmesini izliyordu. Sonra Luke'un beklediği gibi, Jedi Üstadı ayağa kalktı. Luke'a koltuğu işaret ederek "Jedi Skywalker," dedi. "Bu akşamın son davası size ait."

Luke kendini hazırlayıp, dikkatlice koltuğa otururken "Evet, Üstat C'baoth," dedi. Bu ona göre tamamen rahatsız bir koltuktu; çok sıcak, çok büyük ve fazla süslü... C'baoth'un evinin geri kalan kısmından bile daha fazla bir yabancı koku taşıyordu ve Luke'un, Jedi Üstadı'nın halkını yargılamakla geçirdiği saatlerden kalma süregelen bir etki olduğunu düşündüğü, garip şekilde rahatsız edici bir aurası vardı.

Şimdi Luke'un yargılama sırası gelmişti.

Derin bir nefes alıp, artık kalıcı bir parçası haline gelmiş olan bitkinliğini bastırmaya çalışarak, iki köylüye işaret etti. "Hazırım. Lütfen başlayın."

Bu tür olaylara göre oldukça basit bir davaydı. İlk köylünün hayvanları ikincinin çitinden geçmiş ve keşfedilip geri götürülene kadar, yarım düzine meyve çalısını yemişlerdi. Hayvanların sahibi mahvolmuş çalıların parasını ödemeye razıydı ama ikincisi, aynı zamanda çiti de onarması konusunda ısrar ediyordu. İlki, düzgün kurulmuş bir çitin zaten yıkılmayacağını ve daha da önemlisi hayvanlarının içeri girerken, sert kenarlardan zarar gördüklerini söylüyordu. Luke sessizce oturdu ve tartışmalar nihayet bitinceye kadar bekleyerek konuşmalarına izin verdi.

"Pekâlâ," dedi. "Meyve çalılıkları konusunda benim yargım... Sen..." İlk köylüye başını salladı. "Tamir edilmeyecek durumda olanların parasını vereceksin, artı hayvanların tarafından yenilen ya da yok edilen meyve parasını da ödeyeceksin. İkincisinin miktarı, köy konseyi tarafından belirlenecek."

Yanındaki C'baoth kıpırdandı ve Luke, Jedi Üstadı'ndan sezdiği kınama duygusu karşısında yüzünü buruşturdu. Bir saniye boyunca acaba geri çekilip başka bir çözüm mü denemesi gerektiğini düşünerek bocaladı. Ama Şkrini sık sık değiştirmek iyi bir şeymiş gibi gelmiyordu. Ve gerçekten de daha iyi bir Şkri yoktu.

O zaman burada ne yapıyordu?

Ani bir endişe hissiyle savaşarak etrafına göz attı. Hepsi ona bakıyorlardı, C’baoth, iki davalı, bu gece Jedi yargısı için gelmiş olan diğerköylüler... Hepsi onun doğru kararı vermesini bekliyorlardı.

“Çite gelince...” diye devam etti. “Onu yarın sabah kontrol edeceğim. Kararımı vermek için ne kadar zarar gördüğünü görmek istiyorum.”

İki adam başlarını eğip geri çekildiler. C’baoth “Bu oturumun kapandığını ilan ediyorum,” diye seslendi. Sesi odanın küçüklüğüne rağmen zengince yankılandı. İlginç bir efektti ve Luke kendini, bunun odanın akustiklerinin bir hilesi mi yoksa, Üstat Yoda’nın ona asla öğretmediğı başka bir Jedi tekniğı daha olup olmadığını merak ederken buldu. Tabii böyle bir tekniğı neden ihtiyacı olduğunu hayal edemiyordu.

Son köylüler de odadan çıktılar. C’baoth boğazını temizledi, Luke refleks olarak kendini hazırladı. Yaşlı adam ciddi bir sesle “Bazen merak ediyorum Jedi Skywalker...” dedi. “Acaba beni şu son birkaç günde gerçekten dinliyor muydun?”

Luke “Özür dilerim Üstat C’baoth,” dedi; tanıdık bir yumru boğazına tıkanmıştı. Öyle görünüyordu ki ne kadar denerse denesin, hiçbir zaman C’baoth’un beklentilerine erişemiyordu.

“Üzgün müsün?” C’baoth’un kaşları alayla kalktı. “Üzgün mü? Jedi Skywalker, her şey senin elindeydi. Onların saçma sapan konuşmalarını çok önceden kesmen gerekirdi –zamanın böyle ufak tefek şeylerle harcamak için çok değerli. Miktar için kararı kendin vermeliydin ama sen bunun yerine, bu kararı saçma bir köy konseyi müsveddesine bıraktın. Ve çite gelince?” Başını haşf bir tiksinti içinde salladı. “Bu konuda yargını ertelemen için hiçbir sebep yoktu. Zarar hakkında ihtiyacın olan her şey onların kafalarında. Senin için bile bunu onlardan çekip almak zor olmasa gerek.”

Luke yutkundu. “Evet, Üstat C’baoth,” dedi. “Ama başka bir insanın düşüncelerini okumak, bana yanlış geliyor...”

C’baoth “Bu bilgiyi ona yardım etmek için kullandığın zaman bile mi?” diye sordu. “Bu nasıl yanlış olabilir?”

Luke çaresizce elini salladı. “Anlamaya çalışıyorum Üstat C’baoth. Ama tüm bunlar benim için çok yeni.”

C’baoth’un çalı kaşları kalktı. “Öyle mi Jedi Skywalker? Gerçekten öyle mi? Yani birine yardım etmek için bir başkasının özel

tercihlerine hiç göz atmadın mı? Ya da seninle yapılması gereken şey arasında duran küçük bir bürokratik engeli görmezden gelmedin mi?”

Luke, Lando'nun o kanunsuz ağ korsanı kodunu Sluis Van tersanelerinde X-Kanat'ını tamir etmek için nasıl kullandığını hatırlayarak yanaklarının kızardığını hissetti.

“Evet bunu ara sıra yaptım,” diye itiraf etti. “Ama bu bir şekilde değişik. Şey gibi hissettiriyor... Bilmiyorum. Sanki bu insanların hayatları için almam gerekenden fazla sorumluluk alıyormuşum gibi hissediyorum.”

C'baoth bu kez biraz daha yumuşamış olarak “Endişelerini anlıyorum,” dedi “Ama bu da meselenin özü. Tam olarak sorumluluğu üstlenmek ve kullanmak bir Jedi'ı galaksideki diğerlerinden ayıran şeydir.” Derin bir şekilde iç çekti. “Asla unutmamalısın ki Luke, sonuçta bu insanlar ilkel yaratıklar. Sadece bizim rehberliğimizle günün birinde gerçek olgunluğa ulaşmayı umut edebilirler.”

Luke tereddütle “Ben onları ilkel olarak adlandırmazdım Üstat C'baoth,” diye önerdi. “Modern teknolojileri, oldukça yeterli bir hükümet sistemleri var?”

C'baoth hor gören bir homurdanmayla “Temeli olmayan medeniyet süsleri,” dedi. “Makineler ve toplumsal yapılar bir kültürün olgunluğunu belirlemez Jedi Skywalker. Olgunluk, sadece Güç'ü anlamak ve kullanmakla belirlenir.”

Gözleri sanki geçmişe bakıyormuş gibi uzaklara daldı. “Bir zamanlar böyle bir toplum vardı Luke,” dedi yavaşça. “Herkesin arzu duyabileceği geniş ve parlayan bir yükseklik örneği. Bin nesil boyunca, biz adalet ve düzenin muhafızları, medeniyetin yaratıcıları olarak aşağı varlıklar arasında yüksekte durduk. Senato kanunları tartışabilir ve onaylayabilirdi ama bu kanunları gerçekliğe dönüştüren Jedi'lardı.”

Dudakları büküldü. “Ve sonra, karşılığında, galaksi bizi yok etti.”

Luke kaşlarını çatı. “Jedi'ları, İmparator ve sadece birkaç karanlık Jedi'ın yok ettiğini düşünmüştüm.”

C'baoth acı bir şekilde gülümsedi. “İmparatorun bile, böyle bir görevi tüm galaksinin rızası olmadan gerçekleştirebileceğine inanıyor musun?” Başını salladı. “Hayır, Luke. Bizden nefret ettiler – tüm aşağılık varlıklar etti. Bizden gücümüz, bilgimiz ve aklımız için

nefret ettiler.” Gülümsemesi kayboldu. “Ve bu nefret hâlâ varlığını sürdürüyor. Jedi’ların tekrar ateşi canlandırmasını bekliyor.”

Luke yavaşça başını salladı. Bunlar Jedi’ların yıkılmasıyla ilgili bildikleriyle uymuyordu ama diğer taraftan kendisi o dönemde yaşamamıştı. C’baoth ise yaşamıştı. “İnanması zor,” diye mırıldandı.

C’baoth “İnan Jedi Skywalker,” diye gürledi. Gözleri Luke’unkileri yakaladı, aniden soğuk bir ateşle yanmaya başlamışlardı. “Bu yüzden sen ve ben birlikte hareket etmeliyiz. Bu yüzden bizi yok edebilecek bir evrenin önünde asla gardımızı indirmemeliyiz. Anlıyor musun?”

Luke “Sanırım,” dedi gözünün kenarını ovuşturarak. Zihni onu sürükleyen bitkinliğin içinde o kadar ağırkanlı hissediyordu ki? Buna rağmen, C’baoth’un sözleri hakkında düşünmeye çalıştığında, hafızasındaki imajlar kendiliğinden beliriyorlardı. Jedi’ların yıkılışı konusunda kimseye öfke ya da kin duymayan huysuz ama korkusuz, Üstat Yoda’nın görüntüleri...

O iki sorun yaratıcıyı kesmek zorunda kaldıktan sonra, bir çeşit soğuk saygıyla ama yine de saygıyla davranılan Ben Kenobi’nin Mos Eisley Cantina’daki görüntüleri.

Ve hepsinden daha net olarak, New Cov kafesindeki kendi deneyimi. Barabel’in bir yabancından aracılık etmesini istemesi ve Luke’un yargısının ona ters gelen taraflarını bile sorgulamadan kabul etmesi. Ortada işlerin yoldan çıkmasını engelleyecek bir Jedi olması karşısında umut ve beklentiyle izleyen kalabalığın geri kalan kısmı. “Ben böyle bir nefret deneyimlemedim.”

C’baoth ona çalı benzeri kaşlarının altından baktı. “Deneyimleyeceksin,” dedi karanlık bir tavırla. “Kardeşin de öyle. Ve onun çocukları da.”

Luke göğsü sıkıştı. “Ben onları koruyabilirim.”

C’baoth “Onları eğitebilir misin peki?” diye sordu. “Onların Güç’ün tam bilgisine erişmelerini sağlayacak zekâ ve yeteneğe sahip misin?”

“Öyle olduğunu düşünüyorum, evet.”

C’baoth alayla homurdandı. “Eğer düşünüyor ama bilmiyorsan, o zaman hayatlarıyla kumar oynuyorsun,” diye cevabı yapıştırdı. “Geleceklerini bencilce bir kaprisle riske atıyorsun.”

Luke “Bu bir kapris değil,” diye ısrar etti. “Leia ve ben bunu

birlikte başarabiliriz.”

C’baoth düz bir sesle “Eğer denersen, onları karanlık tarafa kaybetme riski yaşayacaksın,” dedi. İçini çekti, gözleri Luke’tan odaya kaydı. “Bu riski alamayız Luke,” dedi yavaşça. “Zaten şu anda sayımız çok az. Bu sonsuz güç savaşı hâlâ devam ediyor –galaksi karmaşa içinde. Biz kalanlar, her şeyi yok edecek olanlara karşı birlikte karşı koymalıyız.” Gözlerini tekrar, aniden Luke’a çevirdi. “Hayır. Tekrar bölünüp yok edilme riskini alamayız. Kızkardeşini ve çocuklarını bana getirmelisin.”

Luke “Bunu yapamam,” dedi. C’baoth’un yüz ifadesi değişti.

Luke aceleyle “En azından şimdilik,” diye düzeltti. “Leia’nın şu anda seyahat etmesi güvenli olmaz. İmparatorluk aylardır onun peşinde ve Jomark onların bölgesinden o kadar da uzakta değil.”

“Onu koruyamayacağımdan mı şüpheleniyorsun?”

Luke kelimelerini dikkatlice seçerek. “Ben... Hayır, sizden şüphe etmiyorum,” dedi. “Sadece...”

Durakladı. C’baoth aniden kaskatı kesilmişti. Gözleri, dışa doğru; hiçbir bakıyordu. “Üstat C’baoth?” diye sordu. “İyi misiniz?”

Cevap yoktu. Luke Güç’e erişerek ve huzursuzca diğerinin hasta olup olmadığını merak ederek yana çekildi ama her zamanki gibi Jedi Üstadı’nın zihni ona kapalıydı. Diğerinin kolunu tutarak “Gelin Üstat C’baoth,” dedi. “Sizi odanıza götürüyüm.”

C’baoth iki kere göz kırptırdı ve belli bir çaba göstererek bakışlarını tekrar Luke’un yüzüne çevirdi. Titrek bir nefes aldı ve aniden tekrar eski haline döndü. “Yorgunsun Luke,” dedi “Beni bırak ve uyumak için kendi odana git.”

Luke gerçekten de yorgundu, bunu itiraf etmek zorundaydı. “Siz iyi misiniz?”

C’baoth “İyiyim,” diye onu temin etti; sesinde garip, sıkıntılı bir ton vardı.

“Çünkü eğer yardıma ihtiyacınız varsa...”

C’baoth “Sana beni bırak dedim!” diye terslendi. “Ben bir Jedi Üstadı’yım. Kimsenin yardımına ihtiyacım yok.”

Luke kendini C’baoth’dan iki adım geriye atarken buldu, bu adımları nasıl attığını bile hatırlamıyordu. “Özür dilerim Üstat C’baoth,” dedi. “Saygısızlık etmek istemedim.”

Diğlerinin yüzü biraz yumuşadı. “İstemediğini biliyorum,” dedi. Tekrar bir derin nefes aldı ve yavaşça verdi. “Kızkardeşini bana getir Jedi Skywalker. Onu İmparatorluk’tan koruyacağım ve ona hayal bile edemeyeceğin bir gücü öğreteceğim.”

Luke’un zihninin gerisinde bir yerlerde, küçük bir uyarı alarmı çalmaya başladı. Bu sözler... Ya da C’baoth’un onları söyleme şekli...

C’baoth “Haydi şimdi odana dön,” diye emretti. Bir kez daha gözleri hiçliğe doğru kayıyormuş gibi görünüyordu. “Uyu. Konuşmaya yarın sabah devam ederiz.”

Önünde duruyordu, yüzü cübbesinin başlığıyla yarı gizliydi, sarı gözleri aralarındaki sonsuz uzaklığın üzerinden bakarken keskin bir şekilde parlaktı. Dudakları kıpırdadı ama sözleri etraflarında öten boğuk sesli alarmların sesiyle boğuluyor, Mara’yı hızla paniğe dönuşen bir aciliyet duygusuna itiyordu. O ve İmparator arasında iki Şgür göründü; Darth Vader’ın karanlık, tehditkâr imajı ve siyah giyimli Luke Skywalker’un daha küçük görüntüsü. İmparator’un önünde ışın kılıçları açılmış, birbirleriyle yüzleşerek durdular. Kılıçlar çakıştı; parlak kırmızı beyaz, parlak yeşil beyaza karşı... Savaş hazırlandılar...

Ve sonra, uyarı olmadan, kılıçlar birbirlerinden ayrıldı... Ve alarmlar arasından bile duyulabilen ikiz nefret kükremeleriyle, ikisi de dönerek İmparator’a doğru ilerlediler.

Mara, Üstadı’nın yardımına koşmak için çabalarken kendini çığlık atarken buldu ama uzaklık çok fazlaydı, vücudu çok hantaldı. Bağırarak, en azından onların dikkatini dağıtmaya çalıştı. Ama ne Vader ne de Skywalker onu duyuyor gibi görünüyordu. İmparator’u çevrelemek için yaklaştılar... Işın kılıçlarını yükseğe kaldırırlarken, Mara İmparator’un kendisine baktığını gördü.

Yaklaşan felaketi görmemek için umutsuzca başını çevirmek istedi ama kıpırdıyamadı. O da ona baktı; o bakışta binlerce düşünce ve duygu sel olup aktı, tamamıyla kavraması için çok hızlı dönen parlak bir acı, korku ve öfke kaleydoskopu gibiydi. İmparator ellerini kaldırdı, mavi-beyaz ışın yağmurlarını düşmanlarına gönderdi. İki adam da karşı saldırının etkisiyle sendeledi ve Mara aniden ıstıraplı bir ümitle bu defa her şeyin daha farklı bitebileceğini düşünerek izledi. Ama hayır. Vader ile Skywalker tekrar ayağa kalktılar ve başka bir öfke kükremesiyle, ışın kılıçlarını kaldırdılar.

LUKE SKYWALKER’I ÖLDÜRECEKSİN!

Onu kemerlerine fırlatan bir sıçramayla, Mara rüyadan uyandı.

Bir dakika boyunca nefes almaya çalışıp darbe indirmeye hazırlanan ışın kılıçlarının solan görüntüsüne karşı savaşıyor, sadece orada oturdu. Skipray'ın küçük kokpiti anlık bir klostrofobi tetikleyerek etrafında sıkıca bastırıyordu. Uçuş giysisinin arkası ve ensesi terle ıslanmış, derisine tiksindirici bir şekilde yapışmıştı. Çok uzaklardan gelircesine, bir yakınlık alarmı çınlıyordu.

Tekrar o rüya. Onu tüm galaksi boyunca beş senedir izleyen aynı rüya. Aynı durum; aynı korkunç son, aynı umutsuz istek.

Ama bu defa bazı şeyler farklı olacaktı. Bu defa Luke Skywalker'ı öldürecek güce sahipti.

Zihninin kalan bölümleri de tamamen uyanarak Skipray'ın siperliğinin etrafında dönen hiperuzayın alacalı bulacalı gökyüzüne baktı. Hayır, bu yanlış. Skywalker'ı öldürmeyecekti...

Ondan yardım isteyecekti.

Safranın ekşi tadı boğazına yükseldi; biraz çabayla onu geri yolladı. Kendi kendine tartışma yok? dedi tersçe. Eğer Karrde'yi kurtarmak istiyorsa, bu işi halletmesi gerekiyordu.

Skywalker, Karrde'ye en azından bu kadarını borçluydu. Daha sonra, borcunu ödedikten sonra, onu öldürmek için yeterince zaman olacaktı.

Yakınlık alarmının tonu değişti. 30 saniye kaldığını bildiriyordu. Hipersürücü kollarını kavrayan Mara göstergenin sıfıra inmesini izledi ve yavaşça kolları geri itti. Alacalı bulacalı gökyüzü, yıldız çizgileri ve sonra uzayın karanlığına dönüştü. Tam önünde, karanlık bir gezegen küresi duruyordu.

Jomark'a varmıştı.

İçinden kendine şans dileyerek, telsizi tuşladı, yolculuk sırasında programladığı programı çalıştırdı. Şans onunlaydı; en azından, burada, Thrawn'ın adamları hâlâ standart İmparatorluk rehberlik aygıtlarını kullanıyorlardı. Skipray'ın ekranları yeri gösterdi; bu, gün batımı çizgisinin hemen ötesinde halka şekilli bir gölün merkezinde oluşan bir adayı. Rehberlik aygıtını bir kez daha emin olmak için tuşladı ve sonra ışık altı motorlarını çalıştırıp İmparator'un yüzünü görmezden gelmeye çalışarak aşağıya inmeye başladı.

Geminin alarm inlemesi onu sıçrattı. Boş kokpite “Ne?” diye

bağırđı, uykulu gözler sorunun kaynağını görmek için ekranlarda gezindi. Bulması zor olmadı, Skipray bir tarafına yan yatmıştı, bilgisayar onu gökyüzünde dönmekten kurtarmak için savaşırken kontrol yüzeyleri gerilimle bağırıyordu. Açıklaması yoktu, zaten alt atmosfere girmiş, itici motorlara geçmesi gereken noktaya gelmişti.

Dışlerini sıkarak, değişikliği yaptı ve sonra tarama haritasına çabucak bir göz attı. Yalnızca bir iki dakika olayın dışında kalmıştı ama Skipray'ın şu andaki hızında, birkaç saniyelik dikkatsizlik bile ölümcül olabilirdi. Onu saran bitkinliğe karşı savaşıp, alnında tekrar ter biriktiğini hissederek parmak eklemlerini gözlerine sertçe bastırdı. Eski eğitmeni onu sık sık, yarı uykulu uçmanın hayatını sona erdirmenin en kısa ve en pis yolu olduğunu söylemişti. Eğer bu gerçekleşirse, kendinden başka suçlayacağı kimse yoktu.

Ya da var mıydı?

Gemiye dengeledi, önünde hiçbir dağ olmadığından emin oldu ve otopilota bağlandı. Aves'in ona verdiği Ysalamir ve portatif besleme çerçevesi geride, arka çıkışın yanındaydı; motor giriş paneline bağlanmıştı. Bağlarını çözen Mara, ona doğru yol aldı.

Sanki biri bir ışık düğmesini çevirmiş gibiydi. Bir saniye önce kendini dört günlük bir savaşı bitirmiş gibi hissederken, yarım adım sonra, Ysalamir'den bir metre kadar ötede, bitkinlik aniden yok oldu.

Kendi kendine sert bir şekilde gülümsedi. Demek ki şüpheleri doğruydu: Thrawn'ın deli Jedi Üstadı arkadaş istemiyordu. Havaya "İyi deneme," dedi. Ysalamir çerçevesini giriş panelinden çözerek kokpite sürükledi ve koltuğunun yanına koydu.

Gölu çevreleyen dağların kenarları artık elektronabız tarayıcısında görünür durumdaydı ve kızıl ötesi uzakta boş bir yapıyı belirlemişti. Mara burasının büyük bir ihtimalle Skywalker ve bu deli Jedi Üstadı'nın bulunduğu yer olduğuna karar verdi. Tahmini, bir an sonra, sensörler binanın tam dışında, küçük bir uzay gemisine denk metal kütlesi yakaladığında doğrulandı. Altındaki adada da, kenarda da belirleyebileceği hiçbir silah yerleşimi ya da savunma kalkanları yoktu. Belki C'baoth kendini korumak için turbolazerler gibi ilkel şeylere ihtiyaçı olmadığını düşünüyordu.

Belki de haklıydı. Kontrol panelinin üzerinde eğilen Mara, herhangi bir tehlike için hazırolda bekleyerek, içeri daldı.

Kraterin neredeyse orta noktasına gelmişti ki saldırı başladı. Skipray'ın alt tarafındaki ani bir darbe, tüm aracı birkaç santimetre

havaya fırlattı. İkinci darbe hemen ilkiniz izledi, bu defa orta kanat üzerine yoğunlaşmıştı ve gemiyi sancak tarafına sertçe yatırdı. Mara, silahı tanımlayamadan önce, gemi üçüncü kez sıçradı; füzeler ya da lazer ışınları değildi, Skipray'ın soştike sensörleri tarafından çoğu fark edilemeyen küçük, hızlı hareket eden kayalardı.

Dördüncü darbe, itici motorlara zarar vererek, Skipray'i gökten aşağıya yuvarladı...

Bölüm 21

Mara, Skipray'ın kontrol yüzeylerini süzülme moduna geçirip kenardaki yapının altındaki kayalık yüzeyde yükseklik taramasını başlatarak bir küfür savurdu. Kenara iniş yapmak artık olanak dışıydı; oradaki kısıtlı bölgeye itici motorları olmadan inmek mümkün olabiliyordu ama onunla devamlı savaşılan bir Jedi Üstadı'yla değil. Alternatif olarak, altındaki karanlık adaya inebilirdi, bu da ona daha fazla hareket etme imkânı verirdi ama onu tekrar kenara çıkma sorunuyla baş başa bırakırdı. Aynı sorun, aşağıdaki dağların orada bir yerlerde yeteri kadar büyük bir iniş alanı bulmaya çalışırsa da geçerliydi.

Ya da yenilgiyi kabul edebilir, ana sürücüyü çalıştırır, uzaya çıkar ve Karrde'nin peşinden yalnız gidebilirdi.

Dişlerini gıcırdatarak, yükseklik taramasını inceledi. Dördüncü darbeden sonra kaya fırtınası durmuştu, Jedi Üstadı hiç şüphesiz ki kendisi daha fazla çaba göstermeden çakılıp çakılmayacağını görmek istiyordu. Belki birazcık şansla, onu, tabii bu sırada gemiyi gerçekten mahvetmeden, hiçbir şansı kalmadığına inandırabilirdi. Eğer sadece bu kayalık yüzeyde doğru formasyonu bulursa...

İşte oradaydı; belki yolun üçte bir aşağısında, erozyonun etrafını çevreleyen yumuşak kaya tabakasını yediği kabaca yarı küresel bir oyuk. Girintinin altında kalan çıkıntısı düz sayılırdı ve Skipray'ı rahatça tutacak kadar büyüktü.

Şimdi tek yapması gereken gemiyi oraya götürmektir. Kendi kendine şans dileyerek, geminin burnunu kaldırdı ve ana ışık altı motora geçti.

Sürücünün izinin parıltısı, onları bir ışık ve gölge mozağıne bürüyerek, kenar dağlarının yakın tarafını aydınlattı. Skipray yukarı ve öne sıçradı, Mara burnu biraz daha dikey olarak geri çekince, dengelendi. Denge bozulur gibi olunca, Mara kontrol yüzeylerine dokundu ve gemi tekrar sakinleşti, sonra diğer yöne doğru titremeye başladı ve daha sonra düzeldi. Sürücüyü böyle dengelemek aslında tehlikeli bir işlemdi ve Mara, kontrolden çıkmış aracı kontrolü altında tutmaya çalışırken alnında terlerin biriktiğini hissedebiliyordu. Eğer C'baath ne yaptığından şüphelenirse, onun için Mara'nın işini bitirmek fazla zamanını almazdı.

Dişlerini sıkarak, dikkatini yaklaşım ekranında, hava hızı

göstergesinde ve gazda tutarak, gemiyi yaklaştırdı.

Neredeyse başaramıyordu. Skipray hâlâ çıkıntıdan 10 metre uzaktaydı ki sürücü altındaki kayalık yüzeye taşı tutuşturacak bir sıcaklıkla çarptı ve bir saniye sonra gemi parlak renkli alevlerle kaplandı. Mara gövde uyarı sirenlerini duymazdan gelmeye çalışıp, o ve hedeş arasındaki alevlerden görmeyi deneyerek rotasına devam etti. Düşünerek harcanacak zaman yoktu, birkaç saniye bile tereddüt etse, sürücü güvenli iniş yapabilmesi için gerekli olan çıkıntının kayda değer bir kısmını yakabilirdi. Beş metre ilerideydi şimdi; iç kabinde ısı artmaya başlıyordu. Sonra uç, sonra bir...

Skipray'ın alt yan kanadı çıkıntının kenarına sürtündüğünde, korkunç bir kaya üzerinde metal gıcırdaması sesi duyuldu. Mara sürücüyü durdurdu ve olacaklara kendini hazırladı. Gemi, mideyi alt üst eden bir metrelilik düşüşüyle kuyruğunun üzerine indi. Bir an için neredeyse orada dengede kalacak gibi gözüktü, sonra hantal bir zarafetle, yavaşça öne devrildi ve iniş takozlarının üzerine sertçe yapıştı.

Gözlerinden teri silen Mara, bir durum göstergesi tuşladı. Hava payandası manevrası ona çarpışma riski karşısında kesinlikle son durum alternatiş olarak öğretilmişti. Artık bunun nedenini biliyordu.

Ama şanslıydı. İniş takozları ve alt yan kanat mahvolmuş durumdaydı fakat motorlar, hipersürücü, yaşam destek üniteleri ve gövde bütünlüğü hâlâ iyi durumdaydı. Sistemleri yedek durumuna getirerek Ysalamir çerçevesini omuzlarına astı ve arkaya yöneldi.

Ana iskele tarafı kapısı kullanılamaz durumdaydı, boşluğa açılıyordu ama sırt lazer top kulesinin arkasında ikinci bir giriş vardı. Giriş merdivenine tırmanıp oradan sırtında Ysalamir ile geçmek biraz zordu ama bir iki yanlış başlangıçtan sonra, Mara başardı. Üst gövdenin metali tırmanırken rahatsız edecek kadar sıcaktı ama aşağıdaki gölden gelen soğuk rüzgâr, içerideki aşırı ısınmış havadan sonra memnuniyetle karşılanan bir rahatlamaydı. Gemiye soğutmak için kapıyı açık bıraktı ve yukarı baktı.

Ve hayal kırıklığıyla, hesaplamayı yanlış yaptığını gördü. Tahmin ettiği gibi kraterin tepesinin 10 – 15 metre aşağısında olmak yerine, neredeyse 50 metre aşağıdaydı. Kraterin büyüklüğü, inişin çılgın acelesiyle birleşince algılamasını mahvetmişti.

Sırt çantasından aydınlatma çubuğunu çıkarıp çıkış yoluna tutarak kendi kendine “Uzun bir yolculuktan sonra egzersiz gibisi yoktur,”

diye mırıldandı. Tırmanış özellikle çok ağır Ysalamir çerçevesiyle pek eğlenceli olmayacaktı ama mümkün görünüyordu. Aydınlatma çubuğunu uçuş giysisinin omzuna takarak ilk tutamak setlerini seçti ve tırmanmaya başladı.

İki metre kadar tırmanmıştı ki önündeki kaya aniden ışıkla aydınlandı.

Bunun şoku kaya yüzeyinden kayıp Skipray'ın üzerinde hızlı bir iniş yapmasına sebep oldu ama dört ayak üzerine çömelerek, lazer tabancasını elinde hazır tutarak düşmüştü. Onu aydınlatan ikiz ışıklara karşı gözlerini kısarak sol taraftakini uçuracak çabuk bir atış yaptı. Diğeri hemen kapandı, sonra Mara görüşünü kaplayan mor noktacıları gözlerini kırıştırarak yok etmeye çalışırken haşf ama yanlış olması imkânsız bir ses duydu.

Bir R2 droidinin şakıması.

“Hey,” diye yavaşça seslendi. “Sen... Droid. Sen Skywalker'ın astromekanik droidi misin? Eğer öyleysen, benim kim olduğumu biliyorsun. Myrkr'de karşılaştık, hatırladın mı?”

Droid hatırlıyordu ama kızgın tonlu cevabından, bunun R2'nun pek de bayıldığı bir hatıra olmadığı kesindi. Mara “Evet, tamam geçelim bunları,” dedi ekşi bir sesle. “Efendinin başı dertte. Onu uyarmaya geldim.”

Başka bir elektronik şakıma geldi, bu tamamen alay doluydu. Mara “Bu doğru,” diye ısrar etti. Bulanık vizyonu şimdi iyileşmeye başlıyordu; beş metre ötede itici motorlarının üzerinde süzülen ve iki sancak tarafı lazer toplarının direkt olarak yüzüne çevrildiği karanlık bir X-Kanat şeklini görebiliyordu. Mara “Onunla hemen şimdi konuşmalıyım,” diye devam etti. “O Jedi Üstadı benim hâlâ hayatta olduğumu anlayıp bu durumu düzeltmeye kalkmadan önce?”

Mara daha fazla alay ya da böyle bir hedef için yüzde yüz bir onaylama bekliyordu ama droid hiçbir şey söylemedi. Belki de o da Skipray ve C'baoth'un uçan kayaları arasındaki kısa savaşa tanık olmuştu. “Evet, beni öldürmeye kalkan oydu,” diye onayladı. “Sessiz ve sakince. Böylece efendin hiçbir şey fark etmeyecek ve uygunsuz sorular sormayacaktı.”

Droid soru sorarcasına biyledi. Mara, sorunun içeriği hakkında bir tahminde bulunarak “Buraya geldim çünkü Skywalker'ın yardımına ihtiyacım var,” dedi. “Karrde İmparatorluk güçleri tarafından kaçırıldı ve onu oradan tek başıma çıkaramam. Karrde, eğer

unuttuysan, arkadaşlarına, ikinizin de Myrkr'den çıkmanızı sağlayan Fırtına Kuvvetleri Birliği'ne karşı baskını kurmakta yardım eden kişiydi. Ona borçlusunuz.”

Droid alayla homurdandı. Mara “Tamam o zaman,” diye terslendi. “Bunu benim için ya da Karrde için yapma. Beni yukarı çek çünkü aksi takdirde, değerli efendin çok geç olana kadar yeni öğretmeni C'baoth'un İmparatorluk'la çalıştığını bilmeyecek.”

Droid bunu düşündü. Sonra yavaşça, X-Kanat lazerlerini başka tarafa çevirecek şekilde döndü ve zarar görmüş Skipray'e sokuldu. Mara lazer tabancasını yerine koydu, bir taraftan da, kokpite sırtındaki Ysalamir çerçevesiyle nasıl sığacağını düşünerek, hazırlandı.

Endişelenmesine gerek yoktu. Kokpite girmesi için manevra yapacağına, droid ona iniş takozlarından birini sundu.

Mara “Dalga geçiyor olmalısın,” diye karşı çıktı. Bel mesafesindeki süzülen takozu gözleyip, aşağıdaki göle uzun düşüşü düşündü. Ama droidin ciddi olduğu açıktı; ve bir an sonra, isteksizce takozu tırmandı. Elinden geldiği kadar güvende olunca “Tamam,” dedi. “Haydi gidelim. Uçan kayalara dikkat et.”

X-Kanat kıpırdandı ve yukarı doğru hareket etmeye başladı. Mara, C'baoth'un bıraktığı yerden saldırıya devam etmesini bekleyerek kendini hazırladı ama tepeye kazasız belasız ulaştılar ve droid X-Kanat'ı güvenli bir şekilde yere indirdiğinde, Mara evi çevreleyen çitin yanında sessizce duran cübbeli bir Şgürün gölgesini gördü.

Mara iniş takozundan kayıp lazer tabancasını kavrayarak “Sen C'baoth olmalısın,” dedi. “Ziyaretçilerini hep böyle mi karşılırsın?”

Şgür ilk anda konuşmadı. Mara başlığın içinde pek de seçilmeyen yüzü görmeye çalışırken garip bir deja vu yaşayarak ona doğru bir adım attı. İmparator da, onu evinden seçtiği ilk gece, kendisine böyle bakmıştı. Şgür en sonunda “Büyük Amiral Thrawn'ın uşakları dışında, hiç ziyaretçim yok,” dedi. “Diğer herkes davetsiz misaŞrdir.”

Mara “Benim İmparatorluk'la çalışmadığım ne malum?” diye karşılık verdi. “Dikkatinden kaçmışsa belirteyim, beni gökten indirdiğin zaman oradaki adaya giden bir İmparatorluk işaretini izliyordum.”

Soluk yıldız ışığında C'baoth'un başlığının içinde gülümsediği izlenimini edinmişti. C'baoth “Bu tam olarak neyi kanıtlıyor?” diye

sordu. “Sadece diğerlerinin Büyük Amiral’in küçük oyuncaklarıyla oynayabildiğini?”

Mara, arkasındaki çerçeveye işaret ederek, “Diğerleri aynı zamanda Büyük Amiral’in Ysalamiri’sini de ele geçirebiliyor mu?” diye sordu. “Yeter bu kadar. Büyük Amiral...”

C’baoth “Büyük Amiral senin düşmanın,” diye aniden terslendi. “Bana çocukça inkârlarla hakaret etme Mara Jade. Sen yaklaşırken hepsini aklında gördüm. Gerçekten Jedi’ımı benden alabileceğime inanıyor musun?”

Mara soğuk gece rüzgârı ve içindeki daha da soğuk duygudan dolayı titreyerek yutkundü. Thrawn, C’baoth’un deli olduğunu söylemişti ve gerçekten de sesinde çılgınlığın dengesizliğini duyabiliyordu ama adamda bundan çok daha fazlası vardı. Sesinin arkasında yatan acımasız ve hesapçı büyük bir gücün ve büyük bir güvenin çelik gibi tonu duyulabiliyordu?

Bu sanki İmparator’un konuşmasını yeniden dinlemek gibiydi.

Sesinin sakın çıkmasına çalışarak “Skywalker’ın yardımına ihtiyacım var,” dedi. “Tek ihtiyacım olan onu bir süre ödünç almak.”

C’baoth alayla “Sonra onu geri mi getireceksin?” diye sordu.

Mara dişlerini sıktı. “Ondan yardım alacağım C’baoth. Sen bundan hoşlansan da hoşlanmasan da.”

Bu defa Jedi Üstadı’nın gülümsediğine hiç şüphe yoktu. İnce, korkutucu bir gülümsemeydi bu. “Hayır Mara Jade,” diye mırıldandı. “Yanılıyorsun. Gerçekten Güç’ün ortasında boş bir alanda duruyorsun diye sana karşı güçsüz olduğumu mu zannediyorsun?”

Mara “Aynı zamanda bu da var,” diyerek lazer tabancasını kılıfından çekti ve onun göğsüne doğrulttu.

C’baoth kıpırdamadı ama aniden Mara etrafındaki havada bir gerilim toplanması hissetti. Jedi Üstadı “Kimse bana silah doğrultup cezasız kalamaz,” dedi sessiz bir tehditle. “Bunu bir gün çok kötü ödeyeceksin.”

Mara sırtını X-Kanat’ın sancak kısmına dayamak için bir adım gerileyerek “Şansımı deneyeceğim,” dedi. Yukarıda ve soluna doğru, R2 droidinin kendi kendine düşünceli bir şekilde şakıdığını duyabiliyordu. “Kenara çekilip geçmeme izin vermek ister misin?”

Yoksa bunu zor yoldan mı halledeceğiz?”

C'baoth onu inceler gibi gözüktü. “Seni yok edebilirim, biliyorsun,” dedi. Tehdit şimdi sesinden silinmiş, onun yerine neredeyse sohbet eder bir hava yerleşmişti. “Tam durduğun yerde, sen saldırının geldiğini bile anlamadan önce. Ama yapmayacağım. Şimdi değil. Senin varlığını yıllar boyunca hissettim Mara Jade; İmparator’un ölümünden sonra gücünün yükselişi ve düşüşü, kuvvetinin çoğunu götürdü. Şimdi seni meditasyonlarımda görüyorum. Bir gün bana kendi özgür iradenle geleceksin.”

Mara “Bunda da şansımı deneyeceğim,” dedi.

C'baoth “Bana inanmıyorsun,” dedi başka bir hayalet gülümsemeyle. “Ama inanacaksın. Gelecek belirlendi benim genç Jedi adayım, tıpkı kaderin gibi. Bir gün benim önümde diz çökeceksin. Bunu gördüm.”

Mara, arkasındaki karanlık binaya bir bakış atma riskine girerek “Senin yerinde olsam Jedi öngörüsüne o kadar güvenmezdim,” diye alayla konuştu. Eğer Skywalker’ın adını seslenmeye kalkarsa C'baoth’un ne yapacağını merak ediyordu. “İmparator bunu çok yapardı ama sonunda bu ona pek yardımcı olmadı.”

C'baoth “Belki ben İmparator’dan daha akıllıyım,” dedi. Başı haşfçe döndü. Daha yüksek bir sesle “Sana odana gitmeni söylemiştim,” dedi.

Tanıdık bir ses “Evet, söylemiştiniz,” diye onayladı ve evin önündeki gölgelerden yeni bir Şgür avluda ilerledi.

Skywalker.

C'baoth “O zaman neden buradasın?” diye sordu.

Genç adam kapıdan geçip soluk ışığın altına geldiğinde “Güç’te bir dalgalanma hissettim,” dedi. Siyah tuniğin üstündeki yüzü ifadesizdi, gözleri Mara’nın üzerine sabitlenmişti. “Sanki yakınlarda bir yerde bir savaş oluyordu. Merhaba Mara.”

Mara kuru dudakların arasından “Skywalker,” demeyi başardı. Jomark sistemine vardığından beri başına gelenlerden sonra, ancak şimdi üstlendiği görevin büyüklüğü kafasına dank ediyordu. Skywalker’a bir gün onu öldüreceğini açıkça söyleyen kendisi, şimdi onu bir Jedi Üstadı’ndan daha güvenilir olduğuna ikna edecekti. “Bak... Skywalker...”

Luke sakince “Yanlıı insanı hedef almıyor musun?” diye sordu.

“Hedeşnin ben olduğumu sanıyordum.”

Mara, C’baoth’a tuttuğu lazer tabancasını neredeyse unutmuştu. “Buraya seni öldürmeye gelmedim,” dedi. Sözler, kendi kulaklarına bile, cansız ve aldatıcı geliyordu. “Karrde’nin başı İmparatorluk’la dertte. Onu kurtarabilmek için senin yardımına ihtiyacım var.”

“Anlıyorum.” Skywalker, C’baoth’a baktı. “Burada ne oldu Üstat C’baoth?”

Diğeri “Ne önemi var?” diye karşı çıktı. “Şu andaki sözlerine rağmen buraya gerçekten de seni yok etmeye geldi. Onu durdurmamamı mı tercih ederdin?”

Mara “Skywalker...” diye başladı.

Luke onu bir elini kaldırarak susturdu, gözleri hâlâ C’baoth’un üzerindeydi. “Size saldırdı mı?” diye sordu. “Ya da herhangi bir şekilde tehdit etti mi?”

Mara, C’baoth’a baktı ve nefesinin ciğerlerinde donduğunu hissetti. İlk anlardaki güven Jedi Üstadı’nın yüzünden silinmişti. Onun yerinde ona değil ama Skywalker’a yöneltilen soğuk ve ölümcül bir şey vardı.

Aniden Mara neler olduğunu anladı. Skywalker’ın C’baoth’un ihaneti için ikna edilmeye ihtiyacı yoktu. Bir şekilde, o zaten biliyordu.

C’baoth “Onun ne yaptığı neyi değiştirir?” dedi; sesi yüzünden de soğuktu. “Önemli olan şey, buraya geldiğinden beri seni uyardığım tehlikenin yaşayan bir örneği olduğu. Tüm Jedi’ların, bizden nefret eden ve korkan bir galaksiyle karşı karşıya olduğu tehlike.”

Skywalker “Hayır, Üstat C’baoth,” dedi; sesi nazikti. “Kesinlikle araçların sonuçlardan daha az önemli olmadığını anlamalısınız. Bir Jedi, Güç’ü bilgi ve savunma için kullanır, asla saldırı için değil.”

C’baoth alayla homurdandı. “Basit Şkirliler için beylik bir söz. Ya da yetersiz akıla sahip olanların kararlarını verebilmeleri için. Ben bunların ötesindeyim Jedi Skywalker. Bir gün senin de olacağın gibi. Eğer kalmayı seçersen...”

Skywalker başını salladı. “Özür dilerim,” dedi. “Kalamam.” Dönüp Mara’ya yürüdü...

C’baoth “O zaman galaksiye sırtını dönüyorsun,” dedi; sesi şimdi içten ve dürüsttü. “Yalnızca bizim rehberliğimiz ve gücümüzle

gerçek olgunluğa ulaşmayı umut edebilirler. Bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun.”

Skywalker durdu. “Ama bizden nefret ettiklerini söylediniz,” diye işaret etti. “Bizim rehberliğimizi istemeyen insanlara nasıl öğretebiliriz ki?”

C’baoth yavaşça “Galaksiyi iyileştirebiliriz Luke,” dedi. “Birlikte. Sen ve ben bunu yapabiliriz. Biz olmadan hiçbir umut yok. Hem de hiç.”

Mara, C’baoth’un ördüğü sözlü büyüü bozmaya çalışarak, yüksek sesle “Belki o bunu sensiz yapabilir,” diye araya girdi. Bu tür şeyleri İmparator’un da kullandığını görmüştü ve Skywalker’ın göz kapakları da çok ağırlaşmıştı.

Tıpkı kendisi Jomark’a yaklaştığında olduğu gibi.

X-Kanat’ın yanından çıkarak Skywalker’a yürüdü. C’baoth sanki onu durduracakmış gibi küçük bir hareket yaptı; Mara tabancasını kavradı ve Jedi Üstadı Şkrinden vazgeçmiş gibi göründü.

Ona bakmadan bile, Ysalamir’inin etrafındaki Güç olmayan alanın Skywalker’a dokunduğunu söyleyebilirdi. Skywalker keskin bir nefes aldı, omuzları büyük bir ihtimalle fark etmedikleri bir çöküntüden dikleşti ve sanki bir bulmacanın açıklanmamış bir parçasını en sonunda çözmüş gibi kafasını salladı. “Galaksiyi böyle mi iyileştireceksiniz Üstat C’baoth?” diye sordu. “Tehdit ve aldatmacayla mı?”

Aniden C’baoth başını geriye attı ve gülmeye başladı. Bu Mara’nın ondan bekleyeceği son tepkiydi ve saf şaşkınlık anlık olarak kaslarını dondurdu.

O saniyede Jedi Üstadı saldırdı.

Üzerine yağın kayalar içinde oldukça küçük bir tanesi silah tutan eline felç edecek denli güçlü bir darbe indirdi. Eliyle acıyla yanıp hissizleşirken lazer tabancası elinden karanlığa uçtu. Skywalker’a “Dikkat et!” diye bağırdı. Yere çömelip kulağının yanından ikinci bir taş geçerken, silahına bakındı.

Arkasında bir tıslama sesi duydu ve aniden ortalık Skywalker’ın ışın kılıcının yeşil beyaz ışığıyla çevrildi. Luke “Geminin arkasına geç,” diye emretti. “Ben onu oyalarım.”

Myrkr anıları Mara’nın aklında canlandı ama ağzını ona Güç olmadan ne kadar çaresiz olduğunu söylemek için açmadan önce,

Skywalker uzun bir adım atarak kendini Ysalamir'in etkisinin dışına attı. Işın kılıcı yanlara doğru parladı ve parlak kılıç iki yaklaşan kayayı karşılarırken çifte bir çarpışma sesi duydu.

Hâlâ gülen C'baoth elini kaldırdı ve onlara doğru mavi bir ışın gönderdi.

Skywalker ışını ışın kılıcıyla yakaladı ve bir an kılıcın yeşil kısmı mavi – beyaz bir dış akım ile kaplandı. İkinci bir atış yanından geçerek Mara'nın etrafındaki boş bölgenin kenarında kayboldu; bir üçüncüsü kendini tekrar ışın kılıcına sardı.

Mara'nın beceriksiz elleri metal bir şeye süründü: Lazer tabancası. Onu kaparak, C'baoth'a doğru salladı.

Parlak bir lazer ateşiyle, önündeki tüm sahne patladı.

X-Kanat'ın içinde oturan droidi unutmuştu. Görünüşe göre C'baoth da öyle.

Önünde süzülen mor dumana karşı gözlerini kırıştırtıp ozon kokusuna karşı burnunu kıvrarak “Skywalker?” diye seslendi. “Neredesin?”

Skywalker'ın sesi “Burada C'baoth'un yanında,” dedi. “Hâlâ yaşıyor.”

Mara “Bunu düzeltebiliriz,” diye homurdandı. X-Kanat'ın lazer topunun yerde yarattığı dumanları tüten oyukların arasından dikkatlice geçerek yanlarına gitti.

C'baoth sırt üstü yatıyordu, baygındı ama düzenli nefes alıyordu; Skywalker yanında diz çökmüştü. Mara “Yanmamış bile,” dedi. “Etkileyici.”

Skywalker “Artoo, öldürmek için ateş etmiyordu,” dedi; parmak uçları nazikçe yaşlı adamın yüzünde dolaşıyordu. “Büyük bir ihtimalle onu bayıltan sonik şoktu.”

Mara lazer tabancasını hareketsiz Şgüre çevirerek, “Bu ya da şok dalgası tarafından yıkılmasıydı,” diye onayladı. “Yoldan çekil. Bu işi bitireyim.”

Skywalker ona baktı. “Onu öldürmeyeceğiz,” dedi. “Böyle değil.”

Mara “Tekrar ayılıp, karşılık verebilecek durumda olmasını mı tercih ederdin?” diye alayla sordu.

Skywalker “Onu öldürmek için bir nedenimiz yok,” diye ısrar etti.

“O uyanmadan çok önce Jomark’tan ayrılabiliriz.”

Mara katı bir tavırla “Arkanda düşmanını bırakmazsın,” dedi. “Tabii eğer yaşamaktan hoşlanıyorsan.”

Skywalker o rahatsız edici ciddiyetiyle “O bir düşman olmak zorunda değil Mara,” dedi. “O hasta. Belki iyileştirilebilir.”

Mara dudaklarının büküldüğünü hissetti. “Sen gelmeden önce nasıl konuştuğunu duymadın,” dedi. “O deli, bu doğru, ama artık bundan çok daha fazlası da var. Çok daha güçlü ve çok daha tehlikeli.” Tereddüt etti. “Tıpkı Vader ve İmparator gibi konuşuyordu.”

Skywalker’ın yanağında bir kas oynadı. “Vader da karanlık tarafın içine gömülmüştü,” dedi. “Ama geri gelebildi. Belki C’baoth da aynı şeyi yapabilir.”

Mara “Bunun için iddiaya girmezdim,” dedi. Yine de lazer tabancasını kılıfına soktu. Bu sorunu tartışacak vakitleri yoktu ve Skywalker’ın yardımına ihtiyacı olduğu sürece, Skywalker böyle kararlarda veto hakkına sahipti. “Sadece, eğer yanılıyorsan, bıçağın senin sırtına saplanacağını unutma.”

“Biliyorum.” Skywalker bir kez daha C’baoth’a baktı ve sonra ona döndü. “Karrde’nin başı belada demiştin.”

Mara, konu değişikliğinden mutlu olarak, “Evet,” dedi. Skywalker’ın İmparator ve Vader’ı anımsatması, ona devam eden rüyasını çok açıkça hatırlatmıştı. “Büyük Amiral onu yakaladı. Onu çıkarmak için yardımına ihtiyacım var.”

Mara kendini kaçınılmaz tartışmaya ve pazarlığa hazırlamıştı ama onu şaşırtarak, Skywalker sadece başını salladı ve ayağa kalktı. “Tamam,” dedi. “Haydi gidelim.”

Son yas tutan elektronik sızlamayla Artoo iletişimi kesti ve geleneksel parıltı ile X-Kanat gözden kayboldu. Luke, Skipray’in telsizini kapatarak “Bundan hiç mutlu olmadı,” dedi. “Ama sanırım onu direk eve gitmek için ikna ettim.”

Mara pilot koltuğundan “Onu ikna ettiğine emin olsan iyi olur,” diye uyardı. Gözleri seyrüsefer bilgisayar ekranındaydı. “Bir İmparatorluk tedarik deposuna sızmak peşimizde bir Yeni Cumhuriyet X-Kanat’ı olmadan da yeterince zor.”

Luke ona yan bir bakış atıp, onunla Skipray’e binmenin, son zamanlarda yaptığı akıllıca davranışlarından biri olup olmadığını merak ederek “Evet,” dedi. Mara, Ysalamir’i geminin arkasına

koymuştu ve Luke onun nefretini bilincinin altında yarı yanan bir ateş gibi hissedebiliyordu. Bu da İmparator’la ilgili hoş olmayan hatıraları canlandırıyor ve Luke kısa bir süre için bunun onu ölümüne çekmek için bir çeşit çok iyi hazırlanmış hile olduğunu düşündü.

Ama nefreti kontrol altında gibi görünüyordu ve onda herhangi bir aldatmaca göremiyordu.

Ama C’baoth’un da aldatmacasını, neredeyse çok geç olana kadar, görememişti.

Luke koltuğunda kıpırdandı, yüzü C’baoth’un oyununa ne kadar çabuk kandığının utancıyla kızardı. Ama hepsi bir oyun değildi?, diye kendine hatırlattı. Jedi Üstadı’nın duygusal dengesizlikleri gerçektir –bu kadarına emindi. Bu dengesizlikler Mara’nın iddia ettiği gibi deliliğe kadar gitmese bile, C’baoth’u kesinlikle hasta sınıfına sokuyordu.

Eğer C’baoth’un İmparatorluk’la çalıştığı ile ilgili söyledikleri doğruysa...

Luke ürperdi. C’baoth, Leia hakkında “Ona senin hayal edemeyeceğin bir güç öğreteceğim,” demişti. Bu sözler Vader’ın ona Endor’da söylediklerinden farklıydı ama arkalarındaki karanlık niyet birbirinin aynısıydı. C’baoth daha önce ne olursa olsun, şu anda karanlık tarafa doğru ilerlediğine dair Luke’un aklında hiçbir şüphe yoktu.

Buna rağmen, Luke, Vader’ın aynı yoldan geri dönmesinde yardımcı olmayı başarmıştı. Aynı şeyi C’baoth için de yapabileceğini düşünmek kibirlilik miydi?

Düşünceyi kafasından uzaklaştırdı. C’baoth’un kaderi onunkiyile nasıl bir bağlantıya sahip olursa olsun, bu tür mücadeleler, onları planlamaya başlamak için henüz çok uzaktaydı. Şu anda önündeki göreve konsantre olması ve geleceği Güç’ün rehberliğine bırakması gerekiyordu. Mara’ya “Büyük Amiral, Karrde’yi nasıl buldu?” diye sordu.

Mara’nın dudakları çizgi haline geldi ve Luke bir anlık kendi kendini kınama duygusunu yakaladı. Mara “Gemime bir izleme aygıtı koydular,” dedi. “Onları doğrudan saklandığı yere yönelttim.”

Luke, Leia’nın kurtarılışı ve Şahin’le birlikte ilk Ölüm Yıldızı’ndan acı verici kaçışlarını düşünerek başını salladı. “Bize de aynı numarayı uygulamışlardı. Yavin üssünü öyle buldular.”

Mara alayla “Onlara neye mal olduğu düşünölürse, o zaman şikayet edilecek bir şeyin yok sanırım,” diye karşılık verdi.

Luke “İmparator buna pek memun olmadı herhalde,” diye mırıldandı.

Mara “Hayır, hiç olmadı,” dedi; sesi kendi hatıralarıyla karanlıklaşmıştı. “Vader bu Şyasko yüzünden neredeyse ölüyordu.” Özellikle Luke’un ellerine baktı. “Sağ elini o zaman kaybetti.”

Luke suni sağ elinin parmaklarını kıpırdattı, Vader’ın ışın kılıcının deri, kas ve kemiğı keserken hissettiğı delici acının hayalet yankısını hissetti. Eski bir Tatooine özdeyişı aklında canlandı: Kötölüğü bir nesilden diğesine geçirmekle ilgili bir şey... “Plan nedir?” diye sordu.

Mara derin bir nefes aldı; Luke onun geçmişı bir kenara bırakmak için harcadığı duygusal çabayı hissedebiliyordu. “Karrde, Büyük Amiral’in bayrak gemisi Chimaera’da tutuluyor,” dedi. “Uçuş programlarına göre, dört gün içinde Wistril sisteminde ikmal alıyor olacaklar. Eğer biraz acele edersek, oraya onlardan birkaç saat önce ulaşabiliriz. Skipray’i bırakacağız, tedarik mekiklerinden birini alıp, geri kalan uçuşa onlarla birlikte devam edeceğiz.”

Luke düşündü. Kulağı riskli geliyordu ama gülünç derecede değildi. “Bindikten sonra ne olacak?”

Mara “Standart İmparatorluk prosedürü tüm mekik mürettebatını, Chimaera’nın mürettebatı yük boşaltma işlemini üstlenirken, gemilerinde kilitli tutmaktır,” dedi. “Ya da en azından beş yıl önce standart prosedür böyleydi. Bu da mekikten çıkmak için bir çeşit şaşırtmacaya ihtiyaç duyacağız demektir.”

Luke “Çok riskli,” diyerek kafasını salladı. “Kendimize dikkat çekmeyi istemeyiz.”

“Senin daha iyi bir Şkrin var mı?”

Luke omuz silkti. “Henüz yok. Ama düşünecek dört günümüz var. Bir şeyler buluruz.”

Bölüm 22

Mara itici motorları kapattı ve soluk bir metalik çarpma sesiyle, kargo mekiği Chiamera'nın arka hangar limanının güvertesine indi. Luke telsize "Mekik 37 indi," diye bildirdi. "Emirleri bekliyoruz."

Kontrolörün sesi hoparlörden geldi. "Anlaşıldı Mekik 37. Tüm sistemlerinizi kapatın ve boşaltma işlemi için hazırlanın."

"Pekâlâ."

Luke telsizi kapatmak için eğildi ama Mara onu durdurdu. Sesinde aylak bir merak tonlamasıyla "Kontrol, bu benim ilk kargo taşıyışım," dedi. "Ne kadar zaman sonra ayrılabiliriz?"

Kontrol kuru bir sesle "Kendinizi rahat ettirmenizi öneririm," dedi. "Herhangi biriniz gitmeden önce tüm mekikleri boşaltırız. En azından iki saat."

Mara "Oh," dedi şok olmuş bir sesle. "Peki... Teşekkürler. Belki bir uyku çekirim."

Telsizi kapattı. Kemerini kaldırıp ayağa kalkarak "İyi," dedi. "Bu bize hapishane merkezine gidip geri gelmemiz için yeterince zaman verir."

Luke onu kumanda güvertesi ve aşağıdaki depo alanına inen spiral merdivene doğru izlerken "Umalım ki Karrde'yi gemi dışına transfer etmiş olmasınlar," dedi.

Mara merdivenlerden inerken "Transfer etmediler," dedi. "Tek tehlike, tam muamele başlatmış olmaları."

Luke ona kaşlarını çatı. "Tam muamele mi?"

"Sorgulama." Mara depo odasının merkezine erişti ve etrafına değerlendirdiğine baktı. "Pekâlâ... Bu işe yaramalı." Önündeki güvertenin bir parçasına işaret etti. "Meraklı gözlerden uzak ve önemli bir şeyi vurman da zor."

"Pekâlâ." Luke ışın kılıcını çalıştırdı ve dikkatlice yerde bir daire kesmeye başladı. Neredeyse bitirmek üzereydi ki, delikten parlak bir ışık yükseldi ve depo odasındaki ışıklar aniden söndü. Luke, nefesinin altından kötü bir şeyler mırıldanan Mara'ya "Sorun değil," dedi. "Işın kılıcı görebilecek kadar ışık veriyor."

Mara "Ben daha çok kablonun hangar güvertesine uzanacağından

endişeleniyorum,” diye karşı çıktı. “Bunu fark etmemeleri imkânsız.”

Luke durdu, Jedi hisleriyle etrafına erişti. Mara’ya “Yakınlarda kimse bir şey görmüşse benzemiyor,” dedi.

“Öyle umacağız.” Mara yarı bitirilmiş kesiğe işaret etti. “Bitir şunu.”

Luke denileni yaptı. Bir dakika sonra, manyetik bir vinç yardımı ile güverte zemini ve gövdenin parçaladıkları kısmını depo odasına çektiler. Birkaç santimetre aşağıda, Luke’un ışın kılıcının ışığıyla garip bir şekilde yeşil ışıkla aydınlanmış olarak, hangar limanı güvertesi duruyordu. Mara vincin kancasını ona bağladı. Luke karnının üzerinde düz yatarak, ışın kılıcını deliğe uzattı. Sonra hangar güvertesinin altındaki koridorun boş olduğunu hissedene kadar durakladı.

Mara, ışın kılıcı yavaşça sertleşmiş metale batarken “Eğim vermeyi unutma,” diye hatırlattı. “Tavandaki bariz bir delik acemi askerlerin bile gözden kaçıramayacağı kadar açık olur.”

Luke başını salladı ve kesmeyi bitirdi. Mara hazırdı ve o ışın kılıcını kapatırken, vinci kalın metal levhayı mekiğe çekmek için kullandı. Belki bir metre kaldırdıktan sonra, motoru durdurdu. “Bu kadarı yeterli,” dedi. Lazer tabancası elinde, deliğin hâlâ sıcak olan kenarına dikkatlice oturdu ve yavaşça aşağıdaki güverteye atladı. Etrafına bakınırken küçük bir duraklama oldu. “Temiz,” diye fısıldadı.

Luke kenara oturdu ve vinç kontrole baktı, Güç’e erişerek, düğmeyi çalıştırdı ve Mara’yı aşağıya kadar takip etti. Aşağıdaki güverte, görüldüğünden daha ilerideydi ama gelişmiş Jedi kasları çarpışmayı sorunsuz bir şekilde karşıladı. Dengesini tekrar sağlayarak, tam metal tıkaç deliğe düzgünce otururken yukarı baktı. Mara “İyi görünüyor,” diye mırıldandı. “Kimsenin fark edeceğini zannetmiyorum.”

Luke “Direk yukarı bakmadıkları sürece,” diye onayladı. “Hapishane merkezi ne tarafta?”

Mara lazer tabancasıyla sola işaret ederek “Orada,” dedi. “Ama oraya bu kıyafetlerle gitmeyeceğiz. Haydi gel.”

Geçidin sonuna kadar yola öncülük etti. Sonra başka bir çaprazdan bir başka daha büyük bir koridora? Luke hislerini alarında tutuyordu ama birilerinin varlığını pek de sık hissetmiyordu. “Burası

çok sessiz.”

Mara “Uzun sürmeyecek,” dedi. “Bu bir hizmet bölgesi ve burada çalışan insanların çoğu yukarıda mekikleri boşaltmaya yardım ediyor ama daha ileri gitmeden üniforma ya da uçuş giysilerine ihtiyacımız var.”

Luke ilk kez bir İmparatorluk askeri gibi görünmeye çalıştığı zamanı düşündü. “Evet ama lütfen Fırtına Kuvvetleri Askeri zırhı olmasın. O başlıklardan bir şey görünmüyor.”

Mara ekşi bir sesle “Jedi’ların gözlerini kullanmaya ihtiyaçları olmadığını düşünüyordum,” diye cevap verdi. “Dikkat et. Geldik. Burada bir mürettebat bölümü var.”

Luke nüfus seviyesindeki ani sıçrayışı sezmişti. “Bu kadar çok insanın arasından geçebileceğimizi zannetmiyorum.”

Mara “Bunu planlamıyordum,” diyerek sağlarına giden başka bir koridora işaret etti. “Orada bir grup TIE pilot hazırlanma odası olmalı. Bakalım etrafta birkaç yedek uçuş giysisi olan boş bir tane bulabilecek miyiz?”

Oysa İmparatorluk, hizmet servis bölgelerini korunmasız bırakacak kadar gevşek olmasına rağmen pilot hazırlanma odalarında bu kadar dikkatsiz değildi. Koridorun sonundaki turboasansör grubu etrafında altı oda vardı ve kapılardan gelen haşfe duyulabilir konuşmalardan altısının da en azından iki kişiyle dolu olduğu belliydi. Luke, Mara’ya “Şimdi ne olacak?” diye fısıldadı.

Mara lazer tabancasını yerine koyup parmaklarını açıp kapayarak “Ne düşünüyorsun?” diye alayla cevap verdi. “Bana sadece hangi odada en az insan olduğu söyle ve sonra yolumdan çekil. Gerisini ben hallederim.”

Luke deli gibi düşünerek “Bir dakika bekle,” dedi. Bu kapıların ardındaki adamları soğuk kanlılıkla öldürmek istemiyordu ama kendini birkaç ay önceki Lando’nun Nklon madencilik operasyonundaki İmparatorluk baskını sırasındaki tehlikeli konuma düşürmeye de niyeti yoktu. Orada saldıran TIE Savaşçıları’nı şaşırtmak için Güç’ü başarılı bir şekilde kullanmıştı ama karanlık tarafa tehlikeli bir şekilde yaklaşmıştı. Bu tekrarlamak istediği bir deneyim değildi.

Ama eğer sadece İmparatorluk askerlerinin akıllarına, onları yakalayıp şekillendirmek yerine, yavaşça dokunabilirse?

Mara’ya içinde yalnızca üç adam olduğunu hissettiği bir odaya

doğru işaret ederek “Bunu deneyeceğiz,” dedi. “Ama içeri saldırarak girmeyeceğiz. Sanırım içeri girip uçuş kıyafetlerini alıp çıkana kadar meraklarını bastırabilirim.”

Mara “Ya yapamazsan?” diye sorguladı. “O zaman şaşırtma avantajımızı kaybetmiş olacağız.”

Luke “İşe yarayacak,” diye onu temin etti. “Hazır ol.”

“Skywalker...”

Luke “Üstelik, şaşırtarak bile üç kişiyi ses çıkarmadan öldürebileceğini zannetmiyorum,” diye ekledi. “Yapabilir misin?”

Mara ona öldürücü bakışlar attı ama kapıyı işaret etti. Zihnini Güç’le aynı hizaya getiren Luke, kapıya doğru yürüdü. Ağır metal panel o yaklaşırken açıldı ve Luke içeri girdi.

Odada gerçekten de, ortadaki monitör masasının etrafına toplanmış olan üç adam vardı; ikisi sıradan mürettebatın kahverengi imparatorluk giysisini giyerken, diğeri siyah bir üniforma ve bir Şlo askerinin göze batan başlığını giyiyordu. Üçü de kapı açıldığında dönüp baktılar ve Luke onların yeni gelene karşı aylak ilgilerini hissetti. Güç’e ulaşarak, nazikçe akıllarına dokundu ve meraklarını bastırdı. İki mürettebat onu süzdü ve sonra görmezden geldi, asker yalnızca, bir değişiklik olarak, arkadaşlarını izlemekten vazgeçip ona bakmaya devam etti. Elinden geldiğince doğal ve endişesiz görünmeye çalışan Luke duvara yaslanmış uçuş kıyafetleri rafına gitti ve onlardan üç tane seçti. Monitor masasının etrafındaki konuşma, o onları koluna takıp, odadan tekrar çıkarken, sürüyordu. Kapı arkasından kapandı...

Mara “Evet?” diye fısıldadı.

Luke yavaşça nefesini vererek başını salladı. “Haydi gir şuna. Onlar benim orada olduğumu tamamen unutana kadar birkaç dakika daha meraklarını bastırmak istiyorum.”

Mara başını salladı ve uçuş giysisini kendi giysisi üzerine giymeye başladı. “İşe yarar bir numara olduğunu söylemeliyim.”

Luke “En azından bu defa işe yaradı,” dedi. Dikkatlice İmparatorluk askerlerinin beynindeki dokunuşunu azalttı, gergin bir şekilde tüm planın açığa çıktığını gösterecek duygu yoğunlaşmasını bekledi ama aylak sohbetin tembel akışı dışında hiçbir şey yoktu.

Numara işe yaramıştı. En azından bu defa.

O hazırlık odasından dönerken, Mara bir turboasansör arabasını hazırda bekletiyordu. Sabırsızca “Haydi haydi,” diye işaret etti. Şimdiden uçuş giysisini giymişti, diğer ikisi omzundan sallanıyordu. “Üstünü yolda değiştirirsin.”

Luke arabaya girerken “Umarım kimse ben bunu yaparken binmez,” diye mırıldandı. “Açıklaması zor olur.”

Mara turboasansör kapısı arkasından kapanıp, araba hareket ederken “Kimse binmeyecek.” dedi, “Arabayı durmaması için programladım.” Ona baktı. “Bunu hâlâ bu şekilde mi yapmak istiyorsun?”

Luke uçuş giysisine girerken “Başka bir seçeneğimiz olduğunu sanmıyorum,” dedi. Kendi giysileri üzerinde rahatsız edici derecede sıkıydı. “Han ve ben bir keresinde Ölüm Yıldızı’nda doğrudan yaklaşımı denedik. Pek başarılı olduğu söylenemezdi.”

Mara “Evet ama sizin ana bilgisayara giriş hakkınız yoktu,” diye işaret etti. “Eğer kayıtlar ve transfer emirleriyle oynarsam, onu, ne olduğunu anlamadan, buradan çıkarabiliriz.”

Luke “Ama hâlâ onun gittiğini bilen şahitleri geride bırakmış olursun,” diye hatırlattı. “Eğer onlardan biri emri sözlü olarak kontrol etmeye kalkarsa, her şey bir anda mahvolur. Ve hazırlık odasında kullandığım o numaranın hapishane merkezi muhafızlarında işe yarayacağını zannetmiyorum –onlar çok daha fazla tetikte olmalılar.”

Mara turboasansör kontrol paneline dönerek “Pekâlâ,” dedi. “Bana fazla eğlenceli gelmiyor. Ama istediğin buysa, uyarım.”

Hapishane merkezi geminin arka bölümünün ucunda, kumanda ve sistem kontrol bölümlerinin birkaç güverte aşağısında ve mühendislik ve dev ışıkaltı sürücüsü düzenleyici deliklerinin tam üstündeydi. Turboasansör arabası yol boyunca birkaç kere yatay ve dikey olarak yön değiştirdi. Luke’a tamamen çok karmaşık bir rota olarak görünüyordu ve kendini Mara’nın bir çeşit ikili ihanet gerçekleştirip gerçekleştirmediğini sorgularken buldu. Ama hislerinden böyle bir aldatmaca sezmiyordu ve Luke, onun yollarını Chimaera’nın iç güvenlik sistemlerini peşlerinden gelmelerini önlemek için özellikle karıştırdığını düşündü.

En sonunda araba durdu ve kapı açıldı. Bakım giysileri içinde işlerini yapan bir avuç mürettebatın bulunduğu uzun bir koridora adım attılar. Mara koridora başıyla işaret ederek “Senin giriş kapın o tarafta,” diye mırıldandı. “Sana hazırlanman için 3 dakika

veriyorum.”

Luke başını salladı ve oraya aitmiş gibi görünmeye çalışarak yola koyuldu. Ayak sesleri metal güvertede yankılandı ve ilk Ölüm Yıldızı’na yaptığı sonu neredeyse felaket olacak olan ziyaretinin anılarını beyninde canlandırdı.

Ama o zaman zafer ve kahramanlık vizyonlarıyla gözleri kamaşmış ve bu tür şeylere eşlik eden ölümcül tehlikeleri anlamak için çok saf olan bir çocuktü. Şimdi, daha yaşlıydı, daha deneyimliydi ve neye bulaştığını çok iyi biliyordu.

Ama yine de devam ediyordu. Belli belirsiz, bunun kendisini geçen seferkinden daha mı az yoksa daha mı çok pervasız yaptığını düşündü.

Kapıya erişti ve koridor boşalana kadar uçuş giysisinin ceplerinden birinde olan bir veri bloğunu inceler gibi yaparak yanında durdu. Sonra, bir nefeste temiz havayı içine çekerek, kapıyı açtı ve içeri daldı.

Nefesini tutarken bile, pis koku yüzüne bir tokat gibi çarptı. İmparatorluk son birkaç yılda ne kadar ilerlemiş olursa olsun, gemi çöplükleri hâlâ eskisi kadar kötü kokuyordu.

Kapının arkasından kapanmasına izin verdi ve bunu yaparken bir iç röle kapanışının haşf sesini duydu. Biraz daha hızlı hareket etmeliydi; Mara şimdiden sıkıştırma devrini başlatmış olmalıydı. Ağzından nefes alarak bekledi ve bir an sonra, ağır hidroliklerin boğuk bir çarpışmasıyla, duvarlar yavaşça birbirlerine doğru hareket etmeye başladılar.

Luke ışın kılıcını sıkıca tutup şimdi ayağının etrafında bükülmeye başlayan çöp ve atılmış aygıt yığını üzerinde durmaya çalışarak yutkundu. Hapishane katına bu şekilde girmek kendi Şkriydi ve Mara ikna olmadan önce uzun uzun konuşmak zorunda kalmıştı. Ama şimdi gerçekten buradayken ve duvarlar üzerine kapanırken, aniden artık iyi bir Şkir gibi görünmüyordu. Eğer Mara duvarların hareketlerini yeterli bir şekilde kontrol edemezse –ya da görev başında rahatsız edilirse?

Ya da nefretinin su yüzüne çıkmasına sadece birkaç saniyeliğine izin verirse...

Duvarlar yollarına çıkan her şeyi ezerek daha da yakınlaştı. Luke, Mara bir ihanet planlıyorsa, kendini kurtarmak için çok geç olana kadar hiçbir şey bilmeyeceğinin farkında olarak ayakta durmak için

abaladı. Kompresör duvarları ışın kılıcıyla bir delik açmak için çok kalındı ve ayağının altındaki yer değıştiren kütle çoktan onu bu şekilde kaçmasını önleyecek kadar kapıdan uzaklaştırmıştı. Ezilen metal ve plastiğın gıcirtısını dinleyen Luke duvarlar arasındaki boşluğın iki metreye düşmesini izledi, sonra bir buçuk, sonra bir...

Tam bir metrenin altında, aniden, titrek bir şekilde durdu.

Luke, neredeyse korkunç kokuyu bile duymayarak, derin bir nefes aldı. Mara ona ihanet etmemişti ve kendi üstüne düşeni mükemmel bir şekilde yapmıştı. Şimdi onun sırasıydı. Odanın arka tarafından geçerek ayaklarını altında topladı ve sıçradı.

Zemin dengesizdi, çöp ezme duvarları etkileyici bir şekilde uzundu ve sıçramanın arkasındaki Jedi desteğİ ile bile zirvenin yarısına kadar ulaşabildi ama atlayış kavisinin zirvesine eriştiğinde, dizlerini yukarı çekti, ayaklarını savurdu, bacaklarında ve sırtının altında duyduğı sert bir sarsıntıyla, kendini sıkı bir şekilde duvarlar arasına sıkıştırdı. Bir an nefes almak için durduktan sonra yukarı tırmanmaya başladı.

Korktuğı kadar kötü değildi. Tatooine’de bir çocukken bayağı bir tırmanış gerçekleştirmişti ve pek istekli olmasa da neredeyse yarım düzine kez kaya bacalara tırmanmıştı. Sıkıştırıcının düz duvarları taştan daha az çekiş gücü sağlıyordu ama araların düzenliliğİ ve sırtına batacak sert kayaların yokluğİ işi daha kolay hale getirmişti. Birkaç dakika içinde sıkıştırıcının duvarlarının tepesine ve hapisane katına gideceğini umduğı bakım oluğuna vardı. Eğer Mara’nın program bilgileri doğruysa, buradaki muhafız değışikliğİ olmadan önce beş dakikası vardı. Dişlerini sıkarak, oluğun dibindeki manyetik bölmekten zorla geçti ve sonra temiz havada tekrar tırmanmaya başladı.

Beş dakikanın hemen üzerinde hedeşne erişti ve Mara’nın bilgisinin gerçekten de doğru olduğunu keşfetti. Oluk açılışını kaplayan mazgaldan, kontrol odasından gelen, turboasansör kapılarının açılma sesleriyle desteklenen konuşma ve hareket seslerini duyabiliyordu. Muhafız değışiyordu ve birkaç dakika için her ikisi de kontrol odasında olacaktı. Eğer çabuk olursa bir mahkûmu burunlarının ucundan götürmek için ideal bir zamandı.

Mazgala bir eliyle asılarak, ışın kılıcını çekti ve çalıştırdı. Kılıcın ucunun ötedeki koridorda gözükmediğİne emin olarak, mazgalın bir bölümünü kesti ve onu şafta indirdi. Uçuş giysisinden bir kancayı mazgaldan geri kalan bölüme astı ve açılıştan tırmandı.

Koridor terkedilmişti. Luke kendini çevreye alıştırmak için en yakın hücre numarasına baktı ve Mara'nın verdiği talimat doğrultusunda ilerledi. Kontrol odasındaki konuşma şimdi azalıyor gibi görünüyordu ve yakında yeni muhafızlar koridor bloklarındaki görev yerlerine geçeceklerdi. Luke, hislerini alarında tutarak, çapraz koridordan işaret edilen hücreye doğru kaydı ve kendine şans dileyerek, kapının kilidini açtı.

Talon Karrde, kapı açılırken yatağından başını kaldırdı; yüzünde çok iyi hatırlanan yarı alaycı gülümsemesi vardı. Gözleri uçuş giysisinin üzerindeki yüze odaklandı ve gülümseme aniden kayboldu. “İnanmıyorum,” diye mırıldandı.

Luke “Ben de,” dedi, etrafa çabuk bir bakış atarak.”Seyahat etmeye hazır mısın?”

Karrde hemen ayağa kalkıp kapıya doğru yürürken “Hazırım,” dedi. “Neyse ki hâlâ yumuşatma dönemindeler. Yemek ve uyku eksikliği. Rutin uygulamadan haberdarsındır.”

“Duydum.” Luke koridorun iki tarafına da baktı. Hâlâ kimse yoktu. “Çıkış bu tarafta. Haydi.”

Mazgala kazasız belasız ulaştılar. Karrde, Luke deliğe girip bacaklarını ve sırtını oluk duvarlarına dayarken “Şaka yapıyor olmalısın tabii,” dedi.

Luke “Diğer çıkış yolunda muhafızlar var,” diye hatırlattı.

Karrde “Doğru,” diye kabul etti isteksizce deliğe bakarak. “Sanırım bir ip ümit etmek çok fazla olur...”

“Üzgünüm. İpi tek bağlayacak yer mazgal olur, onu da hemen fark ederlerdi,” Luke kaşlarını çatı. “Yüksekten korkmuyorsun değil mi?”

Karrde kuru bir sesle “Beni endişelendiren onlardan düşmek,” dedi. Ama elleri mazgalı kavrarken bembeyaz olmasına rağmen açılışa girmeye başlamıştı.

Luke “Aşağıdaki çöp eziciye baca tırmanışı yapacağız,” dedi. “Bunu daha önce hiç yaptın mı?”

Karrde omzunun üzerinden Luke’a bakıp, oluk duvarlarına dayanıp benzer bir pozisyona girdi “Hayır ama çabuk öğrenirim,” diye karşılık verdi.

“Sanırım bu deliğin kapanmasını isteyeceksin,” dedi, mazgal

bölümünü çekip tekrar açılışa yerleştirerek. “Ama yakından bakan kimseyi kandırmayacaktır.”

Luke “Şansımız varsa, bu olmadan önce hangar limanında olacağız,” diye onu temin etti. “Haydi. Yavaş ve dikkatli. Gidelim.”

Çöp sıkıştırıcıya ciddi bir sorun olmadan ulaştılar. Karrde, Luke onun çöp yığını üzerinden yürütürken, kuru bir sesle “İşte turistlerin İmparatorluk’un asla görmedikleri yüzü,” diye yorumda bulundu. “Nasıl çıkacağız?”

Luke üzerlerinde yürüdükleri kütlenin alt seviyesine işaret ederek “Kapı tam orada,” dedi. “Mara birkaç dakika içinde duvarları tekrar açıp bizi aşağıya alacak.”

“Ah!” dedi Karrde. “Mara burada, öyle mi?”

Luke, Karrde’nin hislerini okumaya çalışarak “Yolda bana nasıl yakalandığını anlattı,” dedi. Eğer Karrde, Mara’ya kızgınsa bile iyi saklıyordu. “Bana tuzak planına dâhil olmadığını söyledi.”

Karrde “Eminim değildi,” dedi. “Sırf sorgulayıcılarımın tam tersine ipuçları vermek için deli gibi çalışmalarından bile belliydi.” Düşünceli bir tavırla Luke’a baktı. “Sana yardımcı olman için ne söz verdi?”

Luke başını salladı. “Hiçbir şey. Sadece bana, beni Myrkr’de İmparatorluk güçlerine teslim etmediğim için sana borçlu olduğumu hatırlattı.”

Karrde’nin dudakları çarpık bir gülümsemeyle büküldü. “Gerçekten mi? Peki Büyük Amiral’in beni neden istediği konusunda bir şey söylemedi mi?”

Luke kaşlarını çattı. Diğeri onu büyük bir özenle izliyordu ve şimdi dikkat edince, Luke, Karrde’nin ondan bir sır sakladığını fark edebiliyordu. “Kaçmama yardım ettiğin için intikam olduğunu düşündüm. Bundan fazlası mı var?”

Karrde’nin bakışları ondan uzaklaştı. “Sadece eğer buradan çıkabilirsek, Yeni Cumhuriyet’in büyük bir kazanç sağlayacağını söyleyelim.”

Son kelimesi boğuk bir çarpma sesiyle kesildi ve hantal bir sıçramayla, sıkıştırıcı duvarlar tekrar, yavaşça ayrılmaya başladı. Luke, kapının ötesindeki koridora doğru hislerini uzatarak, kapı ortaya çıkıncaya kadar Karrde’nin dengesini sağlamasına yardım etti. Birkaç mürettebat geçiyordu ama hiçbirinden şüphe ya da özel

bir alarm durumu algılamıyordu. Karrde “Tüm bunları Mara mı yapıyor?” diye sordu.

Luke başını salladı. “Geminin bilgisayarına bir giriş kodu var.”

Karrde “İlginç,” diye mırıldandı. “Tüm bunlardan İmparatorluk’la bir çeşit geçmiş bağlantısı olduğunu çıkarmıştım. Görünüşe göre, benim düşündüğümünden çok daha yüksek bir pozisyondaymış.”

Luke, Mara’nın ona Myrkr ormanında açıkladıklarını düşünerek başını salladı. Mara Jade, İmparator’un Eli...

“Evet,” dedi Karrde’ye ciddi bir tavırla. “Öyleydi.”

Duvarlar limitlerine erişip durdular. Bir an sonra bir röle sesi duyuldu. Luke hemen dıştaki koridor boşalana kadar bekledi, sonra kapıyı açtı ve dışarı çıktı. Koridorun aşağısında, on iki metre ötede açık bir panel üzerinde çalışan iki bakım teknisyeni, yeni gelenlere tembelce bir merak ile baktı; onlara eşit derecede endişesiz bir bakış fırlatan Luke, cebinden veri bloğunu çıkararak, bir giriş yapıyormuş gibi davrandı. Karrde oyuna girerek, onun yanında durdu ve Luke hayali raporunu doldururken, bir sürü yardımcı jargon açıklaması yaptı. Kapının kapanmasına izin veren Luke, veri bloğunu cebine sokarak koridorda yürümeye başladı.

Mara onları turboasansör grubunun orada, üçüncü uçuş giysisi omzunun üzerine atılmış olarak bekliyordu. “Araba geliyor,” diye mırıldandı. Bir an gözleri Karrde’ninkilerle karşılaştıkça, yüzü gerilir gibi oldu.

Luke yavaşça “Ona ihanet etmediğini biliyor,” dedi.

Mara “Sormadım,” diye homurdandı ama Luke, gerginliğinin bir kısmının kaybolduğunu hissedebiliyordu. Mara uçuş giysisini Karrde’ye fırlatarak, “İşte. Küçük bir kamufraj,” dedi.

Karrde “Teşekkür ederim,” diye cevap verdi. “Nereye gidiyoruz?”

Mara “Bir tedarik mekiği ile geldik,” dedi. “Alt gövdede bir delik açtık ama bizi yüzeye göndermeden önce kaynak yapacak kadar vaktimiz olmalı.”

Karrde, ödünç alınmış uçuş giysisinin bağlama yerlerini düzeltirken, turboasansör arabası geldi. Önlerinde süzülen bir masanın üzerinde parlak bir güç çekirdeği rölesi olan iki adam onlardan önceydi ve yerin çoğunu kaplıyorlardı. Teknisyenlerden biri, aklında daha önemli şeyler olan birinin dalgın nezaketiyle “Nereye?” diye sordu.

Mara aynı ses tonunu kullanarak “Pilot hazırlanma odası 33-129-T,” diye cevap verdi.

Teknisyen panelde gidecekleri yeri girdi ve kapı kayarak kapandı ve Luke, Mara, Skipray’i beş saat önce Wistril’de indirdiğinden beri ilk kez rahat bir nefes aldı. Bir 10 ya da 15 dakika sonra güvenli bir şekilde mekiklerinde olacaktardı.

Her şeye rağmen başarmışlardı.

Hangar limanından merkez raporu geldi ve Pellaeon köprü yansıtıcı kontrol bakım kontrolünün ortasında, rapora çabuk bir bakış atmak için durakladı. Mükemmeldi; boşaltma neredeyse programın 80 dakika önünde gidiyordu. Bu hızla, Chimaera, Corfaide’de toplantı yapan Asi Konvoyu’na tuzak kurmak için Stormhawk’la buluşmasına, zamanından önce gidebilirdi. Raporu not alınmış olarak işaretledi ve dosyalara geri gönderdi. Dikkatini tekrar yansıtıcı bakımına yöneltmişti ki arkasında sessiz ayak sesleri duydu.

Thrawn, Pellaeon’ın koltuğunun yanında durup köprüye sakin bir bakışla göz atarak “İyi akşamlar kaptan,” dedi.

Pellaeon onunla yüzleşmek için dönerek “Amiral,” diye selam verdi. “Bu gece için odanıza çekilmiş olduğunuzu düşünmüştüm efendim.”

Thrawn, Pellaeon’un üzerinden ekranlara bakarak “Kumanda odamdayım,” dedi. “Odama çekilmeden önce son bir kez geminin durumunu kontrol etmek istedim. Bu köprü yansıtıcı bakımı mı?”

Pellaeon bu gece hangi ırkın sanat eserinin Büyük Amiral’in araştırma konusu olduğunu merak ederek “Evet efendim,” dedi “Şu ana kadar sorun yok. Arka liman 2’deki kargo boşaltması programın önünde gidiyor.”

Büyük Amiral “İyi,” dedi. “Endor’dan başka bir şey var mı?”

Pellaeon “Sadece o rapora bir ek efendim,” dedi. “Görünüşe göre, sisteme gelirken yakaladıkları geminin, sadece oradaki İmparatorluk üssünün kalıntılarını yağmalamayı planlayan bir kaçakçı olduğunu konşırme ettiler. Şimdi mürettebatı kontrol etmeye devam ediyorlar.”

Thrawn, ciddi bir sesle “Onlara geminin gitmesine izin vermeden önce iyice araştırma yapmalarını hatırlatın,” dedi. “Organa Solo, Binyıl Şahini’ni orada öylesine bırakmış olamaz. Er ya da geç, onun için dönecektir ve bunu yaptığında onu ele geçirmeyi planlıyorum.”

Pellaeon “Evet, efendim,” diyerek başını salladı. Endor devriye grubunun kumandanının bunun hakkında hiçbir hatırlatmaya ihtiyacı olmadığına emindi. “Binyıl Şahini’nden bahsetmişken, üzerinde daha fazla tarama yapmaya karar verdiniz mi?”

Thrawn başını salladı. “Bize bir şey kazandıracağından şüpheliyim. Tarama ekibi, Chimaera’nın kendi sistemlerindeki bakıma yardım ederek daha yararlı bir iş yapmış olur. Binyıl Şahini’ni onunla yapabileceğimiz bir şey bulana kadar araç derin deposuna transfer ettirin.”

Pellaeon “Evet, efendim,” dedi, dönüp, emri girerek. “Birkaç dakika önce garip bir rapor geldi. Tedarik üssü alanında rutin bir devriye, oraya çakılmış bir Skipray Blastboat’ıyla karşılaşmış.”

Thrawn kaşlarını çatı. “Çakılmış mı?”

Pellaeon raporu çıkararak “Evet efendim,” dedi. “Alt kısmı oldukça kötü bir durumda ve tüm gövdesi yanmış.”

Resim, Pellaeon’un ekranında belirdi ve Thrawn omzunun üzerinden daha yakın bir bakış atmak için eğildi. “Ceset var mı?”

Pellaeon “Hayır efendim,” dedi. “Gemideki tek şey -ve garip olan kısmı bu- bir Ysalamir’di.”

Thrawn’ın gerildiğini hissetti. “Gösterin bana.”

Pellaeon bir sonraki resim için tuşladı; biyodestek çerçevesi içinde Ysalamir’in yakın plan bir resmi. “Çerçeve bizim tasarımıımız değil,” diye işaret etti. “Nereden geldiği bilinmiyor.”

Thrawn “Nereden geldiği belli,” diyerek onu temin etti. Sırtını dikleştirdi ve derin bir nefes aldı. “İzinsiz giriş alarımını çalıştırın Kaptan. Gemide ziyaretçilerimiz var.”

Pellaeon titrek parmakları alarm düğmesini bulup çevirirken ona şaşkınlıkla baktı. “Ziyaretçiler mi?” diye sordu alarmlar boğuk inlemelerine başlarken.

Thrawn “Evet,” dedi, parlayan kırmızı gözleri ani bir ateşle canlanarak. “Derhal Karrde’nin hücrelerini kontrol ettirin. Eğer hâlâ oradaysa, hemen taşınıp, direk Fırtına Birliği Muhafızları koruması altına yerleştirilmeli. Başka bir muhafız alayının tedarik mekiklerinin etrafına konulmasını ve hemen mürettebatlarının kimlik kontrolleri başlatılmasını istiyorum. Ve sonra...” durakladı. “Chimaera’nın ana bilgisayarının kapatılmasını.”

Pellaeon'un parmakları klavyede dondu. "Kapatmak mı?"

Thrawn "Emirlerinizi yerine getirin Kaptan," diyerek onu sözünü kesti.

Pellaeon aniden katılaşıp dudaklarının arasından "Evet efendim," dedi. Bunca senelik İmparatorluk hizmetinde asla bir savaş gemisinin ana bilgisayarının uzay limanı dışında bilerek kapatıldığını görmemişti. Bunu yapmak, gemiyi sakat ve kör bırakmak demektir. Özellikle gemide saldırganlar varken. Belki de ölümcül olacak şekilde...

Thrawn sanki Pellaeon'un korkularını okumuşcasına "İşlerimizi biraz sekteye uğratabiliriz, kabul ediyorum," dedi. "Ama düşmanlarımızı daha da sekteye uğratabiliriz. Chimaera'nın rotasını ve gideceği yeri bilmelerinin tek yolu, Mara Jade ve Karrde'yi buraya getirdiğimizde Jade'in bilgisayara girmiş olması."

Pellaeon bilgisayara bağlı ekranları sönmeye başlarken "Bu imkânsız," dedi. "Bildiği tüm giriş kodları yıllar önce değiştirilmiş olmalıydı."

Thrawn "Tabii sisteme İmparator tarafından oraya kendisi ve ajanlarının kullanımı için kalıcı olarak yerleştirilmiş kodlar yoksa," dedi. "Jade şüphesiz ki kurtarma görevinde bu girişe güveniyor; bu yüzden biz de onu bundan mahrum edeceğiz."

Bir Fırtına Birliği askeri onlara yaklaştı. Thrawn "Evet kumandan?" diye sordu.

Elektronik olarak iltisap edilen ses "Hapishane bölümünden telsiz mesajı geldi," dedi. "Mahkûm Talon Karrde artık hücrelerinde değil."

Büyük Amiral karanlık bir tavırla "Pekâlâ," dedi. "Tüm birimler hapishane ve arka hangar limanları arasında aramaya başlasın. Karrde canlı yakalanmalı -zarar görmemesi şart değil, ama canlı olmalı. Kurtarıcılara gelince, eğer mümkünse onları da canlı istiyorum. Eğer bu mümkün olmazsa?" Durakladı. "Eğer olmazsa, anılarım."

Bölüm 23

Tepedeki hoparlörden alarm sesi duyuldu ve birkaç saniye sonra turboasansör arabası ani bir şekilde durdu. Arabada teknisyenlerin yerini alan iki topçudan biri kemer tokasının arkasındaki yerden küçük bir kimlik kartı çıkartarak “Kahretsin,” diye mırıldandı. “Köprüde talim yaptırmaktan hiç bıkmazlar mı bunlar?”

İkincisi, Luke ve diğerlerine yan bir bakış atarak “Böyle konuşmaya devam edersen, bir Fırtına Kuvvetleri Birliği’yle karşı karşıya gelebilirsin,” diye uyardı. İlk topçunun yanından geçerken, kontrol panelinde bir giriş kartını soktu ve bir konşrmasyon kodu girdi. “Büyük Amiral gelmeden önce durum çok daha kötüydü. Hem sonra ne yapmalarını istiyorsun? Habersiz talimler için önceden mi haber versinler?”

İlki de kimliğini aynı şekilde girerek “Bana sorarsan tamamen yararsız bir şey,” diye homurdandı. “Gemiye kimin geleceğini düşünüyorlar zaten? Bir korsan çetesi Şlan mı?”

Luke ne yapmaları gerektiğini düşünerek soru sorarcasına Karrde’ye baktı. Ama Mara çoktan elinde ödünç alınmış uçuş giysisinden aldığı kimlik kartıyla iki topçuya doğru hareket ediyordu. Onların arasında durdu, kimlik kartını girişe doğru uzattı...

Ve elinin kenarını ilk topçunun boynuna sert bir şekilde indirdi.

Adamın başı yana yattı ve hiç ses çıkarmadan yere yığıldı. İkinci topçu Mara onu arkadaşının yanına göndermeden önce sadece belirsiz bir şeyler mırıldanacak zaman bulabilmişti.

Mara “Haydi gidelim buradan,” diye söylenerek kapının arabanın silindirik duvarına geçtiği yeri eliyle kontrol etti. “Tamamen kilitli. Haydi Skywalker, işe koyul.”

Luke ışın kılıcını açtı. Kapının bir kısmından dar bir çıkış yaratırken “Ne kadar zamanımız var?” diye sordu

Mara, sıkıntıyla, “Pek fazla değil,” dedi. “Turboasansör arabalarının içindeki insan sayısını takip eden sensörleri vardır. Bizi sisteme rapor etmeden önce belki bir dakika daha kimlik girmemiz için zaman verecektir. Alarm buradan ana bilgisayara gitmeden ve tepemize Fırtına Kuvvetleri Askerleri’ni indirmeden önce bir terminal bulmalıyım.”

Luke kesmeyi bitirdi ve ışın kılıcını kapattı, Mara ve Karrde kesilen bölümü aşağıya itip yoldan çektiler. Önlerinde delikle aynı hizada olmayan tünel duvarı duruyordu. Mara “İyi,” dedi delikten çıkarak. “Sistem donduğunda dönmeye başlıyormuş. Burada tünele girecek kadar yer var.”

Diğerleri onu izledi. Turboasansör tüneli duvarlar, tavan ve yerde parlayan kızak raylarıyla kabaca dikdörtgen biçimliydi. Luke rayların yanında yürürken elektrik alanlarının titreşimlerini hissedebiliyordu ve kendi kendine onlara dokunmamayı aklına not etti. Mara’ya “Nereye gidiyoruz?” diye fısıldadı.

Mara kızak raylarının arasındaki duvara yerleştirilmiş kırmızı kenarlı bir levhanın yanında durarak “Tam buraya,” diye karşılık verdi. “Giriş tüneli. Bir hizmet droidi depo odası ve bir bilgisayar terminaline açılıyor olması lazım.”

Işın kılıcı çabucak giriş panelinin güvenlik iç kilidini halletti. Mara, lazer tabancası elinde, açılıştan daldı ve ötedeki karanlık tünelde kayboldu. Luke ve Karrde çift sıra kapatılmış bakım droidlerini geçtiler, her biri kollarından sanki denetim için uzatılırcasına bir dizi alet tutuyordu. Droidlerin ötesinde, tünel, tıpkı söylendiği gibi, tüpler ve kabloların arasında yerleştirilmiş bir terminalin bulunduğu küçük bir odaya genişledi. Mara çoktan üzerine eğilmişti ama Luke odaya adım attığı anda, onun hislerindeki ani şoku hissetti. “Ne oldu?” diye sordu.

Mara suratında şok olmuş bir ifadeyle “Ana bilgisayarı kapatmışlar,” dedi. “Başka bir yere yönlendirmemişler ya da yedek durumuna getirmemişler. Kapatmışlar.”

Karrde, Luke’un arkasından gelerek “Büyük Amiral bilgisayara girebileceğini anlamış olmalı,” dedi. “Harekete geçsek iyi olur. Nerede olduğumuza dair herhangi bir Şkrin var mı?”

Mara “Sanırım arka hangar limanlarının üzerlerinde bir yerlerdeyiz,” dedi. “O hizmet teknisyenleri merkez mürettebat bölümünün hemen ilerisinde indiler ve biz de fazla ilerlememiştik.”

Karrde düşünceli şekilde “Hangar limanları üzerinde,” diye tekrarladı. “Araç derin depo alanında, diğer bir deyişle?”

Mara ona kaşlarını çattı. “Oradan bir gemi mi çalmamızı öneriyorsun?”

Karrde “Neden olmasın?” diye karşılık verdi. “Büyük bir ihtimalle direk hangar limanlarına gitmemizi bekliyorlar. Bizim derin

depodan araç çalmamızı ummuyor olabilirler.”

Mara “Eğer bekliyorsa, bu bizi Fırtına Kuvvetleri Birlikleri almaya geldiğinde kanadı kesilmiş Mynock’lar gibi tuzağa düşürür,” dedi alayla. “Derin depodan yolumuzu açmaya çalışmak...”

Luke “Dur,” diyerek sözünü kesti; Jedi savaş hisleri bir uyarı cınlamaya başlamıştı. “Birileri geliyor.”

Mara lanet okuyarak bilgisayar terminali arkasına çömeldi, lazer tabancası kapıya hedeflenmişti. Hâlâ silahsız olan Karrde, hizmet tüneli ve orada sıralanan bakım droidlerin sağladığı korumaya sığındı. Luke kendini duvara yapıştırdı, ışın kılıcı hazırda ama açılmamıştı. Harekete hazırlanırken, karanlıkta kapıya gelen askerlerin kararlı hislerini dinleyerek ve burada yavaş akıl dokunmalarının hiçbir işe yaramayacağını üzüntüyle fark ederek Güç’ün içinden akmasına izin verdi. Işın kılıcını kuvvetlice kavrayarak bekledi...

Aniden, yalnızca bir anlık uyarıyla, kapı açıldı ve iki Fırtına Kuvvetleri Birliği askeri odaya girdi, lazer tüfekleri hazırda. Luke ışın kılıcını kaldırdı, parmağı açma düğmesindeydi...

Ve Karrde’nin kaybolduğu tünelden, metalin metale sürtünme sesiyle birlikte aniden bir projektör ışığı belirdi.

Fırtına Kuvvetleri Birliği askerleri kapının zıt taraflarına giderek, lazer tüfekleri refleks olarak ışık ve sese dönerken odaya uzun bir adım attılar. Arkalarından iki siyah kıyafetli donanma askeri odaya daldı. Fırtına Birliği Askerleri terminalin yanında diz çöken Mara’yı fark ettiler ve lazer tüfekleri ona doğru yön değiştirdi.

Mara daha hızlıydı. Lazer tabancası dört kez ateş etti, -her Fırtına Kuvvetleri Birliği Askeri’ne iki atış- ve iki İmparatorluk askeri de yere düştü; birinin lazer tüfeği hâlâ ölüm refleksi olarak yararsızca ateş ediyordu. Arkalarındaki donanma askerleri saldırganlarına doğru delice ateş ederek korunma için daldı.

Tek bir ışın kılıcı darbesi ikisini de yakaladı.

Luke silahı kapadı ve başını çabuk bir bakış için uzattı. Tekrar içeri girerek Mara’ya “Temiz,” dedi.

Mara lazer tabancasını yerine takıp iki lazer tüfeğini alarak “En azından şimdilik,” dedi. “Haydi.”

Karrde onları içeri girdikleri giriş panelinde bekliyordu. “Turboasansör henüz çalıştırılmaya başlamış gibi görünmüyor,”

dedi. “Tünellerde ilerlemek bir süre daha güvenli olmalı. Arama ekibiyle sorun oldu mu?”

Mara lazer tüfeklerinden birini ona vererek “Hayır,” dedi. “Etkili bir şaşırtmacaydı bu arada.”

Karrde “Teşekkürler,” dedi. “Bakım droidleri etrafta bulundurması çok yararlı olan şeyler. Derin depo?”

Mara “Derin depo,” diye isteksizce kabullendi. “Bu konuda haklı olsan iyi olur.”

“Eğer değilsem, şimdiden özür dilerim. Haydi gidelim.”

Yavaş yavaş, telsiz ve iç iletişim ile raporlar gelmeye başladı. Cesaret verici değillerdi.

Bir Fırtına Kuvvetleri Birliği kumandanı Pellaeon’a başka birini dinlerken, bir taraftan da konuşmaya çalışan birinin dikkati dağılmış havasıyla “Hapishane bölgesinde onlardan hiçbir iz yok,” dedi. “Atık oluğu mazgallarından biri kesilmiş bulundu –Karrde’yi böyle çıkarmış olmalılar.”

Pellaeon “Onu nasıl çıkardıklarını boşver,” diye kükredi. “Karşılıklı şikayetler bekleyebilir. Şimdi önemli olan şey onları bulmak.”

Diğeri “Güvenlik ekipleri, turboasansör alarminin geldiği bölgeyi araştırıyorlar,” dedi; ses tonu bir Fırtına Kuvvetleri Birliği kumandanının söylediği her şeyin önemli olduğunu ima ediyor gibiydi. “Şu ana kadar herhangi bir bağlantı olmadı.”

Thrawn hangar limanından mesajlar ileten iki iletişim subayından onlara döndü. “Atık oluk mazgalı nasıl kesilip açılmış?” diye sordu.

Kumandan “Bunun hakkında bilgim yok,” dedi.

Thrawn buz gibi bir tonla “Öğrenin,” dedi. “Aynı zamanda araştırma ekiplerinize iki bakım teknisyeninin TIE uçuş giysisi içinde bir adamı atık kolektörü yanında gördüğünü rapor ettiğini bildirin. Arka hangar limanındaki muhafızlarınızı da uyarın.”

Kumandan “Evet efendim,” dedi.

Pellaeon, Thrawn’a baktı. “Şu anda Karrde’yi nasıl çıkardıklarının neden önemli olduğunu anlayamıyorum efendim,” dedi. “Kaynaklarımızı onları bulmak için harcamak daha iyi olmaz mı?”

Thrawn “Tüm askerlerimizi ve Fırtına Kuvvetleri Birliği’ni hangar

limanlarına mı göndermemizi mi öneriyorsunuz?” diye sakince sordu. “Kaçışlarından önce hedeşimizin başka yerlerde daha fazla zarar vermeyeceğini mi farzedeceğiz?”

Pellaeon “Hayır efendim,” dedi yüzünün kızardığını hissederek. “Tüm gemiyi korumak zorunda olduğumuzun farkındayım. Bana sadece düşük öncelikli bir soruşturma gibi gözüktü.”

Thrawn “Beni mazur görün Kaptan,” dedi yavaşça. “Bu sadece bir içgüdü ama...”

Fırtına Kuvvetleri Birliği kumandanı araya girdi. “Amiral. Güverte 98 bağlantı 326-KK’daki araştırma ekibi 207’den rapor.” Pellaeon’un parmakları otomatik olarak klavyeye uzandı, sonra yeri onun için bulacak bilgisayar arama imkânı olmadığını hatırlayarak durakladı. Kumandan “Ekip 102’yi buldular, hepsi ölmüş,” diye devam etti. İki lazer tabancasıyla, diğer ikisi ise...” durakladı. “Diğer ikisi hakkında bir karışıklık söz konusu.”

Thrawn “Karışıklık yok Kumandan,” dedi, sesi aniden ölümcül bir ton almıştı. “Onlara cesetler üzerinde, yanıklar ile birlikte neredeyse mikroskopik kesiklere bakmalarını emredin.”

Pellaeon ona baktı. Büyük Amiral’in gözlerinde daha önce olmayan soğuk bir ateş vardı. Aptallaşmış olarak “Yanıklar mı?” diye tekrarladı.

Thrawn “Ayrıca,” diye devam etti. “Onlara davetsiz misaşrlerden birinin Jedi Luke Skywalker olduğunu söyleyin.”

Pellaeon ağzının açık kaldığını hissetti. “Skywalker?” diye tekrarladı. “Bu imkânsız. O C’baoth’la birlikte Jomark’ta.”

Thrawn buz gibi bir sesle “Birlikteydi Kaptan,” diye düzeltti. “Şimdi burada.” Derin, kontrollü bir nefes aldı, nefesini verirken, anlık öfkesi erimiş gibiydi. “Açıkça belli ki, bizim büyük Jedi Üstadı’mız iddia ettiği gibi onu orada tutmayı başaramadı. Şimdi Skywalker’ın Myrkr’dan kaçışının anlık bir karar olmadığına dair kanıt da bulduk.”

Pellaeon “Karrde ve Asi Birliği’nin baştan beri birlikte çalıştığını mı düşünüyorsunuz?” dedi.

Thrawn omzunun üzerinden bakmak için dönerken “Çok yakında öğreneceğiz,” dedi. “Rukh?”

Sessiz gri şğür Thrawn’ın yanına geldi. “Evet, Lordum?”

Thrawn “Bir sivil personel birliği al,” diye emir verdi. “Onlara Mühendislik ve sistemler kontrolü bölümündeki tüm Ysalamari’yi toplatıp hangar limanlarına taşıt. Tüm bölgeyi koruyacak kadar çok yok, o yüzden nerelere yerleştirilecekleri konusunda avcılık içgüdülerini kullan. Skywalker’ın Jedi hilelerini ne kadar çok azaltabilirsek, onu yakalamakta o kadar az sorun yaşarız.”

Noghri başını salladı ve köprü çıkışına ilerledi. Pellaeon “Köprüdeki Ysalamari’yi de kullanabiliriz...” diye başladı.

Thrawn, parlayan gözleri yan cam ve onun altındaki dönen gezegene görmeden bakarak, “Bir an sessiz olun Kaptan,” diyerek onun sözünü kesti. “Düşünmem lazım. Evet. Mümkün olduğunca gizlenerek seyahat etmeye çalışacaklar sanırım. Bu da şu anda turboasansör tünelleri demek.” Hâlâ koltuğunun yanında duran iki iletişim subayına işaret etti. “Turboasansör kontrolüne sistemi Güverte 98 ve arka hangar limanları arasındaki 326-KK bağlantısı dışında normal hizmete sokmasını emredin,” diye talimat verdi. “Bu bölgedeki tüm arabalar en yakın grup noktasına taşınacak ve bir dahaki emre kadar orada kilitli kalacak.”

Subaylardan biri başını salladı ve emri telsizine bildirdi. Pellaeon “Onları hangar limanlarına mı yönleltmeye çalışıyorsunuz?” diye tahminde bulundu.

Thrawn “Onları belirli bir yöne itmeye çalışıyorum, evet,” diyerek başını salladı. Alnı düşüncelerle kırıışmıştı, gözleri hâlâ belirsiz bir noktaya bakıyordu. “Soru şu ki, bunu anlayınca ne yapacaklar? Büyük bir ihtimalle bağlantıdan çıkmaya çalışacaklar ama hangi yöne?”

Pellaeon “Tedarik mekiğine dönecek kadar aptal olacaklarından şüpheliyim,” dedi. “Tahminimce arka hangar limanlarını tamamen geçecek ve ön limanlardaki saldırı mekiklerinden birini deneyeceklerdir.”

Thrawn yavaşça “Belki de,” dedi. “Eğer kaçışı Skywalker yönlendiriyorsa, o zaman bu muhtemel derdim. Ama eğer Karrde emirleri veriyorsa...” Tekrar sesi kesildi ve yeniden derin düşüncelere daldı.

Yine de başlamak için bir noktaydı. Pellaeon, Fırtına Kuvvetleri Birlikleri kumandanına “Saldırı mekiklerinin etrafına ekstra muhafız yerleştirin,” diye emir verdi. “Davetsiz misaşrlerimiz bu kadar ilerleyebilme ihtimaline karşın gemilerin içine de adam koymak iyi olur.”

Thrawn “Hayır, eğer Karrde kumanda ediyorsa, mekiklere gitmeyecekler,” diye mırıldandı. “Daha az göz önünde bir şey deneyecektir. Belki TIE Savaşçıları; ya da bizim bunu beklemediğimizi umarak belki tedarik mekiklerine dönecek. Ya da...”

Aniden başı Pellaeon’a döndü. “Binyıl Şahini,” diye sorguladı. “Nerede?”

“Ah...” Pellaeon’un eli yine faydasızca kumanda paneline uzandı. “Onun derin depoya gönderilmesini emretmiştim efendim. Emrin yerine getirilip getirilmediğini bilmiyorum.”

Thrawn Fırtına Birlikleri Kumandanı’na işaret etti. “Sen.. Hangar limanı bilgisayarına birini götür ve o gemiyi bul. Sonra oraya bir birlik gönder.”

Büyük Amiral Pellaeon’a baktı... Ve davetsiz misaŞr alarmı emir verdikten beri ilk kez gülümsedi. “Onları yakaladık kaptan.”

Karrde, Luke’un kestiğı kablo oluk kısmını çekti ve dikkatlice açılıştan baktı. “Ortalıkta kimse görünmüyor,” diye omzunun üzerinden mırıldandı; sesi diğer odadan gelen arka plandaki makine gürültüsünden duyulmayacak gibiydi. “Sanırım onları burada yendik.”

Luke “Eğer geliyorlarsa,” dedi.

Mara “Geliyorlar!” diye kükredi. “Bahse girerim. Thrawn’ın diğer Büyük Amiraller’den üstün olan bir yönü varsa, o da düşmanlarının stratejisini tahmin edebilmektir.”

Karrde “Orada yarım düzine gemi var,” diye devam etti. “Görünüşlerine bakılırsa, işaretsiz istihbarat gemileri. Herhangi biri işimize yarar.”

Luke kablo oluşunun arasından bakmaya çalışarak “Nerede olduğumuza dair herhangi bir Şkriniz var mı?” diye sordu. Gemileri çevreleyen oldukça fazla bir boş alan ve buna ek olarak güvertede büyük bir ihtimalle bir ağır araç asansör boşluğu olan kenarlı, ışıklı bir boşluk vardı. Ölüm Yıldızı’nın hangar limanından hatırladığının tersine, bu boşluğun bir benzeri de tavanda da bulunuyordu, gemilerin Yıldız Destroyeri’n merkezine doğru hareket ettirilmelerini sağlıyordu.

Karrde ona “Derin depo bölümünün dip kenarına yakınız sanırım,” dedi. “Arka hangar limanlarının bir ya da iki güverte üstündeyiz. Esas sorun, eğer asansörün kendisi de bir güverte aşağıdaysa, limana

ve giriş limanına girişimizi bloke etmesi.”

Mara huzursuzca lazer tüfeğine dokunarak. “Haydi oraya gidip anlayalım,” dedi. “Burada beklemek bize hiçbir şey kazandırmıyor.”

“Katılıyorum.” Karrde başını bir yana yatırdı. “Sanırım asansörün geldiğini duyuyorum. Gemilerin yanında yeterince saklanacak yer var. Skywalker?”

Luke ışın kılıcını açtı ve çabucak onlara geçebilecekleri kadar büyük bir delik açtı. İlk olarak Karrde geçti, Luke ve arkayı kollayan Mara onu izledi. Mara yıpranmış bir haşf nakliye gemisinin yanında diz çökerlerken sağlarında duran müstakil konsola işaret ederek “Hangar limanı bilgisayar bağlantısı orada,” dedi. “Asansör geçer geçmez, ona girebilir miyiz diye bakacağım.”

Karrde “Pekâlâ ama çok uzun sürmesin,” diye uyardı. “Sahte bir transfer emri bize daha fazla gecikmeye değecek kadar bir yarar sağlamayacak.”

Aşağıdaki hangar limanlarından kaldırılan bir geminin tepesi şimdi görünür hale gelmeye başlamıştı. Oldukça tanıdık gelen bir gemiydi.

Luke ağzının şaşkınlıkla açık kaldığını hissetti. “Bu... Hayır. Hayır, olamaz.”

Mara “Evet doğru,” dedi. “Söylemeyi unuttum. Büyük Amiral onunla Endor’da konuştuğumda gemiyi ele geçirdiklerini söylemişti.”

Binyıl Şahini düzenli bir şekilde açılışa yükselirken Luke’un boğazında soğuk bir yumru oluştu. Leia ve Chewbacca o gemideydiler... “Mahkûmlar hakkında bir şey söyledi mi?”

Mara “Bana değil,” dedi. “Gemiyi terkedilmiş bulduğu izlenimini edindim.”

Bu da Leia ve Chewbacca nereye gittilerse, orada mahsur kaldıklarını gösteriyordu ama şu anda bunun için endişelenmeye zaman yoktu. Işın kılıcını uçuş giysisine tıkarak diğerlerine “Onu geri alıyoruz,” dedi. “Koruyun beni.”

Mara “Skywalker,” diye tısladı ama Luke çoktan boşluğa doğru koşmaya başlamıştı. Asansör zemini Şahin’in yanında hareket eden iki adam -bir donanma askeri ve bir veri bloğu / kontrol ünitesi taşıyan bir teknisyen- ortaya çıkarak görüntüye girdiler. Adamlar Luke’u fark ettiler...

Luke onlara doğru koşarken “Hey,” diye seslendi. “Bekleyin!”

Teknisyen veri bloğunda bir şeye dokundu ve asansör durdu. Luke askerin aklındaki ani şüpheyi sezebiliyordu. Onlara doğru yaklaşıırken “Bu gemi için yeni emirler var,” dedi. “Büyük Amiral onun tekrar aşağıya indirilmesini istiyor. Yem olarak kullanılmasıyla alakalı bir şeymiş.”

Teknisyen veri bloğuna baktı. Luke onun çok genç, büyük bir ihtimalle daha 20’li yaşlara erişmemiş olduğunu gördü. Teknisyen “Burada yeni emirlerle ilgili bir şey yok,” diye itiraz etti.

Asker “Ben de böyle bir şey duymadım,” diye homurdandı, lazer tabancasını çekip, belirsizce Luke’a doğru tutarak, depo odasına çabucak bir bakış attı.

“Emirler bugün her nedense pek hızlı transfer edilmiyor.”

Asker “İyi hikâye,” diye alayla karşılık verdi. Şimdi lazer tabancası kesinlikle Luke’u hedef almıştı. “Kimliğini göstermeye ne dersin?”

Luke omuz silkti, ve Güç’e uzanarak, lazer tabancasını askerin elinden çekti.

Adam, silahının ani kaybına şaşırarak kadar bile duraklamadı. Ellerini Luke’un boynuna doğru uzatarak kendini öne fırlattı.

Lazer tabancası, Luke’a doğru ilerlerken, aniden yön değiştirdi. Asker, kabza kısmını midesinde yakaladı ve bir kez acıyla öksürdükten sonra, hareketsizce güverteye yığıldı.

Luke Karrde ve Mara’ya ona katılmaları için işaret ederek teknisyene veri bloğunu gösterip “Onu ben alayım,” dedi. Yüzü şimdi kirli bir gri bir renk alan teknisyen, veribloğunu ona tek kelime etmeden verdi.

Karrde Luke’un yanına geldiğinde “İyi iş,” dedi. Teknisyene, eğilip askerin telsizini alırken “Rahatla, sana zarar vermeyeceğiz,” dedi. “En azından doğru dürüst davranırsan. Arkadaşını oradaki elektrikli hücreye götür ve kendinizi içeri kilitle.”

Teknisyen ona ve tekrar Luke’a baktı ve çabucak başını salladı. Askeri kol altlarından tutarak, onu sürükledi. Karrde, Luke’a “Onların yerleştiğine emin ol, sonra gemide bana katıl,” dedi. “Ben gidip uçuş öncesi sekansını başlatacağım. Bilmem gereken herhangi bir güvenlik kodu var mı?”

“Sanmıyorum.” Luke odaya bakındı, Mara çoktan bilgisayar başına

geçmişti. “Şahin’i olduğu gibi fonksiyonel tutmak yeterince zor”

“Tamam. Mara’ya o bilgisayarda fazla zaman geçirmemesini hatırlat.”

Geminin altından daldı ve rampada gözden kayboldu. Luke, teknisyen kendini ve askeri kilitleyene kadar bekledi, sonra onu izledi.

Karrde, Luke ona kokpitte katılırken “Dikkat çekici derecede hızlı bir başlatma sekansı,” dedi. “İki dakika, belki üç ve uçmaya hazır olacağız. Veri bloğu hâlâ sende mi?”

Luke bloğu ona uzatırken “İşte burada,” dedi. “Gidip Mara’yı alayım.” Kokpit penceresinden baktı.

Tam o sırada odanın karşısındaki büyük bir kapı açıldı ve bir Fırtına Kuvvetleri Bölüğü göründü.

Karrde, sekiz beyaz giysili İmparatorluk askeri, Şahin’e yaklaşırken “Hay aksi,” diye mırıldandı. “Bizim burada olduğumuzu biliyorlar mı?”

Luke askerlerin hislerini anlamaya çalışarak Güç’e erişti. “Sanmıyorum,” diye mırıldandı. “Askerden çok muhafız gibi düşünüyorlar.”

Karrde onların görüş alanından çekilmek için eğilirken “Büyük bir ihtimalle başlatma modundaki motorları duymaları için çok fazla gürültü var,” dedi. “Mara, Büyük Amiral hakkında haklıydı. Ama biz ondan bir adım önde görünüyoruz.”

Luke’un aklına ani bir düşünce geldi ve siperliğin yan tarafına baktı. Mara bilgisayar konsolünün yanında eğiliyordu, geçici olarak Fırtına Kuvvetleri Bölüğü’nün gözlerinden saklanmıştı.

Ama uzun süre gizli kalamazdı ve Mara’yı biliyorsa, orada durup İmparatorluk askerlerinin onu fark etmesini beklemezdi. Henüz onlara ateş etmemesini sağlamak için bir yol olsaydı...

Belki de vardı. Zihninde onu canlandırarak sessizce *Mara* diye mesaj gönderdi. “*Saldırmadan önce sana sinyal vermemi bekle.*”

Cevap yoktu ama Mara’nın Şahin’e çabuk bir bakış attığını ve kısıtlı saklanma yerinde daha da geriye gittiğini gördü. Karrde’ye “Girişe geri gidiyorum,” dedi. “Onları Mara ile çapraz ateşe tutmaya çalışacağım. Sen burada görünmemeye çalış.”

“Pekâlâ.”

Luke eğilerek, kısa kokpit koridoruna koşturdu. Ucu ucuna yetişmişti, girişe geldiğinde giriş rampasındaki savaş zırhlı çizmelerin titreşimlerini hissedebiliyordu. Dört tanesi içeri geliyor, diğer dördü yaklaşanları izlemek için geminin altına dağılıyorlardı. Bir saniye sonra onu görebilecek ve ondan bir saniye sonra da Mara'yı fark edebilecek konuma geleceklerdi. *Mara şimdi!*

Mara'nın bulunduğu yerden, hemen onun komutunun ardından lazer atışı geldi. Luke, Mara'nın, kendi izni olsa da olmasa da o anda saldırmayı plandığı izlemini aldı. Işın kılıcını açarak köşeden rampaya atladı, askerler arkalarındaki tehdide doğru koşmaya başlarlarken onları avlamaya başladı. İlk darbesi lider Fırtına Birliği Askeri'nin lazer tüfeğinin namlusunu kopardı; ona Güç'le erişerek, adamı arkadaşlarının üzerine itti ve hepsini çaresizce asansör zeminine yuvarladı. Rampadan yana atlayarak, başka bir Fırtına Birliği Askeri'nden gelen atışı karşıladı ve ışın kılıcını vücudundan geçirdi; Mara'nın lazer ateşi diğerini ortadan kaldırıncaya kadar yarım düzine daha atışı karşıladı. Hızlı bir bakış, Mara'nın diğer ikisini çoktan hallettiğini gösterdi.

Güç'teki bir dalgalanma dönmesine sebep oldu, rampanın dibine gönderdiği grup ayaklanıyorlardı. Bir çılgılla onlara saldırdı, Mara'nın, bu şaşırtmanın avantajını kullanarak onlara ateş açmasını beklerken ışın kılıcını geniş daireler şeklinde salladı ama Mara ateş açmadı ve lazer atışlarının ona doğru yaklaşmasıyla, Luke'un pek fazla alternatifi kalmamıştı. Işın kılıcı dört kez hareket etti; her şey bitmişti.

Nefes nefese ışın kılıcını kapattı ve bir şokla Mara'nın neden ateş edemediğini keşfetti. Şahin'i taşıyan asansör düzenli bir şekilde aşağıdaki güverteye doğru iniyordu, Fırtına Kuvvetleri Askerleri'nin Mara'nın atış hizasının dışında kalacakları noktayı çoktan geçmişti. Yukarı bakarak "Mara!" diye seslendi.

Mara asansörün kenarında belirerek "Evet, ne?" diye karşılık verdi, daha şimdiden beş metre üstündeydi. "Karrde ne yapıyor?"

Luke "Sanırım gidiyoruz," dedi. "Atla –seni yakalayacağım."

Mara'nın yüzünde bir can sıkıntısı ifadesi belirdi ama Şahin inişine devam ediyordu, bu yüzden hızla ve tereddüt etmeden atladı. Luke Güç'e erişip, onu görünmez bir kavrayışla yakaladı, inişini yavaşlattı ve Şahin'in rampasına alçalttı. Mara rampaya koşarak indi ve üç adımda içerideydi.

Luke girişi mühürleyip, kendisi de içeri girdiğinde, Karrde'nin

yanında kokpitte oturmuştu. Omzunun üzerinden “Kemerini bağlasan iyi olur,” diye seslendi.

Luke, ona kopyot koltuğundan kalkma emri verme isteğini bastırarak, yanına oturdu. Şahin’i ondan ya da Karrde’den çok daha iyi tanıyordu ama her ikisi de büyük bir ihtimalle bu gemi sınıfını uçurmakta kendisinden çok daha tecrübeliydiler.

Görünüşe bakılırsa, zor bir uçuş onları bekliyordu. Luke kokpit siperliğinden, umduğu gibi hangar limanına değil ama güverteye karşılıklı konulmuş bir çeşit itici motor tamponu gibi gözüken şeylerle donatılmış geniş bir araç koridorına girdiklerini gördü. Mara’ya “Bilgisayar işi ne oldu?” diye sordu.

Mara “Giriş yapamadım,” dedi. “Ama eğer yapsaydım da bir iş yaramazdı. Fırtına Kuvvetleri Askerleri’nin yardım çağırmak için çok zamanı oldu. Tabii eğer sen onların telsiz iletişimlerini bozmayı düşünmediysen,” diye ekledi Karrde’ye bakarak.

Karrde “Haydi ama Mara,” diye onu azarladı. “Elbetteki iletişimlerini bozdum. Ne yazık ki, büyük bir ihtimalle pozisyon aldıkları anda rapor verme emirleri vardı, bu yüzden de birkaç dakikadan fazlamız olmayacak. O kadar bile varsa tabii.”

Luke, koridora bakınıp kaşlarını çatarak “Bu çıkış yolumuz mu?” diye sordu. “Asansörü direk hangar limanlarına götüreceğimizi düşünmüştüm.”

Karrde “Bu asansör aşağıya kadar gidiyor gibi görünmüyor,” dedi. “Görünüşe göre hangar limanı boşluğundan ayrı. Çıkış yolu büyük bir ihtimalle koridor güvertesindeki o ışıklı delik .”

Luke “Peki o zaman ne olacak?” diye sordu.

Karrde, teknisyenden aldıkları veri bloğunu kaldırarak “Bu, asansörü işletebilir mi göreceğiz,” dedi. “Şüpheliyim tabii. Büyük ihtimalle, sırf güvenlik için bile...”

Mara “Bakın,” diye seslendi koridora işaret ederek. Koridorun ilerisinde, başka bir asansör vardı ve Karrde’nin biraz önce işaret ettiği ışıklı açılışa doğru hareket ediyordu. Eğer bu gerçekten de hangar limanlarına bir çıkışsa –ve eğer asansör orada durup, yollarını kapatırsa...

Karrde de anlaşılan aynı şeyi düşünüyordu. Luke, Şahin aniden kendi asansör zemininin kenarından taşıp, kırbaçlanmış bir tauntaun gibi koridorda ileri atılınca koltuğuna yapıştı. Şahin, kendi itici motorları güverteye gömülü olanlarla karşılaşınca bir an için

koridor duvarlarına tehlikeli bir şekilde sürünerek çılgınca ileri geri sallandı. Luke, önlerindeki asansör zemininin hızla deliği kapatmasını dışlerini sıkarak izledi, ağzında Jabba the Hutt'ın taht odasının altında Rancor Çukuru'ndan hatırladığı aynı çaresizliğin acısı vardı. Burada da Güç, tıpkı orada olduğu gibi, onunlaydı ama şu anda bu kuvveti kullanacak hiçbir yol düşünemiyordu. Şahin, alçalan zemine doğru fırladı –Luke kendini kaçınılmaz gibi görünen çarpışma için hazırladı...

Ve aniden, metalin metale kısa bir sürtünmesiyle, delikten geçmişlerdi. Şahin aşağıdaki dev bölmeden düşerken bir kez yuvarlandı, dikey asansör zemin raylarını geçti.

Orada da, Karrde onları tekrar düzeltirken tam önlerinde büyük hangar giriş limanı belirdi. Ve onun ötesinde ise derin uzayın siyahlığı...

Parkedilmiş çeşitli gemilerin üzerinde hangar limanından geçerlerken, yarım düzine lazer atışı üzerlerinde parladı ama atışlar hiçbir düzenli hedef alma ya da plan olmadan gerçekleştirilen refleks atışlarıydı. Yakın bir atış kokpit siperliği civarında patladı ve sonra dışarıdaydılar; atmosfer bariyerinin içinden sıçrayarak geçiyorlar ve aşağıdaki gezegene doğru dalıyorlardı.

Luke bu sırada, ön hangar limanlarından TIE Savaşçıları'nın onları karşılamak için dağıldıklarını gördü.

Kemerlerini açarak “Haydi Mara,” dedi. “Nasıl bir dörtlü lazer topu kullanacağını biliyor musun”?

Karrde “Hayır ona burada ihtiyacım var,” dedi. Şahin'i şu anda Yıldız Destroyeri'nin alt kısmında süzülürken tutuyordu, geminin iskele tarafına doğru ilerliyordu. “Sen git. Ve Sırt tarafındaki silahları kullan. “Sanırım saldırıların bu yönden gelmesini ayarlayabilirim.”

Luke'un bunu nasıl yapacağı konusunda hiçbir Şkri yoktu ama bunu tartışacak zaman da yoktu. Daha şimdiden Şahin lazer atışlarıyla sarsılmaya başlamıştı ve deneyimlerinden geminin yansıtıcı kalkanlarının belli bir dayanma sınırı olduğunu biliyordu. Kokpitten çıkarak silah çukuru merdivenine koştu, yarı yolu sıçrayarak, geri kalanı da tırmanarak tamamladı. Kemerlerini bağladı, dörtlüleri ateşledi ve etrafına bakınca Karrde'nin aklında ne olduğunu anladı. Şahin, Chimaera'nın iskele köşesine kıvrıldı, üst yüzey boyunca arka tarafa doğru savruldu ve şimdi de Yıldız Destroyeri'nin dev ışık altı sürücü hortumlarından gelen egzozun

üzerinde derin uzay için hızla ilerliyordu. Luke'un Şkrine göre oldukça da yakın gidiyorlardı, ama hiçbir TIE Savaşçısı'nın bir süre için aşağıdan onlara yaklaşmayacağı kesindi.

Telsiz kulağında çınladı. Karrde'nin sesi "Skywalker?" diye geldi. "Neredeyse buradalar. Hazır mısınız?"

Luke "Hazırım," diye onu temin etti. Parmakları haşfçe ateşleme kontrollerinin üzerinde, zihnini odakladı ve Güç'ün içine akmasına izin verdi.

Savaş şiddetli ama kısaydı, bazı açılardan Luke'a uzun zaman önce Şahin'in Ölüm Yıldızı'ndan kaçışını hatırlattı. O zaman, Leia çok kolay kaçtıklarını fark etmişti ve TIE Savaşçıları etraflarında doluşup, ateş edip patladıkça Luke huzursuzca bu defa da İmparatorluk kuvvetlerinin eşit derecede dolambaçlı bir planları olup olmadığını düşündü.

Sonra gökyüzü yıldız çizgileriyle doldu ve arkasından alacalı bulacalı bir hal aldı. Özgürdüler.

Luke dörtlülerin güçlerini kesip derin bir nefes aldı. İç iletişime "İyi uçtu," diye seslendi.

Karrde'nin kuru sesi "Teşekkür ederim," diye cevap verdi. "Öyle ya da böyle paçayı sıyırmış görünüyoruz ama sancak güç çevirici etrafında biraz hasar aldık. Mara onu kontrol etmeye gitti."

Luke "Onsuz idare edebiliriz," dedi. "Han tüm gemiyi öyle bir donattı ki sistemlerin yarısı çökse bile uçacaktır. Nereye gidiyoruz?"

Karrde "Coruscant," dedi. "Seni bırakacağız ve aynı zamanda sana daha önce verdiğim söz üzerinde konuşacağız."

Luke hafızasını gözden geçirmek zorunda kaldı. "Yeni Cumhuriyet'in, kurtarılışından kârlı çıkacağı konusundan mı bahsediyorsun?"

Karrde "Evet," diye onayladı. "Solo'nun bana Myrkr'de sunduğu satış konuşmasında hatırladığım kadarıyla, ulaşım gemilerine ihtiyacınız var. Öyle değil mi?"

Luke "Hem de nasıl," diye cevap verdi . "Senin bir kenarda gemilerin mi var?"

"Tam olarak bir kenarda sayılmaz ama onları elime geçirmem pek zor olmaz. Yeni Cumhuriyet yaklaşık 200 tane Klon Savaşları öncesi iyi kalite Dreadnaught sınıfı ağır kruvazörlere ne der sence?"

Luke ağzının açık kaldığını hissetti. Tatooine’de büyümek dış dünyadan korunaklı bir deneyim olmuştu ama o kadar da korunaklı değildi. “Demek istediğin... Karanlık Güç mü?”

Karrde “Aşağıya gel de konuşalım,” dedi. “Bu arada bundan hemen Mara’ya bahsetmesek iyi olur.”

Luke “Hemen geliyorum,” diyerek iç iletişimi kapatıp kulaklığı tekrar yerine taktı ve merdivene tırmandı. Bir kez olsun merdivenin yarısında yerçekimi alanı yön değiştirirkenki devamsızlığı fark etmemişti.

Binyıl Şahini onu takip eden TIE Savaşçıları’nı atlatıp, derin uzaya doğru giderek Chimaera’dan uzaklaştı. Pellaeon önündeki dramayı çaresizce, sessizce izleyerek istasyonunda oturdu, elleri yumruk haline gelmişti. Çaresizdi çünkü ana bilgisayar hâlâ sadece yarı işlevselken, Chimaera’nın soğutma silahları ve çekici ışın sistemleri bu kadar küçük, bu kadar hızlı ve bu kadar uzakta olan bir gemiye karşı etkisizdi. Sessizdi çünkü bu felaket dağırcığındaki lanetlerin kapsayabileceğinden çok ötedeydi.

Gemi titredi ve yok oldu... Ve Pellaeon kendini en kötüsü için hazırladı.

En kötüsü gelmedi. Thrawn “Kalan TIE’leri istasyonlarına çağırın Kaptan,” dedi; sesinde hiçbir kızgınlık ya da öfke izi yoktu. “İzinsiz giriş alarını durdurun ve Sistem Kontrol, ana bilgisayarı hayata döndürmeye devam etsin. Ha bir de tedarik boşaltma işlemi devam edebilir.”

Pellaeon “Evet efendim,” dedi, üstüne göz altından bir kaş çatış atarak. Thrawn bir şekilde biraz evvel olan şeyin önemini mi atlamıştı?

Thrawn ona bakarken kırmızı gözler parıldadı. “Bir raunt kaybettik Kaptan,” dedi. “Bundan fazlasını değil.”

Pellaeon “Bana öyle geliyor ki Amiral, bundan çok daha fazlasını kaybettik,” diye homurdandı. “Artık Karrde’nin Katana Şlosu’nu Asi Birliği’ne vermemesi mümkün değil.”

Thrawn neredeyse tembelce “Ama onu öylesine ellerine vermeyecek,” diye düzeltti. “Karrde’nin hiçbir şeyi bedava vermemek gibi bir huyu var. Pazarlık yapmaya çalışacak ya da Asi Birliği’nin tatmin edici bulmayacağı şartlar koşacak. Pazarlıklar zaman alacak, özellikle Coruscant’ta yaratmak için çok çaba harcadığımız şüpheli politik atmosfer arasında. Ve bizim de tek

ihtiyacımız olan şey birazcık zaman.”

Pellaeon başını salladı. “O gemi hırsız Ferrier’in Korelya grubunun gemi tüccarını, Karrde ve Asi Birliği aralarındaki sorunları çözmeden önce bulacağını farzediyorsunuz.”

Thrawn yumuşak bir sesle “Farzetme Şlan yok,” dedi. “Ferrier daha şimdiden Solo’nun peşinde ve nereye gittiğini bizim için belirledi. Üstelik, istihbaratın Karrde’nin geçmişiyle ilgili yaptığı mükemmel çalışma sayesinde, izin sonunda karşılaşacağımız adamın kim olacağını kesinlikle biliyorum.”

Ön camdan, gemiye dönen TIE Savaşçıları’na baktı. “Seyrüsefere, Pantolomin sistemi için bir rota hazırlamalarını söyleyin Kaptan,” dedi; sesi düşünceliydi. “Tedarik mekiklerinin boşaltması biter bitmez ayrılacağız.”

Pellaeon, Seyrüseferle ilgili emre başını sallayıp, zihninde çabuk bir hesaplama yaparak “Evet efendim,” dedi. Binyıl Şahini’nin Coruscant’a ulaşması için gerekli zaman, Chimaera’nın Pantolomin’e ulaşması için gerekli zaman...

“Evet,” dedi Thrawn düşüncelerinin ortasında. “Artık bu bir yarış!”

Bölüm 24

Güneş, Honoghr'un kahverengi tepelerinin üzerinde batarak, ufuk çizgisinin tepesindeki bulutlarda kırmızı ve mor izler bırakmıştı. Leia, Dukha kapısının tam içinden solan renkleri izlerken, savaş ve tehlikeye yol almak üzere olduğu her defasındaki gibi çok tanıdık huzursuzluk ve felaket duygusunu içinde hissediyordu. Birkaç dakika sonra, o, Chewbacca ve Threepio, Khabarakh'ı kurtarıp kaçmasını sağlamak için Nystao'ya doğru yola çıkacaklardı. Ya da denerken ölmek için?

İçini çekti ve tüm bu olanlarda nerede yanlış yaptığını düşünerek tekrar Dukha'ya girdi. Noghri'lere böyle cesur bir iyi niyet gösterisi yapmak için Honoghr'a gelmek öylesine mantıklı, bir şekilde öyle doğru gözüküyordu ki... Kashyyk'ten ayrılmadan önce bile, bu teklifin sadece kendi şikri değil, aynı zamanda Güç'ün rehberliği olduğuna emindi.

Belki de öyleydi. Ama Güç'ün onun düşündüğü tarafından değil.

Kapı eşiğinden serin bir rüzgâr fısıldadı ve Leia ürperdi. *Güç ailemde çok yoğun.* Luke bu sözleri ona Endor Savaşı öncesi arifesinde söylemişti. İlk başta, Luke'un sabırlı eğitiminin ondaki bu yeteneklerin izini ortaya çıkarmasından çok sonrasına kadar, buna inanmamıştı. Oysa babası da aynı eğitimi almıştı ve bu yeteneklere sahipti ama sonunda yine de karanlık tarafa yenik düşmüştü.

İkizlerden biri tekmeledi. Leia içindeki iki küçük varlığa dokunmak için nazıkçe Güç'e erişirken durakladı, bunu yaparken, birden zihninde anılar canlandı: Meraklı gözlerden saklanarak yattığı bagajın karanlığından onu kaldırırken annesinin gergin ve üzgün yüzü; tanıdık olmayan yüzlerin üzerine eğilmesi, annesinin onlarla, onu korkutan ve ağlatan bir ses tonuyla konuşması? Annesinin, "baba" diye çağırmayı öğrendiği adama sıkıca sarılarak öldüğü zaman tekrar ağlaması?

Acı, sefalet ve korku.... Hepsi gerçek babası yüzünden. Anakin Skywalker adını reddedip kendini Darth Vader olarak adlandıran adam.

Kapıdan haşf bir ayak sürüme sesi geldi. Leia, droidle yüzleşmek için dönerek "Ne var Threepio?" diye sordu.

Threepio "Majesteleri, Chewbacca bana yakında buradan ayrılacağınızı bildirdi," dedi. Ciddi sesi biraz endişeliydi. "Ben de

sizinle geleceğim sanırım.”

Leia “Evet, tabii ki,” dedi. “Nystao’da ne olursa olsun, sonrası için burada kalmak isteyeceğini sanmıyorum.”

“Katılıyorum.” Droid tereddüt etti ve Leia duruşundan, droidin endişesinin tamamen geçmediğini anladı. “Buna rağmen gerçekten bilmeniz gerektiğini düşündüğüm bir şey var,” diye devam etti. “Temizlik droidlerinden biri gerçekten çok garip davranıyor.”

“Gerçekten mi?” dedi Leia. “Nedir bu gariplik?”

Threepio “Her şeyle çok ilgili görünüyor,” dedi. “Çok sayıda soru sordu; yalnızca siz ve Chewbacca hakkında değil, benim hakkımda da? Aynı zamanda onu gece için kapanması gereken zamandan sonra köyde dolaşırken gördüm.”

Leia “Büyük bir ihtimalle son seferinde yapılan düzensiz bir hafıza temizleme işlemi yüzündendir,” dedi; droid kişilik tuhaflıklarını tartışacak bir havada değildi. “Sana orijinal programlanmalarının gerektirdiğinden çok daha fazla meraklı olan bir ya da iki diğer droid sayabilirim.”

Threepio “Majesteleri,” diye incinmiş bir sesle protesto etti. “Artoo tamamen farklı bir durum.”

Leia daha fazla tartışmayı engellemek için elini kaldırdı. “Sadece Artoo’dan bahsetmiyordum ama endişelerini anlıyorum. Bak sana ne diyeceğim: Bu droide benim için göz kulak ol. Tamam mı?”

“Tabii ki Majesteleri,” dedi Threepio. Küçük bir selam vererek, yaklaşan şafağa doğru geri adım attı.

Leia içini çekti ve etrafına bakındı. Dukha etrafında huzursuz dolanışı onu duvardaki soy ağacı haritasına getirmişti. Uzun bir dakika boyunca ona baktı. Oyulmuş tahtada derin bir tarih hissi ve sessiz ama derin bir aile gururu vardı. Gözlerini isimler arasındaki bağlantılar üzerinde gezdirdi, Noghri’lerin kendilerinin onu incelerlerken ne düşünüp, hissettiklerini merak etti. Zaferlerini ve yenilgilerini mi, yoksa sadece zaferlerini mi görüyorlardı? “Her ikisini de” diye karar verdi. Noghri’ler ona bilerek gerçeğe gözlerini kapayan bir ırk gibi gelmemişti.

“Ailemizin sonunu tahtada görüyor musunuz Lady Vader?”

Leia sıçradı. Kendini toparlarken “Bazen sizin bu işte bu kadar iyi olmamanızı diliyorum,” diye homurdandı.

Maitrakh, belki biraz da kuru bir sesle “Beni affedin,” dedi. “Sizi şaşırtmak istemedim.” Haritaya işaret etti. “Orada sonumuzu görüyor musunuz, Lady Vader?”

Leia başını salladı. “Geleceği göremiyorum Maitrakh. Sizinkini de, kendiminkini de. Sadece çocuklar hakkında düşünüyordum. Onları yetiştirmenin nasıl bir şey olduğu hakkında. Ailenin bir çocuğu ne kadar şekillendirebileceğini, ne kadarının çocukların kendi içinden geldiğini merak ediyordum.” Durakladı. “Bir ailenin geçmişindeki kötülüğün silinip silinmeyeceğini, yoksa o kötülüğün her defasında kendini bir sonraki nesle mi geçireceğini düşünüyordum.”

Maitrakh başını yavaşça yana eğdi, dev gözleri Leia’yı inceliyordu “Çocuk yetiştirme konusunda yeni bir mücadeleyle karşılaşacak biri gibi konuşuyorsunuz.”

Leia “Evet,” diye itiraf etti eli karnını okşarken. “Khabarakh size söyledi mi bilmiyorum ama ilk iki çocuğumu taşıyorum.”

“Ve onlar için korkuyorsunuz.”

Leia yanağında bir kasın oynadığını hissetti. “İyi bir sebebim var. İmparatorluk onları benden almak istiyor.”

Maitrakh yavaşça tısladı. “Neden?”

“Emin değilim ama amaçları yalnızca kötü olabilir.”

Maitrakh bakışlarını indirdi. “Üzgünüm Lady Vader. Size yardım edebilsem ederdim.”

Leia, Noghri’nin omzuna dokunmak için uzandı. “Biliyorum.”

Maitrakh soy ağacı haritasına bakmak için başını kaldırdı. “Dört oğlumun hepsini ölüme gönderdim Lady Vader. İmparator’un savaşlarına. Onların savaşa ve ölüme gitmesini izlemek asla kolaylaşmıyor.”

Leia uzun savaşta ölmüş olan tüm mütteşklerini ve arkadaşlarını düşündü. Sessizce “Arkadaşlarımı ölüme gönderdim,” dedi. “Bu yeterince zordu. Çocuklarımı göndermeyi düşünemiyorum.”

“Üçü öldü.” Maitrakh devam etti; sanki kendi kendine konuşuyor gibiydi. “Evlerinden uzakta, arkadaşları dışında onların yasını tutacak kimse olmadan. Dördüncüsü sakat kaldı ve ölüm onu serbest bırakmadan önce kısaltılmış hayatını sessiz umutsuzluk ve onursuzluk içinde yaşamak için eve döndü.”

Leia yüzünü buruşturdu. Şimdi de ona yardım etmenin sonucu

olarak Khabarakh hem onursuzluk hem de ölümle yüzleşiyordu...

Düşünceleri durakladı. “Bir dakika. Dört oğlunuzun da savaşa mı gittiğini söylediniz? Ve dördü de öldü öyle mi?”

Maitrakh başını salladı. “Bu doğru.”

“Ama o zaman ya Khabarakh? O da sizin oğlunuz değil mi?”

Maitrakh “O benim üçüncü oğlum,” dedi; yüzünde garip bir ifade vardı. “İlk oğlumun oğlunun, oğlu.”

Leia ona baktı, ani ve korkunç bir anlayış bedenini sardı. Eğer Khabarakh onun oğlu değil ama torununun oğluysa ve eğer Maitrakh, Honoghr’a yıkım getiren uzay savaşına şahsen tanık olduysa... “Maitrakh, dünyanız kaç yıldır bu durumda?” diye nefes nefese sordu. “Kaç yıl?”

Noghri ona baktı, açıkça ruh halindeki ani değişikliği fark etmişti. “Lady Vader, ne dedim?”

“Kaç yıl?”

Maitrakh geriledi. “48 Noghri yılı,” dedi. “İmparatorluk yıllarıyla hesaplanınca 44.”

Leia elini soy ağacı haritasının düzgün tahtasına dayadı, duyumsadığı ani şok nedeniyle dizlerinin kendisini taşımayacağını hissetmeye başlamıştı. 44 yıl. Düşündüğü gibi beş, sekiz ya da on yıl bile değil. 44. Kendini “Asi Birliği zamanında olmadı,” derken buldu. “Klon Savaşları sırasında oldu.”

Aniden şok, alev alev yanan bir öfke duvarına dönüştü. “44 yıl,” diye hırladı. “Sizi 44 yıl bu durumda mı tuttular?”

Hızla kapıya döndü. O an onu kimin duyabilecek olduğuna aldırmadan “Chewie!” diye seslendi. “Chewie, buraya gel!”

Bir el omzunu kavradı ve Leia döndüğünde uzaylı yüzünde anlaşılmayan bir ifadeyle ona bakan Maitrakh’ı buldu. “Lady Vader, bana ne olduğunu söyleyeceksiniz.”

Leia “44 yıl Maitrakh,” dedi. Öfkesinin ateşli sıcaklığı yavaş yavaş soluyor yerini buz gibi bir kararlılığa bırakıyordu. “Sizi neredeyse yarım yüzyıl boyunca köle olarak tuttular. Gözünüzün içine baka baka yalan söylediler, sizi aldattılar, oğullarınızı öldürdüler.” Ayaklarının altındaki toprağa parmağını uzattı. “Bu 44 senelik temizleme işi değil. Ve eğer sadece pisliği temizlemiyorlarsa...”

Kapıda ağır ayak sesleri duyuldu ve Chewbacca yayı hazır bir şekilde içeri daldı. Leia'yı gördü ve silahı Maitrakh'ı kapsayacak bir şekilde savrulurken bir soru kükredi.

Leia ‐Tehlikede değilim Chewie,‑ dedi. ‐Sadece çok kızgıyım. Bana zehirli bölgeden biraz daha örnek getirmeni istiyorum. Bu defa topraktan değil, kholm çimeninden.‑

Wookiee'nin yüzündeki şaşkınlığı görebiliyordu ama Chewie sadece anladığını homurdanarak odadan çıktı. Maitrakh ‐Neden kholm çimenini incelemek istiyorsunuz?‑ diye sordu.

Leia ‐Kendiniz onun yağmurlar başlamadan öncekinden farklı koktuğunu söylediniz,‑ diye hatırlattı. ‐Sanırım burada gözden kaçırdığımız bir bağlantı var.‑

‐Ne bağlantı olabilir ki?‑

Leia başını salladı. ‐Şu anda daha fazla bir şey söylemek istemiyorum Maitrakh. Emin olana kadar değil.‑

‐Hâlâ Nystao'ya gitmek istiyor musunuz?‑

‐Her zamankinden daha fazla,‑ dedi Leia ciddi bir tavırla. ‐Ama bu defa vurup kaçmak için değil. Eğer Chewie'nin örnekleri düşündüğüm şeyleri gösterirse, o zaman direk olarak hanedan başlarına gideceğim.‑

‐Ya dinlemeyi reddederlerse?‑

Leia derin bir nefes aldı. ‐Edemezler,‑ dedi. ‐Zaten üç nesil boyunca oğullarınızı kaybettiniz. Daha fazlasını kaybetmeyi göze alamazsınız.‑

Noghri bir dakika boyunca sessizce baktı. ‐Gerçeği konuşuyorsunuz,‑ dedi. İğne dişlerinin arasından yavaşça tısladı ve genel akıcı zarafetiyle kapıya doğru yürüdü. Omzunun üzerinden ‐Bir saat içinde döneceğim,‑ dedi. ‐O zaman gitmeye hazır olacak mısınız?‑

Leia ‐Evet,‑ diye başını salladı. ‐Nereye gidiyorsunuz?‑

Maitrakh kapıda durakladı, karanlık gözleri Leia'nın kılere kilitlendi. ‐Doğruyu söylüyorsunuz Lady Vader. Dinlemeliler. Geri geleceğim.‑

Maitrakh, Chewbacca'dan beş dakika önce, 20 dakika sonra döndü. Wookie geniş alanlardan iki avuç dolusu kholm çimeni toplamıştı ve temizleme droidleri kulubesindeki saklanma yerinden

analiz ünitesini de getirmişti. Leia üniteyi bir çift çirkin kahverengi bitki üzerinde çalıştırdı ve Nystao'ya doğru yola çıktılar.

Ama yalnız değildiler. Leia'yı şaşırtarak, genç bir Noghri dişisi Maitrakh'ın onlar için sağladığı üstü açık süratçinin sürücü koltuğuna çoktan oturmuştu; köyün içinden, hızlı bir yürüme hızında geçerlerken, bir düzine daha Noghri süratçinin iki yanında yürüyerek, sanki şeref muhafızları gibi onlara katıldılar. Maitrakhın kendisi aracın yanında yürüyordu, yüzü alet panelinden yansıyan loş ışıktaki okunamıyordu. Arka koltukta analiz ünitesinin yanında oturan Chewbacca yayına dokundu ve boğazının derinliklerinde güvensizce homurdandı. Arkasında, aracın bagaj bölümüne yerleştirilen Threepio, şaşırtıcı derecede sessizdi.

Köyden ekim alanına geçtiler; ışıkları açık değildi. Onların etrafındaki küçük Noghri grubu, bulutlarla kaplanmış yıldız ışığı altında tamamen görünmezdi. Ekip başka bir köye vardı, şimdi gece dolayısıyla kendi ışıkları da söndürülmüş, yine ekim alanının yanındaki bir köye geldiler ve oradan da kazasız belasız geçtiler. Daha fazla ekin alanı, başka bir köy; sonra daha fazla ekin alanı... Arasına Leia ileride Nystao'nun ışıklarını yakalıyordu, bu noktada doğrudan hanedan başlarının karşısına çıkmamanın yapılacak en akıllıca şey mi olduğunu düşünmeye başladı, İmparatorluk'un yardımı ya da en azından zımnî isteği ile yönetiyorlardı ve onları bir yalanla iş birliği yapmakla suçlamak, bu kadar gururlu ve onur düşkününü insanlar tarafından hoş karşılanmayabilirdi.

Sonra, kuzeydoğu gökyüzünde, Honoghr'un üç ayından en büyüğü kalın bir bulut topluluğu arasından çıktı ve Leia şokla kendisinin ve orijinal eskortlarının artık yalnız olmadığını gördü. Her yanlarında süratçinin yolunda sessiz bir dalga gibi akan dev bir gölgeli şgürler denizi vardı.

Arkasında Chewbacca da kendi şaşkınlığını homurdandı. Avcılık hisleriyle, ekiplerinin sayısının her geçtikleri köyde büyüdüğünü hissetmişti ama o bile bu miktarı kavrayamamıştı ve bundan hoşlandığına da emin değildi.

Ama Leia süratçinin yastıklarına yaslanırken, göğsündeki daralmanın biraz da olsa haşflediğini hissetti. Artık Nystao'a ne olursa olsun, bu kadar büyük bir katılım, hanedan başlarının onu basitçe tutuklayıp, orada olduğuna dair tüm kanıtları örtbas etmesini imkânsız kılırdı.

Maitrakh ona konuşma şansını sağlamıştı. Gerisi ona kalıyordu.

Nystao'nun kenarına tam güneş doğmadan önce vardıklarında orada onları bekleyen başka bir Noghri kalabalığıyla karşılaştılar.

Maitrakh, Leia'ya, süratçi ve eskortları onlara doğru ilerlerken “Haberler bizden önce varmış,” dedi. “Lord Vader'ın kızını görmeye ve onun mesajını dinlemeye gelmişler.”

Leia kalabalığa baktı. “Onlara beklemeleri gereken mesajın ne olduğunu söylediniz?”

Maitrakh “İmparatorluk'a olan onur borcunun tam olarak ödendiğini,” dedi. “Noghri'lere yeni bir yaşam önermek için geldiğinizi.”

Karanlık gözleri Leia'nın yüzüne dile getirilmemiş bir soruyla dikildi. Leia buna karşılık omzunun üzerinden Chewbacca'ya baktı ve kaşlarını kaldırdı. Wookiee onaylayan bir homurdanmayla, ona ekranı göstermek için analiz ünitesini kaldırdı.

Geceyarısı yolculukları sırasında ünite nihayet işini bitirmişti. Leia analizi okurken, İmparatorluk'a karşı daha önce bu insanlara yaptıklarından dolayı duyduğu öfkenin tekrar canlanmaya başladığını hissetti. “Evet,” dedi Maitrakh'a. “Bu borcun ödendiğini gerçekten de kanıtlayabilirim.”

Bekleyen kalabalığa yaklaştıkça, şafak ışığında, Noghri'lerin çoğunun kadın olduğunu görebiliyordu. Seçebildiği bir avuç erkek, ya çocuk ya da gençlerin çok açık deri rengine ya da yaşlıların çok daha koyu gri rengine sahiptiler ama tam süratçinin önünde genç yetişkinlerin çelik grisi rengini taşıyan 10 erkek duruyordu. “Hanedan başları da haberleri duymuşlar bakıyorum,” dedi.

Maitrakh “Bu bizim resmi eskortumuz,” dedi. “Bize Büyük Dukha'ya kadar eşlik edecekler, hanedan başları sizi orada bekliyor.”

Resmi eskort –ya da muhafızlar, veya askerler; Leia onlar için ne düşüneceğini bilmiyordu–süratçinin önünde okbaşı formasyonunda yürürken sessiz kaldılar. Kalabalığın geri kalan kısmı, çoğunluğu şehirliler ve köylüler arasında geçen fısıltılı konuşmalarla canlıydı. Leia ne söylediklerini bilmiyordu ama gözleri nereye dönerse, oradaki Noghri sessizleşiyor ve ona açık bir büyülenmeyle bakıyordu.

Şehir, özellikle Noghri'lerin işine yarayan toprak alanın ne kadar sınırlı olduğu düşünülürse, Leia'nın beklediğinden daha küçüktü. Yalnızca birkaç dakika sonra, Büyük Dukha'ya varmışlardı.

Leia, isminden buranın köydeki Dukha'nın basitçe daha büyük bir versiyonu olmasını beklemişti. Kesinlikle daha büyüktü ama tasarımıdaki benzerliğe rağmen, bu versiyonun hissettirdikleri çok değişti. Duvarları ve çatısı, tahta yerine yüzeylerinde hiç oyma olmayan gümüş-mavi bir metalden yapılmıştı. Destek sütunları siyahtı, metal ya da işlenmiş taş mı, Leia hangisi olduğunu söyleyemiyordu. Geniş bir kırmızı ve siyah mermer basamaklar grubu, çift kapıların dışındaki gri bayraktaşından yapılmış giriş terasına çıkıyordu. Tüm yapı soğuk ve uzaktı, birkaç gündür kafasında kurduğu zihinsel Noghri konseptinden farklıydı. Kısa bir an Büyük Dukha'nın Noghri'ler tarafından değil de, İmparatorluk tarafından kurulup kurulmadığını düşündü.

Merdivenlerin başında 13 kişiden oluşan orta yaşlı bir Noghri topluluğu duruyordu, hepsi yelek ve atkı karşımını andıran özenle süslenmiş bir giysi giyiyorlardı. Arkalarında, terasın ortasında bir çift dikey desteğe el ve ayakları zincirlenmiş olan Khabarakh vardı.

Leia, içinden sempatik bir sızı geçerek, hanedan başları sırasının üzerinden ona baktı. Maitrakh ona Noghri halka açık utandırma işleminin işleyişini tarif etmişti; ancak şimdi ona bakarken, ritüelin kapsadığı utancın tam derinliğini kavrayabiliyordu. Khabarakh'ın yüzü solgun ve süzgündü, bilek ve üst kollarını tutan zincirlere karşı bitkinlikle yığılmıştı ama başı dikti, koyu renk gözleri dikkatlice izliyordu.

Kalabalık, süratçi, Dukha bölgesine yaklaşıncı aracın ilerlemesi için bir yol açarak ikiye ayrıldı. Resmi eskort, kalabalık ve hanedan başı sırası arasında bir çizgi oluşturarak merdivenlere çıktı. Leia, Chewbacca'ya "Burada kavga etmek için bulunmadığınızı unutma," diye mırıldandı, sonra elinden geldiğince soylu bir havaya bürünerek, süratçiden inip merdivenlere yürüdü.

Tepeye eriştiğinde, arkasındaki kalabalıktan gelen konuşma sesleri kesildi. "Sizi selamlıyorum, Noghri halkının hanedan başları," dedi yüksek sesle. "Ben Leia Organa Solo, lordunuz Darth Vader'ın kızı. Size zor zamanınızda geldi ve yardım getirdi." Elinin arkasını çizginin ortasındaki Noghri'ye doğru uzattı.

Noghri ona, bir an, kıpırdamadan baktı. Sonra, açık bir isteksizlikle, öne çıktı ve dikkatlice elini kokladı. Doğrulmadan önce testi iki kere daha tekrarladı. "Lord Vader öldü," dedi. "Yeni Lord'umuz Büyük Amiral bize sizi ona götürmemizi emretti, Leia Organa Solo. Bizimle, aracın hazırlanmasını beklemeye geleceksiniz."

Merdivenlerin dibinden Chewbacca uyaran bir şekilde gürledi. Leia onu bir hareketle susturdu ve başını salladı. Hanedan başına “Buraya sizin Büyük Amiral’inize teslim olmak için gelmedim,” dedi.

Hanedan başı “Ama yine de olacaksınız,” diye karşılık verdi. İşaret verdi ve iki muhafız çizgilerinden ayrılarak ona doğru ilerledi.

Leia, tekrar Chewbacca’ya da aynı şeyi yapması için sinyal vererek, yerinde durdu. “O zaman İmparatorluk’a mı yoksa Honoghr’un halkına mı hizmet ediyorsunuz?” diye sordu.

Hanedan başı “Tüm Noghri’ler ikisine de hizmet verir,” dedi.

Leia “Gerçekten mi?” diye sordu. “Honoghr’a hizmet etmek, artık nesiller dolusu genç adamı İmparatorluk’un savaşlarında ölmeye göndermek mi demek oluyor?”

Hanedan başı kibirle “Siz bir yabancısınız,” dedi. “Noghri onuru hakkında hiçbir şey bilmiyorsunuz.” Şimdi Leia’nın yanında duran muhafızlara işaret etti. “Onu Dukha’ya götürün.”

Leia, Noghri’ler kollarını sıkıca kavrarken “O zaman yalnız yabancı bir kadının sözlerinden mi korkuyorsunuz?” diye sordu. “Ya da kendi gücünüzün benim buraya gelmemle azalacağından mı?”

Hanedan başı “Böyle zehir ve huzursuzluk yayan sözler konuşmayacaksınız,” diye hırladı.

Chewbacca tekrar gürledi ve Leia onun merdivenlere atlayıp yardıma gelmeye hazırlandığını sezebiliyordu. Sesini tüm kalabalığın duyabileceği kadar yükselterek “Benim sözlerim ihtilaf yaratmak için değil,” dedi. “Benim sözlerim ihaneti anlatıyor.”

Kalabalıkta ani bir kıpırdanma oldu. Hanedan başı “Sessiz olacaksınız,” diye ısrar etti. “Ya da sizi sustururum.”

Maitrakh aşağıdan “Ben onun konuşmasını dinlerim,” diye seslendi.

Kalabalık Maitrakh’ın isteğini mırıldanarak onaylarken Hanedan başı “Sen de sessiz olacaksın,” diye gürledi. “Burada yerin ya da konuşma hakkın yok Kihm’bar Klan Maitrakh’ı. Noghri halk toplantısı yapmıyorum.”

Maitrakh “Ama toplantı için halk burada,” dedi. “Lady Vader geldi. Biz de onun sözlerini dinleyeceğiz.”

Hanedan başı “O zaman onları hapiste duyarsın,” diye işaret etti ve iki resmi muhafız daha hatlarından ayrılarak merdivenlere doğru

ilerlediler.

Leia bunun doğru an olduğuna karar verdi. Kemerine bakarak, Güç'e elinden gelen tüm kuvvet ve kontrolle erişti...

Işın kılıcı belinden sıçrayarak önünde durdu. Gözleri ve aklı düğmeyi buldu ve bir tıslamayla kendisi ve hanedan başları arasında dikey bir çizgi oluşturarak parlak yeşil beyaz kesici kısım açıldı.

Kalabalıktan tıslayan bir nefes alma sesi geldi. Maitrakh ile yürüyen iki Noghri yarı yolda durdular ve ortalık tam bir sessizliğe büründü. Leia şimdi artık tamamen dikkatlerini topladığını biliyordu. Sesine biraz öfke yerleştirerek "Ben sadece Lord Vader'ın kızı değilim," dedi. "Ben Mal'ary'ush"um: Onun otoritesi ve gücünün vârisiyim. Buraya Noghri halkına yapılan ihaneti açıklamak için bir çok tehlikeden geçerek geldim."

Hanedan başlarına bakabilmek için havada süzülen ışın kılıcından, cesaret edebileceği kadar konsantrasyonunu çekti. "Beni dinleyecek misiniz? Yoksa ölümü mü tercih edeceksiniz?"

Uzun bir dakika boyunca sessizlik bozulmadı. Leia kalbinin çarpmasını ve ışın kılıcının derin homuldanmasını dinledi; kontrolünü kaybetmeden önce silahı ne kadar havada tutabileceğini merak ediyordu. Nihayet solundaki çizginin ortasından hanedan başlarından biri öne çıktı. "Ben Mal'ary'ush'u dinlerim."

İlk Hanedan başı tükürür gibi "Kendin de bu karmaşaya ekleme yapma Ir'khaim," diye uyardı. "Burada sadece Kihm'bar Klanı'nın onurunu kurtarmak için bir şans görüyorsun."

Ir'khaim "Belki de Noghri halkının onurunu korumak için bir şans görüyorum Vor'corkh," diye alayla homurdandı. "Ben Mal'ary'ush'un konuşmasını duymak istiyorum. Yalnız mıyım?"

Sessizce başka bir Hanedan başı ona katılmak için öne çıktı. Sonra bir tane daha ve bir tane daha, bir tane daha, ta ki 13 taneden 9'u Ir'khaim'le durana kadar? Vor'corkh dişlerinin arasından tısladı ama tekrar yerine çekildi. "Honoghr'un Hanedan başları karar verdi," diye kükredi. "Konuşabilirsin."

İki muhafız kollarını bıraktı. Leia elini uzatıp silahı alıp kapatmadan önce iki saniye daha saydı. Silahı beline takarken kalabalığa döndü. "Size hikâyeyi iki kere anlatacağım," dedi. Birinde İmparatorluk'un anlattığı gibi; diğerinde ise gerçekten olanları. O zaman kendiniz de Noghri borcunun tam olarak ödenip ödenmediğine karar verebilirsiniz."

“Hepiniz uzaydaki savaş yüzünden dünyanızın nasıl yıkıma uğradığının hikâyesini biliyorsunuz. Kaç Noghri’nin savaşı takip eden volkanlar, depremler ve denizler tarafından öldürüldüğünü de öyle. Lord Darth Vader’ın nasıl size geldiğini ve yardım sunduğunu, garip kokan yağmurlardan sonra kholm çimeni dışında tüm bitkilerin solup öldüğünü biliyorsunuz. İmparatorluk’un size yok edilen gemiden kimyasallarla yerin nasıl zehirlendiğini anlattığını ve toprağı sizin için temizlemek için makineler sunduğunu biliyorsunuz ve bu makineler için sizden karşılık olarak istediklerini de çok iyi biliyorsunuz.”

Hanedan başlarından biri “Ama toprak hakikaten de zehirliydi,” dedi. “Ben ve diğerleri makinelerin bulunmadığı yerlerde senelerce yiyecek yetiştirmeye çalıştık ama tohumlar boşa gitti, hiçbir şey büyümüyordu.”

Leia “Evet,” diyerek başını salladı. “Ama zehirlenen toprak değildi, en azından doğrudan.”

Chewbacca’ya işaret etti. Chewbacca süratçiye eğilerek, analiz ünitesini ve bir tane kholm çimeni alarak, onları Leia’ya getirdi. Leia, Wookiee merdivenlerden inerken “Şimdi de size gerçek hikâyeyi anlatacağım,” dedi. “Lord Vader gemisiyle ayrıldıktan sonra, gezegenizin üzerinde uçtular. Soranlara topraklarınızı araştırdıklarını ve belki de diğer yaşanabilir yerlerde sağ kalanları aradıklarını söyleyebilirlerdi ama bunların hepsi yalandı. Gerçek amaçları gezegeninize yeni tür bir bitki etmektir.” Kholm çimenini kaldırdı. “Bu bitki.”

Hanedan başı Vor’corkh “Gerçeğin rüyalardan oluşuyor,” diye tükürdü. “Kholm çimeni Honoghr’da, kendimizi bildik bileli yetişir.”

Leia “Bunun kholm çimeni olduğunu söylemedim,” diye karşı çıktı. “Hatırladığınız kholm çimeni gibi gözüktüyor ve hatta onun gibi kokuyor. Ama tam olarak değil. Bu aslında İmparatorluk’un sinsi bir kreasyonu... İmparator tarafından dünyanızı zehirlemek için gönderildi.”

Kalabalığın sessizliği şok olmuş mırıldanmalara dönüştü. Leia bakışlarının alanda dolaşmasına izin vererek onlara zaman verdi. Büyük Dukha etrafında bine yakın Noghri olmalıydı ve bir çoğu hâlâ alana gelmeye devam ediyordu. Hakkındaki haberler yayılmaya devam ediyor olmalıydı; nereden geldiklerini görmek için etrafa bakındı.

Solunda haşf bir metal parıltısı gözlerine çarptı. Büyük Dukha’dan

oldukça uzakta, başka bir binanın yanında, uzun erken sabah gölgelerinin içinde yarı gizlenmiş olarak, bir temizleme droidinin kutu benzeri şekli duruyordu.

Leia ona baktı ve ani bir dehşet duygusunun ürpertisi onu delip geçti. Bu, alışılmadık derecede meraklı bir temizleme droidiydi – Threepio bundan bahsetmişti fakat o anda onun endişelerine ilgi göstermek için çok meşguldu. Ama bir temizleme droidinin Nystao’da, görev yerinden 50 km ya da daha fazla uzakta olması, fazla gelişmiş bir merak duygusundan daha fazla bir şeydi. Bu...

İçinden kendi dikkatsizliğini azarlarken eğildi. Elbette Büyük Amiral öylesine anında çekip gitmeyecekti. En azından orada olaylara göz kulak olacak birini ya da bir şeyi bırakmadan. “Chewie, orada sağında,” diye tısladı. “Bir temizlik droidi gibi görünüyor ama sanırım bir casus droid.”

Wookiee şiddetli bir şeyler kükredi ve kalabalığın arasından yolunu açmaya başladı ama Noghri’ler yolundan çekilirken bile Leia asla başaramayacağını biliyordu. Casus droidleri pek parlak değillerdi ama kimlikleri keşfedilince fazla ortada kalmamaları gerektiğini bilecek kadar zekiydiler. Chewbacca oraya gidene kadar çoktan kaçıyor olacaktı. Eğer bir vericisi varsa -ve eğer kapsama alanı içinde bir İmparatorluk gemisi bulunuyorsa...

“Honoghr halkı!” diye bağırdı. “Size hemen şimdi söylediklerimin doğruluğunu kanıtlayacağım. İmparatorluk’un temizlik droidlerinden biri burada.” Ona işaret etti. “Onu bana getirin.”

Kalabalık bakmak için döndü. Leia onların şüphelerini sezebiliyordu. Ama hiç kimse kıpırdayamadan, droid aniden yanında saklandığı binanın köşesinden kayboldu. Bir saniye sonra Leia onun iki başka bina arasında tüm gücüyle kaçan görüntüsünü yakaladı.

Bu, taktik olarak, droidin verebileceği en kötü karardı. Kaçmak neredeyse suçunu itiraf etmek demekti; özellikle bu makinelerle büyümüş ve bir temizleme droidinin normal davranışlarının ne olduğunu tam olarak bilen kişiler önünde. Kalabalık kükredi ve arkadan belki 50 genç daha peşine düştü.

Onlar bunu yaparken, terasda Leia’nın yanındaki muhafızlardan biri ellerini ağzının kenarında birleştirip havaya kulakları yırtan bir yarı çığlık gönderdi.

Leia sıçradı, kulakları hâlâ sesle çınılıyordu. Muhafız tekrar çığlık attı ve bu defa yakın bir mesafeden bir cevap geldi. Muhafızın sesi

kuş seslerinin garip bir karışımına benzeyen bir şakımaya dönüştü. Buna kısa bir cevap geldi ve sonra ikisi de sustular. Maitrakh, Leia'ya “Diğerlerini ava çağırıyor,” dedi.

Leia başını salladı, takip edenler droidin arkasından bir köşede kaybolurken, ellerini yumruk haline getirmişti. Eğer droidin bir vericisi varsa şu anda çılgınca elindeki bilgiyi gönderiyor olabilirdi...

Sonra aniden, takipçiler yarım düzine yetişkin Noghri erkeği tarafından eşlik edilerek görüntüde belirdiler. Bir avda yakalanmış ödül gibi taşınan droid, ellerinde yararsızca debeleniyordu.

Leia derin bir nefes aldı. Yaklaşan ekibe “Onu bana getirin,” diye seslendi. Gençlerin altısı onu merdivenlerden çıkarıp, terasa sırt üstü yatırdılar. Leia ışın kılıcını açtı, gözleri gizli bir anten noktasını bulmak için droidi inceledi. Noktayı bulamadı ama bu kendi başına bir şey ispatlamazdı. Kendini en kötüsü için hazırlayarak droidin dış kabuğunda dikey bir kesik açtı. İki çapraz kesikten sonra droidin içi herkesin görmesi için ortadaydı.

Leia ışın kılıcını kapatırken Chewbacca çoktan droidin yanına eğilmişti; dev parmakları tüpler, kablolar ve Şberler arasında nazıkçe araştırma yapıyordu. Boşluğun tepesine yakın bir yerde küçük gri bir kutu vardı. Chewie, Leia'ya belirli bir bakış attı ve onu bağlantıların arasından çekti.

Leia, Chewie onu yere koyarken yutkundü. Uzun ve acı deneyimlerinden onu çok iyi tanımişti; bir İmparatorluk soruşturma droidinin motivator/kayıt ünitesi. Ama anten bağlantı yeri boştu. Şans ya da Güç, hâlâ onlarla birlikteydi.

Chewbacca şimdi boşluğun alt kısmını inceliyordu. Leia onu düğümün ortasından bir yığın silindir çıkarıp, işaretlerini inceleyip sonra onları tekrar yerine takarken izledi. Kalabalık tekrar mırıldanmaya başlamıştı ve Chewie'nin kendisi de tatmin olmuş bir mırıldanmayla, emme bölümünün yanından büyük bir silindir ve ince bir iğne çıkardı.

Leia dikkatlice silindiri ondan aldı. Onun için tehlikeli olmamalıydı ama riske girmenin gereği yoktu. Kalabalığa “Tüm hanedan başlarını bu silindirin gerçekten de bu makinenin içinden çıkarıldığını şahit olmaya çağırıyorum,” diye seslendi.

Ir'khaim silindiri şüpheyle inceleyerek “Kanıtınız bu mu?” diye sordu.

Leia “Evet,” diyerek başını salladı. “Bu bitkilerin, felaketten önce

hatırladığınız kholm çimeni olmadığını söyledim ama aradaki farkın ne olduğunu söylemedim.” Bitkilerden bir tanesini alıp görebilmeleri için yukarı kaldırdı. Kalabalığa “İmparator’un bilim adamları kholm çimeninizi aldı ve değiştirdi,” dedi. “Nesiller arasında üreyecek değişiklikler yarattılar. Fark ettiğiniz değişik koku sap, kökler ve yaprakların bıraktığı bir kimyasal maddeden kaynaklanıyor. Tek bir amacı olan kimyasal: Diğer bitkilerin yetişmesini önlemek. Büyük Amiral’in toprağı temizlediğini iddia ettiği makineler, İmparatorluk’un ektiğı bu özel kholm çimenini yok etmekten başka bir şey yapmıyorlar.”

Vor’corkh “Gerçekleriniz yine hayal gücünden ibaret,” diye terslendi. “Droid makineleri tek bir pirkha toprağı temizlemek için neredeyse 210 gün harcıyorlar. Benim kızlarım bir günde o kadar kholm çimeni temizleyebilirler.”

Leia ciddi bir tavırla gülümsedi. “Belki de makineler görüldüğü kadar zamana ihtiyaç duymuyorlar. Bunu bir inceleyelim.” Kholm çimenini önünde tutarak, iğnenin ucundan soluk bir sıvı damlacığını sapa dokundurdu.

Umduğı kadar dramatik bir gösteriydi. Damla bitkinin kahverengi yüzeyi tarafından emildi ve hiçbir şey olmuyor gibi gözükken birkaç saniyeden sonra haşf bir tıslama sesiyle bitki aniden siyaha dönüşüp, solmaya başladı. Kalabalıktan, zehir saptan yapraklara ve köklere yayılırken tıslayan bir hayret nidası yükseldi. Leia bitkiyi bir an daha yukarıda tuttu sonra onu terasa fırlattı. Orada, ateşe atılmış, kısa ve tanınmaz siyah bir tel haline dönene kadar bırakılmış kuru bir dal gibi yattı. Leia dikkatlice çizmesinin ucuyla ona dokundu ve bitki ince bir toza dönüştü.

Kalabalıktan başka bir sürpriz ya da öfke patlaması beklemişti ama ölümcül sessizlikleri herhangi bir sestən çok daha sinir bozucuydu. Noghri’ler gösterinin kastettiklerini çok iyi anlamıştı.

Yüzlerine bakınca, kazandığını anladı.

Silindiri yok edilmiş bitkinin yanına koydu ve hanedan başlarıyla yüzleşmek için döndü. “Size kanıtımı gösterdim,” dedi. “Şimdi Noghri borcunun ödenip ödenmediğine karar vermelisiniz.”

Vor’corkh’a baktı ve açıklayamadığı bir içgüdüyle hareket ederek, ışın kılıcını belinden çıkarıp ona verdi. Yanından geçerek Khabarakh’a gitti. Yavaşça “Özür dilerim,” dedi. “Benim yüzümden böyle bir şey yaşamayı asla beklemiyordum.”

Khabarakh iğne dişli Noghri gülüşüyle gülümsedi. “İmparatorluk

bize uzun zaman önce bir savaşçının efendisi için acı ile yüzleşmesinin gurur ve görevi olduğunu öğretti. Lord Vader'ın Mal'ary'ush'u için daha azını mı yapmalıyım?"

Leia başını salladı. "Ben sizin efendiniz değilim Khabarakh ve asla olmayacağım. Noghri'ler özgür bir halk. Buraya sadece o özgürlüğü size tekrar kazandırmak için geldim."

Vor'corkh arkasından uyarırcasına "Ve bizi İmparatorluk'a karşı yanınıza çekmeye," dedi.

Leia döndü. "Bunu isterim," diye kabullendi. "Ama şart koşmam."

Vorcorkh onu bir an inceledi. Sonra, isteksizce, ışın kılıcını ona geri verdi. "Honoghr'un hanedan başları böyle önemli bir kararı bir günde veremez," dedi. "Hesaba katılması gereken çok şey var ve tam bir Noghri halkı meclisi toplanmalı."

Khabarakh "O zaman toplanın," dedi. "Lord Vader'ın Mal'ary'ush'u burada."

Vor'corkh "Peki Mal'ary'ush, eğer İmparatorluk'a karşı çıkmaya karar verirsek bizi onların gazabından da koruyabilir mi?" diye karşı çıktı.

"Ama..."

Leia "Hayır, Khabarakh, o haklı," dedi. "İmparator başka tarafa geçmeniz ya da tarafsız kalmanızdansa, hepinizi öldürmeyi tercih eder."

Khabarakh "Noghri'ler nasıl savaşacaklarını unuttular mı?" diye terslendi.

Vor'corkh "Peki Kihm'bar klanından Khabarakh, Honoghr'a 48 yıl önce ne olduğunu unuttu mu?" diye cevap verdi. "Eğer İmparatorluk'a şimdi karşı koyarsak, o zaman dünyamızı bırakıp, saklanmaktan başka çaremiz kalmaz."

Leia "Bunu yapmak dışarıda İmparatorluk'a hizmet eden komando ekiplerinin hemen katledilmesini garanti eder," diye Khabarakh'a işaret etti. "Onların sebebini bile bilmeden ölmelerini ister misin? Bunda hiç onur yok."

Vor'corkh "Akıllıca konuşuyorsunuz Lady Vader," dedi ve ilk defa olarak Leia gözlerinde isteksizce de olsa bir saygı gördüğünü düşündü. "Gerçek savaşçılar sabrın değerini anlarlar. Şimdi buradan gidecek misiniz?"

Leia “Evet,” diyerek başını salladı. “Burada bulunmam sizin için hâlâ tehlike yaratıyor. Bir iyilik isteyeceğim; Khabarakh’ın beni gemime götürmesini...”

Vor’corkh Khabarakh’a baktı. “Khabarakh’ı ailesi onu kurtarmak için plan yaptı,” dedi. “Başarılı oldular ve o da uzaya kaçtı. Burada olan üç komando ekibi, onun peşine düştü. Tüm Kihm’bar Klanı, olaydan sorumlu olanların adlarını verene kadar şerefsizlik içinde yaşayacak.”

Leia başını salladı. Yeterince iyi bir hikâyeydi. “Komandoları diğer ekiplerle kontak kurduklarında dikkatli olmaları için uymayı unutmayın. Bunların en ufak bir bölümü bile İmparatorluk’un kulaklarına giderse, sizi yok ederler.”

Vor’corkh “Savaşçılara işlerini söylemeyin,” diye homurdandı. Durakladı. Silindire işaret ederek “Bize bundan daha fazla bulabilir misiniz?” diye sordu.

Leia “Evet,” dedi. “İlk önce Endor’a gitmeli ve gemimi almalıyız. Khabarakh bana Coruscant’a kadar eşlik edebilir ve ben de ona kaynak bulabilirim.”

Hanedan başı terreddüt etti. “Daha çabuk getirmenin yolu yok mu?”

Leia’nın aklında, Maitkrakh’ın bu sezonun ekinleri için ekim yapma mevsiminin neredeyse bittiğini söylemesi canlandı. “Olabilir,” dedi. “Khabarakh, eğer Endor’u boşverir ve doğrudan Coruscant’a gidersek, ne kadar zaman kazanırız?”

Khabarakh “Ortalama 4 gün Lady Vader,” diye karşılık verdi.

Leia başını salladı. Han onu kıymetli Şahin’i Endor yörüngesinde böyle bıraktığı için öldürecekti ama başka çaresi yoktu. “Pekâlâ,” dedi. “O zaman böyle yapacağız ama nerede kullanacağınıza dikkat edin, İmparatorluk gemilerinin yeni ekin alanını fark etmeleri riskini göze alamazsınız.”

Vor’corkh “Çiftçilere de işlerini nasıl yapacaklarını söylemeyin,” dedi ama bu defa sesinde kuru bir mizah tonu vardı. “Buraya varmasını sabırsızlıkla bekleyeceğiz.”

Leia “O zaman bir an önce ayrılısak iyi olur,” dedi. Maitkrakh’a baktı ve başını teşekkür edercesine salladı. En sonunda –nihayet– her şey yolunda gitmeye başlıyordu. Daha önceki şüphelerine rağmen, Güç kesinlikle onunla birlikteydi.

Khabarakh’a dönerek, ışın kılıcını açtı ve zincirlerini kesti. “Haydi Khabarakh. Gitme zamanı.”

Bölüm 25

Coral Vanda kendisini galaksideki en etkileyici gazino olarak tanıtıyordu; dev ve süslü Tralla odasına bakan Han neden buna karşı çıkan kimseyi görmediğini anlıyordu.

Odada en azından üç seviyeye yayılmış bir düzine sabacc masası, lugjack bar alanları, tregald kabinleri, holo satranç masaları ve hatta sıkı crinbid fanatikleri tarafından çok sevilen birkaç geleneksel atnalı şekilli warp tops bile vardı. Odayı ikiye bölen bir bar, bir müşterinin ya bir kazancı kutlamak ya da bir kaybı unutmak için içmek isteyebileceği her şeyi bulunduruyordu. Yemek için bile oyuna ara vermek istemeyenler için arka duvarda bir servis penceresi inşa edilmişti.

Kartlarına ve bardağına bakmaktan sıkıldığında ise dış gövdenin tam boy şeffaf camından görünen manzara vardı; dalgalanan mavi yeşil su, yüzlerce parlak renkli balık ve küçük deniz memelileri ve hepsinin etrafında, ünlü Pantolomin mercan resiflerinin karmaşık sarmal spiraller ve yelpazeleri bulunuyordu.

Kısacası Tralla odası Han'ın hayatında gördüğü en güzel kumarhaneydi... Ve Coral Vanda bunun gibi yedi başka odaya daha sahipti.

Barda yanında oturan Lando içkisinin son yudumlarını başına dikip bardağı itti. “Peki şimdi ne?” diye sordu.

Han bakışlarını dışarıdaki resiften ayırıp bir kez daha etrafına bakarak “O burada Lando,” dedi. “Bir yerlerde.”

Lando “Bence bu yolculuğu boşverdi,” diye karşı çıktı. “Büyük bir ihtimalle parası bitti. Sena'ın dediğini duydun –adam parayı zehirli suymuş gibi harcıyor.”

Han “Evet ama eğer parası bitseydi o zaman onlara başka bir gemi daha satmaya çalışırdı,” diye karşılık verdi. Kendi bardağını boşalttı ve yerinden kalktı. “Haydi, bir oda daha var.”

Lando “Sonra aynı şeyleri tekrar yapacağız,” diye kükredi. “Ve tekrar, tekrar, tekrar. Bu bir zaman kaybı.”

“Senin başka Şkrin var mı?”

Lando iki oturma yeri arasında nazıkçe dengelenmiş büyük bir Herglic etrafından dolaşmak için dönerlerken “Aslında var,” dedi ve

çıkışa doğru ilerledi. “Son altı saattir yaptığımız gibi dolanmak yerine bir yerde bir sabacc masasına oturmalı ve ciddi şekilde para harcamaya başlamalıyız. Etrafa bir çift serserinin yolmak için tam kıvamında oldukları yayılacaktır ve eğer bu adam Sena’nın dediği kadar hızlı para kaybediyorsa, o zaman paranın birazını geri kazanmakla kesinlikle ilgilenecektir.”

Han arkadaşına haşf bir şaşkınlıkla baktı. İki saat önce aynı şey aklına gelmişti ama Lando’nun kabul edeceğini düşünmemişti. “Profesyonel kumarbaz gururunun böyle bir yenilgiyi kabul edebileceğini düşünüyor musun?”

Lando doğruca ona baktı. “Eğer beni buradan çıkaracak ve madencilik operasyonuma götürecekse, gururum her şeyi kaldırabilir.”

Han yüzünü buruşturdu. Bazen Lando’yu bir şekilde tüm bunların içine sürüklediğini unutuyordu. “Evet,” dedi. “Özür dilerim. Tamam, bak ne diyeceğim. Saffkin Odasına da bir bakacağız. Eğer oradada değilse, buraya geri gelir ve...”

Sustu. Barda, boş bir koltuğun önünde içinde hâlâ yanan bir sigarranın bulunduğu bir kül tablası vardı. Sıradışı ama oldukça tanıdık aromalı bir sigarra.

Lando omzunun üzerinden “Şuna bak,” dedi yavaşça.

Han elini yavaşça lazer tabancasına indirip, kalabalık odaya çabuk bir bakış atarak “İnanmıyorum,” dedi.

Lando “İnansan iyi olur dostum,” dedi. Koltuğun yastığına dokundu. “Hâlâ sıcak. Burada... İşte orada.”

Kesinlikle Niles Ferrier’di; süslü parlak camdan çıkış kemerinin altında duruyordu, her daim var olan sigarralarından biri yine dişlerinin arasındaydı. Onlara sırttı, bir çeşit alaycı selam verdi ve yok oldu.

Lando “Evet, bu harika,” dedi. “Şimdi ne olacak?”

Han etrafına çabuk bir bakış atarak “Onu izlememizi istiyor,” dedi. Etrafta tanıdığı kimseyi göremiyordu ama bu bir şey ifade etmiyordu. Ferrier’in adamları büyük bir ihtimalle her taraflarındaydı. “Haydi gidip ne karıştırıyor görelim.”

Lando “Bu bir tuzak olabilir,” diye uyardı.

Han “Ya da anlamaya hazır olabilir,” diye karşılık verdi. “Lazer

tabancanı hazır tut.”

“Dalga mı geçiyorsun?”

Tam kemere giden yolu yarılamışlardı ki sesi duyduklar: Tıpkı uzaktan gelen gök gürültüsü sesi gibi kısa, derin tonlamalı bir vuruştı. Onu başka, daha yüksek sesli bir tanesi izledi, sonra bir üçüncüsü. Diğerleri de dinlemek için duraklarken kumarhenin sohbet gürültüsü kesildi ve bu sırada Coral Vanda titremeye başladı.

Han, Lando’ya baktı. “Sen de benim düşündüğümü mü düşünüyorsun?”

Lando “Turbolazer atışları suya isabet ediyor,” diye mırıldandı. “Ferrier anlaşma yapıyor, orası kesin. Yalnızca bizimle değil.”

Han başını salladı, midesinde sert bir düğüm oluştuğunu hissediyordu. Ferrier gidip İmparatorluk’la bir anlaşma yapmıştı ve eğer İmparatorluk güçleri Katana Şlosu’nu ele geçirirlerse süregelen savaşın güç dengesi aniden onlardan yana dönecekti.

Ve bir Büyük Amiral’in kumandasında?

“O gemi tüccarını hemen bulmalıyız,” dedi çıkışa doğru koştururken. “Belki de onu, burayı basmalarından önce bir kaçış podunda çıkarabiliriz.”

Lando “Diğer yolcular panik yapmaya başlamadan önce umarım,” diye ekledi. “Haydi gidelim.”

Kemere geldiklerinde zamanları tükendi. Ani bir gökgürültüsü sesi duyuldu, bu defa uzaktan değil tam tepelerinden geliyor gibi görünüyordu ve bir saniye boyunca şeffaf gövdenin dışındaki mercan resiŞ kızgın yeşil bir ışıkla aydınlandı. Coral Vanda yaralı bir hayvan gibi sendeledi ve Han kemerin kenarını denge sağlamak için yakaladı.

Bir şey kolunu yakaladı ve onu kemerden sağ tarafa doğru sertçe çekti. Han refleks olarak lazer tabancasını kavradı ama çekemeden önce güçlü tüylü kollar silah elini yanına yapıştırıp koridordaki tüm ani panik görüntülerini bloke ederek yüzüne ve göğsüne sarıldı. Bağırmaaya çalıştı ama kol, gözleri gibi, ağzını da kapatıyordu. Çaresizce çırpınıp, nefes alabildiği anlarda küfürler savurarak, koridorda geriye sürüklendi. İki gök gürültüsü daha duyuldu ve ikincisi neredeyse onu ve saldırganı yere yıkıyordu. Yana doğru bir yön değişikliği yaptılar; dirseği bir kapının yanına çarptı.

Sert bir itişle tekrar serbest kaldı, nefes almak için çırpındı. Küçük

bir içki depo odasındaydı, şişe kutuları, üç duvarı, neredeyse tavana kadar kaplıyordu. Çoğu şimdiye kadar Coral Vanda'nın sallantısı yüzünden devrilmişti ve bir tanesinden koyu kırmızı bir sıvı sızıyordu.

Kapının yanında, yine sırttan, Ferrier duruyordu. “Merhaba Solo,” dedi. “Gelebilmen çok güzel.”

Han ekşi bir sesle “Davetiniz geri çevrilmeyecek kadar nazikti,” dedi. Lazer tabancası iki metre ötedeki bir kutu yığınının önünde, kalın ve garip bir şekilde katı bir gölgenin tam ortasında szliyordu.

Ferrier sakince gölgeye işaret ederek “Hayaletimi hatırlıyorsunuz elbette,” dedi. “Bayan şans'ın rampasına sızıp yedek izleme aygıtımızı yerleştiren oydu. Geminin içindekini kastediyorum.”

Demek Ferrier buraya bu kadar hızlı gelmeyi böyle başarmıştı. Başka bir gök gürültüsü Coral Vanda'yı sarstı ve çok uca gelen bir kutu yere devrildi. Han yoldan çekilmek için geri sıçradı ve gölgeye daha yakından baktı. Bu defa gözleri ve beyaz sivri dişlerin parlamasını fark edebildi. Her zaman hayaletlerin bir çeşit uzay efsanesi olduğunu dşnmşti. Görünüşe göre değildiler. Ferrier'e “Bir anlaşma yapmak için çok geç değil,” dedi.

Diğeri ona şaşkın bir bakış attı. “Bu senin anlaşman Solo,” dedi. “Neden, dışarıda çatışmanın başlayacağı yerde olmak yerine buradasın sanıyorsun? Seni, her şey sakınleşene kadar burada güvende ve huzurlu tutacağız.” Bir kaşını kaldırdı. “Calrissian ise başka bir hikâye.”

Han ona kaşlarını çattı. “Ne demek istiyorsun?”

Ferrier, yavaşça “Demek istiyorum ki, onun yoluma çıkmasından usandım,” dedi. “O yüzden Coral Vanda nihayet yenilgiyi kabul edip yüzeye çıktığında, onun nde yer alıp zavallı Kaptan Hoffner'ı kötü Fırına Kuvvetleri Askerleri'nden kahramanca korumasını sağlayacağım. Eğer şansımız varsa...” Ellerini açıp gülümsedi.

Han öfkesini bastırarak “Adamın adı Hoffner ha?” dedi. fkelenmek Lando'ya yardımcı olmayacaktı. “O zaman gemide değil. İmparatorluk güçleri buna memnun olmayacaklar.”

Ferrier “Oh, o burada,” diye onu temin etti. “Sadece birazcık çıldırma ile meşgul o kadar. Yola çıktıktan bir saat sonra bizim dairemize kapatıldı.”

“Doğru adamı bulduğunuza emin misin?”

Ferrier omuz silkti. “Eğer öyle değilse, Büyük Amiral yalnızca kendini suçlayabilir. Bana ismi veren oydu.”

Başka bir atış gemiyi sarstı. Ferrier dengesini sağlayıp kapının açış düğmesine basarak “Seninle konuşmak güzeldi Solo ama bitirmem gereken bir anlaşma var,” dedi. “Görüşürüz.”

Han son bir kez daha şansını deneyerek “Sana İmparatorluk’un önerdiğinden iki katı daha fazla öderiz,” dedi.

Ferrier cevap vermeye bile zahmet etmedi. Bir kez daha gülümseyerek kapıdan çıktı ve kapıyı arkasından kapattı.

Han hayalete baktı. “Ya sen?” diye sordu. “Sen zengin olmak ister misin?”

Hayalet dişlerini gösterdi ama cevap vermedi. Başka bir gök gürelemesi oldu ve hızla yana yattılar. Coral Vanda iyi bir gemiydi ama Han bu çeşit bir saldırıya uzun süre dayanamayacağını biliyordu. Eninde sonunda, vazgeçip yüzeye çıkmak zorunda kalacaktı... Ve sonra Fırtına Kuvvetleri Askerleri gelecekti.

Buradan çıkması için fazla zamanı yoktu.

Chimaera’nın turbolazer topları tekrar ateşledi ve köprü holo ekranında, Coral Vanda’nın pozisyonunu işaretleyen konik siyah silindir yanında denizde kısa kırmızı bir çizgi belirdi. Bir an, kırmızı çizgi, deniz suyunun soluk yeşiliyle karşılaşınca, aşırı ısınmış buhara dönüştü, sonra soluk yeşil dışa doğru tüm yönlere yayıldı ve Coral Vanda şok dalgaları geçerken gözle görünür şekilde sallandı.

Pellaeon “İnatçılar, haklarını teslim etmem gerek,” diye yorumda bulundu.

Thrawn “Gemide çok zengin bir çok müşteri var,” diye ona hatırlattı. “Bir çoğu paralarını tehdit altında teslim etmektense boğulmayı tercih eder.”

Pellaeon bilgilerine baktı. “Bu seçimi yapmaları için fazla zamanları kalmadı. Ana iticileri devre dışı ve gövde mühürlerinde mikroçatlaklar belirmeye başladı. Bilgisayar eğer 10 dakika içinde yüzeye çıkmazlarsa, bir daha çıkamayacaklarını söylüyor.”

Thrawn “Onlar bir gemi dolusu kumarbaz kaptan,” dedi. “Geminin gücü üzerine kumar oynarken bir taraftan da başka alternatifler arayacaklar.”

Pellaeon holo ekranına kaşlarını çattı. “Ne gibi bir alternatifleri

olabilir ki?”

“İzleyin.” Thrawn kendi paneline dokundu ve Coral Vanda’nın önünde, holoda geriye doğru çılgın bir solucan yolu gibi uzanan küçük beyaz bir daire belirdi. “ResiŞn bu bölümünün altında burada bizden kaçmalarını, en azından geçici olarak, sağlayabilecek bir yol görünüyor. Buraya gittiklerine inanıyorum.”

Pellaeon “Asla başaramazlar,” diye karar verdi. “Şu andaki durumlarıyla değil. Emin olsak iyi olur tabii. Labirent girişine bir atış bunu halleder.”

Thrawn “Evet,” dedi, sesi düşünceliydi. “O resiflerden herhangi birine zarar vermek zorunda olmak çok kötü. Onlar gerçek sanat eserleri. Yaşayan ama zeki olmayan canlılar tarafından yaratıldıkları için belki de eşsizler. Onları daha çok inceleyebilmek isterdim.”

Tekrar Pellaeon’a döndü, başını salladı. “Hazır olduğunuzda ateş edebilirsiniz.”

Üstlerindeki İmparatorluk gemisi yanlarındaki suyu kaynatırken başka bir gök gürültüsü duyuldu... Ve Coral Vanda yana yatarken Han harekete geçti.

Geminin hareketinin onu yana fırlatmasına izin vererek yarı sendeledi, kutu yığınlarından birinin üzerine düşerek çarptı, son anda döndü; böylece darbeyi sırtıyla karşılamış oldu. Elleri başının üzerinde denge sağlarcasına çırpınırken, en üst kutunun alt köşelerini yakaladı, ve darbesinin gücü yığını sarsarken, sallanan kutuyu başının üzerinden indirdi, sonra onu olabildiğince hızla hayalete doğru fırlattı.

Kutu, uzaylıyı üst gövdesinden vurdu; hayalet dengesini kaybetti ve yere sırt üstü yuvarlandı.

Han hemen üzerindeydi, lazer tabancasını elinden tekmeledi ve tabancanın arkasından sıçradı. Silahı yakaladı, tekrar geri döndü. Hayalet kutudan kurtulmuş ve dökülmüş Menkooor viskisiyle kayganlaşmış zeminde ayağa kalkmak için çabalıyordu. Han lazer tabancasıyla işaret ederek “Dur orada!” diye bağırdı.

Havada bir deliğe de konuşuyor olabilirdi. Hayalet ayağa kalkmaya devam etti.

Diğer tek seçenek onu vurup öldürmek olduğu için, Han alt tarafa nişan aldı ve viski gölüne ateş etti. HaŞf bir tıslama sesi duyuldu, sonra aniden, odanın merkezinde mavi renkli bir alev belirdi.

Uzaylı Han'ın anlayamadığı için çok memnun olduğu kendi dilinde bir şeyler bağırarak ateşten kaçınmak için geriye sıçradı. Hayaletin momentumu onu neredeyse tüm yığını devirmesine yol açarak bir kutu yığınının üzerine fırlattı. Han uzaylının üzerindeki kutuya iki kere ateş etti; uzaylının kafasına ve omuzlarına ikiz alkol şelaleri akışını başlattı. Uzaylı tekrar çılgılık attı ve dengesini sağladı.

Han son bir atışla alkol şelalerini ateşe verdi.

Hayaletin çılgılığı, ateşten kaçarken yüksek perdeden bir inlemeye dönüştü, kafası ve omuzları alevle kaplanmıştı. Han inlemenin acıdan çok öfkeden olduğunu biliyordu –alkol ateşi o kadar da yakıcı değildi. Zaman verilirse, hayalet alevlerden kurtulur ve büyük bir ihtimalle Han'ın boynunu kırardı.

Ama bu zaman verilmedi. İnlemelerin ortasında, depo odasının otomatik yangın sistemi nihayet harekete geçti ve sensörler alev köpüğünü direk olarak hayaletin yüzüne fışkırtmaya başladı.

Han sonucu görmek için beklemedi. Geçici olarak kör olmuş uzaylının yanından dalarak kapıdan çıktı.

İlk yakalandığında panik içindeki insanlarla dolu olan koridor artık terk edilmişti; yolcular ya kaçış podlarına gidiyorlardı ya da odalarının sözde güvenliğine saklanmışlardı. Depo odasının kilidini mühürlemek için ateş eden Han, geminin ana girişine doğru ilerledi ve Lando'ya zamanında erişmeyi umdu.

Lando altında, neredeyse korkmuş yolcuların çılgılık ve bağrıışmaları arasında kaybolan, harekete geçen pompaların boğuk vızıltısını duyabiliyordu. Coral Vanda beklediğinden daha kısa bir sürede teslim oluyordu.

Omzunun üzerinden başka bir çabuk bakış atarak bir küfür savurdu. Han hangi allahın belası yere kaybolmuştu? Büyük bir ihtimalle Ferrier'in peşindeydi, kaygan hırsızın şimdi ne işler karıştırdığını öğrenmek istiyordu. Yapılması gereken bir işleri varken gidip bir içgüdü'nün peşine düşmek tam Han'a göreydi.

Coral Vanda'nın mürettebatının bir düzinesi o geminin ana kapısına vardığı zaman savunma pozisyonlarını alıyorlardı. “Kaptanla ya da başka bir subayla hemen konuşmam lazım,” diye seslendi.

Adamlardan biri ona bakmadan “Odana git,” diye terslendi. “Baskına uğramak üzereyiz.”

Lando “Biliyorum,” dedi. “Ve İmparatorluk güçlerinin ne istediğini

de biliyorum.”

Diğeri ona çabuk bir bakış attı. “Evet? Ne?”

Lando “Yolculardan birini,” dedi ona. “Onda İmparatorluk’a...”

“Adı nedir?”

“Bilmiyorum. Ama elimde bir tanım var.”

Mürettebat, lazer tabancasındaki güç seviyesini kontrol ederek, “Harika,” diye homurdandı. “Sana ne yapacağını söyleyeyim –arka tarafa git ve kapı kapı dolaşmaya başla. Eğer onu bulursan bize haber ver.”

Lando dişlerini sıktı. “Ben ciddiylim.”

Diğeri “Ben de,” diye alayla homurdandı. “Haydi git buradan.”

“Ama...”

“Sana kıpırda dedim.” Adam lazer tabancasını Lando’ya doğrulttu. “Eğer yolcunun biraz akli varsa herhalde çoktan bir kaçış poduyla gemiyi terketmiştir.”

Lando koridordan geri çekildi, her şey kafasında geç de olsa yerine oturuyordu. Hayır gemi tüccarı hiçbir kaçış podunda olamazdı. Büyük bir ihtimalle kendi odasında bile değildi. Ferrier buradaydı, ve Ferrier’i tanıyorsa, eğer yarışı zaten kazanmadıysa kendini böyle açıkça göstermezdi.

Güverte ayağının altında haşfçe sallandı; Coral Vanda yüzeye erişmişti. Lando dönerek arka tarafta koştu. Birkaç koridor önce bir yolcu giriş bilgisayarı vardı. Eğer oradan bir yolcu listesi alır ve İmparatorluk kuvvetleri geminin kontrolünü almadan önce Ferrier’in odasını bulursa onları ele geçirebilirdi. Hızlıca koşarak çapraz bir koridora girdi.

Grubun ortasında neredeyse gözlerden gizlenmiş ince, beyaz saçlı bir adam bulunan dört iri yapılı adam lazer tabancaları hazır, ona doğru kararlı bir şekilde koşuyorlardı. Liderleri Lando’yu fark etti ve lazer tabancasını kaldırıp ateş etti.

İlk atış tam bir ıskaydı. İkincisi, Lando köşede eğilirken, duvarı kızarttı.

Lando “Ferrier’in odasını bulmak buraya kadarmış,” diye söylendi. Birkaç atış daha barikatını geçti ve sonra şaşırtıcı bir şekilde atışlar durdu. Lando lazer tabancası elinde koridor duvarına yapışarak

köşeye döndü ve etrafa çabuk bir bakış attı.

Gitmişlerdi.

“Harika,” diye mırıldandı daha uzun bir bakış atarak. Evet gitmişlerdi; büyük bir ihtimalle geminin merkez çekirdeğindeki sadece mürettebatın girebileceği bölümlerden birine. Birini tanıdık olmayan bir alanda kovalamak genellikle iyi bir Şkir değildi ama şu anda başka bir seçeneğe yer yoktu. Yüzünü buruşturarak köşeden çıktı...

Sağından gelen lazer tabancası atışı kolunu yakarak geçerken bağırdı. Çapraz koridora daldı, düşerken, ana koridordan üç adamın daha ona doğru geldiğini gördü. Kalın halıya, yıldızları görecektik kadar sert düştü, yana yuvarlandı -ve orijinal grup saklandıkları yerden seyrediyorsa o zaman öleceğinin farkında olarak- bacaklarını ateş hattından çekti. Yeni gelenlerin lazer tabanca atışları ona yaklaşırlarken koruma ateşi olduklarını belli eden gruplaşmayla duvara çarptı. Lando, nefes nefese –o hızlı dalış, nefesini kesmişti? ayağa kalktı ve çapraz koridorun yarısındaki kemerli bir kapıya doğru hareket etmeye başladı. Kapı ona fazla saklanacak yer sağlamazdı ama bu elindeki en iyi şeydi.

Tam kapıya varmıştı ki saldırganlarının yönünden ani bir lanetleme ve farklı lazer tabancası modellerinden gelen birkaç atış duyuldu.

Sonra sessizlik...

Lando, şimdi ne karıştırdıklarını merak ederek, kaşlarını çatı. Ona doğru yaklaşan ayak seslerini duyabiliyordu; kendini kapıya doğru yapıştırarak lazer tabancasını keşişme noktasına doğrulttu.

Ayak sesleri keşişme noktasına geldi ve durakladı. “Lando?”

Lando, sessizce, rahat bir nefes alarak lazer tabancasını indirdi. “Buradayım Han,” diye seslendi. “Haydi, Ferrier’in adamları bizim adamı ele geçirdiler.”

Han köşeyi döndü ve ona doğru koştu. “Hepsi bu değil dostum. Ferrier seni de hedef gösteriyor.”

Lando yüzünü buruşturdu. Bunu fark etmemiş değildi. “Beni boşver,” dedi. “Sanırım aşağıya geminin çekirdeğine indiler. Onları ana giriş varmadan önce yakalamalıyız.”

Han “Deneyebiliriz,” dedi sıkıntıyla etrafına bakarak. “Orada, bir mürettebat giriş kapısı var gibi gözüküyor.”

Vardı. Ve kilitliydi.

Lando yarı açık açma panelini incelemek için eğilerek “Ferrier’in adamları içeri girdi,” diye homurdandı. “Evet. İşte burada, kısa devre yapılmış. Bakalım.”

Küçük parmağının ucuyla mekanizmaya dikkatlice dokundu ve tatminkâr bir klikle, panel açıldı. Tekrar ayağa kalkarak “İşte gidiyoruz,” dedi.

Açılıştan bir lazer tabancası yayılım ateşi gelince geri sıçradı.

Han “Evet, kesinlikle gidiyoruz,” dedi. Açılışın diğer tarafında duvara yaslanmıştı, lazer tabancası hazırda ama gelen atışların arasından hiçbir şekilde karşılık verme şansı yoktu. “Ferrier’in bu gemide kaç adamı var?”

Lando “Çok fazla,” diye homurdandı. Kapı, görünüşe göre kimsenin içeri girmeyeceğine karar verip, tekrar kapandı. “Sanırım bunu zor yoldan yapacağız. Haydi ana girişe gidip onları orada yakalamaya çalışalım.”

Han omzundan kavradı. “Çok geç,” dedi. “Dinle.”

Lando kulaklarını açarak kaşlarını çattı. Geminin seslerinin üzerinde, uzaklarda, Fırtına Kuvvetleri Birlikleri’nin lazer tüfeklerinin hızlı atışlarını duyabiliyordu. “Gemideler,” diye mırıldandı.

Han “Evet,” diyerek başını salladı. Güverte ayaklarının altında haşfe titredi ve aniden lazer atışı yavaşladı. “Ses altı el bombası,” dedi. “Buraya kadar. Haydi.”

Lando, Han çapraz koridorda koşmaya başlarken “Haydi nereye?” diye sordu.

Diğeri “Kaçış podu iskelelerine, arka tarafa,” diye karşılık verdi. “Buradan gidiyoruz.”

Lando ağzının açık kaldığını hissetti ama arkadaşına bakınca tüm itirazları boğazında düğümlendi. Han’ın yüzü sert çizgilerle dolmuştu, gözleri öfke ve hayal kırıklığıyla yanıyordu. Bunun ne demek olduğunu çok iyi biliyordu. Büyük bir ihtimalle Lando’dan çok daha fazla...

Kaçış podu, diğer yüzlerce pod ve süzülen resif parçaları tarafından çevrilmiş olarak deniz yüzeyi üzerinde sallanıyordu. Han, küçük penceresinden uzakta, son İmparatorluk saldırı mekiklerinin

de Coral Vanda'dan kalkıp uzaya yöneldiğini gördü. Lando yanındaki koltuktan “Bu kadar mı yani?” diye sordu.

Han “Bu kadar,” dedi, sesindeki acılığı duyarak. “Yakında podları toplamaya başlarlar.”

Lando sessizce “Yapabileceğimiz her şeyi yaptık Han,” dedi. “Daha da kötü olabilirdi. Coral Vanda'yı havaya uçurabilirlerdi –o zaman birinin bizi bulması günler alırdı.”

Bu da İmparatorluk'a çok daha fazla bir avantaj sağlardı. Han ekşi bir sesle “Evet, harika,” dedi. “Gerçekten de zirvedeyiz.”

Lando “Başka ne yapabilirdik?” dedi. “Gemiyi almalarını önlemek için batırsa mıydık?–bu sırada yüzlerce insanı öldürülebileceğini bir kenara atalım. Ya da üç saldırı mekiği dolusu Fırtına Kuvvetleri Birliği ile savaşırken kendimizi mi öldürtseydik? En azından bu şekilde, Karanlık Güç savaşta karşımıza çıkmadan önce hazırlanma şansına sahibiz.”

Lando deniyordu? hakkını teslim etmek gerekirdi. Ama Han henüz neşelenmeye hazır değildi. “İki yüz Dreadnaught tarafından vurulmaya nasıl hazırlanırsın?” diye homurdandı. “Zaten limitlerimizin sonuna gelmiş durumdayız.”

Lando “Haydi Han,” dedi; sesi biraz sinirlenmiş çıkıyordu. “Eğer gemiler mükemmel durumda ve hemen uçmaya hazır bile olsalar, hâlâ her parça başına onları yönetecek iki bin mürettebat lazım. İmparatorluk bu kadar adamı bulup onlara bunları kullanmayı öğretene kadar yıllar geçecektir.”

Han “Tabii İmparatorluk zaten yeni gemiler arıyordu,” diye hatırlattı. “Bu da zaten ellerinde bir sürü adam olduğunu gösterir.”

Lando “Ellerinde 400.000 tane olduğundan şüpheliyim,” diye karşı çıktı. “Haydi bir kere olsun iyi taraftan bakmaya çalış.”

Han başını salladı. “Burada bakılacak iyi bir taraf yok.”

Lando “Tabii ki var,” dedi. “Senin çabuk davranman sonucu, Yeni Cumhuriyet hâlâ bir savaşma şansına sahip.”

Han kaşlarını çattı. “Ne demek istiyorsun?”

“Hayatımı kurtardın unuttun mu? Beni Ferrier'in adamlarının elinden kurtardın .”

“Evet hatırlıyorum. Bunun Yeni Cumhuriyet'in şansıyla ne alakası var?”

Lando “Han!” dedi, şok olmuş bir sesle. “Çok iyi biliyorsun ki,Yeni Cumhuriyet ben olmazsam hızla çöker.”

Han kendini tutmak için zorlamasına rağmen buna gülümsemeden edemedi. “Pekâlâ, vazgeçiyorum,” diyerek içini çekti. “Eğer homurdanmayı kesersem, sen de susacak mısın?”

Lando başını salladı. “Anlaştık.”

Han pencereye döndü ve gülümsemesi yüzünden silindi. Lando istediğini söyleyebilirdi ama Katana Şlosu’nun kaybı çok büyük bir kayıptı; ikisi de bunu biliyorlardı. Bir şekilde, İmparatorluk’un o gemileri ele geçirmesini durdurmaları lazımdı.

Bir şekilde...

Bölüm 26

Mon Mothma başını şaşkınlık içinde salladı. “Katana Şlosu. Bunca yıldan sonra. İnanılmaz.”

Fey’lya soğuk bir sesle “Bazıları bundan daha fazlasını bile düşünebilir,” diye ekledi; Karrde’nin ifadesiz yüzüne bakarken kürkü dalgalanıyordu. Leia onun bunu aceleyle düzenlenen toplantıda devamlı yaptığını fark etmişti: Karrde’ye; Luke’a ve ona sert sert bakıyordu. Mon Mothma bile sert bakışlardan kurtulamamıştı. “Aslında bazıları bize anlattığınız şeylerin doğruluğuyla ilgili büyük şüpheler taşıyabilir.”

Karrde’nin yanındaki Luke kıpırdandı ve Leia onun Bothan’a karşı duyduğu can sıkıntısını bastırma çabalarını sezdi. Ama Karrde sadece bir kaşını kaldırdı. “Size yalan söylediğimi mi öneriyorsunuz?”

Fey’lya “Ne? Bir kaçakçının yalan söylemesi mi?” diye cevap verdi. “Düşünülemez bile.”

Han “Yalan söylemiyor,” dedi; sesine sert bir ton yerleşmişti. “Şlo bulundu. Gemilerden bazılarını ben gördüm.”

Fey’lya, gözlerini masanın cilalı yüzeyine çevirerek, “Belki de,” dedi. Tüm bu toplantı boyunca, Han, Fey’lya’nın tavırlarından ve bakışlarından muaf tutulan tek kişi olmuştu. Her nedense, Bothan ona bakmaya bile isteksiz görünüyordu. “Belki de değil. Galaksi de tek Dreadnaught kruvazörü bulunan yer Katana Şlosu değil.”

Luke, Mon Mothma’ya ve Fey’lya’a bakarak en sonunda “Buna inanmıyorum,” diye konuştu. “Katana Şlosu bulundu, İmparatorluk peşinden gidiyor ve biz burada öylece oturup tartışıyor muyuz?”

Fey’lya, bakışlarını Luke’a çevirerek “Belki de problem çok fazla ya da çok kolayca inanmanızdır,” diye alayla homurdadı. “Solo bize İmparator’un onları bahsi geçen gemilere götürecek birini ellerinde tuttuğunu söylüyor. Karrde ise sadece kendisinin onların yerini bildiğini söylüyor.”

Karrde ekşi bir tavırla “Bugün en azından bir kez belirttiğim gibi,” dedi. “Başka kimsenin ne bulduğumuzu bilmediği varsayımı sadece bir varsayımdı. Kaptan Hoffner kendi açısından son derece zeki bir adamdır ve ben koordinatları silmeden önce onlardan bir kopya çıkarmış olabileceğine inanmakta güçlük çekmiyorum.”

Fey'lya "Eski iş arkadaşınıza bu kadar güvenmenize sevindim," dedi. "Kendi adıma ben, Kaptan Solo'nun yanılıyor olmasını daha inanılır buluyorum." Kürkü dalgalandı. "Ya da özellikle aldatıldığını."

Leia yanındaki Han'ın ruh halinin karardığını hissetti. Han "Bunu açıklamak ister misiniz Konsey Üyesi?" diye sorguladı.

Fey'lya "Size yalan söylendiğini düşünüyorum," dedi açıkça; gözleri hâlâ Han'inkilerle karşılaşmıyordu. "Sizin o kontağınızın – kimliğini açıklamak için dikkat çekici bir şekilde isteksiz olduğunuzu fark ettiğim kişi– size bir hikâye anlattığını ve onu sahte kanıtla süslediğini düşünüyorum. Calrissian'ın incelediğini söylediğiniz o makine parçası herhangi bir yerden gelmiş olabilir. Ve kendiniz de aslında gemilerden birine hiçbir zaman binmediğinizi itiraf ettiniz."

Han "Peki ya Coral Vanda'daki İmparatorluk Baskını ne olacak?" diye sorguladı. "Belli ki onlar orada ele geçirmeye değer bir şey olduğunu düşündüler."

Fey'lya ince bir şekilde gülümsedi. "Ya da bize öyle göstermek istediler. Belki de gerçekten ele geçirmek istedikleri bir şey vardı. Eğer isimsiz kontağınız gerçekten onlarla çalışıyorsa..."

Leia, Han'a baktı. Orada, yüzeyin altında bir şeyler vardı. Tanımlayamadığı bir duygu girdabı gibi bir şey. Yavaşça "Han?" diye sordu.

Han "Hayır," dedi; gözleri hâlâ Fey'lya'daydı. "O İmparatorluk için çalışmıyor."

Fey'lya "Siz öyle diyorsunuz," diyerek burnunu çekti. "Bunun için çok az kanıt sunuyorsunuz."

Karrde "Peki o zaman," diyerek araya girdi. "Bir an için tüm bunların dev bir sabun köpüğünden ibaret olduğunu farz edelim. Büyük Amiral'in bundan ne kazancı olacak?"

Fey'lya'nın kürkü, Leia'nın büyük bir ihtimalle can sıkıntısı olarak karar verdiği bir hareketle düzleşti. O ve Karrde, Bothan'ın, Thrawn'ın aslında bir İmparatorluk Büyük Amirali olmadığı teorisini batırmışlardı ve Fey'lya bu küçük yenilgiyi bile pek kabullenmiyordu. Karrde'ye katı bir tavırla "Bence bu çok açık," dedi. "200 tane Dreadnaught'u aktif hale getirmek ve taşımak için tekrar görevlendireceğimiz eğitimli personeli için kaç sistemi savunmasız bırakacağız sanıyorsunuz? İmparatorluk, bizim aceleci

davranışlarımızdan çok şey kazanabilir.”

Karrde “Aynı zamanda bizim hareketsizliğimizden de kazanacak çok şeyleri var,” dedi. Sesi buz gibi soğuktu. “Hoffner ile iki seneden fazla çalıştım ve İmparatorluk’un ondan Şlonun yerini öğrenmesi fazla zaman almayacaktır, bunu söyleyebilirim. Eğer hızlı hareket etmezseniz, her şeyi kaybedeceksiniz.”

Fey’lya “Eğer kaybedecek bir şey varsa,” dedi.

Leia, Han’ın koluna uyarırcasına dokundu. Karrde cevap vermeden önce “Bunu kontrol etmesi kolay,” diyerek araya girdi. “Bir gemi ve teknik ekibi göz atmaları için gönderebiliriz. Eğer Şlo oradaysa ve işlevsel durumdaysa, o zaman tam bir kurtarma çalışmasına başlayabiliriz.”

Karrde’nin yüzündeki bakıştan, bunun bile çok yetersiz olduğunu düşündüğünü görebiliyordu. Ama başını salladı. “Sanırım yeterince mantıklı.”

Leia, Mon Mothma’ya baktı. “Mon Mothma?”

Mon Mothma “Katılıyorum,” dedi. “Konsey Üyesi Fey’lya, Amiral Drayson’la bu göreve bir Eskort fırkateyni ve iki X-Kanat Birliği yollamak üzere konuşacaksınız. Tercihen zaten burada olan bir gemi kullanın. Sistem dışındaki kimsenin ne yaptığımız konusunda en ufak bir ipucu bile almasını istemeyiz.”

Fey’lya başını yavaşça eğdi. “Nasıl isterseniz. Yarın sabah yeterince erken mi?”

“Evet.” Mon Monthma, Karrde’ye baktı. “Şlo’nun koordinasyonlarına ihtiyacımız olacak.”

Karrde “Elbette,” diye onayladı. “Onları yarın sabah sunarım.”

Fey’lya homurdandı. “Kaptan Karrde, size hatırlatmama izin verin...”

Karrde yumuşak bir sesle devam etti: “Tabii Konsey Üyesi, eğer bu akşam Coruscant’tan ayrılıp yerlerini en yüksek parayı verene sunmamı tercih ediyorsanız...”

Fey’lya ona sert bir bakış attı, kürkü düzleşmişti ama yapabileceği hiçbir şey yoktu ve bunu biliyordu. “Yarın sabah o zaman,” diye homurdandı.

Karrde “İyi,” diyerek başını salladı. “Hepsi bu kadarsa, o zaman odama çekilip akşam yemeğinden önce biraz dinleneceğim.”

Leia'ya baktı ve Leia aniden bakışlarındaki ya da hislerindeki değişimi fark etti. Haşfçe başını salladı ve Karrde'nin bakışları, ayağa kalkarken, sakince başka bir yöne kaydı. "Mon Mothma, Konsey Üyesi Fey'lya," dedi ikisine de selam vererek. "İlginç bir toplantı oldu."

Fey'lya, karanlık bir tavırla, "Sizinle sabah görüşeceğiz," dedi.

Haşf alaycı bir gülüş Karrde'nin dudaklarında belirdi. "Elbette."

Mon Mothma "O zaman ben de bu toplantının bittiğini ilan ediyorum," diye resmi açıklamayı yaptı.

Leia, Han'a diğerleri kendi veri kartlarını toplarlarken "Haydi gidelim," diye mırıldandı.

Han "Neler oluyor?" diye sordu.

Leia ona "Sanırım Karrde benimle konuşmak istiyor," dedi. "Haydi. Burada kalıp Mon Mothma ile konuşmak istemiyorum."

Han "Peki, sen git," dedi; sesi garip bir şekilde dalgındı.

Leia ona kaşlarını çattı. "Emin misin?"

"Evet," dedi Han. Gözleri omzunun üzerinden bakıyordu ve Leia tam zamanında bakarak Fey'lya'nın odadan çıktığını gördü. "Git haydi. Ben seni yakalarım."

Leia ona kaşlarını çatarak "Tamam," dedi.

Han uzanıp elini sıkarken "Her şey yolunda," dedi. "Sadece Fey'lya ile bir dakika yalnız konuşmam lazım."

"Ne hakkında?"

"Kişisel şeyler." Leia'nın genellikle çok sevimli bulduğu çarpık gülüşlerinden birini denerdi. Bu defa her zaman olduğu kadar masum görünmüyordu. "Hey –her şey yolunda," diye tekrarladı. "Sadece onunla konuşacağım. Güven bana."

"Bunu daha önce de duydum." Leia içini çekti. Ama Luke daha şimdiden gitmişti, Karrde de çıkmak üzereydi ve Mon Mothma'nın yüzünde de gelip Leia'dan bir iyilik isteyeceği zamanki ifadelerinden vardı. "Sadece diplomatik olmaya çalış. Tamam mı?"

Han'ın gözleri tekrar omzunun üzerinden kaydı. "Elbette," dedi. "Güven bana."

Fey'lya, Han onu gördüğünde Büyük Koridorda Toplantı Odasına

doğru gidiyor, çok acelesi olan ama kimsenin bunu bilmesini istemeyen birine has bir yürüyüşle ilerliyordu. Han “Hey,” diye seslendi. “Konsey Üyesi Fey’lya.”

Tek cevap en yakındaki ch’hala ağaçlarının üzerinde kısa bir süre için soluk kırmızı bir rengin belirmesiydi. Han adımlarını hızlandırdı ve bir düzine çabuk adımda diğerini yakaladı.

Fey’lya ona bakmadan “Tartışacak bir şeyimiz yok,” dedi.

Han yanında yürümeye başlayarak “Kesinlikle var,” diye karşılık verdi. “Mesela içinde bulunduğunuz düğümden bir çıkış yolu bulmak gibi.”

Fey’lya, Han’a yan bir bakış atarak “Ben ailenizin kadınının diplomat olduğunu zannediyordum,” diyerek burun kıvrırdı.

Han gerçekten karşındakinden nefret etmemeye çalışarak “Sırayla çalışıyoruz,” dedi. “Görüyorsunuz ki, burada başınızı belaya sokan, Bothan kurallarıyla oynamaya çalışmanızdı. O banka işi Ackbar’ı kötü gösterdi ve siz de tipik iyi bir Bothan gibi, onun üzerine atladınız. Sorun şu ki, kimse sizinle birlikte atlamadı ve şimdi boğazınıza kadar batmış, yalnız ve politik şöhretiniz de tehlikede olarak ortada kaldınız. Nasıl şerefli bir şekilde geri adım atacağınızı bilmiyorsunuz ve prestijinizi korumanın tek yolunun Ackbar’ın indirilmesi olduğunu düşünüyorsunuz.”

Fey’lya “Öyle mi?” diye iğneli bir sesle sordu. “Hiç sizin tabirinizle boğazıma kadar batmamın sebebinin Ackbar’ın gerçekten ihanetten suçlu olduğunu düşünmem olabileceği aklınıza geldi mi?”

Han “Aslında, hayır,” dedi. “Ama bir çok insan böyle düşünüyor ve şöhretinizi tehlikeye atan şey de bu. İnsanlar birinin elinde kanıt olmadan bu kadar gürültü çıkarmasını anlayamıyorlar.”

“Elimde kanıt olmadığını nereden çıkardınız?”

Han “Başlangıç olarak, kanıtları göstermemenizden,” dedi açıkça. “Sonra Breil’lya’yı New Cov’a, Senatör Bel Iblis’le yüksek prestijli bir çeşit anlaşma yapmak için apar topar göndermeniz gerçeği var. Breil’lya orada bunu yapıyordu değil mi?”

Fey’lya “Neden bahsettiğinizi bilmiyorum,” diye söylendi.

“Tabii, eminim. Ve üçüncü bir şey daha var. Beş dakika önce Bel Iblis’i, eğer size Katana Şlosu’nu getirmek için yeterince zaman kazandıracak olsa, bıçakların önüne atmaya hazırdınız.”

Fey'lya aniden durdu. “Sizinle açık konuşayım Kaptan Solo,” dedi; hâlâ Han'ın yüzüne doğrudan bakmıyordu. “Siz benim motivasyonlarımı anlıyor musunuz bilmiyorum ama ben kesinlikle sizinkileri anlıyorum. Katana Şlosu'nu kendiniz Coruscant'a getirmek istiyorsunuz; bununla benim düşüşümü sağlayacak ve Ackbar'ın tekrar görevine gelmesini başaracaksınız.”

Han bıkkınlıkla başını sallayarak “Hayır,” dedi. “Tüm nokta da bu Konsey Üyesi. Leia ve diğerleri Bothan kurallarıyla oynamıyorlar. Onlar prestij değil, kanıtlar üzerine kararlar veriyorlar. Eğer Ackbar suçluysa, cezalandırılır; eğer masumsa, serbest bırakılır. Bu kadar basit.”

Fey'lya acı bir tavırla gülümsedi. “Benim tavsiyemi dinleyin Kaptan Solo; kaçakçılık, savaş ve diğer anladığınız şeylerle uğraşın. Politika sizin boyunuzu aşıyor.”

Han “Hata yapıyorsunuz Konsey Üyesi,” dedi son bir kez daha deneyerek. “Şimdi hiçbir şey kaybetmeden geri çekilebilirsiniz. Bunu gerçekten yapabilirsiniz. Ama devam ederseniz, tüm Yeni Cumhuriyeti de kendinizle birlikte batırma riskini alıyorsunuz.”

Fey'lya kendini dikleştirdi. “Batmak gibi bir planım yok Kaptan Solo. Yeni Cumhuriyet ordusundaki destekçilerim bunun olmamasını sağlayacak. Ackbar düşecek ve ben onun yerinde yükseleceğim. Şimdi izin verirsiniz, Amiral Drayson'la konuşmalıyım.”

Döndü ve hızla ilerledi. Han, onun gitmesini izledi, yenilginin ekşi tadı ağzındaydı. Fey'lya ne yaptığını göremiyor muydu? Her şeyi uzun vadeli bir bahis için riske attığını anlamıyor muydu?

Belki göremiyordu. Belki burada kumar riskinin ne kadar büyük olduğunu görmek için deneyimli bir kumarbaz olmak gerekiyordu.

Ya da kendi sistemine değişemeyecek kadar çok gömülmemiş olan bir politikacı olmak.

Fey'lya Büyük Koridor'un sonuna erişti ve Amirallik Merkezi'ne doğru sola döndü. Başını sallayan Han dönüp, Karrde'nin misaflar bölümüne doğru yollandı. İlk olarak Coral Vanda ve şimdi de bu. Bunun bir trendin başlangıcı olmadığını umuyordu.

Mara odasının penceresinin önünde durdu, uzaktaki Manari Dağları'na bakıyor ve zihninde toplanan kara düşüncelerin ağırlığının baskısını hissediyordu. İmparatorluk Sarayı. Beş yıldan sonra, İmparatorluk Sarayı'ndaydı. Önemli hükümet toplantılarının,

parlak sosyal fonksiyonların, karanlık ve özel entrikaların sahnesi. Hayatının gerçek anlamda başladığı yer.

Ve hayatı bittiğinde bulunduğu yer.

Tırnakları pencere çerçevesindeki oyulmuş kıvrımların üzerinde gezinirken, iyi hatırlanan yüzler önünden geçti. Büyük Amiral Thrawn, Lord Vader, Büyük Moff Tarkin, danışmanlar, politikacılar ve yüzlerce diğer iki yüzlü. Ama hepsinin üzerinde İmparator'un görüntüsü vardı. Onu zihninde, pencereden kendisine bakıyormuş gibi açıkça görebiliyordu; kırıışmış yüzü kaşlarını çatmıştı, sarı tonlu gözleri öfke ve hayal kırıklığı ile yanıyordu.

LUKE SKYWALKER'I ÖLDÜRECEKSİN!

Zihninde yankılanan kelimelere “Deniyorum,” diye cevap verdi. Ama bunu söylerken bile gerçekten doğru olup olmadığını düşünüyordu. Myrkr'de Skywalker'ın hayatını kurtarmaya yardım etmişti; Jomark'a yardımını dilenmek için gitmişti ve şimdi de itiraz etmeden onunla Coruscant'a gelmişti.

Tehlikede değildi. Karrde de öyle. Skywalker'ın ona ya da Karrde'nin adamlarına yardımcı olabileceğini düşündüğü hiçbir yol yoktu.

Kısacası hiçbir mazereti kalmamıştı.

Diğer odadan bir kapının açılıp kapanma sesi geldi. Karrde, toplantısından dönmüştü. Bu düşünceleri kafasından atabilmek için doğan mazarete memnun olarak, odalarını birleştiren kapıya yürüdü.

Karrde oraya kendisinden önce vardı. Kapıyı açıp kafasını içeri uzatarak “Mara?” dedi. “Buraya gel lütfen.”

Mara odaya girdiğinde Karrde, odanın bilgisayar terminali başında duruyordu. Yüzüne tek bir bakış atmak Mara'ya her şeyi anlattı. “Yanlıı giden ne?”

Karrde terminalin kopya girişinden bir veri kartını çıkararak “Tam olarak emin değilim,” dedi. “Konsey'deki o Bothan teklişmize sürpriz derecede bir direnç gösterdi. Açıkça Mon Mothma'nın Şlonun yeri kontrol edilene kadar ciddi bir kurtarma görevi hazırlamasını engelledi. Şimdi bir sabah uçuşu için gemi hazırlatıyor.”

Mara kaşlarını çatı. “Çifte ihanet mi?”

“Belki de ama hiç anlamlı gelmiyor.” Karrde başını salladı. “Thrawn zaten Hoffner’ı elinde tutuyor. Şlo’ya çok yakında ulaşacak. Hayır, burada daha çok Fey’lya’nın iç politika oyunları oynadığını görüyorum, sanırım onun Amiral Ackbar’a karşı kampanyasıyla bağlantılı ama risk almamayı tercih ederim.”

Mara ciddi bir tavırla “Bothan iç politikaları hakkında hikâyeler duymuştum,” dedi. “Benim ne yapmamı istiyorsun?”

Karrde ona veri kartını uzatarak “Bu akşam Trogon Sistemine gitmeni istiyorum,” dedi. “En iyi tahmine göre, Aves orada saklanıyordur. Onunla kontak kur; ona uçabilen ve savaşabilen her şeyi, mümkün olduğunca çabuk olarak, benimle Katana Şlosu’nda buluşturmasını söyle.”

Mara kartı dikkatlice aldı, parmakları soğuk plastiğin dokunuşunda karıncalandı. İşte burada ellerindeydi: Katana Şlosu. Bir yaşama degecek servet ya da güç... “Aves”i bana güvenmeye ikna etmekte zorlanabilirim,” diye uyardı.

Karrde “Sanmıyorum,” dedi. “İmparatorluk güçleri grubumuz için avlama emirlerini tekrar yürürlüğe koymuş olmalılar. Sadece bu bile onu kaçıtıma ikna etmeli. Aynı zamanda kartın üzerinde sadece onun bileceği özel bir tanıtmaya kodu var; Büyük Amiral’in benden bu kadar kısa sürede elde edemeyeceği bir kod.”

Mara kartı tuniğine yerleştirirken “Umalım ki, İmparatorluk sorgulama metodları için senden daha iyi şeyler düşünüyor olmasın,” dedi. “Başka bir şey?”

“Hayır... Evet,” diye Karrde kendini düzeltti. “Ghent’e Katana Şlosu yerine Coruscant’a gelmesini istediğimi söyle. Onunla tüm bunlar bittikten sonra burada buluşacağım.”

Mara “Ghent mi?” diye kaşlarını çatı. “Neden?”

“Ackbar’ın banka hesabındaki şüpheli yığılma ile uzman bir ağ korsanının ne yapabileceğini görmek istiyorum. Skywalker hesaba giriş ve depozitin aynı anda yapılmış olduğuyla ilgili bir teoriden bahsetti ama aynı zamanda şu ana kadar kimsenin de bunu kanıtlayamadığını söyledi. Ghent’in bunu yapabileceğine bahse girerim.”

Mara “Yeni Cumhuriyet politikaları ile bu ilişkinin bir kerelik olduğunu düşünüyordum,” diye itiraz etti.

Karrde “Öyle,” dedi. “Ama ayrıldığımızda arkamda hırslı bir Bothan bırakmak istemiyorum.”

“Haklısın.” Mara yenilgiyi kabul etmek zorundaydı. “Tamam. Benim kullanacağım bir gemi var mı?”

Biri kapıya vurdu. Karrde kapıya yürüyüp açarken “Bir dakika içinde olacak,” diye karşılık verdi.

Skywalker’ın kız kardeşiydi. “Beni mi görmek istediniz?” diye sordu.

Karrde başıyla selamlayarak “Evet,” dedi. “Ortağım Mara Jade’i tanıyorsunuz sanıyorum?”

Organa Solo “Coruscant’a indiğinizde kısaca karşılaşmıştık,” dedi. Bir an boyunca gözleri Mara’nınkilerle karşılaştı ve Mara rahatsızca Skywalker’ın ona kendisi hakkında neler anlattığını merak etti.

Karrde kapıyı kapatmadan önce koridorun iki tarafına da bakınarak “Mara’nın benim için bir göreve gitmesi gerekiyor,” dedi. “Hızlı ve uzun menzilli bir gemiye ihtiyacı olacak.”

Organa Solo “Ona bir gemi bulabilirim,” dedi. “Bir keşif Y-Wing’i işine yarar mı Mara?”

Mara kısaca “Tamam,” diye cevap verdi.

“Uzay limanını arar ve gerekli düzenlemeleri yaparım.” Karrde’ye baktı. “Başka bir şey?”

Karrde “Evet,” dedi. “Bu gece bir teknik ekip oluşturup uzaya gönderebilir misiniz diye merak ediyorum.”

Solo “Konsey Üyesi zaten bir ekip gönderiyor,” diye hatırlattı.

“Bunu biliyorum. Ama sizinkinin oraya önce varmasını istiyorum.”

Organa Solo onu bir dakika inceledi. “Ne kadar büyük bir ekip istiyorsunuz?”

“Çok büyük bir şey değil,” dedi Karrde. “Küçük bir transport ya da nakliye gemisi, belki de, eğer resmi olarak gazaba uğrama riskini göze alırsanız, bir Yıldız Savaşçısı Birliği. Burada önemli olan yalnızca Fey’lya’nın kendi eliyle seçtiği mürettebatın olmaması.”

Mara ağzını açtı ama konuşmadan kapattı. Eğer Karrde, Organa Solo’nun kendi adamlarının da geliyor olduğunu bilmesini istiyorsa, ona kendisi söylerdi. Karrde önce ona ve sonra Organa Solo’ya baktı. “Bunu yapabilir misiniz?”

Organa Solo “Sanırım,” dedi. “Fey’lya orduda çok fazla destek kazandı ama hâlâ Amiral Ackbar’ı görevinde görmek isteyen

yeterince kişi var.”

Karrde ona bir veri kartı uzattı. “İşte koordinatlar. Ekip ne kadar çabuk harekete geçerse, o kadar iyi.”

Organa Solo “İki saat içinde gitmiş olacak,” diye söz verdi.

Karrde “İyi,” dedi ve yüzü sertleşti. “Bir şey daha var. Bunu yapmamın tam olarak iki nedeni olduğunu anlamanızı istiyorum: Birincisi, Mara’ya beni kurtarmasında yardım ederek benim için hayatını riske atan kardeşinize teşekkür etmek. İkincisi: İmparatorluk’u, benim peşime düşmelerinin ana sebebi olan şeyi ortadan kaldırarak, sırtımdan atmak. Hepsisi bu. Sizin savaşınız ve iç politikanız söz konusu olduğunda, benim organizasyonum tamamen tarafsız kalmayı planlıyor. Bu açık mı?”

Organa Solo başını salladı. “Çok açık.”

“Çok iyi. O zaman harekete geçseniz iyi olur. şloya uzun bir yol var ve Fey’lya’dan olabildiğince önde başlamanız.”

“Katılıyorum.” Organa Solo, Mara’ya baktı. “Haydi Mara, seni gemine götürelim.”

Wedge Antilles’in ranzasının yanındaki telsiz can sıkıcı çağrı sinyalinin çalmaya başladı. Homurdanarak, onu karanlığın içinde yakaladı ve düğmeye vurdu. “Haydi ama beni rahat bırak oldu mu?” diye yalvardı. “Hâlâ Ando zamanındayım.”

Tanıdık bir ses “Ben Luke, Wedge,” dedi. “Seni yataktan kaldırdığım için özür dilerim ama bir iyiliğe ihtiyacım var. Adamlarının başını belaya sokmaya ne dersin?”

Wedge tamamen uyanarak “Ne zaman belada değiliz ki?” diye sordu. “Olay nedir?”

Luke “Pilotlarını topla ve benimle uzay limanında bir saat içinde buluş,” dedi. “Liman pisti 15. Eski bir aracımız var; tüm X-Kanat’larınızı sığdırabiliriz sanırım.”

“Uzun bir yolculuk o zaman?”

Luke “Birkaç gün,” dedi. “Sana şimdi bundan fazlasını söyleyemem.”

Wedge “Patron sensin,” dedi. “Bir saat içinde oradayız.”

“Görüşürüz. Ve teşekkürler.”

Wedge iletişimi kapattı ve yataktan çıktı; eski heyecanının

canlandığını hissediyordu. Asi Birliği ve Yeni Cumhuriyet’le birlikte olduğu 10 yıl içinde çok fazla hareket yaşamıştı, çok fazla uçuş yapmış ve çok fazla savaş görmüştü. Ama bir şekilde en ilginç olarak hatırladığı görevler, Luke Skywalker’ın da bulunduklarıydı. Nedenini bilmiyordu, belki de Jedi’in böyle bir yeteneği vardı.

Öyle olmasını umuyordu. Coruscant’taki politika ve Yeni Cumhuriyet etrafındaki İmparatorluk baskınlarını temizleme arasında, işler burada gittikçe daha da hayal kırıklığına uğrattıcı oluyordu. Bir değişiklik ona iyi gelecekti.

Işığı açıp, gardrobundan yeni bir tunik çıkartarak, giyinmeye başladı.

Gece yarısı aracını Coruscant’tan göndermekte sorun çıkmadı; Leia’nın yetkisi bunu garantilemişti ama bir düzine X-Kanat’tan oluşan bir kargosu olan nakliye gemisi yorum ve spekülasyona yol açmak için yeterince sıradışıydı... Ve bu spekülasyonun Fey’lyanın destekçilerinden birinin kulaklarına ulaşması kaçınılmazdı.

Sabah olduğunda, her şeyi öğrenmişti.

Leia’ya “Bu politik iç kavganın da ötesine geçiyor,” diye hırladı; kürkü, toz hortumlarına yakalanmış kısa bitkiler gibi öne ve arkaya hareket ediyordu. “Açıkça yasadışı ve ihanet.”

Mon Mothma “O kadar ileri gideceğimden emin değilim,” dedi. Ama sıkıntılı görünüyordu. “Bunu neden yaptın Leia?”

Karrde soğukkanlı bir şekilde “Ben istediğim için yaptım,” diye araya girdi. “Ayrıca Katana Şlosu henüz teknik olarak Yeni Cumhuriyet Yargı yetkisi altında olmadığına göre, onunla ilgili herhangi bir aktivitenin nasıl yasadışı olarak değerlendirileceğini anlamıyorum.”

Fey’lya “Size düzgün yasal prosedürü sonra açıklarız, kaçakçı,” dedi iğneli bir sesle. “Şu anda, halletmemiz gereken ciddi bir güvenlik ihlaliz var. Mon Mothma, Solo ve Skywalker’ın tutuklanması için bir idari emir istiyorum.”

Mon Mothma bile şok olmuştu. “Bir tutuklama emri mi?”

Fey’lya “Katana Şlosu’nun nerede olduğunu biliyorlar,” diye konuştu. “Gruplarındaki kimse bu bilgiyle ilgili yetkilendirilmedi. Şlo’ya, Yeni Cumhuriyet altına getirilinceye kadar el konulmalılar.”

Leia, Karrde’ye bir bakış atarak “Bunun gerekli olduğunu hiç sanmıyorum,” dedi. “Han ve Luke geçmişte de gizli bilgileri

sakladılar...”

Fey’lya “Bu geçmiş değil,” diyerek sözünü kesti. “Bu şimdi ve onların buna izni yok.” Kürkü düzleştirdi. “Bu şartlar altında, görevin başına şahsen geçsem iyi olacak.”

Leia, Karrde’ye bir bakış attı ve onun yüzünde de aynı düşüncenin yansıdığını gördü. Eğer Fey’lya kişisel olarak Katana Şlosu’nu getirmeyi başarırsa... Karrde “Bizimle gelmekte serbestsiniz Konsey Üyesi,” dedi Bothan’a. “Konsey Üyesi Organa Solo ve ben varlığınıza mutluluk duyarız.”

Fey’lya’nın ne denildiğini anlaması bir saniye aldı. “Siz neden bahsediyorsunuz? Kimse ikinizin de gelmesine izin vermedi.”

Karrde soğuk bir sesle “Ben izin veriyorum Konsey Üyesi,” dedi. “Katana Şlosu hâlâ benim, ve Yeni Cumhuriyet onu alana kadar da öyle kalacak. O zamana kadar, kuralları ben koyarım.”

Fey’lya’nın kürkü tekrar düzleştirdi ve bir an Leia, Bothan’ın Karrde’nin boğazına atlayacağını düşündü. Onun yerine Fey’lya “Bunu unutmayacağız kaçakçı,” diye tısladı. “Senin de zamanın gelecek.”

Karrde alayla gülümsedi. “Belki de. Gidelim mi?”

Bölüm 27

Yakınlık alarmı çınladı ve Luke koltuğunda doğruldu. Beş günden sonra, başarmışlardı. “İşte başlıyoruz,” dedi. “Hazır mısın?”

“Beni bilirsin,” dedi Han yanındaki pilot koltuğundan. “Ben her zaman hazırım.”

Luke, arkadaşına yan bir bakış attı. Dıştan bakıldığında, Han son derece normal ya da en azından normale yakın görünüyordu ama doğal ciddiyetsizliğinin altında Luke birkaç gündür varolan başka bir şey fark etmişti: Coruscant’tan ayrıldıklarından beri onunla olan daha karanlık bir ruh hali. Bu ruh hali şimdi de buradaydı ve Han’ın yüzünü incelerken, Luke orada gerginlik çizgilerini görebiliyordu. “Sen iyi misin?” diye yavaşça sordu.

“Elbette. İyiyim.” Çizgiler daha da sıkılaştı. “Ama bir defasında onların bu küçük geziler için galaksinin öbür köşesine gidecek başka birilerini bulmalarını isterdim. Leia ve ben bir gün bile birlikte geçiremedik biliyor musun? Birbirimizi bir ay boyunca göremedik ve birlikte bir günümüz bile olmadı.”

Luke içini çekti. “Biliyorum,” dedi. “Bazen Tatooine’de droidler ve Ben Kenobi’yle yola çıktığımızdan beri hiç durmadan tam hızla koştuğumuzu düşünüyorum.”

Han başını salladı. “Onu bir aydır görmemiştim,” diye tekrarladı. “Gittiği zamankinden iki katı daha fazla hamile görünüyor. Orada ona ve Chewie’ye ne olduğunu bile bilmiyorum –bana söylemeye tek zaman bulduğu şey, o Noghri denilen şeylerin artık bizim tarafımızda olduklarıydı. Bu her ne demek oluyorsa? Chewie’den de bir şey öğrenemiyorum. O da bunun Leia’nın hikâyesi olduğunu ve kendisinin anlatması gerektiğini söylüyor. Onu boğazlamak üzereyim.”

Luke omuz silkti. “Gerçekle yüzleşmek zorundasın Han. Yaptığımız işte çok iyiyiz.”

Han homurdandı ama yüzündeki gerilim biraz azalmıştı. “Evet. Doğru.”

Luke “Daha da fazlası, biz Leia’nın güvenebileceği insanlar listesindeyiz,” diye daha ciddi bir şekilde devam etti. “Biz İmparatorluk’un saraydaki bilgi kaynağını bulana kadar, bu liste oldukça kısa kalacak.”

“Evet.” Han yüzünü buruşturdu. “Biri bana İmparatorluk’un kaynağı “Delta Kaynağı? olarak adlandırdığını söyledi. Bunun ne ya da kim olabileceğı hakkında bir şkrin var mı?”

Luke başını salladı. “Pek sayılmaz ama Meclise yakın olmalı. Hatta belki konseye. Tek bir şey kesin ki bir an önce harekete geçip onu bulmalıyız.”

“Evet.” Han kıpırdandı ve hipersürücü manivelalarına eğildi. “Hazır ol.”

Manivelaları çekti ve bir an sonra, tekrar uzayın derin karanlığındaydılar. Han “İşte buradayız,” diye ilan etti.

“Evet.” Luke içgüdüsel bir ürperti sırtında dolaşarak etrafına bakındı. “Hiliğın ortasında bir yerde.”

Han bir sensör taraması tuşlayarak “Bu senin için tanıdık bir his olmalı,” diye önerdi.

Luke “Teşekkürler,” dedi “Ama iki sistem arasında ölü bir hipersürücü ile kalmak pek alışık olmak isteyeceğim bir şey değıl.”

Han, telsizi tuşlarken “Bunu demek istemedim,” dedi masumca. “Tatooine’den bahsediyordum. Wedge?”

Diğlerinin sesi spikerden geldi: “Buradayım.”

Han “0-4-7 derece 1-6-6 da bir hedeşimiz var gibi görünüyor,” dedi. “Uçmaya hazır mısınız?”

“Hazır ve istekli.”

“Tamam.” Han ön camdan bir son bakış daha attı ve kargo kapı açılışına bastı. “Gidin bakalım.”

Luke, Han’ın işaret ettiğı yöne bakmak için boynunu eğdi. İlk bakışta tek görebildiğı etraflarındaki tam karanlığā karşı parlak bir şekilde yansıyan yıldızların normal dağılımıydı. Sonra onları gördü; bir geminin çalışma ışıklarının daha yumuşak parıltısı. Gözleri aralarındaki boş uzayı taradı, beyni ışıklara bir şekil çizmeye çalışıyordu ve aniden imaj zihninde bir araya geldi. “Bu kesinlikle bir Dreadnaught.”

Han “Hemen ötesinde bir tane daha var,” dedi. “İskele tarafına doğru üç tane ve bir tane de biraz aşağıda.”

Luke onları fark ederken başını salladı, garip bir karıncalanma hissi vücudunu sarmıştı. Katana şlosu. Yalnızca şimdi aslında

Şlo'nun varlığına ne kadar az inandığını fark ediyordu. “Hangisini kontrol edeceğiz?” diye sordu.

Han “En yakın olanını alabiliriz,” dedi.

Luke, vücudunda çınlayan belirsiz etkileşim üzerinde odaklanmaya çalışarak, yavaşça “Hayır,” dedi. “Hayır. Şuradakini deneyelim.” Birkaç kilometre daha ötedeki bir çift ışığa işaret etti.

“Herhangi bir özel sebebi var mı?”

Luke “Gerçekten bilmiyorum,” diye itiraf etmek zorundaydı.

Han’ın gözlerini üzerinde hissedebiliyordu. Sonra diğeri omuz silkti. “Peki... Elbette. Onu alalım. Wedge bunları duyuyor musun?”

Wedge’in sesi “Tamamdır nakliye gemisi,” diye onayladı. “Etrafınızda eskort formasyonu alıyoruz. Şu ana kadar ortalık temiz görünüyor.”

Han “İyi,” dedi. “Yine de gözünüzü dört açın.” Geminin iç iletişim panelini devreye bağladı ve kronosuna baktı. “Lando neredesin?”

Diğeri “Tam kargo kapısının içinde,” diye cevap verdi. “Kızak yüklü ve gitmeye hazır.”

Şimdi hedef Dreadnaught’larına yaklaşıyorlardı, Luke’un gövdenin köşesinde yansıyan yıldız ışığınının haŞf çizgilerini görebileceği kadar yakındılar. Kabaca silindirik şekilli, orta bölümünde yarım düzine silah kabarcığı bulunan ve bir zamanlar dev bir deniz tarağı olarak tarif edildiğini duyduğu bir pruva ile gemi neredeyse bir antika görünümündeydi ama bu yanlış bir izlenimdi. Dreadnaught Ağır Kruvazörü Eski Cumhuriyet Şlosu’nun bel kemiği olmuştu ve onun yerini alan İmparatorluk Yıldız Destroyeri kadar güzel gözükme de, dev turbolazer topları hâlâ muhteşem bir yumruk patlatabiliyordu. Han’a “İçeriye nasıl giriyoruz?” diye sordu.

Han soluk ışıklı bir dikedörtgene işaret ederken “Bu ana iniş limanı,” dedi. “Gemiyi içeri sokacağız.”

Luke dikedörtgene şüpheyle baktı. “Eğer yeterince büyükse.”

Korkuları yersiz çıktı. Hem iniş limanı girişi, hem de limanın kendisi görüldüğünden daha büyüktü. Han doğal bir beceri ile gemiyi içeri soktu, onu açılışa bakacak şekilde döndürdü ve yere indirdi. Sistemleri yedek konumuna getirip kemerini çözerken “Tamam,” dedi. “Haydi bitirelim şu işi.”

Han ve Luke geldiklerinde Lando, Chewbacca ve dört kişilik teknik

ekip kargo girişinde bekliyorlardı, teknisyelerin alışık olmadıkları lazer tabancaları sarsakça yanlarında sallanıyordu. Han “Havayı kontrol ettin mi Anselm?” diye sordu.

Teknik ekibin başı Han’a incelemesi için bir veri bloğu uzatarak “İyi görünüyor,” diye rapor verdi. “Bunca yıldan sonra olması gerektiğinden daha iyi. Hâlâ bir takım droidler iş başında olmalı.”

Han analize baktı, veri bloğunu geri verdi ve Chewbacca’ya işaret etti. “Tamam Chewie, kapıyı aç. Tomrus, sen kızağı sür. Yerçekimi plakalarındaki boş noktalara dikkat et –kızakta tavana zıplamanızı istemeyiz.”

Limandaki havada garip bir koku vardı: Luke yağ ve toz karışımı olduğuna karar verdi, haşf bir metalik ton da mevcuttu ama bunun haricinde yeterince taze görünüyordu. Grup, itici motor kızağının arkasından ana kapıya doğru yürürken “Çok etkileyici,” dedi. “Özellikle bu kadar zaman sonra.”

Lando “Bu tam devre bilgisayar sistemleri uzun süre varlıklarını sürdürecektir şekilde tasarlanmışlardı,” dedi. “Plan ne Han?”

Han “Sanırım ayrılıyor,” dedi. “Sen Chewie ve Anselm, Tomrus ve kızağı alın ve mühendislik bölümünü kontrol edin. Biz de köprüye gidiyoruz.”

Bu, özellikle her şey çok normal görüldüğü için, Luke’un hayatındaki en tekinsiz yolculuklarından biriydi. Geniş koridorlardaki ışıkların hepsi düzgün bir şekilde çalışıyordu; yerçekimi plakaları ve çevre sisteminin geri kalanları da öyle. Koridora giden kapılar, gruptan kim onu harekete geçirecek kadar yakın dursa otomatik olarak açılıyor ve mükemmel bir şekilde korunmuş makine bölümleri, ekipman odaları ve mürettebat salonlarından görüntüler sunuyordu. Başiboş sistemlerin soluk mekanik sesleri kendi ayak seslerinin arkasından fısıldıyordu ve ara sıra, eski bir droidin hâlâ işine devam ettiklerini görüyorlardı. Görünüşte, gemi daha dün terkedilmiş bile olabilirdi.

Ama öyle değildi. Gemiler burada yarım yüzyıldır karanlık içinde yüzüyorlardı. Mürettebatları gemiyi terk etmemişler, burada acı ve çılgınlık içinde ölmüşlerdi. Yürürlerken boş koridorlara bakınan Luke bakım droidlerinin cesetleri temizlerken ne yaptıklarını merak etti.

Köprü iniş limanından uzak bir yürüme mesafesindeydi ama en sonunda ulaştılar. Han, köprü ve arkasındaki monitor odası arasındaki kapılar çok az sürtünme sesleriyle açılırken, telsizine

“Evet, buradayız,” diye anons etti. “Görünürde zarar varmış gibi durmuyor. Işık altı motorların durumu nasıl?”

Lando “İyi görünmüyor,” diye rapor verdi. “Tomrus 8 ana güç konvertörünün altısının hizadan çıktığını söylüyor. Hâlâ kontrol ediyor ama tahminime göre bu gemi tam bir elden geçirme olmadan hiçbir yere gidemez.”

Han “Bana şaşırp şaşırmadığımı sor,” diye kuru bir sesle cevap verdi. “Ya hipersürücü? Onu en azından bir tersanenin çekiş menziline uçurabilme şansımız var mı?”

Lando “Anselm bunu kontrol ediyor,” dedi. “Şahsen ben buna güvenmezdim.”

“Evet. Neyse, biz sadece bu şeyi kontrol etmek için buradayız, hareket ettirmek için değil. Burada ne çeşit kontrol sistemi kaldığını öğreneceğiz, hepsi bu.”

Luke kapıların üzerindeki boşluğa baktı. Sonra oraya iliştirilmiş olan süslü isim plakasına bir kere daha bakmak için durakladı. “Bu Katana,” diye mırıldandı.

“Ne?” Han bakmak için boynunu eğdi. “Hah.” Luke’a garip bir bakış attı. “Onun için mi bu gemiyi istedin?”

Luke başını salladı. “Sanırım. Sadece Güç’te bir önseziydi.”

Wedge’in sesi “Han, Luke,” diyerek aniden araya girdi. “Gelenler var.”

Luke kalp atışlarının hızlandığını hissetti. “Nerede?”

“Vektör 210 derece 21... Bu bir Eskort fırkateyni.”

Luke tuttuğu nefesini bıraktı. “Onlara seslensek iyi olur. Burada olduğumuzu bildirelim.”

Wedge “Aslında, onlar da bize sesleniyorlar,” dedi. “Bekleyin, size de aktarayım.”

“...tan Solo, Escort Fırkateyni QuenŞs’in kaptanı Virgilio konuşuyor.” Yeni bir ses Han’ın telsizinden duyuldu. “Duyuyor musunuz?”

Han “Solo konuşuyor,” dedi. “Eski Cumhuriyet gemisi Katana’dan konuşuyorum...”

Virgilio “Kaptan Solo, üzüntüyle sizin ve ekibinizin tutuklandığını bildiriyorum,” diyerek sözünü kesti. “Bir an evvel kendi geminize

dönecek ve teslim olmaya hazırlanacaksınız.”

Virgilio’nun sözleri ve onu takip eden şok olmuş sessizlik, QuenŞs’in köprüsünün arkasında ve üstündeki kumanda gözetleme güvertesinde yankılandı. Ana panelde oturan Fey’lya, Leia’ya alaylı bir gülümseme, Karrde’ye ise biraz daha az küstah bir tane fırlattı, sonra da dikkatini uzaktaki X-Kanat sürücü izlerine yöneltti. Telsize “Sizi ciddiye alıyormuş gibi görünmüyorlar Kaptan,” dedi. “Belki sizin X-Kanat birliklerinizi göndermek, onları ciddi olduğumuza ikna eder.”

Virgilio sert bir sesle “Evet, Konsey Üyesi,” dedi ve Leia sesinde bir isteksizlik tonu duymak için boş yere kulaklarını kabarttı. Tanıdığı bir çok savaş gemisi kaptanı bir sivilden, özellikle çok az bir askeri deneyimi olan bir sivilden emir almaktan hoşnutsuz olurdu ama, Fey’lya, QuenŞs’i, eğer Virgilio onun en büyük destekçilerinden biri olmasaydı, kesinlikle seçmezdi. Sanki ihtiyacı varmış gibi burada kimin emirleri verdiğinin bir göstergesi daha... “X-Kanatlar: Fırlayın.”

İki birlik gemiyi terkederken bir dizi boğuk ses duyuldu. “Kaptan Solo, Kaptan Virgilio konuşuyor. Lütfen cevap verin.”

Wedge’in sesi araya girdi. “Kaptan, Rogue Birliğinin Kanat kumandanı Wedge Antilles konuşuyor. Tutuklama emrinizin yetkisini sorabilir miyim?”

Fey’lya arkasındaki telsiz düğmesine dokunarak “Bana izin verin Kaptan,” dedi. “Kumandan Antilles, Konsey Üyesi Borsk Fey’lya konuşuyor. Farkında olduğunuzdan şüpheliyim ama Kaptan Solo yasadışı bir iş yapıyor.”

Wedge “Özür dilerim Konsey Üyesi ama bunun nasıl olabileceğini anlamıyorum,” diye karşılık verdi. “Bizim emirlerimiz Konsey Üyesi Leia Organa Solo’dan geldi.”

Fey’lya “Ve bu yeni emirler de direkt olarak Mon Mothma’dan geldi,” dedi. “O yüzden sizin izniniz...”

“Bunu kanıtlayabilir misiniz?”

Fey’lya şoka uğramış görünüyordu. “Emir şu anda önümde duruyor Kumandan,” dedi. “Gemiye gelince incelemekte serbestsiniz.”

Virgilio “Kumandan, şu anda tutuklama emrinin kimden geldiği önemsiz,” diyerek araya girdi. Sesinde can sıkıntısı tonları belirtmeye başlamıştı. “Sizin üstünüz olarak, size teslim olmanızı ve birliğinizi

gemime getirmenizi emrediyorum.”

Uzun bir sessizlik oldu. Leia, gözlem güvertesinde ondan biraz uzakta oturtulan Karrde’ye bir bakış attı. Ama onun dikkati saydam çelik baloncuktan dışarı çevrilmişti, yüzü ifadesizdi. Belki de son defa burada olduğu zamanı hatırlıyordu. Wedge en sonunda “Ya rededersem?” diye sordu.

Han’ın sesi “Boşver Wedge,” diyerek araya girdi. “Askeri mahkemeye yüzleşmeye değmez. Haydi git, şu anda sana ihtiyacımız yok. Sesini duymak güzeldi Fey’lya.” Kapatılan bir telsizin soluk klik sesi duyuldu.

Fey’lya sanki bu bir işe yarayacakmış gibi telsizin üzerine eğilerek “Solo!” diye uludu. “Solo!” Döndü ve Leia’ya sert bir bakış attı. Telsize bir parmak uzatarak “Buraya gelin!” diye emretti. “Onu geri istiyorum.”

Leia başını salladı. “Üzgünüm Konsey Üyesi. Han bu durumdayken kimseyi dinlemeyecektir.”

Fey’lya’nın kürkü düzleşti. “Size bir kez daha soracağım Konsey Üyesi. Eğer redederseniz...”

Sözünü bitirmeye fırsat bulamadı. Leia’nın yan tarafında bir şey parladı ve bakmak için döndüğünde, QuenŞs’in alarmları harekete geçti. Fey’lya, yerinde sıçrayıp çılgıncasına etrafına bakınırken “Ne?” diye bağırdı.

Karrde ona alarmların sesinin üzerinden “Bu bir İmparatorluk Yıldız Destroyeri,” dedi. “Buraya doğru geliyor gibi görünüyor.”

Wedge’in X-Kanat pilotlarından biri QenŞs’in alarmları telsizden duyulurken “MisaŞrlerimiz var Rogue lideri,” diye seslendi. “Yıldız Destroyeri, 178 derece 86’dan geliyor.”

Wedge gemisini QuenŞs’in yaklaşan Yıldız Savaşçıları karşılayacağı rotadan çevirip, 180 derece döndürerek “Anlaşıldı,” dedi. Bu kesinlikle bir Yıldız Destroyeri’ydi; neredeyse tam QuenŞs’in karşısındaydı, Katana aralarında ölü bir merkez gibi duruyordu. “Luke,” diye seslendi.

Luke’un gergin sesi “Görüyoruz,” dedi. “Şu anda iniş limanına doğru ilerliyoruz.”

“Pekâlâ... Bir dakika.” Wedge kendi sözünü kesti. Yıldız Destroyeri’nin alt gövdesinin karanlığından, aniden geniş sürücü izleri belirdi. Luke’a “Gemileri gönderiyorlar,” dedi. “12 tane, sürüş

izlerinden anlaşıldığına göre indirme gemileri.”

Han'ın sesi “O zaman acele ediyoruz,” dedi. “Uyarı için teşekkürler, şimdi QuenŞs'e geri dönün.”

Telsiz kapandı. Wedge “Çok beklersin,” diye nefesinin altından mırıldandı. “Rogue Birliği: Gidelim.”

Kaptan Virgilio, açık kanaldan bir şeyler söylemeye çalışıyordu. Wedge, kendi birliğinin özel kanalına dönerek, X-Kanat'ın sürücüsünü tam güce getirdi ve Katana'ya doğru yola çıktı.

Yakın uzaklıkta, QenŞs'in X-Kanat'larının sürüş izlerinin tam ötesinde Rogue Birliği döndü ve Yıldız Destroyeri'nin yönüne doğru uçmaya başladı. Fey'lya “Saldıracaklar,” dedi şaşkınlıkla. “Deli olmalılar.”

Leia camın dışında gerçekleşen senaryoya bakıp karşılaşma noktalarını tahmin etmeye çalışarak “Saldırmıyorlar, koruyorlar,” dedi. Çok yakın olacaktı. “Oraya gidip onlara destek olmak zorundayız,” dedi. “Kaptan Virgilio...”

“Kaptan Virgilio, X-Kanat'larınızı hemen geri çağırın.” Fey'lya onun sözünü kesti. “Seyrüsefer ışık hızına atlamak için hazırlık yapın.”

Virgilio “Konsey üyesi?” diye sordu; sesi şok olmuş geliyordu. “Onları terketmemizi mi öneriyorsunuz?”

Fey'lya “Bizim görevimiz Kaptan, buradan sağ çıkmak ve alarmları hareket geçirmek,” diye sertçe karşılık verdi. “Eğer Rogue Birliği emirlere karşı gelmekte ısrar ediyorsa, o zaman onlar için yapabileceğimiz bir şey yok.

Leia ayağa fırlamıştı. “Kaptan.”

Fey'lya daha hızlıydı, o konuşmadan iç iletişimi kapattı. Leia ona doğru yürürken “Burada ben sorumluyum,” dedi. “Mon Mothma tarafından yetkilendirildim.”

Leia “Yetkilerinin canı cehenneme,” diye patladı. Birkaç saniye boyunca ışın kılıcını açıp onunla karşısındaki boş suratı doğramak için inanılmaz bir istek duydu.

Kendini zorlayarak, isteği bastırdı. Şiddet ve nefret karanlık tarafa giden yoldu. “Mon Mothma böyle bir şey olmasını beklemiyordu,” dedi sesini elinden geldiği kadar soğukkanlı tutmaya çalışarak. “Fey'lya, oradakiler benim kocam ve kardeşim. Eğer onlara yardım

etmezsek, ölecekler.”

Fey’lya soğuk bir sesle “Eğer onlara yardım edersek, yine de ölebilirler,” dedi. “Ve doğmamış çocuklarınız da onlarla beraber ölebilir.”

Buz gibi bir bıçak Leia’nın kalbine değdi. “Bu hiç adil değil,” diye fısıldadı.

Fey’lya “Gerçekler adil olmaz,” dedi. “Ve bu durumdaki gerçeklik de adamlarımı ve gemileri, kaybedilmiş bir dava için harcamayacağım.”

Leia “Kaybedilmiş değil,” diye ısrar etti, sesi dışarı bakarken umutsuzlukla doluydu. Hayır; böyle sona eremezdi. Han’la birlikte yaşadıkları bu kadar şeyden sonra... Fey’lya’a bir adım daha attı...

Bothan “QuenŞs geri çekilecek,” dedi yavaşça ve aniden elinde krem rengi kürkün içindeki bir saklama yerinden çıkan bir lazer tabancası belirdi. “Ve ne siz, ne de başkası bunu değiştiremeyecek.”

Judicator’ın tarama istasyonundaki subay kumanda geçidine “Sensörlerden rapor geldi Kaptan,” diye seslendi. “Bölgedeki tüm diğer Dreadnaught’ların yaşam okumaları negatif.”

Kaptan Brandei “O zaman bunun üzerine odaklanıyorlar,” dedi. “Biz de onu vuracağız. Asiler, kendi adamları olan bir gemiye ateş açmakta pek acele etmeyeceklerdir. Bizi karşılamak için hâlâ sadece bir Yıldız Savaşçısı Birliği mi geliyor?”

“Evet efendim. Eskort fırkateyni ve diğer iki birlik henüz karşılık vermediler. Hazırlıksız yakalanmış olmalılar.”

Brandei “Belki de,” diye gülümsedi. Asiler her zaman böyleydi. Kaybedecek bir şeyleri olmadığı zaman çıldırmış hayvanlar gibi savaşırldı ama onlara zaferin tadını tattırıp, savaş ganimetlerinin tadını çıkarma şansı verince, aniden hayatlarını daha fazla riske atmaya niyetli olmuyorlardı. İmparatorluk’un eninde sonunda onları yenilgiye uğratacak olmalarının sebeplerinden biriydi bu.

İletişim subayına “İndirme gemilerinin savunma formasyonuna girmesini emredin,” dedi. “Ve Yıldız Savaşçısı kumandasına bu X-Kanat’ları karşılamak için iki TIE Savaşçısı Birliği göndermesini söyleyin.”

Tekrar gülümsedi. “Chimaera’ya da bir mesaj gönderin. Büyük Amiral’e düşmanla karşılaştığımızı bildirin.”

Uzun bir an boyunca Han çabuk bir zaman ve uzaklık tahmini yaparak ve köprü kapısında huzursuzca bekleyen teknik ekibi görmezden gelerek köprü gözlem kabarcığından yaklaşan İmparatorluk gemilerine baktı. Luke yanında “Gitmemiz gerekmiyor mu?” diye sordu.

Han bir karara vardı. Telsizini tuşlayarak “Gitmiyoruz,” dedi. “Gemiye iniş limanından çıkardığımızda doğrudan bu indirme gemilerine ve TIE Savaşçıları’nın karşısına çıkarız. Lando?”

“Buradayım.” Lando’nun sesi gergin bir şekilde cevap verdi. “Orada ne oluyor?”

Han, köprü ateş kontrol paneline gidip, teknisyenlere ona katılmalarını işaret ederken, “İmparatorluk güçleri geliyor,” dedi. “Rogue Birliği onları karşılamak için gidiyor ama Fey’lya’nın ekibi kaçacak gibi görünüyor.”

Lando bir küfür savurdu. “Burada öyle oturup Wedge’in onlarla tek başına uğraşmasına izin veremeyiz.”

Han ciddi bir sesle “İzin vermeyeceğiz,” diye temin etti. “Orada çalışmaya başla ve turbolazer toplarının güç bağlantılarının ne durumda olduğuna bak. Burada ateş kontrolüne göz atacağız. Ve hızlı ol –bir kere formasyondan çıktılar mı, onları vuramayız.”

“Pekâlâ.”

Han telsizi tekrar beline taktı. “Nasıl görünüyor Shen?”

Teknisyenin boğuk sesi, kontrol panelinin altından “Oldukça sağlam görünüyor,” diye geldi. “Kline?”

Diğer teknisyen odanın öbür tarafındaki bir panelden “Bağlantı burada da iyi durumda görünüyor,” dedi. “Eğer bilgisayarı sistemi çalıştırmaya programlayabilirsek... İşte oldu.” Han’a baktı. “Hazırız.”

Han gözlerini tanınmadık kontrol düzenlerinde gezdirip tüm bu çabanın boşa kürek çekme olup olmadığını düşünerek silah paneline oturdu. Bu tam donanımlı, bilgisayar merkezli, bağlantı devre ekipmanlı Dreadnaught’lar bile hâlâ onları uçuracak 200 kişiye ihtiyaç duyuyorlardı.

Ama İmparatorluk güçleri, terk edilmiş bir geminin ateş açmasını beklemiyor olacaktı. En azından öyle umuyordu. Kendi kendine “Evet başlıyoruz,” diyerek görsel hedefleme için tuşladı. İndirme gemileri kalkanlarını yaklaşan X-Kanat’lardan gelecek şanslı bir

atıştan korumak için kullanarak hala formasyonda uçuyorlardı. Daha hızlı TIE gemileri artık onları yakalamışlardı, grubun etrafını sarıyor ve şimdi onları geçmeye başlıyorlardı.

Luke “Tek bir atış şansın var,” dedi

Han “Teşekkürler,” diye homurdandı. “Bunu duymaya gerçekten ihtiyacım vardı.” Derin bir nefes aldı, tuttu ve yavaşça ateş kontrol tetiklerini sıktı.

Katana sallandı ve çoklu turbolazer ışığı dışarı atılırken, güvertenin içinden çözölen bir kondansatör bağlantısının güröltüsünü hissetti. Luke haklı çıkmıştı –geminin ilk atışı son atışı olmuştu. Ama buna değerdı. Lazer atışları indirme gemisi formasyonunu tam ortadan vurmuştu. Aniden bütün İmparatorluk gücü çoklu patlamalarla parçalanmış göröndü. Birkaç saniye boyunca, her şey ikincil patlamalar ve debrıs bulutları arasında saklıydı. Sonra, yıkımın arasından, birkaç gemi göröndü. Birkaçı daha onlara katıldı; bu grup zarar görmüş bir ekibin belirli topallamasıyla ilerliyordu.

Kline yüzüne sıkıca bastırıldığı bir çift makrodürbünden bakarak “Görünüşe göre 5 drop gemisini yok ettiniz,” diye rapor verdi. “Birkaç tane de TIE Savaşçısı.”

Luke “Şimdi kaçamak manevraya gidiyorlar,” diye ekledi.

“Tamam.” Han sandalyeden kalktı ve telsizini çıkardı. “Bu oyun buraya kadar. Lando?”

Diğerrinin sesi “Ne yaptıysan, burada tam bir felaket yarattı,” diye cevap verdi. “Ateş kontrol güç bağlantısı ve jeneratörlerden en az birini yok etti. Şimdi ne?”

Han “Şimdi bindirme partisi için hazırlanıyoruz,” dedi. “Bizimle inış limanının tam önündeki iskele ana koridorunda buluş. Ne çeşit bir savunma kurabileceğimize bakacağız.”

“Pekâlâ.”

Han telsizi kapattı. “Haydi gidelim.”

Luke köprüden ayrılıp, iskele koridorlarına giderken “Bir savunma planı olsa iyi olur,” diye yorumda bulundu. “Özellikle belki de 40-1 oranlardan bahsediyorsak.”

Han başını salladı. Kronosuna bakarak “Bana asla oranlardan bahsetme,” diye diğerrini azarladı. “Ayrıca, şansın ne zaman

değiŖeceğini asla bilemezsin.”

Leia “Onları böylece terk edemeyiz,” dedi; Fey’lya ile bir çocukla konuşmuş gibi konuştuğunun farkındaydı. “Oradakiler benim kocam, kardeşim ve bir düzine iyi X-Kanat pilotları. Onları orada İmparatorluk’a bırakamayız.”

Fey’lya “İnsan şahsi endişelerini, Yeni Cumhuriyet’e karşı olan görevinden üstün tutmamalı Konsey Üyesi,” dedi. Kürkü, belki de kendi basiretine olan hayranlıkla dalgalandı ama elindeki lazer tabancası sabitti. “Eminim ki bunu anlıyorsunuz.”

Leia, öfkesini kontrol altında tutmaya çalışarak “Bu sadece şahsi endişeler değıl,” diye ısrar etti. “Bu...”

Fey’lya iletişim düğmesine dokunarak “Bir dakika,” diye sözünü kesti. “Kaptan. Işık hızına ne kadar kaldı?”

Virgilio “Bir dakika daha,” dedi. “Belki de iki.”

Fey’lya “Elinizden geldiğı kadar çabuk Kaptan,” dedi. İç iletişimi tekrar kapattı ve Leia’ya baktı. “Ne diyordunuz Konsey Üyesi?”

Leia kendini dişlerini gevşetmek için zorladı. Eğer Fey’lya’nın hedef biraz şaşarsa, sadece biraz, o zaman onun üzerine atlamayı göze alabilirdi ama bu durumda çaresizdi. Güç’teki başlangıç seviyesindeki becerileri lazer tabancasını almasını ya da hedef saptırmasını sağlayacak kadar güçlü değildi ve ayrıca ışın kılıcının neredeyse bir metre uzağında duruyordu. “Han ve Luke, Yeni Cumhuriyet için çok önemliler,” dedi. “Eğer ölürlere ya da yakalanırlarsa...”

Karrde sakın bir sesle “Katana ateş ediyor,” diye yorumda bulundu daha iyi bir bakış için ayağı kalkarak.

Leia, uzak İmparatorluk gemileri kısaca alevlere bürünürken, dışarı baktı. “Yeni Cumhuriyet işleyişleri hakkında çok şey biliyorlar Fey’lya. İmparatorluk’un bu bilgileri elde etmesini mi istiyorsunuz?”

Karrde onun oturduğu yere gelerek “Korkarım, Konsey Üyesi’nin anlatmak istediğı şeyi kaçıyorsun Leia,” dedi. Bu sırada Leia’nın yanındaki izleme konsolüne sakince bir veri bloğı atarak önünden geçti; “Sen tabii ki ailen için endişelisin,” diye devam etti, Fey’lya’a bakmak için durmadan önce bir iki adım daha attı. “Konsey Üyesi Fey’lyanın öncelikleri daha farklı.”

Leia “Eminim öyledir,” dedi, Karrde’nin yanına bıraktığı veri bloğına yan gözle bakarken aniden ağzı kurumuştı. Bloğun

ekranında kısa bir mesaj vardı.

İç iletişim ve telsizi çalıştır.

Leia tekrar yukarı baktı. Fey'lya'nın lazer tabancası hâlâ ona yönelmişti ama mor renkli gözleri Karrde'ye dönmüştü. Leia dişlerini sıkarak arkasındaki panele konsantre oldu ve Güç'e erişti; tek bir klik sesi çıkmadan iletişim açıldı. Benzer bir çaba ile telsiz de hayata geçti. Karrde'ye "Anlamıyorum," dedi. "Konsey Üyesi Fey'lya'nın başka ne gibi öncelikleri olabilir ki?"

Karrde "Bu çok basit," dedi. "Konsey Üyesi Fey'lya'nın tek hedef kendi politik yaşamının sürmesi. Kavgadan kaçıyor çünkü bu gemiye en büyük destekçilerini topladı ve onların hiçbirini kaybetmeyi göze alamaz."

Leia gözlerini kırptırdı "Ne? Ama ben düşünmüştüm ki..."

Karrde "Bunun QuenŞs'in normal mürettebatı olduğunu mu?" diyerek başını salladı. "Hiç de değil. Kaptan ve kıdemli subaylar aynı, onlar zaten en baştan beri onun yanındalardı. Bu yüzden Fey'lya, Coruscant'tan ayrılmadan önce birkaç saat istedi, böylece görev dağılımlarını yapabilecek ve ona tamamen sadık olan herkesin bu gemide olmasını sağlayabilecekti." İnce bir şekilde gülümsedi. "Hiçbiri fark etmedi tabii. Onlara bunun özel bir güvenlik düzenlemesi olduğu izlenimi verildi."

Leia başını salladı, üşüdüğünü hissediyordu. Demek sadece kaptan değil, tüm gemi Fey'lya'nın tarafındaydı.

Bu da her şeyin bittiği ve onun da kaybettiği anlamına geliyordu. Bir şekilde Fey'lya'ı alt etmeyi başarsa bile, kaybetmişti.

Karrde kayıtsızca "Tabii bu durumda," diye devam etti "Fey'lya'nın onları birinin arkadaşlarına sadakati gibi modası geçmiş bir konsept yüzünden kaybetme riskini göze almaya ne kadar isteksiz olduğunu hayal edebilirsiniz. Özellikle onları sıradan savaşan insana ne kadar değer verdiğini ikna etmek için bu kadar çalışmışken."

Leia aniden onun bununla nereye gittiğini görerek Karrde'ye keskin bir bakış attı. "Bu doğru mu Konsey Üyesi?" diye sordu sesine bir inanmazlık tonu katarak. "Tüm bu ordunun yanında olma konuşmaları, bir politik güç oyunundan başka bir şey değil miydi?"

Fey'lya "Aptal olmayın Konsey Üyesi," dedi, kürkü kibirle dalgalandı. "Askerlerin politikacılar için başka ne değeri olabilir ki?"

Karrde “Bu yüzden mi Rogue Birliği’nin ölmesine aldırmyorsunuz?” diye sordu. “Onlar politikadan uzak kalmayı tercih ediyorlar diye mi?”

Fey’lya “Düşmanlarının ölmesine kimse aldırma,” dedi soğuk bir sesle. “Ve benim yanımda olmayanlar benim düşmanlarımdır.” Lazer tabancasıyla işaret etti. “Daha fazla konuşmama gerek olmadığını düşünüyorum Kaptan Karrde.”

Karrde gözlerini Fey’lya’dan dışardaki görüntüye çevirdi. “Hayır Konsey Üyesi,” dedi. “Sanırım yeterince konuştunuz.”

Leia bakışlarını izledi. QuenŞs ve Katana arasında, ikili ve üçlü ekipler halinde, Fey’lya’nın X-Kanat Birlikleri onlara olan ilgisinin limitlerini biraz evvel tanımlamış olan politikacıyı terk ederek Wedge’nin yardımına gidiyorlardı. “Evet,” diye mırıldandı. “Yeterince konuştunuz.”

Fey’lya ona kaşlarını çattı ama konuşmaya başlarken köprü kapısı açıldı. Kaptan Virgilio, iki askerle birlikte orada duruyordu. “Konsey Üyesi Fey’ly,” dedi katı bir sesle. “Size odanıza dönmenizi rica ediyorum. Bu adamlar size eşlik edecekler.”

Fey’lya’nın kürkü düzleşti. “Anlamıyorum Kaptan.”

Virgilio “Bu odayı kapatıyoruz, efendim,” dedi; sesi saygılı ama gergindi. Bothan’ın yerine geçip iletişim paneline eğildi. “Kaptan konuşuyor. Herkes savaş istasyonlarına.”

Alarmlar anında başladı ve Leia, Fey’lya’nın gözlerinde anlayışın ani şokunu gördü. “Kaptan...”

Virgilio “Görüyorsunuz Konsey Üyesi, bazılarımız sadakati o kadar da modası geçmiş bulmuyor,” diye sözünü keserek Leia’ya döndü. “Konsey Üyesi Organa Solo, sizi istediğiniz an köprüde bana katılmaya davet ediyorum. Bize destek çıkması için bir Yıldız Kruvazörü çağırdık ama buraya gelmesi biraz zaman alacak.”

Leia ayağa kalkarak “O zamana kadar onları oyalayacağız demek,” dedi. Karrde’ye baktı. “Teşekkür ederim,” dedi yavaşça.

Karrde “Sizin ya da savaşınız için,” değil diye onu uyardı. “Mara ve adamlarım her an varabilir. Onların bir Yıldız Destroyeri’yle yalnız yüzleşmelerini istemem.”

Virgilio “Yüzleşmeyecekler,” dedi. “Konsey Üyesi?”

Fey’lya lazer tabancasını askerlerden birini teslim ederken son kez

deneyerek “Bu kaybedilmiş bir dava,” dedi.

Virgilio gergin bir tavırla gülümseyerek “Önemi yok,” dedi. “Tüm Asi Hareketi de kaybedilmiş bir davadan başka bir şey olarak görülmemiştir. Afedersiniz Konsey Üyesi, katılmam gereken bir savaşım var.”

Chiamera, Judicator’dan rapor geldiğinde Pellaeon’un gizlice Depo adı verdiği bölgeyi turluyordu. Thrawn “İlginç,” diye yorumda bulundu. “Benim düşündüğümden daha çabuk karşılık verdiler.”

Pellaeon takip raporunu gözden geçirerek “Karrde, cömert olmaya karar vermiş olmalı,” dedi. 5 bindirme gemisi ve 3 TIE Savaşçısı yok edilmişti, Asiler’in kontrolü altındaki Dreadnaught’lardan biri görünüşe göre savaşa katılmıştı. Orada büyük bir kavga şekilleniyor gibi görünüyordu. “Başka bir Yıldız Destroyeri’ni yardımcı olması için göndermeyi tavsiye ediyorum Amiral,” dedi. “Asiler’in başka büyük gemileri yolda olabilir.”

Thrawn “Biz kendimiz gideceğiz Kaptan,” dedi. “Seyrüsefer; bize Katana Şlosu’na bir rota çizin.”

Seyrüsefer subayı kıpırdamadı. Sırtı onlara dönük istasyonunda oturuyordu, doğal olmayacak kadar katıydı. Thrawn “Seyrüsefer?” diye tekrarladı.

İletişim subayı aniden “Amiral, kordon hattından mesaj geliyor,” diye rapor verdi. “Kimliği belirlenemeyen Lancer sınıfı bir fırkateyn sisteme girdi ve yaklaşıyor. Sizinle, şahsen ve hemen konuşmak için ısrar ediyorlar.”

Thrawn’ın parlayan gözleri iletişim düğmesine basarken kısıldı ve aniden Pellaeon gemide kim olduğunun farkına vardı. Büyük Amiral “Thrawn konuşuyor,” dedi. “Üstat C’baoth, sanırım.”

C’baoth’un sesi hoparlörden “Doğru tahmin ediyorsunuz,” diye gürlledi. “Sizinle konuşmak istiyorum Amiral. Hemen.”

Thrawn’ın gözleri hâlâ hareketsiz duran seyrüsefer subayına kaydı. “Judicator’a yardım etmek için yola çıkıyoruz,” dedi. “Büyük bir ihtimalle çoktan bildiğiniz gibi. Döndüğümüzde...”

“Şimdi Büyük Amiral.”

Gergin sessizlikte yavaşça hareket eden Pellaeon, C’baoth’un gemisi için bir rota projeksiyonu çıkardı. “Onu gemiye getirmek en azından 15 dakika alır,” diye mırıldandı.

Thrawn dişlerinin arasından yavaşça tısladı. Pellaeon ne düşündüğünü biliyordu. Böyle spontane bir savaşın akıcı ortamında, 15 dakikalık bir gecikme kolayca zafer ve yenilgi arasındaki fark olabilirdi. Nihayet Büyük Amiral “Kaptan, Peremptory’e Judicator’e yardımcı olması emrini verin,” dedi. “Biz, mütteğğimizle konuşmak için burada kalacağız.”

C’baoth “Teşekkürler Büyük Amiral,” dedi ve aniden Seyrüsefer subayı nefes nefese sandalyesine yığıldı. “Cömertliğinizi takdir ediyorum.”

Thrawn paneline eğildi ve bileğinin sert bir darbesiyle telsizi kapattı. Mürettebat çukuruna baktı ve iki köprü muhafızına işaret etti. Titreyen seyrüsefer subayını işaret ederek “Hastahane bölümü,” dedi.

Pellaeon muhafızlar, seyrüsefer subayını koltuğundan kaldırıp dışarı taşıırken “C’baoth o Lancer’ı nereden buldu dersiniz?” diye mırıldandı.

Thrawn sert bir sesle “Büyük bir ihtimalle kaçırmıştır,” dedi. “Birkaç ışıkyılı ötesindeki uzaklıklara mesajlar gönderiyor ve insanların kontrolünü nasıl ele alacağını çok iyi biliyor. Görünüşe göre, iki yeteneğı birleştirmeye öğrenmiş.”

Pellaeon sırtında bir ürperti dolaşarak mürettebat çukuruna baktı. “Bundan hoşlandığımı zannetmiyorum efendim.”

Thrawn “Ben de pek hoşlandığımı söyleyemem Kaptan,” diye ona katıldı, başını camdan bakmak için çevirerek. Düşünceli bir tavırla ekledi. “Üstat C’baoth ile anlaşmamızı tekrar değerlendirmenin zamanı gelmiş olabilir. Hem de çok dikkatli değerlendirmenin.”

Bölüm 28

Katana'nın turbolazerleri İmparatorluk bindirme gemileri formasyonunun merkezini yok ederek parladı ve Wedge'in X-Kanat pilotlarından biri bir savaş çılgılığı attı. “Şuna bakar mısınız?”

Wedge alevli kalıntı bulutunun arasından etrafı görmeye çalışarak “Sohbeti kes, Rogue 7,” diye azarladı. İmparatorluk'un biraz burnu kanamıştı ama hepsi buydu. “Orada yedekte bir sürü TIE Savaşçıları var.”

“Wedge?”

Wedge kanal değiştirdi. “Buradayım Luke.”

Luke “Gemiyei terketmemeye karar verdik,” dedi. “Direk İmparatorluk güçlerinin karşısına çıkacaktık ve nakliye gemilerinin ne kadar hızlı olduğunu iyi biliyorsun. Grubunu buradan çekip biraz yardım çağırabilirsin.”

Wedge, sağ kalan bindirme gemilerinin, TIE Savaşçıları önde onlara temiz bir yol açmak için ilerlerken, bir kaçınma manevrası durumuna geçtiklerini gördü. Luke'a “Asla başaramazsınız,” dedi düz bir sesle. “O gemilerde 300 asker olabilir.”

Luke “Onlara karşı senin bir Yıldız Destroyeri'ne karşı olduğundan daha fazla şansımız var,” diye homurdandı. “Haydi kıpırda.”

Wedge dişlerini sıktı. Luke haklıydı bunu ikisi de biliyorlardı ama arkadaşlarını burada terketmek...

Aniden telsizde yeni bir ses belirdi. “Rogue Lideri, Altın Lider konuşuyor. Partiye katılmak için izin istiyoruz.”

Kaşlarını çatan Wedge siperliğinin arkasına baktı. Hepsı kesinlikle oradaydı; QuenŞs'in iki X-Kanat Birliği, grubunun arkasından geliyorlardı. “İzin verildi,” dedi. “Konsey Üyesi Fey'lya'nın sizin oynamanıza izin vereceğini düşünmemiştim.”

Diğeri ciddi bir sesle “Fey'lya'nın artık bir şey söyleme hakkı yok,” dedi. “Daha sonra anlatırım. Kaptan, liderliği Organa Solo'ya verdi.”

Wedge “Bugün duyduğum ilk iyi haber,” diye homurdandı. “Tamam. İşte plan. Grubundan dört kişiye bu bindirme gemilerini vurmalarını emret; geri kalanımız TIE Savaşçıları'na yoğunlaşacak. Biraz şansla, onları bir dahaki dalga buraya erişmeden

temizleyebiliriz. Sanırım, yolda gelen bir desteğimiz yok?”

Altın Lider “Kaptan, bir Yıldız Kruvazörü’nün yolda olduğunu söylüyor,” dedi. “Buraya ne zaman da gelir bilemem gerçi.”

Wedge kendi kendine “Büyük bir ihtimalle, yeterince yakın zamanda değil,” diye söylendi. “Pekâlâ,” dedi yüksek sesle. “Haydi yapalım şu işi.”

Yıldız Destroyeri’n yanında yeni sürüş izleri belirdi; ikinci TIE Savaşçıları saliverilmişti. Bu ileride sorun olacaktı ama şu an için, X-Kanat’lar, bu İmparatorluk güçlerinden sayıca fazlaydı. Onlar da bunu biliyorlardı. Dağılıyorlar, saldırganlarını birbirlerini koruyamayacakları şekilde ayırmaya çalışıyorlardı. Wedge durumu çabuk bir şekilde değerlendirdi. “Tüm X-Kanatlar, bire bir halledeceğiz,” diye seslendi. “Hedeşnizi seçin.”

Şimdi daha yakındaki iki İmparatorluk Yıldız Savaşçısı’nın daha hızlı ve daha ileri TIE Önleyicileri olduğunu gördü. Onlardan bir tanesini seçerek formasyondan ayrıldı ve arkasından ilerledi.

İmparatorluk gemiler ve eğitimli personel açısından, beş sene içinde ne kadar çöküntü yaşamış olursa olsun, Yıldız Savaşçısı eğitim programlarının bundan pek fazla etkilenmediği çok açıktı. Wedge’in hedef TIE Önleyicisi ustalıklı ilk saldırısından kaçtı, kendisini X-Kanat’ın yolundan çekecek şekilde yana kayarak uçuş vektörü boyunca izlemek için lazerlerini çevirdi. Wedge, X-Kanat’ı spiral düşüş konumuna getirdi, diğerinin atışı sancak motorlarının ısı sensörlerini harekete geçirecek kadar yakına gelince yüzünü buruşturdu ve keskin bir şekilde sancak tarafına döndü. Kendini ikinci bir atış için hazırladı ama atış gelmedi. X-Kanat’ını spiral/dönüş kombinasyonundan çıkardığında, rakibi için etrafına bakındı.

Rogue 3’ün “Arkana dikkat et Rogue Lideri,” diyen sesi kulağında çınladı ve Wedge bir kez daha X-Kanat’ı tam bir lazer atışı siperliğinin yanından geçerken başka bir spiral düşüş pozisyonuna getirdi. İmparatorluk askeri Wedge’in burju manevrasına kanmadığı gibi, onu izlemeyi de başarmıştı. Rogue 3 “Hâlâ seninle,” diye onayladı. “Kaçamak uç. –Bir dakika içinde orada olabilirim.”

Wedge “Boşver,” dedi. Siperliğin dışında dönen gökyüzünde, başka bir İmparatorluk aracının iskele tarafında yanından geçtiğini gördü. Kontrollerine sertçe asılarak, spiralden çıktı ve direk ona doğru ilerledi. TIE Savaşçısı haşfçe sıçradı, pilotu aniden yaklaşan tehditin farkına vardı ve yoldan çekilmeye çalıştı.

Bu da Wedge’in güvendiği şeydi. TIE Savaşçısı’nın altından

geçerek, X-Kanat'ı İmparatorluk aracının siperliğine tehlikeli yaratacak denli yakın savurup burnunu geldiği yola işaret edecek şekilde çevirerek yukarı doğru bir dönüş pozisyonuna getirdi.

İçgüdüsel olarak Wedge'in kuyruğundan kendi gemilerinden birine toslamamak için ayrılmış olan TIE Önleyici suçüstü yakalanmıştı. X-Kanat'ın lazerlerinden tek bir kısa mesafeden atış onu gökyüzünden uçurdu.

Altın Lider "İyi uçuş Rogue Lider., diye yorumda bulundu. "Benim sıram."

Wedge motora güç vererek, korunma için kullandığı TIE Savaşçısı'ndan uzaklaştı ve Altın Lider'in lazerleri onu yakalarken aradan çekildi. Siperliği patlamanın yansıması ışığıyla kısaca aydınlanırken "Nasıl gidiyoruz?" diye sordu.

Altın Lider "Bitirdik," diye karşılık verdi.

Wedge, X-Kanat'ıyla geniş bir daire çizip "Öyle mi?" diyerek kaşlarını çattı. Gerçekten de, tek görünenler X-Kanat'lardı. Yayılan parlak debris bulutları dışında tabii. "Ya bindirme gemileri?" diye sordu.

Diğeri "Bilmiyorum," diye itiraf etti. "Altın üç, Altın dört, rapor verin."

Yeni bir ses "Altısını hallettik Altın Lider," dedi. "Yedinciye ne oldu bilmiyorum."

Wedge bir küfür savurdu, Yıldız Destroyeri'ne bakarken kanal değiştirdi. Yeni grup TIE Savaşçıları hızla geliyorlardı. Katana için onları uyarmaktan başka yapabileceği bir şey yoktu. "Luke? Misaşrleriniz geliyor."

"Biliyoruz." Luke'un gergin sesi cevap verdi. "Geldiler bile."

Askerler, drop gemilerinden lazerleri ağır bir koruma ateşi açarak, iniş limanından ileriye doğru giden iki kapıdan geçerek hareketlendiler. Luke onları, iskele tarafı kapılarının köşesinin arkasında sessizce bekleyen Han'ın grubunu göremediği gibi, bulunduğu yerden göremiyordu ama lazer atışlarını duyabiliyor ve yaklaşmalarını hissedebiliyordu.

Bu histe ensesinin gerisinde karıncalanmaya yol açan bir şey vardı. Onlar hakkında doğru olmayan bir şey.

Telsizi biyledi. Lando'nun sesi "Luke? Geliyorlar, hazır mısınız?"

diye yavaşça sordu.

Luke ışın kılıcını kapadı ve el işine bir son bakış daha attı. Koridorun tavanının büyük bir bölümü şimdi tehlikeli bir şekilde birkaç metal parçasıyla asılı duruyordu, en küçük provakasyonda aşağıya inmeye hazırdı. Onun ötesinde, duvarın iki bölümü benzer bir şekilde bubi tuzaklanmıştı. Lando'ya "Her şey hazır," dedi.

"Tamam, işte başlıyor."

Aniden savunmacılar İmparatorluk askerlerine ateş açarken ortalık karıştı. Birkaç saniye boyunca iki silah grubu birbirleriyle çatıştı. Sonra, gerilmiş bir metal cızırtısıyla, sesler kesildi.

Dört teknisyen, Luke'un beklediği köşeye ilk varanlardı, yüzleri ilk savaşlarından sağ çıkan adamların korku, huzursuzluk ve heyecan karışımı ifadelerini gösteriyordu. Sonra Lando geldi, arkadan Han ve Chewbacca geliyordu. Han, Luke'a "Hazır mısın?" diye sordu.

Luke tavanın tuzak kurulmuş bölümlerine işaret etti "Evet," dedi. "Ama bu onları fazla oyalamayacak."

Han "Önemli değil," dedi. "Birkaç tanesini temizlediği sürece, buna değer. Haydi gidelim."

Luke, Güç'e erişerek "Bir dakika," dedi. O garip rahatsız edici zihinler... Han'a "Ayrılıyorlar," dedi. "Yarısı hâlâ iskele tarafı kapılarında, diğer yarısı sancak tarafı operasyon bölümlerine gidiyorlar."

Han "Etrafımızı sarmaya çalışıyorlar," diyerek başını salladı. "Lando o bölge ne kadar iyi mühürlendi?"

Lando "Pek iyi değil," diye itiraf etti. "İniş limanının kapıları bir süre dayanır ama ana sancak koridoruna çıkabilecekleri operasyon depo odaları ve bakım bölümleri var. Hepsini mühürlememiz için çok fazla kapı vardı."

Geldikleri kapılardan bir saldırı sesinin boğuk gürültüsü yükseldi. Han "Demek bu grup bizi hepsinin burada olduğunu düşündürterek meşgul ederken, diğerleri arkamıza geçmek istiyor," diye karar verdi. "Neyse, biz de zaten tüm bir koridoru tutmak istememiştik. Chewie, sen ve Lando diğerlerini alın ve köprüye geri gidin. Yolda temizleyebildiğiniz kadarını temizleyin. Luke ve ben sancak tarafına gidecek ve oradakileri yavaşlatmaya çalışacağız."

Chewbacca onaylayan bir şekilde gürledi ve yola çıktı. Dört teknisyen çoktan yola koyulmuşlardı, Lando "İyi şanslar," dedi ve

onları takip etti.

Han, Luke'a baktı. "Hâlâ iki grup mu?"

Luke, düşmanı bulmaya çalışarak "Evet," dedi. Garip his hâlâ varlığını sürdürüyordu.

"Tamam. Haydi gidelim." Yola çıktılar. Han mürettebat odalarına benzeyen yakın aralıklı kapılarla dolu dar bir koridorda yola liderlik ediyordu. Luke "Nereye gidiyoruz?" diye sordu, aceleyle ilerlerken.

Han "İki numaralı sancak silah bölümü," dedi. "Ana koridoru kullanılamaz hale getirecek bir şey olmalı. Turbolazer soğutucu gazı ya da ona benzer bir şey."

Luke "Tabii yaşam destek giysileri yoksa," diye hatırlattı.

Han "Yok," dedi. "En azından bize saldırdıkları zaman giymiyorlardı. Standart hava şltreleri vardı ama tüm koridoru gaz ile doldurursak bu onların işine yaramaz. Ayrıca..." diye düşünceli bir tavırla ekledi; "belki gaz yanıcı da olabilir."

Luke "Katana'nın Yıldız Kalyonları'ndan oluşmamış olması çok kötü," dedi tekrar Güç'le düşmana erişerek. En yakındakiler, Lando'nun bahsettiği labirent odasındaydılar; ana sancak koridoruna doğru ilerliyorlardı. "Onlardaki izinsiz giriş karşıtı savunmaları gerçekten işimize yarardı."

Han "Eğer bu bir Yıldız Kanyonu olsaydı, İmparatorluk onu bizden tek parça halinde almak için bu kadar endişeli olmazdı," diye alayla homurdandı. "Onu havaya uçurup işi bitirirlerdi."

Luke yüzünü buruşturdu. "Doğru."

Ana sancak koridoruna erişmişlerdi ve yarı yola gelmişlerdi ki Han aniden durdu. "Ne kahrolası..."

Luke bakmak için döndü. Koridorun 10 metre aşağısında, yanmış ışık panellerinin altında bir karanlık parçası içinde yarı görünen bir kablo ve destek düğümünün üzerindeki kızığın üzerinde duran büyük metal bir kutu vardı. İkiz lazer topu dar bir görüş açısının altından görülebiliyordu; hemen etrafındaki koridor duvarları bükülmüş ve siyahlaşmıştı, en az yarım düzine delik görünebiliyordu. "Nedir bu?" diye sordu.

Han "Bir izcinin küçük bir versiyonuna benziyor," dedi. "Haydi gidip bakalım."

Luke ona doğru yürürlerken "Merak ediyorum, burada ne işi var?"

dedi. Ayaklarının altındaki zemin de fark edilir şekilde bükülmüştü. Burada her kim ateş ediyorduyse iyi bir iş çıkarmıştı.

Han “Büyük bir ihtimalle herkesi öldüren virüs sırasında onu depodan çıkardı,” diye önerdi. “Ya köprüyü korumaya çalışıyordu, ya da kendisi de cıldırılmıştı.”

Luke bu düşünce karşısında ürpererek, başını salladı. “Onu buraya getirmek gerçekten zor olmuş olmalı.”

Han izcinin sağ bacağının olduğu yerdeki enkaz düğümüne bakarken “Biz kesinlikle onu dışarı çıkarmayacağız,” dedi. Luke’a bir kaşını kaldırdı. “Tabii eğer...”

Luke yutkundu. Üstat Yoda bir keresinde X-Kanat’ını bir Dagobah bataklığından çıkarmıştı ama Üstat Yoda, Güç’te Luke’un olduğundan daha kuvvetliydi. “Bir deneyelim,” dedi. Derin bir nefes alarak, zihnini temizledi ve elini uzatıp, Güç’e uzandı.

İzci titremedi bile. Luke tekrar, tekrar denedi ama yararı yoktu. Ya makine duvarlar ve tavan arasında kıpırdıyamayacak kadar çok sıkışmıştı ya da Luke basitçe onu kaldıracak güce sahip değildi.

Han “Neyse boşver,” dedi koridora bir göz atarak. “Hareketli olması iyi olabilirdi –onu köprü’nün arkasındaki o büyük monitor odasına koyardık ve yakına gelen herkesi uçururduk. Ama burada da kullanabiliriz. Bakalım içine girebilecek miyiz?”

Lazer tabancasını yerine takarak tek kalan bacağa tırmandı. Luke, huzursuzca koridora bakarak “Yaklaşıyorlar,” diye uyardı. “Birkaç dakika daha ve sonra görünür olacaklar.”

Han “Benim arkama geçsen iyi olur,” dedi. Şimdi izcinin yan kapısında ve bir homurdanmayla kapıyı açtı.

Luke, Han’ın hisleri aniden değişince “Ne?” diye sordu.

Han ciddi bir sesle “Bilmek istemezsin,” dedi. Kendini görünür şekilde zorlayarak eğildi ve içeri girdi. “Hâlâ Güç var,” diye seslendi, sesi haşfçe yankılanıyordu. “Bakalım...”

Luke’un üzerinde, lazer topu birkaç derece döndü. Han tatmin olmuş bir sesle “Hâlâ manevra yapabiliyor,” dedi. “Harika.”

Luke keskin köşelerden dikkatlice geçerek şimdi bacağın tepesine çıkmıştı. İzciye karşı savaşılan iyi bir mücadele çıkarmış olmalıydı. Zihninin gerisi çınladı, Han’a “Geliyorlar,” diye tısladı, bacaktan kayıp sessizce güverteye indi. Çömelerek, karanlığın onu saklamaya

yeterli olacağını umarak, bacak ve izcinin ana gövdesinin arasındaki boşluktan baktı.

Görüş alanından tam zamanında çıkmıştı. İmparatorluk askerleri, düzenli dikkatli bir askeri formasyon şeklinde yayılmış, koridorda onlara doğru ilerliyorlardı. İki lider bozuk izciyi görünce durdular, büyük bir ihtimalle dosdoğru ilerleyecekler mi yoksa koruma ateşi açarak sürprizi ortadan kaldıracaklar mı diye karar vermeye çalışıyorlardı. Görevin başında kim varsa orta yolda anlaştı. Liderler ileri süzülürken, ekibin geri kalanı yere eğildi ya da duvarlara yapıştılar.

Han onların izcinin temeline kadar gelmelerine izin verdi. Sonra lazer topunu başlarına çevirerek, ana gruba ateş açtı.

Cevap ateşi anında geldi ama izcinin ateşine karşı yeterli değildi. Han sistematik olarak duvarları ve yeri taradı, yakında saklanacak bir kapı bulacak kadar şanslı olanları geri iterken, şanssızları da yok etti. İki lider hemen tepki verdiler, biri ön cama doğru yukarı ateş açtı, diğeri de yan kapıya doğru bacağı tırmandı.

Tepeye vardığında, Luke’u kendisini beklerken buldu. Aşağıdaki arkadaşı üç atış yaptı, ışın kılıcı onu da bulmadan önce hepsi Luke tarafından karşılandı.

Aniden lazer topu atışı kesildi. Luke, Güç’e erişerek koridora baktı. Han izcinin kapısını açıp dışarı çıkarken “Üç tane daha var,” diye uyardı.

Han zarar görmüş ayaktan dikkatlice inip, kronosunu kontrol ederken “Bırak onları,” dedi. “Lando ve Chewie’ye dönmek zorundayız.” Luke’a neşesiz bir gülümseme attı. “Ayrıca erişim düzeneği kristalleri şimdi yandı. Onlar bunu fark etmeden önce buradan gidelim.”

İlk TIE Savaşçıları dalgası tüm bindirme gemileriyle beraber yok edilmişti. Asi eskort fırkateyni ve onun X-Kanat’ları şimdi Birlik 1 ve 2 uğraşıyorlardı ve oldukça da iyi gidiyorlar gibiydi.

Kaptan Brandei artık gülümsemiyordu.

Yıldız Savaşçısı Kontrolü “Birlik 4 şimdi kalkıyor,” diye ilan etti. “Birlik 5 ve 6 emirlerinizi bekliyor.”

Brandei “Onlara hazır olda beklemelerini emredin,” diye komut verdi. Bu konuda fazla seçeneği de yoktu. Beş ve altı keşif ve bombardıman birlikleriydi –kendi uzmanlık alanlarında iyiydiler ama Asi X-Kanat’larına karşı bir savaşta değil. “Peremptory’dan

haber var mı?”

“Hayır efendim. Chiamera’dan son rapor -kalkanlarımız kalkmadan önce- tahmini varış saatlerini 1519 olarak vermişti.”

Sadece yedi dakika ötedeydi ama savaşların bundan daha az zamanda kaybedildiği olmuştı; ve görünüşe bakılırsa, bu da pekâlâ onlardan biri olabilirdi.

Bu da Brandei’ye yalnızca bir seçenek bırakıyordu. Dreadnaught’un turbolazerlerinin atış menziline girme Şkrinden nefret etse de, Judicator’ı savaşa sokmak zorunda kalacaktı. Dümene “Tam ileri,” diye emretti. “Kalkanlar tam güçte, turbolazer topları hazır durumda ve bindirme ekibi liderine o Dreadnaught’ı hemen İmparatorluk ellerinde istediğimi bildirin.”

“Evet efendim.”

Güvertede ışık altı motorları çalışırken boğuk bir gürültü duyuldu.

Hiçbir uyarı olmadan, gürültüye, geminin alarmları da katıldı. Sensor subayı “Haydutlar, ışık hızından kış tarafından geliyorlar,” diye bağırdı. “18 araç -nakliye gemisi sınıfı ve daha küçükler. Saldırıyorlar.”

Brandei uygun görüntüyü almak için bir düğmeye basarken şiddetle küfretti. Bunlar Asi araçları değildi ve kim olabileceklerini merak ediyordu. Ama önemli değildi. Dümene “271’e doğru gel,” dedi. “Arka turbolazerleri haydutlara doğrult ve Birlik 6’yı gönder.”

Her kimseler, onlara yakında İmparatorluk işlerine karışmamaları gerektiğini öğretecekti. Kimliklerine gelince... Gizli servis bunu daha sonra kalıntılardan anlayabilirdi.

“Dikkat et Mara.” Aves’in sesi telsizden uyardı. “Buraya gelmeye çalışıyorlar ve TIE Savaşçıları da yolda.”

Mara, yüzünde alaylı bir gülümseme oluşmasına izin vererek “Evet,” dedi. Sanki bu çok işe yarayacaktı da. Yıldız Destroyeri’nin Yıldız Savaşçıları’nın büyük çoğunluğu zaten Yeni Cumhuriyet güçleriyle savaşa tutuşmuştu, bu da Karrde’nin adamlarına keşif gemileri ve bombardıman gemileri kalmış demekti. Halledemeyecekleri bir şey değildi. “Dankin, Torve; karşılamak için aşağıya dönüyorum.”

İki pilot onayladılar ve Mara dikkatini Yıldız Destroyeri’nin, Z-95’inin şu anda bombaladığı ana ışık altı sürücü hortumu altındaki gösterişsiz noktaya çevirdi. Bu noktada, kalkanın altında

alt-arka sensör bölümünün önemli bir parçası vardı. Eğer onu yok edebilirse, o ve diğerleri dev geminin nispeten savunmasız alt kısmında serbestçe uçabilirlerdi.

Ani bir buharlaşan metal ve plastik patlamasıyla, lazerler işi bitirdi. Aves'e "Tamamdır," dedi. "Alt arka merkez sektörü artık kör."

Aves "İyi iş," diye karşılık verdi. "Herkes, kıpırdıyor."

Mara, Z-95'i çekti, sürücü atıklarının radyasyonundan ve ısıcağından uzaklaşmaktan memnundu. Vahşi Karrde ve diğer nakliye gemileri artık Yıldız Destroyeri'nin dış gövdesini parçalama işini halledebilirlerdi; onun küçük Yıldız Savaşçısı TIE Savaşçıları'nı onlardan uzak tutmakta daha çok işe yarardı.

Ama ilk önce, kontrol etmek için yeterince zamanı vardı. "Jade, Karrde'yi arıyor," dedi telsize. "Orada mısınız?"

Tanıdık bir ses "Buradayım Mara, teşekkür ederim," dedi, ve Mara gerginliğinin biraz da olsa azaldığını hissetti. "Buradayım, teşekkürler." Bu, Yeni Cumhuriyet gemisinde her şeyin yolunda olduğu anlamına geliyordu.

Ya da en azından bir İmparatorluk Yıldız Destroyeri'yle karşılaşırken olabileceği kadar iyi. "Durum nedir?" diye sordu.

Karrde "Biraz hasar gördük ama dayanıyoruz gibi görünüyor," dedi "Katana'da küçük bir teknik ekip var ve turbolazerleri işlevsel hale getirdiler, bu da Yıldız Destroyeri'nin daha yakına gelmesindeki isteksizliği açıklayabilir. Utangaçlıklarını eninde sonunda üzerlerinden atacaklarına şüphe yok."

Mara "Şu anda üstlerinden attılar," dedi. "Biz geldiğimizde gemi harekete geçiyordu; biz de onları çok fazla oyalamayız."

Yeni bir ses telsizden duyuldu "Mara, Leia Organa Solo konuşuyor. Bir Yıldız Kruvazörü yolda."

Mara düz bir sesle "İmparatorluk'un da kendi destekleri yoldadır," dedi. "Aptallık derecesinde kahramanlıklara kalkışmayalım tamam mı? Katana'daki adamlarınızı alın ve buradan gidin."

Organa Solo "Bunu yapamayız," dedi. "İmparatorluk güçleri gemiye girdi. Adamlarımızın iniş limanına gidişlerinin önü kesildi."

Mara yalnızca kendi çalışma ışıkları, yanındaki ve etrafında süren savaşın yansıyan ışığıyla aydınlanan Dreadnaught'un karanlık

gövdesine baktı. “O zaman onlardan vazgeçerseniz iyi olur,” dedi. “İmparatorluk güçleri fazla uzakta değildir –onların destekleri sizinkilerden çok daha önce gelecektir.”

Sanki sözlerini beklemiş gibi, solunda bir parlama oldu ve aniden üçgen formasyonunda üç Dreadnaught belirdi. Aves “Mara!” diye seslendi.

Mara, ilk üçgenin üstünde ikinci bir formasyon belirirken “Onları görüyorum,” dedi. “Bu kadar Karrde. Gidin buradan...”

Yeni bir ses kanalda gürlledi “Yeni Cumhuriyet güçleri dikkatine. Savaş gemisi Peregrine’den Senatör Garm Bel Iblis konuşuyor. Yardımımızı sunabilir miyim?”

Leia garip bir şaşkınlık ve inanamazlık karışımıyla telsize ve Karrde’ye baktı. Karrde başını sallayarak haşşçe omuz silkti. “Öldüğünü duymuştum,” diye mırıldandı.

Leia yutkundu. O da öyle ama bu kesinlikle Bel Iblis’in sesiydi. Ya da mükemmel bir kopyaydı. “Garm, ben Leia Organa Solo.”

“Leia,” dedi Bel Iblis. “Çok uzun zaman oldu, değil mi’ Burada şahsen olmanı beklememiştım. Aslında belki de beklemeliydim. Bunları hepsi senin Şkrin miydi?”

Leia ön cama kaşlarını çattı. “Tüm bunlar derken ne demek istediğini anlamıyorum. Burada ne yapıyorsun ayrıca?”

Bel Iblis, sesinde kuşkulu bir ton belirterek, “Kaptan Solo, asistanıma koordinatları gönderdi ve bizden destek olarak gelmemizi istedi,” dedi. “Ben de bunun senin isteğin olduğunu düşündüm.”

Leia gergin bir şekilde gülümsedi. Tahmin etmeliydi. “Han’ın hafızası arada bir böyle kötüleşir,” dedi. “Dürüst olmak gerekirse, geri geldiğimizden beri notlarımızı karşılaştıracak pek zaman bulamadık.”

Bel Iblis yavaşça “Anlıyorum,” dedi. “O halde bu Yeni Cumhuriyet’ten resmi bir davet değildi.”

Leia “Değildi ama artık öyle,” diye onu temin etti. “Yeni Cumhuriyet adına, burada sizin yardımınızı istiyorum.” Virgilio’ya baktı. “Bunu kaydedin lütfen Kaptan.”

Virgilio “Evet, Konsey Üyesi,” diye karşılık verdi. “Kendi adıma konuşursam Senatör Bel Iblis, yanımızda olmanızdan çok

mutluyum.”

“Teşekkürler Kaptan,” dedi Bel Iblis. Leia zihninde, diğerinin ünlü gülüşünü görebiliyordu. “Biraz zarar verelim, tamam mı?”

Altı Dreadnaught, Yıldız Destroyeri’nin etrafında daire formasyonu oluşturmuştu şimdi, onu iyon topu ateşiyle sarıyorlar ve karşılık olarak artarak gelen düzensiz turbolazer atışlarını umursamıyorlardı.

Karrde, Leia’ya yaklaştı. “Mara haklı. Teknik ekibi gemiden çıkarır çıkarmaz, hemen kaçsak iyi olur.”

Leia başını salladı. “Katana Şlosu’nu öylece İmparatorluk’a bırakamayız.”

Karrde alayla homurdandı. “Sanırım orada kaç tane Dreadnaught kaldığını sayma fırsatın olmadı.”

Leia kaşlarını çatı. “Hayır. Neden?”

“Sen Fey’lya ile tartışırken ben bir tarama yaptım,” dedi Karrde ciddi bir tavırla. “Orjinal 200 Katana gemisinden 15 tane kalmış.”

Leia nefesi kesilmiş olarak ona baktı. “15 mi?”

Karrde başını salladı. “Korkarım, Büyük Amiral’i fazla küçümsedim Konsey Üyesi,” dedi; sesindeki medeni tonun altındaki öfke duyulabiliyordu. “Bir kez yerini öğrenince, gemileri buradan taşımaya başlayacağını biliyordum ama Hoffner’tan yeri bu kadar çabuk öğreneceğini düşünmemiştim.”

Leia ürperdi. Kendisi de bir kez İmparatorluk sorgusundan geçmişti. Yıllar sonra bile anıları hâlâ canlıydı. “Acaba ondan geriye bir şey kaldı mı?”

Karrde “Sempatinizi boşa harcamayın,” diye tavsiyede bulundu. “Thrawn’ın zorlama gibi medeniyetsiz bir şeye zahmet etmeye ihtiyacı olduğunu zannetmiyorum. Hoffner’ın bu kadar açıkça konuşması, Büyük Amiral’in büyük miktarda para önerdiğini ima ediyor.”

Leia savaşa baktı, yenilginin karanlık duygusu üzerine yayıldı. Kaybetmişlerdi. Tüm çabalarına rağmen, kaybetmişlerdi.

Derin bir nefes aldı, Jedi gevşeme tekniklerini uyguladı. Evet, kaybetmişlerdi ama bu sadece savaşın bir bölümüydü, hepsi değildi. İmparator Karanlık Gücü almış olabilirdi ama tüm bu Dreadnaught’larda kullanılacak adamları bulup eğitmek yıllar alırdı.

Bu kadar zaman içinde bir çok şey olabilirdi. Karrde'ye "Haklısınız," dedi. "Kayıplarımızı en aza indirsek iyi olur. Kaptan Virgilio, bu TIE Savaşçıları zararsız hale getirildikten sonra, Katana'ya oradaki teknik ekibimize yardım etmeleri için bir iniş ekibi göndermek istiyorum."

Cevap yoktu. "Kaptan?"

Virgilio köprü camından bakıyordu, yüzü taş kesilmişti. "Çok geç Konsey Üyesi," dedi yavaşça.

Leia bakmak için döndü. Orada, kuşatılmış İmparatorluk gemisine doğru, aniden ikinci bir Yıldız Destroyeri hiper uzaydan belirmişti.

İmparatorluk destek kuvvetleri varmıştı.

Aves "Çekilin!" diye bağırdı, sesi boğuk gelmeye başlamıştı. "Tüm gemiler, çekilin! İkinci Yıldız Destroyeri sistemde."

Son kelime, Z-95'in bir şeyin çok yakınlaştığına dair uyarısıyla yarı yutuldu. Mara küçük gemiyi bir TIE Savaşçısı'nın atışından tam zamanında çekerek yan döndürdü. Zorla kontrol edilen ve ön hızını öldüren bir dönüş pozisyonu alarak "Nereye çekileceğiz?" diye sorguladı. Rakibi, belki de destek gücünün görünüşüyle fazla kendine güvenmiş olarak, ona doğru vahşi bir hamleden başka bir şey olamayacak kadar bir atış yaptı. Mara sakince onu gökyüzünden uçurdu. "Eğer unuttuysan, bazılarımızın, güvenli bir hiperuzay sıçraması hesaplayacak kadar yeterli bilgisayar gücü yok."

Aves "Ben sana rakamları gönderirim," dedi. "Karrde..."

"Katılıyorum," dedi Karrde'nin sesi Eskort Fırkateyni'nden. "Gidin buradan."

Mara ikinci Yıldız Destroyeri'ne bakarak dişlerini sıktı. Kuyruğunu kısıtırıp kaçırmaktan nefret ediyordu ama haklı olduklarını biliyordu. Bel Iblis, gemilerinden üçünü yeni tehdidi karşılamak için kaydırmıştı ama bir iyon topu ile bile üç Dreadnaught, bir Yıldız Destroyeri'ni çok uzun oyalamayazdı. Eğer şu anda gitmezlerse, başka bir şansları daha olmayabilirdi.

Aniden, tehlike duygusu çınladı. Tekrar Z-95'i yana kaydırdı ama bu defa çok geç kalmıştı. Gemi hızla sendeledi ve arkasından, çok ısınmış metalin buharlaşma sesi geldi. "Vuruldum!" diye bağırdı, bir eli otomatik olarak güç kesme düğmelerine dokundu, diğeri ise uçuş giysisinin başlık mühürlerini tutarak, onları yerlerine yerleştirdi. Tam zamanında davranmıştı, neredeyse başlamadan biten ikinci bir tıslama, kabin bütünlüğünün yok olduğunu bildirdi. "Güç kayboldu,

hava yok. Şimdi fırlatmayı başlatıyorum.”

Fırlatma düğmesine eğildi ve durakladı. Şans eseri -ya da belki bir son saniye içgüdü- hasar görmüş savaşıcısı neredeyse direk olarak ilk Yıldız Destroyeri’nin hangar giriş iskelesine hedeflenmişti. Eğer yedek manevra sisteminden birazcık daha güç alabilirse...

Birazcık uğraştan daha fazlası gerekti ama nihayet fırlatma düğmesini kavradığında artık ölümünde bile Z-95’in İmparator’un savaş makinesinden küçük bir intikam alacağının tatminini yaşıyordu. Pek fazla değil ama yine de biraz...

Kolu aşağı çekti ve bir saniye sonra, patlayıcı civatalar siperliği uçurup, onu gemiden fırlatırken koltuğuna sert bir şekilde oturtuldu. Yıldız Destroyeri’nin iskele kenarının hızlı bir görüntüsünü yakaladı ve yanından geçen bir TIE Savaşıcısı’nın daha hızlı bir görüntüsünü...

Aniden fırlatma koltuğunun elektronik devrelerinden acı dolu bir çılgılık ve vahşi bir çatırtı geldi. Korkunç bir uyanışla, Mara hayatının muhtemelen son hatası olabilecek bir hata yaptığını fark etti. Hasarlı Z-95’ini Yıldız Destroyeri’nin hangar limanına hedeflemek için, dev gemiye çok fazla yaklaşmıştı ve direk olarak Dreadnaught’ların iyon ışını bombalamalarının yoluna fırlatılmıştı.

Ve o tek elektronik çatırtıda her şeyi kaybetmişti. Telsizi, ışıkları, limitli manevra jetleri, yaşam destek regülatörü, acil durum sinyalleri.

Her şey...

Bir saniye için düşünceleri Skywalker’a kaydı. O da bir süre önce derin uzayda kaybolmuştu. Ama Mara’nın onu bulmak için bir nedeni vardı. Kimsenin onu bulmak için benzer bir nedeni yoktu.

Yanan bir TIE Savaşıcısı, onu geçti ve patladı. Geniş bir şarapnel parçası kısmen omuzlarına sarılmış seramik zırhtan sekti ve başını koltuk başlığının yanına hızla çarptı.

Karanlık onu alırken, önünde İmparator’un yüzünü gördü. Onu tekrar hayal kırıklığına uğrattığını biliyordu.

Katana’nın köprüsünün hemen arkasındaki monitor odasına yaklaşıyorlardı ki Luke aniden sıçradı. Han “Ne?” diye seslendi, çabucak arkalarındaki koridora bakınarak.

Diğeri “Mara,” dedi; yüzü gergindi. “Başı belada.”

Han “Vuruldu mu?” diye sordu.

“Vuruldu ve kayıp,” dedi Luke, alnı konsantrasyon içinde kırışmıştı. “O iyon ışınlarından bir tanesine rastgelmiş olmalı.”

Ufaklık, onu öldürmek isteyen biri yerine, en yakın arkadaşını kaybetmiş gibi görünüyordu. Han bunu işaret etmeyi düşündü ama şu anda endişelenmeleri gereken daha acil şeyleri olduğunu düşünerek vazgeçti. Büyük bir ihtimalle hiç anlam veremediği o çılgınca Jedi hareketlerinden biriydi. “Şu anda ona yardım edemeyiz,” dedi tekrar ilerlemeye başlayarak. “Haydi.”

Hem sancak hem de iskele ana koridorları monitor odasına çıkıyordu, oradan da tek bir kapı yolun geri kalan kısmını köprüye yöneltiyordu. Lando ve Chewbacca, Han ve Luke vardıklarında iskele koridoru girişinin zıt taraflarındaydı, bir lazer yayılım atışından saklanıyorlar ve ara sıra hızlı bir atış riskine giriyorlardı. Han, Luke ve kendisi onlara katılırken “Ne buldun Lando?” diye sordu.

Lando “İyi şeyler değil dostum,” diye homurdandı. “Onlardan en az 10 tane kaldı. Shen ve Tomrus vuruldular. Shen, eğer onu önümüzdeki saat içinde bir sağlık droidine götürmezsek büyük bir ihtimalle ölecek. Anselm ve Kline köprüde onlara bakıyorlar.”

Han odadaki konsol monitor sıralarının çabuk bir değerlendirmesini yaparak ona “Bizim biraz daha iyi gitti ama hâlâ iki tanesi peşimizden geliyor,” dedi. İşe yarar bir koruma sağlayabilirlerdi ama yerleşime bakılırsa, savunmacılar kendilerini düşman ateşine açmadan daha fazla geriye çekilemeyeceklerdi. “Dördümüzün burayı tutabileceğini zannetmiyorum,” dedi. “Tekrar köprüye çekilsek iyi olur.”

Lando “Oradan gidecek bir yer yok,” dedi. “Sanırım bu kısmı düşündün.”

Han yanında Luke’un kendini hazırladığını hissetti. Luke “Tamam,” dedi. “Hepiniz köprüye. Bunu ben halledeceğim.”

Lando ona bir bakış attı. “Ne yapacaksın?”

Luke “Ben halledeceğim,” diye tekrarladı. Keskin bir tıslamayla ışın kılıcını ateşledi. “Haydi gidin. Ben ne yaptığımı biliyorum.”

Han “Haydi,” diye ona katıldı. Luke’un aklında en olduğunu bilmiyordu ama ufaklığın suratındaki ifade tartışılması iyi olmayacak bir Şkir olduğunu önermişti. “Onu içeriden destekleyebiliriz.”

Bir dakika sonra hepsi yerlerine geçmişlerdi. Han ve Lando tam

köprü kapılarının içindeydi, Chewbacca birkaç metre daha ileride, bir mühendislik konsolunun koruması altındaydı, Luke kemerin altında ışın kılıcı vızıldayarak yalnız duruyordu. İmparatorluk güçlerinin koridorların boş olduğunu anlamaları bir dakikalarını daha aldı ama bir kere bunu fark edince, hızla ilerlediler. Koruma ateşi monitor konsollerinden sekmeye başladı ve bu olurken, İmparatorluk askerleri birer birer uzun konsollerin arkasında korunarak ve lazer atışı fırtınasına kendi katkılarını da ekleyerek iki koridor kemerinden odaya dalmaya başladılar.

Saldırının şiddetinden yüzünü buruşturmamaya çalışan Han, gürültü çıkarmaktan başka bir şey yapmadığını farkında olarak kendi atışını sürdürdü. Luke'un ışın kılıcı çok yakına gelen atışları yansıtarak canlı ve aç bir şey gibi parlıyordu. Ufaklık şimdiye kadar vurulmuş görünmüyordu ama Han bunun böyle süremeyeceğini biliyordu. İmparatorluk askerleri koruma ateşini bırakıp hedeflerine odaklandıklarında, bir Jedi için bile çok fazla atış olacaktı. Dişlerini sıkıp, Luke'un aklında ne olduğunu bilmiş olmayı dileyerek, ateş etmeye devam etti.

Luke “Hazır olun!” diye bağırdı atışların üzerinden ve Han ne için hazır olması gerektiğini düşünürken, ufaklık geri adım attı ve ışın kılıcını yana fırlattı. Kılıç oda boyunca döndü, duvara çarptı...

Ve gök gürültüsü gibi bir çatlamayla, odayı ikiye biçerek uzaya açtı.

Luke geriye sıçradı, kapılar patlayıcı basınç azalmasına karşı kapanmadan önce zorlukla köprüye erişti. Alarmlar, Chewbacca onları susturana kadar bir süre çalmaya devam ettiler ve Han, bir dakikalığına mahvolmuş İmparatorluk askerlerinin kapılara yararsızca ateş etmelerinin seslerini duyabiliyordu.

Ve sonra atışlar yerini sessizliğe bıraktı. Her şey bitmişti.

Luke çoktan ana camdaydı, dışarıda yer alan savaşa bakıyordu. Han lazer tabancasını yerine takıp, arkasından gelerek “Rahatla Luke,” dedi. “Biz artık savaşın dışındayız.”

Luke “Olamayız,” diye ısrar etti. Suni eli huzursuzca kapanıp açılıyordu. Belki Myrkr ve Mara ile ormanda geçirdiği o uzun yolculuğu hatırlıyordu. “Yardım etmek için bir şeyler yapmalıyız. Yoksa İmparatorluk güçleri herkesi öldürecek.”

Han kendi çaresizlik hissine karşı savaşıarak “Ateş edemiyoruz, manevra yapamıyoruz,” diye homurdandı; Leia da o Eskort Fırkateyni'ndeydi. “Geriye ne kaldı?”

Luke çaresizce elini salladı. “Bilmiyorum,” diye kabullendi. “Zeki olması gereken sensin. Sen bir şeyler düşün.”

“Evet,” diye söylendi Han, köprünün etrafına bakınarak. “Tabii. Sadece ellerimi sallayıp...”

Durdu ve yüzünde çarpık, yavaş bir gülümseme belirdi. “Chewie, Lando –buraya şu sensör ekranlarına gelin,” diye emir verdi önündeki konsola bakarak. İsteddiği bu değildi. “Luke, bana bulmamda yardım et -boşver, işte burada.”

Lando, Han’ın işaret ettiği ekranın tam önüne gelerek “İşte burada ne?” diye sordu.

Han “Düşün biraz,” dedi kontrollere bakarak. Her şey hâlâ çalışıyor görünüyordu. Sadece hepsinin çalıştığını umuyordu. Dümen konsoluna gidip onu çalıştırarak “Neredeyiz biz bu arada?” diye ekledi.

Lando gergin bir sabırla “Hiçliğin ortasındayız,” dedi. “Ve o dümenle oynamak bizi bir yere götürmeyecek.”

Han, gülümseyerek “Haklısın,” dedi. “Bizi hiçbir yere götürmeyecek.”

Lando ona baktı ve onun da yüzünde yavaş bir gülümseme belirdi. “Doğru,” dedi kurnazca. “Doğru. Bu Katana Şlosu. Ve biz de Katana’dayız.”

Han “Anladın,” dedi. Derin bir nefes alıp kendi kendine şans dileyerek, sürücüye güç verdi.

Katana tabii ki kıpırdamadı. Ama tüm Katana Şlosu’nun birlikte kaybolmasının bütün sebebi...

Lando “Bir tane var,” diye seslendi, kendi sensör ekranına eğilerek. 43 derecede 20’de.”

Han “Sadece bir tane mi?” diye sordu.

Lando “Sadece bir tane,” diye onayladı. “Kendini şanslı say –bu kadar zaman sonra, motorları hâlâ çalışan bir gemi bile bulduğumuz için şanslıyız.”

Han “Umalım ki, çalışmaya devam etsinler,” diye homurdandı. “Bana ikinci Yıldız Destroyeri’ni karşılamak için bir rota verin.”

“Ah...” Lando kaşlarını çattı. “İskele tarafına 15 derece gel ve birazcık aşağıya.”

“Tamam.” Dikkatlice Han, gerekli rota değişikliğini yaptı. Başka bir gemiyi uzaktan kumandayla uçurmak garipti. “Bu nasıl?” diye Lando’ya sordu.

Lando “İyi görünüyor,” diye onayladı. “Biraz daha güç ver.”

Luke, Han’ın yanına gelerek “Ateş kontrol monitörleri çalışmıyor,” diye uyardı. “Onlarsız doğru hedef alabilecek misin biliyorum.”

Han “Denemeyeceğim bile,” dedi ciddi bir sesle. “Lando?”

Lando “Biraz daha iskele tarafına kay,” diye yönetti. “Biraz daha... İşte bu.” Han’a baktı. “Mükemmel bir şekilde hizalandın.”

“İşte gidiyor,” dedi Han ve kontrolü itti.

Yıldız Destroyeri’nin üzerlerine gelen Dreadnaught’u görmemesi gibi bir şey tabii ki söz konusu değildi ama elektronik ve kontrol sistemleri hâlâ Bel Iblis’in iyon saldırısıyla karıştığı için, yolundan da zamanında çekilmesine imkân yoktu.

Katana’nın uzaklığından bile, çarpışma ve patlama oldukça muhteşemdi. Han yayılan ateş topunun yavaşça solmasını izledi ve sonra Luke’a döndü. “Tamam,” dedi. “şimdi artık savaşın dışındayız.”

Judicator’ın yan camından, Kaptan Brandei, Peremptory ateşli ölümüne giderken şok olmuş bir inanmazlıkla izledi. Hayır... Olamazdı. Olamazdı. Bu bir İmparatorluk Yıldız Destroyeri’ne olamazdı. şlodaki en güçlü gemiye...

Köprü yansıtma ekranında parlayan bir atış onu bu ruh halinden çıkardı. “Rapor?” diye seslendi.

Sensör subayı “Dreadnaught’lardan biri Peremptory’nin patlamasında zarar görmüş görünüyor,” diye rapor verdi. “Diğer ikisi buraya geliyor.”

Hâlâ iyon toplarıyla ateş eden diğer üçüne destek vermek için Brandei taktik ekranına çabucak bir göz attı ama bu yararsız bir egzersizdi. Tek yollarının ne olduğunu çok iyi biliyordu. “Tüm kalan savaşçıları geri çağırın,” diye emir verdi. “Onlar gemiye döner dönmez ışık hızına atlayacağız.”

“Evet efendim.”

Köprü mürettebatı emirleri yerine getirmek için çalışırken, Brandei gergin bir şekilde gülümsedi. Evet, bu kavgayı kaybetmişlerdi ama bu sadece savaşın bir koluydu, kendisi değildi. Yakında geri

geleceklerdi ve geldiklerinde, bu, Karanlık Güç ve ona kumanda eden Büyük Amiral'le olacaktı.

Böylece Asiler'i buradaki zaferlerini kutlamaya bırakacaktı. Bu belki de sonuncu zaferleri olabilirdi.

Bölüm 29

QuenŞs'in tamir ekibi, odadaki gövde yırtığını rekor sayılabilecek bir sürede tamamladı. Luke'un istediği gemi, iniş limanında onu bekliyordu ve ikinci Yıldız Destroyeri'nin yok edilmesi ve ilkinin geri çekilişinden sadece bir saat sonra tekrar uzaydaydı.

Karrde'nin adamları için savaşın tüm enkazı arasında tek bir hareketsiz fırlatma koltuğunu bulmak, neredeyse ümitsiz bir çalışma olmuştu. Bir Jedi için ise, hiç de zor değildi.

Mara onu bulduklarında tehlikeli azalmış hava kaynağından ve haŞf bir beyin sarsıntısından bilincini kaybetmişti. Aves onu Vahşi Karrde'ye götürdü ve nihayet varmış olan Yıldız Kruvazörü'ndeki sağlık merkezine doğru çılgınca bir hızla yola çıktı. Luke onları güvenle gemiye bindirdikten sonra, kendisi ve ekibinin geri kalanının Coruscant'a geri döneceği Katana ve nakliye gemisine doğru yola çıktı.

Bir taraftan da Mara'yı kurtarmanın kendisi için neden bu kadar önemli olduğunu merak ediyordu.

Bilmiyordu. Önerilebileceği bir çok mantıklı açıklama vardı; savaştaki yardımlarından dolayı basitçe bir şükran duygusundan, yaşam kurtarmanın bir Jedi'in doğal görevi olduğuna kadar? Ama hiçbir mantıklı bir açıklama getirmeye çalışmaktan öteye gitmiyordu. Tek bildiği kesin olarak bunu yapması gerektiği idi.

Belki de Güç'ün rehberliği idi. Belki de, gençlik idealizmi ve naifliğin son nefes alışlarıydı.

Önündeki panelden telsizi çınladı. "Luke?"

"Evet Han. Ne oldu?"

"Katana'ya gel. Hemen!"

Luke siperliğinin önündeki karanlık gemiye baktı ve ürperdi. Han'ın sesi bir mezarlıkta yürüyen birisinininkine benziyordu. "Ne oldu?"

Diğeri "Sorunumuz var," dedi. "Artık İmparatorluk'un neye kalkıştığını biliyorum ve bu hiç de iyi bir şey değil."

Luke yutkundu. "Hemen orada olacağım."

Thrawn "Böylece" dedi, parlayan gözleri Judicator'ın raporunu

incelerken soğuk bir ateşle yanıyordu. “Beni geciktirmekte ısrar etmeniz yüzünden, Peremptory’i kaybettik. Şimdi tatmin olmuşsunuzdur sanırım.”

C’baoth bakışlarını karşıladı. “Sizin sözde fatihlerinizin yeteneksizliğini benim üzerime yıkmayın,” dedi; sesi Thrawn’ın ki kadar soğuktu. “Ya da bu beceriksizlik değil ama Asiler’in yeteneğiydi. Belki de Chimaera gitseydi, şimdi orada ölü yatan siz olacaktınız.”

Thrawn’ın yüzü karardı. Pellaon, kumanda koltuğunun arkasındaki Ysalamir küresinin koruyuculuğuna biraz daha girmek için Büyük Amiral’e doğru yarım adım daha yaklaştı, ve kendini patlama için hazırladı.

Ama Thrawn’ın kontrolü bundan daha iyiydi. “Neden buradasınız?” diye sordu.

C’baoth gülümsedi ve özellikle başka tarafa döndü. “Wayland’a vardığınızdan beri bana bir çok söz verdiniz Büyük Amiral Thrawn,” dedi; odaya dağılmış hologram heykellerden birine bakmak için duraklayarak. “Ben de bu sözlerin tutulmasını sağlamak için buradayım.”

“Peki bunu nasıl yapmayı planlıyorsunuz?”

C’baoth “Benim, öylesine unutulmak için çok fazla önemli olduğumu kesin hale getirerek,” dedi. “Wayland’a döneceğimi ve Tantiss Dağı projesinin kumandasını alacağımı bildirmek için buradayım.”

Pellaeon boğazının daraldığını hissetti. Thrawn “Tantiss Dağı projesi mi?” diye sertçe sordu.

“Evet,” dedi C’baoth gözleri Pellaeon’a kayarken gülümseyerek. “Evet onu biliyorum Kaptan. Gerçeği benden saklamak için sarfettiğiniz küçük çabalarınıza rağmen.”

Thrawn “Sizi gereksiz rahatsızlıktan uzak tutmak istedik,” diye onu temin etti. “Mesela, projenin aklınıza getirebileceği hoş olmayan anılardan...”

C’baoth onu inceledi. “Belki de öyle,” diye bir parça alaycılıkla kabul etti. “Eğer gerçekten motivasyonunuz buyduysa, teşekkür ederim. Ama bu tür şeylerin zamanı geçti. Wayland’dan ayrıldığımdan beri güç ve yetenek açısından geliştim Büyük Amiral Thrawn. Artık benim hassasiyetimi korumanız için size ihtiyacım yok.”

Kendini dikleştirdi ve konuştuğu zaman sesi odada patlayarak yankılandı. “Ben C’baoth’um. Jedi Üstadı. Galaksiyi bir arada tutan Güç benim hizmetkârımdır.”

Yavaşça Thrawn ayağa kalktı. “Siz de benim hizmetkârımsınız.”

C’baoth başını salladı. “Artık değil, Büyük Amiral Thrawn. Daire tamamlandı. Jedi’lar tekrar yönetecek.”

Thrawn “Dikkat et C’baoth,” diye uyardı. “İstediğin kadar caka sat ama asla İmparatorluk için vazgeçilmez olmadiğını unutma.”

C’baothun kalın kaşları kalktı ve yüzünü kırıştıran bir gülümseme, Pellaeon’un göğsünde buz gibi ürperti dolaşmasına yol açtı. Bu Wayland’dan hatırladığı gülümsemenin aynısıydı.

Onu C’baoth’un gerçekten deli olduğuna ikna eden gülümseme?

Jedi Üstadı “Tam tersine,” dedi yavaşça. “şu andan itibaren, ben İmparatorluk için tek vazgeçilmez olanım.”

Bakışını, odanın duvarlarında sergilenen yıldızlara kaydırđı. “Gelin,” dedi. “İmparatorluğumuz için yeni düzenlememizi tartışalım.”

Luke, Katana’nın köprü odasının basınç düşmesi yüzünden ölen İmparatorluk askerlerinin cesetlerine baktı. En sonunda neden zihninde garip bir etki yarattıklarını anlıyordu. Kendini “Sanırım bir hata olma şansı yoktur,” derken buldu.

Yanındaki Han omuz silkti. “Leia onlara genetik bir kontrol yaptırıyor. Ama zannetmiyorum.”

Luke önünde yatan yüzlere bakarak başını salladı. Ya da daha doğrusu, tüm vücutlar tarafından paylaşılan tek bir yüze...

Klonlar...

“Demek bu kadar,” dedi yavaşça. “Bir yerlerde, İmparator, bir set Spaarti klonlama silindirleri buldu ve onları çalıştırdı.”

Han “Bu da yeni Dreadnaught’ları için mürettebat bulup eğitmeleri yıllar almayacak demek,” dedi; sesi bozuktı. “Belki yalnızca birkaç ay. Belki o kadar bile uzun değil.”

Luke derin bir nefes aldı. “İçimde bunun hakkında çok kötü bir his var Han.”

“Evet. Aramıza hoş geldin.”